00103476

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 18 July, 2018

# A THIRD REPORT

OF

# OPERATIONS IN SEARCH OF SANSKRIT MS

## IN THE BOMBAY CIRCLE,

III :— April 1884—March 1886.

103476

BY

PROFESSOR PETER PETERSON.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC

---

EXTRA NUMBER

OF THE

JOURNAL OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY.

E E -1-25

1887.

BOMBAY:
SOCIETY'S LIBRARY, TOWN HALL.
LONDON:
TRÜBNER & Co., 57 & 59, LUDGATE HILL.

00103476

# CONTENTS.

Index of Books to the three reports ..... i—xxx

Report ..... 1— 47

Appendix I.—Catalogue of the Palm-leaf MSS. in Śântinâth's Bhaṇḍâr, Cambay ..... 1—187

Appendix II.—Extracts from books preserved in libraries at Ahmedabad, Boondi, Kotah, Indore and Cambay .....190—379.

Appendix III.—List of Manuscripts acquired for Government .....383—407

# ADVERTISEMENT.

The following Index of Books is one of two Indices which, it is hoped, will add to the usefulness of these reports. The other, an Index of Authors, in which an attempt has been made to state succinctly all that is known of each writer, is ready, and will be given with my Fourth Report now under preparation. I hope there to give also some account of the books purchased for Government, 1884-86, a list of which forms the third Appendix to the present report. References in the Index to Weber are to that scholar's valuable papers on the Sacred Books of the Jains, Indische Studien, XVI. and XVII. References to Kielhorn are to his report on the Palmleaf MSS. in the possession of the Government of Bombay. Books in Prakrit are, as a rule, cited under their Prakrit titles. The Index does not include the names of books in the various alphabetical lists of MSS. purchased for Government.

P. PETERSON.

University Library,
*Bombay, 20th February* 1887.

# INDEX OF BOOKS.


Akkhâṇayamaṇikosa. By Nemichandra, afterwards called Devendra .....III. *78*

(Where the names Âmradevasûri and Nemichandrasûri in the English heading are to be transposed.)

——— Commentary on. By Âmradevasûri.....Do.

Aṅgavijjâ .....III. 43 *231*

Ajitaśântistava No. 1. By Jinavallabha. In Mâgadhî .....I. *102*

Ajitaśântistava No. 2. By Nandisheṇa. In Mâgadhî .....I. 88, *10* (42 vv.), *31* (40 vv.), *59*, *72* (38 vv.), *73*. III. *8*. (42 vv.), *28* (44 vv.) *230* (39 vv.)

——— Avachûri on .....I. *88*

——— Commentary on. By Jinaprabhasûri ..... .....III. *230*

Ajitaśântistava No. 3. By Śântichandragaṇi. In Sanskrit .....I. *72*

Ajitastava. By Vîragaṇi. In Mâgadhî .....III. *29*

Ajiyapainnâ .....III. *217*

Atandrachandrikaprakaraṇa. By Jagannâtha. II. 22, 120

Atichârapratikramaṇa. See Paḍikkammaṇa No. 1.

Atiyâragâhâ .....I. *68*

Adhyâtmopanishad. Another name for the Yogaśâstra.

Anuogadârâ. Weber xvii. 21. III. *186*

——— Chunni on. By Jinadâsagaṇi .....III. *185*

——— Commentary on. By Maladhâri Hemachandra. III. *36*

Anushṭhânavidhi. In Mâgadhî .....I. *33*

Anekântajayapatâkâ. By Haribhadrasûri ...III. 43, *191*

——— A ṭippaṇa on .....III. *194*

(Read Anekântajayapatâka in English heading.)

Anekârthasaṃgraha. By Hemachandra. Commentary on, called Anekârthakairavâkarakaumudî. By Mahendrasûri .....I. 51, *89*

Annikâchâryapushpachûlâkathâ. The Story of the Teacher Annika and his female disciple Pushpachûlâ. In Gujarathi. By Munivijaya. III. *213*

Appâṇusâsaṇa. See Âtmanuśâsana No. 1.


*Note.*—Figures in *italic* type refer to appendices.

Abhidhânachintâmaṇi. By Hemachandra. III. *53*, *109*

——— Commentary on. By the same .....III. *109*, *154*

Abhidhâvṛittamâtṛikâ. By Mukula .....II. 17, 19

Amamasvâmicharitra. By Muniratnasûri. III. 37, *90*

Arjunarâvaṇîya. By Bhaumaka .....I. 9

Arghakâṇḍa. See Shashṭisavatsarîṃ.

Arhatstava. By Siddhasena. III. *328*

Alaṃkâraratnâkara. By Śobhâkaramitra.....I. 12, 77

Alaṃkârasarvasva. By Ruyyaka .....II. 17

——— Commentary on. By Râjânaka Alaka .....Do.

Alaṃkâravimarśinî. By Jayaratha .....II. 17, 18

Aśvâyurveda .....I. 95

Ashṭakavṛitti. By Jineśvarasûri. A commentary on Haribhadra's work of that name. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha. III. 17, *309*

Ashṭaprakâripûjâ. In Mâgadhî .....III. *27*

Âürapachchakkhâṇa. One of the païnnas. Weber xvi. 436 .....III. *13*

Âgamikavastuvichâraprakaraṇa. In Mâgadhî. By Jinavallabhagaṇi .....I. *28*

Âchârâṅga. See Âyâra.

Âchâravidhi .....I. *90*

Âtmaprabodha. By Jinalâbhasûri .....III. 18, *314*

Âtmânuśâsana No. 1. In Mâgadhî.....I. *63*. III. *49*

Âtmanuśâsana No. 2. In Sanskrit. By Pârśvanâga. III. 31, *9*

Âbumâhâtmya .....I. 2 note.

Âyâradasâo. The fourth chedasûtra. Weber xvi. 467. Nijjutti on .....III. *182*

——— Chunni on.....III. *142*, *181*

Âyâra No. 1. The first aṅga. Weber xvi. 260. I. *39*; III. *89*

——— Nijjutti on. Do. do.

——— Chunni on.....III. *131*

——— Commentary on. By Śîlâṅgasûri .....I. 68, *39*; III. 37, *89*

Âyâra No. 2. The Digambara Âchârâṅga. Called also Mûlâchâra. By Śrî Vaṭṭakerâcharya or Kundakundâcharya .....II. 75, 134

——— Commentary on. By Vasunandi Do. do.

Ârâdhanâ—. See Ârâhaṇâ—.

Ârâhaṇâkulaya. By Abhayadevasûri. I. *17* (85 vv.), *84* (86 vv.), III. *24* (69 vv.)

Ârâhaṇâpañchaga .....I. *65*

Ârâhaṇasattarî. By Kulaprabhasûri .....III. *12*

Âvaśyaka—. See Âvassaga—.

Âvassaga. The second mulasûtra. Weber xvii. 50. Nijjutti on ...III. *24, 25, 31, 32, 127, 183, 217*

——— Chunni on....III. 7, *142, 183, 288*

——— Commentary on, called Śishyahitâ. By Haribhadrasûri .....III. *154, 202*

——— Commentary on, beginning praṇipatya jinavarendrani. (By Haribhadrasûri ?) III. *118*

——— A ṭippita on the foregoing .....III. *19*

——— A ṭippanaka. By Chandrasûri, pupil of Abhayadevasûri, on a pradeśavyâkya by Abhayadevasûri, on Haribhadrasûri's vṛitti. .....I. *3* III. 14

——— Commentary on. By Tilakâchârya .....I. 60 fg. *7*

——— A Śrâvakapratikramaṇasûtravivaraṇa. By Taruṇaprabhasûri .....III. *221*

——— A Śrâddhapratikramanasûtravritti. By Ratnaśekharasûri .....III. *226*

Âvassagasattariâ. By Munichandrasûri. ...III. *243*

——— Commentary on. By Maheśvarâchârya ... Do.

Âscharyaratnamâlâ. See Yogaratnamâlâ.

Iguṇattîsî bhâvanâ.....I. *91*

Isibhâsiyâïṃ .....III 26, *253*

Isimaṇḍala No. 1....*93*; III. *31*

Isimaṇḍala No. 2.....I. *94*

Uṇâdi. By Vâmânâchârya. III. *110*

Uṇâdivivṛiti. By Hemachandra.....III. *32*

Uttarajjhayaṇa. The first mûlasûtra. Weber xvii. *43*. III. *27, 71, 176*

——— Commentary on, called Subodha. By Nemichandra afterwards called Devendragaṇi. See III. *80*. I. *41, 83*; III. *71, 77, 86*

——— Commentary on, by Śântyâchârya.....III. *63*

Uttarâdhyayana. See Uttarajjhayaṇa.

Utpâdasiddhiprakaraṇa, with a Commentary. By Chandrasena. III. *209*

Upadeśakalpadruma. III. *228*

Upadeśaratnakośatîkâ. By Devabhadra.....I. *71*

Upadeśaratnamâlâ.I. *57, 63, 83*

Upadeśa—. See also Uvaësa—.

Upamitibhavaprapañchâ. By Siddharshi. III. *146*

Upamitibhavaprapañchânâmasamuchchaya. By Vardhamânasûri .....III. 30, *3*

Upâsaka—. See Uvâsaga—.

Uvaësakulaya. By Devendrasâdhu .....III. *10*

Uvaesapaya. By Haribhadrasûri .....I. *17*

(Where the author's name is wrongly given as Yaśobhadrasûri) .....*34*; III. 34, *46*

Uvaesamâlâ No. 1. By Dharmadâsâgaṇi. I. *9, 13, 25, 32, 45, 61, 64, 71, 75?, 82?, 90, 95, 103*; III. *24, 27, 130, 165*

——— Commentary on. By Siddhasâdhu...III. *25, 130, 172, 184.*

——— Commentary on. By Ratnaprabhasûri ...III. *165*

——— Commentary on.....III. *176*

Uvaesamâlâ No. 2. Called also Pupphamâlâ. By Hemachandra...I. *44, 75?, 82?, 91, 92*; III. *24, 30, 47, 71²*

——— Commentary on. By the author .....III. *71²?, 89*

——— Commentary on ...III. *176?*

Uvâi. The first upâṅga. Weber xvi. 377. III. *59*

——— Commentary on. By Abhayadeva .....III. *59*

Uvâsagadasâo and other four aṅgas. The last five aṅgas. Weber xvi. 315. III. *73*

——— Commentary on. By Abhayadeva .....Do.

Usuyâriyapagariana. III. *218*

——— Translation into Gujarathi. Do.

(Perhaps "Isuyâriyao." See v. 1. The word is translated by "Âścharyakâra.")

Ûghaniryukti. See Ohanijjutti.

Ûhagânadarpaṇa. By Prîtikara. .....II. 9, 112

Ûhyagânadarpaṇa. By Prîtikara .....II. 9, 112

Ṛigveda.....II. 3, 91

Ṛishabhapañchâśikâ. By Dhanapâla. In Mâgadhî. Published with a translation by Klatt in the Journal of the German Oriental Society xxxiii. 445 I. *85, 92*; III *28*

——— Commentary on .....I. *85*
Ṛishi—. See Isi—.

Ekkavîsaṭṭhâṇapagaraṇa. Called also, from the number of verses, Chaûsaṭṭhi. By Siddhasena I. *31, 45, 61, 67*; III. *48*
(Under I. *61* the author's name has been given without authority as Siddhasenadivâkara.)

Ohanijjutti. Weber xvii. 82. I. *97*; III. *58*
Aupapâtika. See Uvâî.

Kaṁsanidhana. By Śrîrâma .....III. *355*
Kaṇâdarahasya. By Padmanâbha .....III. 26, *261*
Kathâmahodadhi. By Somachandra. Contains the kathâs referred to in the same writer's poem beginning "Karpûraprakara." III. 18, *316*
Kathâratnakośa. See Kahârayaṇakosa.
Kathâsaritsâgara. By Somadeva .....I. *119*
Kandarpachûḍâmaṇi. A Commentary on the Vâtsyâyanakâmasûtra. By Vîrabhadra.....II. 66, 132
Kappa No. 1. The Bṛihatkalpa or fifth chedasûtra...I. *6*; III. *153*
(Where the sentence 154, I. 5 णोकप्पाइ...वा should have been given as the beginning of the sûtra.)
——— Chunni on. In Mâgadhî and Sanskṛit. Kielhorn No. 13....I. *6*; III. *170, 177*
——— Bhâshya on. In Mâgadhî. I. *6*; IV. *153*
Kappa No. 2. The Kalpasûtra. Translations by Stevenson 1847, and by Jacobi in Sacred Books of the East 1884. The text was edited by Jacobi with an Introduction and Notes in English and a Prâkṛit Sanskṛit Glossary in 1879. I. *19, 29*[2], *42, 68*[2], *69, 83, 86*; III. 4, *16, 20, 51*
——— A durgapadanirukta on. By Vinayachandra. Quoted in the Vichâraratnasamgraha .....III. 14, *302*
Kammagaṇṭha. The Karmagrantha consists of six separate tracts: 1. Karmavipâka. 2. Karmastava. 3. Bandhasvâmitva. 4. Shaḍaśîti. 5. Śataka. 6. Saptatikâ .....I. *29*
Kammapayaḍi. I. *93*; III. *49*
——— With an Avachûri.....I. *93*

——— Commentary on. By Malayagiri .....III. *49*

Kammavivâga. Part of the Karmagrantha. By Garga Ṛishi.....I. *27*

( Where the author's name is incorrectly given as Jinavallabha), *34*, *55*, *62* ?, *66* ?, *72* ?, *96* ?, *99* ?; III. 32, *6*, *47*, *176* ?

——— Commentary on. By Paramânanda .....III. 32, *6*

——— Commentary on, with other works.....III. *176*

Kammâïviyârasâralava. By Jinavallabha .....I. *100*

Karmastava. Part of the Karmagrantha. In Mâgadhî ...I. *26*, *55*, *65*, *96*, *99*; III. *47*

(The author's name should not have been given without authority under I. *26*, as Jinavallabha.

——— Commentary on. By Govindagaṇi. Kielhorn No. 42 .....III. *5*

Karma—See also Kamma—

Kalpa—See Kappa—

Kalyâṇikâstavana.....I. *59*

Kalyâṇamandirastotra. By Kumudachandra I. *93*; III. *227*

——— Commentary on. By Guṇasâgara .....III. *227*

Kallâṇapañchaya I. *48*, *56*, *67*, *82*, *86*

Kavikarpaṭîkarachanâ. By Śaṅkadvâra. III. 21, *340*

Kavišikshâ. By Jayamaṅgaláchârya .....I. 68, *78*

Kahârayaṇakosa. By Devabhadrasûri .....III. *134*

Kâüssagganiggutti. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 75 .....I. *62*

Kâtyâyanasûtra. Commentary on .....II. 10

Kâdambarî. By Bâṇa .....I. *105*

——— A pradeśavivṛiti on. By Sukkâkara .....II. 53, 121

——— A tippaṇa on. By Mahadeva ..... II. 53. 121

——— A vishamapadavivṛiti on the pûrvârdha of. By Bâlakṛishṇa .....II. *53*

Kâmasamûha. By Ananta. III. 22, *306*

Kâmâkshîstutiśataka. By Mûkakavi .....I. 73

Kâyasthitistavana. In Mâgadhî .....III. *240*

——— Avachûri on ..... Do.

Kâyotsarga—See Kâüssaga—.

Kârikâs. By Bharata ....III. *352*

Kâlakâchârya—or Kâlikâcharya—. See Kâlagâyaria—.

Kâlagâyariakahâ No. 1. Begins atthi iheva Jambuddîve. Published with a translation by Jacobi in the Journal of the German Oriental Society xxxiv. 247. ...I. *18, 51, 69, 86*; III. 32, *26*

——— With Commentary.....I. *69*

Kâlagâyariakahâ No. 2. Begins atthittha Bharahe vâse. In 100 verses. By Bhâvadevasûri. Published with a Glossary by Leumann in the Journal of the German Oriental Society xxxvii. 493 ...I. *30*

Kâlagâyariakahâ No. 3. Begins paḍisiddhammi kuṇanto. By Maheśvarasûri. I. *29*

Kâlagâyariakahâ No. 4. Begins hayapaḍiṇîyapayâvo .....I. *17*; III. *225*

Kâvyakalpalatâ. By Amarachandra .....II. 17

Kâvyaprakâśa. By Mammaṭa I. 21 fg., 73; II. 10. fg.

——— Commentary on, called Kavyaprakâśanidarśana. By Ânanda. ..... I. 21, 74

——— Commentary on, called Kâvyapradîpa. By Govinda .....I. 26; II. 17.

——— Commentary on, called Jayantî. By Jayanta II. 16, 20

——— Commentary on, called Tilaka. By Jayarâma II. 21, 107

——— Commentary on. By Narahari, afterwards called Sarasvatîtîrtha...I. 25, 74

——— Commentary on. By Paṇḍitarâja. The verse quoted at II. 21 is ascribed by Paṇḍitarâja to Vaka ...II. 17, 18, 21

——— Commentary on, called Vistârikâ. By Paramânanda. II. 17, 22, 108

——— Commentary on, called Sâhityadîpikâ. By Bhâskara .....II. 17, 18

——— Commentary on, called Sukhodadhi. By Bhîmasena .....I. 26, 94

This book was afterwards allotted to Bhandarkar, and is in his collection of 1883-4.

——— Commentary on, called Saṃketa. By Mâṇikyachandrasûri .....III. 19, *320*

——— Compilation of commentaries on, called Sârasamuchchaya. By Ratnakaṇṭha ..... II. 15 fg. 129

——— Commentary on. By Ravi. III. 20, *332*

——— Commentary on, called Saṃketa. By Ruchaka. II. 13

——— Commentary on the verses cited in, called Udâharaṇachandrikâ. By Vaidyanâtha .....II. 22, 108

——— Commentary on, called Sârabodhinî. By Śrîvatsavarman .....II. 17

——— Commentary on. By Subuddhimiśra .....II. 17

——— Commentary on, called Uddyota .....II. 17

——— Commentary on, called Vṛihatsaṃketa .....II. 17, 19

Kâvyâlaṃkâra. By Rudraṭa .....I. 14 fg., 84

——— Commentary on. By Nami. Date of the Commentary Saṃvat 1122. (See III. 13) The joint work has now been published by Durgaprasad in the Kavyamâlâ .....Do. do.

Kâvyâloka. By Hariprasâda III. *356*

Kâśikâ Vṛitti. By Vâmana and Jayâditya .....I. 29, 30

This book was afterwards allotted to Bhandarkar, and is in his collection of 1883-84.

Kuṭṭinîmata. See Śambhalîmata.

Kuberapurâṇa. See Nalâyana.

Kumârapâlacharitra. Quoted in the Gâthâsahasrî III. *288*

Kumârasambhava No. 1. By Kâlidâsa. Commentary on. By Vallabhadeva .....I. 13

——— Two avachûris on.....II. 54

——— An avachûri on. By Muni Matiratna.....II. 54

Kumârasaṃbhava No. 2. By Jayaśekharasûri ...III. *251*

Kumâravihâraprasasti. By Vardhamânasûri...III. 18, *316*

Kusalânubandhajjhayaṇa .....I. *53*

Kṛityakalpataru. By Lakshmîdhara .....I. 108

(The heading कृत्यरत्नाकरः is either an error or another name for the book.)

Keralapraśna .....II. 130

Kesigoyamijja. A conversation between the two Gaṇadharas Keśi and Gautama .....I. *84*

Kośakalpataru. By Viśvanâtha .....II. *123*

Kshetrasamâsa. See Khettasamâsa.

Khettasamâsa No 1. Or Samayakhettasamâsa. By Jinabhadragaṇi. ...I. *26* (ud. 1.), *47*, *54* (ud. 1.), *56*, *58*, *62*, *73* (ud. 1.), *82*; .....III. *13*

——— Commentary on. By Siddhasûri..... III. 193

Khettasamâsa No. 2. By Chandrasûri.....III. *20*

Khettasamâsa. No. 3. By Somatilakasûri.....I. *93*

Gaüḍavaha. By Vâkpati ...I. *103*

Gachchhotpattiprakîrṇaka.- In Mâgadhi and Sanskrit. Quoted in the Gâthâsahasrî. III. 3, *284*

Gâṇita. Quoted in the Gâthâsahasrî.

(The word is perhaps not the name of a book.)III. 7,*286*

Gâthâ—See Gâhâ.

Gâhâkosa No. 1. By Munichandrasûri .....III. 12, *297*

Gâhâkosâ No. 2. I. *46* (158 vv.), *86* (164 vv.)

Gâhâlakkhaṇa. Or the Nanditâdhya-chhandas. With a commentary. By Ratnachandra..... III. *224*

Gâhâsahassî. By Samayasundara .....III. 3, *284*

(The date Saṃvat 1686 is that of the composition of the work.)

Gîtagovinda. Commentary on. By Mânâṅka .....III. *280*

Guṇaṭṭhâṇapagaraṇa. By Ratnaśekharasûri. III. *214*

Gurunâmâvali. A Digambara paṭṭâvali.....II. 163

Gṛihastharatnâkara II. 116

Goyamapuchchhâ...I. *11*, *48*, *57*², *83*, *101*

———Commentary on. By Jñânatilakagaṇi .....III. *223*

Gautamapṛichchhâ or °kulaka. See Goyamapuchchhâ.

Gṛihyatâtparyadarśana. See Sudarsanasaṃhitâ.

Chaüvîsaṭṭhao. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 69. .....I. *52*

Chaüvvîsadaṇḍaga. By Gajasâra .....III. *212*

Chaüsaṭṭhipagarana. See under Ekkavîsathâṇâ.

Chaüsaraṇa. By Vîrabhadrasâdhu. One of the païnnas. Weber xvi. 433; I. 50, 89, *85*; ... III.*11*, *27*, 214

——— Avachûri on .....I. 50, 89

——— Commentary on. By Pârśvachandra .....III. *214*

Chaüsaraṇa. See also Supaṇihâṇa.

Chaṇḍikâśataka. By Bâṇa. I. *122*

Chaṇḍîvilâsanâṭaka with its commentary. By Rudraśarman .....III. 20, *334*

Chaturvargasaṃgraha. By Kshemendra..... .....I. 4

(The verse cited is from a Sevyasevakopadeśa by Kshemendra in the same manuscript overlooked by me.)

Chaturviṅśatijinastotra. By Vimalavijaya. III. *213*

Chaturviṅśatinamaskâra .....III. *32*

Chaturviṅśati—and Chatuḥ—. See also Chaüvîsa and Chaü—.

Chandapannatti. The sixth upâṅga. Weber xvi. 416. It is the seventh of the series with Weber. III. *154*

——— Commentary on. By Malayagiri .....III. *154*

Chandradûtakâvya. By Jambûkavi .....III. 11, 292

Chandraprabhâ. See under Śabdânuśâsana.

Chandrâloka. By Jayadeva. II. 109

——— Commentary on. By Gâgâbhaṭṭa ..... Do.

Chandra. See also under Chanda—.

Champûrâmâyaṇa. By Bhojarâja and Lakshmaṇabhaṭṭa .....III. *361*

Châritrasâra. By Châmuṇḍarâja .....II. 76, 141

Châruchâryâśataka. By Kshemendra .....I. 4, 75

Chikitsâkalikâ. By Tîsaṭadeva .....II. 133

Chitrasenapadmavatîcharitra. By Râjavallabha. III. *215*

——— Translation into Gujarathi of. By Bhaktivijaya. Do.

Chaityavandanabhâshya. I. *64*

Chaityavandanavidhipañchâśaka. In Mâgadhî. By Haribhadrasûri. .....I. *16*

Chhaṭṭhânapagaraṇa. III. *48*

Chhandovichjaya. .....II. 113

Jaïdinachariyâ. By Devasûri.. .....III. *216*

Jagatprakâśakavya. By Viśvanâthavaidya .....III. *354*

Jagatsundarîyogamâlâ. In Mâgadhî and Sanskrit. By Harisheṇa .....I. 52, 91

Jambûddîvapanatti. The fifth upâṅga. Weber xvi. 416. It is the sixth of the series with Weber.....I. *39*

——— Chunni on.....III. *144*

Jambûddîvasaṃghayaṇî. See Saṃghayaṇî No. 2.

Jambûdvîpa—See Jambûddîva—.

"Jayatihuyaṇa° " stotra. By Abhayadevasûri. III. *245*

——— Commentary on. III. 25, *245*

Jayantiyâpagaraṇa. The Siddhajayantîcharitra. By Mânatuṅgasûri ...III. *37*

——— Commentary on. By Malayaprabhasûri..... Do.

Jayamaṅgala. By Yaśobhadra. A Commentary on the Vâtsyâyanakâmasûtra. II. 67

Jâtiviveka. By Gopînâthakavi .....II. 11

Jâmbavatîvigayakâvya. By Pâṇini...I. 40 note. II. 61

Jâlandharapîṭhamâhâtmya. By a pupil of Śrînivâsa.

Jinachaityastava. ...III. *242*

Jinastuti. By Chandraguptasûri ..... I. *94*

(The beginning संसारसिंधू चमजाणवतं would seem to have been repeated by mistake from the previous entry).

Jinendracharitra. Called also Padmânanda. By Amarachandra .....I. *2*

(Padmanâbha is a mistake.)

Jineśvarastotra .....III. *23*

Jîakappa. By Jinabhadragaṇi

( Begins कयपवयणप्पणामो The entry under I. *70* apparently refers to two books of which one, called the Pañchagaparihâṇipagaraṇa, begins सिद्धिसहधारम्, and the other is our book.

———Commentary on. In Mâgadhî and Sanskṛit. ...I. *70*

———An amplification of. By Somaprabhasûri. III. 29, *277*

———Commentary on foregoing. By Somatilaksûri... Do. do.

———Recast of this commentary, which had become "vyuchchhinna." By Sâdhuratna ..... Do. do.

Jîrâpallisthapârśvastuti. A Hymn to Pârśvanâth of "Jîrâpalli." By Śrî Karṇa .....III. *213*

Jîtakalpa. See Jîakappa and Saddhajîakappa.

Jîvadayâpagaraṇa. ..... I. *46*

Jîvaviyâra ..... I. *62, 71*

Jîvasamâsapagaraṇa.....I. 63, *18*

———Commentary on. By Hemachandra ...Do. Do.

Jîvâṇusiddhikulaya .....I. *85*

Jîvovâlambhapagaraṇa I. *57*

Jainendravyâkaraṇa. By Pûjyapâda Guṇanandin. II. 67 fg.

Jogavihi. By Indrâchârya. Quoted in the Gâthâsahasrî ...III. 7, *286*

Jnâtâdharmakathâ.—See Nâyadhammakahâ.—

Jnânapañchakavivaraṇa. By Haribhadrasûri. Quoted in the Gâthâsahasri. III. *286*

Jnânabinduprakaraṇa. By Yaśovijaya .....III. *192*

Jjhâṇasaya. By Jinabhadragaṇi. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 70. I. *43*, *96*

Ṭhâṇa. The third aṅga. Weber xvi. 267. Commentary on. By Malayagiri ..III. *100*

Dhuṇḍhakotpatti. In Gujarathi. By Lakshmîvijaya .....III. *213*

Ṇimipavajjasutta .....I. *83*

Tattvârtha. By Umâsvâtivâchaka ... II. 78, 156 ; III. *83*

——— Bhâshya on. By the author .....II. 78 ; III. *83*

———Commentary on. By Akalaṅka (?) .....II. 78, 156

———Commentary on. By Siddhasenagaṇi .....III. 37, *83*

Tattvâloka. Commentary on, called Tattvaprakâśikâ. By Prajñânânanda....III. *208*

Tavakulaga. See under Dâna—.

Tâjikatantrasâra. By Samarasiṅha ..... II. 130

——— Commentary on. By Nârayaṇa ..... Do.

Tâṇḍyabrâhmaṇa. Commentary on. .....II. 9

Tâpasavatsarâjanâṭaka. II. 17

Tilayasundarirayaṇachûḍakahâ. By Devendragaṇi .....III. *66*

Tîrthamâlâstavana. In Mâgadhî. By Munichandra .....III. *219*

Tîrtharatnâkara. Called Ramaprasâda. By Râmakṛishṇa .....I. 101

Tîrthodgâliprakîrṇaka. In Mâgadhî. Quoted in the Gâthâsahasrî and in Vinayachandra's Kalpâdhyayanadurgapadanirukta. III. 4, *285*, *303*

Trishashṭiśalâkâpurushacharitra. By Hemachandra .....I. *11*, *19*, *23*, *34*, *35*, *83*, *87* (write त्रिषष्टि°); ...III. *124*, *144*, *145*

Therâvali. In 50 gâthâs. The succession list which stands at the head of the Nandisûtra and of the Âvaśyakaniryukti. See Weber xvii. 5, 56 .....I. *10, 61, 100;* III. 14, *8, 27*

(Compare No. 273 of my collection 1882-83 (Report p. 124). Weber, xvii. 56, is right in pointing out that the No. of verses ascribed in that entry to the Thiravaliyâ and the Peḍhiya involves some error. In that MS. the Thiravaliyâ is given in two parts, the one ending with v. 32, and the other ending with the आभिणिबोहियनाणं verse. This second part is wrongly numbered 9 to 27 instead of 1 to 17. In all 49 vv. The Peḍhiyâ has 81 vv. In No. 240 of the same collection, the Thiravaliyâ is given as consisting of vv. 1 to 51, the आभिणिबोहियनाणं verse being included in it as it is also in No. 173. In No. 240 that verse is written out again as No. 1 of the Peḍhiyâ, and the Peḍhiyâ has 79 vv.)

Daṅsanasâra. By Devasena. Date of the work, Saṃvat 900. II. 74, III. 22, *374*

Daṅsaṇasuddhi. No. 1. By Chandraprabhasûri .....I. *41*

——— Commentary on. By Vimalagaṇi..... Do.

Daṅsaṇasuddhi. No. 2. See samyaktvasaptatikâ.

Darisaṇasattarî.....III. *13*

Darśana. See Daṅsaṇa—and Darisaṇa—.

Dvâtriṅśikâ. See Mahâvîradvâtriṅśikâ.

Daśakumâracharitradîpikâ .....I. 76

Daśa Dṛishṭântâḥ. In Gujarathi ..... III. *217*

Daśavaikâlika. See Dasaveyâliya.—

Daśaśrutaskandha. See Âyaradasâo.

Dasaveyâliya. The third mûlasûtra. Weber xvii. 77 ... I. *96, 98, 100;* III. *52*

——— Nijjutti on .....I. *51, 97;* III. *165*

——— Commentary on. By Harichandra (? Haribhadra). III. *165*

——— Do. By Tilakâchârya. III. *49*

——— Vṛitti on .....III. *83*

Dâṇa—and three other kulagas, viz., Sîla, Tava, and Bhâvaṇa. By Devendrasûri. III. *217, 218*

Dâṇavihî .....I. *49, 58*

Dânaprakâśa.....III. *53*

Dinakṛityavivṛiti. Or Śrâvakapratikramanasûtravivaraṇa. By Taruṇaprabhasuri. III. *221*

Dinakṛityastava. In Mâgadhî.....III. *30*

Duḥkhamâkâlasrîśramaṇastotra. In Mâgadhî. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha ...III. *307*

Dûsamagaṇḍiyâpagaraṇa No. 1 .....I. *31*

Dûsamagaṇḍiyâpagaraṇa No. 2.....III *21*

(Read "In 86 gâthâs." The two books may be the same.)

Devaîyachariya. A life of Gajasukumâla .....I. *47*

Devîstotra. By Yaśaskara. I. 12, 77.

Dvâdaśavratanirûpaṇa. By Mânatuṅgasûri .....I. *94*

Dvâśrayamahâkâvya. By Hemachandra. III. 19, *322*

——— Commentary on. By the author ..... Do.

Do. do.

Dvisaṃdhânakavya. See Râghavapâṇḍavîya.

Dhanaṃjayînâmamâlâ. By Dhanaṃjaya .....III. *217*

Dhanapâlapañchâśikâ. See Ṛishabhapañchâśika

Dhammabhâvaṇâkulaya III. *10*

Dhammarayaṇa. By Śântisûri .....I. *60*; III. *24*

——— Commentary on .....I. *60*

Dhammilachariya .....I. *29*

Dhammovaësamâlâ .....I. *25* (100 vv.), *47* (104 vv.), *55* (do ), *64* ( do.), *70* (do.), *82*, *91*, *93*; III. *30* ( 100 vv. )

(The author's name is given under I. *25* as Yaśodevasûri, but this is uncertain. Kielhorn, Paper MSS. No. 382, ascribes it to Siṅhâchârya.)

Dhammovaësasarûva ...I. *85*

Dharmakalpadruma ...III. *235*

(The author's name is given in the heading as Udayadharmasûri, but this is perhaps wrong. The verse No. 17 looks like the *beginning* of a praśasti.)

Dharmaparîkshâ. By Amitagati .....III. 11, *294*

Dharmapravṛitti. By Nârâyaṇa .....II. 118

Dharmabindu. By Haribhadrasûri...I. *44*; III. 35, *53*

——— Commentary on. By Munichandrasûri ..... Do.

Dharmalakshaṇa ...I. *50*, *57*, *59*, *63*, *82*, *92*, *102*; III. *9*, *23*

Dharmaśarmâbhyudayamahâkâvya. By Harichandra .....II. 77, 141

Dharmâbhyudayamahâkâvya. Called also Saṇghapaticharita. By Udayaprabhasûri ...I. *33*; III. 31, *16*

Dharmâmṛita. By Aśâdhara.....II. 85 note.

Dharma—. See also Dhamma—.

Dhyânaśataka. See Jhâṇasaya.

Dhvanyâlochana. Abhinavagupta's commentary on Ânandavardhana's Dhvanyâloka .....II. 17

Nandi. The Nandisûtra. Weber xvii. 4 .....III. *35*

———Commentary on. By Malayagiri .....III. 35, *35*

Nanditâḍhya Chhandas. See Gâhâlakhaṇa.

Namaskâranîryukti. See next entry.

Namukkâranijjutti. Part of the Âvassaganijjukti. Weber xvii. 68.....I. *52*

(The number of verses, 139, agrees with that of No. 306 of my collection 1882-83. No. 273 of the same collection is wrongly shown as containing the same number of verses. It has 144, agreeing in that with Weber's MS. The gâthâs रज्जन्ति असुह 34. गंगाए नायिउ 36, बाणारसीए 36, (*sic*), देवासुरमणुएसु 41, and असरीरा जीवधणाउ 96 are wanting in the shorter recension.)

"Namostu Vardhamânâya" stuti .....I. *58*

Naradevakahâ .....I. *54*

Nalâyana. Called also Kuberapurâṇa. By Mâṇikyasûri .....III. *357*

Nalodaya. By Ravideva. Commentary on. By Râmarshi .....III 20, *334*

Navakâraphala. In Mâgadhî.....I. *58*; III. *9*

Navagrahastotra. ...III. *239*

Navatattapagaraṇa. By Jinachandragaṇi, afterwards called Devagupti. III. 16 *280*

———Bhâshya on. By Abhayadevasûri .....Do.

———Vivaraṇa on. By Yaśodevasûri.....Do.

Navapayapagaraṇa. By Jinachandragaṇi, afterwards called Devagupta .....I. *28*, *46*, *62*; III. 16, *12*

(The No. of verses is 139, III. 12, or 140, I. 28. Correct the entry at I. 46. Under I. 62 the author's name has been wrongly given as Kakkasûri.)

———Commentary on. By the author. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha III. 16, *304*

Nâgakumâracharitra. By Ratnayogîndra .....III. *125*

Nâmamâlâ. See Dhanaṃjayînâmamâlâ.

Nâyâdhammakahâ. The sixth aṅga. Weber xvi. 306 .....III. *60*

———Commentary on. By Abhayadeva .. .....III. *60*, *73*

——Do. with commentaries on five other aṅgas.....III. *146*

Nigamastavana. See Vedântastavana.

Nigoachhattîsî. By Abhayadevasûri .....III. *212*

——Commentary on. By Ratnasiṅhasûri ..... Do.

Nigodashattriṅśikâ. See Nigoachhattîsî.

Nijjuttis. A collection of. By Bhadrabâhu .....I. *15*

Nirayâvali. Upângas viii—xii. Weber xvi. 418. III. *109*

Nirbhayabhîmavyâyoga. By Râmachandra .....I. *80*

Nisîha. The first chedasûtra. Weber xvi. 452. For Mahânisîha, the second chedasûtra, see *sub voce*. I. *88*

——Chunni on. .....III. *25*

——Bhâshya on .....I. *6*

Nîtimañjarî. By Dyâdviveda..... II. 8, 102

Naishadhânandanâṭaka. By Kshemîśvara. III. 21, *340*

Nyâyakandalî. By Śrîdhara. A commentary on Praśastakaradeva's bhâshya on the Vaiśeshikasûtra...III. 26, *272*

——A pañjikâ on. By Râjáśekhara ..... Do.

Nyâyakhaṇḍakhâdya. See Mahâvîrastavana.

Nyâyapraveśa. Commentary on. By Haribhadrasûri. Kielhorn No. 40. I. *81*

——Pañjikâ on. By Pârśvadevagaṇi. Do.

Nyâyabinduṭîkâ. By Dharmottaràchârya.....III. 33, *33*

Nyâyâvatâraviviṛiti ..III. *34*, *109*

——A ṭippaṇa on.....I. *81*

Paümachariya. By Vimalasûri.....III. 44, *194*

Paṇhavâgaraṇa. The tenth aṅga. Weber xvi. 326? Commentary on that and other texts .....III. *70*

Pakkhiya. The Pâkshikapratikramaṇasûtra. Prefixed to the Paḍikkamaṇanijjutti part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 69. Cf also Weber xvi. 227, and xvii. 10. I. 67, *35*, *56*, *61*, *82*; III. *14*, *52*

——Chunni on. I. 67, *35*; III. *123*

——Commentary on. By Yaśodevasûri Do. Do.

Pachchakkhâṇanijjutti. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 75. I. *53*, *62*

Pachchakkhâṇasarûva. By Yaśobhadrasûri. ...I. *76*

Pajjantârâhaṇa. By Somasûri .....III. *214*

Pañchakappa. The sixth chedasûtra. Weber xvi. 477. Chunni on. ...III. *179*

———Bhâshya on. By Saṃghadâsa. In Mâgadhî. III. *178*

Saṃghadâsa apparently attributes the text of the sûtra to Bhadrabâhu.

Pañchakalyâṇaka. See Kallâṇapañchaya.

Pañchaliṅgi. In Mâgadhî. By Jineśvara .....III. *250*

———Commentary on. An abstract of an older commentary by Jinapati..... Do.

Pañchavastuka. No. 1. In Mâgadhî. By Haribhadrasûri. Quoted in the Gâthâsahasrî .....III. 6, *285*

Pañchavastuka. No. 2. A Jain Grammar. By Devanandin .....II. 71 fg.

Pañchavidhâchâra. In Mâgadhî ..... III. *14*

Pañchasaṃgraha. By Nemichandra. Tikâ on. By Malayagiri .....I. *24*

———Dîpaka on. By Vâmadeva .....I. *74*

Pañchasâyaka. By Jyotiriśa .....II. 23, 110

Pañchasûtta. By Haribhadrasûri. The names of the five sûtras are as follows:

1. Pâvapaḍigghâyaguṇabîjâhâṇa.

2. Sâhudhammaparibhâvaṇâ.

3. Pavvajjâgahaṇavihi.

4. Pavvajâparipâlaṇa.

5. Pavvajjâphala..... I. *65, 82*; III. *127, 293*

——— Commentary on. By the author .....I *65, 82*; III. II. *127, 293*

Pañchasûtra. See Pañchasûtta.

Pañchâśaka. See Pañchâsaya.

Pañchâśaya No. 1. By Haribhadra .....I. *16, 68*

Pañchâśaya No 2. By Abhayadeva .....III. *45*

Paṭṭâvali. A Digambara Succession List .....II. 89, 163

Paṭhitasiddhasârasvatastotra ..... III. *213*

Padârthâdarśa.....II. 103

Paḍikkamaṇa No. 1. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 69. III. *14; 29*

Paḍikkamaṇa. (Gihattha) No. 2 .....III. *128*

(The Pratikramaṇa at I. *92* appears to be a Chaturviṅśatistotra.)

Padmacharita. See Paümachariya.

Padmânanda. See Jinendra-charitra.

Padmalîlâvilâsinî.....By Nârâyaṇa .....II. 131

Pannavaṇâ. The fourth upâṅga. Weber xvi. 392. III. *183*

——— Commentary on. By Malayagiri .....III. *100*

——— °sâroddhâra. In Mâgadhî..... I. *63*

Paramapamoyâ.....I. *30*

Pariggahapamâṇapagaraṇa. By Mânatuṅgasûri .....I. *94*

Pariśishṭaparva. By Hemachandra. .....III. *51*

Paryantârâdhana. See Pajjantârâhaṇa.

Paryushaṇâkalpaṭippanaka. By Pṛithvîchandrasûri...I. *69*; III. 17, *15*, *307*

(Under I. 69 the author's name has been wrongly given as Devasenagaṇi.)

Palyopamopavâsavidhi. I. *83*

Pavajjâvihâṇa. I. *91* (25 vv.) *100* (24 vv.) III. *10* (33 vv.).....*28*

Pavanapañchâśikâ. By Kshemendra .....I.

Pavayaṇasamdoha .....I. *71*

Pavayaṇasâruddhâra. By Nemichandra ...I. 66, 68, *88*

——— Commentary on. By Sidhasena..... I. *25*, *88*

(The author is not Siddhasenadivâkara, but a Siddhasenasûri who wrote this commentary in Saṃvat 1242. Cf. Weber xvi. 211.)

——— Vishamapadavyâkhyâ on. By Udayaprabhasûri. III. *126*, *262*

Pâkshika—. See Pakkhiya—.

Pâtâlavijaya. By Pâṇini. I. 41 note

Pâṇḍavacharitra. By Devaprabhasûri...I. *98*; III. *131*

(Under III. *131* read *281* for 28 as No. of verses in last sarga).

Pâraṭhâsaṃthie. By Yaśodeva ..... I. *3*, *90*, *98*

Pârasîprkâśa. By Kṛishṇadâsamiśra III. 46, *219*

Pârvatîpariṇaya. Ascribed to Bâṇa .....I. *122*

Pârśvanâthacharita No. 1. See Pâsachariya.

Pârśvanâthacharita No. 2. By Mâṇikyachandra. III. *157*

Pârśvanâthâshṭaka. By Indranandi..... .....III. *264*

———Commentary on. By Śrutakîrti .....Do.

Pârśvastavana. By Padmaprabhadeva .....III. *212*

———Commentary on. By Muniśekhara .....Do

Pâvapaḍighâyaguṇabîjâhâṇasutta. Part of the Pañchasutra. See *sub voce.* I. *56, 73;* III. *11*

Pâśakakevalî. By Garga Ṛishi.....III. *212*

Pâsachariya. By Devabhadragaṇi .....III. *64*

Piṇḍanijjutti. The fourth mûlasûtra. Weber xvii. 80 .....I. *97;* III. *24*

Piṇḍaviśuddhi. See Piṇḍavisohi.

Piṇḍavisohi. By Jinavallabhagaṇi.....I. *63* (103 vv.), *71 101;* III. *9, 31* (104 vv).

Puṇḍarîkastava. In Mâgadhî .....I. *95*

Pupphamâlâ. See Uvaësamâlâ No. 2.

Pushpabhâshya. By Ajâtaśatru.....III. *350*

Pûjâprakaraṇa. By Umâsvâtivâchaka .....III. *328*

Ṛithvîchandrarâjarshicharitra .....III. *187*

Prajñâpanâ. See Pannaṇâ.

Pratikramakrama. By Jayachandrasûri. Commentary on. By Nayachandra .....III. *229*

Pratikramaṇa. See Paḍikkamaṇa.

Pratyâkhyânâ. See Pachchâkkhâṇâ.

Pratyekabuddhacharitra. In Mâgadhî. By Tilakâchârya .....III. *109*

Prabandhachintâmaṇi. By Merutuñga. II. 87.

Pramâṇamañjarî. By Sarvadevasûri .....III. *265*

——— Avachûri on ..... Do.

Prayogaratnâkara. By Dayâśaṃkara .....II. 8

Pravachanasâroddhâra—. See Pavayaṇasâruddhâra—.

Praśamaratiprakaraṇa. By Umâsvâti. I. *15*(312 vv.) *103* (313 vv. In fragment of v. 313, which is a later addition, write °महेच्छासनं जयति.) III. *32, 47,* (314 vv.) The last two are a later addition.

Praśnavyâkaraṇa. See Paṅhavâgaraṇa.

Praśnottararatnamâlâ. By Vimala. I. *15, 50, 59, 74, 102.* III. *44, 9, 23, 29, 31*

(The true number of verses appears to be 28, beginning with the verse कः खलु नालंक्रियते. the verse प्रणिपत्य जिनवरेन्द्रं, *e.g.* I., 50, has been added. Under I. 15 the No. 9 is probably a mistake for 29 or 28, and under III. 9 208 has been wrongly printed for 28).

Prâkṛitachandrikâ. By Kṛishṇapaṇḍita .....III. *342*

Prâkṛitaprabodha. See under Śabdânuśâsana No. 1.

Prâkṛitalakshaṇa. Chaṇḍa's Prâkṛit grammar.....III. *265*

Prâkṛitasûtrâṇi...III. 21, *340*

Prâṇâbharaṇa. By Jagannâtha.....III. 20, *333*

Bṛihajjâtaka. By Varâhamihira .....I. *87*

Bṛihatîsahasra .....II. 115

Bṛihatkalpa. See Kappa.

Bṛihaspatisaṃhitâ....I. 102

Bhaktâmarastotra. By Mânatuṅgasûri. ...III. *29, 32, 228*

——— Short Commentary on, as also on other stotras. By Śântisûri ..... I. *96*

——— Commentary on. By Amaraprabhasûri ..... III. *228*

Bhagavaî. The fifth aṅga. Weber xvi. 294 .....I. *34, 41*

——— Commentary on. By Abhayadevasûri .....III. *172*

Bayaharastava. In Mâgadhî. By Mânatuṅgâchârya .....I. *30;* III. *29*

——— With commentary by Jinaprabhasûri .....I. *52, 88*

Bhavabhâvaṇâ. By Hemachandra. I. *78, 85, 93, 96*

——— With a commentary. III. *155*

Bhavidattâkhyânaka. In Mâgadhî. By Mahendrasûri .....I. *67*

Bhâradvâjîyagṛihyasûtra .....III. *362*

Bhâvaṇâkulaya. III. *217, 218*

Bhâvaśataka. By Nâgarâja. III. 21, *338*

Bhikshâṭaṇakâvya. By Utpreksḥâvallabha. Aufrecht's account of. I. 31 note.

Bhuvanasundarîkathâ. In Mâgadhî. By Vijayasiṅhasûri .....I. *67, 38*

Bhûpâlavallabha ..... I. *108*

Mantrârthadipikâ. By Śatrughna ..... II. 114

Malayasundaracharitra. By Jayatilakasûri. ... III. *210*

Maharisikula. By Dharmaghosha ..... III. *28*

Mahânisîha. The second chedasûtra. Weber xvi. 455 ..... I. *87*

Mahâpurushacharita. By Merutuṅgâchârya. III. *266*

Mahâbhâshya. A ṭippaṇa on. By Nṛisiṅha...II. 104

Mah'âvîracharitra. By Hemachandra. The tenth book of the Trishashṭiśalâkâpurushacharitra I. *2, 3, 67;* III. *25*

Mahâvîradvâtriṅśikâ. By Siddhasenadivâkara. III. *217*

Mahâvîrastavana. Called also Nyâyakhaṇḍakhâdya. By Yaśovijayagaṇi...III. *194*

Mahâvîrastotrâ No. 1. In Mâgadhî ..... I. *97*

Mahâvîrastotra No. 2. Or Vardhamânastava. By Jinavallabha ..... III. *216*

Mâdhyandinâraṇyakavyâkhâ .....II. 114

Mukuṭatâḍitakanâṭaka. By Bâṇa. Mentioned in Guṇavinayagaṇi's commentary on the Nalachampû. I. *123*

Muktâlatâśataka. By Śambhumiśra ..... I. 11, 81

Mugdhabodhavyâkaraṇa. By Vopadeva .....III. *207*

Muṇḍitaprahasana. By Śivajyotirvid ..... II. 122

Munisuvratacharitra No. 1. By Padmaprabhava. Quoted in the Gâthâsahasrî. III. 14, *302*

Munisuvratacharita No. 2. By Muniratna...III. *144*

Murârivijayanâṭaka. By Kṛishṇakavi.....III. 21, *337*

Mûlaśuddhiprakaraṇa. In Mâgadhî. By Pradyumnasûri..... I. *46, 56, 64, 86*

Mûlâchâra. See Ayâra No 2.

Mṛigâvatîkathâ ..... I. *83*

Meghadûtakâvya, No. 1. By Kâlidâsa. Commentary on, called Janânandana. By Janârdana ... III. 19, *324*

Meghadûtakavya, No. 2. By Merutuṅgasûri... III. *248*

——— Commentary on. By Śîlaratnasûri ..... III. *249*

Meghâbhyudayakâvya. By Mânâṅka ... III. 11, *291*

Moharâjaparâjayanâṭaka. By Yaśaḥpâla. Kielhorn, No. 50 ..... III. 44, *208*

Yatijîtakalpa. See Jîakappa.

Yatidinacharyâ. See Jaïdiṇachariyâ.

Yamakastuti. By Dharmaghoshasûri ..... III. 17, *310*

——— Commentary on. By Somatilakasûri. To which is prefixed a verse by the commentator which has four different meanings. Do. Do.

Yaśastilakakâvya. By Somadeva. I. 55; II. 33 fg., 147.

Yudhishṭhiravijayakâvya. By Vâsudeva...III. *355*

Yogabindu with commentary. By Haribhadra. III. *327*

Yogayâtrâ. By Varâhamihira .....I. 100

Yogaratnamâlâ. By Nâgârjunâchârya....III. 17, *313*

——— Commentary on. By Guṇâkara. Do. Do.

Yogavidhi No. 1. See Jogavihi.

Yogavidhi No. 2. By Ajitadevasûri. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha.III. *306*

Yogaśâstra. By Hemachandra. The first four prakâśas have been published with a translation by Windisch in the Journal of the German Oriental Society XXVIII. 185 fg. I. *65, 56, 63, 74, 82*; III. 32,5[2], *7, 8, 32*

——— With commentary by the author. I. *22, 57*; III. *14*[3], *15*[3], *74, 143, 176*

——— A ṭippanaka on the commentary .....I. *21*

Yogasaṃgraha. In Mâgadhî .....III. *28*

Yoniprâbhṛita. By Śrîpaṇha ..... ..... I. 53

Raghuvaṅśa. By Kâlidâsa. I. *15, 43*

——— Commentary on, called Śiśuhitaishiṇî. By Châritravardhana .....III. *210*

Ratisundarîkathâ. In Mâgadhî .....I. *54*

Ratnadarpaṇa. See under Sarasvatîkaṇṭhâbharaṇa.

Ratnâvali .....I. *123*

Ramalâmṛita .....III. 44, *211*

Rasaratnadîpikâ ...II. 17, 19

Rasendrachûdâmaṇi. By Somadeva.....I. 81

Râghavapâṇḍavîya. A Dvisaṃdhânakâvya. By Dhanaṃjaya.....II. 61 note

Râjapraśnîya. See Râyappaseṇaï.

Râjendrakarṇapûra. By Śambhu.....I. 11, 82

Râdhârahasyakâvya with commentary. By Kṛishṇadatta .....III. *362*

Râmakalpadruma. By Anantabhaṭṭa..... I, 107

Râmacharita. See Paümachariya.

Râmâyaṇachampû. By Bhojarâja and Lakshmaṇabhaṭṭa .....III. *361*

Râyapasenaï. The second upâṅga. Weber xvi. 382. III. *59*

——— Commentary on. By Malayagiri .....III. *59*

Râyamallâbhyudayamahâkâvya. By Padmasundara .....III. *255*

Râvaṇârjunîya. By Bhaumaka..... I. 9

Râhavachariya. See Paümachariya.

Romakasiddhânta. Golâdhyâya ..... II. *23, 110*

Rohiṇichariya.....I. *55*

Laggakuṇḍalikâ. By Haribhadra .....I. *88*

Laghusaṃgrahaṇi. See under Saṃghayaṇirayaṇa.

Laghustava..... III. *264*

——— Commentary on. By Râjamukuṭa ..... Do.

Laghusaṃgrahaṇî. In Mâgadhî. By Chandrasûri. III. *154*

Laghusaṃgrahanivṛitti. By Devabhadrasûri. I. 3

Laṭakamelakaprahasana. By Śaṅkhadhara. II. 57, 122

Liṅgânuśâsana No. 1. By Vâmana. See under Vâmanavyâkaraṇa.

Liṅgânuśâsana No. 2. By Hemachandra. With commentary by the author. Edited with a translation and extracts from the commentary by Dr. R. Otto Franke, Göttingen, 1886. I. *76*

"Lokasaṃvyavahâraṇâmakâṅka." A work on Rhetoric. By Raviguptâchârya .....I. *68*

Loganâlî.....III. *223*

——— Translation into Gujarathi of. By Dhanavijaya. Do.

Vaïrasâmichariya .....I. *59*

Vaïrasâmisiddhipagaraṇa .....I. *59*

Vaïruṭṭhâstotrâ. In Mâgadhî .....III. *329*

Vakroktipañchâśikâ. By Ratnâkara .....I. 13, 84

——— A 'ṭippaṇaka' on. By Vallabhadeva .....I. Do. Do.

Vakroktijîvita..... II. 17, 19

Vajrasvâmi—See Vaïrasâmi—.

Vandaṇanijjutti. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 69 ..... ...I. *53*

——— Chunni on. By Yaśodevasûri .....I. *76*

Vardhamânastava. See Mahâvîrastotra.

Vavahâra. The third chedasûtra. Weber. xvi. 465. I. *13;* III. *157*

——— Chunni on .....III. *171*

——— Commentary on. By Malayagiri .....I. *13*; III. *63, 157*

Vasudevahiṇḍî. The first khaṇḍa is by Saṃghadâsavâchaka, and the second and third by Dharmasenagaṇi. I. 58, *2* (Kh. 2), *4* (Kh. 1); III. *184* (Kh. 1), *196* (Kh. 1) *197* (Kh. 2), *200* (Kh. 3). ..... *306*

Vastuvijñânaratnakośa. III. *270*

Vâtsajâyanakâmasûtra. Two commentaries on. See Kandarpachûḍâmaṇi and Jayamaṅgala.

Vâmanavyâkaraṇa. Sûtrapâṭha, Uṇâdi and Liṅgânuśâsana. By Vâmanâchârya III. 40, *110*

Vâsavadattâ. By Subandhu. I. *109*

(Where I have wrongly contended that the work referred to is not Subandhu's romance of that name).

Vichâraratnasaṃgraha. Compiled by Jayasomasûri .....III. 13, *302*

Vichâra—. See also Viyâra—. For Vichararasâyana, see Viyârapagaraṇa.

Vidhânamâlâ. By Nṛisiṁhabhaṭṭa .....I. 102

Viyârapagaraṇa. By Maheśvarasûri .....III. *240*

Viyârasârapagaraṇa. By Pradyumnasûri .....III. *270*

Vivâdârṇavabhaṅga. By Bâleśvara and other pandits .....II. 53, 118

Vivegamañjarî. By Âsaḍa. I. *68, 56, 75, 82, 91;* III. 39, *12, 23, 31, 100*

——— With a Commentary by Bâlachandra .....III. 39, *100*

Vishamabâṇalîlâ. A Prâkṛit poem by Ânandavardhana ..... II. 17, 18

Visaṃvâdaśataka ... By Samayasundara. *III. 10, 290*

Vîtarâgastotra. By Hemachandra. I. *91, 93* ...III. *32*

Vîrachampû. By Padmanâbha ..... I. 101

Vîramitrodaya. A Commentary on Yâjnavalkya. By Mitramiśra ..... II. 49

Vîracharitra. By Guruchandragaṇi. In Mâgadhî. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha .....III. 17, *305*

Vîrastuti. With a Commentary .....III. *213*

Vṛittaratnâkara. By Kedârabhaṭṭa .....III. *225*

——— Commentary on ..... Do.

Vṛiddhachatuḥśaraṇa. See Suppaṇṇâhâṇa.

Vṛindâvanakâvya. By Mânâṅka ..... III. 11, *291*

Vṛihatkathâ No. 1. By Gunâḍhya. Referred to in the Harshacharita. ..... I. *119*

Vṛihatkathâ No. 2. By Kshemendra..... I. *119*

Vegarâjasaṃhitâ. By Vegarâja ..... II. 105

Vedântastavana. By Indranandi ..... III. 19, *329*

Vaitânasûtra. Commentary on ..... II. 10

Vyaktiviveka. By Mahimabhaṭṭa .....II. 17, 18

Vyavahâra. See Vavahâra.

Vyâsasiddhânta. Or Vyâsasmṛiti .....II. 105

Śataka. See Sayaga.

Śatapadikâ. By Dharmaghosha..... I. *62, 12*

——— Commentary on. By Mahendrasiṅha. Dp. Do.

Śatruñjayakalpa. See Sattuñjayakappa.

Śatruñjayastutiślokâḥ. I. *60*

Śatruśalyakâvya. By Viśvanâtha..... III. *342*

Śabdabhedaprakâśa. By Maheśvara .....II. 64

——— Commentary on. By Jñânavimala. .....II. 64, 124

Śabdânuśâsana. By Hemachandra. I. *70, 77*[2]*, 78; 114,*[2] *115,*[2] *145*

——— Various commentaries on. By the author. I. *64, 19, 23, 77;* III. *110,*[2] *115, 116*[2]*, 117,*[2] *118, 145*[2]

——— Commentary on the eighth or Prâkṛit. chapter of, called Prakṛitaprabodha. By Narachandrasûri. 1645. I. *54, 91*

——— Commentary on, called Chandraprabhâ. By Meghavijaya..... III. 10, *290*

——— Avachûrṇikâ or Durgapadâvali on the Laghuvṛitti of ..... I. *76*

Śambhalîmata. Called also Kuṭṭinîmata. By Dâmodaragupta. I. 65, *19;* II. 23 fg.

Śâṅkhayanasûtra. Commentary on. By Ânartîya. II. 7

Śâṅkhâyanagṛihyasûtrabhâshya. By Nârâyaṇa. II. 8

Śâṅkhâyanaśrautasûtrabhâshya. By Varadatta. II. 8

Śâṅkhâyanasûtrapaddhati. By Vishṇu, son of Śrîpatiśarman ..... II. 100

Śântinâthacharita. By Devasûri. Reference is made to a Prâkṛit original by Devachandra...I. 50, *4;* III. *165*

Śântistava. The Laghuśântistava. By Mânadeva. I. *51;* III. *213*

Śâlibhadracharitra No. 1. See Sâlibhaddachariya.

Śâlibhadracharitra No. 2. By Dharmakumârasâdhu..... III. *174*

Śâsvatajinastuti. See Sâsayajiṇathûî.

Śivabhadrakâvya. By Śivabhadra ..... III. 11, *292*

Śivâlikhita ..... III. *213*

Śisupâlavadha. By Mâgha. Commentary on. By Vallabhadeva ..... I. 13

Śiśuhitaishiṇî. See under Raghuvaṅśa.

Śîlopadeśamâlâ. See Silovaësamâlâ.

Śumbhalîmata. See Śambhalîmata.

Śobhanastuti. By Śobhanâchârya. Published with a translation by Jacobi in the Journal of the German Oriental Society XXXII. 509. I. 69, *96*, *101;* III. *22*

Śrâddhajîtakalpa. See Saddhajîyakappa.

Śrâddhapratikrmaṇa sutravṛitti No. 1. By Kulaprabhâcharya ..... III. *130*

Śrâddhapratikramaṇasûtravṛitti No. 2. Called Arthadîpikâ. By Ratnaśekharasûri. Cf. Weber xvii. 70 note. III. *226*

Śrâddhadiṅakṛityavṛitti. By Devendrasûri.....I. *13*, *41*

Śrâvakadinakṛityaprakaraṇa. In Mâgadhî. I. *92;* III. *24*

Śrâvakadharmavidipañchâśaka. In Mâgadhî. By Haribhadrasûri..... I. *16*

Śrâvakaprajñapti. See Sâvayapannattî.

Śrâvakapratikramaṇasûtra. See Śrâddhaj.

Śrâvaka—. See also Sâvaga—.

Śrîkṛishṇabhaktichandrikânâṭaka. By Anantadeva ..... II. 23, 103

Śrîpâlakathâ No. 1. See Siripâlachariya.

Śrîpâlakathâ No. 2. By Labdhisâgara .....III. *220*

Śrîmaṇḍalaprakaraṇa. In Mâgadhî. By Vinayakuśala..... III. *240*

Śrutabodha. By Vararuchi. III. 46, *225*

——— Commentary on. By a pupil of Meghachandra. Do.

Śrutâsvâdaśikshâ. In Mâgadhî. By Sahajakuśala. III. *270*

Shaṭprâbhṛita. By Kundakundâcharya. In Mâgadhî. II. 80, 158

——— Commentary on. By Śrutasâgara.....Do. Do.

Shadâṅgavṛitti. Abhayadeva's commentary on the Jñâtadharmakathâ and other five aṅgas..... III. *146*

Shadâvaśyaka — See under Âvassaga—

Shashṭisaṃvatsarî. Part of an "Arghakhânḍa." By Durgadeva ..... III. *241* ("Artha°" and "अर्थे" are mistakes.)

Saṃyaktvaprakaraṇa. See Sammattapagaraṇa.

Saṃyaktvasaptatikâ. I. 53, 92

——— Commentary on. By Saṃghatilaka. Do.

Saṃyamamañjarî. In Mâgadhî ..... I. *92*

Saṃvegamâlâ ..... III. *207*

Saṃvegamañjarî ..... I. *63*

Saṃgrahaṇî—See Saṃghayaṇî—

Saṃghapattaka. By Jinavallabhasûri. Commentary on. By Lakshmîsena. III. *209*

Saṃghapaticharita. See Dharmâbhyudayamahâkâvya.

Saṃghayaṇirayaṇa. Called also Trailokyadîpikâ. The "Laghusaṃgrahanî" by the same author. III 154. I have taken to be the same book. By Chandrasûri, pupil of Maladhâri Hemachandra. Under III. *8* the author appears to be called Malayadhâri—(correct Maladhâri)–srî–s'ri-Chândrasûri, and under III. *32* Maladhâri...I. *75*. III, *8*, *32*, *154*

Saṃghayaṇî No. 1. The Bṛihatsaṃgrahaṇî. By Jinabhadragaṇi. I. *26* (9 vv. stands for 419 vv.), *51* (419 vv.), *66*, *91*; III. *46* (520 00.) *127* 383 vv.)

——— With commentary. I. *68?*

Saṃghayaṇî No 2. By Haribhadra. *49* (28 vv.); III. *213* (30 vv.) *253* (28 00.), *276*

——— Commentary on. By Prabhânandasûri ... III. *253*, *276*

Sattathâṇâ I. *28*, *45*, *64*, *82*, *86*; III. *31*

Sattarî. By Chandramahattarâchârya with verses added by Devendrâchârya. I. *27* (77 vv.), *66* (86 vv.), *96*; III. *47* (91 vv.)

Stataribhâshya. In Mâgadhî. By Abhayadevasûri. III. *218*

Sattasaî. By Hâla. Hâla's Saptaśataka. Edited by Weber.....I. *112*; III. *349*

Sattuñjayakappa.... III. *205*

Saddhajîyakappa. ... III. *217*

Sandhyâmantravyâkhyâna. By Bhaṭṭojidîkshita. II. 100

Saptati. In Mâgadhî. Part of the Karmagrantha. By Devendrasûri ..... III. *70*

——— Commentary on. By Malayagiri,..... Do.

Saptaśatî. See Sattasaî.

Saptasthânâni. or Saptasthânaka. See Sattaṭhâṇâ.

Samayasârapâhuḍa, I. *86*; II. 161

——— Commentary on. By Amṛitachandra .....II. 161

Samavâya. The fourth aṅga. Weber xvi. 277....III. *176*

——— Commentary on. By Abhayadeva .....III. *176*

Samarâdityacharitra. In Mâgadhî. By Haribhadrasûri ..... III. *118*

Samosaraṇa .....III. *30*

Sammattapagaraṇa. By Chandraprabhasûri. III. *145*

——— Commentary on. Do.

Sammârâhaṇâkulaya. See Ârâhaṇakulaya.

Sayaga No. 1. By Jinavallabha ..... I. *66*

Sayaga No. 2 ..... I. *90*

Sayaga No. 3 ..... III. *47*

The three books, or two of them, may be the same.

Sarasvatîkaṇṭhâbharaṇa. By Bhojadeva. Commentary on, called Ratnadarpaṇa. By Râmasiṁhadeva. III. *349*

Sarasvatîstotra. By Bappabhaṭṭisûri ..... III. *212*

Sândrakutûhalaprahasana. By Kṛishṇadatta. III. *359*

Sârddhaśataka. By Jinavallabhagaṇi. Commentary on. By Dhaneśvarasûri. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha. III. 16, *304*

Sâmbapañchâśikâ. By Sâmba.....I. 11, 85

——— Commentary on. By Kshemarâja. Do. Do.

Sârasvatoddhâsratotra. a pupil of Nandiratnaguru ..... III. 213

Sârasvatamaṇḍana. A Commentary on the Sârasvata grammar. By a pupil of Mandanâchârya.... III. *204*

Sârâvalîpaïnnâ. ..... III. *217*

Sâlibhaddachariya. I. *73*, *86*, *95*

Sâvagadhamma .....I. *99*

Sâvagapannattî ..... I. *43*

Sâvagavihi. I. *49* (22 vv.), *58*, 91 (21 vv.); III. *23* (20 vv.)

Sâvaga—. See also Śrâvaka—.

Sâsayajinathûî. By Siddhasenasûri ..... I. *32*

Sâhityakaumudî. By Śrî-Vidyâbhûshaṇa. II. 10 fg., 99

Siddhajayantîcharitra. See Jayantiyâpagaraṇa.

Siddhapâhuḍa. Cf. Weber xvi. 355. .....III. *143*

——— Commentary on. Do.

Siddhasârasvata. A grammar by Devânandasûri. Referred to in the Śântinâthacharitra of Devasûri .....I. 60

Siddhaprâbhṛita. See Siddhapâhuḍa.

Siddhântarâja. By Nityânanda The 'Golâdhyaya' of .....II. 110

Siddhântavichâra. Or Siddhântoddhâra. By Chandrakîrtigaṇi ..... I. *32*, *33*

Siripâlachariya. Or Siddhachakramâhâtmya. By Ratnaśekharasûri .....III. *203*

Sîlakulaya.....III. *217*, *218*

Sîlovaësamâlâ. By a pupil of Jayasiñhamuni. In I. *82*, the author is called Jayakîrti: in III. *214*, Jayavallabha. The number of verses in III *214* is 116, as against 115 in I. *82*. I. *82*; III. *214*

Sîyachariya. By Bhuvanatuṅgasûri..... III. 11, *293*

Sukṛitâṅga—. See Sûyagada—.

Sukosalachariya.. ..... I. *95*

Sukosalâkhyânaka. In Mâgadhî ..... I. *73*

Sudaṅsanakahâ. By Devendrasûri. Quoted in the Gâthâsahasrî. ...III. 10, *289*

Sudaṅsanâchariya. ..... I. *75*

Sudarśanasaṃhitâ. Or Gṛihyatâtparyadarśana. By Sudarśanârya ..... II. 8, 101

Suppaṇîhâṇa. Or Vṛiddhachatuḥśarana. By Devendrasâdhu ..... I. *84*; III. *11*

Subâhuchâriya ..... I. *73*

Subhâshitavalî. Compiled by Vallabhadeva. The book has now been published in the Bombay Sanskrit Series..... I. 30

Subhâshitaratnakośa. Compiled by Munidevâchârya .....I. *74*

Subhâsiyâṇi .....I. *49*

Suyagaḍa. The second aṅga. Weber. xvi. 259. I. *37*; III. *70*

——— Nijjutti on. Do. Do.

——— Commentary on. By Śîlâṅgasûri. Do. Do.

Suvṛittatilaka. By Kshemendra.....I. *5*, 86

Sûktâvali. Compiled by Lakshmaṇa.....III 35, *54*

Sûriapannatti. The fifth upâṅga. Weber xvi. 401. III. *173*

——— Commentary on. By Malayagiri .....III. *173*

Sûrimantra. Commentary on. By Jinaprabhasûri. III. *365*

Sûrimantrakalpasâroddhara. By Merutuṅga. III. *364*

Sûryaprajñapti—. See Sûriapannatti—.

Setubandha. By Pravarasena. I. *115*

Somapâlavilâsa. By Jalhaṇa. With a Commentary by Ruchaka...II. 17, 19

Strîmokshavivâda...III. *154*

Sthavirâvali. See Therâvali.

Sthâna. See Ṭhâṇa.

Snâtṛikapañchâśikâ No. 1. By Udayasâgara III. *235*

Snâtṛipañchâśikâ No. 2. By Subhaśîlagaṇi. ...III. *235*

——— Translation into Gujarathi of. By Jinaharsha. Do.

Smṛitiratnâkara. By Śrî-Veṅkaṭanâtha .....II. 104

Smṛitisudhâkara. By Śaṃkara .....II. 105

Syâdvâdamañjarî. By Hemachandra .....III. *206*

——— Commentary on. By Mallisheṇa..... Do.

Hayagrîvavadha. By Meṇṭha. Quoted in the Suvṛittatilaka .....I. 9

Haravijaya. By Ratnâkara. A vishamapadoddyota on. By Alaka ..... I. 13

(The statement about Gaṇapati is a mistake.)

Harihârâvali. Hari's Anthology .....II. 57

Harshacharitra. By Bâṇa I. *105*

Hastijanaprakâśa. By Kshemendra .....I. 11

Hastyâyurvêda .....I. 98

Hârâvali. By Purushottama. III. *363*

# JOURNAL

OF THE

# BOMBAY BRANCH

OF THE

# ROYAL ASIATIC SOCIETY.

## EXTRA NUMBER.


*A Third Report of Operations in search of Sanskrit MSS. in the Bombay Circle. April* 1884—*March* 1886. By PROFESSOR PETERSON.

I hope to give in this report some account of the work done during a period extending over two official years, or from April 1884 to March of the present year.

The greater part of the October vacation of 1884 was devoted to the preparation of my Second Report. In the middle of the month I went from Mount Abu to Gwalior. In response to a request to be furnished with a list of desiderata, Professor Roth of Tübingen had kindly sent a memorandum of the books he most wished me to look out for, at the head of which stood a second copy of the Atharva-veda in the Paippalâda Śâkhâ. It has long been believed that a good copy of this book does exist at Gwalior. It would have been a great gratification to me to secure it, and put it at the disposal of Professor Roth, as it would be a pleasure now to begin this record with an account of a success. But the journey resulted in nothing. I had not been at the pains to secure introductions, and to make the object of my visit known beforehand. I mention this probable cause of my failure, because, though I spent to no purpose much time and patience in the Travellers' Bungalow at Morar, with nothing even

to read but a certain Catalogus Codicum Sanscriticorum, I have no reason in my experience to conclude that the book is not there. I will try again some day. Meanwhile, in the hope that some other may succeed where I failed, I will give below in a note, from Professor Roth's letter to me, the points of difference between the ordinary Atharvaveda and this recension of that text.* If Sir Lepel Griffin uses his great influence there to put scholars in possession of the Gwalior copy of the book, he will do learning a service.

On my way back to Bombay from Mount Abu in November, I spent three days at Ahmedabad, during which I went over the libraries of Râjendrasûri and Śântisûri, two Jain teachers then residing in that town. An account of my visit to Râjendrasûri (among whose books I found an excellent copy of Kshemendra's Kavikanthâbharana and Auchityavichâracharchâ) has already appeared.† Śântisûri is a re-

---

* Atharva-veda: Paippalâdaçâkhâ.

| Khânḍa | Khaṇḍa |
|---|---|
| 1. Begins: âpo hi shṭha. | 11. Begins: vṛshâ te haṁ. |
| Ends: sa me astu niyakshakaḥ. | Ends: pṛthak. |
| 2. Begins: rasaṃg'prâcyam. | 12. Begins: imaṁ stomam. |
| Ends: mânsan attuḥ. | Ends: ga evaṁ veda. |
| 3. Begins: â tvâg'an rashṭram. | 13. Begins: agnis takmânam. |
| Ends: tishṭhât kâmo ag'aṁtava. | Ends: vig'ayante ga evaṁ veda. |
| 4. Begins: hiraṇyagarbhas. | 14. Begins: indro bâhubhyâm. |
| Ends: çivám tapatu sûryaḥ. | Ends: tubhyaṁ vibhâvarî. |
| 5. Begins: sindhugâtâyai. | 15. Begins: samyag digbhyaḥ. |
| Ends: sakṛtâṁ•yatra lokâḥ. | Ends: yâmyâditaḥ. |
| 6. Begins: tad id âsa. | 16. Begins: antakâya mṛtyave. |
| Ends: ya evaṁ veda. | Ends: tapyamânas samudre. |
| 7. Begins: suparṇas tvâ. | 17. Begins: satyam bṛhad. |
| Ends: çatruhaṇe svâhâ. | Ends: pakvena saha saṁbhavema. |
| 8. Begins: kathâ diva asurâya. | 18. Begins: satyenottabhitâ. |
| Ends: pushkarasrag'aḥ. | Ends: vittam me asja rodasî. |
| 9. Begins: ûrdhvâ asya. | 19. Begins: dṛsho g'âya. |
| Ends: mamâ çyâḥ. | Ends: anu saṁ dadetam. |
| 10. Begins: na tad vido. | 20. Begins: dhîtâ vâ je. |
| Ends: sarve vîrâ bhavantu naḥ. | *â mṛtyur â parâvataḥ.* |

There are MSS. of the *vulgata* recension which, like the Paippalâda, begin with the verse âpo hi shṭha, but go on, as the *vulgata*, with the verse ye trishaptâḥ pari yanti. These must not be mistaken for MSS. of the Paippalâda Śâkhâ recension.

† Journal Vol. XVI., pp. 167 to 189. Published also separately.—"The Auchityâlankâra of Kshemendra," &c.

former, and seemed to me to be paying the penalty of a religious reformer in an empty lecture hall. He received me with very great courtesy, and gave me free access to his travelling library.* The Ahmedabad extracts in the Second Appendix to this Report, pp. 285 to 324, which I will now proceed to notice, are from books lent to me by these sûris, and detained—as might be confessed in some other cases also—somewhat longer than was originally intended by either party. I have to tender the sûris my very hearty thanks.

The Gâthâsahasrî of Samayasundara.

The 'Collection of one thousand Gâthâs' from which our first extracts are taken was composed in Samvat 1686, or A.D. 1630, by Samayasundara, pupil of Sakalachandra, pupil of Jinachandra.* These names enable us to identify our author with the Samayasundara who wrote the Kalpalatâ, a commentary on the Kalpasûtra.† His present work is, as the title indicates, made up entirely of quotations from older texts. I have given first a group of verses cited here from a Gachchhotpattiprakîrnaka,—of which the verse referring to the sack of Valabhi is quoted, but without any reference, by Merutunga in his Prabandhachintâmani, a book written in A.D. 1305. The Gachchhotpatti tract is therefore older than Merutunga, how much older must remain uncertain. The verses give dates for some important events in early Jain annals as follows:—

V. 96. "Five hundred and forty-three years after Vîra was perfected, is the date of the rise of the Terâsia heresy in Antaranjiâ.

V. 97. "When six hundred years and nine had passed since Vîra was perfected, the Bodîana heresy arose in the city Rahavîra.

V. 98. "When twelve hundred and half a hundred years had passed since Vîra reached eternal rest, living in temples and monasteries was sanctioned by an ease-loving generation.

V. 99. "When five hundred years from the Jina Vîra had passed away, the Blessed Vaïra was conceived in the womb of Sunandâ.

V. 100. "Five hundred and thirty-five years after Vikrama,

---

* All India's peripatetic teachers carry about with them a selection of their books.

† Jacobi, Kalpa Sûtra, Introduction, p. 26. "The date is not given, but it may be inferred from the author's statement that Jinachandra, the guru of his own guru Sakalachandra, lived under Akbar." Jacobi gives Samvat 1699 as the date of his manuscript. Is it not rather, or also, the date of the composition of the work.

Haribhadrasûri our Sun reached eternal rest. May he give us happiness and prosperity!

V. 101. "Thirteen hundred years and more from Vîra's death, śrî Bappabhattisûri, the crest jewel of the learned, was born.

V. 102. "When seventy-five with three hundred years from Vikrama had passed away, the sack of Valabhî took place.

V. 103. "When one hundred and eight years from the time of śrî Vikramâditya the king had passed away, Jâvadi set up the stone image in Śatrunjaya.

V. 104. "When six hundred years and nine had passed, Rayana set up the jewelled image in a golden shrine on the Revaya Hill.

V. 105. "When twelve hundred and fifty years had passed from Vardhamâna, Sâisûri made the ordinance of the first of the (two) fourteenths."

The four gâthâs which follow, p. 285*, have been published already by Jacobi† from the Sandehavishaushadhi, a commentary on the Kalpasûtra, written by Jinaprabhamuni in Samvat 1364, or A.D. 1308. Jinaprabha says that they are found "in the Tîrthodgâra and other works." As Samayasundara's own commentary on the Kalpalatâ is, according to Jacobi, a mere abstract from the Sandehavishaushadhi, he may have been indebted to that work for these gâthâs here.

The verses are held to have an important bearing on an obscure text of the Kalpasûtra. The life of Mahâvîra contained in that work, which is the only account of the great Jain teacher we have, ends with the words, "samaṇassa bhagavao Mahâvîrassa jâva‡ savvadukkhappahîṇassa, nava vâsasayaiṃ vikkaṃtâiṃ, dasamassa ya vâsasayassa ayam asîime saṃvachchhare kâle gachchhai, vâyâṇaṃtare punaḥ ayaṃ teṇaue saṃvachchhare kâle gachchhai iti."

"From the time when the ascetic, the Blessed Mahâvîra, thus yielded to Time, went away from us and departed, having cut the bonds of birth and eld and death, being perfected, awakened, delivered, having made an end and obtained full salvation, freed from all sorrow, nine hundred years are gone, and of the tenth hundred of years this year

* These references throughout are to the Appendix of this Report.

† Jacobi Kalpa Sûtra, p. 115.

‡ *i. e.* yâvat. The word indicates that between the words Mahâvîrassa and savvadukkhappahîṇassa we are to supply the remaining words of a formula which has already occurred in the book. I have given them in the translation.

that is going is the eightieth. Or, as another reading has it, this year that is going is the ninety-third."

Nothing, it will be seen, could be more explicit, and we could have borne with the slight discrepancy between the two readings, if the writer, whoever he was, had told us *to what event his dates refer*. This, however, he does not do: and the Jains do not know. From Jinaprabha and the commentators who came after him we learn that "for some cause or other" the words are not explained at all in the Chûrni,* the oldest commentary on the Kalpasûtra to which we find any reference made. But in commentaries presumably later than the Chûrni our authorities found the explanation iyam vâchanâ jâtâ (Sandehavishaushadhi) or asyâ vâchanâyâ (Kiranâvali). They record however a variety of opinions as to what is to be understood by the word vâchanâ here, and they note that our verses are cited by those who uphold the reading "ninety-third," and who believe that the event which made the year 993 memorable was the removal of the Paryushanâ by Kâlakâchârya, from the fifth to the fourth day of the month Bhadrapada. Our verses run as follows:

V. 6. "When nine hundred and ninety-three years had passed from Vardhamâna then† was the paryûshanâchaturthî established by Kâlagasûri.

V. 7. "And in that year 993 the rule of twenty days, as also that of spending five days‡ only, was rescinded by order of the Assembly.

Vv. 8 and 9. "And in 993 the Holy One (i. e. Kâlakâchârya) was at the request of the Assembly summoned by King Śâlavâhana, the Paryushanâ was shifted to the fourth, the châturmâsya to the fourteenth, and the fourfold assembly was constitnted: this they hold for the true practice."§

---

* For all that is known of the Chûrni on the Kalpasûtra, see Jacobi, Introduct. p. 25.

† To = tatas. Jacobi reads Kâlayasûrîhimto as one word (Abl. pl.) but the anusvâra is against the metre.

‡ Did the one rule refer to the rainy season and the other to the rest of the year? For pañchagahâṇîi (pañchayahâṇîe, Appendix. p. 303) Jacobi has pañchaga-hâṇî ya. I do not feel certain of the construction, but in Jacobi's reading one or other ya seems superfluous.

§ The construction of the last two verses is of a compressed ungrammatical kind often met with in old Jain mnemonic verses. Compare Leumann's

Among the other events put forward as that referred to in the passage from the Kalpasûtra are the Council of Valabhi, at which Devarddhigani is reported to have reduced to writing, or to their present written shape, the Jain scriptures, and the public reading (vâchanâ) of the Kalpasûtra before king Dhruvasena of Ânandapura to console him on the death of his son. It has not escaped notice that the only natural interpretation of the passage itself, as well as of the old explanation, is that which would see in it the date of the composition of this part of the Kalpasûtra. Taken in that way it cannot of course be reconciled with the tradition which assigns the Kalpasûtra as a whole to Bhadrabâhu, the sixth Thera or Elder after Mahâvîra himself. We must choose, it seems to me, between the passage and the tradition; and the weight of evidence is in favour of the passage. For, assuming that the clear purport of the passage is to give a date for this Life of Mahâvîra, its incorporation with the text itself becomes inexplicable if we accept the tradition, and believe, in accordance with it, that Badrabâhu's authorship of the book had never been lost sight of. That the Chûrnikâra takes no note of the passage may of course be brought forward as showing that it was not in his text. But it is just as likely that the Chûrnikâra saw no difficulty in it. Or, though this seems less likely, he may have been unwilling to call attention to words standing in such direct conflict with a tradition which had obtained currency even in his day.*

The next extract, p. 285, is from a Panchavastuka which I have taken to be Haribhadrasûri's book of that name.† Haribhadra is one of the most interesting figures in the long succession of Jain writers: and as it happens, we shall have frequent occasion to recur to him throughout this Report. Let me notice here only that these verses

---

remarks in his paper, to be referred to immediately, on the schisms of the Jain Church. I am not sure that my rendering is correct. For Sâlâhaṇeṇa, (so also p. 303), Jacobi has Sâlahaṇeṇa which he corrects into Sâlavâhaneṇa. But Sâlâhaṇa, as my books have it, is the right form. Kârio on p. 285 (kâriyam, p. 303) agrees with Jacobi. So also âyaraṇaṃ taṃ (âyaraṇaṃ te p. 303).

* I have not failed to notice that Jacobi, Introduct., p. 23, says, "It need hardly be remarked that the passages containing the dates 980 and 993 A. V. do not refer to the author, but to Devarddhiganin, the editor of the Kalpasûtra." But I see no evidence for this.

† Remove श्रीहरिभद्रसूरिकृते from the colophon. It has been inserted by mistake from my memoranda.

give us his authority, if the book is his, for the following dates:—The first Kâlakasûri was born when 335 years had passed from Vîra. In the year 453 Kâlakaguru took (charge of) Sarasvatî: and in the 470 from Vîra, Vikrama was born.

The next extract, p. 286, from a work called Ganita, gives in three verses a very complete conspectus of the world from the geometer's point of view. Four tilas make a java; four javas make an angula; four angulas make a mushti; four mushtis make a kara; and four karas, or hastas, make a danda. A krośa is two thousand dandas. Four krośas make a yojana. A hundred yojanas make a deśa, and a hundred deśas make a mandala. A hundred mandalas make a khanda. And the earth is made up of nine khandas.

One verse having reference to the "shadowy recollections" the soul may bring with it of its previous states, which it is declared do not in any case extend beyond the ninth previous birth, is given, p. 286, as from the 'Yogavidhi' of the Âchârya Indra, possibly the great grammarian of that name.

The next extract, p. 286, consists of sixteen gâthâs, written out by Samayasundara from the Âvaśyachûrni, and containing the account given there of the seven great schisms of the Jain church. For a commentary on these gâthâs Samayasundara refers the reader to a work of his own called the Viśeshasangraha. The gâthâs sadly need a commentary, being as they are mnemonic verses written in a cramped ungrammatical style, which defies translation even where decipherment seems possible. They should be compared with Weber's account of the corresponding passage in the Âvaśyaka itself, and with Leumann's instructive paper on the Jain schisms: Weber's Indische Studien, xvii. pp. 65-67 and 91 to 130.

There can be no reasonable doubt of the great antiquity of the tradition these verses embody, and I therefore venture to give for the English reader Leumann's account of the first two heresies, prefixing as close a version of the gâthâs themselves as I find possible.

Vv. 48-9. The heresy of Jamâli.—"Fourteen years after the true faith had been established by the Jina the heresy of the Bahuratas arose in Śrâvastî. Its founder was Jamâli, the son of Sudarsanâ, elder sister of the Jina. In the garden called Tindu in Śrâvastî. Fifteen thousand adherents. Dhanka refuted him."

According to the commentators Haribhadra and Śântisûri, this first schism in the Jain Church arose in the following wise. Jamâli was

nephew and son-in-law of Mahâvîra. With his wife he entered the order, receiving charge of five hundred monks, while his wife was put over a thousand nuns. Being one day ill in the garden called Tinduga in Śrâvastî he bade his monks spread his bed of straw. They were doing so, when he called out, Is it made or is it being made? They answered, It is not made, but is being made. Then he said to himself, The Master teacheth that every act—be it moving, cutting, splitting, burning, dying, killing—is done the moment it is done. But that is clearly not true. For here a bed that is being made is not made, and straw that is being spread is not spread. Therefore an act, be it moving, &c.—is not done so long as it is doing. So he called the monks to him and taught this doctrine. Some believed him, others did not: those who believed him followed him, those who did not sought to argue with him, and when they found no success left him for the Master. Now his wife Priyadarśanâ was at the time living in the house of the potter Dhanka. She visited Jamâli and, for the old love she bore him, let herself be led astray from the truth. Coming back she taught this new faith to her nuns, as also to Dhanka. The potter however said that he could not understand the difference. That night, as Priyadarśanâ was studying, a piece of live coal fell by Dhanka's contrivance on her dress, and burned a hole in it. Seeing this she said, My dress is burnt. But Dhanka said to her: You have just told me that what is being burnt is not burnt. How, say you now that your dress is burnt? The true disciples of the Master may speak of a thing which is being burnt as burnt, but not you. Priyadarśanâ answered, You say well: I deserved this rebuke; then went to her husband, and when she could not turn him from his error left him and went with her nuns to the Master.

Soon afterwards Jamâli met Mahâvîra near the city Champâ. He went up to him and said, Many of your monks come back to you having fallen unto error. I am made perfect in knowledge. Gautama answered and said, If thou art made perfect in knowledge answer me these two questions. Is the world eternal or not, is the soul eternal or not? Thus questioned by Gautama Jamâli was troubled in mind and could not answer, but stood silent. Then said Mahâvîra: I have many disciples who, although they may have fallen into error, can answer these questions as I shall answer them, yet none of them speak as you do. The world is eternal and not eternal. It is eternal inasmuch as there never was a time when it was not, never is a time

when it is not, and never shall be a time when it shall not be. It is not eternal, inasmuch as each of the world's great ages waxes to its allotted limit, wanes and goes to its own place, making room for its successor. So too the soul is eternal and not eternal. It is eternal inasmuch as it never was not, never is not, and never will not be. It is not eternal inasmuch as, when its life in hell is over, it passes into the world of beasts, from thence into the world of men, from thence into the world of gods."

Jamâli however did not believe this teaching. He went unbelieving away from the Master, and after leading himself and others astray with many false notions he died at the end of a long fast without obtaining absolution.

Vv. 50—1. The heresy of Tishyagupta. "Sixteen years after the true faith had been established by the Jina the Jîvapradeśika heresy arose in Vṛishabha's city, in the temple called Gunasilaya in Râjagṛiha. The founder was Tishyagupta, pupil of Vasu, who was versed in the fourteen pûrvas. He was refuted by Mittasiria, native of the city Âmalakappa."

According to Haribhadra, Tishyagupta was thus led into error. He was reading the following passage in the Âyapavâya, one of the pûrvas, which he was studying with his Master Vasu :—'Is it permissible, O Lord, to say that a soul atom is a soul. No: and as little is it permissible to say that two, or three or more soul atoms are a soul, or even that what wants only one atom of its proper complement is a soul. For the soul must be thought of as a perfect whole, made up of atoms resembling those of the air.'

Reading this, Tishyagupta fell into this error :—If the atoms of a soul, when only one is wanting, cannot be called a soul, this last atom must be the soul, since the name soul applies to the whole only when it is added.

The disciples of the Master sought to convince him of his error. But as they could not succeed, he was excommunicated. Leading himself and others astray with many false notions he came one day to the city of Âmalakappa in the Ambasâla forest. A pious layman called Mittasirî was among those whom the report of the arrival of a holy man induced to visit the garden in which Tishyagupta was staying. Mittasirî knew him for a heretic, but greeted him respectfully and listened to his instruction. Then invited him to his house. Tishyagupta

went, and found a table laden with all manner of rich food. But of every dish Mittasirî gave him only a crumb. Tishyagupta said to himself, He will give me more afterwards. But when Mittasirî fell at his feet and said, Honour to the holy man who has been my guest: happy am I that thou hast visited me, Tishyagupta exclaimed, What is this? Have you brought me here to insult me? Then said Mittasirî, How have I insulted you? Is it not your theory that a whole consists of its last component atom? If that is right, how can you say you are insulted? I have entertained you in accordance with your own theory, as I feel unable to entertain you in accordance with that of our master Vardhamâna.

His eyes were opened and he said, I have deserved this rebuke. Upon that Mittasirî entertained him properly. Afterwards he did penance for his fault, as did also all his adherents.*

In a gâthâ cited, p. 288, from a Sudarśanakathâ by Devendrasûri of the Chivâlava gachchha, we have a Jain rendering of the text, "No man can serve two masters: Ye cannot serve God and Mammon"—

"No man can walk on two roads at once, or sew with a needle both of whose ends are points. You cannot have both the joys of sense and eternal salvation."

When Samayasundara wrote, in Samvat 1686, śrî Jinarâja was "reigning," and the sûri śrî Jinasâgara had obtained the post of Âchârya. The lineage of this Jinarâja will be noticed further on.†

The Visamvâdaśataka of Samayasundara.

In the Visamvâdaśataka, p. 290, a book written a year earlier, the same author has strung together a century of verses, in which are exhibited the discrepancies to be found in the sacred writings. He has not attempted a Harmony.

Meghavijaya's Commentary on the Haimavyâkarana.

In Samvat 1725 = A. D. 1669 certain sûris, by command of the lord of the country, were provided with quarters for the rainy season in the palace at Agarâvara (Agra?), where they employed themselves in drawing up this commen-

* Has this very amusing story anything to do with the better known one of the Barmecide's feast?

† Cf. p. 18.

tary on Hemachandra's grammar. I have extracted, p. 290, a contemptuous reference to Bhattojidîkshita's Siddhântakaumudî.

Mânânka's Vrindâvana & Meghâbhyudaga kâvyas.

Next, p. 291, come two short, highly artificial poems* by an author whose very name has been in peril. Aufrecht mentions a short commentary on the Mâlatîmâdhava by a king called Mâlânka; and BR. *sub voce*, referring to this, would correct the name Mânânka, occurring as that of an author, to Mâlânka. The identification of the two authors may be right. For Mânânka, like Mâlânka, was a royal commentator. An extract from a short commentary on the Gîtagovinda by "Mânânka Mahîbhuj," will be found at Ap. p. 280. But if one of the two names must be sacrificed it is Mâlânka that must go. Who our author was we do not know. He is quoted by Râyamukuṭa in that writer's commentary on the Amarakośa, A.D. 1431.

The next four books pp. 292—3, must be dismissed more briefly. In his smaller Dictionary Böhtlingk mentions Chandradûta as the name of a poem. I have observed a quotation from Śivabhadra in the commentary on Rudrata's Kâvyâlankâra by Namisâdhu. The short extract from Haribhadrasûri's commentary on the "Five Sûtras" gives the names of the sûtras in question. Of Bhuvanatungasûri and his Sîtâcharita nothing appears to be known.

The Dharmapariksha of Amitagati.

Amitagati is the well known name of the Jain author of the Subhâshitaratnasandoha, a book written in Samvat 1050. Compare Colebrooke, Essays, ii. p. 462 and Bhandarkar, Report 1882-3, p. 45. I do not know whether the author of this Dharmapariksha, a poetical treatise on morals, is the same or not. It seems probable that he is. But it will be seen that he himself refers to another Amitagati as among his spiritual ancestors. He traces his descent from Vîrasena, who was succeeded by Devasena, who was succeeded by Amitagati, who was succeeded by Nemishena, who was succeeded by Mâdhavasena. Of this last our author was the pupil. Both the lineage here and the fact that in the invocation there is no special reference to Mahâvira the last of the Tîrthakars, indicate that Amitagati was a Digambara Jain.

* The first of these is printed in the Kâvyasangraha.

A Gâthâkośa by Munichandrasûri.

Our next extract, p. 297,* is a selection of verses from a Gâthâkośa compiled by Munichandrasûri. This teacher died in Samvat 1178 (Klatt, Ind. Ant. XI. p. 253). Two years before that date he was engaged in revising the Commentary of his friend Yaśodeva on Jinavallabhagani's Pindaviśuddhi (Kielhorn, Report 1880-1, No. 47 v. 7). An incomplete copy of his Commentary on Haribhadrasûri's Anekântajayapatâkâ† is in our collection (Kielhorn, No. 362, referred to by Klatt). According to a statement in the verses quoted by Klatt from a gurvâvali, Munichandrasûri did much to make Haribhadrasûri's works as a whole intelligible to the readers of his day. The recovery of the commentaries referred to—that on the Anekântajayapatâkâ is the only one mentioned by name—is most desirable.

Munichandra was a purist in Jain practice. In the verses already referred to we are told that his biruda, or title of distinction, was Sauvîrapâyî. The Jain sâdhu or holy man cannot drink water in its natural state. That is full of life, and to drink it would be to incur the guilt of accumulated murder. If the water has been boiled, or used for cleaning rice, the life has gone out of it, and the guilt is his who prepared it, not his who drinks it. Munichandra was one of those who would not allow the pious layman to take that guilt on his soul by boiling water for his teacher's use. He would accept only the water in which rice for ordinary use had been washed (sauvîra), and if that disagreeable draught were not to be had, he went without.

Munichandra does not give us his authors' names. But having regard to the date of his collection, his verses are not without their importance to the student of this branch of the literature. For the general reader, if I have the fortune to possess any such, I give one or two here in English.

"'Love has five arrows' and what, think you, are they? a look, a look again, liking, friendship, love."

"To be over bashful, to be too timid, never to lift her eyes or open her mouth before a man—these be *not* the signs of a pure heart."

* For the text of that work see Appendix II. p. 191, and compare the remarks which will be made in the corresponding part of this report. No. 229 in the Cambay List, Appendix I. p. 53, is a copy of Haribhadra's Dharmabindu, with a commentary by our author, dated Samvat 1181, or only three years after Munichandrasûri's death.

"The love of man and wife in youth is beautiful as gold : and like gold though burned it is not consumed : nay, it grows more and more precious when tried in the furnace of the heart."

"Ha ! Ha !—a woman's low laugh will send a flutter to the heart of the best saint living, free from pride, illusion, and envy though he be."

"The lips, the throat, the cheeks and so forth, these be the same in all : but each has her own heart."

"Who is the happy man ?—He that sees in his 'own house at home' little children brown with dust, leaping and falling and crying."

"The wise man knows Earth and the Sky, Heaven and Hell—but not what a woman will do."

"The wise man knows the path of a fish in the sea and of a bird in the air, but a woman's heart—that not even he knows."

"At her birth sorrow : and anxiety grows with her growth : when she comes to be married there is the dower : verily at all times the father of a girl is to be pitied."

"Either love not at all or love like that stuff which, however you wash it, will not take another colour."

The Vichâraratnasangraha of Jayasomasûri.

The Vichâraratnasangraha of Jayasomasûri, pp. 302 to 310, written in Samvat 1657, was found to contain, as its name suggested might prove to be the case, a large number of interesting and important quotations from older books. A copy of this work has been secured for our collection. What follows here is the result of a first gleaning only. Early in the book there is a quotation from a Commentary on the Shadâvaśyaka by Namisâdhu, the last verse of which is as follows :

द्वाविंशत्यधिकैकादशसंवत्सरशतैस्तु विक्रमतः ।
अकृतैनां नमिसाधुः शिष्यः श्रीशालिसूरीणाम् । १ ।

This gives us Namisâdhu's real date, and shows that the reading panchavinśatisamyuktaiḥ of my paper MS. of that writer's Commentary on Rudraṭa's Kâvyâlankâra (First Report, p. 16) is to be preferred to the corrupt reading of the palm leaf MS.* It also gives us the name of Namisâdhu's teacher.

* Correct the entry in Introduction to Subhâshitâvali, p. 105, where also A. D. is a mistake for Samvat. The true date of Namisâdhu's Commentary on Rudrata is Samvat 1125, A. D. 1069.

This is followed by a quotation from another commentary on the Shadâvaśyakâ by Śrî Chandrasûri, written in Samvat 1232, according to a statement of the author himself, who it will be seen goes into as great detail as Gibbon does with regard to the precise moment when he laid down the pen:

करनयनसूर्यवर्षे प्रातः पुष्पार्कमधुसितदशम्याम् ।
धृतियोगनवमर्क्षे समर्थिता प्रकृतवृत्तिरियम् ॥

Close to this the compiler of the Vichâraratnasangraha gives in full the praśasti of the Munisuvratacharitra, a work written, according to its author's own statement, when the year measured by the suns (12) and the grahas (9) and the vedas (4) had just gone by, *i.e.* Samvat 1294 = A.D. 1238. The praśasti p. 302 begins with Śrî Vardhamâna of the Chândrakula, a well-known name. His pupil and successor was Jineśvara, whose bandhu or brother in the faith, Buddhisâgara, is referred to. The succession after Jineśvara has been usually represented as passing from Jineśvara to Jinachandra and from Jinachandra to Abhayadeva.* It would appear from this praśasti that it really split along at least three different lines. Jinachandra, Abhayadeva and Jinabhadra all stand in the first line after Jineśvara. And Jinachandra was succeeded not by Abhayadeva but by Devabhadra, and Devabhadra by Devânanda. Devaprabha (write देवप्रभः प्रभुः), Vibudhaprabha and our author Padmaprabha, who wrote this Munisuvratacharitra in Samvat 1294 are apparently referred to as three pupils of Devânanda. The Devabhadra in this succession list is doubtless the Devabhadrâchârya who officiated at Chittore when Jinadatta was installed in the seat of Jinavallabha, Abhayadeva's successor (Bhandarkar, p. 48).

The next quotation, p. 302, from a Kalpâdhyayanadurgapadanirukta by Vinayachandra, should be compared with what has been said above with regard to the Kalpasûtra.

In a Sthavirâvali, p. 303, which is given as part of this last book the line of teachers after Mahâvîra is given as Goyama, Suhamma, Jambû, Pabhava, Sijjambhava, Jasabhadda, Sambhûivijaya, Siri Thûlabhadda, Ganahara Mahâgiri, Sûrî Balasaha, Sâî, Sâmajjo, Sandilo, Jîyadharo, Ajja Samuddo, Mangu, Nandillo, Nâgahatthî, Revai, Sinha, Khandilla, Himavan, Nâgajjuna, Govinda, Siri Bhûidinna, Lohichcha, Dûsagani, Devaddhî. The writer then goes back to Ajja

* So for example Klatt, p. 248, and Bhandarkar, Report 1882-3, p. 45.

Suhatthî who was, with the ganahara Mahâgiri, pupil of Thûlabhadda, and traces the descent of his schism through Dinna, Indadinna, Sîhagiri, Vaïrasâmî.* The longer list here agrees with that given by Weber, Ind. Stud. XVII. p. 7 as standing at the head of the Nandi sutra.

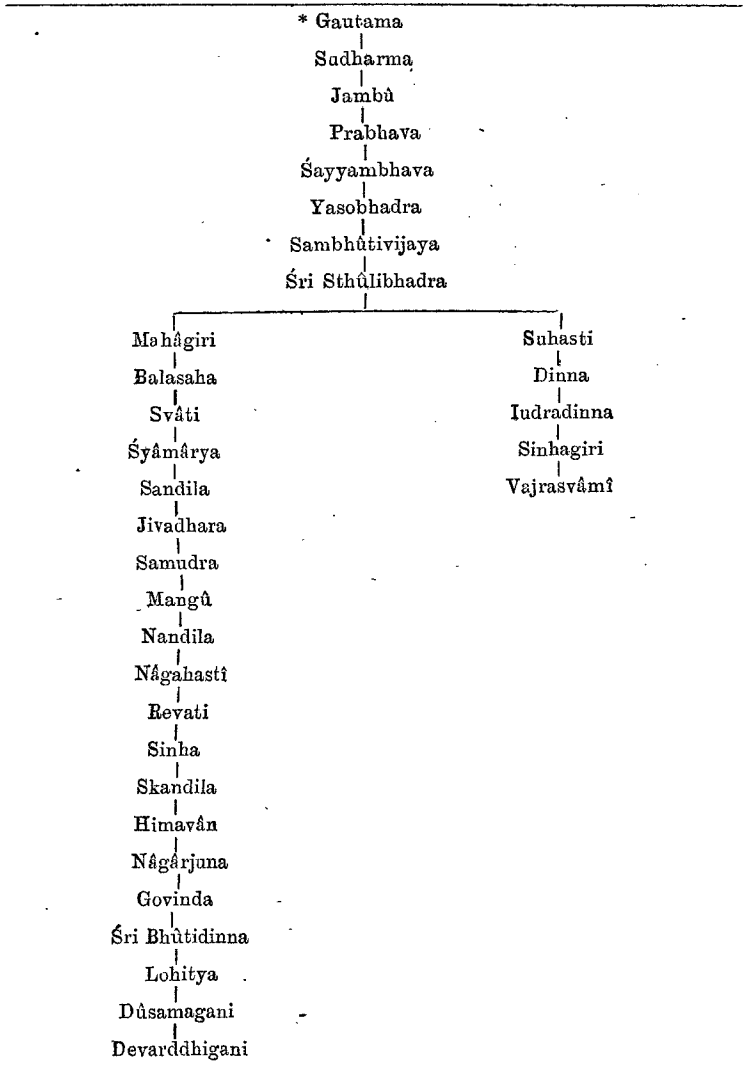

Vinayachandra wrote his short commentary in the year from Vikrama 1325 = A.D. 1269. He refers to the châmi and other helps he had been able to use.

The next quotation, p. 304, gives as the closing words and the date, Samvat 1073, of a Sanskrit commentary on the Navapada drawn up by the author of that work himself. The Navapada and Navatattva of Jinachandragani are two well-known Jain works. A copy of the former on palm leaf is noticed at p. 12, Appendix I., and a paper MS. of the latter, with a bhâshya by Abhayadevasûri and a vivarana by Yaśodevasuri, at p. 280, Appendix II. In his note on the words "by the gani Jinachandra" occurring in the last gâthâ of the text of the work, Yaśodevasûri, says that the author indicates by his use of that name that he wrote the book while he was still called Jinachandragani and before assuming his new name of Śrî Devaguptâcharya. In the gâthâ itself Jinachandra says that he wrote the book for his own use, meaning by that, according to Yaśodeva, that he is not to be understood as wishing to put himself in rivalry with the writer of older texts like the Tattvârtha and the Gandhahastibhâshya. The "Mahâtarka" Gandhahasti is referred to in the Shaddarśanavṛitti Hall, Contributions to a Bibliography, &c., p. 166. The sage would seem to have written this Sanskrit commentary on his book when already called Devagupta. But he mentions the old name also. He tells us that he belonged to the Ukeśa gachchha: and he gives Katkadâchârya as the Sanskrit form of the name of his teacher Kakkasûri, as he is called in the gâthâ. For Yaśodeva's descent from Devagupta see Appendix II. p. 283. Yaśodeva wrote his vivarana in Samvat 1174. His first name was Dhanadeva.

This is followed, p. 304, by a quotation from Dhaneśvarasûri's commentary on the Sârddhaśataka of Jinavallabha. The last gâthâ of the text of the work is given. A karma grantha of this name is among the books ascribed to Jinavallabha in Bhandarkar's list, Report p. 48, and we have in our collection, No. 20 of Bhandarkar's list for 1877-78, a commentary on it by Sumatigani, the writer from whom Bhandarkar is quoting in the passage referred to. It will be noticed that the Karmaprakṛiti is here put at the head of the work Jinavallabha is said to have consulted in writing his book. This Sârddhaśataka is to be distinguished from the well-known Ganadharasârddhaśataka of Jinadatta: but I cannot say whether Klatt, p. 248, note 24, is right in saying that both Jinavallabha and his successor Jinadatta wrote tracts entitled Ganadharasârddhaśataka. Dhaneśvarasûri's commentary was composed

in Samvat 1171. Jinavallabha himself is stated to have died six months after he was consecrated Sûri by Devabhadrâchârya in Samvat 1167, so that this commentary on his Sârddhaśataka may be the memorial of a friend and pupil.

I give the purport of the quotation from a Śrîvîracharitra which follows, p. 305. Vardhamâna, described as a lamp that lightened the path of salvation for his brother munis, had two chief pupils, like the Sun and Moon, Śrî Śûri Jineśvara† and Buddhisâgara Sûri.* Jinachandrasûri and Abhayadevasûri followed as joint successors. Their successor was Sûri Prasannachandra, and the Garuchandragani, who wrote this book in Samvat 1139, was one of Prasannachandra's pupils.

The date of Prithvîchandrasûri's commentary on the Paryushaṇâkalpa, p. 307, may be gathered from the statement that the author was pupil of Devasenagani, who was pupil of Yaśobhadra, who succeeded Dharmaghosha, the instructor of the king of Śâkhambarî.

The Ashtakavritti, p. 309, was a work written by Jineśvasasûrî, Samvat 1080 "in the pleasant city of Jâvâla" and done into Sanskrit by his pupil Abhayadeva.

Dharmaghosha's Yamakastuti.

For Dharmaghosha's Yamakastuti beginning Jaya Vṛishabha—p. 310, see Klatt, p. 255. The sage is there said to have died in Samvat 1357. Somatilaka, who stands second in succession to Dharmaghosha, and who died Samvat 1424, caps Dharmaghosha's performance here with a verse which is capable of four different interpretations. (Correct headings in the Appendix accordingly.)

Yogaratnamâla by Nâgârjuna.

A copy of the Yogaratnamâlâ of Nâgârjuna, p. 313, is in the Bodleian Collection, and the book is described by Aufrecht, p. 322. "This tract, containing 140 âryâ verses, and giving an account of various magic arts, and of poisons compounded of plants, bones, and other substances, seems to be an epitome of a much larger work, which tradition assigns to the same Nâgârjuna. Compare Weber, Catal. p. 270. The author, whoever he was, acknowledges in

* Described as "nirmitapravaravyâkaranachchhandovrtha." Compare the verse cited by Klatt, p. 428.

the beginning and at the end of his book his obligations to Bhâskara guru." Gunâkara's commentary was written in Samvat 1296.

The Âtmabhoda of Jinalâbhasûri.

The Âtmabodha of Jinalâbhasûri, p. 314, is a work written so late as Samvat 1833. The praśasti begins with Udyotana of the line of Sudharma the Ganadhara. Udyotana was succeeded by Vardhamâna: and he by Jineśvara, who "obtained from the king of Pattan in the year 1080 the title of Kharatara, having overthrown his enemies (write वादिनो in v. 4.)" Jinachandra and the commentator Abhayadeva, here called samvigna or the troubled one (= ativirakta?) were pupils of the founder of the Kharataragachchha. Next came Jinavallabha. He was succeeded by Jinadatta, to whom the goddess Ambâ granted a title, Yugapradhâna, which placed him on a level with the old sages that were so called. Jinadatta was succeeded by Jinachandra; and the earlier part of this praśasti breaks off with a reference to the many eminent men, such as Jinakuśala and Jinaprabha, who arose in this line. In verse 9 we are told how Jainachandra the merciful taught the faith to the Emperor Akbar. Then follows the praśasti proper, if I may so say. Our author traces his descent from Jinasinha, who was among the spiritual descendants of Akbar's contemporary and teacher. Jinasinha was succeeded by Jinarâja who was succeeded by Jinaratna, who was succeeded by Jainachandra, who was succeeded by Jinasaukhya, who was succeeded by Jinabhakti (write मौलिपदे in v. 12). Our author Jinalâbha was Jinabhakti's pupil; and he finished his book in Samvat 1833 = A. D. 1777, being at the time in the pleasant bindira called Manara or Śrîmanara. Bindira here is the word we Anglo-Indians know as bunder.

I can only refer in passing to the next two books. It should be noticed that Vardhamânagani, who wrote the Kumâravihârapraśasti kâvya, p. 316, is not the great sage of that name to whom we have to make constant reference. The present writer is a pupil of Hemachandra, whose favour he enjoyed along with that of the Chaulukya king and the minister Vâgbhata. This is the author of the book on alankâra, who is known to have written a poem on Nemi's nirvâna, in which eulogistic reference is made to Jayasinha and the city of Pattan. Compare also the closing verses of the Vâgbhatâlankâra itself as given by Aufrecht, Cat. p. 214. Somachandra, the author of the Kathâmahodadhi is well known as the writer of a commentary on

Kedârabhatta's Vrittaratnâkara. Somachandra was pupil of Ratnaśekhara, and wrote this book in Samvat 1504.

A Commentary on the Kâvyprakâśa by Mânikyachandrasûri.

Of making commentaries on the Kâvyaprakâśa in India there would appear to have been no end. The present, p. 320, is a well-known one by a Jain writer. Notice that his text does not seem to have included the itesha mârgo verse.* Mânikyachandrasûri carries back the account of his descent to Śîlabhadrasûri That sage was succeeded by Bharateśvara in whom the Śântarasa, as it were, neglected by Bharata, took up its abode. Vaïrasvâmin succeeded (write अनु प्रद्योतनं in v. 4). Next came Nemichandra, who overturned the doctrine of Kanâda. Our author studied under Nemichandra, and was pupil of his successor Sâgarendu. He wrote in Samvat 12– –.

Dvâśrayamahâkâvya by Hemachandra with Author's commentary.

A Palm leaf manuscript of Hemachandra's Dvâśrayamahâkâvya, p. 322, is in our collection and has been described by Kielhorn, Report No. 22. The present copy, which extends to the eighth sarga only, includes the author's commentary on his work. Scholars will be glad to learn that Shankar Pandit has undertaken to prepare for the Bombay Sanskrit Series an edition of the Prâkrit chapter of this important book.

A Commentary on the Meghadûta by Janârdana.

It will be noticed that Janârdana in this Commentary on the Meghadûta, p. 324, (write मिताक्षरेष्यप्रमिताक्षरार्थे in v. 2) refers to three previous commentators, by name Sthiradeva, Vallabha and Âsaha. This last is probably the Jain writer who will be referred to later in this report under the name of Âsada. The commentator Vallabha is well-known. Of Sthiradeva nothing is known.

Haribhadrasûri's commentary on the Yogabindu, p. 327, Siddhasena's Arhatstava and Umâsvâtivâchaka's Pûjâvidhiprakarana, p. 328, can only be noticed. The Vairutyastavana of Âryanandila, p. 329, is a book which is frequently referred to. In the extracts from Indranandi's Nigamastavana will be found the names of a vast number of tracts called by the Jains Upanishads.

---

* See First Report, p. 21 fg., Second Report, p. 10 fg.

# TOUR IN RAJPUTANA.

In the Christmas vacation of 1884-5, I made a short tour in Eastern Rajputana, visiting Boondi, Kotah and Jhalra Pathan. These places lie off the beaten track of travellers in India, and the only trace I came across of a visit to any of them similar in character to my own was an antique celestial globe which is treasured in the palace of Kotah as the gift of Wilkins! That I was able to cover so much ground as I did in the short time available was due entirely to the kindness of Sir Edward Bradford, the Governor General's Agent in Rajputana, and to that of the Political Officers resident in these States, who gave our small party a true Rajputana welcome, and spared no trouble to ensure the success of my tour.

Commentary on the Kâvyaprakâśa by Ravi.

The first Boondi extract, p. 332, is from from an incomplete copy of the Madhumatî, a commentary on the Kâvyaprakâśâ which is referred to, for example, by Kamalâkara. Its author, Ravi, tells us that he was the son of one Ratnapâni, who was the son of Achyuta, minister of Śivasinha, king of Mithila. Ravi refers to the Kâvyadarpana, a work of the same character as his own, by his father Ratnapâni, as also to the better known Bhâskara* and other commentators on this difficult text.

Jagannâth's Prânâbharana, p. 333, referred to by Burnell in his Tanjore Catalogue No. 159, has now been printed in the Kâvyamâlâ.† Tripâthin Rudraśarman's Chandîvilâsanâṭaka, p. 334, doubtless represents in itself *two* of the dramas unknown by inspection to Professor Wilson, which Hall had seen—‡ a Chandîcharita by Rudra Tripâthin, and a Chandîvilâsa by an unknown author.

A Commentary on the Nalodayakâvya by Râma Rishi.

This commentary on the Nalodaya, p. 334, gives us the real name of the author of a poem which has often been erroneously attributed to Kâlidâsa. Ravideva was the writer of the Nalodaya.

This Commentary on it was written by Râma Ṛishi, one of three sons of Vriddhavyâsa, in the fortress called Pattan, when Shah Selim

* Bhâskara's Sâhhityadîpikâ is quoted in the Sârasamuchchaya. See Second Report, p. 17.

† From this Boondi MS.

‡ Introduction to Dasarûpa, p. 30, note.

was Sultan and Râjaśalya was king, Bhojarâja being heir apparent. The date of his work is given as Samvat 1664 = A. D. 1608.

Râma Ṛishi's father Vridha Vyâsa lived in the city Dindavâna. As an interpreter of the Bhâgavata he was the equal of Śrîdhara. His other two sons were Nimbâditya and Harivanśa.

Murârivijayanâtaka and a Prâkritachandrikâ by Krishnakavi.

The Murârivijayanâtaka is one of the up to that time unknown dramas which Weber found mentioned in the printed catalogue of the MSS. of the Bengal Asiatic Society.* The author is Kṛishna, or Kṛishnabhatta, otherwise called Bhaṭṭabhaṭṭâraka, son of Bhatta Nṛisinha. He is to be identified with the Kṛishnapandita, a long extract from whose Prâkrit grammar follows at p. 342.

The Kavikarpatikarachanâ, p, 340, a *Gradus ad Parnassum* for lazy poets, is known to Böhtlingk, smaller Dictionary, as the Kavikarpaṭî. The name of the author is given in this MS. as Kavirâja Śankadvâra. He is doubtless the same as the Kavirâja Śankhadhara who wrote the Latakamelakaprahasana, Second Report, pp. 57 and 122. The Prâkritasutra which follows is in two parts, one treating of Prâkrit generally, with the exception of the Paisâchî dialect or a Paisáchivarjaprâkṛitasûtra, the other dealing separately with the Śaurasenî dialect, Magadhi in its two varieties, and the Paiśâchî and Apabhranśa tongues. The Naishadhânandanâtaka is another of the dramas referred to by Hall in the passage already cited, Introduction to Daśarûpa, p. 30, note. In the Padyâmṛitataranginî the verse आख्याते हसितं is ascribed to a Kshemendra. The author was a great grandson of Vijayakoshtha.

The Bhâvaśataka of Nâgarâja.

Nâgarâja's Bhâvaśataka, p. 338, has been described by Bhandarkar, Report, p. 9, who obtained a copy of it for our collection. "It consists of a hundred and one verses, some of them in the Prâkrit, in each of which a certain person is represented to be doing a certain thing in a certain condition, and the reason why he or she does so, or the inner sense of the verse, is meant to be found out by the reader. It is however given at the end of the verse." From No. 97 on there is a praśasti by another writer than the author of the

* Indische Studien I. 466, referred to in the St. Petersburg Dictionary.

book, according to which Nâgarâja was the son of Jâlapa, who was the son of Vidyâdhara of the Karpatti gotra.*

It will be convenient to take here two books which follow in the Appendix, though the first is not in its right place there. The Kâmasamûha of Ananta, p. 366, belongs to the library of the Kalyânachandra of Cambay, to be referred to immediately. The book, as Aufrecht, p. 218 note, has pointed out, is a late compilation, dating from A D. 1457. Of the verses I have given only three occur in the Subhâshitâvali, वसन्तप्रारम्भे p. 367 = S. No. 1688 (Râjânakalaulaka), किं गतेन p. 370=S. No. 1748 (Ratimitra), अतसीपुष्प p. 370=S. 1718.

The last extract in the Appendix, p. 374, gives the full text of Bhattâraka Devasena's Darśanasâra, a Digambara Manual of Doctrines to which reference was made in my Second Report, p. 74. The text is printed from the first copy of the work that fell into my hands, a transcript of a copy at Anhilwâd Pathan.† I have since obtained for Government a copy of this book with a commentary in Hindi (No. 305 of my collection 1884-6). This second copy does not contain the last three verses, Nos. 49 to 51, in the second of which the date of the work is given. But the commentator at the beginning of his remarks states that his author was born in Samvat 951, and wrote this book in Samvat 990.‡ According to the same authority Devasena was author besides of the Bhâvasangraha, the Tattvasâra and Ârâhanâsâra. These three books were written in Prâkrit. His Nayachakra and Âlâpapaddhati were composed in Sanskrit. Lastly he wrote a Dharmasangraha in Sanskrit and Prâkrit. Of these books the Nayachakra has been acquired for Government during the period under report (No. 519 of the present collection).

I give a translation of the first verses of this important tract, adding a few remarks, chiefly from the commentator. The various readings noted below are from the Jeypore copy.

"Paying homage due to Vîra Jinendra, adored of the hosts of heaven, free from stain of error, I write this Darśanasâra (quintessence of doctrine) as it has been said by teachers of old time (1).

* Compare however for these names, and the readings in vv. 97, 98 and 99 generally, Bhandarkar's Report 1882-3, pp. 9 and 198.

† This was not obtained for Government as stated *loc. cit*, but only lent to me.

‡ So also verse 50 of the text of the Anhilwâd Pathan copy. I gave it wrongly, Samvat 909.

"In Bharata land, in the times of the Tîrthakars, before whom indras and nâgas and garudas bowed their heads, even then there were men who spread false doctrine (2).

"The son's son of Ṛishabha Jina, whose mind darkened with heresy led him into great error, is placed by the teachers of old time at the head of those who have wandered from the faith (3).

"By him the faith was, for reasons shown, perverted; therefore was it that in the times of the other Tîrthakars also the faith waxed and waned (4).

Eyatta, Sansaiya, Vivarîya, Vinayaja and Mahâmoha (Ajnâna) are the false doctrines denounced by the omniscient ones (5).

"In the time of Śrî Pârśvanâtha, in the city Palâśa, on the Sarayû river, there was a sage of great learning, by name Buddhakîrti, pupil of Pihitâśrava (6).

"This man counted it no sin to eat fish, and so became a great heretic: donning red garments he spread the Eyatta heresy (7).

"There is no life, said he, in flesh; it is like fruit or curds or milk or sugar: therefore those who wish it and eat it are *not* the worst of sinners (8).

"Wine need not be shunned; as warm water is, so is wine: crying out aloud this doctrine among the people he led the faithful into sin (9).

"One man does a deed, and another man reaps the fruit of it: with this doctrine of his own devising he enticed the people—and went to hell (10).

"One hundred and thirty-six years after the death of Vikrama the king, the Sevada sect arose in Soreth land, in the city Valabhî (11).

---

V. 1. पणमिय . . जं.  V. 2. पवद्दिपा. Com. = प्रवर्तक.

* V. 3. कलङ्किदो  तेण कयं विचितं . सम्मतवएसु (? समएसु) हाणिवुद्द गयं.

V. 6. पलासणयरत्थो । विहियासवस्स सीसो महासुदो.

V. 7. अवगणियवावज्ज जाउ परिमड्डो.

V. 8. °सक्कारएतं वेच्छित्ता  पविट्ठा.

V. 9. दवदव्वं . . . घोसिता . . सव्वसावज्जं.

V. 10. णिरयमुववणो.  V. 11. एकसए छत्तीसे . . . सोरठे वलहीये उप्पणो सवडो संघो.

"Śrî Badrabâhuganin had a pupil by name Śântyâchârya: and he, a pupil Jinachandra, wicked and slow to good works (12).

"He devised this doctrine—that women, in their life as women, can be saved, that the kevalins or perfected saints eat, though none could see them eating, and were subject to disease (13).

"That the sage who puts clothes on may be saved, that Vîra was translated from one womb to another, that salvation may be found in every creed, and that what is declared to have life in it should never be eaten. (14).

"These and other false doctrines he made, perverting the scriptures—and thereby plunged his soul in the first hell (15).

I have time and room for a few hurried notes only on this extract from the Darśanasâra. The arch-heretic of V. 3 is of course Mârîchi, son of Bharata, son of Rishabha Jina. The commentator puts the number of heresies that flowed from this great original at 363.* He mentions Kauśika, Kaulkila, Jatila and Śâlankâyana as representative heretics, and gives from the Gomatasâra, the Jnânamarganâ and the Râjamârtanda many details of the various sects. The Eyatta or Ekânta heresy, vv. 6 to 10, he explains as Buddhism, and quotes the Shaddarśanasamuchchaya in illustration of that creed. He speaks of the eight chief divisions of the Buddhists, the Vaibhâshikas, Sautrântikas, Tathâgatas, Mâdhyamikas, Bhautikas, Paindikas, Śûnyakas and Santânikas. Of Buddhist teachers he names Dharmakîrti, Dharmadâsa, Bhuddhadâsa and Amarasinha. Dharmakîrti we know.† Dharmadâsa is, I think, the author of the Upadeśamâlâ (See Index of Books). I find Buddhadâsa's name in Beal's Buddhist Records, I. p. 230. He is stated there by Hiouen Tsang to have been the author of the Mahâvibhâsha Śâstra of the school of the Sarvâstivâdins. Lastly Amarasinha is doubtless the great lexicographer. The Sevada sect is the Śvetâmbara division of the Jains, who are here said to have seceded in the year 136 after Vîra's death. The references to them, and the question of their origin generally call, however, for more careful comment than I can give here.‡

V. 13. कथं मयमेयं.

V. 14. - मुत्ति. V. 15. अण्णाणां . . . णरए.

* Compare my Second Report, p. 80, and Weber Ind. Stud. XVI. 259, XVII. 77. In a note of this last place Weber gives a letter from Wassiljiew showing that the Tibetan Buddhists spoke of the same number, 363, of false doctrines.

† Subhâshitavali, Introduction, p. 47.

‡ On the question of the salvation of women see my Second Report, p. 84.

# A SECOND VISIT TO CAMBAY.

In April 1885, at the close of the College cold weather term, I went to Cambay. On the occasion of my first visit to Cambay it had not escaped our notice that the numbers on the boxes containing old palm-leaf manuscripts, when arranged consecutively, showed many gaps. It was possible that the missing numbers were lost altogether, but I had reason to believe that this was not so, and that a second store-house or hiding place in Śântinâth's temple concealed from us even more books than were then shown.* It will be seen in the sequel that this guess was right, but on the occasion of my visit in 1885, I was met with the most obstinate denial of the existence of any such library. Just as I was leaving, it is true, Mr. Nagindass, who was then still in charge of these books, and believed or professed to believe that he was also the owner, came to me by night to discover if he could perchance make himself rich, and secure a Government appointment for his son, by making over to me books which by day he knew nothing about. I took this as clear proof that I was on the right track, but I had to abandon the effort for the time. I saw, however, a rich collection of paper manuscripts preserved in the library of the late Kalyânachandra in Cambay, and give here some notes on the more important ones. Extracts will be found at pp. 243 to 284.

The "Jaya tihuyana"-stotra of Abhayadevasûri.

The commentator here, p. 245, on the stotra of Abhayadevasûri beginning "Jaya tihuyana—"† gives from old tradition the following account of the circumstances attending the production of that hymn. Abhayadeva in the course of a pilgrimage to the shrines of Gujarath was overtaken by sickness at a place called Śambhânaka. One night he saw in vision the goddess of Jain doctrine, who said, Master, art thou asleep or awake? The sage made painful answer, am awake. Then said she, Arise quickly and unfold my sûtras. But he replied, I cannot. The goddess said, Why sayest thou, thou canst not? For many days to come thou shalt glorify the salvation of Mahâvîra, and explain the nine sacred books. The sage made answer, How shall I with a body feeble as this is do so?

* Cf. First Report, p. 58.

† Compare Bendall, Journey in Nepal, p. 65. Bühler has pointed out in his review of that work that the stotra is well known. Bhandarkar, Report 1882-3, p. 46, has a reference to the story which follows.

The goddess said, In the city called Stambhanaka, on the bank of the Sedhikâ river, in the midst of a thick tangle of palâśa trees, lies Śrî Pârśvanâtha, the self-existent one. Recite our Vedas before him, and you will be well. Thereupon she disappeared. In the morning Abhayadeva told his dream, and accompanied by the Assembly set out for Stambhanaka. At first he had to be carried; but on the way his sickness lessened, and from Dhavalakka he went on foot. Arrived at Stambhanaka the pilgrims began to look for Pârśvanâtha, and by Abhayadeva's directions sought him in the tangled clump of palâśa trees. But the image was not to be seen. Now every day a cow came and dropped its milk above the head of the image. Then the people joyfully told this to the sage. And Abhayadeva coming to the place, so soon as he had seen that sight, begun this hymn, "Jaya tihuyana—" and composed on the spur of the moment thirty-two verses. But the goddess perceived that the last two verses were of awful power to control the gods, and besought him to content himself with the thirty. And he did as she requested. But as Abhayadeva sung the image of Pârśvanâtha rose from the place where it had lain concealed for centuries. The joyful people raised over it a lofty temple, which in due time was consecrated by Abhayadeva, made whole as the goddess had promised.

This is the image of Pârśvanâth still worshipped by the faithful in Cambay (Stambhanaka), which was undoubtedly consecrated by Abhayadeva, however much of the rest of the story we are compelled in an iron age to disbelieve. The stream Sedhikâ still flows past Cambay, though the change of time has removed it from Pârśvanâth's temple. Dhavalakka, where the sage found to his joy that he could already walk on foot, as a pilgrim should, is Dhvolka. I do not know whether Śambhânaka, the place of the dream, can be identified.

Isibhâsiyâim.

The Isibhâsiyâim or Ṛishibhâshitâni, p. 253, is a a text referred to, as Weber, Ind. Stud. xvii., 43, has shown, in the Âvaśyakasûtra viii. 54. Haribhadra there, according to Weber, explains isibhâsiâim by uttarajjhayanâdîni. In another passage of the Âvaśyakasûtra, also referred to by Weber, the Isibhâsyâim and the Uttarajjhayana are referred to as distinct texts.

The Kanâdarahasya of Padmanâbha, and the Nyâyakandalî of Śrîdhara.

The Kanâdarahasya of Padmanâbha, p. 261, and the Nyâyakandalî of Śrîdhara, p. 272, are two works dealing with the Vaiśeshika system of philosophy, which may fitly be taken together.

The first is a commentary by the author on a work styled Râddhânta-muktâhâra, which we learn expounded the doctrine of Kanâda in eighty-one kârikâs. Padmanâbha was, according to the colophon of his book, son of Balabhadra, and younger brother of Viśvanâtha. His mother's name was Vijayaśrî. The information we can extract from this copy of Śrîdhara's book is of great interest. According to the commentator Râjaśekhara, the Supreme Being, taking the form of an owl,* revealed the core of the doctrine† to Kanâda, who thereupon wrote his sûtras. On these sûtras Praśastakaradeva wrote a bhâshya or commentary. The Praśastakaradevabhâshya was itself the theme of no less than four subsequent commentaries. First, the Vyomavatî, by Vyomaśivâchârya. Böhtlingk and Roth have this writer's name with a reference to Hall, p. 166, ‡ where it will be found that he is one of the authors named or quoted in a Shaddarśanavṛitti. The second commentary on Praśastakaradeva's work is our book, the Nyâyakandalî of Śrîdhara. It is not unknown. Bühler in a review of Bendall's "Journey in Nepal" mentions that it first turned up at Jesalmir in 1874, and that our collection contains several copies of the work brought by Bühler from Rajputana and Kashmir. Next comes a commentary called Kiranâvalî by Udayana. Aufrecht has noted a reference to this Kiranâvalî in the colophon of a Tarkabhâshaprâkâśika, Bodl. Cat. No. 606. The Kandalîkâra of the same colophon is, of course, our Śrîdhara; and the last entry there—"Śâlikanâtha in a commentary on the Praśastapadabhâshya"—probably indicates that the list of commentaries on the Praśastakaradevabhâshya which we are considering is not exhaustive. The last of these is the Lîlâvatî of Śrîvatsâchârya. This is doubtless the work which has hitherto been attributed on Colebrooke's authority to a Vallabhâcharya. See Colebrooke's Essays, I., 263, and Weber's description of the book Berlin Cat. No. 686. Compare also Aufrecht Bodl. Cat. No. 794, where it will be found that Śrîdhara and the Lîlâvatî are referred to in the same or adjoining contexts.

* This is the bird of Pallas under an eastern sky. The name Aulukya for Kanâda's system is well known. See Weber, Indian Lit, 246, note. Râjaśekhara's explanation is much more picturesque than that of the German *savant*, who sees in the word ulûka, owl, nothing but a pun on the sage's name Kaṇâda = crow-eater.

† द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायलक्षणं पदार्थषट्कं.

‡ Hall's Contribution towards an Index to the Bibliography of the Indian Philosophical Systems. Calcutta: 1859.

To go back to Praśastakaradeva, the author of the orginal commentary on Kanâda's sûtras, which is the theme of all these books, Hall, p. 64, has conjectured that Praśasta is the name of his book, and that the author's name has been lost. A Praśastabhâshya by Praśasta is, No. 300, among the Nyâya books in Bühler's Collection of 1874-5, Kashmir Report, p. xxvi.

The commentator, Râjaśekharasûri, traces his descent from Jayasinhasûri of the Harshapurîyagachchha, of the stock of Śrî Sthûlibhadra, in the mid śâkhâ, in the gana, renowned through the word, called Kotika, of the tribe of Śrî Praśnavâhana. Jayasinha was succeeded by Abhayasûri, celebrated for his penances. Of every five days he fasted during the first two (shashṭham tapas) and the last three (ashṭamam tapas). He abjured the use of the six vikṛitis (butter, milk, curds, oil, sugar and ghee ).* His disciples included over a thousand brahmans, besides the Yaksha called Kadamada : and the temple of Vîra in the city Medata was founded by him. Karna, king of Gujarath, perceiving his holy dislike of cleanliness gave him the biruda or honorific title of Maladhâri (The Dirty). He instructed Khengar king of Surâshtra, and so made the deserted path to the shrine of Girnar full of the traffic of pilgrims again, (*i.e.* he induced the king to lessen or remit altogether the tax levied on pilgrims). By his instruction the minister of the king, Pradyumna, left his four wives, and entered the religious life. After him came Hemachandrasûri, the author of a hundred thousand granthas or verses. He instructed king Siddha, and raised many temples in his own and foreign countries. By his instruction Siddha engraved everywhere on tables of copper his commands that year by year for eighty days life should be sacred.† Chandrasûri and Vibudhendu, who gave up the sovereignty of Lâtadesa to be priests, were of this man's stock in the faith. Munichandra, the sage, who received into the order the Chaulukya king Ânala, succeeded Chandrasûri. Afterwards in the same line rose Devaprabhasûri, the author of a Pândavâyanacharitra and of a Dharmasâraśâstra. He was succeeded by Narachandra, author of a commentary on the Anarghyarâghava, of a commentary on the Kandalî, of a Jyotiḥsâra, and of a Prâkṛitadîpikâ. Narachandra was succeeded by Narendraprabha, author of an Alankâra-

* The other three, wine, honey and flesh, he abjured as a matter of course.

† As Aśoka did on the Girnar rock centuries before. These tables of the law of king Siddha should be looked for.

mahodadhi and a Kâkutsthakeli. Afterwards arose in his line Śrî Padmadeva, who was succeeded by Tilaka. Our author Râjaśekhara was one of Tilaka's pupils. He mentions, p. 273, that he read this Kandalî with the teacher Jinaprabha.

The Hemachandra and Abhaya of this genealogy cannot be the well-known teachers of that name. Compare Weber, Ind. Stud. xvii. p. 40 note.

A commentary on the Yatijîtakalpa by Sâdhuratna.

The last book I can notice in this list is the Yatijîtakalpa, p. 277, of which the commentator here, Sâdhuratna, gives the following account. The original short Jîtakalpa was written by Jinabhadragani from the Mahâśruta, a term by which is perhaps meant the lost pûrvas. His work was extended (vihitaḥ savyâsaḥ) by Somaprabhasûri. It is afterwards explained that what Somaprabhasûri did was to incorporate with the original book gâthâs from the Nisîthasûtra and other works. On this expanded Jîtakalpa a commentary was written by Somatilakasûri, which, in course of time fell into decay,* and is here written out again by Sâdhuratna at the instance of his teacher Devasundara. The date of his work is Samvat 1656 = A.D. 1600.

# A THIRD VISIT TO CAMBAY.

In February 1886, Government kindly sanctioned my absence from College for ten days to enable me to make a short tour in Kathiawar in search of manuscripts. I went first to Cambay. The Dewan Saheb Mr. Shamrao N. Laud, who had promised to advise me of any opportunity that might present itself of completing the work there, had written to tell me that the books in Śântinâth's Temple had become the subject of a law-suit between Nagindass, the hereditary keeper of the collection and the Jain community, adherents of the temple. The books had accordingly been impounded: and the officers of the local High Court had no objections to my looking at them. The opportunity was too good to have been lost, and I am indebted to the Director

* "Vyuchchhinnâ." What is clearly meant is that no complete copy was to be found anywhere. Sâdhuratna had to fall back on his own devices for such parts of the book as had been completely lost.

and to Government for the ready permission given to me to avail myself of it.

As we had suspected, the books not shown to us in 1883 had been, either then or previously, removed to another part of the temple, where they still lay, protected now by the seals of the court. Something was said in my First Report of the strange character of the place, as we then saw it, where for generations these Cambay books have lain undisturbed in their coffin-like boxes. This room was worse. The first thing to catch my eye was a square piece of white cloth extended over the roof exactly above the place where I was to sit. I might have thought it a canopy of honour, had not its real purpose been soon apparent. That part of the roof, and every part of the roof, was covered without an interstice, with bats, hanging down from the rafters, and fastening—so it seemed at least—all their myriad eyes upon me. I sat in that noisome room for four mortal days doing my best to forget the bats, and get on with the work before me. But it was no surprise to myself, or to the friends who were with me on this journey, that the end of my visit to Cambay was an attack of fever which spoiled the rest of my tour.

The list, Appendix I., pp. 3 to 187, and Appendix II., pp. 191 to 243, is, as was the previous list, the work of Mr. Ramchandra Shastri, whom I left at Cambay to draw it up. I have gone carefully over it with him more than once, and proceed now with his assistance to note briefly some of the more important books (Appendix I. pp. 3 to 187).

No. 181. Vardhamânasûri's Upamitibhavaprapanchâsamasamuchchaya.

**No. 181 is a handbook or compendium of another work which will itself be noticed later under No. 301.** The writer has been already referred to more than once in this Report, and is well known as the priest who officiated at the dedication of Vimalsah's temple on Mount Abu in Samvat 1088 = A.D. 1032. See Klatt's paper in the Indian Antiquary, XI. p. 248, and compare the interesting account which Bhandarkar gives of this teacher in his Report for 1882-3, p. 45. At the end of this copy of the work there are a few simple and pathetic verses by Lîlâ ("Grace") the scribe. She, the daughter of Vellatphalla of the House of Mâlâ, has done this act of piety for her father's greater merit, the repose of her father's soul, as we might say. But she adjures all to whom it may be read to lay hold of the truth it brings, not by hearing only but by doing, when

they will find that they have have grasped a Hand not to be reached by the waters of the world in which they are sinking.

संसारवार्धौ पततां जनानां
स्फुरत्ययं हस्त इवाविमग्नः ।
आलम्बनीयः श्रवणादिकृत्यै-
र्विलेखितो ग्रन्थ इयं च शास्तिः ॥

The copy is not dated, but appears to belong to the Thirteenth Century.

No. 185. Garga Rishi's Karmavipâka with Paramânanda's Commentary.

It may be worth noting that not only does Paramânanda call his author a ṛishi (maharshi), but that Garga or Gagga assumes that title himself in the last verse of his book. Paramânanda describes himself as one of the pupils of an Abhayadevasûri the successor of Śrî Śântisûri. The Abhayadevasûri of this genealogy must again be different from the well-known writer of that name.

No. 186. Hemâchârya's Yogaśâstra.

This copy of part of a well-known book was written out for Devânanda's use (in the lecture room as we are to understand: the scribe must have been one of his pupils) in Samvat 1298=A.D. 1238. This gives as a date for Devânanda, a teacher of whom a reference, which agrees with this date, will be found in the extract given under No. 287 of this list. The reason why here, as in other lists, the first four chapters of Hemachandra's Yogaśâstra are found apart from the rest of the book is that they are by long usage set apart for the daily reading of the sûris.

1876. Pârsvanâga's Âtmânuśâsana.

Composed as the last verse tells us in Samvat 1042=A.D. 986. Notice the use of the word "argala" in the date.

195. Udayaprabhasûri's Dharmâbhyudayakâvya.

Udayaprabhasûri wrote this poem in honour of the great minister Vastupâla, builder of the famous temple of Mount Abu, on an occasion when Vastupâla was at the head of a band of pilgrims about to journey to one or other of the Jain shrines in Western India. A verse in praise of the minister is inserted at the end of each canto after the colophon, and at the end of the book he is celebrated anew in a short separate poem of 36 verses. From the praśasti

which follows we learn that the author was a pupil of Sri Vijayasena-sûri whose spiritual lineage is traced to Mahendraprabhu. That teacher was succeeded by Śântisûri, whose victory in argument over the Digambara Jains is glanced at. Śântisûri's pontifical seat was filled by two of his pupils, his joint successors, Ânandasûri and Amara-chandrasûri. Mention is made of the titles of honour "Tiger's cub" and "Lion's cub" granted to these two teachers in their youth by Siddha Râja. They were succeeded by Śrî Haribhadrasûri, here called the Gautama of the Kali age. His successor was the Śrî Vijayasena-sûri who numbered among his pupils the author of our book.

To understand the account which Udayaprabhasûri gives (V. 7) of what led him to write his poem, it is necessary to bear in mind that each of the Jain Tîrthakars is represented as attended by a yaksha and a devî. On the present occasion Vastupâla with those other of the intending pilgrims the auspicious day for whose departure had already come, had left the city and encamped in the outskirts, waiting till the rest should be free to leave. It was during this interval that one night the yaksha and devî of Vastupâla's patron saint appeared to Udayaprabhasûri in a vision, and bade him write this book with their assistance. In it our author apparently acknowledges the co-operation of his friend Śrî Narachandrasûri of the Maladhâri sect. This Narachandra is the author referred to above, p. 28.

No. 204. A Kâlikâchâryakathâ.

From this version of an oft-told tale I have extracted the passage which gives the writer's account of the establishment of the Vikramâditya and Śaka eras.* The Śaka kings took that name from the Śaka coast or bank. They long reigned happily, defenders of the Jain faith, and themselves students of its doctrine. Then there arose a king of Mâlava named Vikramâditya, who destroyed the house of Śaka. His reign was great and glorious. He established the era called after his name, apparently at the same time with a measure for the relief of all those in debt throughout his dominions. But there arose a Śaka king, who in his turn destroyed the house of Vikramâditya, and when 135 years of the new era had passed away set up his own era in its stead.

* For the various versions of the Kâlikâchâryakathâ see Index of Books: and with the extract referred to here compare Jacobi's text Z. M. D. G., XXXIV. p. 266.

No. 215 is a Buddhist work, the only Buddhist book in this old library, and my colleagues in these studies, if I may permit myself that expression, will sympathise with the feelings with which I came upon it. I have already tried to convey to the reader something of that sense of ruin and desolation which must flow into the mind of him who, in this empty temple, turns over these buried records of human faith and love and sorrow. Here in the midst of it all is one solitary survival of a still older faith, of a yet greater religion. I turn the page and read:

Dharmottarâchârya's Commentary on the Nyâyabindu.

*Jayanti jâti-vyasana-prabandha-*
*prasûti-hetor jagato vijetuḥ*
*râgâdyarâteḥ Sugatasya vâcho*
*manas-tamas-tânavam âdadhânâḥ.*

"The World breeds nothing but a chain of evils that begin with birth: but He has overcome the World. It is He that fighteth for us. His words lighten the darkness of our souls. Glory to Buddha."

In itself the book is one of the greatest interest and importance, and I hope to publish it. Dharmottara's name was already known to us as that of a Buddhist writer on logic, but only from the painfully deciphered records of Tibetan chronicles and Chinese pilgrimages. The recovery of his book is a new justification of the importance which has been attached to these records, as it is a fresh pledge of the inestimable wealth which still lies buried below the surface in India itself.

No. 218. Malayagiri's Commentary on the Nandisûtra.

This work is well known, and is given in the Calcutta edition of the Nandisûtra. The verses preceding the colophon are important. In them Malayagiri himself cites in chronological order the two previous attempts made to throw light on a difficult text. First comes the chûrni of an anonymous author. Then the tîkâ or vritti of the incomparable Haribhadra. Chûrni and vritti are alike pleasing compositions. But they are not useful to people of dull intellects. For their behoof Malayagiri has made this further attempt to explain a book which is full of meaning packed into few words. And he makes the world a present of whatever merit may accrue from his performance.

Weber, Ind. Stud. xvii. 20, who had no copy of our book before him, found in the Commentary on the Ganadharasârddhaśata a reference to Haribhadra as the author of a Nandivṛitti.

The passage from the Vichârâmṛitasangraha in which Weber is disposed to see a reference to a Nandivṛitti by Ûmâsvâtivâchaka should I submit be explained differently. In the words: "tathâ châha bhagavân Umâsvâmivâchakaḥ:* Samyagdarśanajnânanachâritrâṇi mokshamârga iti Nandivrittau" *all* the words preceding iti are part of the quotation. This is indicated by the fact that the author goes on to explain the term vâchaka used in part of his quotation. We are dealing then with a quotation from an unnamed work of Umâsvâtivâchaka, standing in a Nandivṛitti, and ascribed there to him. Since writing the above, I have noticed that my conclusion is rendered certain by the fact that the sentence of Umâsvâ âchahaka quoted from a Nandivṛitti actually occurs in the extract from Umâsvâtivachka's Tattvârtha which will be found in the Appendix p. 85.

221, 2. Haribhadrasûri's Upadeśapada.

Upadeśapada is the title of one of the books ascribed by name to the great Haribhadrasûri in the passage quoted by Weber from a commentary on the Ganadharasârdhaśata.† We have, too, in our book itself, an indication, and a deeply interesting one, that our author is that old and famous teacher. It is a common practice among Indian writers, to employ some one test word (anka) which is introduced into the last verse of each division of their work. The last verse of each canto of the Kirâtârjunîya contains the word lakshmî. Mâgha employs the word śrî. In the Naishadhîyacharita every closing verse has in it the word ânanda. Udayaprabhasûri's poem noticed above under No. 195 ends, it will be seen, with the word moksha-lakshmîm, and is called in the colophon Lakshmyankam, the poem that has the word lakshmî for its distinguishing mark.

Haribhadra followed this practice. But the word he uses is not "prosperity" or "fortune" or "joy." It is viraha, "bereavement."

---

* Correct Umâsvâtivâchakaḥ. Compare Weber's note, Ind. Stud. xvi. 371, and see our extract given under No. 252. Umâsvâmivâchaka would appear to have been in the beginning a mere mistake.

† Indische Studien, xvi. p. 457, note.

And the sorrow, which the poet teacher thus makes perpetual mention of, is the sorrow caused by the death of those two beloved disciples who left him as missionaries of the Jain faith, and were slain in the Bhota country by the fanatical Buddhists they sought to convert.*

No. 229. Haribhadrasûri's Dharmabindu with the commentary of Munichandrasûri.

The commentary here is one of the works which have already been referred to above, p. 12, as written in illustration of the difficult texts of the great Haribhadrasûri by a teacher who died in 1212 A.D. The Dharmabindu is one of the works ascribed by name to Haribhadra in the passage Weber quotes from the commentary on the Gaṇadharasârdhaśata. It is written in Sanskrit, and the last verse contains what we have seen to be Haribhadra's mark, the word viraha. The present copy of the work is almost contemporaneous with Munichandrasûri himself, dated, as it is, only three years after that writer's death.

No. 230. Lakshmana's Sûktâvali.

This is an anthology of 1,000 verses (lakshasûktika) compiled by one Lakshmana. A poet of that name is cited in the Subhâshitâvali, where an example is given. I do not know who the Śrî Vâmadeva is whom Lakshmana puts at the head of his list of poets, p. 55. Aufrecht, p. 135a, says that a writer of that name is quoted by Śankara in his commentary on Śâkuntala. The other poets whom Lakshmana singles out for special praise are Kâlidâsa (whose 'triad of Kâvyas' can raise a mortal to the skies), the incomparable Vâlmîki, Murâri, Subandhu, Bâna, and the Akhyâyikakâras.

No. 252. Umâsvâtivâchaka's Tattvârtha with the commentary of Siddhasenagani.

The teacher (vâchaka) Umâsvâti occupies an illustrious place in Jain annals. His pupil Śyâmârya is said to have died in the year 376, or, according to others, 386 after Vîra. Umâsvâti's best known book is his Tattvârtha with a Bhâshya or commentary by the author himself. An account of a Digambara commentary on a work held in high account by both sects was given in my Second Report, p. 78. No. 252 of the present list is a copy of the Tattvârtha with a com-

* "Haribhadra, by birth a Brahmin, was instructed in the Jain doctrine by Jinabhata. Two of his pupils, Hansa and Paramahansa, were killed by the Buddhists in Bhotadeśa." Klatt, p. 247.

mentary by Siddhasenagani. The account of Umâsvâti p 84, is Siddhasena's rendering of a passage in the text of the book itself. The teacher's spiritual descent is first given along two lines, that of the sage at whose hands he obtained consecration, and that of his teacher. His "grandfather" in the faith, according to the first line was Śivaśrî (vâchaka), and his "father" Nandi (kshamana). His teacher's name was Mûla (vâchaka): and his grandfather along that line was the Mahâvâchakakshamana Mundapâda. Umâsvâti's descent according to the flesh follows; and from it we learn that his strange-sounding name is a compound made up of the names of his mother and father. His father Svâti, of the Kaubhîshani gotra, was born in the village Nyagrodhikâ and dwelt (correct विहरता) in Pâtaliputra "otherwise called Kusumapura." His mother Umâ belonged to the Châpsîsuta gotra.

No. 255. Śîlâchârya's Commentary on the Âchârângasûtra.

Śîlâchârya—also Śîlânka—is well known as the spiritual preceptor of Vana Râja, founder of the famous city of Anhilwâd Pathan.* Klatt, p. 247 note, observes that Śîlânka's Âchârângavṛitti contains the date of its composition, Śaka 798, but adds that as the verse which contains the date has been added after the colophon of the MS. it seems to be of no great weight. In the Indian Antiquary for March 1886 Fleet has a short note on the date of Śîlâchârya's book in which, from a manuscript in the possession of Bhagvanlal Indraji he shows that a "Gupta" date 772† is given in the interior of the book, and the Śaka date 798, at the end. I cannot at present clear up the apparent confusion here between the Gupta and the Śaka eras, but this Cambay copy of the book, written as it was in Samvat 1327 or A.D. 1271, gives us, I have little doubt, the book's real date in the latter era.‡ It was finished in Śaka 785 or A.D. 863. Fleet's quotation* would seem to show that the

* Râs Mâlâ. Ed. 1878. p. 28.

† Fleet refers also to Bhao Daji, B. B. R. A. S., VIII. p. 246.

‡ I was not aware of the Gupta verse when I was at Cambay, and have been unable to get at the book since. I feel tolerably certain that the event will show that whatever else has happened we have not here to deal with, as Fleet supposes, a pedantic desire on the part of this great writer to introduce a mention of an era with which he was only imperfectly acquainted. Śîlâchârya did not write to puzzle scholars of the nineteenth century.

word I was unable to decipher in verse 2 is Gambhûtâyâm which he suggests may mean "at Cambay." The verse is numbered 2 in my quotation, but there is no verse No. 1 there. Its place is taken by the prose passage giving the date. The two verses or something corresponding to them would seem to have been inserted at intervals by Śîlâchârya as he slowly completed his commentary.

No. 257. Muniratnasûri's Amamasvâmicharitra.

Muniratnasûri begins this poem on the Tîrthakar that is to come with a list of the famous writers of old which yields much that is interesting. First come Gautama and his ten fellow ganadharas, great poets to whom the Teacher gave the "Samasyâ"† of his three words, which they expanded into the twelve angas. Then Śayyambhava, whose Daśakâlika will last till the coming of Duḥprasabhâchârya, the teacher who is to close our fifth spoke of the wheel of time, as Mahâvîra closed the fourth. Śayyambhava is fourth or fifth in the list from Mahâvîra, according as Mahâvîra himself is included or not (Klatt, pp. 246 and 251). He is said to have published the Daśavaikalikâsûtra, which is here called Sarvângamûrtibhrit, at the request of the church, in order that future ages might benefit by the instruction he had himself given to his son Manaka. See the verses quoted by Klatt, p. 251. We have already had in this list No. 222, Tilakâchârya's commentary on this Sûtra, where Śayyambhava is celebrated as the author. Weber, Indische Studien, xvii., p. 77, note 3, finds the year 98 after Vîra given as the date of the composition of the work. From Śayyambhava our author passes to Srî Bhadrabâhu the sûri, from whom the ten niryuktis proceeded as the ten mandalas of the Rig-

---

* MS. 207 b. 208 a.

Dvâsaptaty-adhikêshu hi
śatêshu saptasu gatêshu Guptânâm |
samvatsarêshu mâsi cha
Bhadrapadê suklâ (kla)-pañchamyâṁ ||
Śîlâchâryêṇa kṛitâ
Gaṁbhûtâyâṁ sthithêna ṭîk = aishâ |
samyag-upayujaya śôdhyâ
mâtsarya-vinâkṛitair = âryê(ryai) ḥ ||

MS. 256 b.

Śaka-nṛipa-kâl-âtîta-saṁvatsara-śatêsashu saptasu ashṭânavaty-adhikêshu Vaiśâkhaśuddhapañchamyâṁ Âchâraṭîkâ kṛit = êti || ba || Saṁvat.

† A "Samasyâ" is part of a verse set as a theme to be filled up to the best of one's ingenuity.

veda came from Śauri (Vishnu). Bhadrabâhu is said to have died in 170 after Vîra (Klatt, p. 246). Next comes Jinabhadra, called Kshamâśramana, who needs not our author's praise. For this writer see Klatt, p. 247. Kielhorn, No. 57, gives an account of a copy in our collection of Kotyâchârya's commentary on the Viśeshâvaśyakabhâshya of Jinabhadraganikshamâśramana. Umâsvâtivâchaka comes next. His words are still ringing in the ears of the world. And Siddhasenadivâkara was a sun (divâkara) that rose in the firmament of the Jain doctrine, putting out all lesser lights. It will not escape notice that our author makes a distinct reference to a Kavirâja as one of the lights that paled at Siddhasena's coming. The next author named is Haribhadra who, by his 1400 works, guarded like a mother the word of the Arhats. Bhadrakîrti, verse 20, is unknown to me. The reference to his writings in the word prenkhattârâganasya perhaps indicates that, like Siddhasena, he was an astronomer. Siddha Ṛishi is praised, v. 21, for his Upamiti, our No. 301. Pâdalipta, v. 22, for his stream of stories called Tarangavatî. We know this book only by name. In the next verse it is said that the sûris Mânatunga and Devabhadra were two swans, whose lake Mânasa was in the minds (mânasa) of Śrî Śatavâhana and Bhoja. It is not expressly stated that all four were contemporary, but this appears to be indicated. The guru of the Gûrjara king, "poet of the good deeds of the 36," of v. 24 is Śîlâchârya. I saw on the occasion of my first visit to Cambay a copy on palm leaf of a Mahâpurushacharitra in Prâkrit which is doubtless the origin of Hemachandra's better known Trishashthiśalâkâpurushacharitra. The Darśanaśuddhi of Chandraprabha to which v. 25 refers is No. 66 of this Cambay List, First Report Ap. p. 51. It is there accompanied by a commentary by Vimalagani, pupil of Dharmaghosha. Dhanapâla is praised, v. 26, for his Tilakamanjarî, a book we have long been in search of.

This list of sacred writers would appear to be closed by verse 27, which is one of general commendation. The verses which follow appear to me to conceal allusions to less well known names, but I am unable to satisfy myself as to the exact references. Râma and Indu are both quoted in the Subhâshitâvali. For Nishkalanka see my Second Report, p. 79. Sajjana's name is known as that of the author of a Kośa which is refered to by Sadânanda in his commentary on the Siddhântachandrikâ. Pîyûshavarshin is known to us as another name for Jayadeva, Second Report, p. 209.

The Praśasti of this book, p. 94, begins with Vîra. The tree of the Kotika gana sprung from the fifth of Vîra's ganadharas, and the Vajramuni Śâkhâ is a branch of that tree. The Chandra gachchha took its rise from that. The teacher Chandraprabha of this last gachchha was the first sûri peculiar to the Pûrnimâ gachchha. He was succeeded by Śrî Dharmaghosha, author of the Śabdasiddhi, and praised by Siddha Râja. Śrî Samudraghosha was appointed by Dharmaghosha to succeed him. King Naravarman in Dhârâ, the king of Gohrada, Siddha Râja, listened to Samudraghosha with pleasure, as he spoke in the assembly of learned men. In his miraculous gifts he rivalled Gautama, and the other ganadharas of old. He had three pupils, the first and chief of whom was Sûri Sûraprabha famed in Avantî land. A second was our author Śrî Muniratnasûri, skilled in the seven sciences of Siddhânta (the canon), Sâhitya, Pada (grammar), Pramâna (logic), and the Jyotish Śâstra in its three branches. A third pupil of Samudraghosha was Śrî Tilakachandra Sûri. Sûraprabha died, and Jiñasinhasûri was by Muniratnasûri appointed to succeed him. Muniratnasûri at the same time named his own successor, Jineśvara, and shone between these two young sûris as Meru when Sun and Moon are shining at the same time on its eastern and western slopes, or as a chariot between two spirited horses.

No. 260. Âsada's Vivekamanjarî.

There are several copies of this book in the list. Here it is accompanied by the commentary of Bâlachandra from which I extract the following information with regard to Âsada and his work. The poet Âsada called Kaviśâbhâśringâra, was one of the disciples of that Abhayadevasûri who succeeded śrî Bhadreśvarasûri, who succeeded Devendra. This Bhadreśvarasûri would appear to have written a Remedium Amoris of a religious kind, as he is called a 'cage for the protection of those who fly in terror from the darts of love,' and to have been celebrated as the founder of a great temple of Mahâvîra in Gujarat.

At the end of his commentary p. 101, Bâlachandra gives some very interesting details about the book. Katukarâja of the śrî Bhillalâma race and Analadevî his wife had two sons Âsada and Jâsada. Âsada lit up again the lamp of Kâlidâsa's fame with the oil of his commentary on that writer's Meghadûta.* This was for him the title of Kavisabhâringâra. He was the author also of several jinastotras and jinastutis

* See p. 19 above.

that were so many incantations to deaden the poison of the snake called works. And in the book Upadeśakandalî he furnished for all travellers in the way of salvation a stock of "provisions for the road," (viaticum) that could never give out.

Âsada, like Śiva (as if some such justification were thought desirable), had two wives, Pṛithivîdevî and Jaitalladevî. By the latter he had two sons, the elder called Râjada and the younger called Jaitrasinha. By Pṛithivîdevî he had one son Arisinha, who is described by an epithet gurugiriparipayakarmâ which appears to contain, along with the sense in which it is applicable to gaja in the same line, some reference to his marriage.

Asada's son Râjada, straight as the stalk of a young plantain tree, and known already for his learning as the young Sarasvatî, went to the heavenly city, and our book is the poet father's In Memoriam, the themes being taken from the very words with which the teacher Abhayadeva sought to win him from his grief.

With regard to his commentary on the book Bâlachandra tells us, p. 103, verse 13, that he composed it at the urgent request of Âsada's other son by Jaitalladevî, the minister Jaitrasinha. For himself Bâlachandra was the reigning sûri, sishyapraśishyâvadhi (third in descent from) of śrî Haribhadrasûri, whom the pious woman Ratnaśrî had reared as her son in the faith. Vijayasenasuri of the Nâgendra gachchha and śri Padmasûri of the Vṛihadgachchha joined in correcting Bâlachandra's book, verse 14. And his helper throughout the book was Pradyumnasuri pupil of śrî Kanakaprabha. May the work endure and be read so long as Time, the Scribe of the Creator, shall from night to night, with the Heavenly River for his pen and the moon for his inkpot, write the scroll of the stars on the parchment of Heaven.

Before leaving Bâlachandra we may note that in addition to the present work he wrote a commentary on one other at least of Âsada's compositions, the Upadeśakandalî referred to already as mentioned here in verse 8, p. 102. No 6 of Kielhorn's catalogue is an Upadeśakandalî-vṛitti by Balâchandra, in fragments of about 250 leaves.

No. 266. Vâmanâcharya's Sûtrapatha, Unâdi and Lingânuśasana.

That the grammarian Vâmana was not an orthodox Brahmin was acutely conjectured by the Benares editor of the Kâśikâ vṛitti, Pandit Bâlaśastri from indications furnished by that work itself, and Kielhorn has recently reminded

us that Vâmana composed a Lingânuśâsana in 34 Âryâs "which seems still to exist.*" Here is the book and the proof. For the Linganuśâsana by Vâmana, pp. 111-114, which I have given complete, (dele "Ends" p. 114) is in 31, not 37, âryâ verses, of which the first is an invocation to the Complete and Perfect One.

I must not forget to note that this first edition of a lost book cannot claim to be a perfect rendering of the author's work. I had so many emendations, more or less certain, to propose, that it seemed likely to be less distracting if I departed from the practice, observed everywhere else in this List, and gave a text as I think it ought to be, rather than the text of my transcript. The book however gave me great trouble: and it is due to my own shastri Râmchandra and to Râjaram Shastri of the Elphinstone College that the text before the reader is as good as it is. Meanwhile the printing of the rest of the List forged ahead, and I am obliged to present the material for correcting our judgment, where we have gone astray, or for suggesting new emendations, in a note which I must place here instead of in its proper place.†

*Max Muller: India, What can it teach us ? p. 341. Indian Antiquary XV. p. 82, note. Franke, Ed. Hemachandra's Lingânuśana, notes that Aufrecht found a reference to a Linganuśâsana by Vâmana in Râyamukuta's commentary on the Amarakośa. I have not been able to find where Kielhorn got the statement as to the number of verses.

† V. २ तत्र तल°···द्विजदितमपि संतं हल्पूर्वैरूजातं. V. ३ तमोद्वारुदुतमसां. V. ४ विलविसा···विलेयव्यंजन. V. ५ दार्व्वौषध···विशेषणश्चैक्ये. V. ६ तम्भमासे. V. ७ ह्यकरमो यज्ञे. V. ८ भावे चिल्लणकांतो दांतो···धमार्द्धसारमित्राहस्वांग. V. ९ लोष्टू करोठं पीड्. V. १० सरंण···तीर्थोच्कं. V. ११ कूर्पोडपांतरीयाणि···विंवकुटुंवे··· गुल्मश्च. V.१ किशलशिशिर.।···सरावाणि. V. १३ सवुसं··· V. १४ कशेरू :

इति नपुंसकम् ।

V. १ पुल्लिंगं सूदुर्दतो वुम्भ्यक्यंतोस्यघनद···परसरघमंख.।···पुष्पवलतानां. V. २ मेरुत्प्राणिनः···रात्रौ ह्यसमाहारे दुंदुंभिरनक्षे. V. ३ पाण्यंक्षिः V. ४ वेमास्म···यक्ष्मात्स च द्वंद्व मेद्राश्च. V. ५ हारबलापाः. V. ६ वहवश्चक्रुवल्वजहारालाज पुरुहा दशावास्ताः। नायनअदिजना. V .७ कीलगभा.

इति पुल्लिंगः ।

V. १ हहलिल्लि. V. २ वर्षाम्बु···जलोकसोम्यरसः ।

इति स्त्रीलिंगः ।

V. १ वद्रववाक्. V. ३ आनंतोत्तरपदः···सनिसा. V. ४ जष्टिमुष्टि. ।···साल्मलितरणिं.।···श्रोण्यूर्मयोर्वसति. V. ५ समृत्यु···दशरभित्यं. V. ६ विभीतकतटभल्वातक. V. ९ अर्द्धर्चीयानपि ··संखपद्म.

The writer gives the Chândra grammar, along with those of Vyâdî, Vararuchi and Jinendra, a prominent place in his list of the authorities he followed, p. 113, verse 9, and in the third âryâ he uses, it will be noticed, the technical term châtha, which Kielhorn has recently told us was Chandra's word for dvandva.* Kielhorn mentions this in a paper written to show that the compilers of the Kâśikâ diligently used Chandra's grammar. All this helps to prove that our writer is the same as the author, or joint author of the Kâśikâ. And the form into which this "handbook on genders" has been thrown, supports the identification of the grammarian Vâmana with the poet of that name.†

No. 301. Siddharshi's Upamitibhavaprapañchâ.

This is the same work as Kielhorn's No. 7. The Cambay copy gives the real name of the author, and shows that the date 962 (Kielhorn p. vii. note) is that *of* the composition of the work. Siddha dictated it in that year to a female disciple called Gaṇâ.

I must close here this rapid review of my list of the palm-leaf MSS. in Śântinath's temple, Cambay. While glad that I have had the good fortune to accomplish an object which the officers of the Bombay Search have had at heart for years, I am well aware that what I have been able to do will serve only to what the curiosity of scholars in India and in Europe, intent on piercing the darkness which surrounds the beginnings of the Jain religion. It would be wrong to say that this Cambay Collection is unique, while we have not as yet been able to penetrate to the same extent the recesses of that library at Anhilwad Pathan which holds in its grip the books of the great Hemachandra. But the intrinsic value of these Cambay books will be patent to every scholar. *Ex pede Herculem.* Now they lie in darkness, the jealously-guarded charge of people who are unable to read them, and whose only merit in the matter—though no slight merit it is—is that they have kept them so well. The books are an heirloom of the temple in which they lie. They belong to no individual, not even to any individual generation of the Jains of Cambay. I would fain hope that means may be devised by the leaders of the Jain community in Bombay and elsewhere to induce the Cambay Jains to make their treasures accessible to the world. They need not fear the result. For as these old records advance slowly into the light it is becoming every day more and more

* Indian Antiquary XV. p. 183.

† Introduction to Subhâshitâvali, p. 116.

apparent that Vîra and his disciples are worthy peers of Buddha and his followers, in the long list of the World's seekers after truth. I do all I can, now, though I shall lose no opportunity that may present itself of doing more, when I say that there is no public library in Europe which would not give these books an hononred place in its shelves, and invite scholars from far and near to profit by them.

The paper manuscripts in the same Collection, pp. 191 to 243, though not of course so old or valuable, present many features of interest, which I must, however, review more briefly. One book of the first importance is the Angavijjâ, which was, I believe, unknown until I lit upon it in Cambay. Subsequently Mr. Bhagvandas Kevaldas heard of a second copy of the work on palm-leaf, which is apparently the copy from which the transcript now in the temple was made. The owner had some inkling of the historical importance of the book, and I had to pay a large price to secure it, as I eventually did, for the University Gondal Collection.* A copy from it will be placed in my Collection for Government, 1886-7. I had hoped to exhibit the Gondal MS. at the late Vienna Congress,† and when I found that I should not be able to go to Europe, I made it over, at his request, to Bhandarkar

* In 1885, His Highness Bhagvat Singhji, Thakore Saheb of Gondal, offered to the University of Bombay a sum of Rs. 6,000 for the formation of a University collection of Sanskrit MSS. At the meeting of the Senate at which this offer was accepted with thanks, the Chairman, Mr. Latham, Dean-in-Law drew special notice to the endowment as being of a kind much wanted in the University, which, he hoped, would lead to more of the same kind. The growth of the Collection must be slow, as the interest only of the main sum (Rs. 5,000) is available from year to year. His Highness very generously added another Rs. 1,000 to his original offer with leave to expend it as opportunity offered in forming the nucleus of the Collection. We have made a good beginning with a palm-leaf copy of an Uttarâdhyayanaṭîka, some Vedic books, and this Angavijjâ. I hope the time is not far off when private citizens will make it their ambition to give the Bombay University as good a Collection, starting witht he Gondal MSS., as they have at Oxford or Berlin.

† I do not know that any one has noticed—certainly no one in Bombay has noticed—that the three communications from absent scholars read at the first session of the Aryan section of the Congress at Vienna were all from Bombay.

"Herr Prof. Dr. G. Bühler legt vor: 1. Specimen des Atharvavedabhâshya von S. P. Pandit; 2. Lingânuśâsana des Vâmanâcârya von Dr. P. Peterson, 3. einen Vortrag des Dr. Bhagvanlâl Indrâji: 'On two Chalukya-Inscriptions.' Den drei Verfassern wird der Dank der Section votirt."

This speaks well, I think, for the state of Sanskrit studies among us.

for that purpose. The attention of scholars has therefore already been prominently drawn to this important book.

The Anekântajayapatâkâ of Haribhadrasûri, p. 191, has been, by Bhandarkar, Report, 1882-3, p. 47, wrongly ascribed to Abhayadeva. Munichandra's Commentary on it has been already referred to. The Padmacharitra of Vimalasûri, p. 194, will I believe turn out to be an important find, if, as seems to me probable, the Vimala of this poem is the author of the Praśnottararatnamâlâ. A reference to our Index of Books will show that the Cambay Palm-Leaf Library contains no less than ten copies of that work. My attention was lately called to it while drawing up the preface to my edition of the Hitopadeśa. It does not seem to me to be doubtful that the verse in the Hitopadeśa प्रियवाक्यप्रदान is in that book a quotation from Vimala's Praśnottararatnamâlâ, where it stands in its own context, so to say, as one of a series of answers to a series of questions. I had at first hoped to find a useful datum for the age of the Hitopadeśa in a circumstance which has of course already attracted attention.* But it does not seem possible at present to fix Vimala's date, or even to say with certainty to what religious sect he belonged, and in all probability he is earlier than references we already have for the Hitopadeśa. The Vimala who wrote this book was pupil of Vijaya, who was pupil of Râhu. Vijaya's name as that of an old teacher occurs in the praśasti of the Rayamallâbhyudayakâvya (p. 256 of Appendix, v. 86). Bhandarkar has a copy of the book with a praśasti, an examination of which will probably clear up these points. If this Padmacharitra or Râmacharitra is really the work of the Buddhist author of the Praśnottararatnamâlâ, its importance for the history of the Indian epics can hardly be exaggerated. The Mohaparâjayanâṭaka, p. 208, has been noticed by Kielhorn, No. 50.

Ramâlamṛita.

The reader will not at first recognise the Adamahavâ of this curious book, to whose favour in v. 3 the proficiency of the Yavanas in an art of magic is ascribed. They are Adam and Eve. Mr. E. Tyrrell Leith informs me that the Ramal method of divination is common in Bombay, and has kindly furnisned me with the following short account of it as witnessed by himself:—

* See Weber's paper on the Praśnottararatnamâlâ reprinted in his Indische Streifen, Vol. I; p. 210 fg.

"Magic, according to the learned among the Sunni Mussalmans, is classified as *Ar-Rouhani* (supernatural) and *Ar-Simya* (natural). The former falls again into two classes, viz. *rahmáni* (divine) and *shaitáni* (devilish). My fortune-teller claimed to employ only divine magic. *Ramal* is, strictly speaking, Geomancy, from *ramal* (sand); but the term is loosely employed in this Presidency so as to include divination by throwing dice (*Kábatain*), and the fortune-teller who uses that mode is here called *rammál*. Eight dice are ordered by him of a goldsmith, according to the information given me. These have the appearance of brass, and are rather smaller than the dice generally used in Europe. They are said, however, to be composed of seven metals, viz. *pital* (brass), *jest* (pewter), *lohá* (iron), *shisa* (lead), *chándi* (silver), *sona* (gold), and *tamba* (copper.) The fortune-teller gives the goldsmith instructions as to the proportions in which the various metals are to be combined. A bar of the alloy is made, weighing 8 tolas, and is cut into 8 cubes of equal size respectively. The dice must be made on the *Nauroz* in the month of *Posh*. They must be all completed between the hours of 4 p.m. and 8 p. m. There are said to be three works in general use, which give particulars as to the process of manufacture, viz. *Ilme Jafar*, *Zakhirat-al-Ramal* and *Makhzam-al-Ramal*. No formulas are recited by the fortune-teller, but during that process when actually engaged in divination he repeats a verse from the *Korán*. The dice are strung on two short iron rods—four on each rod; and arranged so that 2 is opposite to 4 and 3 is opposite to 3 The other sides and numbers are not used. The accompanying rough sketch will show the way in which the dice are strung together.

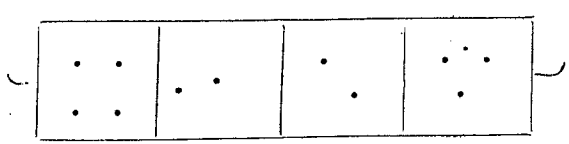

"The *modus operandi* is as follows. The fortune-teller gives the enquirer both sets of dice into his hand, and then asks that they may be returned to him. On receiving them back, he tosses them lightly in his hand and repeats the name of Allah, together with the following passage from the *Korán*:—

*Kalu, Subhánaka lá 'ilma lanú illá má 'allamtanú, innaka ant ul-'alím ol-hakím.*

"He then then throws the two sets of dice on the ground, so that they fall close beside and paralled to one another. He next looks at the numbers which appear uppermost, and makes a calculation in pencil on a piece of paper. Finally, he requests the enquirer to put any questions he may choose."

The Pârasîprakâśa, p. 219, written by Kṛishṇadâsa at the request of the Emperor Akbar, is an earlier work than the book of the same name to which Bhandarkar Report, 1882-3, p. 34, calls attention. The copy of the Śrutabodha, p. 225, discloses the real name of yet another book which has been wrongly attributed to Kâlidâsa.

It has already been said that my work at Cambay was followed by an illness which prevented me from making any profitable use of the remainder of the leave afforded to me. I had reached Bhownuggur before the fever showed itself, and I was able to pay a flying visit to the holy mount Śatrunjaya on my way back to Bombay. But I had to leave Kathiawar without visiting, as I had intended, Valabhi and Girnar, Somnath and Dvarka, places some of which are probably as important for the search as they are all of them of entrancing interest to the antiquarian. I hope I may soon have another and a better opportunity of visiting the shrines of Kathiawar. Meanwhile I had the great privilege and pleasure of an interview at Bhownuggur with the venerable Gowrîshankar, a statesman who can speak of his personal intercourse with Sir John Malcolm, a Vedântist who shortly afterwards quitted the world, and, in the yellow robes of the ascetic, entered on the philosophic meditation upon death. This deeply interesting old man received me kindly, and evinced the greatest interest in my mission. His son, Mr. Vajeshankar Gowrishankar, showed me his admirable collection of antiquities, already well known to European scholars. Great credit is due to H. H. the Mahârâja for the liberal patronage bestowed on archæological and antiquarian research in Bhownuggur.*

* Mr. Vajeshankar has issued Part I, of a Selection of Inscriptions with a Preface from which it appears that His Highness Mahârâja Sir Takhtsinhaji G.C.S.I., sanctioned in 1881 the establishment of a Department for an Archæological and Antiquarian Survey—the first of its kind started in Kathiawar. I venture to suggest that the time is propitious for extending this scheme, and making it an Antiquarian Survey of Kathiawar, in which all the states of the peninsula shall join. Such a scheme is sure beforehand, I feel certain, of the cordial sympathy and support of the present Political Agent in Kathiwar, Col. Watson. Any occasional help I could render would be cheerfully given. But in

It only remains to express my fresh sense of obligation for the efficient and hearty services rendered to me in this search by Messrs. Bhagvandas Kevaldas and Ramchandra Shastri. From Pandit Durgaprasad too I have, during the period under report, received occasional assistance, which has been very acceptable. I have also again to thank the Committee of the Bombay Branch, Royal Asiatic Society, for permitting this Report to appear as an extra Number of the Society's Journal, and for a contribution of Rs. 400 towards the expense of its publication.

---

the Principal of the new Samaldas College at Bhownuggar, Mr. R. H. Gunion, late scholar of Lincoln College, Oxford, and Professor of Sanskrit in University College, London, the Administrations have on the spot a scholar of proved capacity, who would bring to the work all the learning indispensable for the task, and all the energy necessary to carry it through. Much has of course been done in Kathiawar, but the explorers whose success there has been greatest will be the first to admit that probably more remains to do. If the Native States were to organise and maintain for five years a Survey of the kind I have suggested, I venture to think that no long time would pass before most important results would be obtained, and that at the end of the period Kathiawar, which has been classic ground in India since history began, would be found to have anew rendered up secrets it has kept for two thousand years.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

# APPENDIX I.

---

# CATALOGUE OF THE PALM-LEAF MSS. IN THE TEMPLE OF ŚÂNTINÂTH, CAMBAY.

CONTINUED FROM FIRST REPORT, APPENDIX I.

# PALM-LEAF MSS. IN THE TEMPLE OF ŚÂNTINÂTH, CAMBAY.

CONTINUED FROM FIRST REPORT, APPENDIX I.

## 181. Upamitibhavaprapanchanamasamuchchaya

by VARDHAMÂNASÛRI [उपमितिभवप्रपञ्चानामसमुच्चय : । वर्धमानसूरि : ].

Folios 1 to 128 : 14¾ inches long, 2 inches wide. 6 to 10 lines in a folio. 43 to 55 aksharas in a line. The first folio is broken in two. The last has been protected by six blank leaves put after it for that purpose. Folios have the ordinary numerical characters on right and left of each second page.

Begins :

८० ॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

दुर्वारांतररागादिवैरिकरियूथमथनपंचास्यं ।
निर्वृतिनगरीनाथं नत्वा श्रीमन्महावीरं ॥
उपमितिभवप्रपंचाप्रस्तावाष्टकथाविशेषाणां ।
नामसमुच्चयमात्मस्मृतये रचयामि परिपाट्या ॥
पंच हिंसादयो दोषा इंद्रियाणां च पंचकं ।
चतुष्टयं कषायाणां महामोहसमन्वितं ॥

एतावानेव पिंडार्थः प्रस्तावाष्टके निगद्यते । तत्र प्रथमप्रस्तावे कथानिर्माणहेतुः । द्वितीये संसारिजीवस्यासंव्यवहारनगरनिर्गमः । तृतीये हिंसाक्रोधस्पर्शनेंद्रियविपाकाः । चतुर्थे मानमृषावादरसना-

कृतो दोषः । पंचमे स्तेयमायाघ्राण - - - । षष्ठे मैथुनलोभलोचनविकारः । सप्तमे मोहपरिग्रहश्रवणविनाटितम् । अष्टमे पूर्वोक्तार्थस्य योजना । इतः प्रथमः प्रस्ताव उद्धियते । अस्ति अदृष्टमूलपर्यंतं नगरं...

Ends:

गुरुभिः प्रतिबोधयितव्या युष्माभिस्तु प्रतिबोधव्यमिति ॥ इत्युपमितभवप्रपंचायां श्रीवर्धमानसूरिविरचिते नामसमुच्चये पूर्वसूचितमीलकवर्णनो नामाष्टमः प्रस्तावः ॥ छ ॥

नत्रोन्नम्रे यदस्मिन्नपि जगति पदांगुष्ठपीडां प्रपन्ना[1]
-णोद्रो[2] क्षुभ्यदब्धेर्विमलितममृतैरभ्रमुल्लोचतीदम् ।
यत्तारा: स्वस्तिकांति क्षितितलमिलिता यस्य जन्मोत्सवे तत्कल्पोप्याकल्पकल्पः स नुदतु दुरितं वो महावीरदेवः ॥

भूभृत्प्रतिष्ठामधितिष्ठमानः
श्रीमालवंशो न कुतोपि नीचः ।
संसेव्यमानोर्थिभिरुद्धतोप्य-
वष्टंभनाय प्रयतैः स जीयात् ॥

तस्मिन्नास्तिक्य वेल्लत्फल इति कलिना यो बहिःकृत्य मुक्तस्तुच्छेनातुच्छमूर्त्तिः प्रणयिवितरणे कल्पशाखीव मर्त्यः ।
शंके पुण्यैकमार्गः कृतयुगसमयान्नास्ति पूर्वं तदस्मान्नो चेत्तत्संततिः किं सुकृतिशतकृतारंभरेखा व लीली ॥

मोक्षस्य हेतुः प्रथमस्तथा -[3]
प्रत्यर्थितंत्रं श्रुतधर्म एषः ।

---

[1] प्रपन्ने ? [2] स्वर्णाद्रौ ? [3] प्रथमस्तथांतः—?

श्रेयोर्थमेषोपमितिं व्यलीलिख-
ल्लीली सुता तस्य पितुस्तदेतां ॥
संसारवार्धौ पततां जनानां
स्फुरत्ययं हस्त इवाविमग्नः ।
आलंबनीयः श्रवणादिकृत्यै-
र्विलेखितो ग्रंथ इयं च शास्तिः ॥
मंगलमस्तु ॥ छ ॥ छ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु ॥छ॥

**182. Yogasastra** by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रम् । हेमाचार्यः].

Folios 3 to 69: 12½ inches long, 2 inches broad. 6 lines in a folio. 34 to 43 aksharas in a line. Numbered as No. 181. Contains the first four prakâśas of the work.

**183. The same** [तदेव].

Folios 6 to 49: 13 inches long, 2 inches broad. 8 lines in a folio. 41 to 44 aksharas in a line. Numbered on the reverse with the old signs to the proper right, and the ordinary numerical characters to the proper left. For example: Folio 6. R. क्लृ. L. ६. Folio 7. R. र्मा L. ७. Folio 8. R. र्ह्मा L. ८. Folio 9. R. ५ L. ९. Folio 49. R. ४ स L. ४९.

**184. Karmastavatika** by GOVINDAGAṆI [कर्मस्तवटीका । गोविन्दगणिः].

Folios 1 to 94: 14¾ inches long, 2 inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 39 to 46 aksharas in a line. Numbered as No. 183. Folio 94. R. ९३ एक L. ९४.

Begins:

ॐ ॥ नमः सर्वज्ञाय ॥
कर्मबंधोदयोदीर्यासत्तावैचित्र्यवेदिनं ।
कर्मस्तवस्य टीकेयं नत्वा वीरं विरच्यते ॥ १
नमिऊणेत्यादि । पूर्वार्द्धेन मंगलार्थमिष्टदेवतानमस्कारमाह ।

Ends:

समाधिं वा चित्तविशुद्ध्यात्मकमिति ॥ छ ॥

स्मृत्यनुसारेण मया यद्गदितमिहोनमधिकमागमतः ।
तत्क्षंतव्यं श्रुतशुद्धबुद्धिभिः शोधनीयं च ॥ छ ॥

इति श्वेतपटाचार्यगोविंदगणिना कृता ।
कर्मस्तवटीकेयं[1] देवनागगुरोर्गिरा ॥

समाप्ता चेयं कर्मस्तवटीका ॥ छ ॥

अनुष्टुभां दशां (sic) संकल्पयानुवर्णितं ।
सहस्रमेकं श्लोकानां नवत्युत्तरमेव तु ॥

शिवमस्तु सर्वजगतः ॥ लेखकपाठकवाचकानां ॥ छ ॥छ॥
मंगलं महाश्रीः ॥ छ ॥

185. **Karmavipaka** by GARGA ṚISHI with **Commentary** by PARAMÂNANDA [कर्मविपाकः सटीकः । मू० गर्ग ऋषिः । टी० परमानन्दः].

Folios 95 to 163: $14\frac{3}{4}$ inches long, 2 inches broad. 8 lines in a folio. 54 to 58 aksharas in a line. Written to form part of same manuscript as No. 184, but numbered as No. 181. Text in 1688 gâthâs.

Begins:

८० ॥ ॐ नमः सर्वविदे ॥

निःशेषकर्मोदयमेघजाल-
मुक्तो दिनाधीश इवोग्रतेजाः ।
प्रदर्शिताशेषपदार्थसार्थो
मुदेस्तु नः श्रीजिनवर्धमानः ॥ १

इह हि सन्तः संसारसागरतरणतरणिकल्पं जिनशासनमवाप्य सकलजन्मजीवितसारं परोपकारं मन्यन्ते । स च संसारिणां सकला-

[1] कर्मस्तवस्य टीकेयं ?

मङ्गलनिलयकर्मस्वरूपनिरूपणात्तदुन्मूलनप्रवृत्तानां सिद्धो भवतीत्यतस्तत्स्वरूपनिरूपणप्रवणं प्रकरणं चिकीर्षुर्गर्गमहर्षिर्मङ्गलाभिधानबंधुरां गाथामाह ।

ववगयकम्मकलंकं...

Ends:

एवं पंचवियणं अट्ठमयं अंतराइअं होइ ।
भणिउ कम्मविवागो समासउ गग्गरिसिणाउ ॥

एवमुक्तयुक्त्या पंचविकल्पं पंचप्रकारं...पर्यन्तमङ्गलं शिष्यसंतानस्याप्रच्युतस्मृतये कृतमिति गाथार्थः ॥ १६८८

श्रीभद्रेश्वरसूरिशिष्यतिलकश्रीशांतिसूरिप्रभो[1]
श्रीमंतोभयदेवसूरिगुरवः सिंहासनोत्तंसकाः ।
तत्पादाम्बुजषट्पदेन परमानन्देन सत्प्रीतये
चक्रे कर्मविपाकवृत्तिमिषतः श्रोत्रैकलेह्यं मधु ॥ १
यन्नागमानुगामि स्यान्न चासंगतिमंगति[2] ।
इह तत्साधुभिः शोध्यममुभ्यर्थितवत्सलैः[3] ॥ २
प्रत्यक्षरं निरूप्यास्य ग्रन्थाग्रं परिनिश्चितं ।
अनुष्टुभां नवशती द्वाविंशत्यधिका भवेत् ॥ ३

कर्मविपाकवृत्तिःसमाप्तेति ।

**186. Yogasastra** by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रम् । हेमाचार्यः].

Folios 1 to 40: 14½ inches long, 2 inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 48 to 51 aksharas in a line. Dated Samvat 1294 = A.D. 1238. A form of the letter इ in this MS. is ङ्ग. Numbered as No. 184. Folio 14. R. र्ल्ल्ह्क L. १४. Folio 29. R. र्घ्ड्ड L. २९.

---

[1] °प्रभोः? [2] न वा संगतिमंगति? [3] शोध्यमनभ्यर्थितवत्सलैः?

Ends:

३९ ॥ इति परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालभुभूषितश्रीहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबन्धे द्वादशप्रकाशे श्रीयोगशास्त्रे चतुर्थः प्रकाशः ॥ छ ॥ संवत् १२९४ वर्षे माघशुदि १५ रवौ पं० देवानन्दस्य योग्यं लिखितमि ॥ छ ॥

**187. A collection of books in one manuscript** [योगशास्त्रमित्यादि].

Folios 1 to 149: 14½ inches long, 3 inches broad. 10 lines in a folio. 52 to 56 aksharas in a line. Numbered as No. 183. See separate entries which follow.

**187, 1. Yogasastra** by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रम् । हेमाचार्यः]. Contains the first four prakâśas. Ends on folio 35. R. $\frac{\text{ला}}{\text{फु}}$ L. ३९.

**187, 2. Sthaviravali** [स्थविरावलिः].

Ends on folio 40. R. $\frac{\text{ष}}{\text{०}}$ L. ४०.

Begins:

जयइ जगजीवजोणीवियाणउ

Ends:

तं वंदिऊण सिरसा नाणस्स परूवणं वुच्छं ॥ ९०

थेरावलि समत्ता ॥

**187, 3. Ajitasantistava** by NANDISHEṆA ṚISHI [अजितशान्तिस्तवः । नन्दिषेणऋषिः].

Ends on folio 45. R. $\frac{\text{म}}{\text{ह}}$ L. ४९. In 42 gâthâs.

**187, 4. Samgrahaniratna** by ŚRI CHANDRASÛRI [संग्रहणीरत्नम् । श्रीचन्द्रसूरिः].

Ends on folio 69. R. $\frac{\text{र्व}}{\text{मु}}$ L. ६९. In Mâgadhî.

Ends:

२७५ ॥ इति मलयधारिश्रीश्रीचंद्रसूरिकृतं संग्रहणीरत्नं समाप्तं ॥

187, 5. **Pindavisuddhi** by JINAVALLABHA [पिण्डविशुद्धिः । जिनवल्लभः].

Ends on folio 76. R. र्म्तं र्फु L. ७६. In Mâgadhî.

187, 6. **Atmanusasana** by PÂRSVANÂGA [आत्मानुशासनम् । पार्श्वनागः].

Ends on folio 84. R. र्ण्ण्क L. ८४.

Begins:

सकलत्रिभुवनतिलकं देवं प्रथमं प्रणम्य सर्वज्ञं ।

Ends:

इति पार्श्वनागविरचितमनुशासनमात्मना विभावयतां ।
सम्यग्भावेन नृणां न भवति दुःखं कथंचिदिह ॥ ७६
द्व्यर्गलचत्वारिंशत्समधिकवत्सरसहस्रसंख्यायां ।
भाद्रपदपौर्णिमायां बुधोत्तराभाद्रपदिकायां ॥ ७७

इत्यात्मानुशासनं समाप्तं ॥

187, 7. **Prasnottararatnamala** by VIMALASÛRI [प्रश्नोत्तररत्नमाला । विमलसूरिः].

Ends on folio 86. R. र्फु L. ८६. In Sanskrit. Contains 208 âryâ verses.

187, 8. **Dharmalakshana** [धर्मलक्षणम्].

Ends on folio 87. R. र्ग्रा L. ८७. Partly in verse, partly in prose.

187, 9. **Navakaraphala** [नवकारफलम् ।].

A form of the letter घ in this MS. is ष्प. Ends on folio 89.

R. र्ड्ड L. ८९.

Begins:

धनघायकम्ममुक्का अरहंता तह य सव्वसिद्धा य ।
आयरियउवज्झाया पवरा तह सव्वसाहू य ॥
एयाण नमुक्कारो पंच हू वि पवरलक्खणधराणं ।
भवियाण होइ सरणं संसारे संसरंताणं ॥ २

Ends:

इय एसो नवकारो भणिउं सुरसिद्धखयरपमुहेहिं ।
जो पढइ भत्तिजुत्तो सो पावइ परमनिव्वाणं ॥ २७ ॥

नवकारफलं समत्तं ॥

**187, 10. Pavvajjavihana** [पव्वज्जाविहाणं].

Ends on folio 92. R. ९२ L. ९२. In 33 gâthâs.

**187, 11. Dhammabhavanakulaya** [धम्मभावणाकुलयं].

Ends on folio 95. R. ९५ L. ९५.

Begins:

नमिऊण महियमोहं वीरजिणं जणियपाणिपडिबोहं ।
भवियजणपरमपत्थं धम्ममयं भावणं वुच्छं ॥ १

Ends:

इय जो चउविहधम्मं भावेइ कुणइ जहसत्ति ।
सिरिजसघोसनिहाणं होऊण सिवं स पावेई ॥ ३०

धम्मभावणाकुलयं सम्मत्तं ॥

**187, 12. Upadesakulaka** by DEVENDRASÂDHU [उपदेशकुलकम् । देवेन्द्रसाधुः].

Ends on folio 97. R. ९७ L. ९७.

Begins:

जम्मजरामरणजाले नाणाविहवाहिजलयराइन्ने ।
भवसायरे अपारे दुलहं खलु माणुसं जम्मं ॥ १ ॥

Ends:

मा मा कुणसु कसाए इंदियवसगो यमानुगं होसु ।
देविंदसाहुमहियं सिवसोखं जेण पावंति ॥ २२

कुलयं सम्मत्तं ॥

**187, 13. Pavapadighayagunabijahanasutta** [पावपडिघायगुणबीजाहाणसुत्तम् ।].

Ends on folio 100. R. $\frac{\text{सु}}{\text{०}}$ L. १००. A prose work.

**187, 14. Chausaranapainna** [चउसरणपईन्ना].

In 27 gâthâs.

**187, 15. Supanihana** or **Vriddhachatuhsarana** by DEVENDRASÂDHU [सुपणीहाणं अथवा वृद्धचतुःशरणम् । देवेंद्रसाधुः].

Ends on folio 108. R. $\frac{\text{सु}}{\text{०}}$ L. १०८.

Begins:

जिणे सिद्धे नमंसित्ता सव्वसाहू य भावउं ।
वोच्छं सुयाणुसारेणं सुप्पणीहाणमुत्तमं ॥ १

Ends:

धमोउ सेविउं संसं देइ सव्वं पि कामियं ।
देविंददाणविंदाई संपयं संपणामए ॥ ८९

असासयं सव्वमिणं सुणंता
गुरूवएसे सययं कुणंता ।

मुच्चंति दुक्काण परंपराए
भमंति दीहं न य संपराए ॥९०

वृ० चतुसरणं सम्मत्तं ॥

187, 16. **Navapadasutra** by JINACHANDRA [नवपदसूत्रम् जिनचन्द्रः].

Ends on folio 119. R. $\frac{\text{सु}}{\text{ई}}$ L. ११९.

Begins:

नमिऊण वद्धमाणं मिच्छं सम्मं वयाइ संलेहा ।
नवभेयाइं वोच्छं सद्धाणमणुग्गहट्ठाए ॥ १

Ends:

एवं च नवपयं चिय रइयं सीसेण कक्कसूरिस्स ।
गणिणा जिणचंदेणं सरणत्थमणुग्गहत्थं च ॥ १३७ ॥

नवपदसूत्रं समाप्तमिति ।

187, 17. **Vivekamanjari** by ÂSADA [विवेकमञ्जरी । आसडः].

Ends on folio 131. R. $\frac{\text{सु}}{\text{ला}}$ L. १३१.

Ends:

सिरिभिल्लमालनिम्मलकुलसंभवकडुसुरायतणएण ।
इय आसडेण रइअं वसुजलहिदिणेसवरिसंमि ॥ १४४

इय विवेगमंजरी समत्ता ॥

187, 18. **Aradhanasattari** by KULAPRABHÂSÛRI [आराधनासत्तरी । कुलप्रभसूरिः].

Begins:

वंदित्तु तित्थंकरसव्वसिद्धे सूरी उवज्झायमुणी गुणड्ढे ।
आराहणं सिद्धसमखमेवं करेमि निच्चं मरणे व पत्ते ॥ १

Ends:

जइ भवभमिभग्गो मुखमग्गंमि लग्गो
अहिलससि सुहाइं जीव तं दुल्लहाइं ।
मरणभयविमुक्को तासु कज्जंमि दुक्को
कुलपहसुरिवुत्ताराहणं कुज्ज निच्चं ॥ ७१ ॥

आराहणासत्तरी सम्मत्ता ॥

187, 19. **Aturapratyakhyana** [आतुरप्रत्याख्यानम्].

Begins:

अरहंता मंगलं मब्भ अरहंता मब्भ देवया ।
अरुहंते कित्तइत्ताणं वोसरामित्ति पावगं ॥ १

Ends:

संजोगमूला जीवाणं पत्ता दुखपरंपरा ।
तम्हा संजोगसंबंधं सव्वं तिविहेण वोसिरे ॥

आतुरप्रत्याख्यानं समाप्तं ॥

187, 20. **Darsanasaptatika** [दर्शनसप्ततिका].

Begins:

नमिऊण वद्धमाणं सावगधम्मं समासउं वुच्छं ।
सम्मत्ताईभावत्थसयगं सुत्तनीईए ॥ १

Ends:

तुल्लाणि नियमेण ॥ ७१ ॥ दरिसणसत्तरी सम्मत्ता ॥

**187, 21. Panchavidhachara** [पञ्चविधाचारः].

Begins:

नाणंमि दंसणंमी चरणंमि तवंमि तह य विरियंमि ।
आयरणं आयारो इय एसो पंचहा भणिउ ॥ १

Ends:

तियायारो ॥ ८ ॥

**187, 22. Pratikramana** [प्रतिक्रमणम्].

Folio 149. R. सु म मुं L. १४९. Incomplete.

Begins:

वंदित्तु सव्वसिद्धे धम्मायरिए य सव्वसाहू य
इच्छामि पडि कमिउं सावगधम्माइयारस्स ॥ १

अपूर्णम् ।

**188. Yogasastrasya Vivarana** by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रस्य विवरणम् । हेमाचार्यः].

Folios 1 to 240: 12½ inches long, 2 inches broad. The last eight folios are broken. 6 to 8 lines in a folio. 34 to 51 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 2000. Numbered to the proper left only with the ordinary characters. Contains the commentary on the fourth prakâśa of the work.

**189. The same** [तदेव].

Folios 229 to 413: 15½ inches long, 1¾ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 45 to 55 aksharas in a line. Folios wanting at the beginning and in the middle of the book. The "granthâgra" is given as 3800. Dated Samvat 1260 = A.D. 1204. Numbered as 183. Folio 128. R. सु ज्झा L. १२८. Folio 413. R. स्तो ३ L. ४१३. Contains part of the commentary on the third prakâśa of the work.

**190. The same** [तदेव].

Folios 9 to 422: 17½ inches long, 1⅜ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 50 to 61 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 3877. Numbered as 183. Folio 1. R. ॐ L. ९. Folio 422. R. स्तो थ २ L. ४२२. Contains the commentary on the third prakâśa of the work.

**191. The same** [तदेव].

Folios 2 to 330 palm-leaf, to which are added 13 folios of paper: 17½ inches long, 1¾ inches broad. 4 to 6 lines in a folio. 48 to 52 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 3300. Numbered as No. 183. Folio 330. R. सा ला ००० L. ३३०. Contains the commentary on the second prakâśa of the work.

**192. The same** [तदेव].

Folios 1 to 118: 17 inches long, 2 inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 49 to 51 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 135. Numbered as No. 183. Folio 118. R. सु र्ल र्झा L. ११८.

**193. Paryushanakalpatippanaka** by PRITHVÎCHANDRA-SÛRI [पर्युषणाकल्पटिप्पनकम् । पृथ्वीचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 128: 15½ inches long, 2 inches broad. 4 to 6 lines in a folio. 51 to 55 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 670. Numbered as No. 183. Folio 127. R. सु प्व र्मा L. १२७.

Begins:

संबंधो सप्तमासियं फासेत्ता आगतो ताहे वासो

Ends:

चंद्रकुलांबरशशिनश्चारित्रश्रीसहस्रपत्रस्य ।
श्रीशीलभद्रसूरेर्गुणरत्नमहोदधेः शिष्यः ॥ १
अभवद्वादिमदहरः षट्तर्कांभोजबोधनदिनेशः ।
श्रीधर्मघोषसूरिर्बोधितशाकंभरीनृपतिः ॥ २

चारित्रांभोधिशशी त्रिवर्गपरिहारजनितबुधहर्षः ।
दर्शितविधिः शमनिधिः सिद्धांतोदधिप्रवरः ॥ ३

बभूव श्रीयशोभद्रसूरिस्तच्छिष्यशेखरः ।
तत्पादपद्ममधुपोऽभूच्छ्रीदेवसेनगणिः ॥ ४

टिप्पनकं पर्युषणाकल्पस्यालिखदवेक्ष्य शास्त्राणि ।
तच्चरणक - - - - पृथ्वीचंद्रसूरिरिदम् ॥ ५

**194. Kalpasutra** [कल्पसूत्रम्].

Folios 1 to 102 : 15½ inches long, 2 inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 50 to 55 aksharas in a line. Numbered as No. 184. Folio 102. R. सु० २ L. १०२.

**195. Dharmabhyudayamahakaya or Samghapaticharita** by UDAYAPRABHASŪRI [धर्माभ्युदयमहाकाव्यं अथवा संघपतिचरितम् । उदयप्रभसूरिः].

Folios 3 to 384: 18¾ inches long, 2¼ inches broad. 6 to 12 lines in a folio. 60 to 65 aksharas in a line. Ordinary numerical characters on both sides.

Ends :

देवी यत्रांबिकासौ किसलयति सतां संततं मोक्षलक्ष्मीं ॥३४०॥

इत्याचार्यश्रीविजयसेनसूरिशिष्यश्रीमदुदयप्रभसूरिविरचिते श्रीधर्माभ्युदयनामनि श्रीसंघपतिचरिते लक्ष्म्यंके महाकाव्ये नेमिनिर्वाणवर्णनो नाम चतुर्दशः सर्गः ॥

यात्रायां चंद्रसान्द्रं लसदहितयशः कोटिशः कुट्टयित्वा
क्षिप्रं संघप्रतापानलमहसि मुदा यत्त्वया लीलयैव ।

अद्याप्युद्दामपूरप्रसरसुरभिताशेषदिक्चक्रवाल-
स्तेन श्रीवस्तुपाल स्फुरति परिमलः कोपि सौभाग्यभूमिः॥

ग्रंथाग्रं ३४९ ॥ उभयं ४९२४ छ छ

Then follows a eulogy in praise of Vastupâla.

Begins:

अयं क्षुब्धक्षीरार्णवनवसुधासंनिभविभा[1]-
नुभाकर्ण्याकर्ण्यानुपदमुपदेशानिति गुरोः ।
समस्तं ध्वस्तैना जनितजिनयात्रापरिकरो-
ऽकरोत्स्वस्थं प्रास्थानिकविधिमधीशो मतिमताम् ॥ १

Ends:

एतत्सुवर्णरचितं विश्वालंकरणमनणुगुणरत्नम् ।
संघाधीश्वरचरितं हृतदुरितं कुरुत हृदि संतः ॥३६॥ स्वस्ति॥

Prasasti:

श्रीनागेंद्रमुनींद्रगच्छतरणिः श्रीमान्महेंद्रप्रभु-
र्जज्ञे क्षांतिसुधानिधानकलशः सौख्याब्धिचंद्रोदयः ।
संमोहोपनिपातकातरतरे विश्वेऽत्र तीर्थेशितुः
सिद्धांतोप्यविभेद्यतर्कविषमं यं दुर्गमाश्रिश्रिये ॥ १
तस्मिंहासनपूर्वपर्वतशिरःप्राप्तोदयः कोप्यभू-
द्भास्वानस्तसमस्तदुस्तरमाः[2] श्रीशांतिसूरिः प्रभुः ।
प्रत्युज्जीवितदर्शनप्रविकसद्भव्यौघपद्माकरं
तेजन्नगंबरं[3] विजयते तद्यस्य लोकोत्तरम् ॥ २
आनंदसूरिरिति त — — — — शिष्यः[4]
पूर्वो ऽपरः शमधरो ऽमरचंद्रसूरिः ।

[1] °संनिभविभानुभावानाकर्ण्य? [2] °दुस्तरतमाः? [3] तेजश्छन्नदिगंबरं? [4] तस्य बभूव शिष्यः?

धर्मद्विपस्य दशनाविव पापवृक्ष-
क्षोदक्षमौ जगति यौ विशदौ विभातः ॥ ३

अस्ताघवाग्मयपयोनिधिमंदराद्रि-
मुद्राजुषोः किमनयोः स्तुमहे महिम्नः ।
बाल्येपि निर्दलितवादिगजौ जगाद
यौ व्याघ्रसिंहशिशुकाविति सिद्धराजः ॥ ४

सिद्धांतोपनिषन्निषण्णहृदयो धीजन्मभूमिस्तयोः
पट्टे श्रीहरिभद्रसूरिरभवच्चारित्रिणामग्रणीः ।
भ्रांत्वा शून्यमनाश्चयैरतिचिराद्यस्मिन्नवस्थानतः
संतुष्टैः कलिकालगौतम इति ख्यातिर्विते ने गुणैः ॥ ५

श्रीविजयसेनसूरिस्तत्पट्टे जयति जलधरध्वानः ।
यस्य गिरो धारा इव भवदवभवदवथुविभवभिदः ॥ ६

शिष्यं तस्य प्रशस्यप्रशमगुणनिधेरण्यदारण्यदाव[1]-
ज्वालाजिह्वालदीप्तिर्भविकजनविपद्व्याघ्रिवाहैः कपर्दी ।
देवी वाचां निशीथे समसमयमुपागत्य हर्षाश्रुवर्षा-
मेयश्रेयःसुभिक्षाविति निजगदतुर्गद्गदोद्गमनादम् ॥ ७

नाभूवन्कति नाम संति कति नो नो वा भविष्यंति के
किं तु क्वापि न कोपि — — — — — — — — — — ।
पश्येत्थं प्रहरन्निहर्निशमहो सर्वाभिसारोद्युरो
येनायं विजितः कलिः कलयता तीर्थेशयात्रोत्सवम् ॥ ८

तस्माद — — — — सुचरितं श्रीवस्तुपालप्रभो-
रस्मत्प्रार्थनया किल यथाध्यक्षीकृतं सर्वथा ।

---

1 अन्यदा written अण्यदा for the sake of the anuprâsa.

त्वं श्रीमन्नुदयप्रभ प्रथय तत्पीयूषसर्वंकषैः
श्लोकैर्यत्तव - - - - - - - - - श्रूयते ॥ ९
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
मुदयप्रभेण चरितं निस्पंदरूपं गिराम् ॥ १० ॥
किं च श्रीमलधारिगच्छजलधिप्रोल्लासशीतद्युते-
स्तस्य श्रीनरचंद्रसूरिसुगुरोर्माहात्म्यमाशास्महे ।
यत्पाणिस्मितपद्मवासविकसल्किंजल्कसंवासिताः
संतः संततमाश्रिताः कमलया भृंग्येव भान्ति क्षितौ ॥ ११ ॥
श्रीधर्माभ्युदयाह्वयेन चरिते श्रीसंघभर्तुर्मया
दध्रे काव्यदलानि संघटयितुं कर्मान्तिकत्वं परं ।
किं तु श्रीनरचन्द्रसूरिभिरिदं संशोध्य चक्रे जग-
त्पावित्र्यक्षमपादपंकजरजःपुंजैः प्रतिष्ठास्पदम् ॥ १२
नित्यं व्योमनि - - - - - - - -

**196. Avasyakatippanaka** [आवश्यकटिप्पनकम्].

Folios 1 to 114: 18 inches long, 2¼ inches broad, 10 to 12 lines in a folio. 61 to 66 aksharas in a line. Numbered as No. 183.

Folio 114. R. सु ल्ल्ल्

सम्यगुपासितगुरुजनतः समधिगतं किंचिदात्मसंस्मृतये ।
संक्षेपादावश्यकविषयं टिप्पितमहं वच्मि ॥ ३

इहा-ष्टा[1] क्वचिदभीष्टे वस्तुनि प्रवर्त्तमाना विघ्नविघातोपशांतये अभीष्टदेवतादिनमस्कारपुरःसरं प्रेक्षावतां प्रवृत्तये संबंधाभिधेयप्रयोजनकथनपूर्व—[2] प्रवर्त्तते । अयमपि भगवान्वृत्तिकारः शिष्टसंघाग्रणीरित्यनेनापि तत्समाचारः परिपालनीयो नमस्कारोचितश्च देवताविशेषः... पूर्वार्धेन स्तुतिविधायकं पश्चार्धेन संबंधादिप्रतिपादकं श्लोकमाह । प्रणिपत्येत्यादिव्याख्या । प्रणिपत्य नमस्कृत्य कमित्याह वीरं...

**197. Kalpasutra** [कल्पसूत्रम्].

Folios 1 to 114: 17½ inches long, 2 inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 50 to 55 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 114.

R. सु/र्ल/एक L. ११४.

**198. A collection of books in one manuscript** [क्षेत्रसमासेत्यादि].

Folios 1 to 145: 10½ inches long, 1½ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 38 to 41 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow. Dated Saṃvat 1263 = A.D. 1207.

**198, 1. Kshetrasamasa** by CHANDRASÛRI [क्षेत्रसमासः । चन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 62. Folio 62. R. र्षु/२ L. ६२.

Begins:

८० ॥ नमो वीतरागाय ॥

नमिउं वीरं सयलत्थभासगं समयखेत्तपविभागम् ।
वोछं सुहबोहत्थं खेत्तसमासाउ उद्धरिउं ॥ १

Ends:

महया खेत्तसमासा उद्धरिउ समयखेत्तपविभागा ।
सपरोवयारहेतुं एसो सिरिचंदसूरीहिं ॥ ३४१ ॥

---

[1] इह शिष्टाः ? [2] °पूर्वकं ?

198, 2. **Dusamagandiyapagarana** [दूसमगंडियापगरणम्].

Folios 63 to 78. Folio 78. R. पूर्ण L. ७८. In 68 gâthâs.

Begins:

अत्तंगया य भिंगा तुडियंगा दिव्व जाइ वित्तंगा ।
चित्तरसा मणियंगा गेहागारा अनियणाय ॥ १

On folio 69 begins the following description of the Evil Time which is the theme of the book.

दूसमसूसमकालो महाविदेहेण आसि तुल्लो य ।
सोय चउत्थो कालो वीरपरिनिव्वुए छिण्णो ॥ ३८
तिहि वासेहि गएहिं गएहि मासेहिं [1]अट्ठनवएहिं ।
एवं एरिहायंते दूसमकालो इमो जाउ ॥ ३९
चउसट्ठी वासेहिं नेव्वाणउं जिणिंदवीरस्स ।
साहूण केवलाणं वोछेउं जंबूणाणंमि ॥ ४०
मणपरिमोहिपुलाए आहारगखवगउवसमे कप्पे ।
संजमतिरिय केवलिसिज्झाणा य जंबूमि वोच्छिण्णा ॥ ४१
चोद्दसपुव्वीछेउं वरिससए सत्तरे विणिद्दिट्ठो ।
साहूंमि थूलिभद्दे अण्णेरिइमे भवे भावा ॥ ४२
पुव्वाणं अणुउगो संघयणं पढमयं च संट्ठाणं ।
सुहुममहापाणाणिय च्छिण्णाइं थूलिभद्दम्मि ॥ ४३
वोलीणंमि सहस्से वरिसाणं वीरमोक्खगमणाउं ।
उत्तरवायगवसहे दसपुव्विमुणीण वोच्छेउं ॥ ४४
पण्णासा वरिसेहिय पारसहायणसएहि वोच्छेउं ।
दिण्णगिण्णसमणमरणे सविवाहाणं छलंगाणं ॥ ४५

[1] अट्ठ.°

समवाए वोच्छेउ तेरसहि सएहिं होइ वरिसाणं ।
गोढरगोयस्स इहं संभूयजइस्स मरणंमि ॥ ४६
तेरसवरिससएहि पण्णासा समहिए वोच्छेउ ।
अज्जनजईस्स मरणे हाणस्स जिणेहि निद्दिट्ठा ॥ ४७
चोद्दसवरिससएहि य वोच्छेउ जेट्ठभूइसमणंमि ।
कासवगोत्ते निउ कप्पव्ववहारसुत्तस्स ॥ ४८
उभउ दसाणछेउ पण्णरससएण होइ वरिसाणं ।
समणंमि फग्गुमित्ते गोयमगोत्ते महाभागे ॥ ४९ ॥
भारद्दायसगोत्ते महंतसमणंमि सूयगडमंगं ।
अउणावीससएहिय जाउ मासाण वोछेउ ॥ ५० ॥
वरिससहस्सेहि तिहिं दोहि विसाहे मुणिंमि वोच्छेउ ।
वीरजिणधम्मतित्थे होइ निसीहस्स वोच्छेउ ॥ ५१
विण्हुमुणिंमि मरंते हारियगोत्तंमि होइ वीसाए ।
वरिसाण सहस्सेहिं आयारंगस्स वोच्छेउ ॥ ५२
वीसाय सहस्सेहिं पंचहियसएहि होइ वरिसाण ।
पुस्से वच्छसगोत्ते वोच्छेउ उत्तरज्झयणे ॥ ५३
वीसाय सहस्सेहिं नवहि सएहिं तु होइ वोछेउ ।
दशवेयालियसुत्तस्स दिण्णसाहुंमि वोछेउ ॥ ५४
वासाण सहस्सेहिय एक्कावीसं इहं भरहवासे ।
दसवेयालियअत्थो दुप्पसहजइमि नासिहिई ॥ ५५

Ends:

उस्सप्पिणी होई ॥ ८६ ॥ दूसमगंडियापगरणं सम्मत्तं ॥

**198, 3. Sobhanastuti** by Śobhanâchârya [शोभनस्तुतिः । शोभनाचार्यः].

Folios 78 to 107. Folio 107. R. सु / मो ० L. १०७.

198, 4. **Vivekamanjari** by Âsaḍa [विवेकमञ्जरी । आसडः].

Folios 107 to 131. In 144 gâthâs. Folio 131. R. सु ला १ L. १३१.

198, 5. **Sravakavidhi** [श्रावकविधिः].

Folios 131 to 135. Folio 135. R. सु ला नै L. १३५.

Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

जत्थ पुरे जिणभवणं समयविऊ साहुसावया जत्थ ।
तत्थ सया वसियव्वं पवरजलं इंधणं जत्थ ॥ १

Ends:

एयं जस्स गरुयं गरुयं कम्माण संचयं तस्स ।
लहुयं पि धम्मकज्जं गरुयं गरुयकम्माणं ॥ २० ॥

श्रावकविधिः समाप्तः ॥

198, 6. **Prasnottaratnamalika** by Vimala [प्रश्नोत्तररत्नमालिका । विमलः].

Folios 135 to 139. Folio 139. R. सु ला नै L. १३९. In 28 Mâgadhî âryâ verses.

198, 7. **Dharmalakshana** [धर्मलक्षणम्].

Folios 140 to 142. Folio 142. R. सु प्र २ L. १४२.

198, 8. **Jinesvarastotra** [जिनेश्वरस्तोत्रम्].

Folios 142 to 145. Folio 145. R. सु प्र ई L. १४५. Dated Samvat 1263 = A.D. 1207.

Begins:

यो विहार[1] निस्संगो वर्षे यावद्दिनाशनम् ।
करोतु नः स नाभेयो महामोहविनाशनम् ॥ १

[1] विजहार ?

Ends :

शक्रेण भ्रंशितः स्वर्गात्संगमकोपमानतः ।
यद्वित्तस्तं जिनं प्रीतो संगमकोपमानतः ॥ २७ ॥
॥ संवत् १२६३ वर्षे श्रावणवदि ४ रवौ ॥

**199. A collection of books in one manuscript** [उपदेशमालेत्यादि].

Folios 1 to 160 : 17¼ inches long, 1¾ inches broad. Numbered as 183. See separate entries which follow. Dated Samvat 1325 = A. D. 1269.

**199, 1. Upadesamala** by DHARMADAŚAGAṆI [उपदेशमाला । धर्मदासगणिः].

Folios 1 to 39. Folio 39. R. ला ई L. ३९. In 540 gâthâs.

**199, 2. Upadesamala** by HEMACHANDRA [उपदेशमाला । हेमचन्द्रः].

Folios 40 to 74. Folio 74. R. थूं एक L. ७४. In 505 gâthâs.

**199, 3. Sravakadinakrityaprakarana** [श्रावकदिनकृत्यप्रकरणम्].

Folios 75 to 97. Folio 97. R. ६३ मी L. ९७. In 340 gâthâs.

**199, 4. Avasyakaniryukti** [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 98 to 135. Folio 135. R. सु लों ई L. १३५.

**199, 5. Pindaniryukti** [पिण्डनिर्युक्तिः].

Folios 136 to 143. Folio 143. R. सु ग ३ L. १४३. In 103 gâthas.

**199, 6. Aradhanakulaka** [आराधनाकुलकम्].

Folios 144 to 150. Folio 150. R. सु ६ ० L. १५०. In 69 gâthâs.

**199, 7. Dharmaratnaprakarana** [धर्मरत्नप्रकरणम्].

Folios 151 to 159. Folio 159. R. सु ६ ईं L. १५९. Folio 160. R. सु ईं ० L. १६०.

**200. Nisithachurni** [निशीथचूर्णिः].

Folios 116 to 152. Ordinary numerical characters on both sides. Incomplete.

**201. Mahaviracharita** by HEMÂCHARYA [महावीरचरितम् । हेमाचार्यः].

Folios 1 to 243: 17¼ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 60 to 68 aksharas in a line. Incomplete. Numbered as 183.

Folio 243. R. सू ग ३ L. २४३.

**202. Avasyakaniryukti** [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 209 to 371: 12½ inches long, 1½ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 30 to 33 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 209. R. सू ० ई L. २०९. Folio 369. R. स्त थू ई L. ३६९. Dated Samvat 1296 = A. D. 1240.

**203. Commentary** on the **Upadesamala** of DHARMADASAGANI [उपदेशमालाया धर्मदासकृताया विवरणम्].

Folios 1 to 284: 12½ inches long, 1½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 38 to 41 letters in a line. The "granthâgra" is given as 4328. Numbered as 183. Folio 1. R. स्व. L. १. Folio 2. R. स्ति. L. २. Folio 3. R. श्री. L. ३. Folio 283. R. स्त ट्ठै L. २८३.

Begins:

ॐ ॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

हेयोपादेयार्थोपदेशभाभिः प्रबोधितजनाब्जं

Ends:

प्रोक्तार्थसाधनपरः खलु जीवलोकः ॥

उपदेशमालाविवरणं समाप्तम् ।

## 204. Kalikacharyakatha [कालिकाचार्यकथा].

Folios 1 to 47: 10½ inches long, 1½ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 40 to 44 aksharas in a line. Ordinary numerical characters on both sides.

Begins:

ॐ ॥ अत्थि इहेव हीवे दीवे भारहे वासे धारावासं नाम नयरं।
तत्थ वइरिवारसुंदरीविहव्वदिक्कागुरु वइरिसीहो नाम राया ।

On folio 22 begins the following passage:—

सगकूलाउ जेणं समागया तेण सगा जाया ।
एवं सगराईणं एसो वंसो समुप्पण्णो ॥

जिणसासणुच्चइपराण ताण कालो सुहेण परिगलइ ।
सूरिपयपउमगब्भे छप्पयलीलं कुणंताणं ॥
कालंतरेण केणइ उप्पाडित्ता सगाण तं वंसं ।
जाउ मालवराया नामेण विक्कमाइच्चो ॥
पुहईए एक्कवीरो विक्कमअक्कंतसूरनरनाहो ।
अच्छरियचरिय आयरणपत्तवरकित्तिपब्भारो ॥
नियसत्ताराहियजक्करायसंपत्तवरवीरियवसेणं ।
अवगणियसत्तुमित्तं जेण पयट्टावियं दाणं ॥
पयडाविउ धराए रिणपरिहीणं जणं विहेऊण ।
गुरुरत्थवियरणाउ नियउ संवच्छरो जेण ॥
तस्सवि वंसं उप्पाडिऊण जाउ पुणोवि सगराया ।
उज्जेणिपुरवरीए पयपंकयपणयसामंतो ॥
पणतीसे वाससए विक्कमसंवच्छरस्स वोलीणो[1] ।
परिवत्तिउण ठविउं जेण संवप्सरो नियउ ॥

[1] वोलीणे?

सगकालजाणणत्थं एयं पासंगियं समक्खायं ।
मूलकहासंबद्धं पगयं चिय भणए इण्हिं ॥
कालगसूरीहिं तउ सा भगिणी संजमे पुणा ठविया ...

Ends :

सूरि चिय कालेण जाणित्ता नियय आउपरिणामे ।
संलेहणं विहेउं अणसणविहिणा दिवं पत्ता ॥ ७१

इति श्लोकार्थः । ३९९ ॥ ७५ ७५ ॥

**205. Ashtaprakaripuja** [अष्टप्रकारिपूजा].

Folios 2 to 130 : 14⅜ inches long, 1⅝ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 58 to 62 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 129. R. सु ५ उ L. १२९. In 1199 Mâgadhî ślokas.

**206. Uttaradhyayana** [उत्तराध्ययनम्].

Folios 1 to 190 : 10½ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 40 to 43 aksharas in a line. With two illustrations. Numbered as 183. Folio 189. R. सु ८ उ L. १८९.

**207. A collection of books in one manuscript** [उपदेशमालेत्यादि].

Folios 1 to 129 : 15⅝ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 48 to 59 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow.

**207, 1. Upadesamala** by Dharmadâsagaṇi [उपदेशमाला । धर्मदासगणिः].

Ends on Folio 58. R. ॐ L. ५८. In 543 gâthâs.

**207, 2. Thiravaliya** [थिरावलिया].

Ends on Folio 65. R. ई ३ L. ६५. In 50 gâthâs.

**207, 3. Chausarana** by Vîrabhadra [चउसरणम् । वीरभद्रः].

Ends on Folio 73. R. ई ३ L. ७३. In 63 gâthâs.

207, 4. **Maharisikula** by DHARMAGHOSHA [महारिसिकुलं। धर्मघोषः].

Ends on Folio 90. R. $\frac{६}{३}$ L. ९०.

Begins:

भत्तिभरनमिरसुरवरतिरीडमणिपंति कंतिकयसोहे ।
उसभाइजिणवरिंदाण पायपंकेरुहे नमिमो ॥ १

Ends:

जो एइ गुणइ निसुणइ णमो गुणसंथवं महरिसीणं ।
सिरिधम्मघोसमणहंकारं सो लहइ सिद्धिसुहं ॥ १६१
॥ महरिसिकुलं ॥

207, 5. **Ajitasantistava** [अजितशान्तिस्तवः].

Ends on Folio 94. R. $\frac{६}{३}$ L. ९४. In 44 gâthâs.

207, 6. **Yogasamgraha** [योगसंग्रहः].

Ends on Folio 99. R. $\frac{६}{३}$ L. ९९. In mixed prose and verse.

Begins:

आलोयणनिरवलावे आवई सुदढधम्मया

Ends:

अरहंताणं आसायणाइं सण्णाए किंवि नाहीयं ।
जा कंठसमुद्दिट्ठा तेत्तीसासायणा एउ ॥
योगसंग्रहः समाप्तः ॥ ६६ ॥

207, 7. **Rishabhapanchasika** by DHANAPÂLA [ऋषभपञ्चाशिका। धनपालः].

Ends on Folio 105. R. ० L. $\frac{सु}{नै}$ १०५. In 50 gâthâs.

207, 8. **Pavajjavihana** [पवज्जाविहाणं].

Ends on Folio 107. R. ० L. $\frac{सु}{धो}$ १०७.

207, 9. **Bhayaharastava** [भयहरस्तवः].

Ends on Folio 109. R. ॐ L. १०९. In 22 gâthâs.

207, 10. **Prasnottararatnamalika** by VIMALA [प्रश्नोत्तररत्नमालिका । विमलः].

Ends on Folio 112. R. ल्लु L. ११२.

207, 11. **Padikkamananijjutti** [पडिक्कमणनिज्जुत्ती].

Ends on Folio 117. R. ल्लु L. ११७.

207, 12. **Laghu Ajitastava** by VÎRAGAṆI [लघु अजितस्तवः । वीरगणिः]

Ends on Folio 118. R. र्ल्लं L. ११८.

Begins:

गब्भअवयारिमंगलकरा
जंम्मकालंमि जे असुरसुरभासुरं
न्हवियवन्ती सईदेहिं सुरगिरिसिरे ।
खयरनरअमरआणंदवद्धारया
जयउ जगि अजियसंतीय भट्टारया ॥

Ends:

एव वच्छरियपक्कीयचउमासए
अजियसंतित्थयं भणइ जो निसुणए ।
कहवि कइवीरगणि भवियजणअग्गए
असुहव सुजाइ सुहसयलु संपज्जए॥ ८

लघुअजितस्तवः समाप्तः ॥

207, 13. **Bhaktamarastava** by MÂNATUNGA [भक्तामरस्तवः। मानतुंगः.]

Ends on Folio 124. R. र्व L. १२४.

**207, 14. Samosarana** [समोसरणम्].

Ends on Folio 129. R. सु व उं L. १२९.

**208. A collection of books in one manuscript** [उपदेशमालेत्यादि].

Folios 39 to 269 : 12 inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 28 to 51 aksharas in a line. Ordinary numerical characters on both sides.

**208, 1. Upadesamala** by HEMACHANDRA [उपदेशमाला । हेमचन्द्रः].

Ends on Folio 78. Begins from gâthâ 290.

Ends:

सव्वंगसु सुयंगमई वामकरमहियपोत्थया देवी ।
जक्कदुंडीसहिया देउ अविग्घं पढंतस्स ॥ ५४५

जाव य लवणसमुद्दो जाव य नक्खत्तमंडिउ मेरु ।
ताव य विरइयमाला जयम्मि थिरथावरा होउ ॥५४६॥

उपदेसमाला समाप्ता ॥

श्रीहेमचंद्रसूरिविरचितोपदेशमाला समाप्ता ॥

**208, 2. Dharmopadesamala** [धर्मोपदेशमाला].

Ends on Folio 79. In 100 gâthâs.

**208, 3. Dinakrityastava** [दिनकृत्यस्तवः].

Ends on Folio 125.

Begins:

वीरं नमेऊण तिलोयभाणुं
विसुद्धनाणं सुमहानिहाणं ।
वुच्छामि सद्धाण दिणस्स किच्चं
जिणिंदचंदाण य आगमाउ ॥१

Ends:

आयारमाणेण जिणोत्तमाणं
मयं महत्थं महविब्भमेण ।
जं मे विरुद्धं इह तस्स वुत्तं
तं मज्झ मिच्छा मि ह दुक्कडंति ॥ ३४४

दिनकृत्यस्तवं समाप्तं ॥

**208, 4. Saptasthanaka** [सप्तस्थानकं].

Ends on Folio 164. Incomplete.

**208, 5. Vivekamanjari** by ÂSAḌA [विवेकमञ्जरी । आसडः].

Ends on Folio 195. In 144 gâthâs.

**208, 6. Pindavisuddhiprakarana** by JINAVALLABHA [पिण्डविशुद्धिप्रकरणम् । जिनवल्लभः].

Ends on Folio 221. In 104 gâthâs.

**208, 7. Kshetrasamasa** [क्षेत्रसमासः].

Ends on Folio 225. Incomplete.

**208, 8. Rishimandalastava** [ऋषिमण्डलस्तवः].

Ends on Folio 262. (Folio 226 is wanting). In 210 gâthâs, of which the first 38 are wanting.

**208, 9. Prasnottaratnamala** [प्रश्नोत्तररत्नमाला].

Ends on Folio 265. Incomplete.

**209. Avasyakaniryukti** [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 228: 13¼ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 48 to 51 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 228.

R. ३ L. २२८.

**210. Shadavasyakalaghuvritti** by KULAPRABHÂCHÂRYA [षडावश्यकलघुवृत्तिः । कुलप्रभाचार्यः].

Folios 2 to 235: 14¼ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 50 to 63 aksharas in a line. Much injured.

**211. The same** [सैव].

Folios 42 to 103 : 14¼ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 50 to 63 aksharas in a line. Incomplete. This and the previous MS. are tied together.

**212. Avasyakaniryukti** [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 150 : 13½ inches long, 1¾ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 51 to 61 aksharas in a line. Damaged.

**213. A collection of books in one manuscript** [योगशास्त्रमित्यादि].

Folios 1 to 289 : 16½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 57 to 61 aksharas in a line. Damaged.

**213, [1]. Yogasastra** by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रम् । हेमाचार्यः].

Folios 1 to 187.

**213, [2]. Samgrahaniratna** by MALADHÂRI [संग्रहणीरत्नम् । मलधारी.]

In 73 gâthâs.

Ends :

किमाहारे सन्नी गइरागइवेए ॥ ७३

इति श्रीश्रीमलधारिकृतं संग्रहणीरत्नं समाप्तम् ॥

**213, [3]. Bhaktamarastotra** [भक्तामरस्तोत्रम्].

**213, [4]. Prasnottararatnamala** [प्रश्नोत्तररत्नमाला].

**213, [5]. Chaturvinsatinamaskara** [चतुर्विंशतिनमस्कारः].

**213, [6]. Vitaragastotra** [वीतरागस्तोत्रम्].

**213, [7]. Prasamaratiprakarana** [प्रशमरतिप्रकरणम्].

**214. Unadivivarana** by HEMACHANDRA [उणादिविवरणम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 196 : 17½ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 57 to 62 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 196.

सु
R. ६३ L. १९६. Incomplete.
६

Begins :

॥ ६० ॥ अर्हं ॥

॥ श्रीसिद्धहेमचन्द्रव्याकरणनिवेशिनामुणादीनाम् ।
आचार्यहेमचन्द्रः करोति विवृतिं प्रणम्यार्हं ॥ १

215. **Nyayabindutika** by DHARMOTTARÂCHÂRYA [न्यायबिन्दुटीका। धर्मोत्तराचार्य:].

Folios 1 to 84: $14\frac{1}{2}$ inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. 4 to 14 lines in a folio. 56 to 64 akṣharas in a line. Numbered as 183. Folio 20. R. ध ०१० L. २०. Folio 42. R. म २ L. ४२. Folio 83. R. ९ L. ८३. Dated Saṃvat 1229 = A.D. 1173.

Begins:

८० ॥ जयंति जातिव्यसनप्रबंध-
प्रसूतिहेतोर्जगतो विजेतुः ।
रागाद्यरातेः सुगतस्य वाचो
मनस्तमस्तानवमादधानाः ॥ १

सम्यग्ज्ञानपूर्विकासर्वेत्यादिनास्य प्रकरणस्याभिधेयप्रयोजनमुच्यते । द्विविधं हि प्रकरणशरीरं । शब्दोऽर्थश्चेति ...

Folio 20:

स्वव्यापारं तिरस्कृत्य प्रत्यक्षव्यापारमादर्शयति। यत्रार्थे प्रत्यक्षपूर्वको व्यवसायस्तत्र प्रत्यक्षं केवलमेव प्रमाणमिति ॥

न्यायविंदुटीकायां प्रथमः परिच्छेदः समाप्तः ॥ मंगलमस्तु ॥

एवं प्रत्यक्षं व्याख्यायानुमानं व्याख्यातुमाह । अनुमानं द्विधा द्विप्रकारं...

Folio 42:

न प्रमाणाभावात्प्रमेयाभावव्यवस्थेति ॥
इति न्यायविंदुटीकायां द्वितीयः परिच्छेदः समाप्तः ॥

स्वार्थपरार्थानुमानयोः स्वार्थं व्याख्याय परार्थं व्याख्यायतुकान[1] आह ॥ त्रिरूपलिंगाख्यानमिति...

[1] व्याख्यातुकाम? In the MS. the य has the two short lines above it which signify that it has been written in error. The न is left uncorrected.

Ends:

अकृतस्यासत्यस्य दोषस्योद्भावनानि। उद्भाव्यत एतैरिति उद्भावनानि वचनानि तानि जात्युत्तराणि। जात्या — न उत्तराणि जात्युत्तराणीति ॥

कतिपयपदवस्तुव्याख्याया[1] यन्मयाप्तं
कुशलमिमलमिदोरं[2] शुवन्न्यायविदोः[3]।
पदमजरमवाप्य ज्ञानधर्मोत्तरं य-
ज्जगदुपकृतिमात्रस्यामतोहं[4] ॥ छ छ

समाप्तेयं न्यायविंदुटीका कृतिराचार्यधर्मोत्तरस्य ।
सहस्रमेकं श्लोकानां तथा शतचतुष्टयं ।
सप्तसप्ततिसंयुक्तं निपुणं परिपिंडितं ॥

संवत् १२२९ वर्षे मार्गवदि ९ सोमे पंडि० — — —[5] न्यायविंदुटीकापुस्तिका लिखितेति ॥

**216. Nyayavataravivriti** [न्यायावतारविवृतिः].

Folios 1 to 105: 14½ inches long, 1⅝ inches broad. 4 to 14 lines in a folio. 56 to 64 aksharas in a line.

Begins:

॥ ८० नमोर्हद्भ्यः ॥

अविद्युतसामान्यविशेषदेशिनं वर्द्धमानमानम्य ।
न्यायावतारविवृतिः स्मृतिबीजवृद्धये क्रियते ॥ १

Ends:

करुणावतां प्रवृत्तिरिति ॥

स्याद्वादकेसरिसुभाषणनादभीते[6]-
रुत्त्रस्तलोलनयनान्प्रपलायमानान् ।

---

[1] °व्याख्यया ? [2] कुशलमलमदोरं ? [3] भूत्यवन्न्यायविंदोः ?

[4] जगदुपकृतिमात्रः स्यामतोहं २ (*i. e.* स्यामतोहंमतोहं) ?

[5] About 16 aksharas apparently giving the name of the scribe of the book have been carefully obliterated.

[6] °सुभाषणनादभीते ?

[1]हेतुर्नयाश्रितकुतीर्थिमृगाननन्य-
त्राणं विहाय जिनमेत्य तमाश्रयध्वं ॥
भक्तिर्मया भगवति प्रकटीकृतेयं
तच्छासनांशकथनान्न मतिः स्वकीया ।
व्यामोहतो यदिह किंचिदभूदसाधु
तत्साधवः कृतकृपा मयि शोधयंतु ॥
न्यायावतारविवृतिं विविधां विधिज्ञो
सिद्धः शुभो य इह पुण्यचयस्ततो मे ।
नित्यं परार्थकरणोद्यतमानवानां
भूयाज्जिनेंद्रमतलंपटमेव चेतः ॥

[1]इति न्यायावतारवृत्तिः समाप्ता ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

**217. Nandisutra** [नन्दिसूत्रम्].

Folios 1 to 15. For dimensions and date see No. 218, with which it forms one manuscript.

**218. Nandyadhyayanatika** by MALAYAGIRI [नन्द्यध्ययन-टीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 247 : 33½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 101 to 115 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 246. R. सू प्र कृ L. २४६. Dated Samvat 1292 = A.D. 1236.

Begins:

॥ ॐ नमो जिनाय ॥

जयति भुवनैकभानुः सर्वत्राविहतकेवलालोकः ।
नित्योदितः स्थिरस्तापवर्जितो वर्द्धमानजिनः ॥ १

Ends:

कृतं प्रसंगेन । सेत्तमित्यादि । तदेतत् श्रुतज्ञानं तदेतत्परोक्षमिति ॥
नंद्यध्ययनं पूर्वं प्रकाशितं येन विषमभावार्थं ।
तस्मै श्रीचूर्णिकृते नमोस्तु विदुषे परोपकृते ॥

[1] हेतूनय° ?

मध्येसमस्तभूपीठं यशो यस्याभिवर्द्धते ।
तस्मै श्रीहरिभद्राय नमष्टीकाविधायिने ॥

वृत्तिर्वा चूर्णिर्वा रम्यापि न मंदमेधसां योग्या ।
अभवदिह तेन तेषामुपकृतये यत्न एष कृतः ॥

बह्वर्थमल्पशब्दं नंद्यध्ययनं विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाभुतां लोकः ॥

अर्हतो मंगलं मे स्युः सिद्धाश्च मम मंगलं ।
साधवो मंगलं सम्यक् जैनो धर्मश्च मंगलं ॥

इति श्रीमलयगिरिविरचिता नंद्यध्ययनटीका समाप्ता ॥

॥ ग्रं० ७७३२ ॥ सं० १२९२ वर्षे वैशाख शुदि १३ अद्येह वीजापूरे श्रावकपोषधशालायां श्रीदेवभद्रगणि पं० मलयकीर्ति पं० अजितप्रभगणिप्रभृतीनां व्याख्यानतः संसारासारतां विचिंत्य सर्वज्ञोक्तशास्त्रं प्रमाणमिति मनसि ज्ञात्वा सा० धणपालसुत सा० रत्नपाल ठ० गजस्तत् ठ० विजयपाल श्रे० दल्हासुत श्रे० वील्हणमहं जिणदेवमहं० वीकलसुत ठ० आसपाल श्रे० सोल्हा ठ० सहजासुत ठ० अरसीह सा० राहडसुत सा० लाहडप्रभृतिसमस्तश्रावकैर्मोक्षफलप्रार्थकैः समस्तचतुर्विधसंघस्य पठनार्थं वाचनार्थं च समर्पणाय लिखापितं ॥ छ ॥ छ ॥

219. **Anuyogasutratika** by HEMACHANDRA [अनुयोगसूत्रटीका । हेमचन्द्रः].

Folios 56 to 237; dimensions same as those of No. 218. Numbered also in same way. Folio 56. R. पू फ्र L. ५६. Folio 237. R. सू ला श्री L. २३७.

Dated Samvat 1301 = A. D. 1245.

Begins:

॥ ८० ॥ नमो वीतरागाय ॥

सम्यक्सुरेंद्रकृतसंस्तुतिपादपद्म-
मुद्दामकामकरिराजकठोरसिंहं ।
सद्धर्मदेशकवरं वरदं नतोस्मि
वीरं विशुद्धतरबोधनिधिं सुधीरं ॥ १ ॥

Ends:

समर्थितानि चत्वार्यनुपक्रमादीनि द्वाराणि ॥ तत्समर्थनं चानुयोगशास्त्रं समाप्तं ॥ छ

Then follows a prasasti which has already been given by Kielhorn (Report, Palm-leaf MSS. p. 42. I note only the variants found in this MS.: V. 1. यथापि. V. 3. विबुद्धिः. Prasasti V. 1. विश्वप्रबोधित°. V. 3 सौम्यत्वधारापतिः (writes निधेः). V. 4 पटुः. (omits पि). V. 5. Omits कः. V. 6. प्रायोपि. V. 7. विश्वप्रबोध्य°. यस्याशास्त्रनिवारितं विरचित°. V. 8. अमरसरितेव. V. 9. °मुणिः क्षुण्णः. V. 10. प्रकृतमनुवृत्तिः (sic). Then follows:

ग्रंथाग्रं ५७०० ॥ संवत् १३०१ वर्षे आषाढशुदि १० शुक्रे अद्येह धवलक्ककनगरनिवासिना प्राग्वाटवंशोद्भवेन व्य० पासदेवसुतगंधिक श्रे० धीणाकेन वृहद्ज्ञातासीद्दा श्रेयोर्थं ससूत्रा मलधारिश्रीहेमचंद्रसूरिविरचिता अनुयोगद्वारवृत्तिर्लेखयांचक्रे ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु चतुर्विधश्रीश्रवणसंघस्य ॥ छ

220. **Siddhajayanticharitra** by MÂNATUNGASÛRI, with **Commentary** by MALAYAPRABHASÛRI [सिद्धजयन्तीचरित्रं सटीकम्। मू० मानतुंगसूरिः। टी० मलयप्रभसूरिः].

Folios 1 to 172. Agrees in all respects with Nos. 218 and 219. The three were intended to make one book. Folio 172. R. सु २ कू L. १७२.

Commentary begins:

८ ॥ ॐ नमो वीरजिनाय ॥

सर्वाशापरिपूर्णतां वसुचयैः संप्रापयन्नन्वहं
जीवाजीवविचारकैरववनप्रोद्बोधचंद्रोदयः ।
धर्माधर्मविवेकदुग्धजलधेर्वृद्धिं दधानोधिकां
स श्रीनाभिनृपांगजो जिनपतिः स्तादिष्टसंसिद्धये ॥ १
यः कल्याणगिरीद्रसुंदरवपुर्गोत्राधिकामुन्नतिं
बिभ्राणः शुशुभे ससंमदसुरैः संसेव्यपादोन्वहं ।
धर्माख्यानविधाननंदनवने प्रोत्फुल्लपुष्पश्रियो
रेजुर्यद्दशनांशवः स भगवान्वीरो जिनः पातु वः ॥ २
रागद्वेषविषौषधी कलिमलप्रक्षालनस्वर्द्धुनी
मोक्षाध्वप्रतिपन्नभव्यभविनां हस्तस्फुरद्दीपिका ।
ज्ञानादित्रयरत्नभूमिरखिलव्यामोहनिर्नाशिनी
यद्वाणी विभवो भवंतु शिवदास्तेन्येपि तीर्थेश्वराः ॥ ३
यत्प्रज्ञाप्रसरेतिशायिनि तथा प्रालेयशैलोज्ज्वले
जैनी गौरचरच्चिरंपद्यपि यथा सद्यः पदैः कोटिशः ।
अंगोपांगमहोदया समभवच्चैलोक्यसंचारिणी
वंद्यासौ गणभृज्जगत्त्रयगुरुर्नाम्नेंद्रभूतिः सतां ॥ ४

हस्ताक्षमालामणिसाम्यभाज-
स्तत्रानुगानुज्ज्वलपूर्णवृत्तान् ।
साधूनिमान्प्रापयतु क्षणेन
गीर्देवतासौ श्रुतसिंधुपारं ॥ ५

प्रत्याशां प्रसरत्प्रभापरिगतो यत्पद्महस्तोरुणो
यद्दोषापगमं करोति परितस्तत्सत्यमाभासते ।

आश्चर्यं तु मुनींदुतारककविज्योतिःप्रकाशोदयं
धत्ते यत्कुमुदं प्रकाश्य सहसा सौरभ्यलक्ष्म्यास्पदं ॥ ६
श्रीमानतुंगसूरींस्तान् जाड्यसूर्यानुकारिणः ।
गुरूञ्जिजानुमो नित्यं श्रीमतो गणधारिणः ॥ ७
श्रीगच्छाधिपमानतुंगगुरुभिश्चक्रे परार्थोद्यतै-
र्यत्कर्मादिपरार्थसंशयतमःसूर्यप्रभाभास्वरं ।
तत्त्वज्ञानसुधानिधिप्रकरणं यस्मिन् जयंतीकृत-
प्रश्नेषूत्तरदानवाक्यरचना श्रीवर्द्धमानप्रभोः ॥ ८
स्वगुरुबहुमानजलनिधिवेलां दानादिरत्नरमणीयां ।
विवृतिं तस्य विधास्ये सिद्धजयंतीकथां प्रथयन् ॥ ९

तत्राधिकृताभीष्टदेवतानमस्कारेण समुन्नतशिरसा मंदरमंथानुकारेण निर्मथितेतरायनीरधौ समुल्लसिताभीष्टसिद्धिसुधास्वादितः सुमनसां स्यादजरामरपदोपलंभ इति संबद्धार्थभणितिभंगीगंगातरंगिणी-परिष्वंगपवित्रांगतयाभिगमनीयता कमनीयता स्यादिति । अभिधेयवत्ताव्यक्तिमुक्तावलीव श्रोतृपरिषदो हृदयहारितामात्मन्यादधीतेति फलवत्तया च पक्षपातच्छेकतया कवीनां सहकारवनमिव सानंदप्रवृत्त्यविकलकारणतां प्रपद्येतेति यशःसौरभोद्गारसारसौजन्यादिगुणगणांबुजवनप्ररोहरमणीयशिष्टसमयसरःप्रतिपालनप्रवणपालिप्रबंधशालिनी चेयं नमस्काराद्यर्थाभिधायिका प्रथमगाथा यथा ॥

Text begins :

नमिय नमिरामरेसरसिरसेहरमणिमऊहविच्छुरियं ।
वीरचरणारविंदं जयंतियापगरणं वोच्छं ॥ १ ॥

Text ends :

भगवइबारसमसयावियउद्देसाउ पगरणं एयं ।
सपरोभयसरणत्थं उद्धरियं माणसूरीहिं ॥ २

Commentary ends :

उद्धृतं मानसूरिभिरवयवे समुदायोपचारात् श्रीमानतुंगसूरिभिरित्यर्थः।

॥ आ मूलान्मधुरोत्र गच्छगहने तापापहारप्रभु-
र्नित्यानंदसुपर्वभिः परिचितः स्वर्गश्रिया राजितः ।
प्राग्वाटान्वय इक्षुवाटसुभगो वृद्धिं परां प्रापितो
यैः पूज्यैरतिशायिसंवररसासाराढ्यनाभ्युन्नतैः ॥ १

शिष्यप्रशिष्यैः प्रसृतैर्यदीये-
र्गच्छो वटो वा ववृधे प्ररोहैः ।
तस्मिन्बृहन्नामनि मूलकल्पाः
श्रीसर्वदेवाभिधसूरयस्ते ॥ २
बभूवुरुत्सर्पिगणाधिपत्याः
श्रीगौतमस्यानुकृतिं दधानाः ।
सत्याहितस्वांततया प्रसिद्ध-
सौभाग्यलक्ष्म्याच्युतकीर्तिभाजः ॥ ३

तत्पट्टे प्रथिते सुवर्णघटिते कल्याणकुंभोपमाः
श्रीमंतो जयसिंहसूरिगुरवः सिद्धांतदुग्धार्णवाः ।
दत्तो यैर्विधिमार्गदर्शनविधावादेशदीपांकुरः
शिष्याणां विनयैकतानमनसामाचार्यलक्ष्मीभृतां ॥ ४
श्रीमच्चंद्रकुलोदयाद्रिशिखरोत्तंसाः सुधांशुश्रियः
श्रीचंद्रप्रभसूरयो जिनवचःक्षीरार्णवोल्लासिनः ।
मोहध्वांतमपास्य भव्यकुमुदोद्बोधास्ततस्तेभवन्
यत्कीर्त्तिर्द्धवलीकरोति भुवनं ज्योत्स्नातुलां बिभ्रती ॥ ५
तैर्दत्तामुपलभ्य निर्मलकलां श्रीधर्मघोषप्रभु-
भास्वांस्तीव्रतपःप्रतापकलितो जज्ञे ददद्विस्मयं ।

स्वानादृप्रकुतीर्थितारकरुचिव्यासप्रहाणोद्यतो
माद्यद्वादिकुशीलकौशिकमदोद्रेकापहारक्षमः ॥ ६
आदिष्टा जयसिंहसूरिभिरमी चात्मीयशिष्योत्तमा
विख्याता जगति क्षमाधरशिरोलंकारलीलास्पृशः ।
पूज्याः शीलगणाह्वया गणभृतो येऽखंडवृत्तोदया
निन्युश्चंद्र इव प्रकाशपदवीं पूर्णामिमां पूर्णिमां ॥ ७
गच्छेऽस्मिन्प्रसृते क्षमानुगगुणैः शाखाभिरभ्युन्नते
येषां कुंदसमुज्ज्वलेन यशसा पुष्पायितं सर्वतः ।
तद्गंधग्रहणग्रहैकरसिका भव्यालयोहर्निशं
संगीतं प्रथयंति संमदरसस्यापानतः स्वेच्छया ॥ ८
चैचच्चंद्रकुले चरित्रनृपतेः श्रीराजधान्यामिह
प्रासादेषु महाव्रतेषु सुदुरारोहाग्रभागेष्वियं ।
येषां कीर्त्तिरमंदमंदरपरिभ्रांतिक्रमोल्लासित-
क्षीरांभोधिविलोलवीचिरुचिरा नूनं पताकावली ॥ ९
यद्दीक्षासुकृतोदयेन कृतिनां दाक्षायणीनायक-
ज्योत्स्नेव प्रमदं विकाश्य कुमुदं दूरे रजांस्यस्यसि ।
संतापं हरते गुणौघमनघं दुग्धोदधिं वर्द्धय-
त्यस्मात्संवरवीचिसंचयवशान्मुक्तात्मलाभो भवेत् ॥ १०
सिंहस्यापि लघोः क्रमेण भविता सौर्यं करींद्रापहं
बालस्यापि रवेर्महः प्रतिदिनं दृष्टं प्रतापावहं ।
एवं ज्ञानदृशा विभाव्य वयसि स्वल्पेपि तैः श्रीमतां
येषां शीलगणाभिधैः स्वगुरुभिश्चक्रे पदस्थापना ॥ ११

तेषां चिरं गच्छपतित्वभाजां
श्रीमानतुंगाभिधसूरिराजां ।

शिष्या बभूवुर्गुणदिव्यरत्न-
रत्नाकरा वृत्तधरा धरित्र्यां ॥ १२

तेषु श्रीमलयप्रभाख्यगणभृच्छाखाधिराजोजनि
ज्ञानेंदूदयशैलशृंगसुभगोनुल्लंघ्यमानोन्नतिः ।
ख्यातो यः सह शेषसूरिभिरिह स्वीयैः क्षमामंडले
सूर्यो द्वादशमूर्त्तितामधिगतो भव्यांबुजोद्बोधकः ॥ १३

एवं गुरुपर्वक्रमसंबंधे जयति वीरजिनतीर्थे ।
श्रीमानतुंगगुरुभिः कृते जयंत्या महासत्याः ॥ १४

प्रश्नोत्तरप्रकरणे परिवाराभ्यर्थने स्वगुरुभक्त्या ।
अतिभक्तधर्मचंद्राभिधगणिना भागिनेयेन ॥ १५

भणितैः श्रीमलयप्रभसूरिभिरेषा विचित्रदृष्टांतैः ।
संवेगाय यथामति जगति जयंतीकथा प्रथिता ॥ १६

हंसोयं गगने प्रभातमुखतः क्रीडासरस्यन्वहं
यावत्सांद्रतमिस्रसैवलमलं दूरे व्युदस्य क्षणात् ।
धत्ते सर्वदिशां मुखांबुजवने संचारलीलायितं
संतोषं सुधियां ददात्वविकलं तावज्जयंतीकथा ॥ १७

द्वादशवर्षशतेषु श्रीविक्रमतो गतेषु षष्टितमे ।
वर्षे ज्येष्ठे मासे श्रवणे भे कृष्णपंचम्यां ॥ १

जीवादिविषयसंशयतमोपहारैकतरणिरुचिरुचिरे ।
योगे चैंद्रे सिद्धाख्ये जयंतीकथा रचिता ॥ २

मोहमहीपतिविजये चतुरंगबलेन शुचिगुणस्यूता ।
इह जगति वैजयंती जयतु जयंतीकथा सुचिरम् ॥ ३ ॥

छ ॥ मंगलमस्तु ॥

दिव्यश्रीसदनं सदा क्षितिधराधारः सुपात्रास्पदं
क्षोणीमंडलमंडनं सुविदितः प्राग्वाटवंशोस्ति सः ।
यत्र छत्रपरंपरावति तते संप्राप्य पर्वस्थितिं
जायंतेद्भुतमत्र वांछितफलैः सौहित्यभाजो जनाः ॥ १
मुक्तावत्तत्र वंशे समजनि विदितो धाहडः श्रेष्ठिवर्यः
सद्वृत्तः कांतकांतिः प्रवरगुणगणः प्रास्तनिःशेषदोषः ।
आनंदाधायिमूर्त्तिस्त्रिभुवनभवनोत्संगरंगत्सुकीर्त्तिः
स्फूर्जत्पुण्यप्रवाहोद्भवविशदयशोभवत्स्फूर्त्तिमूर्त्तिः ॥ २
नयविनयवितितिव्रिटपितसितांशुसितकीर्त्तिधवलितदशाशः ।
पुण्याचारपवित्रस्तत्पुत्रो धवलनामासीत् ॥ ३
अजनीह मरुसंज्ञा मरुस्थली पापपंकजवनस्य ।
तस्य प्रवरा जाया विशुद्धशीला विगतमाया ॥ ४
तत्पुत्री ठक्कुराणी समभवदसमक्षांतिविस्तीर्णशीला
नाऊनामा शशांकद्युतिधवलितगुणैः[1] साधुशस्यैर्विशाला ।
धर्मानुष्ठाननिष्ठो[2] विधिवशविकसत्कीर्त्तिसंभारसारा
प्राज्यस्फूर्जद्विवेकप्रतिहतवितथोद्दामदुर्वारमारा ॥ ५ ॥

इतश्च ॥

संजातोऽत्रैव वंशे निरुपममहिमा भाग्यसौभाग्यभूमिः
श्रीपालष्ठक्कुराभ्यः प्रथितशुचियशाः पालितप्राज्यनीतिः ।
दिव्यश्रीकेलिगेहं समजनि परमं मंडनं धाम लक्ष्म्याः
श्रीदेवी तस्य पत्नी विकृतिकलुषतालोलतानां सपत्नी ॥ ६

---

[1] °धवलगुणैः ? [2] धर्मानष्ठाननिष्ठा ?

तयोः सुतः शोभनदेवनामा
मुख्यो यशोदेव इति द्वितीयः ॥
जातोभिजातो नृपमान्यतादि-
गुणैरशेषैर्भुवि सुप्रसिद्धः ॥ ७

तत्र शोभनदेवस्य ठक्कुरस्य गृहाद्वयं ।
सूहवमहणूसंज्ञं सोढूनामा सुता पुनः ॥ ८

नाऊकायाः पाणिग्रहणं कृतवानसौ यशोदेवः ।
तत्रातिरत्नभूतेति रत्नदेवीति विदितेयं ॥ ९

या शीतेव कलौ कलंकविकलप्रोल्लासिशीलोज्ज्वला
धर्मानुष्ठितिनिष्ठया त्रिभुवने प्राप्तप्रतिष्ठा हि या ।
लब्धागण्यवरेण्यपुण्यनिवहा या चैत्यकृत्यादिभि-
र्ग्लानास्थानपुरादिधार्मिकसभाप्रख्यातनामा च या ॥ १०

ज्ञानं मोहमहांधकारदलने रत्नप्रदीपायते
ज्ञानं दुर्गतिदुर्गकूपपतने हस्तावलंबायते ।
गंभीरे भववारिधौ भवभृतां ज्ञानं सुपोतायते
ज्ञानं कामितवस्तुलाभविषये सत्कामधेनूयते ॥ ११

इत्येवं शुभदेशनां बहुविधां श्रुत्वा गुरूणां मुखा-
देषा दोषपराङ्मुखी जिनमते रक्ता विरक्ता भवे ।
सप्तक्षेत्रनिजार्थबीजवपनासक्ता विशेषात्पुन-
र्ज्ञानपुस्तकलेखने कृतमतिर्ज्ञाऊरिह श्राविका ॥ १२

इतश्चतुर्भिः संबंधः ।

श्रीशीलगणसुरीशपूज्यपट्टप्रतिष्ठितैः ।
बाल्यादपि महापुण्यश्रेण्या नित्यमधिष्ठितैः ॥ १३

श्रीमानतुंगसूरिभिरारार्ध्यैस्तत्र यज्जयंत्याख्यं ।
प्रकरणमकारि शुभदं भगवत्यंगान्मनोहारि ॥ १४

तस्योपरि गुरुभक्त्या विदधे सुधिया मनोरमा वृत्तिः ।
श्रीमलयप्रभसूरिभिरिह या पूज्यैः प्रसन्नतमैः ॥ १५

तामिह सा नाऊका ज्ञानाराधनधिया सुगुरुभक्त्या ।
लेखितवती गुणवती महासती शुद्धशुभभावा ॥ १६

यावच्चारुमरीचिसंचयचिते चंद्रार्कयोर्मंडले
राजेते गगनश्रियो मणिमये दिव्ये चलत्कुंडले ।
ताराश्रेणिरियं पुनः सुकुसुमालंकारशोभावहा
तावत्पुस्तकमेतदद्भुततमं व्याख्यायतां सूरिभिः ॥ १७

स्वस्ति श्रीविक्रमनरेंद्रसंवत् १२६१ वर्षे अश्विनवदि ७ रवौ पुष्यनक्षत्रे शुभयोगे श्रीमदणहिलपाटके महाराजाधिराजश्रीभीमदेवकल्याणविजयराज्ये प्रवर्त्तमाने श्रीप्राग्वाटज्ञातीयश्रेष्ठिधवलमरूपुत्र्या इ० नाऊश्राविकया आत्मश्रेयोर्थं पंडितमुंजालहस्तेन मुंकुशिकास्थाने जयंतीवृत्तिपुस्तकं लेखयित्वा श्रीअजितदेवसूरीणां निजभक्त्या समर्पितमिति ॥ शुभं भवतु ॥ मंगलमस्तु ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

221. **A collection of books in one manuscript** [पञ्चाशमित्यादि].

Folios 3 to 285 : 17½ inches long, 1½ inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 61 to 70 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow.

221, 1. **Panchasaka** by ABHAYADEVA [पञ्चाशकम् । अभयदेवः]. Ends on Folio 77. R. $\frac{\text{ध्}}{\text{गा}}$ L. ७७.

Ends :

जइ मुरकसुहमणहं ॥ ५० ॥ उवहाणपंचासयं सम्मत्तं ।
॥ श्रीमदभयदेवसूरेः कृतिरियं ॥

221, 2. **Upadesapada** by HARIBADRASÛRI [उपदेशपदम्। हरिभद्रसूरिः].

Ends on Folio 158. R. सु ० ऽ्रा. L. १५८.

Begins:

नमिऊण महाभागं तिलोयनाहं जिणं महावीरं ।
लोयालोयमयंकं सिद्धं सिद्धोवएसत्थं ॥ १
वोच्छं उवएसपए ...

Folio 92:

महगिरिअज्जसुहत्थीदिट्ठंतो कालमासज्ज ॥ २
पाडलिपुत्त महागिरि अज्जसुहत्थी ययसेट्ठि वसुभूइ ।
वइदिसज्जेणीए जियपडिमाए लगत्थं च ॥ ३
दो थूलभद्दसीसा ज होइया आइमो घइघरंति ।
ठविउं गच्छ अतीउ कप्पोत्ति तमासिउ किरियं ॥ ४
एसणसुद्धातिजुउ वसुभूइ गिहमि कारणगएण ।
दिट्ठो गोयरवतीइ पारणवुट्ठिउ विहिणा ॥ ५
सेट्ठिस्स विम्हउ खलु तग्गुणकहणाए तउय बहुमाणो ।
ठितिसवणुज्झियधमं[1] पापमणा भोगसद्धाए ॥ ६ ॥

Ends:

लेसुद्देसेणेते उवदेसपया इहं समखाया[2] ।
समया उद्धरिऊण मंदमतिविबोहणट्ठाए ॥ ३९
जाइणिमयहरियाए रइता एतेउ धम्मपुत्तेण
हरिभद्दायरिएणं भवविरहं इच्छमाणेण ॥ १०४० ॥

कृतिरियं हरिभद्रसूरेः ॥

221, 3. **Vrihatsamgrahani** [बृहत्संग्रहणी].

Ends on Folio 190. R. सु ६३ ० ० L. १९०. In 520 gâthâs.

---

[1] ०धम्मं. [2] समरक्काया.

221, 4. Upadesamala by HEMACHANDRA [उपदेशमाला। हेमचन्द्रः].

Ends on Folio 223. R. L. २२३. In 505 gâthâs.

Gâthâ No. 501 :

हेममणिचंददप्पणसूररिसिप्पढमवन्ननामेहिं ।
सिरि अभयदेवसीसेहिं विरइयं परगणं इणमो॥५०१

An anagram on the author's name.

221, 5. Karmastava [कर्मस्तवः].

Ends on Folio 227. In 57 gâthâs.

221, 6. Karmavipaka [कर्मविपाकः].

Ends on Folio 237. In 168 gâthâs.

221, 7. Sataka [शतकम्].

Ends on Folio 244. In 111 gâthâs.

221, 8. Sattariya [सत्तरिया].

Ends on Folio 250. R. L. २५०. In 91 gâthâs.

Ends :

गाहा य सत्तरीए चंदमहत्तरवयाणुसारेण ।
टीकाए नियमियाणं पगहिया होइ नउईए ॥ ९१

सत्तरिया संमत्ता ॥ प २५०

221, 9. Prasamaratiprakarana by UMÂSVÂTIVÂCHAKA [प्रशमरतिप्रकरणम् । उमास्वातिवाचकः].

Ends on Folio 270. R. L. २७०.

In 313 âryâ verses.

Begins :

नाभेयाद्याः सिद्धार्थराजसूनुचरमाश्चरमदेहाः ।
पंचनवदशदशविधधर्मविधिविदो जयंति जिनाः ॥ १

जिनसिद्धाचार्योपाध्यायान्प्रणिपत्य सर्वसाधूंश्च ।
प्रशमरतिस्थैर्यार्थं वक्ष्ये जिनशासनात्किंचित् ॥ २

Ends:

जिनशासनार्णवादाकृष्टां धर्मकथिकामिमां श्रुत्वा ।
रत्नाकरादिव जरत्कपर्दिकामुद्धृतां भक्त्या ॥ ३१०

सद्भिर्गुणदोषज्ञैर्दोषानुत्सृज्य गुणलवा ग्राह्याः ।
सर्वात्मना च सततं प्रशमसुखायैव यतितव्यं ॥ ३११

यद्व्यासमंजसमिह च्छंदःशब्दसमयार्थतो मयाभिहितं ।
पुत्रापराधवत्तन्मर्षयितव्यं बुधैः सर्वं ॥ ३१२

सर्वसुखमूलबीजं [1]सर्वार्थविश्चयप्रकाशकरं ।
सर्वगुणसिद्धिसाधनधनमर्हच्छासनं जयति ॥ ३१३

प्रशमस्थितेन येनेयं कृता वैराग्यपद्धतिः ।
तस्मै वाचकमुख्याय नमो भूतार्थभाषिणे ॥ ३१४

इति श्रीमदुमास्वातिविरचितं प्रशमरतिप्रकरणं समाप्तमिति भद्रं भवतु लेखकवाचकस्य ॥ छ

221, 10. **Ekkavisathanapagarana** by SIDDHASENA [एक्कवीसट्ठाणापगरणम् । सिद्धसेनः].

Ends on Folio 274. R. सू १ थू १ एक्क L. २७४. In 66 gâthâs.

221, 11. **Chhaththanapagarana** [छट्ठाणापगरणम्].

Ends on Folio 281. R. सु ७ १ L. २८१. In 102 gâthâs.

---

[1] सर्वार्थनिश्चय°?

221, 12. **Atmanusasana** [आत्मानुशासनम्].

Ends on Folio 285. R. $\frac{\text{सू}}{\text{नृ}}$ L. २८९. In Mâgadhi. Incomplete.

222. **Commentary** on the **Dasavaikalikasutra**, by TILAKÂCHÂRYA [दशवैकालिकटीका। तिलकाचार्यः].

Folios 1 to 269 : 23½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 60 to 65 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 269.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{उ}}$ L. २६९. Illustrated. Dated Samvat 1314 = A.D. 1258.

Begins:

५० ॥ नमः श्रीपंचपरमेष्ठिभ्यः ॥

अर्हतः प्रथयंतु मंगलममी शृंगारयंतः सदा...

शय्यंभवस्य श्रुतरत्नसिंधोः
सर्वस्वभूतं दशकालिकं यत् ।
उद्धाटच बह्वर्थसुवर्णकोशं
तद्भव्यसुग्राह्यमहं करोमि ॥ ५

Ends:

मोक्षं महानंदपदं समासादयति ॥ इति समाप्तौ ब्रवीमीति पूर्ववत् ॥

इति श्रीश्रीतिलकाचार्यविरचितायां दशवैकालिकटीकायामुत्तरचूलिकायाष्टीका समाप्ता ॥

223. **Kammapayadi** with **Commentary** by MALAYAGIRI [कम्मपयडी सटीका। टी० मलयगिरिः].

Folios 1 to 276 : 14½ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 100 to 108 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 275.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{एर्क}}$ L. २७५. Dated Samvat 1451 = A.D. 1395.

Commentary begins :

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

प्रणम्य कर्मद्रुमचक्रनेमिं
नमत्सुराधीशमरिष्टनेमिं ।
कर्मप्रकृत्याः कियतां पदानां
सुखावबोधाय करोमि टीकां ॥१

Text begins :

सिद्धं सिद्धत्थसुयं वंदिय निद्धोयसव्वकम्ममलं ।
कम्मट्ठगस्स करणट्ठगुदयसहिताणि वोच्छामि ॥ १

Text ends :

जस्स वरसासणवयवलवफरिसविकसियविमलमइकिरणो ।
विमलंति कम्ममइले सो मे सरणं महावीरो ।

Commentary ends :

कर्मप्रकृतिनिधानं बह्वर्थं येन मादृशां योग्यं ।
चक्रे परोपकृते श्रीचूर्णिकृते नमस्तस्मै ॥ ५

एतामतिगंभीरां कर्मप्रकृतिं विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्रुतां लोकः ॥ ६

अरहंता मंगलं मे स्युः सिद्धाश्च मम मंगलं ।
मंगलं साधवः सम्यक् जैनो धर्मश्च मंगलमिति ॥ ७

संवत् १४९१ वर्षे फागणवदि १२ बुधे अद्येह स्तंभतीर्थे कर्मप्रकृतिवृत्तिपुस्तकं लेखितमस्ति ॥ शुभं भवतु ॥

**224 Parisishtaparva** by HEMACHANDRA [परिशिष्टपर्व । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 225 : 24½ inches long, 1¾ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 80 to 85 aksharas in a line. The last eleven leaves (paper) have been added to complete the book. The palm-leaf folios are numbered as 183. Folio 214. R. सू ल्ल एर्क L. २१४.

Ends:

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते परिशिष्टपर्वणि स्थविरावलीचरिते महाकाव्ये आर्यरक्षितव्रतग्रहणपूर्वाधिगमवज्रस्वामिस्वर्गगमनतद्वंशविस्तारवर्णनो नाम त्रयोदशः सर्गः समाप्तः ॥ समाप्तं परिशिष्टपर्व ॥ ग्रंथसंख्या ३५०० ॥

**225. Kalpasutra** [कल्पसूत्रम्].

Folios 1 to 156 : 13½ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 42 to 45 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 156. R. सु ऊ र्फु L. १५६. Dated Samvat 1247 = A. D. 1191.

Ends:

पज्जोसवणा कप्पदसा अट्ठमज्झयणं समत्तं ॥

संवत् १२४७ वर्षे आषाढसुदि ९ बुधेऽद्येह श्रीभृगुकच्छे समस्तराजावलीविराजितमहाराजाधिराज उमापतिवरलब्धप्रसादजंगमजनार्दनप्रतापचतुर्भुजश्रीमद्भीमदेवकल्याणविजयराज्ये एतत्प्रसादादवाप्तश्रीलाटदेशे निरूपितदंडश्रीसोभनदेवे अस्य निरूपणया मुद्राव्यापारे रत्नसीहप्रतिपत्तौ इह श्रीभृगुकच्छे श्रीमदाचार्यविजयसिंहसूरिपट्टोद्धरणश्रीमज्जिनशासनसमुच्चयआदेशनामृतपयःप्रपापालक आबाधजनपथिकाज्ञानश्रमपीलिनकर्णपुटपेयपरमभोक्षास्पदविश्रामश्रीमदाचार्यश्रीपद्मदेवसूरिशिष्याणां हेतोः परमार्थमंडपपर्यूषणाकल्पं पं० साजणेन लिखितेति ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ ग्रं. २२००[1]

[1] १२०० ?

**226. A collection of books in one manuscript** [दशवैकालिकसूत्रमित्यादि].

Folios 1 to 174: 14 inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow. Dated Samvat 1284 = A.D. 1228.

**226, 1. Dasavaikalikasutra** [दशवैकालिकसूत्रम्].

Ends on Folio 53. R. $\frac{६}{३}$ L. ९३.

**226, 2. Pakshikasutra** [पाक्षिकसूत्रम्].

Ends on Folio 78. R. $\frac{४}{हो}$ L. ७८.

**226, 3. Ughaniryukti** [ओघनिर्युक्तिः].

Folios 79 to 174. Folio 174. R. $\frac{सु}{एक्क}$ L. १७४.

Ends:

एसा अगुग्गहत्था फुडवियडविसुद्धवंजणा इणमो ।
एक्कारससएहिं अट्ठहिं अहिएहि संगहिया ॥ गा० ११०८

॥ संमत्ता ओहनिजुत्ती ॥ छ

संवत् १२८४ वर्षे फाल्गुनामावस्यां सोमे अद्येह श्रीमदाघाटदुर्गे समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीजैत्रसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यश्रीजगत्सिंहे समस्तमुद्राव्यापारान् परिपंथयतीत्येवं काले प्रवर्त्तमाने सा० उद्धरसूनुना समस्तसिद्धांतोद्धारैकधुरंधरेण विशुद्धसिद्धांतश्रवणसमुद्भूतप्रभूतश्रद्धातिरेकेण परमार्हत सा० हेमचंद्रेण दशवैकालिकपाक्षिकसूत्रओघनिर्युक्तिसूत्रपुस्तिका लेखिता लिखिता च ठ० साहडसुतश्रवणोपासक ठ० महिलणसुतखेमसिंहेन ॥ छ ॥ शिवमस्तु संघस्य ॥

**227. Abhidhanachintamani** by HEMACHANDRA [अभिधानचिंतामणिः । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 190: $13\frac{1}{4}$ inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 40 to 44 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 190. R. सु ७७ ० L. १९०.

**228. Danaprakasa** [दानप्रकाशः].

Folios 12 to 113: 12 inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 90 to 94 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 113. R. सु ला ३ L. ११३. Incomplete, the beginning and end alike being wanting.

**229. Dharmabindu** by HARIBHADRASÛRI, with the **Commentary** of MUNICHANDRASÛRI [धर्मबिंदुः सटीकः । मू० हरिभद्रसूरिः टी० मुनिचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 227: $13\frac{1}{4}$ inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad. The last four folios are broken. Numbered as 183. Folio 217. R. सूं ० ० ल्ल र्मा L. २१७.

A form of इ in this MS. is ०°०. Dated Saṃvat 1181 = A.D. 1125. Commentary begins:

ए ॥ ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

शुद्धन्यायवशायत्तीभूतसद्भूतसंपदे ।
पदे परे स्थितायास्तु श्रीजिनप्रभवे नमः ॥

जयंतु ते पूर्वमुनीशमेघा
यैर्विश्वमाश्वेव हतोपतापं ।
चक्रे [1]वृहड्वर्मप्वसिंधुपान-
प्रपन्नतुंगातिगभीररूपैः ॥

यन्नामानुस्मृतिमनयनयं सज्जतश्चित्रचक्षुः-
क्षेपाद्दिव्यांजनमनुसरन् लब्धशुद्धावलोकः ।

[1] वृहत्पार्वणसिंधु° ?

सद्यः पश्यत्यमलमतिहन्मेदिनीमध्यमग्रं
गंभीरार्थं प्रवचननिधिं भारतीं तां स्तवीमि ।
विदधामि धर्मबिंदोरतिविरलीभूतगर्भपदबिंदोः ।
भव्यजनोपकृतिकृते यथाबोधं विवृतिमेनां ॥

Text begins:

प्रणम्य परमात्मानं समुद्धृत्य श्रुतार्णवात् ।
धर्मबिंदुं प्रवक्ष्यामि तोयबिंदुमिवार्णवात् ॥

Text ends:

स तत्र दुःखविरहादत्यंतसुखसंगतः ।
तिष्ठत्ययोगो योगींद्रवंद्यस्त्रीजगतीश्वर[1] ॥ इति ।

Commentary ends:

जगत्त्रयपरमेश्वर इति ॥ ६५

इति श्रीमुनिचंद्रसूरिविरचितायां धर्मबिंदुप्रकरणवृत्तौ विशेषतो — — ध्यायः समाप्तः ॥ संवत् ११८१ वैशाखवदि ५ — — — लिखितं — — ग्रं० ३००० ॥

**230. Suktavali** by LAKSHMAṆA [सूक्तावलिः । लक्ष्मणः]

Folios 1 to 96: 12½ inches long, 1½ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 73 to 78 akṣharas in a line. Incomplete.

Begins:

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

सूक्तिरत्नसुधासिंधुं ध्यात्वा श्रीश्रुतदेवतां ।
सूक्तानां संग्रहं चक्रे लक्ष्मणो लक्षसूक्तिकं ॥ १ ॥

अथ जिनस्तुतिः ...

[1] °त्रिजगतीश्वरः ?

अथ कविः

कवेः श्रीवामदेवस्य कामदेवस्य धन्विनः ।
वाणीव पंचबाणीव न लग्ना कस्य मानसे ॥ १

कवींद्राश्च करींद्राश्च मदमंथरगामिनः ।
वने च स्थातुमिच्छंति भवने वावनीभृतः ॥ २

कवेः श्रीकालिदासस्य तस्य किं स्तुमहे वयम् ।
यस्य काव्यत्रयीं श्रुत्वा मर्त्योपि विबुधो भवेत् ॥ ३

स्तोतुमेककविं न श्रीवाल्मीकिमृषयो विदुः ।
द्वितीयो यस्य नास्त्येव स कथं प्रथमः कविः ॥ ४

स एव पदविन्यासस्ता एवाक्षरपंक्तयः ।
वक्रे वक्रे मनुष्याणां क्वापि क्वापि विदग्धता ॥ ५

सुभाषितरसास्वादबद्धरोमांचकंचुकाः ।
विनापि कामिनीसंगं कवयः सुखमासते ॥ ६

लंघिताः कवयः स्थाने पदन्यासैर्मुरारिणा ।
पुराप्येष त्रिपद्यापि त्रिलोकीमप्यलंघयत् ॥ ७

जीयाद्बंधुसुधाधुन्याः सुबंधुःप्रभवाचलः ।
यद्भंगाश्लेषमासाद्य भंगः कविभिराश्रितः ॥ ८

आहतप्रतिभाः केचित्केचिदाहतनिःप्रभाः ।
घटदीपनिभाः केचित्केचिट्टंथानुसारिणः ॥ ९

कवयः कालिदासाद्याः कवयो वयमप्यमी ।
मेरौ च परमाणौ च पदार्थत्वव्यवस्थितिः ॥ १०

कवीनामगलद्गर्वो नूनं वासवदत्तया ।
शक्त्येव पांडुपुत्राणां गतया कर्णगोचरम् ॥ ११

निःश्वासोऽपि न निर्याति बाणे हृदयवर्त्तिनि ।
किं पुनर्विकटाटोपपदबंधा सरस्वती ॥ १२

संति श्वान इवासंख्या जातिभाजो गृहे गृहे ।
उत्पादका न बहवः कवयः सरभा इव ॥ १३

उच्छ्वासांतेष्यखिन्नास्ते येषां वक्त्रे सरस्वती ।
कथमाख्यायिकाकारा न ते वंद्या कवीश्वराः ॥ १४

अथ काव्यम्

लक्ष्मीः सुवर्णरूपापि पाणिपादे विलंबते ।
भूषयत्यंतरात्मानं वर्णरूपाऽपि भारती ॥ १

अपूर्वसूक्तिसद्वल्ल्याः कोपि काव्यफले रसः ।
चर्वणे सर्वसामान्ये स्वादुज्ञो विरलो जनः ॥ २

अपूर्वः सूक्तिकोशोयं दृश्यते तव भारति ।
अव्यये व्ययमायाति व्यये याति च विस्तरम् ॥ ३

धरित्र्यां त्रीणि रत्नानि जलमन्नं सुभाषितम् ।
मूढैः पाषाणखंडेषु रत्नसंज्ञा नियोजिता ॥ ४

ते धन्यास्ते महात्मानस्तेषां लोके स्थिरं यशः ।
यैर्निबद्धानि काव्यानि ये च काव्येषु कीर्त्तिताः ॥ ५

बोद्धारो मत्सरग्रस्ताः प्रभवः स्मयदूषिताः ।
अबोधोपहताश्चान्ये जीर्णमंगे सुभाषितम् ॥ ६

किं कवेस्तस्य काव्येन किं कांडेन धनुष्मता ।
परस्य हृदये लग्नं न घूर्णयति तच्छिरः ॥ ७

काव्यं किमपि तद्वाच्यमर्वाचीनं करोति यत् ।
श्रुतमात्रममित्राणां वक्त्राणि च शिरांसि च ॥ ८...

अथ नृपाः

भवतस्तुल्यतामेति न सोमो न दिवाकरः ।
यस्य दातुः परिश्रांतो न रात्रौ न दिवा करः ॥ १
क्षणमप्यनुगृह्णाति यं दृष्टिस्तेनुरागिणी ।
ईर्ष्ययेव त्यजत्याशु तं नरेंद्र दरिद्रता ॥ २
दरिद्रान्सृजतो धातुः कृतार्थान्कुर्वतस्तव ।
श्रीकीर्त्तीश न जानीमः कः श्रमेण विरंस्यति ॥ ३
राजंस्तवासिपत्रस्य राजते पुष्करावली ।
कालाहूतद्विषल्लेखलिखितेवाक्षरावली ॥ ४
अमी पानकरंकाभाः सप्ताऽपि जलराशयः ।
त्वद्यशोराजहंसस्य पंजरं भुवनत्रयम् ॥ ५
सर्वदा सर्वदोसीति मिथ्या संस्तूयसे बुधैः ।
नारयो लेभिरे पृष्ठं न वक्षः परयोषितः ॥ ६
अगम्यगमनात्पापः प्रायश्चित्तीयते जनः ।
अगम्यं त्वद्यशो याति सर्वत्राऽपि प्रपूज्यते ॥ ७
इयता स द्युसद्गोपि विचिकित्सां चिकित्सति ।
श्रुतिर्न यदहल्यादौ जारेत्येनं जुगुप्सते ॥ ८
उष्मायमाणया तन्वा दृशा बाष्पायमाणया ।
नद्यः शुष्यंति पुष्यंति विंध्ये यस्यारियोषिताम् ॥ ९
दिशः पटपटायंते गगनं लोहितायते ।
कर्णतालास्तसिंदूरे हास्तिके यस्य सर्पति ॥ १०
भयमेकमनेकेभ्यः शत्रुभ्यो युगपत्सदा ।
ददासि तच्च तेनास्ति राजंश्चित्रमिदं महत् ॥ ११

सौकरं रूपमास्थाय हरिणाप्युद्धृता मही ।
असौकरं त्वया कृत्वा राजंश्चित्रमिदं महत् ॥ १२

चित्रं कारणमन्यत्र कार्यमन्यत्र दृश्यते ।
महान्प्रतापो देवस्य दाहस्तु हृदि विद्विषाम् ॥ १३

दोषाणां च गुणानां च त्वयि संख्या न विद्यते ।
गुणानामप्रमेयत्वाद्दोषाणामप्यसंभवात् ॥ १४

भूभृद्वंशप्रसूतानां धनुषां च द्विषां च यः ।
जीवापकर्षणं चक्रे समं समरसीमनि ॥ १५

आशंकितभुनाशीरे नाशीरे यस्य सर्पति ।
स्पर्द्धयेव प्रसर्पति प्राणाः प्रत्यर्थिभूभृताम् ॥ १६

सोमेश्वरस्येतौ ।

मन्ये वास्तव्यमेवासीत्त्वच्चापंहृदि विद्विषाम् ।
रणभूमौ नमत्यस्मिन्नेमुस्ते कथमन्यथा ॥ १७

वाहडस्य ।

प्रायेण सर्वे पश्यंति विपरीतं विनश्वराः ।
यतः कांचनगोरोपि काल एवासि विद्विषां ॥ १८

तुलामारुह्य रविणा वृश्चिके निहितं पदम् ।
भवता शिरसि न्यस्तमयत्नेनैव भोगिनाम् ॥ १९

विचरेदेकपाद्धर्मः कथमस्मिन्कलौ युगे ।
यदि वंशस्त्वदीयोयं न स्यादस्यावलंबनम् ॥ २०

असिदूरेण सीमंता माभूत्तेयोषितामिति[1] ।
त्यक्त्वा प्रयांतु सीमंतादसिं दूरेण तेरयः ॥ २१

[1] मा भूवन्योषितां ?

किं कृतेन न यत्र त्वं यत्र त्वं किमसौ कलिः ।
कलौ चेद्भवतो जन्मकृतिरस्तु कृतेन किं ॥ २२

पद्मानां नालदंडेषु देहदंडेषु कामिनाम् ।
दृश्यंते यदि नान्यत्र त्वयि रक्षति कंटकाः ॥ २३

कीर्त्तिस्ते जातजाड्येव चतुरंभोधिमज्जनात् ।
आतपाय जगन्नाथ गता मार्त्तंडमंडलम् ॥ २४

अपूर्वेयं धनुर्विद्या भवता शिक्षिता कुतः ।
मार्गणौघः समभ्येति गुणो याति दिगंतरम् ॥ २५...

**231. Uvaisutra** [उवाईसूत्रम्].

Folios 1 to 48: 28½ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 47. R. सु / मो L. ४७. Dated Samvat 1326 = A.D. 1270.

**232. Vritti** on the **Uvaisutra** by ABHAYADEVA [उवाईसूत्रस्य वृत्तिः । अभयदेवः].

Folios 1 to 105: agreeing in all respects with 231, and of same date. Folio 105. R. सु / ० / र्ह L. १०५.

**233. Rayappasenai** [रायप्पसेणइ].

Folios 1 to 66: agreeing in all respects with 231, and of same date. Folio 66. R. सु / कृ L. ६६. The "granthâgra" is given as 2078.

**234. Commentary** on the foregoing by MALAYAGIRI [तस्या एव टीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 193: agreeing in all respects with 231, and of same date.

Ends:

ताडनानि कशाघाताः ॥

इति श्रीमलयगिरिविरचिता राजप्रश्नीयोपांगस्य वृत्तिका समर्थिता ॥ यादृशं० ॥ संवत् १३२६ माघ - - -

**235. Jnatadharmakatha** [ज्ञाताधर्मकथा].

Folios 1 to 154: agreeing in all respects with 231. Dated Samvat 1307 = A. D. 1251. Folio 153. R. $\frac{\text{सु}}{\text{६ ३}}$ L. १५३. The "granthâgra" is given as 5065.

**236. Commentary** on the foregoing by ABHAVADEVASÛRI [तस्या एव टीका। अभयदेवसूरिः].

Folios 1 to 120: agreeing in all respects with 235, and of same date. Folio 120. R. $\frac{\text{सु}}{\text{६ ०}}$ L. १२०.

Ends:

अनुष्टुभां सहस्राणि त्रीणि सप्तशतानि च ॥ ७ ॥

संवत् १३०७ वर्षे ॥

अस्तीह श्रेष्ठपर्वप्रचयपरिचितः क्ष्माभृदाप्तप्रतिष्ठः
सच्छायश्चारुवर्णः सकलसरलतालंकृतः शास्त्रवृत्तः ।
पल्लीवालाख्यवंशो जगति सुविदितस्तत्र मुक्तेव साधुः
साधुव्रातप्रणंता वरहुडिरिति सत्ख्यातिमाञ्जेमडोऽभूत् ॥ १

तस्योच्चैस्तनया विशुद्धविनयास्तत्रादिमो राहडो
जज्ञेऽतः सहदेव इत्यभिधिया लब्धप्रसिद्धिर्जने ।
उत्पन्नो जयदेव इत्यवहितस्वांतः सुधर्मे तत-
स्तत्राद्यस्य सदा प्रिया प्रियतमा लक्ष्मी तथा नाइकिः ॥ २

आद्याया जिनचंद्र इत्यनुदिनं सद्धर्मकर्मोद्यतः
पुत्रश्चाहिणिसंज्ञिता सहचरी तस्य त्वमी सूनवः ।
ज्येष्ठोऽभूत्किल देवचंद्र इति यो द्रव्यं व्ययित्वा निजं
सत्तीर्थेषु शिवाय संघपतिरित्याख्यां सुधीर्लब्धवान् ॥ ३

नामंधराख्योऽथ महाधराख्यो-
ऽतो [1]वीरधवलाभिधभीमदेवौ ।

[1] वीरधवलाभिध ?

पुत्री तथा धाहिणिनामिकाभू-
त्सर्वेपि जैनांघ्रिसरोजभृंगाः ॥ ४
श्रीदेवभद्रगणिपादसरोरुहाले-
र्भक्त्या नमद्विजयचंद्रमुनीश्वरस्य ।
देवेंद्रसूरिसुगुरोः पदपद्ममूले
तत्रांतिमौ जगृहतुर्यतितां शिवोक्तौ[1] ॥ ५
नाइकेस्तु सुता जातास्तत्र जेष्ठो धनेश्वरः ।
खेत्तनाम्नी प्रिया तस्य अरसिंहादयः सुताः ॥ ६
द्वैतीयीकः सुसाधुश्रुतवचनसुधास्वादनातृप्तचित्तः
श्रीमज्जैनेंद्रबिंबप्रवरजिनगृहे प्रोल्लसत्पुस्तकादौ ।
सप्तक्षेत्र्यां प्रभूतव्ययितनिजधनो लाहडो नामतोभूत्
लक्ष्मश्रीरित्यभिख्या सुचरितसहिता तस्य भार्या सदार्या ॥ ७
अभयकुमाराभिख्यस्तृतीयोऽजनि नंदनः ।
यो दधे मानसं धर्मश्रद्धासंबंधबंधुरं ॥ ८
धर्मे सहाया सहदेवसाधोः
सौभाग्यदेवीति बभूव जाया ।
पुत्रौ च षेढाभिधगोसलाख्यौ
प्रभावकौ श्रीजिनशासनस्य ॥ ९

किं च ।

यौ कृत्वा गुणसंघकेलिभवनं श्रीसंघमुच्चैस्तरां
श्रीशत्रुंजयरैवतप्रभृतिषु प्रख्याततीर्थेषु च ।
न्यायोपार्जितमर्थसार्थनिवहं स्वीयं व्ययित्वा भृशं
लेभाते सुचिराय संघपतिरित्याख्यां स्फुटां भूतले ॥ १०

[1] शिवोक्तौ ?

आद्यस्य जज्ञे किलषी च देवी
नाम्ना कलत्रं सुविवेकपात्रं ।
तथा सुता जेहडहेमचंद्र-
कुमारपालाभिधपासदेवाः ॥ ११
अभवद्गोसलसाधोर्गुणदेवीति वल्लभा ।
नंदनो हरिचंद्राख्यो देमतीति च पुत्रिका ॥ १२
जयदेवस्य तु गृहिणी जाल्हणदेवीति संज्ञिता जज्ञे ।
पुत्रस्तु वीरदेवो देवकुमारश्च हाभूश्च ॥ १३
शुभशीलशीलनपरा अभवंस्तेषामिमाः सधर्मिण्यः ।
विजयसिरी देवसिरी हरसिणिसंज्ञा यथासंख्यं ॥ १४
एवं कुटुंबसमुदय उज्ज्वलवृषविहितवासनाप्रचयः ।
सुगुरोर्गुणगणसुगुरोः शुश्राव सुदेशनामेवं ॥ १५
दानशीलतपोभावभेदाद्धर्मश्चतुर्विधः ।
अग्रणी यः सदा भव्यैर्भाव्यो मोक्षपदप्रदः ॥ १६
विषयजसुखमिच्छोर्गेहिनः क्वास्ति शीलं
करणवशगतस्य स्यात्तपो वापि कीदृक् ।
अनवरतमदशरंभिणो[1] भावनाः किं
तदिह नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ १७
ज्ञानाभयोपग्रहदानभेदा-
त्तच्च त्रिधा सर्वविदो वदंति ।
तत्रापि निर्वाणपथैकदीपं
संज्ञानदानं ------

[1] अनवरतमहाशारंभिणो ?

**237. Commentary** on the **Uttaradhyayana**, by ŚÂNTYÂCHÂRYA [उत्तराध्ययनस्य टीका । शान्त्याचार्यः].

Folios 1 to 395: 28½ inches long, 2¼ inches broad. 12 to 14 lines in a folio. 133 to 140 aksharas in a line.

Begins:

ॐ ॥ नमो वीतरागाय ॥

शिवदाः संतु तीर्थेशा विघ्नसंघातघातिनः ।
भवकूपोद्धृतौ येषां वाग्वरत्रायते नृणां ॥ १

**238. Commentary** on the **Vyavaharasutra** by MALAYAGIRI [व्यवहारसूत्रस्य टीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 314: 31½ inches long, 2 inches broad. Numbered as 183. Folio 314. R. सू ल्ल एक्क L. ३१४. Contains the ṭîka on the first khaṇḍa of the work. The "granthâgra" is given as 10,878.

Begins:

नमः सर्वविदे ॥

प्रणमंत नेमिजिनेश्वरमखिलप्रत्यूहतिमिररविबिंबं ।
दर्शनपथमवतीर्णं शशिवद्दृष्टेः प्रसत्तिकरं ॥ १

Ends:

तत्रापि निर्वाणपथैकदीपं
सज्ज्ञानदानं प्रवरं वदंति ॥ १८
कालानुभावान्मतिमांद्यतश्च
तद्यावुना पुस्तकमंतरेण ।
न स्यादतः पुस्तकलेखनं हि
श्राद्धस्य युक्तं नितरां विधातुं ॥ १९
इत्याकर्ण्य सकर्णस्ततश्च निजभुजसमर्जितधनेन ।
व्यवहाराद्यसुखंडस्य पुस्तकं लेखयामास ॥ २०
यावद्व्योमसरोवरे॰ ॥ २१ ॥ मंगलमस्तु ॥ ग्रं॰ १०८७८

**239. Parsvanathacharitra** by DEVABHADRAGAṆI [पार्श्वनाथचरित्रम् । देवभद्रगणिः].

Folios 1 to 313 : 31⅓ inches long, 2¼ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 135 to 141 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 313. R. स्ता ३ र्त्ता L. ३१३.

Begins:

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

वम्ममहामहिमुद्धरिउ मिच्छुणो जस्स विहियसत्तसिरो ।
दोउं साहेज्जं पिवउ वद्धिउ सहइ भुयगवइ ॥ १

Ends:

तित्थंमि वहंत तस्स भयवउं तियसवंदणिज्जंमि ।
चंदकुलंमि प्रसिद्धो विउलाए वइरसाहाए ॥
सिरिवद्धमाणसूरी अहेसितव[र]णाणचरणरयणनिही ।
जस्सवि सुमरंतो लोगो रोमंचमुव्वहइ ॥
तस्सासि दोन्नि सीसा जयविक्काया दिवायरसमिव्व ।
आयरियजिणेसरबुद्धिसागरायरियनामाणो ॥
तेसिं च पुणो जाया सीसा दो महियलंमि सुपसिद्धा ।
जिणचंदसूरिनामो बीउं ऽभयदेवसूरित्ति ॥
सिद्धंतविचित्तिविरयणपगरणउवयरियभव्वलोयाण ।
को ताण गुणलवंपि हु होज्ज समत्थो पवित्थरिउं ॥
तेसिं विणेयस्स पसन्नचंदसूरिस्स सव्वगुणनिहिणो ।
पयपउमसेवगेहिं सुमइउवज्झायसिस्सेहिं ॥
संवेगरंगमालाराहणसत्थं जगंमि वित्थरियं ।
रइयं च वीरचरियं जेहिं कहारयणकोसा य ॥
सोवन्निंडियमंडियमुणिसुव्वयवीरभवणरमणीए ।
भरुयत्थे तेहिं ठिए मंदिरे आमदत्तस्स ॥

सिरिदेवभद्दसूरीहिं विरइयं पासनाहचरियमिमं ।
लिहियं पढमिल्लुय पोत्थयंमि गणिअमलचंदेण ॥
इह इं जे उ वयरिया मुणिगिहिणो ते सवि नंदंतु ।
कारावियं च एयं जेहिं ते पुण निसामेह ॥
जयपयडवियडवायडकुलमंदिरजयपडायपडितुल्लो ।
कप्पडवाणिज्जपुरे सेठी गोवद्धणो आसि ॥
वावन्नसिहरमणहरसुवन्नवरकलससोहमाणसिरं ।
जिणवासपहुभवणं जेणं कारावियं तुंगं ॥
तस्स सुउ सोट्ठाकुच्छिसंभवो सेट्ठि जज्जणागोत्ति ।
छत्तावल्लिनिवासी अहेसि सावयगुणाणुगउ ॥
तस्स सुआ सुंदरिकुच्छिसंभवा सिद्धसेट्ठिवीरो य ।
अन्नो य भाइणेज्जो सुउ जसणागसेट्ठित्ति ॥
जिणभवणबिंबपोत्थयसंवत्थसुतित्थजत्तकरणेण ।
नियजम्मजीवियाणं फलमुवलद्धं जए जेहिं ॥
अह हेममयं व विभूसणेहिं णेगेहिं सेट्ठीवीरेण ।
सिरिपासनाहबिंबं सुहु पइट्ठावियं लद्धं ॥
पित्तियसुयगग्गयसेट्ठिआमसहिएण परमरिद्धीए ।
काऊण तित्थजत्तं निव्विग्घं संघजुत्तेणं ॥
वीरसुएण य जसदेवसेट्ठिणा नन्नइकुरेणं च ।
कारावियं सुहबोहं परमेसरपासचरियमिमं ॥
काले वसुरसरुद्दे विक्कमाउ सिद्धमिमं ।
अणुचियमिह सूरीहिं खमियव्वं सोहियव्वं च ॥
इय विमलकेवलालोयलोइयालोयलोयभावस्स ।
बहुसत्थसमुद्धरिए पासजिणिंदस्स व वरचरिए ॥

नेव्वाणलाभनामो विहुणियसव्वंगिवग्गसंतावो ।
पंचमउ पंचमउ समत्थिउ एस पत्थावो ॥

निप्पत्तिमुवगयमिमं मुणिसुव्वयसामिणो पसाएण ।
अंबासुदरिसणावंभसंतिसुयदेवयाणं च ॥

एयं तिलोयपहुपासजिणेसरस्स
जे सुंदरं चरियमेक्कमणा कहिंति ।
जे वा पढंति निसुणंति धरंति चित्ते
[1]भत्तिभरेक्कहियया सइ संथुणंति ॥

ते रोगसोगधणनासपवासवेरि-
भूयाइसंभवमहादुहविप्पमुक्का ।
भोत्तूण वंछियसुहाइ जणाण हुज्जा
सज्जो लहंति सुरलोयसिरिं सिवं च ॥

मंगलमस्तु ॥ इति श्रीप्रसन्नचंद्रसूरिपादसेवकश्रीदेवभद्राचार्यविरचितं पार्श्वचरितं समाप्तम् ॥ छ छ

240. **Tilayasundarirayanachudakaha** by DEVENDRAGAṆI [तिलयसुंदरिरयणचूडकहा । देवेंद्रगणिः].

Folios 1 to 109: 27 inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 136 to 140 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 109. R. सु ० उ L. १०९.

Begins:

९० ॥ नमो जिनाय ॥

नमह नयनभिरनरवइसरिसरुहवियासणं भुवणपणयं ।
निहयतमतिमिरनियरं वीरजिणदिणेसरं सिरसा ॥ १

[1] भत्ती° ?

जयइ मुहकंतिनिज्जियसारयरयणीयरा सुयदेवी ॥
दुत्तरसुयरयणायरतरणतरंडोवमपसाया ॥ २
इय नमिउं वीरजिणं थोऊण सरस्सइं च भावेण ।
भवियजणबोहत्थं उवएसं किंचि वोछामि ॥ ३

Ends :

देहे संपत्तमहंतचक्कवट्टिभोगो महाकुलुप्पन्नाइंहिं पुव्वभवभारियाहिं संगउं । घेत्तूण सामंनं अहिज्जिऊण सुत्तं काऊण समणगुणपरिवालणं । उप्पाडिऊण सयललोयालोयप्पयासयं केवलनाणं जंमजरामरणरोयसोयपरंमुहं[1] विगयनिस्सेसदुहं निरुपमसासयसोखं पाविही मोखंति । ता भो महाराय समासएउ एयं साहियं रयणचूडचरियं जं तए मुइंति[2] भणिऊण उवसंहरिया धम्मकहा भगवया गोयमसामिणा । सेणिउवि राया परितुट्ठचित्तो मुहो जिणपूयणाईणं थेवाणवि महंतो सुहाण बंधोत्ति सक्कोउगो विंदिऊण गोयमसामीसपरियणो गउं सनयरंति ।

सोऊण चरियमेयं तु रयणचूडाइयाण सत्ताणं ।
जिणपूयाइसु जुत्तो कायव्वो भव्वसत्तेहिं ॥
मिच्छत्तमोहमहणं भवसायरतरणपवहणं परमं ।
[3]कुसुमयविणेसणं सिरिजिणिंदवरसासणं जयउं ॥
सयलजयजंतुपत्थियसुहफलया कप्पपायवलयत्त[4] ।
सग्गोवसग्गसंगमनिबंधणं जयइ जिणपूया ॥
सयलसुहसिद्धिकरणो दुहहरणो पयडपावविसहरणो ।
जिणसासणस्स सारो जयइ सया पंचनवकारो ॥

---

[1] °परंमुहं ? [2] पुइंति ? [3] कुसमय° ? [4] °ह्यव्व ?

धणउ धणकामीणं कामत्थीणं च सव्वकामकरो ।
दाणाइउवि धम्मो जिणिंदभणिउ जए जयइ ॥
भइं सरस्सईदेवीए समणुभावउ जीमे[1] ।
मंदमइविउसाणं तहा सुविउसायए पुरिसो ॥
सिरिदेवसूरी दुव्वहसीलंगगुणगणाधरणो ।
उज्जयविहारनिरउ तग्गच्छे तयणु संजाउ ॥
सिरि नेमिचंदसूरी कोमुइचंदोव्व जणमणानंदो ।
तयणु महिवलयपसरियनिम्मलकित्ती विमलचित्तो ॥
समणगुणदुव्वहधुराधारणधोरेयभावमणुपत्तो ।
सिरिउज्जोयणसूरी सोमतणू सोमदिट्ठी य ॥
धम्मोव्व मुत्तिमंतो पयपंकयरेणुनासियतमोहो ।
जसदेवसूरिनामो रविव्व नवतेयसा जुत्तो ॥
दूरविणिज्जियमयणो रूवेण मणेण सयलगुणनिलउ ।
आणंदियसयलजणो पवरो पज्जुन्नसूरिवरो ॥
निविडमइमुणियदुग्गमकव्व जीवोव्व नायसत्थत्थो ।
मुणुसूरियमयमयणो सरिवरो माणदेवोत्ति ॥
उद्दामकित्तिसद्दो मणहरदेहो महामई कुसलो ।
दंसणमेत्ताणंदियजिणवयणपउट्ठलोगोवि ॥
पयडियवरसत्थत्थो वयणट्ठियसरसइ व्व पटुवयणो ।
सिरिदेवसूरिनामो समत्थलोगम्मि विक्काउ ॥
तह चेव तम्मि गच्छे उज्जोयणसूरिणो पवरसीसो ।
जाउ गुणरयणनिही उवज्झाउ अंबदेवोत्ति ॥

[1] जीये ?

कोमुइमयंकमंडलसोमसरीरस्स संतचित्तस्स ।
वरमइणो धम्मसहोदरेण मुणिचंदसूरिस्स ॥
गणिणा देविंदेणं [1]सासावयवेण तस्स तणुमइणा ।
एसा कहिया २ अक्करबंधेण संखित्ता[2] ॥
आणंदियविउसासु अन्नासु कहासु विज्जमाणासु ।
एसा हासढाणं जाणंतेणेवि विउमाणं[3] ॥
कलहंसगमविलासेणं संवरं[4] नोहु घइवलिपुड्डो ।
हासट्ठाणं जायइ जणंमि निस्संसयं जेण ॥
किं तु इह सुयणुरयणा हासो च्चियमवि हसंति न कयावि ।
अवि य कुणंति महग्घं गुणाणसारोवणेणेत्थ[5] ॥
इइ भवति - - - - - - - - - - - - ।
एसा कहिया रइया तेण प्पणो णुसरणत्थं । ६१
तोणुग्गहं कुणंतो सुणंतु गिण्हंतु निग्गुणंपि इमं ।
सोहंतु दोसजालं दक्खिन्नमहोयही सुवणा ।
पज्जुन्नसूरिणो धम्मनच्चुएणं व सुवणुसारेण ।
गणिणा जसदेवेणं उद्धरिया पढमपई ॥ - - - - -

विण्णनफलं समाप्तं रत्नचूडकहा ॥ ६१

संवत् १२२१ ज्येष्ठसुदि ९ शुक्रदिने अद्येह श्रीमदणहिलपाटके महाराजाधिराजजिनशासनप्रभावकपरमश्रावकश्रीकुमरपालदेवराज्ये श्रीवड्डापल्यां च श्रीकुमरपालदेवप्रसादास्पदश्रीधारावर्षनरेंद्रराज्ये श्रीचक्रेश्वरसूरिश्रीपरमानंदसूरिप्रभूपदेशेन वड्डापल्लिपुरीवास्तव्य श्रे० पूमाश्रावकेण आशाचंद्रआशाधरपोइणिछाहिणिराजूप्र-

[1] सीसा°? [2] संखित्ता? [3] विउसाणं? [4] संचरं? [5] गुणाणमारोवणेणेत्थ?

मुखमानुषमानुषसमेतेन[1] इदं ज्ञाताधर्मकथांगरत्नचूडकथापुस्तकं लेखितमिति ॥ शिवमस्तु०

श्रीचक्रेश्वरसूरिश्रीपरमानंदसूरिश्रीयशःप्रभसूरीणां - - - -

**241. Prasnavyakaranadisutratikah** [प्रश्नव्याकरणादिसूत्रटीकाः].

Injured. The folios are 32½ inches long, 2¼ inches broad.

**242. Sukritangasutra** with its **Niryukti** and a **Commentary** by ŚILÂCHÂRYA. [सुकृतांगसूत्रं निर्युक्तिटीका च । टी० शीलाचार्यः].

Folios 1 to 463 : 32½ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 122 to 132 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 463. R. स्तो र्ह्रु ३ L. ४६३. The "granthâgra" is given as 13,000.

Ends :

समाप्ता चेयं सुकृतांगसूत्रस्य टीका कृता चेयं शीलाचार्येण वाहरिगणिसहायेन ॥

**243. Karmagrantha** by DEVEDRASURI with the **Commentary** of ŚRÎ MALAYAGIRI [कर्मग्रंथः सटीकः । देवेंद्रसूरिः].

Folios 1 to 271 : 32½ inches long, 2 inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 112 to 163 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 119. R. स्तु र्ल्ह उ L. ११९. Folio 271. R. स्तु र्ह्रु उ L. २७१. The "granthâgra" is given as 3880. Dated Saṃvat 1447 = A. D. 1391.

Begins :

आग्रयणीयपूर्वाद्युद्धृत्य परोपकारसारधिया ।
येनाभ्यधायि शतकः स जयतु शिवशर्मसूरिवरः ॥ २

अनुयोगधरान्सर्वान्धर्माचार्यान्मुनींस्तथा नत्वा ।
स्वोपज्ञशतकसूत्रं विवृणोमि यथाश्रुतं किंचित् ॥ ३

---

[1] °मानुषमानुषीसमेतेन ?

Ends:

इति श्रीमलयगिरिविरचिता सप्ततिटीका समाप्ता संवत् १४४७ वर्षे भट्टारकरदेवसुंदरसूर्युपदेशेन कर्मग्रंथवृत्तिपुस्तकं लेखयामास ॥

244. **Upadesamala,** with **Commentary** [उपदेशमाला सटीका].

Folios 1 to 53: $35\frac{1}{3}$ inches long, $2\frac{1}{4}$ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 140 to 151 aksharas in a line. Incomplete.

Text begins:

सिद्धमकम्मविग्गह

Commentary begins:

येन प्रबोधपरिनिर्मितवाग्गरत्राः...

245. **Upadesamala** with **Commentary,** by HEMACHANDRA [उपदेशमाला सटीका। हेमचन्द्रः].

Injured. About 150 folios: agreeing in all respects with No. 244.

246. **Uttaradhyayana Sutra** with the **Commentary** called **Subodha** of NEMICHANDRA [उत्तराध्ययनसूत्रं सटीकम्। नेमिचन्द्रः].

Folios 1 to 341: $34\frac{1}{2}$ inches long, $2\frac{1}{2}$ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line.

Begins:

प्रणम्य विघ्नसंघातघातिनस्तीर्थनायकान् ।

Ends:

तस्य च मिथ्या दुःकृतमस्तु कृतमसंस्कृतं यदिह ॥

मंगलं महाश्रीः ॥

प्राग्वाटवंशोजनि मोहणाख्यः
श्रेष्ठी प्रिया तस्य सुहागदेवी ।
तयोः सुतो नागडनामकोभू-
त्तस्यापि भार्या सलषू प्रसिद्धा ॥ १
तयोस्तु नारायणनामधेयः
पुत्रोभवत्स्फूर्जितभागधेयः ।

चित्रं गुरुत्यागकृतादरोपि
यः सर्वदा धार्मिकलोकधुर्यः ॥ २
तस्याभूत्कडुयाभिख्योनुजो धरणिगस्तथा ।
तयोः प्रियतमा लाषू जासलेति. यथाक्रमं ॥ ३
नारायणस्य संजज्ञे हंसलेति सधर्मिणी ।
रत्नपालोभिधानेन पुत्रोभूत् हृदयप्रियः ॥ ४
जैनधर्मधुराधुर्यः श्रेष्ठी नारायणोन्यदा ।
श्रीमद्देवेंद्रसूरीणामिति वाक्यामृतं पपौ ॥ ५ ।
तथाहि ।
विषयसुखपिपासोर्गेहिनः क्वास्ति शीलं
करणवशगतस्य स्यात्तपो वापि कीदृक् ।
अनवरतमदभ्रारंभिणो भावनाः किं
तर्हि नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ ६
तच्च द्विधा सर्वविदो वदंति
ज्ञानाभयोपग्रहदानभेदात् ।
तत्रापि विश्वैकविकासनेन
सद्ज्ञानदानं प्रवरं वदंति ॥ ७
कालादिदोषान्मतिमांद्यतश्च
तच्चाधुना पुस्तकमंतरेण ।
न शक्यते कर्तुमतोत्र युक्तं
भव्यस्यसत्पुस्तकलेखनं हि ॥ ८
एवं निशम्य सम्यक् श्रेष्ठी नारायणो विमलबुद्धिः ।
इदममलमुत्तराध्ययनपुस्तकं लेखयामास ॥ ९
यावद्व्योमसरोवरे &c., ॥ छ छ

**247. Upasakadivipakantasutrapanchaka,** with a **Commentary** [उपासकादिविपाकान्तं सूत्रपञ्चकं सटीकम्].

Folios 1 to 308 (of which folios 1 to 112 contain the text of the five sûtras): 34½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. The "granthâgra" of the text is given as 1226. Numbered as 183. Folio 112. R. सू ल्ह २ L. ११२. Folio 308. R. सु ० र्झा L. ३०८. Dated Saṃvat 1301 = A.D. 1245.

Ends:

कृतिरियं संविग्नमुनिजनप्रधानश्रीजिनेश्वराचार्यचरणकमलचंचरीककल्पस्य श्रीमदभयदेवाचार्यस्येति ग्रंथाग्रं ९८० संवत् १३०१ वर्षे फाल्गुणवदि १ शनौ अद्येह वीजापुरे पंचांगी सूत्रवृत्तिपुस्तकं ठ० अरसीहेण लिखितं ॥ उभय ११२८० ॥ संवत् १३०१ वर्षे फाल्गुणवदि १३ शनौ इहैव प्रल्हादनपुरे श्रीनागपुरीयश्रावकेण पोषधशालायां सिद्धांतशास्त्रं पूज्यश्रीदेवेंद्रसूरिश्रीविजयचंद्रसूरिउपाध्यायश्रीदेवभद्रगणेर्व्याख्यानतः संसारासारतां विचिंत्य सर्वज्ञोक्तशास्त्रं प्रमाणमिति मनसा विचिंत्य श्रीनागपूरीयवहुडियासंताने सा० आसदेवसुतसाहु नेमडसुतराहडजयदेव सा० सहदेवतत्पुत्र संघ० सा० षेढा संघ० सा. गोसल० राहडसुत सा० जिणचंद्रधरणसरलाहडदेवचंद्रप्रभृतीनां चतुर्विधसंघपठनार्थं वाचनार्थं आत्मश्रेयोर्थं पंचागीसूत्रवृत्तिपुस्तकं लिखापितमिति ॥ छ छ

**248. Vritti** on the **Jnatadharmakathanga,** by ABHAYADEVA [ज्ञाताधर्मकथांगस्य वृत्तिः । अभयदेवः.]

Folios 108 to 208: agreeing in all respects with No. 247. The "granthâgra" is given as 3800.

**249. Yogasastra** with **Commentary** by HEMACHANDRA [योगशास्त्रं सटीकम्-हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 393 : 31½ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 110 to 120 aksharas in a line. Ordinary numerical characters on both sides.

Begins :

॥ अर्हं ॥

प्रणम्य सिद्धाद्भुतयोगगम्यं...

Ends :

तेन जिनबोधिलाभप्रणयी भव्यो जनो भवेत् ॥

इति परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालभुभूषित आचार्यहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबंधे श्रीयोगशास्त्रे स्वोपज्ञं द्वादशप्रकाशविवरणं ॥ ग्रंथश्लोक १२००० संपूर्ण योगशास्त्रविवरणमिति ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ छ

भृंगीणामिव पक्षपातललितैर्लीलागृहं सुश्रियां
सुच्छायो वितनोतिविस्मयकरः श्रीमालवंशोस्त्यसौ ।
उद्यत्पर्वमनोहरक्षितिधरप्राग्प्रतिष्ठोदये
यत्र च्छत्रपरंपरा ननु परा दृश्यन्त एवानिशं ॥ १
आसीद्वंशे वरगुणगणे तत्र मुक्तानुकारी
कांत्युल्लासैर्निरुपमतमः साधुवृत्तानुसारी ।
शुद्धध्यानोपचितसुतो देवपूजादिनिष्ठः
श्रेष्ठी श्रेष्ठः सुनयविनयैः सातदेवो गरिष्ठः ॥ २
पासिलाख्यः सुतस्तस्मादत्यद्भुतसुवैभवात् ।
सुमनोवर्गमुख्योभूज्जयंत इव वासवात् ॥ ३
अगण्यपुण्यलावण्या तस्य पूनाविनामिका ।
शीतेव रामचंद्रस्य जाता पत्नी पतिव्रता ॥ ४

तौ सर्वदेवसाभाख्यौ तत्कुलव्योममंडनं ।
जज्ञाते ज्ञातमाहात्म्यौ चंद्रार्काविव विश्रुतौ ॥ ५
एतयोः सेहिणिर्भेजे भग्नकंदर्पशासना ।
जिनशासनधरा जज्ञे सद्ज्ञानांभोजदीर्घिका ॥ ६
श्रेष्ठिनः सर्वदेवस्य पार्श्वनागः सुतोऽजनि ।
लक्ष्मीकुक्षिभवा शांता तस्य स्वामिणिरात्मजा ॥ ७
जाते सधर्मचारिण्यौ धर्मकर्मातिकर्मठे ।
साभाकस्य सदा भक्ते वीरीवयजसंज्ञिते ॥ ८
वीरीकायाः सुते जाते जातिश्लाघ्योपमान्विते ।
शीताजस्यौ[1] जिनाधीशधर्माराधनतत्परे ॥ ९
सत्पुत्रस्तत्र शीताया आसदेवाभिधोऽभवत् ।
ततो भूतौ सुतावाभूशोभनदेवनामकौ ॥ १०
अभूतां नंदनौ जास्यास्तुबूटडियशोधरौ ।
जिंदायर्शकुमाराख्यौ बभूवतुस्तयोः सुतौ ॥ ११
वयजाख्यातु तत्पत्नी पंचास्तत्सुतोत्तमात्[2] ।
कुंतीव पांडवान् पांडुयशःशुभ्रितभूतलान् ॥ १२
तेषामाम्रप्रसादाख्य आद्यो देवधरस्ततः ।
रामदेवस्ततश्चांडूयशोधवलसंज्ञितौ ॥ १३
पंचाप्यद्भुतधर्मकर्मनिरताः पंचापि पुण्यांचिताः
पंचाप्युग्रभवप्रपंचविमुखाः पंचापि सत्यप्रियाः ।
एते पंचमहाव्रतैकरुचयः पंचापि शुद्धांशयाः
प्रापुः पंचजनौघमौलितिलका पंचापि कीर्त्तिं परां ॥ १४

---

[1] शीताजास्यो? [2] पंचासूत सुतोत्तमान्?

अभूदान्नप्रसादस्य सज्जनी वरगेहिनी ।
ज्ञानविज्ञानयोः पात्रं तनूजः सोहडस्तयोः ॥ १५
जाया देवधरस्यासीच्छ्रेष्ठिनः श्रेष्ठतानिधेः ।
सांतूकायाः सुता माहूः शमकैरवकौमुदीं ॥ १६
आभडो नरसिंहश्च जज्ञिरे सूनवस्तयोः ।
जगद्देवाख्यलाखाकचाहडाः श्रुतशालिनः ॥ १७
आद्या प्रियमतिनामा संजाता तदनु कुमरदेवीति ।
लच्छी त्वविहवदेवी वधूटिका तस्य विनययुता ॥ १८
भार्याभूद्रामदेवस्य पदमी नंदनास्त्वमी ।
शंबो वयरसिंहश्च पुण्यश्च जयतूः सुता ॥ १९

अन्यच्च ।

येन जिग्ये जगद्देवगुरुभक्त्याऽखिलं भृशं ।
जगद्देवस्य तस्यासीद्दैवांग्लानिकारणं[1] ॥ २०

इतश्चतुर्भिःसंबंधः ।

ज्ञात्वा येन लघीयसापि सहसा स्वस्यांतकालं क्षणा-
दानाय्य व्रतिनः स्वयं तदखिलं कृत्वांत्यकृत्यं स्फुटं ।
त्यक्त्वा स्नेहमशेषमात्मवदनेनोच्चार्य धर्मक्षयं
जिग्ये मोहमहामहीपतिरतिप्राज्यप्रभावोप्यसौ ॥ २१
आबाल्यादपि येन पूर्वविधिना भक्त्यार्चितः श्रीजिन-
स्तात्पर्यादतिसेवितः[2] सुगुरवोभ्यस्तं च शास्त्रं परं ।
आत्मीयैर्विनयादिभिर्वरगुणैराचंद्रकालं कलौ
चंद्रांशूज्ज्वलकांतकीर्त्तिरतुला स्वल्पैर्दिनैरर्जिता ॥ २२

---

[1] दैवाच्च ग्लानिकारणं ? [2] °सेविताः ?

श्रीयोगशास्त्रवृत्तेर्देवधरेणात्मपुत्रसहितेन ।
निस्संगचित्तमुनिवत्सावद्यारंभरहितेन ॥ २३

साधुजनजनिततोषं निर्दोषं पुस्तकप्रवरमेतत् ।
तस्यात्मश्रुतस्य जगद्देवस्य श्रेयसेऽलेखि ॥ २४

यद्दोषैरकलंकितं गुणगणैर्युक्तं मनोहारिभि-
र्नित्याभ्यासवसेन निर्वृतिकरं दिव्योक्तसाधुक्रियं ।
श्रीभूपालकुमारपालसहितं श्रीहेमचंद्रप्रभोः
कर्मव्याधिविबाधकं विजयतां तद्योगशास्त्रं सदा ॥ २५

सूर्याचंद्रमसोर्यावद्द्योतयंति भुवं रुचः ।
अभ्रांतं पुस्तकं तावत्कोविदैर्वाच्यतामिदं ॥ २६

स्वस्ति श्रीविक्रमनृपतेः संवत् १२९१ वर्षे कार्तिकसुदि १२ शुक्रे रेवतीनक्षत्रे सिद्धयोगे महाराजश्रीभीमदेवविजयराज्ये अवनिवनिता-प्रशस्तकस्तूरिकातिलकायमानलाटदेशालंकारिणि सकलजनमनोहारिणि विविधधार्मिकविराजमानदर्भवतीस्थाने श्रीमालवंशीयश्रे० सभानंदनेन जगदानंदनेन निर्मलतमसम्यक्त्वधरेण श्रे० देवधरेण सकलधर्मकर्मावहितेन उ० आभडनरसिंहादिसुतसहितेन निजपुत्रजगदेवश्रेयोनिमित्तं श्रीवटपद्रकपुरप्रसिद्धप्रबुद्ध पं० केशवसुत पं० वोसरिहस्तेनाशेषविशेषज्ञानवतश्चमत्कारीदमप्रतिमप्रतापश्रीजिनशासनप्रभावकश्रीकुमारपालभूपालविधायितस्य श्रीहेमचंद्रसूरिरचितस्य श्रीयोगशास्त्रस्य वृत्तिपुस्तकं लिखितमिति ॥ मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु लेखकपाठकवाचकानामिति ॥ छ

**250. Uttaradhyayanasutra** with the **Commentary** of NEMICHANDRASÛRI [उत्तराध्ययनसूत्रं सटीकम्। टी० नेमिचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 477: 34½ inches long, 2 inches broad. 6 to 10 lines in

a folio. 110 to 115 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 476. R. स्तो ६ ६ L. ४७६. Dated Samvat 1296 = A.D. 1240.

**251. Akhyanamanikosa** by AMRADEVASŪRI, with the **Commentary** of NEMICHANDRASŪRI [आख्यानमणिकोशः सटीकः । मू० नेमिचन्द्रसूरिः । टी० आम्रदेवसूरिः ].

Folios 1 to 482 : 34 inches long, $2\frac{1}{4}$ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 105 to 116 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 482. R. स्तो ७ २ L. ४८२.

Commentary begins :

९० ॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

स्वर्न्नाथभीतघनभूवरसेव्यमूर्त्ति-
र्लावण्यधाम बहुवीवरलब्धमध्यः ।
आख्यानकाख्यमणिकोशमहार्थरूपो
जीयाद्युगादिजिननायकनीरनाथः ॥ १

Text begins :

नमिऊण जिणं वीरं सुरमहियं केवलपवरवाणिं ।
अक्काणयमणिकोसं भव्वजणविबोहयं वोच्छं ॥ १

Book ends :

इति श्रीमदाम्रदेवसूरिविरचितवृत्तावाख्यानकमणिकोशे विवेकिजनस्वकृतकर्मोदयोपनतदुःखादिसहनो नाम एकचत्वारिंशोधिकारः समाप्त इति ॥ इदानीं शास्त्रकारः शास्त्रवक्तव्यतामुपसंहरन् शास्त्रगतपठनादिफलं च दिदर्शयिषुरिदमाह ॥

अक्काणयमणिकोशं एयं जो पढइ कुणइ जहजोगं ।
देविंदसाधुमहियं अइरा सो लहइ अपवग्गं ।

व्याख्या आख्यानकमणिकोशं . . .

देवेंद्रिरिति[1] साध्ववस्थायां निजनामविशेषणं मध्ये विरचितमिति कृतिरियं सैद्धांतिकशिरोमणिश्रीमन्नेमिचंद्रसूरेरिति आख्यानमणिकोशवृत्तिः समाप्ता ॥

वृत्तिं विधाय यदिमां महतीं मयाप्तं
पुण्यं पवित्रितजगच्चयचित्तवृत्ति ।
तेनाशु भव्यनिवहो लभतां भवाब्धौ
सद्यानपात्रमिव बंधुरबोधिबीजं ॥

ज्ञानादिरत्नवसतिर्जनमान्यलक्ष्मी-
र्जन्माभ्यभूमिरभितो बहुसत्त्वसेव्यः ।
निर्द्धौतकर्ममलनिर्मलधर्मनीरः
क्षोणीभृदाश्रितगरिष्ठगभीरमध्यः ॥ १

अच्युतप्रवणो वासो मर्यादानतिवर्त्तकः ।
अस्ति स्वच्छो वृहद्वच्छः श्रीमान्नाथ इवांभसां ॥ २

इति नीरधितुल्यगुणे दयासुधापास्तजन्मरुद्भरुणो[2] ।
क्वचिदतिशायिनि समये शिस्ता[3] निशमयत यज्ज्ञातं ॥ ३

मुनिविबुधवृतजिनमतमंदरमथिमथ्यमानतन्मध्यात् ।
स्फूर्जन्महाप्रभावः प्रादुरभूद्रम्यरत्नचयः ॥ ४ ॥

तथाहि ।

श्रीदेवसूरिः सुमनःसमृद्धः
समुल्लसत्संत्फलपत्रशाखः ।
कुतोप्ययो आविरभूदमुष्मा-
त्सुरावगीतोपथि परिजातः ॥ ५

---

[1] देवेंद्र इति ? [2] °जन्मरुग्मरणे? [3] शिष्टा ?

अनेकविकृतिक्रियाकुटिलकर्मभूपामया-
पहारकरणक्षमः श्रुतिविचारदक्षः शुचिः ।
प्रवृद्धकरुणामृतस्समुदपादि धन्वंतरिः
श्रियां पदमनागसामजितसूरिरर्यः सतां ॥ ६

रुचिरचरणयोगाद्वर्यरैरावतोभू-
दनुपममदवारिप्रोल्लसत्कीर्त्तिघंटः ।
प्रकटितसकलागो मोहसैन्याप्रवृद्ध्यै
विबुधपतिनिषेव्यः श्रीमदानंदसूरिः ॥ ७

समुच्चत्याधारः स्वरगलसल्लक्षणधरः[1]
[2]श्रुतिश्रेयानंशिरईवदपरचिह्नानि नितरां ।
विनिर्यत्सद्धेतौ [3]सुविषमनद्धावादिसमरे
स्फुरत्तेजोदृप्यत्तरलभवनोइश्च[4] निरगात् ॥ ८

श्रीनेमिचंद्रसूरिर्यः कर्त्ता प्रस्तुतप्रकरणस्य ।
सर्वज्ञागमपरमार्थवेदिनामग्रणीः कृतिनां ॥ ९

अन्यां च सुखावगमां यः कृतवानुत्तराध्ययनवृत्तिं ।
लघुवीरचरितमथ रत्नचूडचरितं चतुरमतिः ॥ १०

[5]स्वपांडित्यमंडलीकुमुदिनीकांताप्रमोदावहः
सर्वज्ञागमदेशनामृतकरैर्निर्वापयन्मेदिनीं ।
भास्वत्सन्मुनितारकेषु नियतं यच्चायकत्वं दध-
त्स श्रीमानुदियाज[6] यो निजकुलव्योमांगणालंकृतिः ॥ ११

---

[1] स्वरगतलसल्लक्षणधरः ? [2] श्रुतिश्रेयोनंशिरइवदपरचिह्नानि ? [3] सुविषमनद्धादिसमरे ?
[4] °भवनोऽभश्च ? [5] सूरिपंडितमंडली° ? [6] श्रीमानुदियाय ?

सूरिः श्रीजिनचंद्रश्चंद्रो निःशेषजनमनोदयितः ।
सौम्यत्वकलाविच्चत्वप्रभृतिगुणानां स्वकुलभवनं ॥ १२
तच्छिष्यः प्रथमपदे [1]श्रीपटवानाम्रदेवसूरिरभूत् ।
अपरोपि तत्कनिष्ठः श्रीमान् श्रीचंद्रसूरिरभूत् ॥ १३

इतश्च ।

यो मेदपाटाध्युषितोपि धीमान्
दयाघनो धार्मिकमध्यवर्त्ती ।
तत्साधुताधर्मकृताभिलाषः
सुश्रावकत्वं परिपाति सम्यक् ॥१४

The page containing the next nine verses is much damaged and in parts wholly illegible. The verses refer to a visit to Abu.

श्रीपदसंगतनाम्ना श्रीमज्जिनचंद्रसूरिशिष्येण ।
रचिताम्रदेवमुनिपेन वृत्तिरेषा स्वबोधेन ॥ २४

व्याख्याप्रज्ञप्तावि[व] लब्धवरायामिहापि सद्वृत्तौ ।
श्रुतिसुखदवर्णरुचिरा विचित्रगमभंगरमणीयाः ॥ २५

सुव्यक्तमेकचत्वारिंशदनूना भवेयुरधिकाराः ।
तत्र [2]सतानीचविचारश्रुता अग्र्यवृत्ताश्च ॥ २६

सत्स्वपि नानारूपेषु पूर्वकविभिर्विशिष्टमतिविभवैः ।
रचितेषु शास्त्रविवरणकथाप्रबंधेषु सरसेषु ॥ २७

कीदृगिदं मत्काव्यं तदपि ग्राह्यं कृतप्रचुरकरणैः [3] ।
मयि वल्लभमाध्यस्थ्ये माध्यस्थ्यगुणान्वितैः सद्भिः ॥ २८

---

[1] श्रीपद°? [2] सतामनीच°? [3] कृतप्रचुरकरुणैः?

छंदोलक्षणविकलं समयोत्तीर्णं च यत्किमपि लिखितं ।
तच्छोध्यं विद्वद्भिः कृतांजलिः प्रार्थये भवतः ॥ २९

अन्यच्च ।

नेमिचंद्रो गुणाकरः[1] पार्श्वदेवनामानः ।
एते त्रयोपि गणयो विपश्चितो मुख्यजिनशिष्याः ॥ ३०

साहाय्यं कृतवंतो मम लेखने शोधनादिकृत्येषु ।
आधानोद्धरणे च प्रमादविकलाः कलाकुशलाः ॥ ३१

नवत्या युक्तेषु प्रथितयशसो विक्रमनृपा-
च्छतेषु क्रांतेषु त्रिनयनसमानेषु शरदां ।
अजय्ये सौराज्ये जयति जयसिंहस्य नृपते-
रियं स्थानीयेगाद्धवलकपुरे सिद्धिपदवीं ॥ ३२

श्रेष्ठियशोनागस्यारब्धा वसतावेव स्थितैः सद्भिः ।
वसतां सम्यगवसिता वसतावच्छुभ्रसत्कायां ॥ ३३

भुवनानीव चतुर्दश धातुर्ममरस्य[2] वर्णपदभाजि ।
अक्षरगणनाद्गाथाजातानुष्टुप्सहस्राणि ॥ ३४

मानसगर्भे स्थितो लक्षणयुगयं सपादनवमासैः ।
आख्यानकमणिकोशः सुतमव[3] समपादि सद्वृत्ति[4] ॥ ३५

यावच्चं ॥ ३७ ॥

इति श्रीमदाम्रदेवसूरिविरचितवृत्तावाख्यानकमणिकोशवृत्तिः समाप्तेति ॥

प्राग्वाटवंशतिलको... १४ ॥ मगलं महाश्रीः ॥

---

[1] गुणाकरः २ ? [2] धातुरमरस्य ? [3] °सुतमिव ? [4] सद्वृत्तिः ?

**252. Tattvarthatika** by SIDDHASENAGANI [तत्त्वार्थटीका। सिद्धसेनगणिः].

Folios 1 to 380: 26½ inches long, 2 inches broad. 12 to 16 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 61. R. ई १ L. ६१. Folio 107. R. सु मो L. १०७. Folio 339. R. स्ता ला ई L. ३३९. Folio 343. R. स्ता प्र ३ L. ३४३. Folio 349. R. स्ता प्र ई L. ३४९.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

वीरं प्रणम्य सर्वज्ञं तत्त्वार्थस्य विधीयते ।
टीका संक्षेपतः स्पष्टा मंदबुद्धिविबोधिनी ॥ १

सम्यगर्हत्प्रवचनमधिगम्य कालसंहननश्रद्धामुरादेः[1] परिहाणिमवलोक्य सत्त्वानुकंपया समासतो मोक्षमार्गमुपदेष्टुकाम आचार्य इदमाह ॥

सम्यग्दर्शनशुद्धं यो ज्ञानं विरतिमेव चाप्नोति ।

अत्र सम्यग्दर्शनशुद्धमिति कतरो विग्रह आस्थीयते यदि तावत्सम्यग्दर्शनेन शुद्धमिति करोति करणे तृतीया परश्वादीनामिव प्राङ्निवृत्तिर्वक्तव्या उत कर्त्तरि तदा दर्शनज्ञानयोरभेदात्मनो य आप्नोतीत्ययुक्तं...

Folio 61:

इति भाष्यानुसारिण्यां तत्त्वार्थटीकायां प्रथमोध्यायः समाप्तः ॥

Folio 107:

भाष्यानुसारिण्यां तत्त्वार्थटीकायां द्वितीयोध्यायः ॥

---

[1] °श्रद्धासुरादेः ?

Folio 339:

संप्रति वाचकॊ निजाचार्यान्वयं द्विप्रकारमप्यावेदयते । तत्रायं प्रव्राजकान्वयः । शिवश्रीर्नाम वाचकः पितामहः संग्रहकारस्य । तस्य शिष्योप्येष नंदिक्षमणस्तस्यायं संग्रहकारकः शिष्यः । संप्रति वाचनाचार्यान्वयो मुंडपादो नाम महावाचकक्षमणः सोस्य पितामहः संग्रहकारस्य । तस्य शिष्यो मूलनामा वाचकस्तस्यायं संग्रहकारकः शिष्यः । संप्रत्यात्मीयजन्मान्वयस्थानमाचष्टे । न्यग्रोधिका नाम ग्रामस्तत्र जातेन पाटलिपुत्रे कुसुमपुरनाम्नि विरहतां कौभीषणिनेति गोत्राह्वानं स्वातितनयेनेति पितुराख्यानं चाप्सीसुतेनेति गोत्रेण नाम्ना उमेति मातुराख्यानं संप्रदायाविच्छेदेनायातमर्हद्वचनं सम्यगवधार्य शारीरैर्मानसैश्च दुःखैरार्त्तं दुरागमैरैहिकसुखोपदेशप्रायैश्चयैः प्रभूतिभिः प्रमाणविघट्टनायामक्षमैर्विहतमुपहतविज्ञानमवलोक्य लोकमुच्चैर्नागरवाचकेनेति स्वशाखासूचकं तत्त्वार्थाधिगमाख्यं शास्त्रं भव्यसत्त्वानुकंपया विरचितं स्फुटार्थमुमास्वातिनेति । तदेतच्छास्त्रं जीवादितत्त्वाधिगमार्थं यो बभोत्स्यते सूत्रतोर्थतश्चानुष्ठास्यति तत्रोक्तं सोव्याबाधसुखलक्षणमनंतमनुपमं परमार्थं मोक्षमचिरेण प्राप्स्यतीति ॥

आसीद्दिनगणी क्षमाश्रमणतां प्रापत्क्रमेणैव यो
विद्वत्सु प्रतिभागुणेन जयिना प्रख्यातकीर्त्तिर्भृशं ।
वोढा शीलभरस्य सच्छ्रुतनिधिर्मोक्षार्थिनामग्रणी-
र्जज्वालामलमुच्चकैर्निजतपस्तेजोभिरव्याहतं ॥ १

यत्र स्थितं प्रवचनं पुस्तकनिरपेक्षमक्षतं विमलं ।
शिष्यगणसंप्रदेयं जिनेंद्रवक्त्राद्विनिष्क्रांतं ॥ २

तस्याभूत्परवादिनिर्जयपटुः सैंहीं दधच्छूरतां
नाम्ना व्यज्यत सिंहसूर इति च ज्ञाताखिलार्थागमः ।

शिष्यः शिष्टजनप्रियः प्रियहितव्याहारचेष्टाश्रया-
द्भव्यानां शरणं भवौघपतनक्लेशार्दितानां भुवि ॥ ३

निर्द्धूततमःसंहतिरखंडमंडलशशांकसच्छाया ।
अद्यापि यस्य कीर्त्तिर्भ्रमति दिगंतानविश्रांता ॥ ४

शिष्यस्तस्य बभूव राजतशिरोरत्नप्रभाजालक-
व्यासंगच्छुरितस्फुरन्नखमणिप्रोद्भासिपादद्वयः ।
भास्वामीति विजित्य मामजगृहे यस्तेजसां संपदा
भास्वंतं भवनिर्जयोद्यतमतिर्विद्वज्जनाग्रेसरः ॥ ५

क्षमया युक्तोतुलया समस्तशास्त्रार्थविन्महाश्रमणः ।
गच्छाधिपगुणयोगाद्गणाधिपत्यं चकारार्थ्यं ॥ ६

तत्पादरजोऽवयवः स्वल्पागमशेमुषीकबहुजाड्यः ।
तत्त्वार्थशास्त्रटीकामिमां व्यधात्सिद्धसेनगणिः ॥ ७

अष्टादशसहस्राणि द्वे शते च तथापरे ।
अशीतिरधिका ह्याभ्यां टीकायाः - - संग्रहः ॥ ८

ग्रंथाग्रं १८२८२ तत्त्वार्थटीका समाप्ता ॥

Then begins the Mûlasûtra :

ॐ० सिद्धिः ॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

मोक्षमार्गस्य नेतारं भेत्तारं कर्मभूभृतां ।
ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां वंदे तद्गुणलब्धये ॥ १

सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः ॥ १

तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनं ॥ २

तन्निसर्गादधिगमाद्वा ॥ ३

जीवाजीवाश्रवबंधसंवरनिर्जरामोक्षास्तत्त्वं ॥ ४

नामस्थापनाद्रव्यभावतस्तन्न्यासः ॥ ५ ...

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे प्रथमोध्यायः ॥

Mûlasûtra ends folio 343:

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे दशमोध्यः ॥

Then begins the Mûlasûtrabhâshya:

॥ ६० ॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

सम्यग्दर्शनशुद्धं यो ज्ञानं विरतिमेव चाप्नोति ।

दुःखनिमित्तमपीदं तेन सुलब्धं भवति जन्म ॥ १ ॥...

Folio 349:

तत्त्वार्थाधिगमे भाष्यतः प्रथमोध्यायः समाप्तः ॥

Ends:

तत्त्वार्थाधिगमे जिनप्रवचनसंग्रहे भाष्यतः दशमोध्यायः समाप्तः॥ संवत् १४४९ वर्षे आश्विनशुदि ४ गुरौ अद्येह स्तंभतीर्थे - - - - - - - - - -

**253. Commentary,** called **Subodha** on the **Uttaradhyayana** by NEMICHANDRA [उत्तराध्ययनस्य टीका].

Folios 1 to 413: 33 inches long, 2¼ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 120 to 135 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 413. R. स्तो ल्हे ३ L. ४१३. Dated Samvat 1380 = A.D. 1324.

Begins:

॥ ॐ नमो जिनशासनाय ॥

प्रणम्य विघ्नसंघातघातिनस्तीर्थनायकान् ॥...

Ends:

इत्येवमादिसकलं साढाकस्य कुटुंबकम् ॥ २७ ॥

इतश्च ।

श्रीमान्सत्त्वगृहं गभीरिमनिधिर्निःशेषभूभूषणै-
र्व्याकीर्णः शुचिसाधुरत्ननिकरैः पाठीनपीठान्वितः ।
संसेव्यः सुमनोभिरक्षयगुणज्ञानामृतोत्कंठितै-
र्नैद्याद्दूरमपारसंवरवरः श्रीचंद्रगच्छार्णवः ॥ १ ॥

आद्यः श्रीनन्नसूरिः समजनि जनिताशेषदोषप्रमोषः
सद्वादींद्रैरजय्यो गुरुरमितयशोवादिसूरिस्ततश्च ।
सूरिः श्रीसर्वदेवस्तदनु समभवद्वादिवृंदैकवंद्यः
श्रीमान्प्रद्युम्नसूरिः सकलकलिमलक्षालने वारिपूरः ॥ २

इत्येवमादिप्रमुखेषु सूरि-
वर्येषु गच्छत्सु कथावशेषं ।
भद्रेश्वरः सूरिरजायतास्मि-
न्मुनीश्वरस्तारितभव्यलोकः ॥ ३

तच्छिष्योप्यथ चंद्रगच्छतिलकः श्रीदेवभद्राभिधः
सूरिर्भूरिगुणालयः सुविहितश्रेणीधुरीणोभवत् ।
अक्लेशेन बभार मारविजयी श्रामण्यभारं पृथग्
भागीकृत्य सुदुर्वहं स्ववपुषा सैकादशांगेन यः ॥ ४

श्रीसिद्धसेनसूरिस्तत्पट्टविशेषको जयति यस्य ।
कलिकोपमानसहिता दशनावलिरेव न तपःश्रीः ॥ ५

जिग्ये देवगुरुर्येन विद्यया निरवद्यया ।
आचार्यवर्यः समभूद्यशोदेवगुरुस्ततः ॥ ६

अदृष्टदोषस्तमसां निहंता
भरविंदप्रबोधहेतुः[1] ।

[1] भव्यारविंदप्रतिबोधहेतुः ?

ततो विवस्वानिव मानदेवः
सूरिर्यशःपूरितदिग्वितानः ॥ ७ ॥
ततोभूच्चारुचारित्रचर्यामर्यादयांबुधिः ।
श्रीमद्रत्नप्रभाचार्यो धुर्यो माधुर्यशालिनां ॥ ८
तत्पादांभोजभृंगः प्रवरगुणयुतः सर्वसिद्धांतवेत्ता
ज्ञानादिश्रीनिवासः स्मरकरिदमने सिंहपोतः सतेजाः ।
मायाद्यैर्दोषजालैः प्रवरहितवपुः शर्करामिष्टवाक्य-
न्यासः श्रेयः शिवश्रीं दिशतु भुवि सदा सूरिदेवप्रभोथ ॥९
व्याख्यास्यतस्तस्य गुरोर्मुखाब्जा-
द्येनागमं संसदि साधुवृत्तः ।
कुटुंबयुक्तः कटुको महात्मा
शुश्राव सिद्धांतरहस्यमेतत् ॥ १०
चक्रे मुक्तिवधूः स्वहस्तकलिता त्रैलोक्यलक्ष्मीरपि
स्वायत्ता विदधे च दुर्गतिगतिस्तेनैव रुद्धात्मनः ।
येन स्वं भुजपंजरार्जितमिदं वित्तं गुरोराज्ञया
सिद्धांताद्भुतपुस्तकस्य लिखने साफल्यमारोपितं ॥ ११
इत्याकर्ण्य वचःसुधाकवलितं वक्त्रांबुजात्सद्गुरोः
साधुः साधितमुक्तिमार्गमतिकः सद्भावनाभावितः ।
वर्षे सिद्धिवियत्कृशानुविधुभिः संख्याकृते श्रेयसे
पित्रोः सुंदरमुत्तराध्ययनकं ग्रंथं मुदालीलिखत् ॥ १२
न केवलं पुस्तकमेकमेव
विलेखयामास गुरोर्भणित्या ।
निवेशयामास गुरोः पदे च
रत्नाकरं सूरिवरं गुरुं यः ॥ १३

नक्षत्राक्षतपूरितं . . .

मंगलमस्तु ॥ प्रशस्तिरियं कृता लिखिता च श्रीरत्नाकरसूरिभिः ॥

मंगलमस्तु श्रीश्रमणसंघस्य ॥

**254. Upadesamala** with **Commentary**, by HEMACHANDRA [उपदेशमाला सटीका । हेमचंद्रः].

Folios 1 to 413 : 32½ inches long, 2 inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line.

Commentary begins :

ॐ नमो जिनाय ॥

येन प्रबोधवरनिर्मितवाग्वरत्रा . . .

Text begins :

सिद्धमकम्ममविग्गह . . .

**255. Acharangasutra** with its **Niryukti** [आचारांगसूत्रं तस्य निर्युक्तिश्च].

Folios 1 to 92 : 33½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 2644. Numbered as 183. Folio 80. R. पु L. ८०. Folio 92. R. ६३/२ L. ९२.

Niryukti begins :

वंदित्तु सव्वसिद्धे जिणे य अणुउरादायएसव्वे ।

आयारस्स भगवउ निजुत्तिं कित्तइस्सामि ॥ १

आयारस्स भगवउ चउत्थमूला एस निजुत्ती ।

Niryukti ends :

पंचमचूलनिसीहं तस्स य उवरिं भणीहामि ॥३६३॥ गाथा ॥

आयारंगनिज्जुत्ती समत्ता ॥ शुभं भवतु ॥

**256. Commentary** on the **Acharangasutra** by ŚILÂNGASÛRI [आचारांगसूत्रस्य टीका । शीलांगसूरिः].

Folios 1 to 369 : agreeing in all respects with 255. Folio 369. R. स्ता/र्थु/र्नं L. ३६९.

Ends:

१२००० शकनृपकालातीतसंवत्सरशतेषु सप्तसु चतुरशीत्यधिकेषु वैशाखपंचम्यां आचारटीका दृब्धेति ॥

शीलाचार्येण कृतांगनूतायां[1] स्थितेन टीकैषा ।
सम्यगुपयुज्य शोध्या मात्सर्यविनाकृतैरार्यैः ॥२॥ इति भद्रं ॥

संवत् १३२७ वर्षे पौषशुदि १० भौमे आचारांगपुस्तकं ठ०विक्रमसिंहेन लिखितमिदमिति ॥ ॥ मंगलमस्तु ॥

**257. Amamasvamicharitra** by MUNIRATNASÛRI [अममस्वामिचरित्रम् । मुनिरत्नसूरिः].

Folios 1 to 282: $30\frac{1}{4}$ inches long, $2\frac{1}{4}$ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 115 to 128 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 282. R. सू ७ २ L. २८२.

Begins:

॥ ६० ॥ अर्हं ॥

भव्यांबुजन्मनां गोभिर्बोधलक्ष्मीप्रदाः सदा ।
सर्वक्षेत्रेषु युगपज्जिनादित्याः पुनंतु वः ॥ १...
स्तौमि श्रीगौतमादींस्तानेकादशमहाकवीन् ।
यैरपूरि द्वादशांगैः समस्या त्रिपदी गुरोः ॥ १३
शय्यंभवोस्तु वो भूत्यै चक्रे सर्वागमूर्त्तिभृत् ।
येनादुःप्रसभाचार्यकालिकं दशकालिकं ॥ १४
श्रीभद्रबाहुर्वः प्रीत्यै सूरिः शौरिरिवास्तु सः ।
यस्माद्दशानां जन्मासीन्निर्युक्तीनामृचामिव ॥ १५

---

[1] The akshara following कृतांग is नू as in text. A form of रू?

वाक्यैर्विशेषातिशयैर्विश्वसंदेहहारिभिः ।
जिनमुद्रं जिनभद्रं किं क्षमाश्रमणं स्तुवे ॥ १६

उमास्वातेर्वाचकस्य वाचः कस्य न चेतसि ।
ध्वनंत्यद्यापि घंटावत्तारटंकारसुंदराः ॥ १७

उदितोर्हन्मतव्योम्नि सिद्धसेनदिवाकरः ।
चित्रं गोभिः क्षितौ जह्रे कविराजबुधप्रभाः ॥ १८

स्तौमि श्रीहरिभद्रं तं येनार्हद्गीर्महत्तरा ।
चतुर्दशप्रकरणशत्यागोप्यत मातृवत् ॥ १९

व्योम्नश्च भद्रकीर्त्तेश्च प्रेंखत्तारागणस्य कः ।
बहुधामराजमित्रराद्धस्यावैतु वैभवं ॥ २०

अद्याप्युपमितिग्रंथच्छलाद्यज्जयडिंडिमः ।
विश्वे धुनत्यसौ जीयात्सिद्धर्षिः कविकुंजरः ॥ २१

पालित्तसूरिः स श्रीमानपूर्वः श्रुतसागरः ।
यस्मात्तरंगवत्याख्यं कथाश्रोतो विनिर्ययौ ॥ २२

मानतुंगदेवभद्रसूरी स्तुत्यौ मरालवत् ।
ऊषतुर्मानसे यौ श्रीशातवाहनभोजयोः ॥ २३

गुरुर्गुर्जरराजस्य चातुर्विद्यैकसृष्टिकृत् ।
त्रिषष्टिनरसद्वृत्तकविर्वाचां न गोचरः ॥ २४

गोभिर्दर्शनशुद्धिं यः कषायस्वादुभिर्व्यधात् ।
सोपूर्वाभ्युदयः श्रीमान्नंद्याच्चंद्रप्रभः प्रभुः ॥ २५

चैत्रवद्धनपालो न कस्य राजप्रियः प्रियः ।
सकर्णाभरणं यस्माज्जज्ञे तिलकमंजरी ॥ २६

जयंतु सूरयोन्येपि येषां वाग्ब्रह्मवैभवं ।
ग्रंथसृष्टौ महाकाव्यसर्गेषु च नवं नवं ॥ २७
वंद्यास्ते रामवत्संतो यैर्व्यस्तखरदूषणैः ।
क्रियते विबुधैः सेव्यो निष्कलंकाकृतिः कविः ॥ २८
नरोत्तमः स वैकुंठः पुरारातिश्च शंकरः ।
धाता पद्मासनस्तत्स्यात्समानः केन सज्जनः ॥ २९
वृत्तरम्येण पीयूषवर्षिणा सत्कलावता ।
नेंदुनापि समः साधुः कालकूलसजन्मना ॥ ३०
अनेकपस्य भद्रस्य गर्जतश्च स्थिरैः पदैः ।
साधोः कुर्यात्खुवंशस्य किं श्वेव पिशुनो भषन् ॥ ३१
कवेर्यशःशरीरे यः काव्ये दोषं कुदृष्टिजं ।
हंति स्यादहितः क्षुद्रः स मषीबिंदुवत्कथं ॥ ३२
परस्यासाधुशब्दं यो द्विधादाय निजं पुनः ।
साधुशब्दं द्विधादत्ते स दुर्वाच्यः कथं जनः ॥ ३३
विदुषां सत्कविग्राममार्गे प्रस्थितिकारिणां ।
कुर्वन्वामः स्वरैरर्थलाभं शस्यः खरः खलः ॥ ३४
रसोचितपदन्यासे प्रबंधे खलखेलितं ।
व्यर्थं वश्यात्मनीव स्यात्कामिनीकिलिकिंचितं ॥ ३५
सुकुमारपदा स्फारवृत्ता विजयतां परं ।
रीतिः कवीनी[1] वैदर्भी न लसद्विग्रहाश्रया[2] ॥ ३६
शुक्लपक्ष इवारोहत्सुधाकरकलः शुभैः ।
सत्कविः स्यात्तदन्यस्तु कृष्णपक्ष इवाशुभैः ॥ ३७

[1] कवीनां ? [2] "anyapakshe" सत्सद्विग्रहाश्रया.

शुद्धा कर्पूरवत्सद्भिरंतर्भावेन गृह्यते ।
मृगनाभिरिवाशुद्धालीकेन तु कवेः कृतिः ॥ ३८
प्रतिमेव नवा कृष्णिः प्रतिष्ठामेति सूरिभिः ।
विज्ञैस्तेजःपुनर्भावव्यंजितां रंगनायकैः ॥ ३९
शुद्धा प्रबुद्धा सामोदा नंदतात्सुमनस्तुतिः ।
या सभाभूषणं मालावृत्तिश्चित्रं तु संमुखी ॥ ४०
रसं विपच्य रुच्यं ये वाक्ये भूते च तन्वते ।
प्रवर्द्धतां चिरं श्रोतृजना ग्रीष्मदिनाश्च ते ॥ ४१
सभामलंकरोत्येकश्चिद्रूपो लक्षितः[1] परैः ।
अंतरात्मेव मध्यस्थः कलापात्रं तनूमिव ॥ ४२
परिश्रमविदो वाक्यै रज्यंतेनर्थकैरपि ।
[2]विघ्नेत्साः किं न तुष्यंति शकलैर्जीर्णवाससः ॥ ४३
येषां प्रसत्तिर्व्युत्पत्तिरोजःकांतिसमाधयः ।
श्रोतारः कवितारश्च युज्येरन्सुकृतैरिमे ॥ ४४
रसोत्कर्षप्रवर्द्धिष्णुसुपर्वोल्लासिवैभवा ।
नंद्यादपास्तसंभेदाः[3] स्वर्द्धुनीव सभा चिरं ॥ ४५
रत्नकंकणवद्देव्या ब्राह्मया ग्रंथकृतः क्षितौ ।
नंदंतु यत्कृतौ लोकोत्तरं शब्दार्थगौरवं ॥ ४६
तेषां प्रबन्धैर्माणिक्यैरिव बद्धार्थबंधुरैः ।
सुहृदां कर्णपूरेषु निर्मितेषु पुरा भृशं ॥ ४७
अल्पार्थापि स्फुटामोदा जातिस्रगिव निर्मला ।
कंठालंकृतिमातन्वत्येषा मान्यास्तु मत्कृतिः ॥ ४८
युग्मं ॥

---

[1] "anyapakshe" अलक्षितः. [2] विघ्नेछाः? [3] °संभेदा?

सेविताः प्रागवस्थासु फलंति स्वामिनोधिकं ।
पदारूढाः प्रणयिनां द्विजातेर्ब्रह्मदत्तवत् ॥ ४९
ध्यात्वेति भाविनोप्येतदममस्वामिनः प्रभोः ।
चरित्रोत्कीर्त्तनव्याजान्मयोपास्या विधीयते ॥ ५०
भ्रातरौ प्रथमे जन्मन्यभूतां कुलपुत्रकौ ।
द्वितीये राजललितगंगदत्तौ वणिक्सुतौ ॥ ५१
तार्त्तीयीके सुरौ तुर्ये रामकृष्णौ यदूद्वहौ ।
पंचमे वालुकाजन्मा कनीयानभवत्तयोः ॥ ५२
संपूर्णसप्तवाद्धर्यायुस्तदुद्भूत्तो नृपान्वये ।
षष्ठे भविष्यति श्रीमानममो द्वादशो जिनः ॥ ५३
ब्रह्मलोके सुरो भूत्वा रामस्तीर्थेस्य सेत्स्यति ।
संक्षेपोयं चरित्रस्य विस्तरस्त्वेष वर्ण्यते ॥ ५४
चतुर्भिः कलापकं ॥

Ends:

४० ॥ इत्याचार्यश्रीमुनिरत्नविरचिते महाकाव्ये श्रीअममस्वामिचरिते भाविश्रीअममस्वामिसंघादिसंख्यानिर्वाणमहोत्सवतद्भ्रातृबलदेवजीवनिर्वाणतत्समयभाविविष्णुबलदेवस्वरूपवर्णनो विंशः सर्गः ॥ छ

संपूर्णं चेदं श्रीअममस्वामिचरित्रं नव्यं महाकाव्यं ॥ ग्रंथाग्रं १९१

अपूर्वा यस्य पूर्वेयं चतुर्वर्णमनोहरा ।
चकास्ति क्ष्मा शिलापट्टे श्रीवीरः सोस्तु वः श्रिये ॥ १
जयतात्तत्पंचमगणनायकसंताननंदनप्रभवात् ।
कोटिकगणकल्पद्रोः प्रसृता श्रीवज्रमुनिशाखा ॥ २
अतुच्छः पुष्पगच्छश्रीश्चंद्रगच्छस्तदुद्भवः ।
नंद्यात्सौरभ्यसंलुभ्यत्साधुरोलंबचुंबितः ॥ ३

श्रीमांश्चंद्रप्रभः सूरिस्तस्माद्दार्द्धरिवोदगात् ।
चक्रे कलाभिर्यः पूर्णः पूर्णिमां प्रकटां जने ॥ ४
सूरिः श्रीधर्मघोषोभूत्तत्पट्टे देवताकृतिः ।
सिद्धराजस्तुतः कर्त्ता स्वमूर्त्तेः सूरिविंशतेः ॥ ५

निष्ठामतीतविषयामपि वर्तमाने
व्युत्पादयन्विरचयन्गुणवत्सुवृद्धिं ।
सूत्रार्थयुक्तिकलनासु विशुद्धबुद्धि-
र्यः शब्दसिद्धिमकरोदपरप्रकारां ॥ ६

तेन स्वगच्छे प्राधान्यं दत्वाचार्यपदे स्वयं ।
प्रतिष्ठितः श्रीसमुद्रघोषसूरिरजायत ॥ ७

यो मालवोपात्तविशिष्टतर्क-
विद्यानवद्योपशमप्रधानः ।
विद्वज्जनालिश्रितपादपद्मः
केषां न विद्यागुरुतामधत्त ॥ ८

धारायां [1]नरवर्मदेवनृपतिं श्रीगोह्रदक्ष्मापतिं
श्रीमत्सिद्धपतिं च गुर्जरपुरे विद्वज्जने साक्षिणि ।
स्वैर्यो रंजयति स्म सद्गुणगणैर्विद्यामविद्याशयो
लब्धीः प्राक्तनगौतमादिगणभृत्संवादिनीर्द्धारयन् ॥ ९

मुख्यस्तदीयशिष्येषु कवींद्रेषु बुधेषु च ।
सूरिः सूरप्रभः श्रीमानवंतीख्यातसद्गुणः ॥ १०

दुर्वादिकैरवकुले ददतास्यमुद्रा-
मन्वर्थतां गमयता निजमत्र नाम ।

---

[1] नरवर्मदेव° ?

गोभिर्न भव्यकमलाकर एव बोधं
सच्चक्रपर्षदपि हर्षमलंभि येन ॥ ११

अथापरः श्रीमुनिरत्नसूरि-
नामा निकामाद्भुतमूर्त्तिकीर्त्तिः ।
कैः पौनरुक्त्येन न यद्गुणौघः
श्लाघाचलन्मौलिभिरभ्यवर्णि ॥ १२

सिद्धांतसाहित्यपदप्रमाण-
स्कंधत्रयज्योतिषशास्त्ररूपान् ।
सप्तापि वार्द्धीन्भजतो यदीये
स्पर्द्धानुबंधादिव बुद्धिकीर्त्ती ॥ १३

तार्त्तीयीकः श्रीतिलकचंद्रसूरिरजायत ।
सूरिस्तिलकयामास नभो यद्बुद्धिनिर्जितः ॥ १४

पट्टे स्वे जिनसिंहसूरिसुगुरुं सूरप्रभस्य प्रभोः
पट्टे किं च जिनेश्वराभिधगुरुं संस्थाप्य मध्ये तयोः ।
आसीनो मुनिरत्नसूरिगणभृद्राजे जगच्चंदिनो-
र्मेरुः सूर्यशशांकयोरिव लसज्जात्याश्वयोर्वा रथः ॥ १५

इतश्च ।

वाराहीं नगरीं तनूमिव शुचिर्मुक्तोपमो भूषयन्
श्रीश्रीमालकुले यशोधवल इत्यासीत्स कोशाधिपः ।
निश्छिद्रोपि गुणान्वितस्ततलसत्तेजाः सुवृत्ताग्रणी-
र्यश्चौलुक्यपुरश्रियो विहितवान्सीमंतशृंगारणं ॥ १६

तत्सूनुर्धिषणानिरस्तधिषणारंभोस्ति दंभोज्झित-
स्त्रैविद्यो विदुषां स्थितो धुरि जगद्देवो नृदेवार्चितः ।

बालत्वे स्वकवित्वरंजितहृदः श्रीहेमसूरेर्मुखा-
द्वैतीयीकमवाप बालकविरित्युद्दामसन्नाम यः ॥ १७
प्राक् चक्रे किल धर्मघोषगणभृद्यान् षोडश श्रावकान्
गच्छे स्वे व्रतिनां जिनागमविधिं व्यालुंपतां शासकान् ।
धर्मस्थीयविशारदो नयपटुर्विद्याब्धिपारंगम-
स्तेष्वप्येष यथावशेषविबुधानुल्लंघ्य वाग्मुख्यतां ॥ १८
यत्प्रभाशंकया शंके सरस्वत्यपि पुस्तकं ।
हस्ते यत्सर्वदा धत्ते तत्सूरीणां कथैव का ॥ १९
आचार्याः कति माम[1] नामरगुरुस्पर्द्धिष्णवः प्रज्ञया
विद्यंते प्रभुधर्मघोषगणभृद्गच्छे गुणैरुल्बणैः ।
किं तु [2]श्रीमुनिरत्नसुगुरोर्वृत्तैरुदात्तैर्द्विधा
चेतः केतकसौरभैर्भ्रमरवद्यस्याध्यवास्यद्भृतं ॥ २०
श्रीरुद्रस्य कुमारभूपतिमहामौहूर्त्तिकस्यात्मजो
मंत्री निर्नय इत्युदात्तचरितो विप्रोपि सुभ्रद्धवत् ।
भट्टः सूदनसंज्ञितश्च सुगुरोस्तस्यैव बोधाद्यधा-
त्सार्द्धं येन जिनेंद्रशासनधनोन्नत्यं धनस्य व्ययात् ॥ २१
मंत्रिणा बालकविना विद्वज्जनसभे स्थितः ।
प्रार्थ्यत श्रीमुनिरत्नसूरिस्तेनान्यदा मुदा ॥ २२
चतुर्भिः कलापकं ।
विद्यावल्लिफलं कवित्वमथ यद्वक्तृत्वमाहुर्बुधाः
पार्षद्यैर्नरवर्मदेवनृपतेः श्रीउज्जयिन्यां पुरि ।
तद्विद्याशिववादिनः किल महाकालात्मतो निर्जये
यौष्माकं गुरुसाक्षिकं परिमलाद्भुष्टैर्मुहुस्तुष्टुवे ॥ २३

[1] नाम? [2] श्रीमुनिरत्नसूरिसु°?

श्रीनेमिना यदुकुलाधिपतिर्मुकुंदो
भावी जिनोस्ति कथितोममसंज्ञया यः ।
कृत्वा नवं चरितमस्य सदस्यसाक्ष्यं
व्याख्याय तत्फलयुगं मम दत्त पूज्याः ॥ २४

युग्मं ।

इत्यार्थितो मंत्रिवरेण भक्त्या
तेनाममस्वामिजिनेश्वरस्य ।
भविष्यतश्चारुरसैः पवित्रं
संपल्लताचैत्रसमं चरित्रं ॥ २५

समुद्रसूरेश्चरणैकरेणुः
समग्रविद्यासरसीकरेणुः ।
स्वान्योपकृत्य[1] श्रुतरत्नभूरि-
र्विनिर्ममे श्रीमुनिरत्नसूरिः ॥ २६

युग्मं ।

स्वयं भगवता तेन जैनान्विद्वज्जनान्प्रति ।
अभ्यर्थनेयं विदधते विबुधेश्वरचित्रकृत् ॥ २७

विद्वांसः सकलश्रुतार्णवनवागस्त्याः स्वमध्यस्थिताः
प्रख्याताः सुहृदः परिश्रमविदो युष्मासु बद्धांजलिः ।
यद्विद्यासु [2]विभद्धमागमगमासिद्धं निबद्धं मया
ग्रंथेस्मिंस्तदिदं विशोध्यमधिकं कृत्वा प्रसन्नं मनः ॥ २८

गूर्जरवंशोद्योतनपुत्रोदयराजमंत्रितनुजन्मना[3] ।
विद्वान्सागरचंद्रः प्रथमादर्शं लिलेखास्य ॥ २९

---

[1] स्यान्योपकृत्यै [2] °विरुद्धम्? [3] °तनुजन्मा!?

एतद्विक्रमतो द्विपंचदिनकृद्वर्षे कृतं पत्तने
सम्यक्शोधितवाचनापटलाध्यक्षः कुमारः कविः ।
सद्वैयाकरणाग्रणीर्विधिरुचिः श्रीपूर्णपालो यशः-
पालो बालकविस्तथा मणमहानंदौ च सभ्याग्रिमौ ॥ ३०

[1]श्रीशांतेर्मुनिरत्नसूरिगुरून्व्याख्यापयन्मंदिरे
तस्मिन्नेव पुरे महर्द्धिकसभे संलेख्य तत्पुस्तके ।
मंत्री बालकविर्विधाप्य च धनैरर्थव्ययैरुत्सवा-
न्प्रीतः कौतुकमार्जयज्जयमयं कल्याणकोटिश्रियः ॥ ३१

यावत्तीर्थशकीर्त्तेस्त्रिभुवनभवनोत्संगरंगे नटंत्याः
सर्वाशादेवतास्ताः सलिलनिधिमहामर्दलान्वादयंति ।
व्योमश्रीधार्कचंद्रौ कलयति सततं तालवत्तावदेष
ग्रंथः प्राबोधिकश्रीर्जनयतु कृतिनां मंगलान्युज्ज्वलानि ॥ ३२

मंत्री बालकविः सदा नवसुतानंदी चिरं नंदता-
द्घोषानुच्चपदस्थितो हरति यो लग्नेषु दत्ते श्रियं ।
चित्रं साभ्युदयो जयोत्सवकरो यत्संमुखो यत्पुन-
स्त्रेधा श्रीमुनिरत्नसूरिसुगुरौ लीनस्तदत्यद्भुतं ॥ ३३

विद्यासु यः श्रीमुनिरत्नसूरि-
गुरुप्रसादेन मनागधीती ।
स निर्ममे सूरिषु लब्धरेखः
प्रशस्तिमेतां जिनसिंहसूरिः ॥ ३४

इति प्रशस्तिः ॥ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ ॥

---

[1] मुनिरत्नसूरिसुगुरून्?

258. **Commentary** on the **Sthananga** by ABHAYADEVA [स्थानांगटीका । अभयदेवः].

Folios 1 to 320 : 32½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 146 to 158 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 14,250.

259. **Commentary** on the **Prajnapanasutra** by MALAYAGIRI [प्रज्ञापनासूत्रटीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 357 : 35½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 138 to 150 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 357. R. सू १ मा L. ३६७. Dated Samvat 1387 = A.D. 1331.

Ends :

इति मलयगिरिविरचितायां प्रज्ञापनाटीकायां षट्त्रिंशत्तमं पदं समर्थितं । समर्थिता प्रज्ञापनाटीका ॥ शुभं भवतु समस्तसंघस्य ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ संवत् १३८७ वर्षे वैशाखवदि १ गुरौ श्रीस्तंभतीर्थे प्रज्ञापनापुस्तकं लिखितं ॥

260. **Vivekamanjari** by ÂSAḌA, with the **Commentary** of BÂLACHANDRA [विवेकमञ्जरी सटीका । मू० आसडः । टी० बालचन्द्रः].

Folios 1 to 242 : 32¾ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 102 to 115 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 240. R. सू १९६ L. २४०. Dated Samvat 1322 = A.D. 1266. The text in 144 gâthâs.

Begins :

अर्हं ॥

श्रीनाभिनंदनविभोर्वदनं मुदेस्तु
श्रीसारदासदनमक्षिगवाक्षरम्यं ।
स्कंधाचलोपरि कलभ्रुतिदोलयोर्य-
त्पर्यंतयोरुपवनीयति कुंतलाली ॥ १...

॥ ७ ॥ इह हि महितगुणमहिमकुमुदहिमकरस्य मकरकेतुबाणविचस्तजनपरित्राणवचपंजरस्य गूर्जरवसुंधरावदनमंडलीनगरमंडनश्रीमहावीरचैत्यप्रतिष्ठाकृतः सुकृतचरितचमत्कृतदेवेंद्रस्य श्रीदेवेंद्रगुरुस्वहस्तस्वपदविनिवेशितस्य भुवनभद्रंकरस्य श्रीभद्रेश्वरसूरिगुरोः पट्टनभस्तलालंकरणकिरणमालिना प्रवादिदैत्यदमनशौरिणा श्रीमदभयदेवसूरिणा समुपदिष्टसकलसिद्धांतसारः संसारवैराग्यरसप्रसरपुष्टचेताः शिष्टसमयसरसिजवनीविकाशनैकरविः श्रीमदासडकविः कविसभाशृंगार इत्यपरनामधेयः श्रेयःप्रवृत्तिसुभगं भावुकभविकसमस्तजनचक्रप्रमोदसंपादनच्छेकरुचिर्विवेकमंजरीप्रकरणकरणमभीष्टदेवतानमस्कारपुरःसरं प्रतिजानीते यथा ॥ सिद्धिपुरसत्थवाहं ...

Ends:

श्रीभिल्लमालाभिधया प्रसिद्धो
वंशावतंसो जगतीतलस्य ।
समस्ति पाथोधिरिवाच्युतश्री-
सरस्वतीवासनिवास एकः ॥ १

तस्मिन्नवो रजनिजानि[1] इवाजनिष्ट
भासा पटुः कटुकराज इति प्रतीतः ।
यो जैनदर्शनमयो भवमूर्द्धि चक्रे
लीलास्पदं पदमखंडितवृत्त एव ॥ २

सुधांशो रोहिणीवास्य बुधपुत्रप्रसूप्रिया ।
बभूवानलदेवीति सतीजनमतल्लिका ॥ ३

---

[1] रजनिजानिरिव ?

103476

तयोरजनिषातां द्वौ सुतावासडजासडौ ।
सत्पथं न व्यलंघेतां धुर्यौ धर्मरथस्य यौ ॥ ४

आसडः कालिदासस्य यशोदीपमदीपयत् ।
मेघदूतमहाकाव्ये टीकास्नेहनिषेचनात् ॥ ५

भुक्त्वा नवरसोद्गारकिरोऽस्य कवितागिरः ।
राजसभ्याः कविसभाशृंगार इति यं जगुः ॥ ६

जिनस्तोत्रस्तुतीः पद्यगद्यबंधैरनेकशः ।
चक्रे यः क्रूरकर्माहिजांगुलीमंत्रसंनिभाः ॥ ७

येनोपदेशकंदल्याह्वानप्रकरणच्छलात् ।
कृतं मोक्षाध्वनीनेभ्यः पाथेयातिथ्यमक्षयं ॥ ८

आसडस्य मृडस्येव गौरीगंगे बभूवतुः ।
पृथिवीदेविजैतल्लदेव्यौ ह्रे तस्य वल्लभे ॥ ९

जैतल्लदेव्यां तनयावभूतां
ह्रावेतयो राजडनामधेयः ।
ज्येष्ठः कनिष्ठः कलिकालकुंभि-
द्विड्वैत्रसिंहः किल जैत्रसिंहः ॥ १०

अरिसिंह इति पृथिवीदेव्यां करपुष्करभ्रवहानः ।
गुरुगिरिपरिणयकर्मा गज इव कलभोंगजः समभूत् ॥ ११

पुत्रे राजडनाम्नि बालकदलीकांडोपमे स्वःपुरीं
याते बालसरस्वतीति विदिते तच्छोकमूढाशयः ।
संबुद्धोभयदेवसूरिसुगुरोर्यैरेव वाक्यैरसौ
तैरेवेदमसूत्रयत्प्रकरणं श्रीआसडः सत्कविः ॥ १२

एतामासडिजैत्रसिंहसचिवेनात्यर्थमभ्यर्थितो
वृत्तिं श्रीहरिभद्रसूरिसुगुरोः शिष्यप्रशिष्यावधिः ।
वाग्देवीप्रतिपन्नसूनुरकृत श्रीबालचंद्राख्यया
विख्यातोधिपतिर्गणस्य गणिनीरत्नश्रियो धर्मजः ॥ १३

नागेंद्रगच्छार्णवपार्वणेंदु-
रेतां वृहद्गच्छनभोरविश्च ।
श्रीमान्विपूर्वो जयसेनसूरिः
श्रीपद्मसूरिः समशोधयेतां ॥ १४

देवानंदमुनींदुगच्छगगनालंकारशीतद्युतेः
शिष्यः श्रीकनकप्रभाभिधगुरोस्त्रैविद्यचूडामणेः ।
वाग्देवीसुतबालचंद्रसुकवेराप्तप्रतिष्ठः सुधी-
रेतस्यां सहकारिकारणमभूत्प्रद्युम्नसूरिः पुनः ॥ १५

उत्सूत्रं यदसूत्रि सूत्रविकलेनालक्षणं लक्षण-
न्यूनेन श्रथरीति रीतिरिपुणा व्यर्थं हतार्थेन च ।
किंचित्कापि मया वचः प्रलपितं स्वच्छंदमच्छंदसा
तच्छोध्यं विबुधैः परैरपि परं कृत्वा प्रसादं मयि ॥ १६

श्रीधातुर्लेखशाली त्रिदशपथमहालेखिनीदंडशाली
सायं सायं किलायं शितकरखटिनीपात्रमादाय कालः ।
यावद्यौपट्टिकायामुडुलिपिविपुलं हस्तलेखं विधत्ते
तावद्भावच्यमाना कृतिभिरतितरां वर्त्ततां वृत्तिरेषा ॥ १७

इत्याचार्यबालचंद्रविरचितायां विवेकमंजरीवृत्तौ भावनाविवरणं नाम चतुर्थः परिमलः ॥

उद्दंडशैलमयदंडधृतस्य धात्री-
छत्रस्य वारिधिदुकूलवृतस्य मौलौ ।
स्वर्णाचलः कलशतामयमेति याव-
त्तावज्जयं कलयतादिह जैत्रसिंहः ॥ १

समाप्ता चेयं विवेकमंजरीप्रकरणवृत्तिः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

Praśasti of the donor of the book:

ॐ नमः श्रीवीतरागाय ॥
यन्नाममात्रवशतोपि शरीरभाजां
नश्यंति सामजघटा इव दुष्कृतौघाः ।
पादाग्रलांछनमृगेंद्रभुवा भियेव
देवः स वः शिवसुखानि तनोतु वीरः ॥ १

विस्तीर्णोयं क्षितिरुह इव श्राव्यमूलप्रतिष्ठः
प्राग्वाटाख्यो गरिमगुणवानन्वयोस्ति प्रधानः ।
लक्ष्मीर्यस्मिन्नवकिसलयश्रेणिशोभां बिभर्त्ति
ज्योत्स्नाकारा विकचकुसुमस्तोमसाम्यं च कीर्त्तिः ॥ २

आद्यस्तत्रानवद्यश्रीः सीदः श्रीद इवाभवत् ।
विभ्राणनेन यश्चित्रं तत्याज न कुलीनताम् ॥ ३

वीरदेव्यभिधया शुभलीला
तस्य शीलपरिपालनशीला ।
गेहिनीव कमला विमलाभू-
द्गेहिनी सुकृतनिर्मलबुद्धेः ॥ ४

चंद्र इव पूर्णदेवः सुतस्तयोः सुगुणकिरणसंपूर्णः ।
दोषाश्रितो न चित्रं कलंकितां न भजते यस्तु ॥ ५

लोकोपकारकरणाद्विजयाद्यसिंह-
सूरेरुपास्तिजननाज्जिनबिंबकृप्तेः ।
पुत्रद्वयव्रतविधापनतश्च चक्रे
यः सार्थकं द्रविणमायुरपि स्वकीयम् ॥ ६

तस्य च प्रियतमाजनि रम्या
वाल्हिविः शशिसमुज्ज्वलशीला ।
वीतरागचरणार्चनचित्ता
क्षेत्रसप्तकवितीर्णसुवित्ता ॥ ७

कृत्तोषतापनिधनं विधिनोपधाना-
भिख्यं तपः शिवसुखाय विधाय धैर्यात् ।
मालाधिरोपणमकारयदात्मनो या
द्वेषद्विषो विजयसिंहगुरोः करेण ॥ ८

त्रपामणिक्षोणिरसावसूत
सूतान्दिगीशान्स्फुटमष्टसंख्यान् ।
ये पुण्यकाष्टाश्रितचेतसोपि
चित्रं न संक्रदनयोगमापुः ॥ ९

भोगिभोगायितभुजस्तंभः कुलगृहं श्रियः ।
आद्यस्तत्राभिरामश्रीर्ब्रह्मदेवोऽभवत्सुतः ॥ १०

अभिरामगुणग्रामद्रुमारामवसुंधरा ।
दयिता पोहणिस्तस्य बभूव प्रियसंभवा ॥ ११

वासनावासितस्वांतश्चंद्रावत्यां महत्तमे ।
यश्चैत्ये कारयामास बिंबं वीरजिनेशितुः ॥ १२

या पद्मदेवसूरेर्गुरोः कृते शुभमतिः स्वचित्तेन ।
चरितं त्रिषष्टिमध्यादलेखयत्प्रथमतीर्थकृतः ॥ १३

द्वैतीयीको बोहडिरभवत्तनुजो गुणव्रजनिकेतम् ।
एतस्यांबीति[1] कुटुंबिनी च चंचद्गुणकदंबा ॥ १४

स्वकीयवंशे भुवनावतंसे
ध्वजानुकारं दधदंगजन्मा ।
सद्धर्मनिर्मापणदत्तचित्त-
[2]चित्तस्वयोर्विल्हणसंज्ञ आद्यः ॥ १५

सती सतीसंहतिशीर्षरत्नं
तस्य प्रिया जैनपदाब्जभृंगी ।
बभूव दानादिगुणप्रधाना
सन्मानसा रूपिणिनामधेया ॥ १६

द्वितीय आल्हणश्चाभूद्भाग्यसौभाग्यजन्मभूः ।
अनन्यजनसामान्यसौजन्यमणिरोहणः ॥ १७

जल्हणस्तृतीयसूनुश्चतुर्थो मल्हणाभिधः ।
समभून्मोहिनी चापि सुता स्वजनमोहिनी ॥ १८

जल्हणस्य तृतीयस्य नाऊजा या शुभाशया ।
वीरपालो वरदेवो वैरिसिंहः सुतास्तयोः ॥ १९

वहुदेवस्तु तृतीयो यश्चारित्रं च सूरिपदवीं च ।
संप्राप्य नाम लेभे सूरिः श्रीपद्मदेव इति ॥ २०

चतुर्थ आमणश्चारुगुणमाणिक्यमंडितः ।
पंचमो वरदेवाख्यः सत्सख्यविहितोद्यमः ॥ २१

---

[1] एतस्यांबेति? [2] चित्तस्तयो?

षष्ठः पंडितसंहतिचतुरः स्फूर्ज्जद्यशा यशोवीरः ।
आचार्यपदे लेभे श्रीपरमानंद इत्यभिधाम् ॥ २२

सप्तमो वीरचंद्राख्यो जज्ञेनूनगुणावलिः ।
समभूज्जिनचंद्राद्यः प्रकृष्टवपुरष्टमः ॥ २३

बोहडिजविल्हणस्य च पुत्रचतुष्टयमनूनगुणरूपम् ।
रूपिणिकुक्षिसरोवरकलहंसनिभं विवेकयुतम् ॥ २४ ।

आशापालः कीर्त्तिवल्लचालवालः
सीधूनामा भूरिधामा द्वितीयः ।
तार्त्तीयीकोभूज्जगत्सिंघसंज्ञ-
स्तुर्यः सूनुः पद्मसिंहाभिधानः ॥ २५

बीरीति पुत्री सुगुणैः पवित्रा
मनोहरा सा हरिणीसुनेत्रा ।
अभूच्छुभाचारपवित्रपात्रा
सद्रूपलावण्यविशुद्धगात्रा ॥ २६

जग्राह यः पुत्र इह तृतीयः
कामप्रदां संयमराज्यलक्ष्मीं ।
क्षिप्रं तथा सूरिपदं च लेभे
सुदुर्लभं पुण्यवतापि पुंसा ॥ २७

प्रथमस्यासपालस्य खेतुकाकुक्षिसंभवाः ।
सज्जनोभयसिंहाख्यस्तेजाकः सहजः सुताः ॥ २८

सीधुकाख्यद्वितीयस्य सोहरेत्यभवद्वधूः ।
अगण्यपुण्यदाक्षिण्यलावण्यादिगुणान्विता ॥ २९

तुर्यस्य पद्मसिंहस्य वालूनाम्नी प्रियाभवत् ।
सुतस्तयोः समुत्पन्नो नागपालाभिधः सुधीः ॥ ३०

किं च ।

रूपं बलं च विभवो विषयाभिषंगो
नीरोगता लवणिमा प्रियसंप्रयोगः ।
वातावधूतपटचंचलमेव सर्वं
विज्ञाय धर्मनिपुणैर्भविभिर्विभाव्यं ॥ ३१

अंगुष्ठमात्रं यो बिंबं कारयत्यर्हतां बुधः ।
सिद्धिनारीपरीरंभभवं स लभते सुखं ॥ ३२

न मनःपर्ययमवधि न केवलज्ञानमत्र नैवास्ति ।
पुस्तकलिखनमेतत्तद्यष्टिर्दृष्टिहीनानां ॥ ३३

श्रीरत्नप्रभसूरेर्गुरोः सकाशान्निजस्य सद्बंधोः ।
संसारांभोधितरीं श्रुत्वेत्यथ देशनां विशदां ॥ ३४

डाहापद्रपुरे चैत्ये कारयामास भावभाक् ।
श्रीमतः सुमतेर्बिंबमर्हतान्निजगत्पतेः ॥ ३५

आलेखयत्सैष किलासपालः
श्रेयःश्रिये स्वस्य पितुः प्रधानं ।
विवेकमंजर्यभिधां दधानं
सत्पुस्तकं निर्वृतिदीपकल्पं ॥ ३६

यावत्पूर्वाद्रिशृंगोदित इह जगति स्वप्रतापेन हंति
प्रोद्यन्नीलीविनीलं तिमिरभरमरं तापनस्तत्समंतात् ।
यावच्छेषाहिराजः क्षितिवलयमसौ स्फूर्त्तिमान्संबिभर्त्ति
श्रेयोधिष्ठानयानप्रवररभः[1] पुस्तकस्तावदास्तां ॥ ३७

[1] °प्रवररसनिभः ?

चक्षुर्लोचनविष्टपात्रिनयनप्रोद्भूतसंवत्सरे
मासे कार्तिकनाम्नि चंद्रसहिते कृष्णाष्टमीवासरे ।
वृत्तिर्निर्वृतिमार्गदीपकलिकातुल्या विनीतात्मना
रामेण स्वयमादरेण लिखिता नंद्यादनिंद्याक्षरा ॥ ३८

प्रशस्तिः समाप्ता ॥ शुभमस्तु ॥ पूज्यश्रीप्रद्युम्नसूरिभिः प्रशस्तिः शोधितेति ॥ छ

261. **Nirayavalisutra** [निरयावलिसूत्रम् ].

Injured. 37 folios.

262. **Abidhanachintamani** with **Commentary**, by HEMACHANDRA [अभिधानचिन्तामणिः सटीकः । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 250 : 37½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 140 to 145 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 10,000. Dated Samvat 1376 = A.D. 1220.

263. **Pratyekabuddhacharitra** by TILAKÂCHÂRYA [प्रत्येकबुद्धचरित्रम् । तिलकाचार्यः].

Folios 1 to 110: 2½ inches long, 1½ inches broad. 6 lines in a folio. 40 to 43 aksharas in a line. In 671 gâthâs.

264. **Nyayavataravivriti** [न्यायावतारविवृतिः].

Folios 1 to 151 : 14½ inches long, 1½ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 40 to 43 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 151.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{१}}$ L. १५१. Incomplete. Compare No. 216.

Begins :

॥ नमो वाग्देवतायै ॥

अविप्लुतसामान्यविशेषदेशिनं वर्द्धमानमानम्य ।
न्यायावतारविवृतिः स्मृतिबीजविवृद्धये क्रियते ॥ १

तस्येदमादिवाक्यं ॥ प्रमाणेत्यादि ॥

**265. Haimavyakarana** with **Commentary** by HEMACHANDRA [हैमव्याकरणं सटीकं त्रु० । हेमचन्द्रः].

Injured. 295 folios.

**266. Sutrapatha, Unadi** and **Linganusasana** by VÂMANÂCHÂRYA [सूत्रपाठः । उणादिः । लिंगानुशासनम् । वामनाचार्यः].

Folios 1 to 66 : 15¾ inches long, 1½ inches broad. 6 lines in a folio 62 to 70 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 62 R. र्दु/२ L. ६२, Dated Saṃvat 1287 = A.D. 1231.

Begins :

I. Sûtrapâṭha.

८० ॥ उपकारीदमत्यंतं पंजिकायामतो बुधैः ।
शास्त्रांतरात्समादत्तं परसूत्रकदंबकम् ॥ १

ह्रस्वं लघु । संयोगे गुरु । दीर्घं च । ...

Folio 46 :

इति अष्टमः पादः समाप्तः ॥ परसूत्राणि समाप्तानि ॥

नवौ श्रमेः । न धात्वैकदेशलोपे गुणवृद्धी । वृद्धिरादैच् । गुण्यनः स्यात् । लोकस्य प्रीणेः।...

Folio 52 :

कृत्परसूत्राणि समाप्तानि ॥

II. Unâdi.

आद्यरयोखनिस्वभ्यां दुः । मद्यंकिवासिमथिवतिभ्य उरः ।

Folio 54 :

इत्युणादौ प्रथमः पादः समाप्तः ॥

Folio 62 :

प्रथेरमचमंगेरलच् ॥ इत्युणादौ षष्ठः पादः समाप्तः ॥
उणादिः समाप्ता इति ॥

III. Lingânuśâsana. *

॥ इ० ॥

सिद्धं विबुधजनेष्टं विदिताखिलवाङ्मयं प्रणम्याप्तं ।
लिंगानुशासनमहं वच्म्यार्याभिः समासेन ॥ १

* Corrected *yathâśakti*. See remarks in body of Report.

नाम नपुंसकलिंगं तत्रनलस्तुत्वशब्दपर्यंतं ।
मन्नंतो हितदितमपि सांतं हल्पूर्व-रुजातं ॥ २

भवनस्य रजतहांतं चार्थरणापत्यहृदयतालुपुराः ।
रांतं च तमोर्वारुकतमसामव्यक्तलिंगोक्तौ ॥ ३

दलपलबिलहिमखामृतभयसुखदुःखपुण्यपापविशां ।
प्रसवाभरणविलेपव्यंजनफललवणजातीनां ॥ ४

दार्व्यस्त्रौषधजलधनुरुदराजिरशिखरवस्त्रपिच्छानां ।
द्विगुरपि पात्राद्यंतः क्रियाव्ययविशेषणं चैक्ये ॥ ५

छायासभाबहूनां संघे राजार्थराक्षसादीनां ।
भवने च तत्समासे द्वंद्वैकत्वाव्ययीभावौ ॥ ६

कृतषष्ठ्यंतसमासे तदादिकथने ह्युपक्रमोपज्ञे ।
कंथोशीनरदेशे नाम्न्यव्ययपूर्वकश्च पथः ॥ ७

भावेऽचिन्नणकांतो ऽदंतो हि समूहभावकर्मार्थाः ।
धर्मार्द्धसारमित्रा ह्स्वांगदलन्यायसुहृदर्थे ॥ ८

कुहकं चिबुकं लिंगं क्रकचं वीजं ललाटशृंगाटं ।
चटपिटलोष्टकरोटं पीठं पृष्ठं च कुष्ठं च ॥ ९

कुंडांडभांडकारणशरणमृणक्षूणमुष्णतीर्थोक्थं ।
गुदवृंदकुसीदानि श्राद्धान्ने रत्नचिह्ने च ॥ १०

रूपं तल्पं शिल्पं समीपकूर्पोडुपांतरीपाणि ।
बिंबकुटुंबे कुंकुमसिध्मेध्मयुग्मगुल्मं च ॥ ११

किशलयशिशिरकुकुंदुरचामरकांतारतीरदूराणि ।
वैराक्षरांतरोखरकिण्वशरावाणि दैवं च ॥ १२

कणिशं वडिशं पलिशं शीर्षे वर्षे च साहसं सबुसं ।
पुण्याहं सुदिनाहं जक्षत्पुरीतं जगद्भवनं ॥ १३
नीडं गृहशशयूविस्थूणोण्णं गंधमादनास्थक्षि ।
शक्तयररिकशिपु जानु च कशेरुतोरणविशाद्दटचाहः ॥ १४

इति नपुंसकलिंगाधिकारः समाप्तः ॥ ७

पुल्लिंगमृदुदंतो वुभ्यक्त्यंतः स्यदनदाध्वकूपानां ।
सर्वज्ञपरिसरधर्मखघनघृणिरदपुष्यवलयानां ॥ १
ध्वनितरुविषमासासुरवर्णमरुत्प्राणिनो विशेषाणां ।
धान्यानां रात्राह्नचसमाहारे दुंदुभिरनक्षे ॥ २
ग्रंथिकलिकोलिवलिगिरिवृतिराशि च मौलिकुक्षिपाण्यंघ्रिः ।
अंजलिहाहाहूहूसंकेतव्रातपोतयुताः ॥ ३
सूनवातायनहायनजनौदनाभिजनफेनवेमाश्रम ।
श्लेष्मोष्मपाप्मयक्ष्मोत्सवद्वंद्वं मद्राश्च मंत्रयुताः ॥ ४
गर्त्तो वटो निकाय्योस्ताच्छादपटस्तथोत्तरासंगः ।
नूपुरहारकलापा रैकोशस्वार्थविभवाश्च ॥ ५
बहवः सक्तुबल्वजदारालाजासुगृहा दशावासाः ।
नाट्यनयादिजनाः प्रपराणि व्रणयुगपदांगानि ॥ ६
मलखलकपोलकंवलचखालकल्लोलकालकीलगलाः ।
तरलप्रवालतंदुलकलमलोपलतूलफालगोलनलाः ॥ ७

इति पुल्लिंगाधिकारः समाप्तः ॥

स्त्रीलिंगं योनिमंतं प्रागुदीर्घांत उदितोप्यनुक्त इह ।
हृदलिल्लिदंतदीधतिजात्यादिदरद्यविटछर्दिः ॥ १

भा द्वाः पूरुडकाकुप्रियंगुकुत्सनायुरज्जुचंचुतनुः ।
बहवश्च समासिकतावर्षाप्सुमनोजलौकसोप्सरसः ॥

इति स्त्रीलिंगाधिकारः समाप्तः ॥

विषकुलिशकलत्राणि त्रिपिष्टपात्रे नपुंसके पर्व्व ।
प्रसवाश्ववडववाक्च्छेदगरुदुच्चारवेधसः पुंसि ॥ १
विंशत्याद्येकार्थाः स्त्रियां तु नित्यं नपुंसकेदंता ।
संख्या शतादिरिष्टा द्वित्वाद्यर्थे च संख्यायां ॥ २
स्त्रीलिंगनपुंसकयोराबंतोत्तरपदोद्विगुर्धार्चिः ।
षट्चादिपदाच्छाया शाला सेना सुरा सनिशा ॥ ३
पुल्लिंगस्त्रीलिंगा मरीचिमणियष्टिमुष्टितोण्याणि— ।
तुटिमाखिपाटलिशाल्मलितरणिभोण्यूर्मयो वसतिः ॥ ४
अरणीषुधीषुतिथयः समृत्यु कर्कंधुबाहुकंटु तथा ।
संज्ञाबहुलं वाच्यं दशरत्रित्वं ह्यनेकलिंगार्थाः ॥ ५
स्वत आमलकविभीतकवटभल्लातकहरीतकाख्रिषु ।
हिञ्चंताः स्त्रियामथांताः शृंगलसविषाणनखरवल्लराः ॥ ६
परवल्लिंगं द्वंद्वे तत्पुरुषे च द्विगौ हि वाच्यमिव ।
अर्थांतरे च प्राज्यलमापन्नप्राप्तपूर्वे च ॥ ७
दृश्यंते अर्द्धर्चाद्या अपि पुंसि च शंखपद्ममंभोजे ।
भूतो ग्रहेथ लवणासैंधवमित्यनुदितं जनाज्ज्ञेयम् ॥ ९

व्याडिप्रणीतमथ वाररुचं सचांद्रं
जैनेंद्रलक्षणगतं विविधं तथान्यत् ।
लिंगस्य लक्ष्म हि समस्य विशेषयुक्त-
मुक्तं मया परिमितं नृदृशा हृदार्याः ॥ ९

अद्यापि संशयगतार्थमनिष्टसंग-
लिंगानुशासनमिहाज्ञतया मया तत् ।
प्रोक्तं हि किंचिदविचार्य तदार्यवर्यैः
संस्कार्यमस्ति यदि कार्यमुतावधीर्यं ॥ १०

Ends :

लिंगानुशासनमिदं कृतमुन्नतेन
शुभ्रैर्गुणैः कविहितं भुवि वामनेन ।
बुद्ध्वाऽखिलं विमलशब्दगतप्रमेयं
नातःपरं स्फुटतरं शुभमस्ति लोकाः ॥ ११

इति श्रीवामनार्यकृतं लिंगानुशासनं समाप्तमिति ॥ छ

संवत् १२८७ वर्षे वैशाख सुदि गुरावद्येह वीजापुरीयश्रावकपोषधशालायां पूज्यश्रीदेवेंद्रसूरिविजयचंद्रसूरिउपाध्यायश्रीदेवभद्रगणे सद्गुरूणां धर्मोपदेशतः सा० रत्नपाल सा० लाहड श्रे० वील्हण ठ० आसपाल परसूत्रपुस्तिका लिखापिता ॥

**267. Hemavyakaranasutradi** [हेमव्याकरणसूत्रादिः].

Folios 1 to 161 : 14½ inches long, 1⅔ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 55 to 60 aksharas in a line. Numbered as No. 183. Folio 97. R. ६३ आ L. ९७. Folio 113. R. सू ल्ह ३ L. ११३. Folio 138. R. सू ला ह्ना L. १३८. Folio 161. R. सू घु १ L. १६१. Dated Saṃvat 1293 = A.D. 1237.

Begins :

॥ अर्हं ॥

सिद्धिः स्याद्वादात् । लोकात् ऊदात्ताः स्वराः...

Folio 97:

शेषं संस्कृतवत्सिद्धम् ॥

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृते सिद्धहेमचंद्रनाम्नि शब्दानुशासने अष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥ अष्टमोध्यायः समाप्तः । समाप्तं चेदं सिद्धहेमचंद्राभिधशब्दानुशासनमिति ॥

पुस्तिकं कटण...

Folio 113:

अनुशासनानि लिंगानां ॥ छ ॥ लिंगानि समाप्तानि ॥

॥ अर्हं ॥ भू सत्तायां । पा पाने...

Folio 138:

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृताधुरादयो णितो धातवः समाप्ताः ॥

॥ कृवापाजिस्वदिसाध्य...

Ends:

अनेसोवहेः क्विप् सश्च डः । छ ॥

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृता उणादयः समाप्ताः ॥ ग्रंथाग्रं २०९० ॥

संवत् १२९३ वर्षे आश्विनशुदि १५ सोमे स्तंभतीर्थे श्रीनरेश्वरियोग्या श्रीहेमव्याकरणसूत्रपुस्तिका लिखापिता ॥

268. **Sabdanusasana** by HEMACHANDRA [शब्दानुशासनम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 90: 15½ inches long, 2 inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 52 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

पणम्य परमात्मानं श्रेयः शब्दानुशासनम् ।

आचार्यहेमचंद्रेण श्रुत्वा किंचित्प्रकाश्यते ॥ १

269. **The same, with Commentary** [तदेव सवृत्ति].

Folios 1 to 316. Numbered as 183. Folio 316. R. $\frac{\text{सुं}}{\text{कुं}}$ L. ३२६. Incomplete.

**270. The same,** with **Great Commentary** [तदेव सबृह-द्वृत्ति].

Folios 1 to 188: 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 asksharas in a line. Numbered as 183. Folio 198. R. सु ६३ र्ज्ञा L. १९८.

Begins:

अर्हं ॥

अनुमोत्यादिः कृत् ॥ धातोर्विधीयमानस्त्यादिवर्जितो वक्ष्यमाणः प्रत्ययस्तुममभिव्याप्य कृत्संज्ञो भवति ॥

Ends:

पंचमोध्यायः समाप्तः ॥

क्षुण्णाः क्षोणिभृतामनेन कटका भग्नाथ धारा ततः
कुंठः सिद्धपतेः कृपाण इति रे मामंसत क्षत्रियाः ।
आरूढप्रबलप्रतापदहनः संप्राप्तधारश्चिरा-
त्पीत्वा मालवयोषिदश्रुसलिलं हंतायमेधिष्यति ॥

संव १३०० वर्षे वीजापुरपोषधशालायां समस्तश्रावकैः कृद्बृह-द्वृत्तिपुस्तिका लिखापिता । सा०रत्नपाल श्रे० वील्हण० ठ० आसपाल-सा० लाहडेन लिखापितं ॥

**271. The same** with **Commentary** [तदेव सवृत्ति। हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 253: 15 inches long, 2 inches broad. 10 to 15 lines in a folio. 68 to 75 aksharas in a line.

Begins:

अर्हं ॥

वृद्धिरारैदौत् ॥...

Ends:

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां सिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपज्ञश-ब्दानुशासनवृत्तौ पंचमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ पंचमोध्यायः । ग्रं. ४६३ मंगलं महाश्रीः ॥

**272. The same** [तदेव].

Folios 1 to 330; agreeing in all respects with No. 271. Numbered as 183. Folio 330. R. स्ता ला L. ३३०. Contains the sixth and seventh adhyâyas of the work.

Begins:

॥ अर्हं ॥

तद्धितोणादिः । अणादिप्रत्ययो य इत ऊर्ध्वं वक्ष्यते ।...

Ends:

. शास्त्रप्रवृत्तिरिति ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायांसिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनवृत्तौ सप्तमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ सप्तमोध्यायः समाप्तः ॥ ग्रं० १९२ ॥ मंगलं महाश्रीः ।

क्षितिधव भवदीयं क्षीरधारावलक्षै
रिपुविजययशोभिः श्वेत एवासिदंडः ।
किमुत कवलितैस्तैः कज्जलैर्मालवीनां
परिणतमहिमानं कालिमानं तनोति ॥ २८ ॥ छ

**273. The same, with Commentary** [ तदेव सवृत्ति ].

Folios 1 to 192: 14½ inches long, 1¾ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 192. R. सु ६३ मो L. १९२. Contains the sixth adhyâya of the work.

Ends:

इत्या° षष्ठाध्यायस्य चतुर्थपादः समाप्तः ॥

भूमिं कामगवि [1]श्वगोमयरसैरासिंच रत्नाकर
मुक्तास्वस्तिकमातनु त्वमुडुप त्वं पूर्णकुंभी भव ।

---

[1] स्वगोमय?

धृत्वा कल्पतरोर्दलानि सरलैर्दिग्वारणास्तोरणा-
न्याधत्त स्वकरैर्विजित्य जगतीं नन्वेति सिद्धाधिपः ॥ ४ ॥

संवत् १२९८ वर्षे द्वितीयभाद्रपदवदि ७ गुरौ लिखितेयं ॥ शुभं भवतु ॥ वीजापुरे पोषधशालायां तद्धितप्रथमखंडं समस्तश्रावकैर्लिखापितं ॥

**274. The same** (तदेव).

Folios 98 to 121: 14½ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 50 to 54 aksharas in a line. Contains the eighth adhyâya of the work.

**275. A Commentary** on the **Avasyaka** [आवश्यकस्य विवृतिः टीका]

Folios 1 to 366: 29½ inches long, 2¾ inches broad. 12 to 14 lines in a folio. The "granthâgra" is given as 14,940. Numbered as 183.

Folio 364. R. सू र्थू र्क्क L. ३६४. Dated Saṃvat 1294 = A.D. 1238.

Begins:

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

प्रणिपत्य जिनवरेंद्रं वीरं श्रुतदेवतां गुरून्साधून् ।
आवश्यकस्य विवृतिं गुरूपदेशादहं वक्ष्ये ॥
यद्यपि मया तथान्यैः कृतास्य विवृतिस्तथापि संक्षेपात् ।
तद्रुचिसत्वानुग्रहहेतोः क्रियते प्रयासोयं ॥

**276. Samaradityacharitra** by HARIBHADRASÛRI [समरादित्यचरित्रम् । हरिभद्रसूरिः].

Folios 1 to 317: 34 inches long, 2½ inches broad. 6 to 7 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 316.

R. स्ता ल नृ L. ३१६. Dated Saṃvat 1299 = A.D. 1243.

Begins:

ॐ नमो वीतरागाय ॥

पणमह विजियसुदुज्जयाणिज्जियसुरमणुयविसमसरपसरं ।
तिहुयणमंगलनिलयं वसहगइगयं जिणं उसभम् ॥
परमसिरिवद्धमाणं पणट्ठमाणं विसुद्धवरनाणं ।
गयजोयं जोईसं सयंभुवं वद्धमाणं च ॥
सेसे चिय वावीसे जाइजरामरणबंधणविमुक्के ।
तेलोक्कमत्थयत्थे तित्थयरे भावउ नमह ॥
उवणेउ मंगलं वो जिणाण मुहलालिजालसंवलिया ।
तित्थपवत्तणसमए तियसविमुक्का कुसुमवुट्ठी ॥
देउ सुहं वो सुरसिद्धमणुयचंदेहिं सायरं नमिया ।
तित्थयरवयणपंकयविणिग्गया मणहरा वाणी ॥
अलं पवित्थरेण सुणह...

Ends:

एयं जिणदत्तायरियस्स उ अवयवभूएण चरियमिणं ।
जं विरइऊण पुन्नं महाणुभावचरियं मए पत्तं ॥
तेणं गुणाणुराउ होइ इहं सव्वलोयस्स ॥
गंथग्गमिमीए इमं छंदेणाणुट्ठएण भणिऊण ।
पाएणदससहस्सा हंदिसिलोयाण संठविया ॥ १०००० ॥

Praśasti:

वंशः श्रीपल्लिपालोस्ति सशाखः सत्यर्ववान्[1] ।
भूभृतोप्यधरीचक्रे येनैकच्छत्रितात्मना ॥
अजनि विनयपात्रं तत्र पुंरत्नचूडा-
मणिरमलिनकीर्तिः साढदेवाभिधानः ।

[1] सत्यपर्ववान्.

निरुपमजिनराजस्मेरपादारविंदा-
र्चनचलविहितसेवावाप्तविश्वप्रतिष्ठः ॥ २

शीलव्रतदृढा साढूसंज्ञिता तस्य वल्लभा ।
जिनक्रमयुगांभोजे यन्मनो हंसकायते ॥ ३

भ्राताऽभूत् साढदेवस्य दोसलः सत्यशालितः ।
पद्मीनामधेयाथ प्रिया तस्य विवेकिनी ॥ ४

आसीत् श्रेष्ठिकसाढदेवतनुभूर्जाजाकनामा जिन-
श्रेणिध्याननिशाणशोणितमतिप्राकाश्यनश्यत्तमाः ।
शश्वद्यस्य यशःप्रसूनमसमं राकानिशानायक-
ज्योतिःक्षालितनिर्मलांबरतलामोदाय यज्जातवान् ॥ ५

जाया तस्य जयत्नुका समभवद्दीनानुकंपारसा
सारासिक्तविवेककंदलवनप्रस्तारबद्धादरा ।
नित्यध्यातजिनेश्वरांघ्रिनखरुग्ध्वस्तांधकारांकुरो
यस्याश्चित्तगृहोदरे प्रतिपदं धर्मः सुखं खेलति ॥ ६

पुत्रो लाषणसंज्ञितोऽजनि तयोः पुण्यैकपात्रं कृती
नीतिज्ञो विनयी नयी सुकुलजो दक्षः क्षमादक्षिणः ।
येनोत्तुंगनिजान्वयाब्धयमहाप्रासादमूर्द्धि स्फुटं
दिग्विस्तारियशःसुकेतनपटः प्रस्तारयामासिवान् ॥ ७

जाजाकस्याभवद्भ्राता जसपालाभिधः सुधीः ।
संतुकासंज्ञिता तस्य दयिता दानशालिनी ॥ ८

जातौ तयोः सुतौ रत्नधणसिंहाभिधावुभौ ।
भगिनी नाउका नाम्नी बभूवाम्नायभूषणं ॥ ९

अथ ।

जायाऽजायत लाषणस्य कुलजा दानोद्यता रुक्मिणी
नाम्ना दीनसुवच्छलाऽन्वयविनी पुण्यैंदिरा मंदिरे ।
यस्या मानसपंकजं त्यजति नो पक्षद्वयीनिर्मलो
धर्मो हंसयुवा युतो वरलया तीर्थेशभक्त्याख्यया ॥ १०

नरपतिरितिनामा लाषणस्यांगजन्मा
तदनु भुवनपालाख्यो यशोदेवसंज्ञः ।
क्रमश इह तनूजा जज्ञिरे तस्य तीर्था-
ऽधिपतिसुगुरुपूजालब्धलक्ष्मीविकाशाः ॥ ११

जाल्हणदेवीति सुता जासीनामा तथापरा पुत्री ।
सद्धर्मकर्मनिपुणा क्रमादिमा दुहितरोभूवन् ॥ १२
आसीत्कुलीनचरिता नायिकदेवीति नरपतेर्दयिता ।
अपरा च गौरदेवी तनुभूः सामंतसिंमाख्यः[1] ॥ १३

प्रिया भुवनपालस्य पउदेवीति संज्ञिता ।
बभूव भाग्यभूः शीलरत्नरत्नाकरावनिः ॥ १४
यशोर्णवस्य पत्नी सोहरासंज्ञा पतिव्रता जज्ञे ।
तस्याः समभवत्पुत्रः सांगणनामा स्फुरद्धामा ॥ १५

मातुस्तातो राजपालाभिधानो
मातुर्माता यस्य राणीति नाम्नी ।
मातुर्भ्राता राणिगो वूढडिश्च
मातुः पक्षो लाषणस्येत्थमुक्तः ॥ १६

---

[1] °सिंहाख्यः ?

श्रीमज्जिनेशप्रभुहस्तपद्मा-
धिवासतो लाषणनामधेयः ।
तीर्थेशयात्रादिककर्मनिर्मलः
कुलप्रदीपः सुजनोपकारी ॥ १७
अथान्यदा लाषण एष हृष्टः
सुदृष्टशास्त्रार्थविनीतचेष्टः ।
भवस्वरूपं क्षणदृष्टनष्टं
विभावयामास निशावसाने ॥ १८
प्रातः प्रयातः सुगुरोः समीपे
तदेव तत्रैव तथा निशम्य ।
ततः [1]प्रयोधार्कसुदृष्टवस्तुना
समाधिना ध्यायति सर्वमप्यदः ॥ १९

तथाहि ॥

देहं दुःखैकगेहं जलनिधिलहरीचंचलं जीवितव्यं
संपत्तिः प्राणभाजां प्रसृमरपवनोद्भूतकेतूपमेया ॥
सौंदर्यं सुभ्रुनेत्रांचललुलितसमं बंधुसंगोप्यनित्यो
जैनं धर्मं विनान्यन्नहि मनुजभवे शाश्वतं किंचिदस्ति॥१९ (sic)
दानशीलतपोभावभेदैर्धर्मश्चतुर्विधः ।
मुख्यतो यतयो दानमेवैकं संप्रचक्ष्यते ॥ २०
यद्यपि त्रिविधं शास्त्रं तद्दानं न तु विश्रुतम् ।
तथापि ज्ञानदानान्नो दानमन्यत्प्रशस्यते ॥ २१
ज्ञानं श्रुताश्रितं प्रोक्तं श्रुतं शास्त्रमिति स्मृतम् ।
तच्च द्विधा समाख्यातं कल्पिताचरितक्रमात् ॥ २२

[1] प्रबोधार्क°?

तद्वयोद्योतितं किंचिच्चरितं सुनिरूपये ।
इति चिंतयतस्तस्य स्मृतिगोचरतां गतम् ॥ २३
चरित्रं समरादित्यभूभुजः प्रशमास्पदम् ।
[1]संसारिजीववैरायरसनिस्यंदभाजनं ॥ २४
द्वेषव्याघ्रहुताशनं शमधुनीपूरार्णवं दुर्णय-
ध्वांतध्वंसनभास्करं कलिमलप्रक्षालनैकामृतम् ।
एतत्सच्चरितं सुचारु समरादित्येशतुः शास्त्रतो
बद्धं श्रीहरिभद्रसूरिगुरुणा संवेगसंगाय नः ॥ २५
यदिष्टं वसु[2] संसारे तदिष्टेषु नियोज्यते ।
अन्यदिष्टं हि नो दृष्टं मातरं पितरं विना ॥ २६
इति मातृजयतुकाया निजपितृजाजाह्वयस्य पुण्याय ।
समरादित्यचरित्रं विलेखितं लाषणेनैतत् ॥ २७
येन द्रव्यमुपार्जितं शुभवशादेकांतवीरेण तत्
क्षेत्रे सप्तमिते निवेश्य विहिता सद्वृत्तिरूपा वृतिः ।
तत्सीम्नि प्रकटो जिनेशगुरोरादेशतः शाश्वतो
जैनः श्रीसमरार्कपुस्तकतया घाटः समारोपितः ॥ २८
नंदनवभानुवर्षे पित्रोः सुकृताय लाषणः कुलजः ।
समरादित्यचरित्रव्याख्यानं कारयामास ॥ २९
यावच्चालति नागराट् नलिनति क्षोणीतलं दिग्ततिः
र्यत्र स्तोमति केसरत्यहिमरुक् किंचांबरं भृंगति ।
तावत्तत्समरार्कभूपचरितं चैतन्यविस्तारकं
श्रोतृणां समसंपदं वितनुतां व्याख्यायमानं बुधैः ॥ ३०

---

[1] संसारिजीववैराग्य° ? [2] वस्तु ?

नंदनवभानुवर्षे श्रीरत्नप्रभसूरिणा शुभध्यानात् ।
श्रीस्तंभतीर्थनगरे व्याख्यातं कार्तिके मासि ॥ ३१

**277. Trishashtisalakapurushacharitra** by HEMACHANDRA [ त्रिषष्टिसलाकापुरुषचरित्रम् । हेमचन्द्रः].

Folios 2 to 223 : 15½ inches long, 2 inches broad. 5 to 6 lines in a folio. 65 to 70 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 223. R. सु ष ३ L. २२३. Contains the third parva of the work.

Ends :

श्रीशीतलस्वामिचरितवर्णनो नामाष्टमः सर्गः । समाप्तं तृतीयं पर्व ।

श्रीसंभवप्रभृतितीर्थकृतां तृतीये
ऽष्टानां चरित्रमिह पर्ववरेषु सर्गः ।
ध्येयं पदस्थमिव वारिरुहेषु पत्रे-
ऽनुध्यायतो भवति सिद्धिरवश्यमेव ॥ ६ ॥

मंगलं महाश्रीः ॥ ढ ॥ ढ १२९९ वर्षे आश्विनवदि २ रवौ ऽद्येह श्रीवीजापुरपत्तने समस्तराजावलीपूर्वकं तपाकीयश्रीपोषधशालायां चरित्रगुणनिधानसमस्तसिद्धांतकलोन्मानेन पारगेन तपादेवभद्रगणिमलयकीर्त्तिपंडितकुलचंद्रपंडि० देवकुमारमुनिनेमिकुमारमुनिप्रभृतिसमस्तसाधून् तच्चरणकमलान् भक्तपरमश्रावकसाधु० रतनपालसमस्तसिद्धांतपुस्तकानां पौषधशालाभारनिर्वाहकपरमश्रावकश्रेष्ठिवील्हणद्वितीयभारनिर्वाहकसाधर्मिकानां वात्सल्यतत्परे परमश्रावक ठ० आसपालतृतीयभारनिर्वाहकनिरंतरं पुस्तकसिद्धांतनिर्विकल्पभक्त्या सारतत्परपरमश्रावकसाधु० लाहडप्रभृतीन् समस्तश्रावकैः त्रिषष्टिपुस्तकं समस्तसाधून् श्रावकाणां पठनवाचनपुण्यश्रेयोर्थं लिखापितं ॥ ढ ॥ ढ ॥ लेखकपाठकानां शुभं भवतु ॥ ढ मंगलं महाश्रीः ॥ शिवमस्तु ॥ आचंद्रार्कं अयं पुस्तकं नंदतु ॥ ॥ - - - - मगलं महाश्रीः ॥ ढ ॥ ढ

278. **Nagakumaracharitra** by RATNAYOGÎNDRA [नागकुमारचरित्रम् । रत्नयोगीन्द्रः].

Folios 1 to 14: 15¼ inches long, 1¾ inches broad. 8 lines in a folio. 70 to 75 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 14. R एक L. १४.

Begins:

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

श्रीमान्व्यवहितारोपी वृत्तिं धर्मरथस्य यः ।
चक्रे भ्रांतेर्विनाक्रांतस्तं नमीनं नमीम्यहं ॥

अथ दिग्वदनांभोजमंडनेन मनोमुदं ।
प्रतन्वता प्रसादेन सहसा लब्धजन्मना ॥

द्युसद्दुंदुभिनादेन नभस्तलविसर्पिणा ।
दिव्यगंधभरेणेव मंदप्रस्थानवायुना ॥

वृंदारकनिकायस्य वंदनायै जिनेशिनः ।
सप्रुताह्याननादेन देवान् दूरस्थितानपि ॥

पूर्वमेव [1]परिक्किनसंनिधेर्मगधाधिपः ।
व्यबोधि विपुलाद्रिस्थं वीरं [2]यतिनिवेदकान् ॥

प्रमादनिद्रानिर्विण्णान् पौरान् प्रतिविबोधयन् ।
नादः प्रादुरभूदद्रेस्तदाव्याप्तदिगंतरः ॥

पर्युपासितमर्हंतं परिवारपरिष्कृतिः ।
चचाल चेलिनीनाथस्तदा शक्रसमद्युतिः ॥

Ends:

ततोसौ श्रेणिकः श्रीमान्नत्वा त्रैलोक्यपूजितं ।
देवं श्रीवर्द्धमानाख्यमगमत्स्वास्पदं मुदा ॥

---

[1] परिच्छिन्न°? [2] यतिनिवेदकात्?

श्रीपंचम्युपवासस्य फलोदाहरणात्मकं ।
एवं नागकुमारस्य समाप्तिं चरितं ययौ ॥ ७९
इति श्रीरत्नयोगींद्रेणोपसंगृह्य कीर्त्तितं ।
सहस्रार्द्धमितग्रंथमेतच्चरितमुच्चकैः ॥ ७९

इति नागकुमारचरिते श्रीपंचमीमहोपवासफलोदाहरणे पंचमः सर्गः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

**279. Pravachanasaroddharavishamapadavyakhya** by UDAYAPRABHASÛRI [प्रवचनसारोद्धारस्य विषमपदव्याख्या । उदयप्रभसूरिः].

Folios 1 to 187 : 9½ inches long, 2 inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 61 to 63 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 187. R. ७ L. १८७. The "granthâgra" is given as 3303.

Begins :

८० ॥ प्रवचनसारोद्धारे विषमपदार्थावबोधमाधत्ते ।
श्रीउदयप्रभसूरिः श्रीपार्श्वाधीशमानम्य ॥ १

Ends :

सर्वप्रकारसाहाय्यकारिणः क्षांतिशालिनः ।
जयप्रभस्य कृतिनः प्रयत्नादेष निर्मितः ॥ ८
अवधानवंध्यबुद्धिर्यदत्र न समंजसं ।
उक्तवानहमुत्सूत्रं तत्र मिथ्या कृतं मम ॥ ९
यद्वा यदत्र किंचित्तनुमतिभिर्दुष्टमुदितमस्माभिः ।
प्रीतास्तद्धीमंतः संतः कुर्वंतु निर्दोषम् ॥ १०

ग्रंथाग्रं ३३०३ ॥

मुनिचंद्रसूरिपंडितगुणचंद्राभ्यां भरादिहोपकृतं ।
प्रथमोत्साहनवाचनलेखनकर्मप्रकर्षेण ॥ ११

आकाशकमलं यावन्मेरुनालं हरिद्दलं ।
भास्वान् विकाशयत्येष तावन्नंद्यादसौ भुवि ॥ १२

**280. Avasyakaniryukti** [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 255: 13½ inches long, 1¾ inches broad. 4 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 255.

R. सू ८ वृ. L. २५५.

**281. Panchasutra** [पञ्चसूत्रम्].

Folios 1 to 16: 18 inches long, 2 inches broad. Numbered as 183. Folio 16. R. र्ल्ल ह्रा L. १६.

Begins:

नमो वीतरागाणं सव्वन्नूणं देविंदपूइयाणं जहट्ठियवत्थुवाईणं तेलोक्कगुरूणं अरुहंताणं भगवंताणं

Ends:

अविराहणाफला तिलोगनाहबहुमाणेणं निस्स्येयस्स साहिगित्ति ॥

पवज्जफलसुत्तं समत्तं ॥ ठ ॥ समत्तं पञ्चसूत्रम् ॥

**282. Two books in one manuscript.**

Folios 1 to 44; agreeing in all respects with No. 281. Folio 43. R. प्त ३ L. ४३.

**282, 1. Samgrahini** [संग्रहिणी].

Begins:

निट्ठवियअट्ठकम्मं.....

Ends:

३८३ संग्रहणी प्रकरणं समाप्तेति ॥

**282, 2. Pratikramana** [प्रतिक्रमणम्].

Begins:

नमिऊण महावीरं दंसणमूलं गिहत्थधम्ममहं ।
गिह्णामि सव्वभवकयमिच्छत्ताविरइपडिकमणो ॥ १

Ends:

पडिवज्जए सम्मं ॥ ६०

Then follows the verse नमिऊण महावीरं repeated, and 42 gâthâs, ending: वारह सत्तसिए पडिवज्जइ लखमसिरी सम्मं ॥ ४२

**283. Commentary** on the **Pakshikasutra,** by YASODEVASÛRI [पाक्षिकसूत्रवृत्तिः । यशोदेवसूरिः].

Folios 1 to 199; 18 inches long, 2 inches broad. 8 to 12 lines in a folio. Numbered as 183. Folio 199. R. सूत्रं ६३ L. १९९.

Begins:

ॐ नमो वीतरागाय ।

शिवशर्मैकनिमित्तं विघ्नौघविघातिनं जिनं नत्वा ।
वक्ष्यामि सुखविबोधां पाक्षिकसूत्रस्य वृत्तिमहम् ॥ १
एतच्चूर्ण्यनुसाराद्ग्रंथांतरविवरणानुसाराच्च ।
प्रायो विवरणमेतद्विधीयते मंदमतिनापि ॥ २

Ends:

समाप्ता चेयं शास्त्रानुसारिणी पक्षप्रतिक्रमणवृत्तिरिति ॥
चंद्रकुलांबरशशिनो भव्यांबुजबोधनैकदिनपतयः ।
गुणगणरत्नसमुद्रा आसन् श्रीवीरगणिमिश्राः ॥ १

ये च ।

शुद्धध्यानजलापनीतकलिलाः [1]सक्तानदीपालया
निःसंगव्रतभारधारणरतास्तीव्रे तपस्युद्यताः ।

[1] सज्ज्ञान°?

ग्रीष्मेष्वातपवेदनां गुरुतरां जेतुं सदोपस्थिता
हेमंतेषु च शार्वरं हिमभरं सोढुं सदा निश्चलाः ॥ २
श्रीचंद्रसूरिनामा तेषां शिष्यो बभूव गुणराशिः ।
आनंदितभव्यजनः शंसितसंशुद्धसिद्धांतः ॥ ३
कलिकालदुर्लभानां गुणरत्नानां निधानमनवद्यं ।
समयावदातशुद्धिस्तथापरो देवचंद्रगणिः ॥ ४
श्रीचंद्रनाम्नः सूरेः[1] पादपंकजसेविना ।
वृध्येयं प्रसृता वृत्तिः श्रीयशोदेवसूरिणा ॥ ५
गँभीरमेतदार्षं न चोहने शक्तिरस्ति मम दक्षा ।
नापीह संप्रदायः सम्यग्बहवश्च पाठगमाः ॥ ६
शास्त्रानुसारात्सुखबोधपावै-[2]
रात्मीयशक्त्या निवृतं तथापि ।
यच्चेह किंचिद्वितथं निबद्धं
तत्रास्तु मिथ्या मम दुःकृतं हि ॥ ७
अणहिलपाटकनगरे सौवर्णिकनेमिचंद्रसत्कायां ।
वरपौषधशालायां राज्ये जयसिंहभूपस्य ॥ ८
विशारदैः सूरिवरैर्विहारिभि-
र्विशोधितो यत्नपरायणैरियं ।
तथापि यत्र्यूनमुताधिकं पदं
तत् शोधनीयं कुशलैः कृपापरैः ॥ ९
शुभाशयवशाच्चेह यन्मया सुकृतं कृतं ।
तेन भूयान्ममाभ्यासः सर्वदैव जिनागमे ॥ १०

---

[1] सूरेश्च on सूरेः सु°? [2] पाठै-?

एकादशशतैरधिकैरशीत्या विक्रमाब्दतैः ।
द्वे सहस्रे शतैरधिके सप्तभिर्ग्रंथमानतः ॥ ११

मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु लेखकपाठकयोः ॥ संवत् १३०१ वर्षे मांघवदि १४ सोमे स्वस्ति श्रीमदाघाटे महाराजाधिराजभगवन्नारायणदक्षिणउत्तराधीशमानमर्दनश्रीजयतसिंहदेवतत्पट्टविभूषणराजाश्रिते जयसिंघविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि महं० श्रीतल्हणप्रतिपत्तौ श्रीश्रीकरणादिसमस्तव्यापारान्परिपंथयतीत्येवं काले प्रवर्त्तमाने ठ० वयजलेन पाक्षिकवृत्तिर्लिखितेति ॥ शिवमस्तु ॥

**284. Sraddhapratikramanasutravritti** by KULAPRABHÂCHÂRYA [श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तिः । कुलप्रभाचार्यः].

Folios 1 to 60: $13\frac{1}{2}$ inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. Numbered as 183. Folio 60. R. थू ००० L. ६०.

**285. Commentary** on the **Upadesamala** of **Dharmadasagani** by SIDDHASÂDHU [उपदेशमालाया धर्मदासगणिकृताया विवरणम् । सिद्धसाधुः].

Folios 1 to 204: $19\frac{1}{2}$ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 65 to 68 aksharas in a line.

Commentary begins:

नमः सर्वज्ञाय ॥

हेयोपादेयार्थोपदेशभाभिः . .

Text begins:

जगच्चूडामणीभूर्ज . . .

Book ends:

विषं विनिर्द्धूय कुवासनामयं
व्यचीचरद्यः कृपया मदाशये ।
अचिंत्यवीर्येण सुवासनासुधां
नतोस्मि तस्मै जिनधर्मसूरये ॥ १

उत्सूत्रमत्र विवृतं मतिमांद्यदोषा-
द्गांभीर्यभाजि वचने यदनंतकीर्तेः ।
संसारसागरमनेन तरीतुकामै-
स्तत्साधुभिः कृतकृपैर्मयि शोधनीयम् ॥ २
तोषाद्विधाय विवृतिं गिरिदेवतायाः
पुण्यानुबंधिकुशलं यदिमां[1] मयाप्तं ।
सर्वोपि तेन भवतादुपदेशमाला-
प्रोक्तार्थसाधनपरः खलु जीवलोकः ॥ ३
॥ उपदेशमालाविवरणं समाप्तं ॥

भगवद्गीर्देवतायानिभमात्रदुर्गस्वामिगुरुशिष्यसद्गर्षचरणरेणो सिद्धसाधोः ॥ ग्रंथाग्रं ३९०० ॥ संवत् १३८३ वर्षे कार्तिकशुदि १३ शनौ अद्येह श्रीदेवगिरौ साधुराजसीहसुतसाधुतिहुणसिंहेन श्रीमदुपदेशमालालघुवृत्तिपुस्तिका लिखापिता ॥ यादृशं पुस्तके दृष्टं० ॥ मंगलमस्तु ॥

**286. Acharangachurni** [आचारांगचूर्ण्णिः].

Folios 1 to 292: 15½ inches long, 2 inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 79 to 82 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 191. R. सू ६३ १ L. १९१. The "granthâgra" is given as 8300. Dated Samvat 1303 = A.D. 1247. The donor of this copy is celebrated in a prasasti of 21 slokas.

**287. Pandavacharitra** by DEVAPRABHASÛRI [पाण्डवचरित्रम् । देवप्रभसूरिः].

Folios 1 to 263: 34½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 130 to 135 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 263. R. सू ६३ L. २६३.

[1] यदिदं?

The first folio is defective, and the beginning is supplied on paper as follows :

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

श्रियं विश्वत्रयत्राणनिष्णः पुष्णातु वः प्रभुः ।
शंकरः पुंडरीकाक्षः श्रीमन्नाभिसमुद्भवः ॥ १

पुण्यप्रसूतिः श्रीनेमेः पातु वो देशनागवी ।
घासः स्मरादयो यस्याः क्षीरं मोक्षसुखं पुनः ॥ २

पार्श्वनाथः स वः पायाद्यदंगद्युतिसागरे ।
प्रवालकंदलायंते फणिरत्नप्रभांकुराः ॥ ३

जयंति वर्द्धमानस्य जितदंभोलिवैभवाः ।
मोहांधतमसध्वंसहेलयः सत्त्वकेलयः ॥ ४

चरित्रं पांडुपुत्राणां पवित्रमभिदध्महे ।
श्रुतं हितोपदेशाय यज्ज्ञाने पर्यवस्यति ॥ ५

Ends :

महाकाव्यमेतद्धिनोतु ॥ २८

इति मलधारिश्रीदेवप्रभसूरिविरचिते पांडवचरिते महाकाव्ये बलदेवस्वर्गगमनश्रीनेमिनाथपांडवनिर्वाणवर्णनो नाम अष्टादशः सर्गः ॥

श्रीकोटिकाख्यगणभूमिरुहस्य शाखा
या मेध्यमेत[1] विदिता विटपोपमेस्याः ।
श्रीप्रभवाहनकुले सुमनोभिरामः
ख्यातोस्ति स्वच्छ इव हर्षपुरीयगच्छः ॥ १

तत्राजनि श्रुतसुधांबुधिरिंदुरोचिः-
स्पर्द्धिष्णुकीर्त्तिविभवोऽभयदेवसूरिः ।

[1] मध्यमेति ?

शांतात्मनोप्यहह निस्पृहचेतसोपि
यस्य क्रियाखिलजगज्जयिनी बभूव ॥ २

बद्धक्रीड इवावतीर्य परमज्योतिर्विवर्त्तः क्षितौ
तत्पट्टे वरचंद्रमाः समजनि श्रीहेमसूरिप्रभुः ।

चित्रं यद्वचनामृतानि नृपतिः श्रीसिद्धराजः पपौ
विश्वेषामपि लेभिरे तनुभृतामायूंषि वृद्धिं पुनः ॥ ३

तस्यापदे[1] मदनादिद्विषि जयी विजयसिंहसूरिरभूत् ।
यद्वपुषि स्पर्द्धाभूल्लावण्यामृतशमामृतयोः ॥ ४

श्रीचंद्रसूरिरभवत्तदीयपदभूषणं गुणैकनिधिः ।
विद्यायाश्च मदस्य च येन वितेने चिरवियोगः ॥ ५

धर्मज्ञानविवेकसंयमतपःसंकेतकेलीगृहं
स श्रीमान्मुनिचंद्रसूरिरभवत्तत्पट्टभूषामणिः ।

ब्रूमस्तस्करपुष्करस्य महिमा किं नाम यत्सौरभै-
र्गण्यंते वत सादृशा अपि[2] जनैः संख्यासु संख्यावतां ॥ ६

श्रीदेवप्रभसूरिर्बभूव तच्चरणकमलरोलंबः ।
येन कलैः कीर्तिरवैरभितो मुखरीकृतं भुवनं ॥ ७

मुनिचंद्रसूरिपट्टे श्रीदेवानंदसूरयोभूवन् ।
स्तोत्राय यद्गुणानां ध्रुवं न वेधा अपि सुमेधाः ॥ ८

तेषां [3]कल्पतरुत्रिपिष्टपगवीचिंताश्मवैहासिका-
दादेशात्कविमार्गवल्गनकलानैपुण्यभून्यैरपि ।

---

[1] तस्य पदे? [2] बत मादृशा अपि? [3] कल्पतरुत्रिविष्टपगवी° ?

श्रीदेवप्रभसूरिभिः पोडोश्चरित्रं[1] किम-
प्येतद्विबुधादिशिष्यहृदयोल्लासार्थमभ्यर्थ्यते[2] ॥ ९
श्रीयशोभद्रसूरीणां तथात्र व्यातृतादृशः[3] ।
यथैतदगमत्सर्वं विद्वल्लोकावलोक्यतां ॥ १०
ज्ञानैकमयमूर्त्तनामस्मिन्नवरसान्विते ।
श्रीनरचंद्रसूरीणां प्रज्ञया कतधाधितं[4] ।
प्रीत्यावलोकनेनैव कर्णक्रोडनवातिथेः ।
कर्तुमातिथ्यमर्हति ग्रंथस्यास्य मनीषिणः ॥ १२

मंगलं महाश्रीः ॥

**288. Katharatnakosa** by DEVABHADRASÛRI [कथारत्नकोशः । देवभद्रसूरिः].

Folios 1 to 317 : 34¼ inches long, 2¾ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 135 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 308. R. स्ता ० र्शो L. ३०८. Dated Samvat 1286 = A.D. 1230.

Begins :

ॐ नमो जिनागमाय ॥

पडिबिंबियपणयजणनिलीणभवभीरुभव्वलोयच्च ।
उम्मुहमऊहनिवहसिवभवणारोहसेणिव्व ॥ १
भीमभवोयहिलंघणसज्जासज्जाणवत्तपत्तिव्व[5] ।
चरणनहमालिया सहइ जस्स सो जयइ पढमजिणो ॥ २
सुमणोभिरामरूवो चारुयई सुरहिवयणसयवत्तो ।
जयइ सिवनयरिपत्थियमंगलकलसोव्व वीरजिणो ॥ ३

---

[1] पोडोश्चरित्रं is evidently for पांडोश्चरित्रं. But the pâda is also defective in four syllables. Some such word as सुकृतिभिः may have followed, and been by the scribe confounded with सूरिभिः.

[2] °ग्रंथ्यत ? [3] व्यातृता दृशः ? [4] कतकायितं ? [5] पंत्तिव्व ?

स जयइ पुणोवि दुज्जयकसायसरहोलिविहलिउच्छाहो ।
लंठणछलेन भीउव्व केसरी जं समल्लीणो ॥ ४

भववारयबंधं बंधुणोव्व अवणिं तुवोवसेवावि ।
जिणवइणो मोहमहंधयारहरणंमि रविणो व्व ॥ ५

पासस्स फणामणिणो उंमुहपसरंतकंतिणो दूरम् ।
विहियावट्टियदीवूसवव्व तिमिरं हरंतु ममं ॥ ६

जयइ विलसंतनिंमलमऊहमंडलपसाहियसरीरा ।
पग्गहियपारिवेसव्व ससिकला भयवई वाणी ॥ ७

ससिरीया सच्चाहिट्ठिया य सच्चक्कनंदया सुगया ।
गुरुणो हरिणो व्व कुणंतुं वंछियं निच्छियं मज्झ ॥ ८

इत्थं थोयव्वथुइईसामत्थेणं जडोवि जंपेमि ।
संमत्ताइपयत्थप्पडिबद्धकहारयणकोसं ॥ ९

एत्थय जिणिंदसमयंमि संमया मुत्तिपहपवित्तीए ।
सुमुणी सुसावगो चिय जहुत्तकिरियाकलावन्नू ॥ १०

सुमुणित्तणं च पायं सुसावगत्तं विणा न संभवइ ।
पत्तसिय देसचरित्तो हि सव्वविरइंपि काउमलं ॥

सामन्नविसेसगुणन्निउ य सुसावगत्तणं लहइ ।
सो पुण सामन्नगुणी नेउ संमाइदारेहिं ॥ १२

Folio 10. R. ल्ल/० L. १०. इति श्रीकथारत्नकोशे सम्यक्त्वाधिकारे नरवर्मनृपकथानकं समाप्तं ।...

Folio 13. R. ल्ल/३ L. १३. इति० सम्यक्त्वातिचारचिंतायां शंकादोषे धनदेवकथानकं समाप्तं ।...

Folio 15. R. र्लृ नृ L. १५. इति० सम्यक्त्वचिंतायां द्वितीयातिचारप्रक्रमे नागदत्तकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 18. R. र्लृ ह्ना L. १८. इति स० तृतीयातिचारप्रक्रमे गंगवसुमत्याः कथानकं समाप्तं ॥...

Folio 27. R. थ र्मा L. २७. इति श्रीक० पंचमातिचारे रुद्राचार्यकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 33. R. ला ३ L. ३३. इति श्रीक० षष्ठातिचारप्रक्रमे भवदेवराजर्षिकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 39. R. ला ड्ड L. ३९. इति० सप्तमातिचारे धनकथानकं समाप्तं.

Folio 46. R. प्त फु L. ४६. इति० अष्टमातिचारे अचलकथोक्त्या सम्यक्त्वपटलं समाप्तं ॥...

Folio 55. R. ८ र्नृ L. ५५. इति० पंचनमस्कारे श्रीदेवनृपकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 64. R. र्थु एक L. ६४. इति० चैत्याधिकारे विजयकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 75. R. र्थू र्नृ L. ७५. इति० जिनबिंबप्रतिष्ठाप्रक्रमे महाराजपद्मकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 85. R. ७ र्नृ L. ८५. इति० पूजाधिकारे प्रभंकरकथानकं समाप्तं ।.

Folio 90. R. ६३ ० L. ९०. इति० देवद्रव्यचिंताधिकारे भ्रातृद्वयकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 98. R. ६३ ह्ना L. ९८. इति० शास्त्रश्रवणाधिकारे श्रीगुप्तकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 105. R. सु० नृ० L. १०५. इति० ज्ञानदानावसरे धनदत्तकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 111. R. सु लं १ L. १११. इति० अभयप्रदानप्रस्तावे जयराजर्षि-कथानकं समाप्तं ॥...

Folio 118. R. सु लं फ्रं L. ११८. इति० यत्यवष्टंभदाने सुजयराजर्षिक-थानकं समाप्तं ॥...

Folio 125. R. सु थ ह्रं L. १२५. इति० कुग्रहत्यागे विमलोपाख्यानकं स-माप्तम् ॥...

Folio 131. R. सु ला १ L. १३१. इति० माध्यस्थगुणचिंतायां पुरोहितसुत-नारायणकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 136. R. सु ला फुं L. १३६. इति० सामर्थ्यगुणचिंतायाममरदत्तक-थानकं समाप्तं ।...

Folio 142. R. सु न २ L. १४२. इति० धर्मार्थव्यतिरेकचिंतायां सुंदरक-थानकं समाप्तं ॥...

Folio 147. R. सु न र्मा L. १४७. इति० आलोचकपुरुषव्यतिरेके धर्मदेव-कथानकं समाप्तं ॥...

Folio 155. R. सु ए नृ० L. १५५. इति० उपायचिंतायां विजयदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 162. R. सु थु २ L. १६२. इति० उपशांतप्रक्रमे सुदत्तकथानकं स-
समाप्तं ॥ २५...

Folio 167. R. सु थु मो L. १६७. इति० दक्षत्वगुणचिंतायां सुरशेखरराज-
पुत्रकथानकं समाप्तं ॥ २६...

Folio 171. R. सु थु १ L. १७१. इति० दाक्षिण्यचिंतायां भवदेवकथानकं
समाप्तं ॥ २७...

Folio 176. R. सु थु फू L. १७६. इति० धैर्यगुणचिंतायां महेंद्रनृपकथानकं
समाप्तं ॥ २८...

Folio 180. R. सु ७ ० L. १८०. इति० गांभीर्यगुणचिंतायां विजयाचार्य-
कथानकं समाप्तं ॥ २९...

Folio 185. R. सु ७ रै L. १८५. इति० इंद्रियपंचकविजयव्यतिरेकवर्त्तना-
यां सुजसश्रेष्ठिसुतकथानकं समाप्तं ॥ ३०...

Folio 192. R. सु ६३ २ L. १९२. इति० पैशून्यगुणदोषचिंतायां धनपाल-
बालचंद्रकथानकं सामाप्तं ॥

Folio 199. R. सु ६३ फू L. १९९. इति० परोपकारद्वारचिंतायां भरतकथा-
नकं नमाप्तं ॥ ३२...

Folio 206. R. सु ० फू L. २०६. इति० विनयद्वारव्यावर्तनायां सुलसकथा-
नकं समाप्तं तत्समाप्तौ धर्माधिकारिसामान्यगुण-
कथनापि त्रयस्त्रिंशद्वारप्रमाणा समाप्तेति ॥...

Folio 212. R. सू० लं० २ L. २१२. इति० प्रथमाणुव्रतचिंतायां यज्ञदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 219. R. सू० लं० ३ L. २१९. इति० द्वितीयाणुव्रतचिंतायां सागरकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 225. R. सू० लं० ४ L. २२५. इति० तृतीयाणुव्रतगुणचिंतायां फरुसरामकथानकं समाप्तं ॥ २६...

Folio 232. R. सू० ला० २ L. २३२. इति० चतुर्थाणुव्रतचिंतायां सुरप्रियकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 240 R. सू० प० L. २४०. इति० पंचाणुव्रतविचारणायां धरणकथानकं समाप्तं ॥ ..

Folio 249. R. सू० पू० L. २४९. इति० प्रथमगुणव्रतचिंतायां शिवभूतिस्कंदयोराख्यानकं समाप्तं ॥ ..

Folio 256. R. सू० दि० L. २५६. इति० भोगोपभोगव्रतचिंतायां सकुटुंबमेहश्रेष्टिकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 263. R. सू० थु० १ L. २६३. इति० अनर्थदंडविरतिचिंतायां चित्रगुप्तकथोक्त्या गुणव्रतत्रयं समाप्तं ॥...

Folio 269. R. सू० थु० २ L. २६९. इति० शिक्षाव्रतविचारणायां सामान्यप्रक्रमे [1]धरथकथानकं समाप्तं ॥...

[1] धनरथ०?

Folio 275. R. सू थू तृ L. २७५. इति० शिक्षाव्रतविचारणायां देशावकाशिकविषये पवनंजयकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 280. R. सू ७ ० L. २८०. इति० तृतीयशिक्षाव्रतविचारणायां ब्रह्मदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 287 R. सू ७ र्थो L. २८७. इति० अतिथिसंविभागव्रतविषये नरदेवकथानकमुक्तं ॥...

Folio 292. R. सू ६३ २ L. २९२. इति० द्वादशावर्त्तवंदनकफलवर्त्तनायां शिवचंद्रचंद्रदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 296. R. सू ६३ फुं L. २९६. इति० प्रतिक्रमणगुणचिंतायां सोमदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 303. R. स्ता ० ३ L. ३०३. इति० कायोत्सर्गविधानचिंतायां सशिराजकथानकं समाप्तं ॥...

इति० प्रत्याख्यानव्यतिरेकचिंतायां भानुदत्तकथानकं समाप्तं ॥...

Ends:

सूरीपसन्नचंदो न नामउं अत्थउंवि परं ।
तस्सेव गेहिं सिरिसुमइवायगाणं विणेयलेसेहिं ।
सिरिदेवभद्दसूरीहिं पसरइउं कहाकोसो ।
संघधुरंधरसिरिसिद्धवीरसेट्ठीण वयणउं ।
जेहिं चरियं चरिमजिणिंदस्स व रइयं वीरनाहस्स ॥

परिकम्मिऊण विहियं च जे हिंसइ भव्वलोगपाउग्गं ।
संवेगरंगसालाभिहाणमाराहणारयणं ॥

कंचलकलसविहूसियमुणिसुव्वयभुवणमंडियंमि पुरे ।
भरुयत्थे तेहिं ट्ठिएहिं एस नीउ परिसमत्ति ॥
वसुबाणरुद्दसंखे वच्चंते विक्कमाउ कालंमि ।
लिहिउ पउमंमि य पोत्थयंमि गणिअमलचंदेण ॥

अलं बहुभणिएण ॥

यदिह जगदे किंचिन्मोहान्मया समयाद्वहि-
र्यदपि सुकविक्षुद्मार्गाद्वचोभिदधेऽन्यथा ।
तदुदितकृपैः सद्भिस्त्यक्त्वात्तथैष विशोध्यतां
भवति कथिकाकोशः पंथा यथा सिवसद्मनः ॥ १

यत्कृत्वेदं त्रिकरणजयात्पुन्यमस्माभिराप्तं
तेनैवैतच्छ्रवणपठनाख्यानचिंतैकचित्ताः ॥
संतः संतु प्रतिसभमितश्चाप्तमोहव्यपोहा
भूयो भूयो जिनपतिमते बोधिसिद्धिं लभंताम् ॥ २

जीयासुः शशिनीलकांचनजपामेघोपमांगत्विषः
श्रीमन्नाभितनूद्भवप्रभृतयः सर्वेपि तीर्थेश्वराः ।
गीरंबा च सुदर्शना च विदिता देव्योपि काल्यादयो
भूयासुर्जिनसासनस्य सततं प्रोत्सर्पणाद्धेतवे ॥ ३

इति बहुविधवाक्यानेकमाणिक्यपूर्ण्णा-
गमजलनिधिलब्धैरर्थलेशैर्निबद्धः ।
तदपि निहतभूतिप्राणिदौर्गत्यदुःखो
जयतु सततमेष श्रीकथारत्नकोशः ॥ ४

इति प्रव्रज्यार्थचिंतायां श्रीप्रभप्रभाचंद्रचरितमुक्तं तदुक्तौ च सम्यक्त्वादिपंचाशदर्थाधिकारसंबद्धः कथारत्नकोशोपि समाप्तः ॥

मंगलं महाश्रीः ॥ शिवमस्तु सर्वजगतः ० ॥

संवत् १२८६ वर्षे श्रावणसुदि ३ बुधेऽद्येह प्रल्हादनपुरे कथारत्नकोशपुस्तकमलेखीति भद्रमिति ॥

289. **Avasyakachurni** [आवश्यकचूर्णिः].

Folios 1 to 268: 37 inches long, 2¾ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 115 to 120 inches in a line. Contains the first khanda of the work.

290. **Dasasrutaskandhachurni** [दशाश्रुतस्कन्धचूर्णिः].

Folios 1 to 164: 27 inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 91 to 95 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 164. R. ख L. १६४. Dated Samvat 1328 = A.D. 1272.

Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

नमो अरहंताणं । णमो सिद्धाणं णमो आयरियाणं । णमो उवज्झायाणं । नमो लोए सव्वसाहूणं । सुतं मे आउसंतेणं भगवता एवमक्खातं इह खलु थेरेहिं भगवंतेहिं असमाहिट्ठाणा पन्नत्ता ॥

Ends:

जात्यंधाः ससंकंठाः जावणयावि । जावकरणणयो ॥ सव्वेसिंपि-णयाणं गाधा ॥ दशानां चूर्णी परिसमाप्ता ॥

अनुष्टुप्छंदोहेशेन श्लोक २२२९

संवत् १३२८ वर्षे आषाढशुदि १२ गुरौऽद्येह षयरोदुग्रामवास्तव्य ठ० चंडसुत ठ० लक्ष्मणेन दशाश्रुतस्कंधस्य चूर्णिर्लिखिता ॥

**291. Yogasastravivarana** by HEMACHANDRA [योगशास्त्र-विवरणम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 323 : 34½ inches long, 2⅝ inches broad. 10 to 16 lines in a folio. 110 to 115 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 12,000. Numbered as 183. Folio 323. R. स्ता ध ३ L. ३२३.

**292. Siddhaprabhrita** with **Commentary** [सिद्धप्राभृतं सटीकम्].

Folios 1 to 20 : 34 inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 145 to 162 aksharas in a line.

Text begins :

तिहुयणपणए तिहुयणगुणाहिपति

Text ends :

वीसुत्तरसयमंगं गाधाबंधेण पुव्वणिस्संदं ।
विस्थारेण महत्थं सुयाणुसारेण णेयव्वं ॥ ११८

वीसुत्तरसयगणणाम सिद्धपाहुडं सम्मत्तं ॥ अग्गेण पुव्वणिस्संदं ॥

Commentary begins :

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

सकलभुवनेशभूताञ्जिखिलातिसयान् जिनान् गुरून् स्तुत्वा ।
सिद्धप्राभृतटीका तदर्थहितकाम्यया क्रियते ॥ १

Commentary ends :

णवरं पूर्वस्यामेणीयाख्यस्य निष्यंद इदं सिद्धप्राभृतमिति ।
गाथासंयोजनार्थोयं प्रयासः केवलो मम ।
अर्थः सूक्तः स्फुटो ह्येष टीकाकृद्भिश्चिरंतनैः ॥
सिद्धप्राभृतं समाप्तं ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

**293. Munisuvratacharitra** by MUNIRATNA [मुनिसुव्रतचरित्रम् । मुनिरत्नः].

Folios 1 to 193: 34 inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line.

Begins:

॥ ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

पायात्पदनखश्रेणिर्मणिस्वच्छा जिनोस्य[1] वः ।
धर्मस्य दशरूपस्य या क्रीडा दर्पणायते ॥ १

Ends:

८३ इत्याचार्यश्रीमुनिरत्नविरचिते श्रीमुनिसुव्रतचरिते महाकाव्ये अश्वावबोधस्कंदकाचार्यकार्त्तिकयथाविस्तारिविहारस्वामिनिर्वाणस्वरूपवर्णनस्त्रयोविंशः सर्गः ॥ समाप्तं चेदं मुनिसुव्रतचरितं । मंगलं महाश्रीः ॥ ६८०६

**294. Jambudvipaprajnaptichurni** [जंबूद्वीपप्रज्ञप्तिचूर्णिः].

Folios 2 to 122: agreeing in all respects with No. 293.

Ends:

जंबूद्वीवपण्हकरणाणं चूर्ण्णी सम्मता ॥ ग्रंथसर्वसंख्याश्लोक ६३२३.

**295. Trishashtisalakapurushacharitra** by HEMACHANDRA [त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्रांतर्गतमष्टमं पर्व । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 129: 35¾ inches long, 2½ inches broad. 6 to 12 lines in a folio. 102 to 110 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 129, R. सु थ र्ज्ञा L. १२९. Dated Samvat 1391 = A.D. 1335. Contains the eighth parva of the work.

Ends:

समस्तनिर्ग्रंथचक्रचूडामणिश्रीकृष्णराजर्षिगच्छे सुविहितशिरोमणिश्रीपद्मचंद्रोपाध्यायान्वये भट्टारकश्रीपृथ्वीचंद्रसूरयस्तत्पट्टांबरदिनकरश्रीप्रभानंदसूरीणां सदुपदेशेन समस्तपृथ्वीतलाख्ये सुचिंतितगो-

[1] जिनस्य?

पवित्रिते सा० क्षेमंधरपुत्रः सा० धनचंद्रमुनिचंद्रदेपालाभिधाः धनचंद्रसुतौ धीमसींहकालाभिधौ मुनिचंद्रसुताः । छीहिल नोलू सोमसीह हालाभिधा धीमसीहपुत्रौ लाडणनरपालौ सोमसीहपुत्राः सा० धरणिग-आसपाल दूलह काल्ह पारश्वाभिधानाः तैः सद्गुरूणामुपदेशलेशं निशम्य संसारासारतां विचार्य संवत् १३९१ वर्षे स्वमातुः सोमश्री-श्रेयोर्थं गृहीतमिदं नंदतादाचंद्रार्कं वाचकग्रहकैः सह ॥

296. The same [तदेव सप्तमं पर्व].

Folios 1 to 223: agreeing in all respects with No. 295. Folio 223.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{र्व}}$ L. २२३. Contains the seventh parva of the work.

297. Sabdanusasana by HEMACHANDRA [शब्दानुशासनम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 212: 7¾ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 32 to 34 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 212.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{त्रे}}$ L. २१२. Goes down to the second pâda of the third adhyâya of the work.

298. Commentary on the above portion of the Sabdanusasana (तस्यैव टीका).

Folios 1 to 228: 10½ inches long, 2 inches broad. 8 to 16 lines in a folio. 40 to 44 aksharas in a line.

299. Samyaktvaprakarana by CHANDRAPRABHASÛRI with the Great Commentary [सम्यक्त्वप्रकरणम् सबृहद्वृत्ति । चन्द्रप्रभसूरिः].

Folios 1 to 200: 34 inches long, 2⅝ inches broad. 8 lines in a folio. 105 to 115 aksharas in a line. Incomplete and injured.

Commentary begins:

नमः श्रीपंचपरमेष्ठिभ्यः ॥

यद्वक्त्रांभोजवाप्याः स्फुटवचनघटीयंत्रचारेण निर्य-
त्सूरिश्रेणिप्रणालीप्रणयिगुणगणप्रोच्छलच्छीकरौघं ।

तत्त्वांभोऽद्यापि सिंचत्सफलयतितमां शासनोद्यानमेत-
त्तं भक्त्या नौमि नम्रस्त्रिजगदधिपतिं श्रीजिनं वर्द्धमानं ॥

Text begins:

पत्तभवन्नवतीरं दुहदवनीरं सिवंबतरुकीरं ।
कंचणगोरसरीरं नमिऊण जिणेसरं वीरं ॥ १

वुच्छं तुच्छमईणं अणुग्गहत्थं समत्थभव्वाणं ।
संमत्तस्स सरूवं संखेव — — — — महं ॥ २

**300. Jnatasutrapramukhashadangavritti** by ABHAYADEVASÛRI [ज्ञातासूत्रप्रमुखषडंगवृत्तिः । अभयदेवसूरिः].

Folios 1 to 472: 36 inches long, 2½ inches broad. 8 lines in a folio. 138 to 145 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 472. R. स्तै २ L. ४७२. Dated Samvat 1292 = A. D. 1236.

**301. Upamitibhavaprapancha Katha** by SIDDHARSHI [उपमितिभवप्रपञ्चा कथा । सिद्धर्षिः].

Folios 1 to 393: 32½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 115 to 123 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 393. R. स्ता ३ L. ३९३.

Begins:

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

नमो निर्नाशिताशेषमहामोहाहिमार्त्तये ।
लोकालोकामलालोकभास्वते परमात्मने ॥ १

Ends:

तत्साधुभिः कृतकृपैर्मयि शोधनीयं ॥
पार्श्विलसाधोरपि लिखितं तथा ॥

इत्युपमितभवप्रपंचायां कथायां पूर्वसूचितमीलकवर्णनो नामाष्टमः प्रस्तावः समाप्तः ॥ समाप्ता चेयमुपमितभवप्रपंचा कथेति ॥

द्योतिताखिलभावार्थः सद्भव्याब्जप्रबोधकः ।
सूराचार्योऽभवद्दीप्रः साक्षादिव दिवाकरः ॥

आचारपंचकोद्युक्तः प्रसिद्धो जगतीतले ।
अभूद्भूतहिते धीरस्ततो देल्लमहत्तरः ॥

ज्योतिर्निमित्तशास्त्रज्ञः प्रसिद्धो देत्सविस्तरः[1] ।
ततोभूदुल्लसत्कीर्तिर्ब्रह्मगोत्रविभूषणः ॥

दुर्गस्वामिमहाभागः प्रख्यातः पृथिवीतले ।
प्रव्रज्यां गृह्णता येन गृहं सद्धनपूरितं ॥

हित्वा सद्धर्ममाहात्म्यं क्रिययैव प्रकाशितं ।
यस्य तच्चरितं वीक्ष्य शशांककरनिर्मलं ॥

बुद्धास्तत्प्रत्ययादेव भूयांसो जंतवस्तदा ।
सद्दीक्षादायकं तस्य स्वस्य चाहं गुरूत्तमं ॥

नमस्यामि महाभगं गर्गार्षिमुनिपुंगवं ।
क्लिष्टेपि दुःखमाकाले यः पूर्वमुनिचर्चया ॥

विजहारेह निःसंगो दुर्गस्वामी धरातले ।
सद्देशनांशुभिर्लोके द्योतित्वा भास्करोपमः ॥

श्रीभिल्लमाले यो धीरो गतोस्तं सद्विधानतः ।
तस्मादतुलोपशमः सहार्षिरभूदनाविलमनस्कः ।
परहितनिरतैकमतिः सिद्धांतनिधिर्महाभागः ॥

विषमभवगर्त्तनिपतितजंतुशतालंबदानदुर्ललितः ।
दलिताखिलदोषकुलोपि सततकरुणापरीतमनाः ॥

---

[1] देशविस्तरः?

यः संग्रहकरणरतः सदुपग्रहनिरतबुद्धिरनवरतं ।
आत्मन्यतुलगुणगणैर्गणधरबुद्धिं विधापयति ॥
बहुविधमपि यस्य मनो निरीक्ष्य कुंदेंदुविशदमद्यतनाः ।
मन्यंते विमलधियः सुसाधुगुणवर्णनं सत्यं ॥
उपमितिभवप्रपंचा कथेति तच्चरणरेणुकल्पेन ।
गीर्देवतया विहिताऽभिहिता सिद्धाभिधानेन ॥

अथवा ।

आचार्यहरिभद्रो मे धर्मबोधकरो गुरुः ।
प्रस्तावे भावतो हंत स एवाद्ये निवेदितः ॥

विषं विनिर्द्धूय कुवासनामयं
व्यचीचरद्यः कृपया सदाशये ।
अचिंत्यवीर्येण सुवासनासुधा-
न्नतोस्मि तस्मै हरिभद्रसूरये ॥

अनागतं परिज्ञाय चैत्यवंदनसंश्रया ।
मदर्थेन कृता येन वृत्तिर्ललितविस्तरा ॥
यत्रातुलरथयात्राधिकमिदमिति लब्धवरजयपताकम् ।
निखिलसुरभुवनमध्ये सततप्रमदं जिनेंद्रगृहं ॥
यत्रार्याष्टंकशालायां धर्मः सहेवधामसु ।
कामो लीलावतीलोके सदास्ते त्रिगुणो मुदा ॥
तत्रेयं तेन कथा कविना निःशेषगुणगणाधारे ।
श्रीभिल्लमालनगरे गदिता जिनमंडपस्थेन ॥
प्रथमादर्शे लिखिता साध्व्या श्रुतदेवतानुकारिण्या ।
दुर्गस्वामिगुरूणां शिष्यिकयेयं गणाभिधया ॥

संवत्सरशतनवके द्विषष्टिसहितेतिलंघिते चास्याः ।
ज्येष्ठेसितपंचम्यां पुनर्वसौ गुरुदिने समाप्तिरभूत् ॥
मंगलं महाश्रीः ॥

Praśasti of the donor of the book :

॥ श्रीमालाचलमौलिमूलमिलितस्त्रैलोक्यसुश्लाघितः
पर्वालीकलितः सुवर्णनिलयः प्रासादलब्धालयः ।
लीनाभ्यकुलः (sic) प्रलीनकलुषः शुभ्रातपत्रानुगो
वंशोस्ति प्रगटः सदौषधनिधिः श्रीधर्कटानां पटुः ॥ १
सारासारविचारचारुचतुरः सारार्थबद्धादरः
संसारोदरवर्त्तिजंतुशरणश्रीमज्जिनार्चापरः ।
कारुण्याकरसद्गुरुस्तुतिवशप्राप्तार्थदानोद्यत-
स्तत्रात्मीयकुलक्रमोचितरतः सन्नेमिचंद्रोभवत् ॥ २

तस्यानघा घनपयोधरयुग्मरम्या
रामानुरूपगुणरंजितभर्तृचित्ता ।
चिंताव्यतीतफलदायकधर्मलीना
निर्वाणनामविदिता जनतासु पत्नी ॥ ३

जीवाजीवपदार्थसार्थवचनः संपूर्णचंद्राननः
सर्वाधीनधनः सलीलगमनः क्रोधेभपंचाननः ।
नैपुण्यार्जितसज्जनः प्रतिदिनप्रारब्धदानावनः
सूनुः श्लाघितसर्वदेवभुवनख्याताभिधानस्तयोः ॥ ४

देवेन केनापि कदाचिदेष
नीतो रजन्यां स्वगृहात्प्रसुप्तः ।
अष्टापदे वंदितवान् जिनेंद्रान्
प्रातः स्वहस्ते कुसुमं ददर्श ॥ ५

सदा दानाशक्ता[1] स्वकुलविमलाचारनिरता
सुशीलप्रख्याता परहितरता दैन्यरहिता ।
अमानातिक्रांता गुणगणयुता सज्जनमता
सदच्छुप्रानामा वरसहचरी तस्य च तयोः ॥ ६

लक्ष्मीपतिः सुतनयोऽजनि यक्षदेवः
श्रीराजिनीनयनसंमद अम्रदेवः[2] ।
धीधीमनोभवनदीपकचांदिगाख्या-
स्तुर्या[3] यशोमतिवधूप्रियपुंडरीकः ॥ ७

चतुर्भिरेभिर्जिनधर्मलीनै-
र्विभावितागाधभवाब्धिभावैः ।
व्यधायि धंधाणकसंनिवेशे
शरण्यचंद्रप्रभदेवहर्म्यं ॥ ८

प्रत्याख्यानं येन कृत्वौदनादेः
पद्भ्यां निर्गत्योज्जयंते नगेंद्रे ।
श्रीमन्नेमिर्वंदितः पूजितश्च
क्षिप्रं भूयाद्यक्षदेवः ससौख्यं ॥ ९

यक्षदेवस्य तस्याद्यमी[4] जातवान्
चारुपुत्रः प्रियः शांतनामादिमः ।
धर्मकर्मा सुशीलाम्रदत्ताभिधः
क्रोधकोपोजितः [5]कमरुःपोजितः ॥ १०

धर्मार्थादिचतुःप्रकारपुरुषास्वार्थोद्यतस्यान्यदा
द्वौ द्वौ सुंदरभार्ययोर्वरसुतौ श्राद्धाम्रदेवस्य तौ ।

---

[1] दानसक्ता ? [2] आम्रदेवः? [3] चांदिगाख्यस्तुर्यो? [4] तस्माद्यमी ? [5] कामरूपो ?

संजातौ कुलजप्रियः[1] सुसरलौ पार्श्वाख्यमूणागकौ
राजन्या बुधलक्ष्मणो [2]गणनिधिर्नागेंद्रनामानघः ॥ ११

सन्नेमिचंद्रगुणमंदिरदेवचंद्र-
सूनुद्वयं व्यजनि चांदिगनामधेयः ।
प्रद्युम्नशंवकृतनामकमुज्ज्वलांगं
सत्पुंडरीकसुतयाजनि पुत्रयुग्मं ॥ १२

नागेंद्रः शुभधर्मकर्मनिरतः सन्मोहिनीभार्यया
पद्मावत्यभिधानया सरलया स्वस्त्रीयया संयुतः ।
वाहिन्या सुतया सुतेन गुणिना सुश्रीकुमारेण वै
शांतापत्ययशःप्रियानघयशोदेवेन धर्मार्थिना ॥ १३

अथान्यदा दानतपोविधान-
सुभावनाशीलसनाथधर्मे ।
जिनप्रणीते विदधन् प्रयत्नं
शृणोति धर्म्यं वचनं गुरुभ्यः ॥ १४

तद्यथा ।

निरवधिभवबार्द्धौ कर्मदोषाद्भ्रमंतः
प्रवरशरणहीनो योनिलक्षेषु जीवाः ।
कथमपि त्रुटियोगान्मानुषं जन्मरत्नं
सकलगुणविशिष्टं कष्टलक्षैर्लभंते ॥ १५

प्राप्य तत्प्राणिभिः प्रार्थितार्थप्रदं
प्रेरणाप्रोद्यतप्रांजलप्रेरितैः ।
प्रत्यहश्चिंतयित्वा धनाद्यस्थिरं
कर्तुमेवोचितं चारु जैनं वचः ॥ १६

[1] कुलजप्रियौ? [2] गुणनिधिः?

प्राणातिपातविरतिप्रमुखानि यानि
जैनागमे निगदितानि महाव्रतानि ।
तानि क्षमो यदि न कर्त्तुमशक्तियोगा-
द्यूयं कुरुध्वममलं गृहिधर्ममेनं ॥ १७

कर्त्तव्यं जिनपुंगवस्य महनं स्तोत्रैश्च तत्संस्तवः
सेव्यः साधुजनः प्रसन्नवदनैः श्रव्यं जिनेंद्रोदितं ।
चिंत्या द्वादशभावना निजहिते कार्यः प्रयत्नो महान्
शक्त्या चान्यहिते भवाब्धितरणप्रत्युद्यतैः प्राणिभिः ॥ १८

मोहादिद्विपकुंभभेदनविधौ येषां सदा पौरुषं
कामित्वं कमनीयमुक्तिललनापीनस्तनस्पर्शने ।
न्यायोपात्तधनं गतं जिनमतक्षेत्रेषु सप्तस्वहो
तेषां पौरुषकामिता विभविता मन्ये कृतार्था भुवि ॥ १९

रम्ये श्रीजिनपुंगवस्य सदने बिंबे तदीयेऽनघे
संघे श्लाघ्यतमे प्रसस्तचरिते पूज्ये चतुर्वर्णके ।
सर्वज्ञागमलेखने विनिहितं वित्तं भवेदिष्टदं
सत्क्षेत्रे विधिनोप्तमिष्टसमये शाल्यादिबीजं यथा ॥ २०

ये कृत्वा जिनमंदिराणि विधिना संपूज्य वस्त्रादिभिः
श्रीसंघं समुपात्तनीतिविभवाः श्रद्धापराः श्रावकाः ।
स्याद्वादप्रतिबद्धवाक्यजनकश्रीचीररागेण[1] य-
च्चिर्नीतं किल लेखयंति भविनः किं किं न तैः सत्कृतं ॥ २१

श्रुत्वा पुस्तकवाचनामनुदिनं गृह्णंति केचिद्व्रतं
देवाधीशजिनेंद्रपूजनपरा श्राद्धा भवेयुः परे ।

---

[1] श्रीवीतरागेण ?

अन्ये भद्रकभावभावितमनःसद्धर्मयोग्या नरा
जायंते खलु यस्य पुस्तकमिदं हेतुः स तच्छ्रेयसः ॥ २२ ॥

इत्याकर्ण्य जिनप्रणीतमनघं धर्मं गुरुभ्यस्ततः
पर्यालोच्य कुटुंबकेन गुणिना नागेंद्रनामा गृही ।
सिद्धाख्येन कृतां कथांमुपमितिं सिद्धांतसारोद्धृतां
तोषादेष सुधीर्व्यलीलिखदिमां स्वश्रेयसे पुस्तके ॥ २३

यावन्मेरुः प्रतपति रविर्द्योतते यावदिंदु-
र्यावद्वायुः स्फुरति गगने तारकाः संति यावत् ।
यावद्भूमिः प्रवहति पयः सागरे यावदेत-
त्तावन्नंद्याद्गुणिभिरनिशं पुस्तकं वाच्यमानं ॥ २४

मंगलं महाश्रीः ॥

**302. Kalpabhashya** and **Kalpasutra** [कल्पभाष्यं । कल्पसूत्रं च].

Folios 137 to 252 : $33\frac{1}{2}$ inches long, $2\frac{1}{4}$ inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line. Numbered as No. 183.

Folio 252. R. $\frac{\text{सू}}{२}$ L. २५२.

Kalpabhâshya begins :

॥ नमः श्रीवर्धमानाय ॥

•परिसए खित्तम्मीउ एस्स एक्केरिसंमि वसियव्वं ।
पुवुत्तदोसरहिए वीयाइ जढेससंबंधो ॥ १

Kalpabhâshya ends :

दीवणाय आराधणछिन्नसंसारी ॥ सर्वसंख्या ग्रंथाग्रं ३९७०॥
कल्पभाष्यं समाप्तं ॥ मंगलमस्तु ॥

Kalpasûtra begins :

॥ उवस्सयस्स अंतोवगडा यसालीणि वावी हीणिव ...
वितिउद्देश उसम्मत्तो ॥

Kalpasûtra ends :

णोकप्पति निग्गंथाणं निग्गंथीणं उवस्सए आसइत्तए वा चिट्ठित्तए वा ।

जिणकप्पट्ठिई थेरकप्पट्ठित्तीत्ति बेमि ॥ छ
कप्पे छट्ठो उद्देसउ सम्मत्तो ॥ ग्रंथाग्रं ३२१ सूत्रं ॥

**303. Avasyakatika** by HARIBHADRÂCHÂRYA [आवश्यकटीका। हरिभद्राचार्यः].

Folios 1 to 227; agreeing in all respects with No. 302.

**304. Chandraprajnaptitika** by MALAYAGIRI [चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका। मलयगिरिः].

Folios 1 to 249 : 34½ inches long, 1⅓ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 135 to 145 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 9500. Dated Samvat 1445 = A.D. 1389.

**305. Chandraprajnaptisutra** [चन्द्रप्रज्ञप्तिसूत्रम्].

Folios 1 to 50; agreeing in all respects with No. 304. The "granthâgra" given as 1854.

**306. Laghusamgrahini** by CHANDRASÛRI [लघुसंग्रहिणी। चन्द्रसूरिः].

Injured. 50 folios.

**307. Strimokshavivada** [स्त्रीमोक्षविवादः].

Injured. 25 folios.

**308. Commentary** on the **Abhidhanachintamani** by HEMAÇHANDRA [अभिधानचिन्तामणेटीका। हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 323 : 31½ inches long, 1⅓ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 10,000. Numbered as 183. Folio 323. R. स्ता व ३ L. ३२३.

**309. Bhavabhavana**, by HEMACHANDRA, with **Commentary** [भवभावना सटीका। हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 325 : 29 inches long, 2½ inches wide. 14 lines in a folio. 120 to 135 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 12,950. Dated Samvat 1249 = A.D. 1193.

श्रीप्रभवाहनकुलांबुनिप्रसूनः[1]
क्षोणीतलप्रथितकीर्तिरुदीर्णशाखः ।
विश्वप्रसाधितविकल्पितवस्तुरुच्चै-
श्छायाश्रितप्रचुरनिर्वृतभव्यजंतुः ॥ १

ज्ञानादिकुसुमनिचितः फलितः श्रीमन्मुनींद्रफलवृंदैः ।
कल्पद्रुम इंव गच्छः श्रीहर्षपुरीयनामास्ति ॥ २

[2]तस्मिन् गुणमणिरत्नरोहणगिरिर्गांभीर्यपाथोनिधि-
स्तुंगत्वानुकृतक्षमाधरपतिः सौम्यत्वतारापतिः ।
सम्यग्ज्ञानविशुद्धसंयमतपःस्वाचारचर्यानिधिः
शांतः श्रीजयसिंहसूरिरभवन्निःसंगचूडामणिः ॥ ३

रत्नाकरादिवैतस्माच्छिष्यरत्नं बभूव तत् ।
स वागीशोपि नो मन्ये यद्गुणग्रहणे प्रभुः ॥ ४

श्रीवीरदेवविबुधैः सन्मंत्राद्यतिशयप्रवरतोयैः ।
द्रुम इव यः संसिक्तः कस्तद्गुणकीर्त्तने विबुधः ॥ ५

तथा हि ।

आज्ञा यस्य नरेश्वरैरपि शिरस्यारोप्यते सादरं
यं दृष्ट्वापि मुदं व्रजंति परमां प्रायोतिदुष्टा अपि ।
यद्वक्त्रांबुधिनिर्यदुत्कलवचःपीयूषपानोद्यतै-
र्गीर्वाणैरिव दुग्धसिंधुमथने तृप्तिर्न लेभे जनैः ॥ ६

---

[1] अंबुनिधिप्रसूतः ? [2] तस्मिन्सद्गुणरत्न° ?

कृत्वा येन तपः सुदुष्करतरं विश्वं प्रबोध्य प्रभो-
स्तीर्थं सर्वविदः प्रभावितमिदं तैस्तैः स्वकीयैर्गुणैः ।
शुक्लीकुर्वदशेषविश्वकुहरं भव्यैर्निबद्धस्पृहं
यस्याशास्वनिवारितं विचरति श्वेतांशुशुभ्रं यशः ॥ ७

यमुनाप्रवाहविमलश्रीमन्मुनिचंद्रसूरिसंपर्कात् ।
अमरसरितेव सकलं पवित्रितं येन भुवनतलं ॥ ८

विस्फूर्जत्कलिकालदुस्तरतमःसंतानलुप्तस्थितिः
सूर्येणेव विवेकभूधरशिरस्यासाद्य येनोदयं ।
सम्यग्ज्ञानकरैश्चिरंतनमुनिक्षुण्णः समुद्योतितो
मार्गः सोभयदेवसूरिरभवत्तेभ्यः प्रसिद्धो भुवि ॥ ९

निजशिष्यलवश्रीहेमचंद्रसूरिमुखेन विवृतिरियं ।
सूत्रयुता तैरेव हि विहिता श्रुतदेवतावचसा ॥ १०

सप्तत्यधिकैकादशवर्षशतैर्विक्रमादतिक्रांतैः ।
निष्पन्ना वृत्तिरियं श्रावणवदि पंचमीदिवसे ॥ ११

आसीन्मेढतकस्थाने बोधिस्थः श्रावको धनी ।
याहिका नाम तद्भार्या शीलादिगुणसंयुता ॥ १२

सौवर्णिकः प्रसिद्धोत्र समायातः सुतस्तयोः ।
[1]सासनासान्यतात्मा तु साधारणसमाह्वयः ॥ १३

सोहिणिनाम्नी भार्या पुत्रो लक्ष्मीधरोस्ति तस्येह ।
छत्रापल्यां च तथा वीरश्रेष्ठचंगसंभूतः ॥ ३

श्रेष्ठी यशोदेव इति प्रसिद्धो
यदेतयोर्वृत्तिरियं समग्रा ।

[1] सासनात्सोन्यनाम्ना ?

स्थितैर्गृहे चेल्लकनामकस्य
श्रेष्ठेस्तथा वीरकनंदनस्य ॥ ४
निष्पादितास्माभिरतोप्यमीषां
निःशेषकाणामपि मुक्तिहेतुः ।
संपद्यतां शीघ्रमसौ सहाय-
कर्माश्रितानामपरांगिनां च ॥ ५
प्रत्यक्षरगणनया ग्रंथाग्रं १२९९० मंगलं महाश्रीः ।
संवत् १२४९ श्रावणवदि ८ सोमे ॥ छ

**310. Commentary** on the **Vyavaharasutra** by MALAYAGIRI [व्यवहारसूत्रस्य टीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 374 : 32½ inches long, 2 inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 145 to 150 aksharas in a line. Numbered as No. 183. Folio 374. R. सू ६ ऊ L. ३७४. The "granthâgra" is given as 33,625. Dated Samvat 1,309 = A.D. 1253.

**311. Vyavaharasutrasya Dasamoddesaka** [व्यवहारसूत्रस्य दशमोद्देशकः].

Folios 385 to 392: agreeing in all respects with No. 310. The "granthâgra" is given as 688. Dated as 310.

**312. Parsvanathacharitra** by MÂNIKYACHANDRA [पार्श्वनाथचरित्रम् । माणिक्यचन्द्रः].

Folios 1 to 187 : 33 inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 145 to 156 akshâras in a line. Numbered as 183. Folio 186. R. सू ६ फु L. १८६.

Begins :

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥ अर्हं ॥
ॐ नमो विश्वमित्राय जैत्राय परमात्मने ।
लोकः कोक इव[1] स्तोकप्रीतिः संपद्यते यतः ॥ १ ॥

[1] इवास्तोक°?

Ends :

॥ ८१ ॥ इत्याचार्यश्रीमाणिक्यचन्द्रविरचिते महाकाव्ये श्री-पार्श्वनाथविहारनिर्वाणवर्णनो नाम दशमः सर्गः समाप्तः ॥

सद्वृत्तिलक्ष्मीरचलप्रतिष्ठा-
निकेतनस्फारसरस्वतीकः ।
मनुष्यलोकेप्रतिमः पृथिव्यां
श्रीकोटिकः स्फीतगणः समस्ति ॥१

सदापि नाकिश्रितपादभूमेः
कैलासकांतेरिह वज्रसूरेः ।
सदौषधीभेदविभासमाना
वज्राह्वया संततिचूलिकास्ति ॥ २

अस्ताघलक्ष्मीसुभगंभविष्णुः
कलाविलासिद्विजपुंडरीकः ।
श्रीराजगच्छः शुचिमांनसश्री-
स्तत्रास्ति गच्छः पृथ्वीपवित्रः ॥ ३

पुंसां विग्रहजं विकारमखिलं निर्मूलमुन्मूलयं-
स्तत्राद्यः समभूद्भवाभयभिषक् प्रद्युम्नसूरिर्गुरुः ।
येन स्वेदयता प्रयुज्य तरलां तर्कोज्ज्वलां भारतीं
वादीन्द्राः प्रविलापिनो घनतरं दर्पज्वरं त्याजिताः ॥ ४

दिगंबरसमाक्रान्तवैकपट्टं समाददे ।
यः प्रत्यक्षं नरेंद्रस्य जगतस्तद्यशः पुनः ॥ ५

तर्कग्रंथविचारदुर्गमवनीसंचारपंचानन-
स्तत्पट्टेभयदेवसूरिरजनि श्वेताम्बरग्रामणीः ।

सद्वाक्यश्रुतिलालसा मधुकरीकोलाहलाशंकिनी
हित्वा विष्टरपंकजं श्रितवती ब्राह्मी यदीयाननम् ॥ ६

दृङ्मिगाः सत्पथभेदमेता
ध्रुवं करिष्यंति जडैः समेताः ।
इतीव रोधाय चकार तासां
मन्थं नवं वादमहार्णवं यः ॥ ७

विद्वन्मंडलमौलिमंडनमणिः प्रेंखत्तपोहर्मणि-
र्निर्ग्रन्थोपि जिनेश्वरः समजनि श्रीमांस्ततः सद्गुरुः ।
यः स्फूर्जद्गुणपुंजमुंजजगतीजिष्णोः पुरः प्रज्ञिला-
न्वादे वादिवरान्विजित्य विजयश्रीसंग्रहं स व्यधात् ॥ ८

तत्पट्टपूर्वपर्वतमंडनमार्त्तंडमंडलश्रीकः ।
श्रीअजितसेनसूरिर्दूरितमस्तोमहज्ज्ञातः[1] ॥ ९

तर्कग्रंथपथप्रथापृथुमतिः क्ष्मापीठवाचस्पतिः
सूरिर्भूरिनयस्ततः समजनि श्रीवर्द्धमानाह्वयः ।
आस्थाने विदुषां यदीयवचनैरुत्कंटके वादिभि-
र्लेशेनापि भियेव नाम न पदोल्लासप्रयासः कृतः ॥ १०

श्रीसिद्धांतव्यवहृतिपटुस्तत्पदांभोजभृंगः
सूरिः श्रीमानजनि जगतीमंडनं शीलभद्रः ॥
अंगीकृत्या सकलसुमनःसाक्षिकं दीयमाना
व्यस्तव्याजं यदमलवचःसंपदाप प्रवृद्धिम् ॥ ११

अतुच्छराजगच्छश्रीसमुल्लासनलालसः ।
सूरिः कृपांबुधिरभूत्तत्पट्टे भरतेश्वरः ॥ १२

---

[1] °दूरितमस्तोमहत्?

द्राक्षे ख्यापय शक्तिमान्मविभवं[1] पीयूषपोषं नय
प्रख्याता भव सर्करे तव मधो माधुर्यमत्यस्फुटं (sic)।
खर्जूर प्रभवं प्रपञ्चय रसं सत्काव्य येनाधुना
न श्रोत्राणि पवित्रयन्ति कृतिनामस्मद्गुरूणां गिरः । १३

तत्पट्टपूर्णकलशाः श्रीवैरस्वामिसूरयो गुरवः ।
विकिरंतु दुरितनिकरं वितरंतु समीहितां सिद्धिं ॥ १४

ज्योतिःशास्त्रमहर्निशं गणयतां नैमित्तकान्पृच्छतां
चर्चां शाकुनिकैः समं कलयतां क्लेशो भवेत्केवलः ।
पूज्यानां यदि नाममंत्रकलना मैत्री पवित्रीकृता
नो मिथ्या शृणुतामुवन्ति परमां ते कार्यसिद्धिं जनाः ॥१५

षड्तर्कीललनाविलासवसतिश्चंचत्तपोहर्षति-
स्तत्पट्टोदयचंद्रमाः समजनि श्रीनेमिचंद्रप्रभुः ॥
निःसामान्यगुणैर्भुवि प्रसृमरैः प्रालेयशैलोज्ज्वलै-
र्यश्चक्रे कणभोजिनो मुनिपतेर्व्यर्थं मतं सर्वतः ॥ १६

यस्याश्रावसुधाकिरः सुचिगिरः श्रीभारती शृण्वती
कामं कंपयती स्म विस्मयरसाकीर्णापि न स्वं शिरः ।
मंदारप्रभृतिप्रभूतकुसुमश्रग्दामलीनालिनां
यद्वाणीश्रवणांतरायजननः कोलाहलः खेलति ॥ १७

यत्र प्रातिभशालिनामपि नृणां संचारमातन्वतां
संदेहैः प्रतिभाकिरीटपटली सद्यः समुत्सार्यते ।
नीरंध्रं विषमप्रमेयविटपिव्रातावकीर्णे सदा
तस्मिंस्तर्कपथे यथेष्टगमना यज्ञे[2] यदीया मतिः ॥ १८

---

[1] शक्तिमात्मविभवं? [2] जज्ञे?

शिष्यस्तस्य प्रशस्यः समजनि जगदानंदकंदांबुदश्रीः
सूरिः श्रीसागरेंदुर्वचनरसभरैर्यस्य सिक्तां जनौघः ।
रोमोद्भेदांकुराढ्यां सिरसि युतकरांभोजपत्रां प्रमोदा-
दभ्रांभोबिंदुपुष्पां सुकृतफलवतीं कायवल्लीं बिभर्ति ॥ १९

निर्व्याजं घनदानयोग्यजडतावस्त्वन्विता मन्मति-
र्यत्पादप्रभवप्रसादविलसत्सद्यक्षरैः[1] स्वीकृतैः ।
संदेहोल्वणसौक्ष्मिकैः प्रतिपदं बाधामनासादिता
ग्रंथाली पथकांतराणि परितः स्पष्टं समुज्जृंभते ॥ २०

गुरुप्रसादविगलज्जडिमैकतमस्तमः ।
सूरिर्माणिक्यचंद्रोभूत्तत्पादाब्जमधुव्रतः ॥ २१

वंशः सत्त्वगुरुस्थितिः समहिमा सद्धर्मकर्मोदया-
दस्ति स्वस्तिनिबंधनं मतिमतां श्रीभिल्लमालाह्वयः ।
आमूलं भुवनाद्भुतैकगुणभूः श्रीमेहिलस्यांगजो
बीरस्तत्र पवित्रवृत्तसदनं मुक्ताफलश्रीरभूत् ॥ २२

विमलमतिमृणालिनीमरालः
सकलकलाकमलावलीविवस्वान् ।
निरुपममहिमावनीभू[2]-
त्समजनि सूनुरमुष्य वर्द्धमानः ॥ २३

कुमारपालक्ष्मापालाजयपालमहीभुजोः ।
यः सभाभूषणं चित्रं जैनं मतमरोचयत् ॥ २४

त्रिभुवनपालः श्रीमान्मल्हः सद्मक्रमंदकः ।
प्रियसत्यः श्रीदेहड इत्यस्याः पुरुषोत्तमाः ॥ २५

---

[1] °सद्याक्षरैः ? [2] °महिमाहिमावनीभू° ?

सतीसीमंतमाणिक्यश्रीमादूकुक्षिसंभवाः ।
सच्चरित्राख्यः पुत्रास्तस्य शस्यधियोभवन् ॥ २६

प्रज्ञावता सत्कविपुंगवेन
श्रीपल्हणानात्मसुतेन साकं ।
माणिक्यसूरिं गुरुमन्यदेति
श्रीदेहडोजल्पदनल्पभक्तिः ॥२७

नीरागतानिधी राजगच्छभूर्गुणवारिधिः ।
सूरिः प्रद्युम्नसूर्याख्यः पूर्वं वः पूर्वजोऽभवत् ॥ २८

स पादलक्षगोपालत्रिभुवनगिर्यादिदेशगोपालान् ।
ययुश्चतुरधिकासीत्या (sic) वादजयैरंजयामास ॥ २८

श्रीअभयदेवसूरिस्तच्छिष्यस्तर्कभूरभूत् ।
भमासनालितुमुलाद्गीर्यदास्यमशिश्रियत् ॥ २९

जडोल्लासेन सन्मार्गभेदिनी दृक्तरंगिणी ।
रोद्धुं चकार स नवं ग्रंथं वादमहार्णवं ॥ ३०

तदाम्नायपुषां युष्मादृशानामपि युज्यतां ।
सद्ग्रंथकरणे स्फीतपरोपकरणे मतिः ॥ ३१

माणिक्यचंद्राचार्येण तस्येति प्रार्थनावशात् ।
श्रीपार्श्वनाथचरितं वाचां पथि विपंचितं ॥ ३२

गगनवसनमासायंत्रगं शीतरोचिः
सितकृमिजगुलुंछोदात्तरुक्तंतुजालैः ।
विरचयति विरंचिर्यावदुल्लासितारा-
कुसुमकमिह शास्त्रं नंदतात्तावदेतत् ॥ ३३

तमो विघटयन्नलिप्रतिममंबरारामतः
सदा दिनमुखे [1]विशाविकसदृक्षपुष्पोत्करं।
करैः किरणमालिकश्चटति यावदुल्लासिभि-
र्मतं जिनपतेर्मतं जयतु तावदेतत्क्षितौ ॥ ३४
श्रीसंघेन मयि क्रमांबुजरजःकल्पे पयःकल्पया
दृष्ट्या वाप इव प्रसादविटपी न्यस्तः परं पुष्यतां।
यस्माद्विश्वजनानुरागमहिमश्रीमंजरीसद्यसः-
पुष्पोल्लासि परोपकारकरणैश्वर्यं फलं चाप्यते ॥ ३५
रसर्षिरविसंख्यायां समायां दीपपर्वणि।
समर्थितमिदं वेलाकूले श्रीदेवकूपके ॥ ३६
ग्रंथाग्रं ९२७८ मंगलमस्तु ॥

श्रीपार्श्वनाथाय नमः ॥

यत्रानेकबुधा अनेककवयो धिष्ण्यानि भूयांस्यलं
चंद्रास्यापचयः[2] कलंकविकलः संजायते सर्वदा।
वक्रः कोपि न दृश्यते न च गुरुर्मित्रोदये निःप्रभः
पल्लीपालजनान्वयो नवनभोलक्ष्मीं दधानोस्ति सः ॥ १
तत्रोल्लासितलोकभूरिकमलः श्लिष्यत्प्रतापाकृती
राजा मंडलवृद्धिकारणतया प्रीतिं समुत्पादयन्।
दोषातिक्रमजातकांतिसुभगो बिभ्रत्सुवृत्तां तनुं
मार्त्तंडो जसदूर्धनी समभवच्चंदाणिपूर्भेडनं ॥ २
तद्भार्या योषितां वर्या परिचर्यापरायणा।
जिनेशचरणद्वंद्वे शोभना शोभनाजनि ॥ ३

---

[1] निशा°? [2] चंद्रस्योपचयः?

महाव्रतानीव सुताः स्युस्ताभ्यां पंच विभुताः ।
गुप्तित्रयमिवावद्यं पुत्रीत्रयं च जज्ञिरे ॥ ४

तेषां च ज्येष्ठः किल पूर्णचंद्रो
धर्मानुरक्तो यशश्चंद्रनामा ।
औचित्यचर्याचतुरस्त्वाभड-
नाहडजाल्हणश्च तथापरे ॥ ५

शीलमती च सहजू रत्नी च श्रावकव्रतं ।
श्रीयशोभद्रसूरीणां चरणांते प्रपेदिरे ॥ ६

कल्हणाल्हणरत्नश्च राजपालश्चतुर्थकः ।
पूर्णस्यागण्यपुण्यस्य तनयां मुनया अमी[1] ॥ ७

कल्हणाल्हणरत्नानां सुताः संति यथाक्रमं ।
अजयोऽद्यारिसिंहश्च[2] गुरुदेवार्चने रतौ ॥ ८

सुगुणसुवर्णशाली वित्राणेनैव गुरुगणाक्रमणं ।
सुकवेः श्लोक इव स्तनंधयस्तिहुणपालोभूत् ॥ ९

यशश्चंद्रजगद्देवोभूत्ततोपि वरदेवः ।
आभडः श्रीमानतुंगचरणांभोजषट्पदः ॥ १०

आभडस्य सुता एतेभयश्रीकुक्षिसंभवाः ।
पांडवा इव विख्याताश्चित्रं कौरवसंगताः ॥
प्रथमः पद्मसिंहाख्यो वीरचंद्रो द्वितीयकः ।
आसलो मूलदेवश्च देदलश्चाथ पंचमः ॥ - - - - - - -

---

[1] तनया मुनयोप्यमी ? [2] अजयश्चारिसिंहश्च ?

**313. Dasavaikalikaniryukti** [दशवैकालिकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 16: 30½ inches long, 2 inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 445. Numbered as 183. Folio 16. R. ल्हे फु L. १६.

**314. Commentary** on the **Dasavaikalika** by HARIBHADRA [दशवैकालिकनिर्युक्तिटीका। हरिभद्रः].

Folios 1 to 173; agreeing in all respects with No. 313. Folio 167. R. सु मो L. १६७.

Begins:

॥ नमः श्रुतदेवतायै ॥

जयति विजितान्यतेजाः सुरासुराधीशसेवितः श्रीमान्। ...

Ends:

महत्तराया याकिन्या धर्मपुत्रेण चिंतिता।
आचार्यहरिचंद्रेण टीकेयं शिष्यबोधिनी ॥

दशवैकालिकटी

**315. Santinathacharita** by MUNIDEVASÛRI [शान्तिनाथचरित्रम्। मुनिदेवसूरिः].

Folios 1 to 245: 28¾ inches long, 1½ inches broad. Incomplete. Contains six sargas and part of the seventh.

**316. Upadesamala** by DHARMADÂSAGAṆI, with the **Commentary** of RATNAPRABHASÛRI [उपदेशमाला विशेषवृत्तिसहिता। मू० धर्मदासगणिः। टी० रत्नप्रभसूरिः].

Folios 1 to 311: 36 inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 142 to 146 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 311. R. स्ता र्दे १ L. ३११.

Commentary begins:

नमः श्रीदेवसूरिगुरुपादुकाभ्यः ॥

यस्यारघट्टस्य घनोपदेश-
मालार्पितध्यानघटाघटीभिः ।
संसारकूपाद्भवभृज्जलाना-
मूर्द्धं गतिः स्यात्स जिनोक्तताद्दः ॥

रागादिक्षपणपटुः स केवलश्री-
र्जैभारिव्रजमहितो यथार्थवाक्यः ।
नाभेयः स भवतु भूतये सदा न-
स्तीर्थस्याधिपतिरयं च वर्द्धमानः ॥

पायं पायं प्रवचनसुधां प्रीयते या प्रकामं
स्वैरं स्वैरं चरति कृतिनां कीर्त्तिवल्लीवनेषु ॥
दोग्ध्री कामाञ्चवनवरसैः सा भृशं प्रीणयंती
मादृग्वत्सान् जयति जगति श्रीगवी देवसूरेः ॥

विशुद्धसिद्धांतधुरं दधानां
संसारनिस्सारकृतावधानाम् ।
श्राद्धः सुधासिंधुमिमां विशालां
प्राप्नोति पुण्यैरुपदेशमालाम् ॥

सत्यामपि सद्वृत्तौ वृत्तिममुष्याः करोम्यहृदयोपि ।
त्वरयति यस्मान्मामिह सविशेषकथार्थिनां यत्नः ॥

तत्रादौ मंगलाभिधेयादिप्रतिपादनायाह ।

नमिऊणगाहा ॥

Commentary ends :

इति श्रीरत्नप्रभसूरिविरचितायामुपदेशमालाविशेषवृत्तौ चतुर्थो विश्रामः ॥

नानारूपनरोत्तमैकवसतिर्नीरागतासंगतः
पातालं परितः स्फुरन्निह वृहद्गच्छोस्ति रत्नाकरः ।
स श्रीमन्मुनिचंद्रसूरिसुगुरुस्तत्राभवद्भूरिभिः
शाखाभिर्भुवि यः प्रयागवटवद्विस्तारमुद्रामगात् ॥

साहित्यतर्कागमलक्षणेषु
यद्ग्रंथवीथीकविकामधेनुः ।
कस्योपकारं न चकार सम्यक्
निःशेषदेशेषु च यद्विहारः ॥

शिष्यः श्रीमुनिचंद्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणिः
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिप्रभुः ।
आस्थाने जयसिंहदेवनृपतेर्येनास्तदिग्वाससा
स्त्रीनिर्वाणसमर्थनेन विजयस्तंभः समुत्तंभितः ॥
तत्पट्टप्रभवोभवन्नथ गुणग्रामाभिरामोदयाः
श्रीभद्रेश्वरसूरयः शुचिधियस्तन्मानसप्रीतये ।
श्रीरत्नप्रभसूरिभिः शुभकृते श्रीदेवसूरिप्रभोः
शिष्यैः सेयमकारि सम्मदकृते वृत्तिर्विशेषार्थिनाम् ॥
श्रीदेवसूरिशिष्यभ्रातॄणां विजयसेनसूरीणां ।
आदेशस्यानृणभावमगममेतावताहमिह ॥
यदीयमुपदेशमाला आवलोकस्य[1] मूलसिद्धांतः ।
प्रायेण पठति चायं तदिहास्माभिः कृतो यत्नः ॥

[1] आबाललोकस्य?

व्याख्यातृचूडामणिसिद्धनाम्नः
प्रायेण गाथार्थ इहाभ्यधायि ।

क्वचित्क्वचिद्या तु विशेषरेखा
सद्भिः स्वयं सा परिभावनीया ॥

यदिह किंचिदनागमिकं क्वचि-
द्विरचितं मतिमंदतया मया ।

तदखिलं सुधियः क्षमयामि च
कृतकृपाः परिशोधयतादरात् ॥

स्वस्य परस्य च सूक्तैकवृत्तिर्विस्तारिता चकास्तीयम् ।
मणिखंडमंडलैरिव सुवर्णपूजा जिनेंद्राणाम् ॥

प्रकृता समर्थिता च श्रीवीरजिनाग्रतो भृगुपुरेसौ ।
अश्वावबोधतीर्थे श्रीसुव्रतपर्युपास्तिवशात् ॥

संशोधिता च संनिहितकतिपयैः सहृद्यैरियं प्रायः ।
पुनरपि कंटकशुद्धिः कार्या वः प्रार्थये सर्वान् ॥

भास्वद्भास्वरकांतकांततिलकं प्रक्षिप्तवच्चावृतं
निर्यन्नीलशिलातलांशुपटलीदूर्वारदूर्वांकुरं ।

यावन्मेरुमहीभृतं प्रतिकरोत्यारात्रिकोत्तारणं
ताराभिर्द्युविलासिनी विजयतां तावन्नवैषा कृतिः ॥

विक्रमाद्वसुलोकार्कवर्षे माघे समर्थिता ।
एकादशसहस्राणि मानं सार्धं शतं तथा ॥ १११५०

नमः श्रीवर्द्धमानाय वर्द्धमानाय वेदसा ।
वेदसारं परं ब्रह्म ब्रह्मबद्धस्थितिश्च यः ॥ १

स्वबीजगुप्तं कृतिभिः कृषीवलैः
क्षेत्रेषु सिक्तं शुभभाववारिणा ।
क्रियेत यस्मिन् सफलं शिवश्रिया
पुरं तदत्रास्ति दयावटाभिधम् ॥ २

ख्यातस्तत्रास्ति वस्तुप्रगुणगुणगणः प्राणिरक्षैकदक्षः
सज्ज्ञाने [1]लब्ध जिनवचनरुचिश्चंचदुच्चैश्चरित्रः ।
पात्रं पात्रैकचूडामणिर्जिनसुगुरूपासनावासनायाः
संघः सुश्रावकाणां सुकृतमतिरमी संति तत्रापि मुख्याः ॥३

हेनाकः सज्जनज्येष्ठः श्रेष्ठी कुमरसिंहकः ।
सोमाकः श्रावकः श्रेष्ठः शिष्टधीररिसिंहकः ॥ ४

कडुयाकश्शुश्रेष्ठी सोंगाक इति सत्तमः ।
खीस्वाकः सुहडाकश्च धर्मकर्मैककर्मठः ॥ ५

एतन्मुखः श्रावकसंघ एषो-
न्यदावदान्यो जिनशासनः सः ।
सदा सदाचारविचारचारु-
क्रियासमाचारशुचिव्रतानाम् ॥ ६

श्रीमज्जगच्चंद्रमुनींद्रशिष्य-
श्रीपूज्यदेवेंद्रमुनीश्वराणाम् ।
तदाद्यशिष्यत्वभृतां च विद्या-
नंदाख्यविख्यातमुनिप्रभूणाम् ॥ ७

तथा गुरूणां सुगुणैर्गुरूणां
श्रीधर्मघोषाभिधसूरिराजां ।

[1] लब्धलक्षो ?

सद्देशनामेवमपापभावां
शुभ्राव भावावनतोत्तमांगः ॥ ८

विषयसुखपिपासोर्गेहिनः क्वास्ति शीलं
करणवशगतस्य स्यात्तपो वापि कीदृक् ।
अनवरतमदभ्रारंभिणो भावनाः का-
स्तदिह नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ ९

किंच ।

धर्मः स्फूर्ज्जति दानमेव गृहिणां ज्ञानाभयोपग्रहै-
स्त्रेधा तद्वरमाद्यमत्र यदि तौ निःशेषदानोदयः ॥
ज्ञानं चाद्य न पुस्तकैर्विरहितं दातुं च लातुं च वा
शक्यं पुस्तकलेखनेन कृतिभिः कार्यस्तदर्थोऽर्थवान् ॥ १०

श्रुत्वेति संघसमवायविधीयमान-
ज्ञानार्चनाद्भुतधनेन मिथः प्रवृद्धिं ।
नीतेन पुस्तकमिदं श्रुतकोशवृद्ध्यै
बद्धादरश्चिरमलेखयदेष हृष्टः ॥ ११

[1]यावज्जिनमतभानुप्रकाशिताशेषवस्तुविस्तारः ।
जगति जयतीह पुस्तकमिदं बुधैर्वाच्यतां तावत् ॥ १२

शुभं भवतु ॥

317. **Kalpachurni** [कल्पचूर्णिः].

Folios 1 to 136 : 34½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 145 aksharas in a line.

Begins :

॥ ६॥ भद्दं सरस्सतीए सत्तस्सरकोसवयणवसहीए ।
जीय गुणेहिं कविवरा मयाविणासेहिं जीवंति ॥

[1] °भानुः?

उवस्सयस्स अन्तोवगडाए सुत्तं उच्चारयव्वं । अंतोवगडा नाम उवस्सगस्स अब्भंतरं अंगणं वा...

Ends:

संसारसंतर्तिं छेत्तुं मोक्कं पावतीति ॥ कल्पचूर्णी समाप्ता ॥

318. Vyavaharachurni [व्यवहारचूर्णिः].

Folios 1 to 270: 34½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 140 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 270. R. थू L. स्ता २७०.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

णमो जिणाणं ॥

उक्तः कल्पः अधुना व्यवहारस्यावसरः प्राप्तः तत्र कल्पव्यवहारस्यायं संबंधः ॥

Ends:

व्यवहारस्स भगवतः अर्थविवक्षया प्रवर्त्तनं दक्षं विवरणमिदं श्रमणगुणानाममृतमिति ॥ ॥ ग्रंथाग्रं १०२३० ॥ शुभं भवतु ॥

ले० खीवडेन लिखितं पुस्तकं ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

ऊकेशवंशप्रभवे प्रसिद्धः
वाचाकपुत्रो नरसिंहसाधुः ।
सोहीतनूजास्तनयास्तदीयाः
सप्तैव [1]कृप्नोज्ज्वलधर्मकृत्याः ॥ १

तत्राद्यः सांगण इति चीताकस्त्रिभुवनश्च लाखाकः ।
रावणदेदाकावथ धानाक इति क्रमेणामी ॥ २

[1] कृप्नोज्ज्वल° ?

व्यवहारचूर्णिमेनामलीलिखन्निजसुतस्य सोमस्य ।
देवश्रीतनुजस्य श्रेयोर्थं साधुदेदकः ॥
जयति जिनशासनमिदं निर्वृतिपुरमार्गशासनं यावत् ।
मुनिभिरिह वाच्यमानस्तावदसौ पुस्तको नंद्यात् ॥

**319. Commentary** on the **Bhagavatisutra** by ABHAYADEVASÛRI [भगवतीसूत्रस्य टीका । अभयदेवसूरिः].

Folios 1 to 401 : 34½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 135 to 150 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 18,616. Numbered as 183. Folio 401. R. स्ता १ L. ४०१. Dated Samvat 1298 = A.D. 1242.

**320. Commentary** on **Dharmadasagani's Upadesamala** [उपदेशमालाया धर्मदासगणिकृताया विवरणम्].

Folios 1 to 269 : 36 inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 118 to 125 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 268. R. सू र्ण्ण L. २६८. Dated Samvat 1291 = A.D. 1235.

Begins :

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥
॥ हेयोपादेयार्थोपदेशभाभिः प्रबोधितजनाब्जं ॥

Text begins :

जगचूडामणि

Ends :

कृतिरियं जैनजैमिनिकणभुक्सौगतादिदर्शनवेदिनः सकलग्रंथार्थ-
— — — — — — —चार्यस्येति ॥
सिद्धर्षिकृता विवृतिः कथानकैर्योजिता स्वबोधार्थं ।
प्राक्तनमुनींद्ररचितैश्चारुभिरुपदेशमालायाः ॥

— — — — — — — — — संवत् १२९१ वर्षे आषाढशुदि १३ शनावुपदेशमालायाः पुस्तकं लिखितमिति ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

**321. Commentary** on the **Suryaprajnapti**, by MALAYAGIRI [सूर्यप्रज्ञप्तिटीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 385 : $32\frac{1}{2}$ inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 385. R. स्ता ० L. ३८५. ट ●

Begins:

॥ नमः श्रीसर्वज्ञाय ॥

यथास्थितं जगत्सर्वमीक्षिता यः प्रतिक्षणं ।
श्रीवीराय नमस्तस्मै भास्वते परमात्मने ॥
श्रुतकेवलिनः सर्वे विजयंतां तमश्छिदः ।
येषां पुरो विभांति स्म खद्योता इव तीर्थिकाः ॥
जयति जिनवचनमनुपममज्ञानतमःसमूहरविबिंबं ।
शिवसुखफलकल्पतरुं प्रमाणनयभंगगमबहुलं ॥
सूर्यप्रज्ञप्तिमहं गुरूपदेशानुसारतः किंचित् ।
विवृणोमि यथाशक्ति स्पष्टं स्वपरोपकाराय ॥
अस्या निर्युक्तिरभूत्पूर्वं श्रीभद्रबाहुसूरिकृता ।
कलिदोषात्सानेशत् व्याचक्षे केवलं सूत्रं ॥

Ends:

सुकृती ३ ॥ इति मलयगिरिसूरिविरचिता सूर्यप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता ।

**322. Suryaprajnaptisutra** [सूर्यप्रज्ञप्तिसूत्रम्].

Folios 1 to 88 ; agreeing in all respects with No. 321. Numbered as 183. Folio 88. R. ॐ ह्रीं L. ८८. The "granthâgra" is given as 2200.

**323. Salibhadracharitra** by DHARMAKUMÂRASÂDHU [शालिभद्रचरित्रम् । धर्मकुमारसाधुः].

Folios 1 to 147: 12¼ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 39 to 41 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 145.

R. सु प्त नृ L. १४५. Folio 147. R. सु प्त र्मा L. १४७.

Begins:

|| नमः श्रीसर्वज्ञाय ||

श्रीदानधर्मकल्पद्रुर्ज्जीयात्सौभाग्यभाग्यभूः ।
पूर्वापश्चिमतीर्थेशलक्ष्मीभोगमहाफलः || १
आदौ धनभवे येन घृतमेघायितं तथा ।
यज्ञे यथोर्वीशस्य श्रीः श्रीनाभेयः स वः श्रिये || २

Ends:

श्रीशालिर्गुरुराजकुंजरवराध्यारूढया प्रौढया
श्रीमद्धर्मधराधिपप्रहितया वैराग्यभंग्या स्वयं ।
स्वीचक्रे जगमुद्रयेव सहसा सर्वार्थसिद्ध्यैव य-
स्तस्यैतच्चरितं सतां प्रदिशतां कल्याणमालाश्रियः || ४७
प्रस्तुतं दानधर्मेण श्रीशालिचरितं शुभं ।
गोभद्रेण श्रीविबुधप्रभेण तु विशेषितं || ४८
श्रीमद्भद्रेश्वरवीरपदोपांते समर्थितं भूयात् ।
सकर्णकर्णानाममृतप्रातराशवत् || ४९
श्रीनागेंद्रमुनींद्रवंशविपुलक्षीरार्णवैरावणाः
श्रीहेमप्रभसूरयः प्रसृमरश्रीकीर्त्तिसांराविणः ।
तत्पट्टे प्रभुधर्मघोषगुरवो रेजुः स्फुरद्गौरवाः
श्रीसोमप्रभसूरयस्तरणयस्तत्पट्टपूर्वाचले || ५०

ब्रह्माणः[1] किल भारती श्रितवती यत्कंठपीठे मठी
गोविंदः[2] कमला यदंघ्रिकमलासेवासुहेवाकिनी ।
ईशनाः किमु गंगयेव महिता[3] गौर्या सुकीर्त्या च ये
श्रीसोमप्रभसूरयः सुमनसां मूर्द्धन्यतां ते दधुः ॥ ५१

तत्पट्टाचलचूलिका विजयते दंभाख्यजंभाजित-
श्रीः श्रीमान्विबुधप्रभः प्रभुरसौ सुज्ञानलीनाशयः ।
तस्य प्राप्य निदेशलेशमनिशं गीर्देवता ध्यानत-
श्चक्रे धर्मकुमारसाधुरमलां श्रीशालिलाकथां[4] ॥ ५२

इयं कथा वृद्धिकुमारिकेव[5]
सदूषणा भूषणवर्जितासीत् ।
प्रद्युम्नदेवस्य गुरुप्रसादात्[6]
बभूव पाणिग्रहणस्य योग्या ॥५३

प्रभाचंद्रेण गणिना गुणगौरवशालिना ।
अलेखि प्रथमादर्शे भक्तिव्यक्तिनिदर्शनं ॥ ५४

यावद्गानदिवाकरः शुभदिनश्रीसौविदल्लोहित-
स्तीर्थे पूर्वगिरावुदेति तिमिरध्वंसी विवेकारुणः ।
स्फीता तावदियं यतिक्षितिपतेः श्रीशालिभद्रप्रभो-
र्बुद्धैबोधकरैः सुमंगलकलाभोगावली कीर्त्तितां[7] ॥ ५५

श्रीशालिभद्रचरिते धर्मकुमारसुधिया कृते ।
श्रीप्रद्युम्नधियां सुदे[8] सप्तमधिक्रमोभवत् ॥ ५६

---

[1] ब्रह्माणं? [2] गोविंदं? [3] महितो? [4] श्रीशालिलीलाकथां? [5] वृद्धकुमारिकेव?
[6] गुरोःप्रसादात्? [7] कीर्त्यतां? [8] सप्तमाधिक्रमो?

इयं दानमहाधर्मकल्पद्रुम इवाद्भुतः ।
भूयात्समस्तभव्यानां मनोवांछितसिद्धये ॥ ५७
ब्राह्मी निर्मलशब्दसिद्धिकलिता मन्ये पवित्राशया
लक्ष्मीर्वा पुरुषोत्तमप्रियतमा नानार्थजातप्रसूः ।
[1]उद्युन्मंगशालिभद्रचरिता गौरीगिरीशप्रिया
जीयाद्धर्मकुमारपंडितमतिविस्तारिधर्मोन्नतिः[2] ॥ ५८

इति श्रीशालिभद्रचरिते सर्वार्थसिद्धिवर्णनो नाम सप्तमः प्रस्तावः समाप्तः ॥

जिनातिशययक्षाख्यवत्सरे विहिता कथा ।
ग्रंथेन द्वादशशती चतुर्विंशतिसंयुता ॥ १ ॥ छ

**324. Samavayangasutra** [समवायांसूगत्रम् ].

Folios 1 to 97 : 14½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. The "granthâgra" is given a 1667.

**325. Commentary** on the **Yogasastra** by HEMACHANDRA [योगशास्त्रस्य टीका । हेमचन्द्रः ].

Folios 1 to 258 : 12½ inches long, 1½ inches broad. 4 to 6 lines in a folio. 40 to 43 in aksharas in a line. Incomplete.

**326. Uttaradhyayanasutra** [उत्तराध्ययनसूत्रम् ].

Folios 3 to 139 : 12 inches long, 1½ inches broad. 4 to 6 lines in a folio. 50 to 57 aksharas in a line. Incomplete.

**327. Upadesamalavritti** [उपदेशमालावृत्तिः ].

Folios 3 to 205. Injured. Numbered as 183. Folio 186. R. सु ७ L. १८६. फु

**328. Karmavipakavrittiyadi** [कर्मविपाकवृत्त्यादि ।].

Folios 1 to 200. Injured.

**329. Samavayangavritti** [समवायांगवृत्तिः].

Folios 1 to 100. Dated Saṃvat 1349 = A.D. 1293. Injured.

---

[1] उद्यन्मंगलशालि° ? [2] °मतेर्विस्तारिधर्मोन्नतिः ?

**330. Kalpavrihachchurni** [कल्पवृहच्चूर्णिः].

Folios 1 to 240: 32½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 127 to 130 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 8700. Numbered as No. 183. Folio 92. R. ६३/२ L. ९२. Folio 240. R. सू/ष/० L. २४०.

Begins:

नमः प्रवचनाय ॥

मंगलादीनि सत्थाणि मंगलमज्झाणि मंगलावसाणाणि । मंगलपरिग्गहिया य सिस्सा सुत्तत्थाणं अवग्गहेहावायधारणासमत्था भवंति । तानि चादिमध्यावसानमंगलात्मकानि सर्वाणि लोके विराजंति विस्तारं च गच्छंति ।

अनेन कारणेनादौ मंगलं मध्ये मंगलं अवसाने मंगलमिति । ...

कल्प्पचूर्णीपीठिका परिसमाप्ता ॥ ...

Ends:

एमेव तेल्लिगाहा कंठा ॥ पणित्ति महल्लावणावि पणित्ति दारिद्दावणा एवं दावणे पुच्छा य महगिरिणोत्ति । महागिरिणा अज्जसुहत्थी पुच्छितो अज्जो पउरो अहोरोवही[1] जाणेज्जासि । मा रन्ना लोगो पउत्ततो होज्जा । ताहे अज्जसुहत्थिणा अगविसित्ता चेव भणियं । अह्मं राया ममत्तं करेति । तेण अणुराया जणो लोतियं धम्मं मणुयत्तमाणो देन्ति संभोएत्ति । ताहे अज्जमहागिरिणा अज्जसुहत्थीभणितो । अज्जोउमं णाम एरिसो एवं भणसि । अगविसित्तत्ति । संभोगपत्थद्धं कंठं ॥ एवं पसंगेण गयं सो राया गाहाद्वयं कंठं ॥ ताहे अणुयाणे गाहा कंठा ॥ अणुजाणंति रधो तस्स पत्थतो गच्छंति ।

---

[1] आहारेविहा?

जं च ते करं देतीति याततु संपतिणा भणिया । जतिमं गाहाद्वयं घोसावणत्ति । सरेज्जेसु जे जणवया तेसु घोसावियं । जहा । समणाणं पणमह तेण । साधूणं पत्थद्धं । किंच समणगाहाद्वयं । चारहडसाहुवेसेणं एसणादिजुत्तं भिक्कं हिंडाविया । ते समणभडा सेस कंठं ॥ उदीर्ण्णैर्योधैराकुला सिद्धा सेना यस्य स उदीर्णयोधाकुलसिद्धसेन इति भगवतः कल्पचूर्ण्यां प्रथमोद्देशकः परिसमाप्तः ॥ वृहच्चूर्ण्णिग्रंथाग्रं ८७०० ॥

**331. A collection of books in one manuscript** [महत्पञ्चकल्पमित्यादि].

Folios 1 to 225: 30½ inches long, 2¼ inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 145 to 152 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow.

**381, 1. Mahatpanchakalpabhashya** [महत्पञ्चकल्पभाष्यम् । संघदासः ].

Folios 1 to 67. Folio 43. R. $\frac{\text{ध}}{\text{३}}$ L. ४३. Folio 67. R. $\frac{\text{र्व्वे}}{\text{र्म्मा}}$ L. ६७.

Begins:

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

॥ वंदामि भद्दबाहुं पाईणं चरिमसगलसुयनाणी ।
सुत्तस्स कारगमिसिं दसाणकप्पे य ववहारे ॥ १

कप्पंति णाम निष्पण्णं महत्थं वत्तुकामतो णिज्जूहगस्स भत्तीए मंगलठाए संभूतिं ....

Folio 43:

मोक्खय चेव छिन्नसंसारो ॥ ७ ॥ दसकप्पो सम्मत्तो ॥
वुत्तो दसविहकप्पो अहुणा वीसतिविहं तु वोच्छामि ।
तस्स उ दारा इणमो संगहिया ईहिं गाहाहि कप्पेसु णाम कप्पो ठवणा...

Ends :

चरणकरणविसुद्धे आयरणपरूवणं कुणह ।
आयरियसमासार्उ[1] सोच्चा एच्चा[2] य घेतुमत्थेणं ॥
हियए ववत्थवेउं आपूरणकरणसमग्गो जत्थ जदा ।
गणप्पहाणो उ सो होइ गणथेरी गणचरियवियाणऊ वीरो ॥
पासत्थोसन्नकुसीलट्ठाणपरिरक्खर्उ दुपरक्खेवि ।
सो होइ गणथेरो गुणथेरगुणेहि उवउत्तो ॥

गणपरूषणा कुज्जा ।

कप्पपणगस्सभेदो परूविर्उ मोक्कसाहणट्ठाए ।
जं चरिऊण सुविहिया करेंति दुक्करकयं धीरा ॥
पंचविहमुत्तकप्पाण विभासावित्थरं पमोत्तूणं ।
गहिया सीसहियट्ठा [3]अव्वो—त्तठया चेव ॥ छ

महत्पंचकल्पभाष्यं संघदासक्षमाश्रमणविरचितं समाप्तमिति ॥ छ गाहग्गेणं पंचवीससयाइं चउहत्तराइं ॥ २५०४ सिलोयग्गाणं एगत्तीससयाणि ॥ ३१३० ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

**331, 2. Panchakalpachurni** [पञ्चकल्पचूर्णिः].

Folios 68 to 135. Folio 68. R. $\frac{\text{दु}}{\text{फ्रा}}$ L. ६८. Folio 110. R. $\frac{\text{सु}}{\text{ल}}$ L. ११०.

Folio 134. R. $\frac{\text{ला}}{\text{एक}}$ L. १३४. Folio 135. R. $\frac{\text{सू}}{\text{दृ}}$ L. १३५.

Begins :

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

मंगलादीणि सत्थाणि पूर्वाभिहितानि मंगलानि पूर्वं मा वास्मिन् तंत्रे कल्पाख्यनामनिष्पन्ने निक्षिपे भगवंतः तीर्थकराः ऋषभाद्याः कृतार्थे[4]-

[1] सगासार्उ ? [2] णच्चा? [3] The letter here looks like ल्ल. [4] कृतार्थाः?

कृतकृत्या इति कृत्वा तेषां नमस्कारः कृतः। अधुना नामनिष्पन्ने निक्षेपे पंचकल्पसंज्ञके येनेदं दशाकल्पव्यवहारसूत्रं प्रवचनमहितार्थं दाहूतं[1] तस्य नमस्कारं करोमि प्रत्येकशः गाहा यस्तत्र कर्त्तुः तत्राद्या गाथा ॥ वंदामि भद्दबाहुं ॥ वदि स्तुत्यभिवादनयोः वंदनं अर्चनं ...

Folio 68 :

गाहा ॥ आयारदसा जम्हा तेण भगवता आयारयस्स कप्पो दसा कप्पववहारा य नवमपूव्वनीसंदभूता निर्ज्जूढा तेनासौ पूजार्हः ...

Folio 110 :

इयाणिं वीसइविहकप्पो दाराणि । नामउवणादव्वकप्पो ३ खेत्तकप्पो ४ कालपकप्पो ५ दंसणकप्पो ६ सुयकप्पो ७ अज्झयणकप्पो ८ चरित्तकप्पो ९ उवहिकप्पो १० संभोगकप्पो ११ आलोयणकप्पो १२ उवसंपयकप्पो १३ अणुन्नकप्पो १४ अट्ठाणकप्पो १५ अणुवासकप्पो १६ ठियकप्पो १७ अट्ठियकप्पो १८ जिणकप्पो १९ अणुपालणकप्पो २० नामस्थापने पूर्ववत् ...

Folio 134 :

कप्पकप्पस्स[2] भेउ परूविउं मोरकसाहणट्ठाए ।
जं चरिऊण सुविहिया करेंति दुरक रकयं धीरा ॥ ७

पंचकल्पचूर्णिः समाप्ता ॥ ग्रंथप्रमाणं सहस्रत्रयं शतमेकं पंचत्रिंशत्युत्तरं ॥ ३१३५ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

Ends :

इत्याकर्ण्य ततो निजविभवैः श्रीकल्पसूत्रभाष्यस्य ।
श्रीपंचकल्पचूर्णेश्च पुस्तकं लेखयामास ॥ २०
यावद्दचोमसरोवरे० २१ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

---

[1] व्याहृतं ? [2] कप्पपकप्पस्सं ?

**331, 3. Dasasrutaskandhachurni** [दशाश्रुतस्कन्धचूर्णिः].

Folios 135 to 221. Folio 175. R. $\frac{\text{सु}}{\text{शु}}$ L. १७५. Folio 176. R. $\frac{\text{सु}}{\text{शु}}$ L. १७६. Folio 190. R. $\frac{\text{ल}}{\text{पृ}}$ L. १९०. Folio 221. R. $\frac{\text{सू}}{\text{१}}$ L. २२१.

Begins :

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

। नमो अरहंताणं । णमो सिद्धाणं । नमो आयरियाणं । णमो उवज्झायाणं । नमो लोए सव्वसाहूणं । सुतं मे आउसंतेण भगवता एवमक्खातं इंध खलु थेरेहिं भगवंतेहिं वीसं असमाहिट्ठाणा पन्नत्ता । इमे खलु ते थेरेहिं भगवंतेहिं वीसं असमाहिट्ठाणा पण्णत्ता तं जहा ॥ दवदवचरियावि भवति । अपमज्जियचारीयावि भवति...

Folio 175 :

आयातिट्ठाणनामं अज्झयणे सभट्ठं सहेउयं सकारणं सूत्तं च अत्थं च तदुभयं च भुज्जो २ उवदरिसित्तित्ति बेमि ॥ छ छ

नेव पावनियाणट्ठाणदसा दसमज्झयणं सम्मत्थं ॥ समत्तो आयारदसाउ ॥ शुभं भवतु ॥ ग्रंथाग्रं श्लो० १८३१ ॥ छ

Folio 176 :

॥ नमः सर्वविदे ॥

मंगलादीणि सत्थाणि मंगलमज्झाणि मंगलावसाणाणि ।
मंगलपरग्गहिता य सिस्सा अवग्गहेहापायधारणासमत्था ॥

अविग्घेण सत्थाणं पारगा भवंति ताणि य सत्थाणि लोगे वियरंति वित्थारं च गच्छंति । तत्थादिमंगलेण निव्विग्घेण सिस्सा सत्थस्स पारं गच्छंति । मज्झमंगलेणं सत्थं थिरपरिजियं भवइ । अवसाणमंगलेण सत्थं सिस्सपसिस्सेसु पचयं गछंति । तत्थादिमंगलं ॥

सुतं मे आउसंतेण भगवता एवमक्खातं इह खलु थेरेहिं भगवंतेहिं वीसं असमाधिट्ठाणा पन्नता । मज्झमंगलं । पज्जोसवणाकप्पो पढमं सुतादारब्भ जाव थेरावलिया परिसम्मत्ता ॥ अवसाणमंगलं । तेणं कालेणं तेणं समएणं समणे भगवंतमहावीरे रायगिहे नगरे गुणसिलए चेइए बहूणं समणाणं जाव आयाति ठाणं नाम अज्झो अज्झयणं सअट्ठं सहेतुयं सकारणं भुज्जो उवदंसेमि त्ति बेमि ॥ तं पुण मंगलं नामादिचतुर्विधं । आवस्सगाणुक्कमेण परूवेयव्वं । तत्थ भावमंगलं निज्जुत्तिकार आह ।

वंदामि भद्दबाहुं गाहा ॥ भद्दबाहुं नामेणं पाईणा गोत्तेण चरिमो अपच्छिमो । ...

Folio 190:

गणिसंपदा चउत्थं अज्झयणं समत्तं ।...

Ends:

जण्ण भणितं तं कंठं ॥ पंचमज्झयणं समाप्तं ।
जात्यंधः सेसं कंठं जावणयावि । जावकरणणयो सव्वेसिंपि णयाणं गाधा ॥ दशानां चूर्णी परिसमाप्ता ॥ छ

संवत् १३२१ वर्षे...श्रेयोर्थं दशाश्रुतस्कंधस्तत्रचूर्णिर्लेखापिता ॥छ

**331, 4. Âyaradasanijjutti** [आयारदसानिज्जुत्ती].

Folios 221 to 225.

Begins:

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

वंदामि भद्दबाहुं०

आउविवागज्झयणाणि भावउं दव्वउं उवत्थदसा ।
दसआउविवागदसा वाससयाउं दसहत्थेत्ता ॥ २...

Ends :

१५ आचारदसाणं निज्जुत्ती सम्मत्ता ॥ १४४ गाथा श्लोक १८० शुभं भवतु ॥

332. Pannavanasutra [पन्नवणासूत्रम्.]

Folios 1 to 161 : 32½ inches long, 2 inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 165 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 161. R. सु थु १ L. १६१.

Folio 34:

उमुक्ककम्मकवया अजरा अमरा असंगया णिच्छिन्नसव्वदुक्खे जाइजरामरणबंधणविमुक्का अवावाहं सोक्खं अणुहंती सासयं सिद्धा ॥ द्वितीयपदं समत्तं .....

दिसगतिइंदियकाए जोगे वेदे कसायलेस्सा य ।
सम्मत्तणाणदंसणसंजयउउगआहारो ।...

Folio 37 :

पज्जत्तगा संखेज्जगुणा सकाइया पज्जत्तगा विसेसाहिता । सकाइया विसेसाहिता ॥ ठ ॥ सूत्राणि पंच सामान्येन प्रतिपादितानि । अधुना सूक्ष्मबादराभेदेन पंचदश सूत्राण्याह ॥ एतेसिणंसु भं ते सुहुमाणं सुहुमपुढविकाइयाणं । - - -

333. Avasyakaniryuktichurni [आवश्यकनिर्युक्तिचूर्णी].

Folios 1 to 257 : 33 inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 110 to 122 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 257. R. सू ८ र्ग्रा L. २५७.

Begins:

॥ ५ ॥ तेणं कालेणं २ दसण्णपुरं नाम नगरं होत्था ।

Ends:

इति आवस्सगनिज्जुत्तिचूर्णी समाप्ता ॥

**334. Upadesamalavritti** [उपदेशमालावृत्तिः].

Folios 1 to 322: 36½ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 148 to 156 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 322. R. स्ता ध २ L. ३२२.

Commentary begins:

॥ अर्हं ॥

हेयोपादेयार्थो॰

Text begins:

जगचूडामणिभूउ उसहो

Book ends:

नमोस्तु तस्मै हरिभद्रसूरये ॥ १

उत्सूत्रमत्र विवृतं॰ २

**335. Vasudevahinda** [वसुदेवहिंडस्य प्रथमखण्डः].

Folios 1 to 308: 36 inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 140 to 156 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 306. R. स्ता ० ङ्कि L. ३०६.

Begins:

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

॥ णमो विणयपणयसुरिंदविंदवंदियकुमारविंदाणं ।
अरिहंताणं णमो परिसुद्धणाणदंसणसमिद्धाण सिद्धाणं ॥
नमो जिणप्पणीयायारविहिवियक्खणाणं आयरियाणं ।
णमो सीसगणपरमसुयसंपयज्झावयाणं उवज्झायाणं ।
णमो सिद्धिवसहिगमणकारणजोगसाहणाणं साहूणं ॥

एवं पंचणमोक्कारपरममंगलवलत्तिवड्ढिउंच्छाहो ।
अणुउगधरे सिरसा पणमिऊण विण्णवेमि ॥

अणुजाणंतु मं गुरुपरंपरागयं वसुदेवचरियं णाम संगहं वन्नइस्सं । तत्थ इमे अहिगारा । तं जहा । कव्वुपत्ती पेढियामुहं सरीरं उवसंहारो । तत्थ ताव सुहंमसामिणा जंबुणामस्स पढमाणुउगे तित्थय रवव्वावड्ढि[1]दसारवंसपन्नवणागयं वसुदेवचरियं कहियंति । तस्सेव पभवो काहयव्वो । तप्पभवस्स य पभवस्सति ॥ अत्थि मगधाजणवउं धणधन्नसमिद्धदाणधणवतिकुलबहुगगामसयसण्णिमहिउं . . .

Ends:

सच्चभामाघरं णाएहि तं धणुं आरुहेउं अणोहवि कण्हेण आरुहियं आगंत्तण य ममसमीवे एति ताय मम समीवे णिवेएति ता य मया सच्चभामाघरे धणुं विलइयंति । मया भणियं पुत्त सुट्ठु कयं ते धणुं सजीवियं करंतेण एवं पुव्वविवत्थियं जो एयं धणुं सजीवं करेइ तस्स एसा दारिया दायव्वा ॥ समाप्तं प्रथमखंडं ॥ छ ॥ ग्रंथाग्रं ११२००

336. **Anuyogachurni** by JINADÂSAGAṆI [अनुयोगचूर्णिः । जिनदासगणी ].

Folios 1 to 53 : 32½ inches long, 2 inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 117 to 120 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 53. R. ७/३ L. ५३. Dated Samvat 1333 = A.D. 1277.

Begins :

ॐ नमो वीतरागाय ॥

कंचि पंचविहायारजाणयं तप्परूवणे अउज्जत्तं तद्धिअं व गुरुं पणमिऊण जातिकुलरूवविणयादिगुणसंपन्नो य सीसो भणाई । भगवं तुभ्भं तिए अणुयोगद्वारक्कमं समोतारं तदत्थं वण्णातुमिच्छामि ।

[1] चक्कवट्टि ?

ततो गुरुत्तं सीसविणयादिगुणसंपन्नं जाणिऊण तदरिहंउ ततो भणाति सुणेहि कहेमि ते अणुउगद्दारत्थं तक्कमं च । जधा य सव्वज्झयणेसु समोया रिज्जंति । तं च कहेकामो गुरू विग्घोवसमणिमित्तं आदीयमंगलपरिग्गहं करेइ ॥ ...

Ends:

तं सव्वं इत्यादि । चरणमेव गुणो चरणगुणो अहवा चरणं चारित्रं गुणा खमादिया[1] अणेगविधा तेसु जो जहट्ठिउ साधू सो सव्वणयसंमतो भवतीति ॥

कृतिः श्रीश्वेतांबराचार्यश्रीजिनदासगणिमहत्तरपूज्यपादानामनुयोगद्वाराणां चूर्णिः ॥ संवत् १३३३ चैत्र शु ११ बुधेद्येह धवलक्कके ।

**337. Anuyogadvarasutra** [अनुयोगद्वारसूत्रम्].

Folios 1 to 55; agreeing in all respects with No. 336. Folio 55. R. $\frac{6}{12}$ L. ५५. Dated Samvat 1301 = A.D. 1245.

Begins:

नमो वीतरागाय ।

नाणं पंचविहं पण्णत्तं । तं जहा । आभिणिबोहियणाणं सुयणाणं ओहिणाणं मणपज्जवणाणं केवलणाणं । तत्थ चत्तारि णाणाइं उप्पाइंउ वणिज्जाइं नो उद्धिस्संति । णो समुद्दिस्संति । णो अणुण्णविज्जंति । सुयणाणस्स उद्देसो समुद्देसो अणुण्ण अणुउगो पवत्तइ । जइ सुयणाणस्स उद्देसो सउद्देसो अणुण्ण आणुउगो पवत्तइ ॥ ...

Ends:

उवएसो नउनामा । सव्वेसिं पि नयाणं०

अणुउगदारा सम्मत्ता ॥ छ

सोलससयाणि चउरुत्तराणि गाहाणं जाण सव्वग्गं ।
दुसहस्समणुहसछंदवित्तपरिमाणउ भणियं ॥

[1] खमादया ?

नगरमहादारा इव कम्मद्दाराणुउगवरदारा ।
अक्खरबिंदुमत्ता लिहिया दुक्खक्खयट्ठाए ॥ छ

सं० १३०१ वर्षे आषाढ शु० १० शुक्रे धवलक्ककनगरनिवासिना प्राग्वाटवंशोद्भवेन व्य० पासदेवसुतेन गंधिकश्रेष्ठिधीणाकेन वृहद्भ्रातासीद्धाश्रेयाऽर्थं सवृत्तिकमनुयोगद्वारसूत्रं लेखयांचक्रे ॥ छ

338. **Prithvichandrarajarshicharitra** [पृथ्वीचन्द्रराजर्षिचरित्रम्].

Folios 152: 29 inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 152 to 166 aksharas in a line. R. र्ल्ह्रा L. १८. Incomplete.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

# APPENDIX II.

## EXTRACTS FROM BOOKS PRESERVED IN LIBRARIES AT AHMEDABAD, BOONDI, KOTAH, JHALRA PATHAN, INDORE, AND CAMBAY.

# PAPER MANUSCRIPTS.

## A

*List of the more important Paper MSS. preserved in the Temple of Santinath, Cambay.*

1. **Anekantajayapataka** by HARIBHADRASÛRI. [ अनेकांत-जयपताका । हरिभद्रसूरिः ].

Folios 1 to 97: 26 lines in a folio. 46 aksharas in line. Granthâgra 3350.

Ends:

कृतिरियं श्वेतभिक्षुश्रीहरिभद्राचार्यस्येति ॥

मतिर्बौद्धाः शुद्धा प्रभवति कथं साद्य भवतां
विचारश्चार्वाकाः प्रचरति कथं चारुचतुरः ।
कुतर्कस्तर्कज्ञाः किमपि स कथं तर्कयति वः
सति स्याद्वादांगे प्रकटहरिभद्रोक्तवचने ॥ १

भावग्रंथिप्रमाथिप्रकटपटुरणत्कारवाग्भारतुष्टाः
प्रेंखद्दर्पिष्टदुष्टप्रमददसभुजास्फालनोत्तालवालाः ।
यद्दृष्ट्वा मुक्तवंतः स्वयमतनुमदं वादिनो हारिभद्रं
तद्गंभीरं प्रसन्नं न हरति हृदयं भाषितं कस्य जंतोः ॥ २

यथास्थिताऽर्हद्गतवस्तुवेदिने
निराकृताशेषविपक्षवादिने ।
विदग्धमध्यस्थनृमूढतारये
नमोऽस्तु तस्मै हरिभद्रसूरये ॥ ३

सितपटहरिभद्रग्रंथसंदर्भगर्भं
विदितमभयदेवं निष्कलंकाकलंकं ।
सुगतमतमथालंकारपर्यंतमुच्चै-
स्त्रिविधमपिवतार्कं तेतियं सांख्यभट्टौ ॥ ४

श्रीमत्संगमसिंहसूरिसुकवेस्तस्यांघ्रिसेवापरः
शिष्यः श्रीजयसिंहसूरिविदुषस्त्रैलोक्यचूडामणेः ।
यः श्रीनागपुरप्रसिद्धसुपुरस्थायी श्रुतायागतः
श्लोकान् पंच चकार सारजडिमासौ यक्षदेवो मुनिः ॥ ५

समाप्तं चेदमनेकांतजयपताकासूत्रं संपूर्णमिति ॥ ग्रंथ ३३५०

2. **Jnanabinduprakarana** by YAŚOVIJAYA. [ज्ञानबिन्दुप्रकरणम् । यशोविजयः].

Folios 1 to 32: 30 lines in a folio. 48 aksharas in a line. Dated Samvat 1731 = A.D. 1675.

Begins:

ऐंद्रस्तोमनतं नत्वा वीरं तत्त्वार्थदेशिनं ।
ज्ञानबिंदुः श्रुतांभोधेः सम्यगुध्रियते मया ॥ १

Ends:

गच्छे श्रीविजयादिदेवसुगुरोः स्वच्छे गुणानां गणैः
प्रौढिं प्रौढिमधाम्नि जीतविजयप्राज्ञाः परामैयरुः ।
तत्सातीर्थ्यभृतां नयादिविजयप्राज्ञोत्तमानां शिशु-
स्तत्त्वं किंचिदिदं यशोविजय इत्याख्यानृदाख्यातृवान्[1] ॥ ९

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकल्याणविजय ग० शिष्यमुख्यपंडित-श्रीलाभविजय ग० शिष्यालंकारपंडितश्रीजीतविजय ग० सुतीर्थ्य-

[1] आख्याभृदाख्यातवान्?

तिलकपंडितश्रीनयविजय ग० चरणकमलचंचरीकेण पंडितश्रीपद्मविजयसहोदरेणोपाध्यायश्रीयशोविजयगणिना रचितं ज्ञानबिंदुप्रकरणं संपूर्ण ॥

3. **Vrihatkshetrasamasavritti** by SIDDHASÛRI [बृहत्क्षेत्रसमासवृत्तिः । सिद्धसूरिः].

Folios 1 to 46. 38 lines in a folio. 60 aksharas in a line.

Praśasti :

श्रीमदूकेशगच्छीयश्रीसिद्धाचार्यकृता समाप्तेति ॥

प्रसिद्ध ऊकेशपुरीयगच्छे
श्रीकक्कसूरिर्विदुषां वरिष्ठः ।
साहित्यतर्कागमपारदृश्वा
बभूव सल्लक्षणलक्षितांगः ॥ १

तदीयशिष्योजनि सिद्धसूरिः
सद्देशनाबोधितभव्यलोकः ।
निर्लोभनालंकृतचित्तवृत्तिः
सज्ज्ञानचारित्रदयान्वितश्च ॥ २

श्रीदेवगुप्तसूरिस्तच्छिष्योभूद्विशुद्धचारित्रः ।
वादिगजकुंभभेदनपटुतरनखरायुधसमानः ॥ ३

तच्छिष्यः सिद्धसूरिः क्षेत्रसमासस्य वृत्तिमियमकरोत् ।
गुरुभ्रातृयशोदेवोपाध्यायज्ञातशास्त्रार्थः ॥ ४

उत्सूत्रमत्र किंचिन्मतिमांद्याज्ञानतो मयालेखि ।
निर्व्याजं विद्वद्भिस्तच्छोध्यं मयि विधाय दयां ॥ ५

खैः षण्णवत्यांकैश्चतुःषष्टया द्वात्रिंशताक्षरैः ।
श्लोकः श्लोकमानेन त्रिसहस्री ग्रंथसंख्या तु ॥ ६

अब्दशतेष्वेकादशसु द्विनवत्याधिकेषु विक्रमतः ।
वैशाखशुक्लपक्षे समार्थिता शुक्लपंचम्यां ॥ ७

यावज्जैनेश्वरो धर्मः समेरुर्वर्त्तते भुवि ।
भव्यैः पापठ्यमानो ---- ग्रंथाग्रं २०००

4. **A Short Commentary** on HARIBHADRASŪRI'S **Anekantajayapatakatippana** [अनेकान्तजयपताकाटिप्पणम्].

Folios 1 to 44. 30 lines in a folio. 48 aksharas in a line.

Begins:

शेषमतमतिशयाना यस्यानेकांतजयपताकेह ।
हर्तुमशक्या केनापि वादिना नौमि तं वीरम् ॥ १

कतिपयविषमपदगतं वक्ष्येनेकांतजयपताकायाः ।
वृत्तेर्विवरणमहमल्पबुद्धिबुद्ध्यै समासेन ॥ २

Ends:

इत्यनेकांतजयपताकोद्योतटिप्पणकं समाप्तम् ॥
प्रत्यक्षरगणनायां टिप्पणकस्य मानं ग्रंथः २०००

6. **Mahavirastavana** by YAŚOVIJAYA [महावीरस्तवनम् । यशोविजयः].

Folios 1 to 74. 42 lines in a folio. 58 aksharas in a line. Dated Samvat 1736 = A.D. 1680.

Ends: ॥

महोपाध्यायश्रीयशोविजयगणिभिः कृतमिदं न्यायखंडखाद्यापरनामकं महावीरस्तवनप्रकरणं संपूर्णम् ॥

7. **Padmacharitra** or **Ramacharitra** by VIMALASŪRI [पद्मचरित्रं वा रामचरित्रम् । विमलसूरिः].

Folios 1 to 151. 42 lines in a folio. 52 aksharas in a line. Dated Samvat 1609 = A.D. 1553.

Begins:

सिद्धसुरकिन्नरोरगदणुवइभवणिंदचंदपरिमहिय ।
उसहं जिणवरवसहं अवसप्पिणिआइतित्थयरं ॥ १ ...

नामावलिबनिबद्धं आयरियपरंपरागयं सव्वं ।
वुच्छामि पउमचरियं अहाणुपुव्विं समासेणं ॥ ७८ ...

को वण्णिऊण तीरइ नीसेसं पउमचरियसंबंधं ।
[1]मन्नूण केवलिजिणं तिकालनाणं हवइ जस्स ॥ ९

जिणवरमुहाउ अत्थो जो पुव्विं निग्गउ बहुवियप्पो ।
सो गणहरेहि धरिउ संखेवमिणो य उवइट्ठो ॥ १०

एवं परंपराए परिहाणी पुव्वगंथअत्थाणं ।
नाऊण कालभावं न वसियव्वं बुहजणेणं ॥ ११...

अह पउमचरियतुंगे वीर[2]महागयवारणनिम्मविए ।
मग्गे परंपराए अज्जावि कविकुंजराण गमो ॥ २९

तह कइवरगयमयगंधलोलुउ महुयरो व्व मग्गेणं ।
पयदाणबिंदुदिट्ठो अहमवि तेणं चिय पयट्टो ॥ ३०

सुत्ताणुसारसरिसं रइयं गाहाहिं पायडफुडत्थं ।
विमलेण पउमचरियं संखेवेणं निसामेह ॥ ३१

ट्ठिइउ१ समुप्पत्ती२ पत्थाण ३ रणं ४ लवंकुसुप्पत्ती ५ ।
निव्वाण६ मणेयभवा७ सत्त पुराणेत्थ अहियारा ॥ ३२

पउमस्स चेट्ठियमिणं कारणमिणमोऽहिगारसंजुत्तं ।
तिसलासुएण भणियं सुत्तं संखेवउ सुणह ॥ ३३

---

[1] मनुष्य? [2] महागंधवारण?

वीरस्स पवरट्ठाणं विमलगिरी मत्थए मणभिरामे ।
तह इंदभूइकहियं सेणियरण्णस्स नीसेसं ॥ ३४...
एयं अट्ठमरामदेवचरियं वीरेण सिट्ठं पुरा
पच्छा उत्तमसाहवेहि धरियं लोगस्स उज्झासियं ।
एत्ताहे विमलेण पायडफुडं गाहानिबद्धं कयं
सुत्तत्थं निसुणंतु संपइ महापुण्णं पवित्तक्करं ॥ ९०
इइ पउमचरिए सुत्तविहाणो नाम उद्देसो सम्मत्तो ॥ १

Ends:

राहूणामायरिउ ससमयपरसमयगहियब्भावो ।[1]
विजउ य तस्स सीसो णाइलकुलवंसणंदिययरो ॥ १६
सीसेण तस्स रइयं राहवचरियं तु सूरिविमलेणं ।
सोऊणं पुव्वगए नारायणरामचरियाइं ॥ १७
जिहि सुयं ववगयमच्छरेहिं तब्भत्तिभावियमणेहिं ।
ताणंवि हेउ[2] बोहिं विमलं चरियं सुवुरिसाणं ॥ १८

इति पुमचरिए पउमनिव्वाणगमणं णाम अट्ठदसुत्तरसयं पव्वं सम्मत्तं ॥ ११८ ॥ इति पद्मचरित्रं समाप्तमिति ॥ संवत् १६०९ वर्षे पोससुदि ९ मंगलवारे ।

8. **The First Khanda of the Vasudevahinda** by SAMGHADÂSAVÂCHAKA [वसुदेवहिंडिप्रथमखण्डः । संघदासवाचकः].

Folios 1 to 400. 22 lines in a folio. 38 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

ॐ नमो सुयदेवयाए ॥

णमो विणयपणयसुरिंदविंदवंदियकमारविंदाणं अरिहंताणं । णमो अरिसुद्धणाणदंसणसमिद्धाणं सिद्धाणं । णमो जिणप्पणीयायारवि-

[1] °महियसब्भावो? [2] देउ?

हिवियरकणाणं अयियाणं[1] । णमो सीसगणपरमसुयसंपयज्झावयावयाणं उवज्झायाणं । णमो सिद्धिवसएहिगमणकारणजोगसाहणाणं साहूणं । एवं पंचणमोक्कारपरममंगलबलविवड्ढिउंछाहो । अणुउगधरे सिरसा पणमिऊणं विण्णवेमि । अणुजाणंतु मं गुरुपरंपरागयं वसुदेवचरियं णाम संगहं वत्तइस्सं । तत्थ इमे अहिग्गरा तं जहा । कव्वुप्पत्ती पेठीयासुहं पडिसुहं[2] सरीरं उवसंहारो तत्थ ताव सुहंमसामिणा जंबुणामस्स पढमाणुउगे तित्थयरचक्कवट्टिदसारवंसपत्तवणे गयं वसुदेवचरियं कहियंति ।

9. **The Second Khanda of the Vasudevahinda** by DHARMASENAGANI [वसुदेवहिंडिद्वितीयखण्डः । धर्मसेनगणिः].

Folios 1 to 247. 22 lines in a folio. 46 aksharas in a line. Granthâgra 17,800.

Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥ जयत्यनेकांतकंठीरवः ॥

जयइ नवनलिणिकुवलयवियसियवरकमलपत्तलडलत्थो[3] ।
उसभो सभावसललियमयगलगइललियपत्थाणो ॥
जयइ य पणयपुरंदरणहप्पहा[4]हसितभूसणच्छाउ ।
वीरो समत्ततिहुयणलोयणकमलागराइच्चो ॥

तत्तो य ।

पणयसुरवइमउडतडाघट्टललियकमजुमला ।
अजियाइपासचरियमा[5] सेसावि जयंति जिणयंदा ॥
भवसिद्धिबुद्धिमंगलजयसिवसुपसत्थसिद्धकल्लाणा ।
जइणो जयंति लोए निच्चंपि हु सुहफला सिद्धा ॥

---

[1] आयिरयाणं? [2] पेठीयासुहं? [3] °लडहत्थो? [4] °णाहप्पहा?
[5] °पासचरिमा?

नमिउण [1]तविणएणं संघमहारयणमंदरगिरिस्स ।
वोच्छामि सुणह निहुया खंडं वसुदेवचरियस्स ॥

तं सुणह भद्द वो[2] जयउ जिणसासणं । साहुजणसंमयाणि य मंगलाणि वोउ[3] तत णमंतु । सुणह कहाकरणकारणं च । सोऊण लोइयाणं णिग्गहसणलधुंधुमारणिहसपुरुहूवमचातरामरामणजाणमेयकरामकोरवपंडुसुयतिणखावाहणदत्तादीणं कहाउ कामियाउ लोगो एगंतेणं कामकहासु रज्जंति । सोग्गइपहादंसियं पुण धम्मं सोउंपि णेछइ य जरपित्तवसकडुयमुहो इव गुलसक्करखंडमच्छंडियाइसु विपरीतपरिणामो । धम्मत्थकामकलियाणि य सुहाणि धम्मत्थकामाण य मूलं धम्मो तम्मि य मंदतरो जणो । तं जह णाम कोइ वेज्जो आउरं अमउसहपाणपरंमुहं उसढमिति उचित तं मणोभिलसियपाणववएसेण[4] उसहं ते पज्जेति । कामकहारत्तयहितयस्स[5] जणस्स सिंगारकहावसेण धम्मं चेव परिकहेमि ॥ अवि य । जाणति चेव पंडितजणो जहा ण विणा धम्मेण हियइच्छियकामा उवणमंति कामकहारत्तहितउ य जणो पुच्छति । किह तेण एरिसाभोगा समासादिता । भण्णइ य सुचरितवसेणंति । अवि य ।

चक्किसुहमणुस्ससुहं मोक्कसुहमणुत्तरं च जं भणियं ।
जे सुचरियसामण्णा न दुल्लहं दुल्लहं तेसिं ॥

एएण कारणेण भणामि कामकहावि विउसजणहिययणिहित्ता परिणामवसेण धम्मकहा एसं जग्गति । तं सुणह इमं । धम्मत्थकामकुसुमियमाफलभरियणमितसारं सिंगारवंछललितकिसलया उलं । सुतणसोभापमुइयमधुकरं विविहगुणविहसेवियं वसुदेवचरिततलाविताणं निसुज्जति य आयरितपरंपरागतं अंवितहं दिट्ठिवादणीसंदं ।

[1] तं विणएणं? [2] भद्दं? [3] होउ? [4] °पाणउवएसेण? [5] °रत्ताहिययस्स?

अरहंतचक्किवलवासुदेवगणिताणुउगकम्मनिदिट्ठं वसुदेवचरियंति । तत्थ य किंवि सुयनिबंधे किंचि आयरियपरंपरएण आगतं ततो अवधारितं मे सुव्वइ य किर वसुदेवेणं वाससतं परिभमंतेणं इमंमि भरहे विज्जाहरिंदनरवतिवाणकुलवंससंभवाणं कण्णाणं सतं परिणीतं । तत्थ य सामापियवमादियाणं रोहिणिपज्जवसाणाणं एगुणतीसं लंभता संघदासवायएणं उवणिवद्धा एगत्तारिसं च वित्थारभीरुणा कहा मज्झे च्छडिता । ततोहं लोइयसिंगारकहापसंसणं असहमाणो आयरियसगासे अवधारेऊणं पवयणाणुरागेणं आयरियनिउएण य तेसिं मज्झिल्लंलभयाणं गंथणत्थे अब्भुज्जउहं तं सुणह । इतो पुव्वकहाणुसारेण चेव सावत्थीए नयरीए कामदेवसेट्ठिसुताए एणियपुत्तनरेंदसुताए एय पियंगुसुंदरीए वसुदेवसुपरिणीताउ वसुदेवो एणियपुत्तनरेंदसर मंदरोदरगतो पंचलक्खणविसयसुहसागरागाढो सुरवहुसहितो इव सुरवरो अभिरमइ । जाणइ तंपि कालं ण णाहित्थ एतं च कहं वसुदेवो सयमेव पज्जुण्णसंवादीणं कुमाराणं परिकहेइ । भणइ पणत्तुया सुणह ॥ ...

६६ ॥ इति धम्मसेणगणिमहत्तरयाए वसुदेवहिंडीए पढमो पभावइलंभो णाम पच्छेउ समत्तो ॥ १...

७७ ॥ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे अङ्गकण्णगालंभो नाम बीउ समत्तो...

९४ ॥ इति मज्झिमखंडे ततिउ लंभो पत्ती पुणदसमा[1] मेहमालालंभउ सम्मत्तो ॥ ३...

१०७ ॥ तेत्तीसतिमभारिया विरयालंभो सम्मत्तो ॥...

---

[1] पुण्णदंसणा ?

१३२ ॥ चत्तोत्ति इसिदत्ता सम्मत्ता ॥...

१४७ ॥ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे अणिलजसालंभो संमत्तो...

१९८ ॥ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे वेरुलियमालालंभो नाम पंचतीसइमो ॥ ३९ ॥...

२४२ ॥ तेचत्तालीसइमो सागदत्तालंभो नाम सम्मत्तो ॥...

२४५॥ मलयसेणामलंभउ चत्तालीसइमो[1] सम्मत्तो ॥ ४४...

Ends:

अणाभोगकएणच्छिदो ॥

२४७ ॥ वसुदेवहिंडीखंडं ग्रंथाग्रेण सहस्सषट् शतानि षट् ॥ ६६०० उभयं ग्रंथ ॥ १७८०० ॥ छ

10. The Third Khanda of the Vasudevahinda [वसुदेवहिण्डस्य तृतीयखण्डः].

Folios 1 to 317. 22 lines in a folio. 46 aksharas in a line. Dated Samvat 1767 = A.D. 1711.

Begins:

६० ॥

॥ मया भणिया जइ पुण तुब्भे अजाणमाणा विसकंदं अमयकंदंति काउं भक्केज्जा । तेण य भक्किएण जइ न रेज्जह तं उसक्कसद्दहिं [2]दुं अणाभोगयं ण लग्गतित्ति । तउ ते एवमादीहिं वहूहिं हेऊहिं मया निवारिउ कहिउ मया तेसिं जिणप्पणीउ अहिं सालरकणो धम्मो धम्मजणिदायगदिवसे सासुय धम्माय भणंति मे सो सप्पती हा मे जिणवयणआरोथिउं विन्ना तुमे अम्हाणं उत्तमा धम्मसुत्ती । जह नवरं किंचि सुविहिवं पेच्छामो तस्स सगासे अ-

[1] चउचालीसइमो ? [2] कादुं?

वस्सपवव्वयामोत्ति । किंतु कहेह इदाणिं तुब्भे कउ आगतत्ति । मया भणितं पुव्वविराहियणजक्किणीए मलयादो हरिदुं इहत्थ दिउहं सया मएत्थ कन्नगा रक्कसगहिदा भीदा रवंती पडिमोक्किदा मे मट्ठाए दीय इहागउ तुब्भं सगासंति । तं इदाणिं तुब्भे कहेह को एसए येसो जणवउ वा जेण हं एव तुब्भे का एसा कन्नगा रक्कसो वा तदा कुलपईणा भणितं भो पियदंसण एसं ताव अवंतीजणवउ इमो य आसि । तं गिरी अइउ अदूरे उज्जेणी नाम नगरी अवंतिसेणो नाम राया वम्मपदिवरुयमग्गणाउ हेडंवगदेणं मया आ राइणो सगासे दिट्ठा । से सा एसा कन्नगा तस्स राइणो धूदा एदं पुण रक्कसं न जाणामित्ति । तउ मे सा कुलवदी तात विसज्जिज्जतु केयरिसि कुमारगा कन्नगाए पिउणो सगासं एयं तुएदं कन्नगं अहं पुण वच्चामि । जउ मे गंतव्वयंति । एवं मया भणिदे सा कन्नगा विवन्नवयणा संवुत्ता भणदि य संपातपडिदा सामिणो रहेह मम बंधुजणसं अमिलिदं मोत्तु तुज्झे । तउ मया अणुकंपंतेण भणिदा अलं भद्दे विवादेणं थिति लभाहि णमुयामित्ति विसज्जिदा य कासवेणं रिसिकुमारगा णिवेदणहेउं उज्जेणगराइणो मया संठिता या अहं कन्नगाए णातिचिरेण य तउ तावसपुरोगमा आगता महता फलेणं रन्नो . . .

२ अवंतिवद्धणालंभो नाम पंचचत्तालीसत्तमो सम्मत्तो ॥ . . .

२४ छचत्तालीसतिमो तारापतिलंभउ नाम सम्मत्तो ॥ . . .

३९ अच्छरालंभो नामग्ग सत्तचत्तालीसइमो संमत्तो ॥ . . .

४९ इति ग मज्झिमकंडे चंद्रलेहालंभउ नाम अष्टचत्वारिंशत्तिमः ॥ छ . . .

३०४ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे विमलप्पभालंभो णाम एगसत्तत्तिमो लंभो समत्तो ॥...

Ends:

३१४ वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडं सम्मत्तं ॥ छ

सेसं पुरा हिंडी दट्ठव्वं ।

Table of Contents:

णमो भावसिद्धाणं णमो वसुदेवताए वसुदेवभारियाउं तं जहा सामा ॥ ...

Ends:

३१७ अत्तिया बालचंद्रा ॥ इति वसुदेवहिंडीए संगहणिपयं णाम संपयं सुणध ॥ तं जहा ॥ सासा वियया सोमलिं गंधव्वदत्ता ॥ ...

रोहिणीबालचंद्राय ॥ छ संवत् १७७६ वर्षे फागुणवदि ७ बुधे० ।

11. **Avasyakavrihadvritti** by HARIBHADRASÛRI [आवश्यकबृहद्वृत्तिः । हरिभद्रसूरिः].

Folios 1 to 219. 20 lines in a folio. 84 aksharas in a line. Dated Samvat 1492 = A.D. 1436. Granthâgra 22,000. Contains the first khaṇḍa of the work.

Ends:

समाप्ता चेयं शिष्यहिता नामावश्यकटीका ॥ कृतिः सितांबराचार्यजिनभटनिगभटनिगदानुसारिणा[1] विद्याधरकुलतिलकाचार्यजिनदत्तशिष्यसाधर्मतो[2] जाइणीमहत्तरासूनोरल्पमतेराचार्यहरिभद्रस्य ॥

यदिहोत्सूत्रमज्ञानाद्व्याख्यातं तद्बहुश्रुतैः ।
क्षंतव्यं कस्य सम्मोहो छद्मस्थस्य न जायते ॥

---

[1] जिनभटनिगदानुसारिणो ? [2] शिष्यस्य साधर्म्यतो ?

यदार्चितं विरचयता सुबोध्यां
पुण्यार्थमावश्यकशास्त्रटीकां ।
भवे भवे तेन ममैवमेवं
भूयाज्जिनोक्तौ नु मनने[1] प्रयासः ॥

अन्यच्च[2] संत्यज्य समस्तसत्त्वा
मात्सर्यदुःखं भवबीजभूतं ।
सुखात्माकं मुक्तिपदावहं च
सर्वत्र माध्यस्थमवाप्नुवंतु ॥

ग्रंथाग्रं २२००० ॥ संवत् १४९२ वर्षे आषाढसुदि ५ गुरौ श्रीमेदपाटदेशे श्रीदेवकुलपाटकपुरवरे श्रीकुंभकर्णराज्ये श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनचंद्रसूरिपट्टे श्रीजिनसागरसूरिणामुपदेशेन श्रीऊकेशवंशीयनवलक्षशाखामंडन सा० श्रीरामदेवभार्या साध्वी नीमेलादे तत्पुत्रराजमंत्रिधुराधौरेयः साधुश्रीसहणपालस्तेन संसरणमल्ल सा० रणधीर सा० रणवीर सा० भांडा सा० सांडा सा० रणभ्रम सा० चउंडा सा० कर्मसिंहप्रमुखसारपुत्रपरिवारपरिकलितेन निजपुण्यार्थं श्रीआवश्यकवृहवृत्तिद्वितीयखंडं भांडागारे लिखापितं ॥ शुभं भवतु ॥

**12. Sripalacharitra** by RATNAŚEKHARASŪRI [श्रीपालचरित्रं वा सिद्धचक्रमाहात्म्यम् । रत्नशेखरसूरिः].

Folios 1 to 30. 32 lines in a folio. 57 aksharas in a line. Dated Samvat 1430 = A.D. 1374. Granthâgra 1341.

Begins:

अरिहाइ नवपयाइं...

---

[1] जिनोक्तानुमते? [2] संत्यज्य?

Ends:

सिरिवज्जसेणगणहरपट्टपहुतहेमतिलयसूरीणं ।
सीसेहिं रयणसेहरसूरीहिं इमा हु संकलिया ॥ ३९
तस्सीसलेसहेमचंदेण साहुणा विक्कमस्स वरिसंमि ।
चउदस अट्ठावीसे लिहिया गुरुभत्तिकलिएणं ॥ ४०
सायरमेरू जा महीयलम्मि जा नहयलंमि ससिसूरा ।
वइंति ताव नंदउ वाइज्जंता कहा एसा ॥ ४१

इति श्रीश्रीपालराज्ञः कथा श्रीसिद्धचक्रमाहात्म्ययुक्ता सम्मत्ता ॥

संवत् १४३० वर्षे फागुण शुदि १३ सोमे श्रीआगमगच्छे श्रीमुनिसिंहसूरिशिष्य उदयरत्नगणिना लिखितं ॥ सौराष्ट्रदेशे मधुमतीस्थितेन०

13. **Sarasvatamandana** by a pupil of MANDANÂCHÂRYA [सारस्वतमण्डनम् । मण्डनाचार्यशिष्यः].

Folios 1 to 43. 24 lines in a folio. 55 aksharas in a line. Incomplete.

Begins;

ॐ नमः श्रीसरस्वत्यै ॥ श्रीतुंगाराय नमः ॥

ते नः पांतु चलत्कलिंदतनयाकल्लोललीलाभृतः
कालोत्तालभुजंगदग्धजनताजीवैकजीवातवः ।
उन्मीलत्कवितालतांकुरकिरत्कादंबिनीकेलयो
मातर्मातृपुराधिवासिनि तव स्मेराः कटाक्षोत्कराः ॥ १
हयवरलयनं नत्वा जडदगवन्ह्युज्ज्वलोल्लसद्वसनं ।
चटत कपरमतिगहनग्रंथग्रंथिं महामतयः ॥ २
शांतः संतप्तचित्तप्रचुरतरनरस्वांतविश्रांतकांत-
ध्वांतध्वस्तिप्रशस्तप्रकटपटुतराजिह्मवाग्ब्रह्मवाहः ।

कर्मंदी कोपि मंदीकृतसुकृतकृतोदंचितानंदकंदा-
मंदस्वानंदसांद्रः स्फुरतु मम हृदि श्रीनरेंद्रो मुनींद्रः ॥ ३
वाणीमुखशृंगारः सौजन्यसुधारासेकभृंगारः ।
दुरितौघतृणांगारः स्फुरतु श्रीभट्टतुंगारः ॥ ४
यः पक्षं पक्षिलस्य क्षपयति नियतैर्लक्षणाक्षेपलक्षैः
काणादं निःप्रणादं तृणयति तरलं कापिलं चाप्यलंघ्यं ।
[1]चंचच्चार्वाकलिंतमतकृतोत्तालसंतापसंप-
त्तांतं तौतातितं तं नयति व्यक्ततां [2]युक्तिसूक्तैः ॥ ५

तस्य प्रसादादधिगम्य सम्यक्
पदादिविद्यापरिपाकपूरं ।
श्रीमंडनाचार्यस्य[3] कुतूहलार्थं
निर्मामि सारस्वतमंडनं स तत् ॥ ६

इह खलु विविधवैयाकरणवर्यविपतिपत्तित्रातव्यातव्याकुलितचित्तश्रोतृजनमनःसमाधानाय [4]परापरगुरुपरदैवपरमात्मप्रणतिमयमंगलाचरणपुरःसरं सारस्वतप्रक्रियाया आर्जवं प्रतिजानीते ॥ प्रणम्य परमात्मानं...

14. Satrumjayakalpa [शत्रुंजयकल्पः].

Folios 1 to 3. 22 lines in a folio. 26 aksharas in a line.

Begins:

ॐ नमः ॥

सुअधम्मकित्तिअंतं तित्थं देविंदवंदिअं थुणिमो ।
पाहुडए विज्जाणंदे सिअभिगवीसनामज्झं ॥ १

---

[1] चचंचार्वाककोलिं कालित°? [2] नयति न न यतिव्यक्ततां? [3] श्रीमंडनाचार्यकुतूहलार्थं?
[4] °वर्यविपत्तित्रातव्याकुलित°?

Ends:

इय भइबाहुरईआ कप्पा सित्तुंजसिद्धिमाहप्पं ।
सिरिवयरपहुद्धरिअं पालित्तेण संखिविअं ॥ ३८

तं जहसुअं थुअं मे पढति निसुणंति संभरंताणं ।
सित्तुज्जकप्पथुत्तं देउ लहं सित्तुंजयसिद्धिं ॥ ३९

॥ इति श्रीशत्रुंजयकल्पः संपूर्णः ॥

**15. Syadvadamanjari** by HEMACHANDRA with the **Commentary** of MALLISHENASÛRI [स्याद्वादमञ्जरी सटीका । मू० हेमचन्द्रः। टी० मल्लिषेणसूरिः].

Folios 1 to 64. 34 lines in a folio. 51 aksharas in a line. Granthâgra 3101.

Begins:

॥ अर्हं नमः ॥

यस्य ज्ञानमनंतवस्तुविषयं यः पूज्यते दैवतैः...

चातुर्वैद्यनिर्माणैकब्रह्मणा श्रीहेमचंद्रसूरि[1]जगत्प्रसिद्धश्रीसिद्धसेनदिवाकरविरचितद्वात्रिंशद्वात्रिंशिकानुसारिश्रीवर्द्धमानजिनस्तुतिरूपं अयोगव्यवच्छेदान्ययोगव्यवच्छेदाभिधानं द्वात्रिंशिकाद्वितयं विद्वज्जनमनस्तत्त्वावबोधनिबंधनं विदधे। तत्र च प्रथमद्वात्रिंशिकायाः सुखोन्नेयत्वाद्व्याख्यानमुपेक्ष्य द्वितीयस्यास्तस्या निःशेषदुर्वादिपरिषदधिक्षेपदक्षायाः कतिपयपदार्थविवरणप्रकरणेन स्वस्मृतिबीजप्रबोधविधिर्विधीयते। तस्याश्चेदमादिकाव्यं ॥ अनंतविज्ञानमतीतदोषं...

Ends:

नागेंद्रगच्छगाव्यंद[2]वक्षोलंकारकौस्तुभाः ॥
ते विश्ववंद्या नंद्यासुः हृदयप्रभसूरयः ॥ ६

---

[1] श्रीहेमचंद्रसूरिणा? [2] °गच्छगोविंद°?

श्रीमल्लिषेणसूरिभिरकारि तत्पट्टगगनदिनमणिभिः ।
वृत्तिरियं मनुरविमितशकाब्दे दीपमहसि शनौ ॥ ७
श्रीजिनप्रभसूरीणां साहाय्योद्भिन्नसौरभा ।
[1]श्रुतावर्तीसतु सतां वृत्तिः स्याद्वादमंजरी ॥ ८
बिभ्राणा कलिनिर्जयाज्जिनतुलां श्रीहेमचंद्रप्रभौ
[2]वदृब्धस्तुतिवृत्तिनिर्मितमिषाद्भक्तिर्मयाविष्कृता ।
निर्णेतुं गुणदूषणे निजगिरां [3]तन्नार्थपर्पये सज्जनान्
तस्यास्तत्त्वमकृत्रिमा बहुमतिः सास्त्यत्र सम्यग्यतः ॥ ९
ग्रं. ३१०१ ॥ इति स्याद्वादमंजरीवृत्तिः ॥

**16. Samvegamala** [संवेगमाला].

Folios 1 to 3. 16 lines in a folio. 36 aksharas in a line.

Begins:

आनंदमंदिरमतीततमःस्वरूपं
पंचास्तिकायमयभाचिविभासकं[4] च ।
चित्तेंद्रियप्रसृतिसंवृतहेतुमेकं
देवं भजामि विमलं हृदयालयस्थं ॥ १

Ends:

आधारद्वा दिशांतं स्फुरति यदि नित्यंयोगिनो[5] यत्स्मरंति
त्रैगुण्यं जेन श्रिष्टं[6] ददति परणतिं सर्वधर्माञ्च[7] यस्मै ।
लोका यस्मादभूवन् विलयमपि गमिष्यंति यस्मिंश्च भव्या-
श्चक्रे संवेगमालामसमरसयुतां ब्रह्मणस्तस्य भावः ॥ २९
॥ इति संवेगमाला संपूर्णा ॥

**17. Mugdhabodhavyakarana** [मुग्धबोधव्याकरणम्].

Folios 1 to 21. 18 lines in a folio. 41 aksharas in a line. Incomplete and injured.

---

[1] श्रुतावतंसतु ? [2] संदृब्धस्तुतिवृत्तिनिर्मितिमिषात् ? [3] तन्नार्थैये ? [4] भावविभासकं ?
[5] आधाराद्वा दिशांतं स्फुरति यदनिशं योगिनो ? [6] त्रैगुण्यं येन सृष्टं ? [7] धर्माश्च ?

Ends:

इति स्वादिपादः । ४ ॥ इति कृदंताध्यायः । १ ॥ इति मुग्ध-बोधे कृत्प्रकरणम् । ३ । एवं प्रकरणत्रयेऽध्याया एकादश ॥ ११

मुग्धबोधव्याकरणं समाप्तम् ॥

18. **Moharajaparajayanataka** by MANTRI YAŚAḤPÂLA [मोहराजपराजयनाटकम् । मंत्रियशःपालः].

Folios 2 to 53. 22 lines in a folio. 45 aksharas in a line.

Ends:

भूयान्मे भुवने यशः शशिसखं मोहाधिकारच्छिदः ॥

इति निःक्रांताः सर्वे । पचमोंकः॥

श्रीमंत्रियशःपालकृतं मोहराजपराजयो नाम नाटकं समाप्तम् ॥

19. **Commentary** on the **Tattvaloka** by PRAJÑÂNÂNANDA तत्त्वालोकस्य टीका । प्रज्ञानानन्दः].

Folios 1 to 179. 22 lines in a folio. 50 aksharas in a line. Dated Samvat 1432 = A.D. 1376.

Commentary begins:

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

या चित्संस्मृतिमाश्रितेव तमसां संनद्धधामाधुना...

Text begins:

शुद्धानंदघनोपीत्यादिना ।...

Commentary ends:

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यप्रज्ञानस्वरूपशिष्यस्य प्रज्ञा-नानंदभगवतः कृतौ तत्त्वालोकटीकायां तत्त्वप्रकाशिकायां द्वितीयो-ध्यायः समाप्तः ॥ संवत् १४३२ वर्षे मार्गशीर्षे मासि कृष्णपक्षे नवम्यां तिथौ सोमवासरेऽद्येह श्रीमदणहिल्लपत्तनवास्तव्येन व्यास-हरिशर्मसुतेन श्रीपतिना आत्मनोध्ययनार्थं तत्त्वालोकटीकायास्तत्त्व-प्रकाशिकायाः पुस्तकमलेखि॥

**20. Utpadasidhiprakarana** with **Commentary**, by CHANDRASENA [उत्पादसिद्धिनामकं प्रकरणं सटीकम् । श्रीचन्द्रसेनः].

Folios 1 to 182. 22 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

Commentary begins:

॥ वाग्देवताभ्यो नमः ॥ अर्हं ॥

आज्ञा यस्य परैरलंघ्यमहसः साधुस्थितेः कारणं
यन्मुद्रामधिगम्य नीतिनिपुणाः सद्यो लभंते श्रियः ।
तं सिंहासनचक्रचामरवरच्छत्रध्वजोद्भासितं
सेवे श्रीजिनराजमीप्सितपदप्राप्त्यै निबद्धादरः ॥

Text begins:

यस्योत्पादव्ययध्रौव्ययुक्तवस्तूपदेशतः । ...

Commentary ends:

श्रीमांश्चंद्रकुलेभवद्गुणनिधिः प्रद्युम्नसूरिः प्रभु-
र्व्वंधुर्यस्य[1] स सिद्धहेमविधये श्रीहेमसूरिर्विधिः ।
तच्छिष्यावयवोत्र सूरिरजनि श्रीचंद्रसेनाभिध-
स्तेनेदं रचितं प्रकाशपदवीं नेयं पुनः साधुभिः ॥
कृत्वा प्रकरणमेतद्यत्कुशलमिहार्जितं मया किंचित् ।
तस्मात्तत्त्वैकरुचिर्भवतु जनः सिद्धिसद्बोधः ॥
द्वादशवर्षशतेषु श्रीविक्रमतो गतेषु मुनिभिः[2] ।
चैत्रे संपन्नमिदं साहाय्यं चात्र मे नेमेः ॥

भद्रमस्तु ॥

**21. A Short Commentary** by LAKSHMÎSENA on the **Samghapattaka** of JINAVALLABHASÛRI [संघपट्टकस्य जिनवल्लभसूरिकृतस्य लघुटीका । लक्ष्मीसेनः].

Folios 1 to 9. 34 lines in a folio. 57 aksharas in a line. Dated Samvat 1513 = A.D. 1457.

[1] बंधुर्यस्य ? [2] मुनिभिश्च ?

**22. Malayasundaricharitra** by JAYATILAKASÛRI [ मलय-सुंदरीचरित्रम् । जयतिलकसूरिः ].

Folios 1 to 45. 42 lines in a folio. 59 aksharas in a line. Granthâgra 2430.

**23. Commentary** on the **Raghuvansa** by CHÂRITRAVARDHANA [ रघुवंशकाव्यस्य टीका । चारित्रवर्द्धनः ].

Folios 1 to 112. 38 lines in a folio. 68 aksharas in a line.

Begins :

ॐ नमो विश्वेश्वराय ॥

प्रत्यूहव्यूहनाशं दिशतु जिनपतिः पार्श्वनाथः स देवो
भक्तिप्रह्वो द्विजिह्वोथतुलमलं[1] स्थानमुच्चैरवापत् ।
यस्मिन्विस्मेरकारिस्फुरदुरुमहिमा मोहभूमीशगर्व्वा-
खर्वाद्रींद्रः[2] कृपार्द्रो द्रुहिणहरिहरध्येयपादारविंदः ॥ १

सद्भक्तियुक्तिनतकल्पितकल्पवल्ली
विघ्नौघसंतमसनाशनवासरश्रीः ।
पद्मावती मम तनोतु मनोमतानि
देवासुरेश्वरनुता हि परःशतानि ॥ २

श्रीशारदा शारदनीरदाभा
समग्रजाग्रज्जनजाड्यहंत्री ।
कर्त्री चिदानंदमहोदयस्य
स्फुरत्वहोरात्रमियं ममांतः ॥ ३

समस्तविद्वज्जनमानसाब्ज-
प्रकाशभास्वद्दिवसायमानात् ।
गुरूनमेयाद्भुतवैभवाढ्यान्
नमामि वादं[3] दृढभक्तियुक्तः ॥ ४

---

[1] द्विजिह्वोप्यतुलममलं ? [2] °गर्वाखर्वाद्रींद्रः ? [3] वाढं ?

राघवीयस्य काव्यस्य विद्वज्जनमनोहरां ।
मंदधीरपि कुर्वेहं टीकां शिशुहितैषिणीम् ॥ ९
वागर्थाविति ।

Ends:

इति श्रीमालान्वयसाधुश्रीसालिंगतनूजसाधुश्रीअरडकमल्लसमभ्यर्थितखरतरगच्छीयश्रीजिनप्रभाचार्याचार्यसंतानधुर्यनरवेषसरस्वतीवाचनाचार्यश्रीचारित्रवर्द्धनविरचितायां राघवीयटीकायां शिशुहितैषिण्यामेकोनविंशतिः सर्गः ॥

24. Ramalamrita [रमलामृतः].

Folios 1 to 11. 22 lines in a folio. 41 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

श्रीशारदायै नमः ॥

गणपतिगुरुपादांभोजसंयोजितात्मा
गणकगणगुरूंस्तान् गर्गमुख्यान्प्रणम्य ।
यवनगहनभाषागूढसंदर्भगर्भ-
रमलममलशास्त्रं तत्सुबोधं करोमि ॥ १

गणयितुमुदबिंदूक्षीरदेप्युत्सहेद्यो
वियति रचयितुं वा चित्रमुद्युक्तचेताः ।
ग्रहगणमखिलं यो मुष्टिना कृष्टुमिष्टे
रमलममलमेनं स स्वयं स्वीकरोतु ॥ २

पुरा यवनपुंगवैः कलयितुं त्रिकालज्ञतां
यदादमहवाभिवादनवशात्समासादितं ।
अलब्धममरैरपि स्वगुरुसत्कृपासागरा-
त्तदद्य रमलामृतं स्वमतिकल्पमुद्धार्यते ॥ ३

**25. Chaturvinsatidandakastotra** by GAJASÂRA, pupil of DHAVALACHANDRA [चतुर्विंशतिदंडकस्तोत्रम् । गजसारो धवलचंद्रशिष्यः].

Folios 1 to 2. 26 lines in a folio. 34 aksharas in a line.

**26. Sarasvatistotra** by BAPPABHAṬṬISÛRI [सरस्वतीस्तोत्रम् । बप्पभट्टि सूरिः].

One folio containing 13 Ślokas.

**27. Nigodashadtrinsika** of ABHAYADEVASÛRI with the **Commentary** of RATNASINHASÛRI. [[निगोदषड्त्रिंशिका सटीका । मू० अभयदेवसूरिः टी० रत्नसिंहसूरिः].

Folios 1 to 14. 22 lines in a folio. 45 aksharas in a line. Gâthâs 20. Dated Samvat 1652 = A.D. 1596.

Text ends :

इति य ठाणाउ रईयं सव्वजियप्पबहुमियपदांतइयं ।
थंभणपासपयडीकरेहिं सिरि अभयदेवेहिं ॥ २०

**28. Parsvastavana** by PADMAPRABHADEVA with the **Commentary** of MUNIŚEKHARA [पार्श्वस्तवनं सटीकम् मू० पद्मप्रभदेवः। टी० मुनिशेखरः].

Folios 1 to 2. 36 lines in a folio. 57 aksharas in a line.

Begins :

लक्ष्मीमहास्तुत्यसतीसती सती . . .

Ends :

श्रीपद्मप्रभदेवनिर्मितमिदं स्तोत्रं जगन्मंगलं ॥९॥

॥ इति पार्श्वनाथस्तवनं ॥

**29. Pasakakevali** by GARGA ṚISHI [पासककेवली । गर्गऋषिः].

Folios 1 to 4. 30 lines in a folio. 55 aksharas in a line.

Begins :

महादेवं नमस्कृत्य केवलज्ञानभास्करं ।
— — — — — — — ज्ञेयं जनशुभाशुभं ॥ १

Ends:

जैन आसीज्जगद्वंद्यो गर्गनामा महामुनिः ।
तेन स्वयं [1]निगीणेयं कृता पाशककेवली । १८७
इति गर्गऋषिकृता पासककेवली संपूर्णा ॥

30. **Annikacharyapuspachula Katha** by MUNIVIJAYA, a pupil of AMARAVIJAYA [अन्निकाचार्यपुष्पचूलाकथा । मुनिविजय अमरविजयशिष्यः].

Folios 1 to 2. 34 lines in a folio. 44 aksharas in a line.

31. **Sivalikhita** [शिवालिखितम्].

Folios 1 to 2. 15 lines in a folio. 43 aksharas in a line.

32. **Chaturvinsatijinastotra** by VIMALAVIJAYA [चतुर्विंशतिजिनस्तोत्रम् । विमलविजयः].

Folios 1 to 2. 11 lines in a folio. 38 aksharas in a line.

33. **Virastuti** with a **Commentary** [वीरस्तुतिः सटीका].

Folio 1. 19 lines in a folio. 48 aksharas in a line.

34. **Jirapallisthaparsvastuti** by SRÎ KARṆA [जीरापल्लिस्थपार्श्वस्तुतिः । श्रीकर्णः].

Folio 1. 11 lines in a folio. 36 aksharas in a line.

35. **Pathitasidhasarasvatastotra** [पठितसिद्धसारस्वतस्तोत्रम्].

Folio 1. 11 lines in a folio. 30 aksharas in a line.

36. **Santistotra** by MÂNADEVASÛRI [शान्तिस्तोत्रम् । मानदेवसूरिः].

Folio 1. 11 lines in a folio, 34 aksharas in a line. 17 slokas.

37. **Jambudvipasamgrahani** by HARIBHADRASÛRI [जंबूद्वीपसंग्रहणिः । हरिभद्रसूरिः].

Folios 2. 12 lines in a folio. 40 aksharas in a line. 30 gâthas.

38. **Sarasvatoddharastotra** by a pupil of NANDIRATNAGURU [सारस्वतोद्धारस्तोत्रम् । नन्दिरत्नगुरोः शिष्यः].

Folio 1. 13 lines in a folio. 46 aksharas in a line.

39. **Dhundhakotpatti** by LAKSHMÎVIJAYA [ढुंढकोत्पत्तिः । लक्ष्मीविजयः].

Folios 4. 15 lines in a Folio. 40 aksharas in a line.

---

[1] निर्णीयेयं.

**40. Paryantaradhanaprakarana** by SOMASÛRI [पर्यन्ताराधनाप्रकरणम् । सोमसूरिः].

Folios 1 to 9. 20 lines in a folio. 40 aksharas in a line. Gâthâs 70. Dated Samvat 1699 = A. D. 1643.

Begins:

नमिऊण भणइ एवं भयवं समउचियं समाइससु...

Ends:

सिरिसोमसूरिरइअं पज्जंताराहणं पसमजणणं ।
जेणु ——त्ति सम्मं लहंति ते सासयं सुक्कं ॥ ७० ॥

इति पर्यंताराधना समाप्ता ॥

**41. Silopadesamala** by JAYAVALLABHA pupil of JAYASIMHAMUNI [शीलोपदेशमाला । जयवल्लभो जयसिंहमुनिशिष्यः].

**42. Gunasthanakramarohanaprakarana** by RATNAŚEKHARASÛRI [गुणस्थानक्रमारोहणप्रकरणम् । रत्नशेखरसूरिः].

Folios 1 to 6. 20 lines in a folio. 34 aksharas in a line. Ślokas 134.

**43. The Varttika** of **Parsvachandra** on VÎRABHADRASÂDHU'S **Chatuhsaranaprakirnaka** [चतुःशरणप्रकीर्णकस्य वीरभद्रसाधुकृतस्य वार्त्तिकम् । पार्श्वचन्द्रः].

Folios 1 to 8. 52 lines in a folio. 82 aksharas in a line. Dated Samvat 1608 = A. D. 1552.

Begins:

श्रीपार्श्वचंद्रसूरींद्रसद्गुरुभ्यो नमः ॥
वर्द्धमानं जिनं नत्वा वर्द्धमानगुणालयं ।
स्मृत्वा श्रीसद्गुरोर्नाम वांछितार्थप्रदायकं ॥ १
प्रकीर्णके प्रधानार्थे चतुःशरणनामनि ।
बालबोधोपकाराय लिख्यते वार्त्तिकं मया ॥ २

Ends:

मुनिनंदेषुचंद्राब्दे व्यतीते विक्रमार्कतः ।
शुभासि फाल्गुने मासि त्रयोदश्यां रवेर्दिने ॥ १

पवित्रे मूलनक्षत्रे चतुःशरणवार्त्तिकं ।
गुरुश्रीसाधुरत्नानां साधुरत्नानुयायिनां ॥ २
सूरिश्रीपार्श्वचंद्रेण विहितं हितहेतवे ।
शब्दशास्त्रानभिज्ञानां साध्वादीनां तदादरात् ॥ ३
वाच्यमानमिदं नंद्याद्यावत्तीर्थं जिनेशितुः ।
श्रीमतो वर्द्धमानस्य वर्द्धमानस्य सद्गुणैः ॥ ४

चतुर्भिःकलापकं ।

स्वस्ति श्रीसंवत् १६०८ वर्षे मार्गशुदि सोमे० लिखितं ॥

44. Chitrasenapadmavaticharitra by PÂṬHAKA RÂJAVALLABHA with a Translation by BHAKTIVIJAYA [चित्रसेनपद्मावतीचरित्रं । पाठकराजवल्लभः । भा० भक्तिविजय:].

Folios 1 to 152. 18 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

Begins:

॥ ऐं नमः ॥

नत्वा जिनपतिमाद्यं पुंडरीकं गणाधिपं ।
शीलालंकारसंयुक्तां साश्चर्यां तत्कथां ब्रुवे ॥ १

Ends:

युग्मे च युग्मे शरबाणचंद्रे १५२४
संवत्सरे चाश्विनमासकेन ।
त्रयोदशीकृष्णशनैश्चरेण
कथा कृता शीलसमुद्भवेन ॥ १२
श्रीधर्मसूरेस्तदनुक्रमेण
श्रीमूलपट्टक्रममागतेन ।
श्रीपद्मचंद्रेण गुरुः स्वसंघो
दत्तस्ततः श्रीमहिचंद्रसूरेः ॥ १३

शिष्यस्तदीयो महिमानिधान-
चारित्रपात्रं स्वगुणैः प्रधानः ।
पद्मावतीशीलगुणस्य कीर्त्तनं
[1]कथाकरोत्पाठकराजवल्लभः ॥ १४

श्रीनयविजयशिष्येण भक्तिना स्तीबुकार्थकैः ।
चरित्रं चित्रसेनस्य पुण्यार्थं चारु निर्मितम् ॥ १५

इति श्रीशीलविषये चित्रसेनपद्मावतीचरित्रं संपूर्णम् ।

45. **Vardhamanastava** by JINAVALLABHASŪRI [वर्द्धमानस्तवः । जिनवल्लभसूरिः].

Folios 1 to 2. 46 lines in a folio. 66 aksharas in a line.

Begins :

भावारिवारणनिवारणदारुणोरु-
कंठीरवं मलयमंदरसारधीरं ।
वीरं नुवामि कलिकालकलंकपंक-
संभारसंहरणतुंगतरंगतोयं ॥ १ ॥

Ends :

इत्थं ते समसंस्कृतस्तवमहं प्रस्तावयामासिवा-
नाशंसे जिन वीर नेंद्रपदवीं न प्राज्यराज्यश्रियं ।
लीलाभाजिनवल्लभप्रणयिनीवृंदानि किं त्वर्थये
नाथेदं प्रथय प्रसादविशदां दृष्टिं दयालो मयि ॥ ३० ॥

इति श्रीमहावीरस्तोत्रं श्रीजिनवल्लभसूरिकृतं ससाप्तम् ॥

46. **Yatidinacharya** by DEVASŪRI [यतिदिनचर्या । देवसूरिः].

Folios 1 to 16. 28 lines in a folio. 49 aksharas in a line.

---

[1] तथाकरोत् ?

Begins:

॥ ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

तं जयइ सुहं कम्मं निम्मियसम्मं जयंमि जं सूरी ।
अविरामं पिच्छंतो अज्जवि न करेइ वीसामं ॥ १

Ends:

[1]संविग्गविग्गसायरपभणियसिरिदेवसूरिउद्धरिया ।
जाव रविदिवसचरिया ता जयउ जईण दिणचरिया ॥३९६

इति यतिदिनचर्या संपूर्णा ॥

**47. Manushyabhavadurlabhatve Dasa Drishtantah** [मनुष्यभवदुर्लभत्वे दश दृष्टांताः].

Folios 1 to 8. 26 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

**48. Mahaviradvatrinsika** by SIDHASENADIVÂKARA [महावीरद्वात्रिंशिका । सिद्धसेनदिवाकरः].

Folios 1 to 3 18 lines in a folio. 34 aksharas in a line.

**49. Avasyakaniryukti** [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 47 34 lines in a folio. 60 aksharas in a line. Dated Samvat 1522=A. D. 1466.

**50. Sraddhajitakalpa** [श्राद्धजीतकल्पः].

Folios 1 to 3 28 lines in a folio. 41 aksharas in a line.

**51. Danadikulakani** by DEVENDRASÛRI [दानादिकुलकानि मा० देवेंद्रसूरिः].

Folios 1 to 7 38 linesin a folio. 53 aksharas in a line.

**52. Ajivapainna,** Gâthâs 43. **Saravalipainna,** Gâthâs 116. [अजीवपईन्ना तथा सारावली पईन्ना ].

Folios 1 to 18 10 lines in a folio. 35 aksharas in a line.

**53. Dhananjayi Namamala** by DHANANJAYA [धनंजयी नाममाला । धनंजयः].

Folios 1 to 11 26 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

[1] संविग्गविग्ग° ?

Begins:

॥ ९० ॥

तं नमामि परं ज्योतिरव्यङ्गनसगोचरं ।
उन्मूलयत्यविद्यां यद्विद्यामुन्मीलयत्यपि ॥ १

युग्मनाम ।

द्वयं द्वितीयमुभयं यमलं युगलं युगं ।
युग्मं द्वंद्वं यमं द्वैतं पादयोः पातु जैनयोः ॥ २

Ends:

अर्हत्सिद्धमिति द्वावप्यर्हत्सिद्धाभिधायिनौ ।
अर्हदादीनपि प्राहुः शरणोत्तममंगलान् ॥ ३९

इति धनंजयकविविरचितायां धनंजयीनाममालायामनेकार्थद्वितीयपरिच्छेदः संपूर्णः ॥

**54. Sattaribhashya** by ABHAYADEVASŪRI [सत्तरिभाष्यम् । अभयदेवः ].

Folios 1 to 9. 28 lines in a folio. 39 aksharas in a line.

Begins:

नमिऊण महावीरं कम्मट्ठपरूवणं करिस्सामि ।
बंधोदयसंतेहि सत्तरीयावूत्ति चून्निअणुसारी ॥ १

Ends:

इय सव्वकम्मबंधाइपरूवणा लेसउ मए भणिया ।
संतंताणंतअभयपुरं इच्छमाणेण ॥ ९०

इति सत्तरीभाष्यं संपूर्णम् ॥

**55. Danasilatapobhvanakulakani** by DEVENDRASŪRI [दानशीलतपोभावनाकुलकानि । देवेंद्रसूरिः].

Folios 1 to 4. 24 lines in a folio. 42 aksharas in a line.

**56. Usuyariyaprakaranam** with a **Translation** [उसुयारियप्रकरणं भाषासहितम् ].

Folios 1 to 21. 18 lines in a folio. 33 aksharas in a line.

Begins:

देवा भावित्ताणु पुरे भवंमि
केई चुया एगविमाणवासी ।
पुरे पुराणे इसुयारनामे
खाए समिद्धे सुरलोयरम्मे ॥ १

Ends:

राया सह देवीए माहणो य पुरोहिउ ।
माहणी दारगा चेव सव्वे ते परिनिव्वुडि त्ति बेमि ॥ ५३

दुरुक्कारियं १४ ग्रंथाग्रं ४००

**57. Parasiprakasa** by VIHÂRIKRISHNADÂSAMISRA [पारसीप्रकाशः। विहारिकृष्णदासमिश्रः].

Folios 1 to 7. 34 lines in a folio. 42 aksharas in a line

Begins:

श्रीसूर्याय नमो विधाय विधिवत्संधाय चित्तं रवौ...
कियतां पारसीकानां वचसां संग्रहो मया ।
विधीयते स्वबोधार्थं संस्कृतार्थं विबोधनैः ॥ ५
योवगाहितुमिच्छंति पारसीवाग्महार्णवं ।
तेषामर्थे कृष्णदासो निबध्नाति वचःप्लवं ॥ ६...

Ends:

१९२ इति श्रीमहामहेंद्रश्रीअकब्बरशाहकारिते विहारिकृष्णदासमिश्रकृते पारसीप्रकाशे शब्दार्थकोषप्रकरणम् ॥

**58. Tirthamalastavana** by MUNICHANDRA [तीर्थमालास्तवनम्। मुनिचन्द्रः].

Folios 1 to 6. 22 lines in a folio. 44 aksharas in a line. In Gâthâs 111 Dated: Samvat 1737=A. D. 1681.

Ends:

पुज्जासिरिअज्जरक्खिअगुरुणो तप्पट्टि पुज्जजयसिंघा ।
सुरिसिरिधम्मघोसा महिंदसिंहा तर्ड गुरुणो ॥ १

तप्पइ सिरिसिंहपहा तेसिं पइ अजिअसिंहवरगुरुणो ।
देविंदसिंहगुरुणो तप्पइ सिरिधम्मपहसूरी ॥ २
सिरिसिंहतिलयसूरी तप्पइ सिरिमहिंदपहगुरुणो ।
सिरिमेरुतुंगगुरुणो तप्पइ जयकित्तिगुरुराउ ॥ ३
सिरिजयकेसरिसूरी तप्पइ सिद्धंतसायरो सुगुरू ।
सिरिभावसायरगुरू तप्पइ सूरी गुणनिहाणो ॥ ४
सिरि धम्मगुत्तिसुगुरू तप्पइ कल्लाणसायरमुणिंदो ।
सिरिअमरसायरगुरू अंचलगणनायगे वंदे ॥ ५ इति ।

59. **Sripalakatha** by LABDHISÂGARA [श्रीपालकथा। लब्धिसागरः], Folios 1 to 23. 22 lines in a folio. 36 aksharas in a line. Ends :

श्रेयः श्रीलब्धिसागरः ॥ ३
मुनीषुशरभूत्येब्दे पौषशुभ्राष्टमीदिने ।
समापिता सोमवारे संघश्रेयो — — — — ॥ ४
राजद्राजसमाजपूजितपदाः सौभाग्यभाग्यास्पदं
श्रीमद्बृद्धतपोगणोत्तमरमाशृंगारहारोपमाः ।
मार्त्तंडा मुनिराट्जयादितिलकोद्योत्पट्टपूर्वाचले[1]
ये रेजुर्भुवि रत्नसिंहगुरवः ख्यातावदाताश्चिरम् ॥ ५
तत्पट्टालीमलंचक्रुः सूरींद्रोदयवल्लभाः ।
ज्ञानसागरसूरींद्रा गच्छेन्द्रोदयसागराः ॥ ६
तत्पट्टे जयवद्भिः श्रीलब्धिसागरसूरिभिः ।
गाथामयकथांभोधेः श्लोकैरेषा कथोद्धृता ॥ ७

[1] जयादितिलकास्तत्पट्ट°?

रवींदू गगने यावद्भूमौ मेरुमहीधरः ।
वाच्यमाना बुधैस्तावत्कथेयं नंदतात्सदा ॥ ८
दारिद्र्यद्रावणे हेतुर्धर्मलक्ष्मीसुखास्पदम् ।
धर्मचिंतामणिः सद्भिः सेव्यतामर्थितार्थये ॥ ९

इति श्रीपालकथा सिद्धचक्रमाहात्म्ययुता ॥

60. Sravakapratikramanasutravivarana by TARUṆAPRABHASŪRI [श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रविवरणम् । तरुणप्रभसूरिः].

Folios 1 to 70. 42 lines in a folio. 79 aksharas. in a line Granthâgra 7000.

Ends;

जयति चंद्रकुलं शुभसंकुलं
कुवलयोल्लसनैककलाकुलम् ।
गुरुचकोरवरव्रजमंजुलं
विमलकोमलगोकमलाकुलम् ॥ १
यः स्तंभनाधीश्वरपार्श्वनाथ-
प्रसादमासाद्य नवांगवृत्तिं ।
लब्ध्वा बबंधेह किमत्र चित्रं
सोजीजनिष्टाभयदेवसूरिः ॥ २
तदीयपादद्वयपद्मसेवा-
मधुव्रतः श्रीजिनवल्लभोभूत् ।
यदंगरंगे व्रतनर्त्तकेन
किं नृत्यता कीर्त्तिधनं न लेभे ॥ ३
तत्पट्टशैलेजनि योगिराजः
सुरानतः श्रीजिनदत्तसूरिः ।
तदंतिषद्यैक उदैत्कलावान्
विना कलंकं जिनचंद्रसूरिः ॥ ४

शिष्योस्य जज्ञे जिनपत्यभिख्यः
प्रवादिनागेंद्रजये मृगेंद्रः ॥
जिनेश्वराख्योस्य बभूव शिष्यः
प्रभावनोद्भावनसिद्धिरामः ॥५

जिनप्रबोधाभिधसूरिरासी-
त्तत्पट्टपूर्वाचलचंडभानुः ।
पट्टे तदीये जिनचंद्रसूरि-
रभून्मनोभूजयकारिमूर्त्तिः ॥ ६

येषां युगप्रधानानां प्रसाद्य पददैवतम् ।
दीक्षाचिंतामणीं मह्यं ज्ञानतेजस्विनीं ददौ ॥ ७
पितृभ्योप्यतिवात्सल्यं येनाधायितरां मयि ।
यशःकीर्त्तिगणिर्मौ स पूर्वं विद्यामभाणयत् ॥ ८
राजेंद्रचंद्रसूरींद्रैर्विद्या काचन काचन ।
जिनादिकुशलाख्यैश्चादाय्याचार्यपदं च मे ॥ ९
[1]अंभरुहमकरंदबिंदुनिकराँल्लात्वा यथा षट्पदः
स्वां वृत्तिं तनुते तथा श्रुतकणानादाय ह्युच्चैः पदैः ।
सूरिः श्रीतरुणप्रभः प्रमितये मुग्धातिमुग्धात्मनां
षोढावश्यकसूत्रवृत्तिमलिखत्सौख्यावबोधप्रदां ॥ १९
यन्मिथ्याभिदधे मया मतिमहामांद्यादसम्यग्विदा
व्याक्षेपादथवा तदत्र सुधियः संशोध्य निर्मत्सराः ।
व्यातन्वंतु तथेमकां गतधियो निःसंशयानां यथा
षोढावश्यकधर्मकर्मणि परं संबोधमाबिभ्रते ॥ ११

[1] अंभोजान्मकरंद ?

अबुधबोधदशैधनदीधिते-
र्दिनकृतेर्विवृतेर्यदुपार्जयं ।
उपचितं सुकृतं सुकृतेप्सितं
भवतु तेन भवी सुकृती कृती ॥ १२

शशिशशिवेदेंदुमिते संवति सति पत्तने महानगरे ।
दीपोत्सवे च लिलेख सुगमां दिनकृत्यविवृतिरियं ॥ १३

भरतमिव षडंशं त्रायमाणैगिकायं
त्रिदशदशशताक्षैः श्लाघ्यकमान - - - -
अनुष्टुभां सहस्राणि [1]सप्ताक्षरसंज्ञया ।
ज्ञेयानि विवृतावत्र साधिकानि मनीषिभिः ॥ ११

61. **Lokanalikasutra** with the **Bhashavritti** of DHANAVJAYAI [लोकनालिकसूत्रं भाषावृत्तियुक्तम् । भा॰ धनविजयः].

Folios 1 to 6. 28 lines in a folio. 50 aksharas in a line. Gâthâs 32.

Ends:

लोकगिरा वृत्तिरियं विनिर्मिता लोकनालिसूत्रस्य ।
वाचकधनविजयेन स्वपरकृते राजवरनगरे ॥ १
श्रीविजयदेवसूरीश्वरराज्ये विजयसिंहसूरियुते ।
शशिवारिधिशशि - - संख्ये वर्षे वरभाद्रपदमासि ॥

62. **Gautamakulakavritti** by JNÂNATILAKAGAṆI [गौतमकुलकवृत्तिः । ज्ञानतिलकगणिः].

Folios 1 to 23. 36 lines in a folio. 52 aksharas in a line.

Ends:

श्रीखरतरगणनायकजिनहंसयतीश्वरा भुवि बभूवुः ।
श्रीपुण्यसागरमहोपाध्यायास्तद्विनेयवराः ॥ १
विजयंते तच्छिष्यवाचकवरपद्मराजगणिमणयः ।

---

[1] सप्तैव?

तेषामंतेवासी विनिर्ममे ज्ञानतिलकगणिः ॥ २
गौतमकुलस्य वृत्तिं विलोक्य शास्त्राणि वाक्पताकार्या ।
वर्षे व्योमभवानीसुतास्यलेश्याशशांकमिते ॥ ३
दीपोत्सवपर्वदिने विनयिनि जिनचंद्रयुगप्रवरे ।
जगति यदशुद्धं तच्छोध्यं प्रसाद्य सद्योत्र धीमद्भिः ॥४
एकोनसप्ततिकथा समुदायसमन्विता सुगमबोधा ।
विज्ञजनवाच्यमाना वृत्तिरियं भुवि चिरं जीयात् ॥ ५

इति श्रीगौतमकुलकवृत्तिः समाप्ता ॥

**63. Nanditadhyachchhandasutra** with **Commentary**, by RATNACHANDRA [नंदिताढ्यच्छंदःसूत्रं सटीकम् । रत्नचन्द्रः].

Folios 1 to 10. 30 lines in a folio. 50 aksharas in a line. Dated Samvat 1713 = A. D. 1657

Begins :

॥ ६० ॥ पंडितप्रवरपंडितश्री ५
संघविजयगणिगुरुभ्यो नमः ॥

जैनीं वाचं नमस्कृत्य कृत्स्नज्ञेयप्रकाशिनीं ।
नंदिताढ्यमहं छंदः प्राकृतं विवृणोम्यहं ॥ १

Text begins.

नमिऊण चरणजुयलं नेमिजिणंदस्स भावउं पयउं ।
गाहालक्खणमेयं वुच्छामि गरूवएसेण ॥ १

Ends :

९३ ॥ मांडव्यपुरगच्छीयदेवानंदमुनेर्गिरा ।
टीकेयं रत्नचंद्रेण नंदिताढ्यश्च निर्मितौ ॥ १ ॥

समाप्ता चेयं नंदिताढ्यच्छंदष्टीका कृतिः श्रीदेवाचार्यशिष्यस्या-ष्टोत्तरशतप्रकरणकर्तुर्महाकवेः पंडितरत्नचंद्रगणेरिति ॥

64. **Srutaboda** by VARARUCHI, with a **Commentary** by a pupil of MEGHACHANDRA [श्रुतबोधः सटीकः। मू० वररुचिः टी० मेघचन्द्रस्य शिष्यः].

Folios 1 to 8. 34 lines in a folio. 54 aksharas in a line.

Commentary begins:

श्रीमत्सारस्वतं धाम नत्वा स्तुत्वा च सद्गुरुं ।
टीका श्रीश्रुतबोधस्य च्छंदसः क्रियते मया ॥ १

Text ends:

स्रग्धरा सा प्रसिद्धा ॥ ४० स्रग्धराच्छंदः] ॥
इति पंडितवररुचिविरचिते कांताप्रश्ने एकांतसमासीने श्रुतबोधाभिधाननामच्छंदः संपूर्णम् ॥

Commentary ends:

इति श्रीवाचकोत्तममेघचंद्रगुरवो विश्वत्रयीविश्रुता-
स्तत्पादांबुरुहप्रसादपटु — — — — — —

65. **Vrittaratnakara** by KEDÂRA BHAṬṬA with a **Commentary** [वृत्तरत्नाकरः सटीकः। मू० केदारभट्टः].

Folios 1 to 7. 50 lines in a folio. 88 aksharas in a line. Dated Samvat 1666 = A. D. 1610.

Commentary begins:

शारदायै नमः ॥
देहावलंबितव्यालं नत्वा सुरगणस्तुतं ।
गणेशं क्रियते वृत्तिर्वृत्तरत्नाकराभया ॥ १ ॥
गणेशमीश्वरं नत्वा एष श्लेषः वृत्तिसत्को ज्ञेयः। सुखसंतान०।...

66. **Kalikacharyakatha** [कालिकाचार्यकथा].

Folios 1 to 10. 18 lines in a folio. 20 aksharas in a line.

Begins:

हयपडिणीयपयावो तक्कत्तइकारउ कलानिलउं ।
जयउ जणाणंदयरो जुगपवरो कालगायरिउं ॥ १

Ends:

इअ बोहिअबहुअनरो देविंदियवंनिया जुगप्पवरा ।
सिरिकालगसूरिवरा हवंतु भव्वाण भद्दकरा ॥ २१

67. **Sraddhapratikramanasutravritti** by RATNASEKHARASÛRI [श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तिः । रत्नशेखरसूरिः].

Folios 1 to 126, 34 lines in a folio. 60 aksharas in a line. Dated Samvat 1646 = A. D. 1590. Granthâgra 6644.

Prasasti:

विख्याततपेत्याख्या जगति जगच्चन्द्रसूरयोभूवन् ।
श्रीदेवसुंदरगुरूत्तमाश्च तदनुक्रमाद्दिदिताः ॥ १
पंच च तेषां शिष्यास्तेष्वाद्या ज्ञानसागरा गुरवः ।
विविधा च चूर्णिलहरिप्रकटनतः सान्वयाह्वानाः ॥ २
श्रुतगतविविधालापकसमुद्धृत[1] समभवंश्चंद्रसूरींद्राः ।
कुलमंडना द्वितीयाः श्रीगुणरत्नास्तृतीयाश्च ॥ ३
षट्दर्शनवृत्तिक्रियारत्नसमुच्चयविचारनिचयसृजः ।
श्रीभुवनसुंदरादिषु भेजुर्विद्यागुरुत्वं ये ॥ ४
श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरास्तुर्या अहार्यमहिमानः ।
येभ्यः संततिरुच्चैर्भवति द्वेधा सुधर्मभ्यः ॥ ५
यतिजीतकल्पविवृत्तेश्च पंचमाः साधुरत्नसूरिवराः ।
यैर्मादृशोप्यकृष्यत करप्रयोगेण भवकूपात् ॥ ६
श्रीदेवसुंदरगुरोः पट्टे श्रीसोमसुंदरगणेंद्राः ।
युगवरवद्विजयंते तेषां शिष्याश्च पञ्चैते ॥ ७
मारीत्यवमनिराकृतिसहस्रनामस्मृतिप्रभृतिकृत्यैः ।
श्रीमुनिसुंदरगुरवश्चिरंतनाचार्यमहिमभृतः ॥ ८

---

[1] °समुद्राः समभवन्?

श्रीजयचंद्रमुनींद्रा निस्तंद्राः संघगच्छकार्येषु ।
श्रीभुवनसुंदरवरा दूरविहारैर्गुणोपकृतः ॥ ९

एकांगा अप्येकादशांगिनश्च जिनसुंदराचार्याः ।
निर्ग्रंथा ग्रंथकृतः श्रीमज्जिनकीर्तिगुरवश्च ॥ १०

एषां श्रीसुगुरूणां प्रसादतोब्दे षडंकविश्व१४९६मिते ।
श्रीरत्नशेखरमणिर्वृत्तिमिमामकृत कृतितुष्टयै ॥ ११

चातुर्विद्योदधिभिर्दधिभिर्दधिशुद्धपरमपरभागं ।
साशोध्यत प्रयत्नाल्लक्ष्मीभद्राह्वविबुधेन्द्रैः ॥ १२

विज्ञावतंसविहितप्रशंसगणिसत्यहंसविबुधाद्यैः ।
गुरुभक्त्यास्याः प्रथमादर्शे सान्निध्यमाधायि ॥ १३

एतस्यां टीकायामनुष्टुभामर्थदीपिकानाम्न्यां ।
षट्षष्टिशती चत्वारिंशच्चतुरुत्तरानुमिता ॥ १४

वरचूर्णिविविधवृत्त्याद्यनुसृत्य कृतेयमल्पमतिनापि ।
उत्सूत्रमत्र विबुधैः शोध्यं जीयादियं च चिरम् ॥ १५

इति श्रीतपागच्छ०श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तौ शेषाधिकारः पंचमः । समाप्ता चेयमर्थदीपिकानाम्नी श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रटीका । सं०५६४४ संवत् १६४६ वर्षे चैत्रशुदि ४ गुरौ लिखिता । तपागच्छनायकश्रीपूज्यसोमविमलसूरीश्वरपट्टालंकारपूज्यश्री ६ श्रीहेमसोमसूरीश्वरविजयराज्ये पं० श्रीआणंदवीरगणिशिष्य पं० श्रीसंघवीरगणिशिष्य पं० उदयवीरगणिशिष्येण उदयसिंघमुनिना लिखितम् । विश्वलनगरे ।

**68. Kalyanamandirastotra** by KUMUDACHANDRA with the **Commentary** of GUṆASÂGARA [कल्याणमंदिरस्तोत्रं सटीकम् । मू० कुमुदचन्द्रः । टी० गुणसागरः].

Folios 1 to 21. 42 lines in a folio. 15 aksharas in a line.

Commentary ends:

श्रीवादीश्वरदेवसूरिसुगुरोर्मूलक्रमोद्भासकाः
सूरींद्रा अमरप्रभाः सुगुरवो वादीभविद्रावणाः।
तत्पट्टप्रकटैकभाग्यविशदः श्रीसागरेंदुः प्रभुः
पट्टे श्रीगुणसागरस्तु गणभृत्क्षांत्या क्षितौ राजते ॥ १
गुणसागरसूरीशैर्नानाशास्त्रविशारदैः ।
कल्याणमंदिरे टीका सुगमा तैर्विनिर्मिता ॥ २

**69. Bhaktamarastotra** by MANATUÑGASÛRI with the **Commentary** of AMARAPRABHASÛRI [भक्तामरस्तोत्रं सटीकम्। मू० मानतुंगसूरिः। टी० अमरप्रभसूरिः].

Folios 21 to 39. 42 lines in a folio. 15 aksharas in a line. Dated Samvat 1747=A. D. 1691.

Commentary ends:

श्रीअमरप्रभसूरीशा वैदुष्यगुणभूषिताः ।
भक्तामरस्तवां वृत्तिमकार्षुः सुखबोधिकाम् ॥ १
साधुश्रीवाचनाचार्यदेवसुंदरसद्यतेः ।
तस्याभ्यर्थनतोप्येवं गुणरत्नमहोदधेः ॥ २
रीत्या भंगोन्वये भंगो समासव्यत्ययः क्वचित् ।
कथितो विपरीतार्थो विबुधैः शोध्यतामियं ॥ ३
इति भक्तामरस्तवटीका समाप्ता ॥

**70. Upadesakalpadruma** [उपदेशकल्पद्रुमः].

Folios 1 to 35. 40 lines in a folio. 52 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

॥ ६ ॥

ऐं नमः पार्श्वनाथ विश्वकल्पद्रुमाय ते ।
सुरासुरनराधीशैः सततं वंदितांघ्रये ॥ १

Folio 6:

इति उपदेशकल्पद्रुमाभिधाने व्याख्यानपद्धतौ प्रथमप्रश्नोत्तरः संपूर्णः १ ॥ ...

Folio 19:

इति उपदेशकल्पद्रुमाभिधाने शतशाखाविस्तारे व्याख्यानपद्धतौ शाखायां देवत्वायुर्बधकनाम द्वितीयप्रश्नोत्तरः ॥ २ ...

Folio 22:

इति उपदे० सागचंद्राशोकदत्तयोः कथाकथने० तृतीयचतुर्थप्रश्नोत्तरः ॥ ३४...

**71. A Commentary** on the **Pratikramakrama** of JAYACHANDRASÛRI by NAYACHANDRA [प्रतिक्रमक्रमस्य जयचन्द्रसूरिकृतस्य सहेतुकविधिः । नयचन्द्रः].

Folios 1 to 19. 30 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

Begins:

॥ नमः श्रीप्रवचनाय ॥

श्रीवर्द्धमानमानम्य श्रीगुरूंश्च गुणैर्गुरून् ।
प्रतिक्रांते क्रमः कोपि यथावगममुच्यते ॥ १

दृष्टांतकथाः श्रीआवश्यकलघुवृत्तितो लिखिता ज्ञेयाः ।

Ends:

इत्थं सहेतुकयथाक्रमसूत्रयुक्त्या
साधुप्रतिक्रमणकृन्निजकर्मजालं ।
सद्यो विभिद्य वृतकेवलिविक्रमेण
मुक्तिं भजेत भृशमक्षयसौख्यलक्ष्मीं ॥ १

श्रीजयचंद्रगणेंद्रैः प्रतिक्रमक्रमविधिर्यथावगमं ।
लिखितस्तत्रोत्सूत्रं यन्मिथ्यादुष्कृतं तस्य ॥ २

॥इति किंचिद्धेतुगर्भः प्रतिक्रमणकविधिः समाप्तः ॥

॥ श्रीपरमगुरुश्रीतपागच्छनायकश्रीनयचंद्रसूरिकृतः समाप्तः ॥

**72. Ajitasantistava** by NANDISHEṆA with the **Commentary** of JINAPRABHASŪRI [अजितशान्तिस्तवस्य नन्दिषेणकृतस्य टीका। जिनप्रभसूरिः].

Folios 1 to 12. 34 lines in a folio. 63 aksharas in a line. Granthâgra 740.

Begins:

॥ ऊर्हं ॥

अजितशांतिजिनाधिपयोः स्तवः
सकलरोगविषोर्मिसुधाप्लवः ।
जयति विघ्नतमःपटलीरविः
कुशलकैरवखंडहिमच्छविः ॥ १

जगत्त्रयीशांतिकपादसेवौ
सम्यक्प्रणम्याजितशांतिदेवौ ।
सूत्रं तयोरेव चिरंतनर्षि-
व्याख्यानुसाराद्विवृणोमि किंचित् ॥ २

च शब्दः समुच्चये । प्रापयतु च लंभयतु च नंदिषेणं स्तवकारमभिनंदिं सामस्त्येन समृद्धिमानंदं वा पर्षदोपि श्रोतृसभाया अपि सुखनिंदिं शर्मवृद्धिं दिशतु दिशत्वित्युत्तरत्र वर्तमानं क्रियापदमिहापि योज्यं । मम च श्रोतुर्दिशतु प्रयच्छतु संयमे पृथिवीसंयमादिसप्तदशलक्षणे नंदिं प्रमोदसमृद्धिं नंदिषेणश्चेह श्रेणिकपुत्रोन्यो वा कश्चिन्महर्षिर्न सम्यगवगम्यते । केचित्त्वाहुः । श्रीशत्रुंजयांतर्गुहायामजितशांतिनाथौ वर्षारात्रमवस्थितौ तयोश्चैत्यद्वयं पूर्वाभिमुखं जातं अनुपमसरःसमीपे अजितचैत्यं मरुदेव्यंतिके शांतिचैत्यं श्रीनेमिनाथगणधरेण नंदिषेणाख्येन तीर्थयात्रोपागतेन तत्राजितशांतिस्तवरचनाकृतेति ॥ ३७ ॥ मूलवृत्तावेतावानेवाजितशांतिस्तवो व्याख्यातः । संप्रति पुनस्तस्यैव मा-

हात्म्यप्रख्यापकं गाथाद्वयमन्यदप्यभिधीयते । तच्चान्यकर्त्तृकमप्यतिप्रसिद्धत्वाद्व्याचक्ष्महे तत्राद्यगाथेयं परिकथचाउम्मासियसंवत्सर ।...

Ends:

३९ ॥ कविदर्पणमुपजीव्य प्रायेण छंदसामिहस्तोत्रे ।
स्वपरोपकारहेतोरभिदधिरे लक्षणानि मया ॥ १

किंचन चिरन्तनविवृत्तेः सुधियः स्वधिया च किंचिदभ्यूह्य ।
स्तवमिहमेतं व्यवृणवमिह यदनुचितं विशोध्यं तत् ॥ २

जगति चिरमजितशांतिस्तवविवृतिर्बोधदीपिका सेयं ।
स्फुरतु खलवचनमरुतामगोचरः सुरुचिरथ रत्नमयी ॥ ३

संवद्विक्रमभूपतेः शिरऋतूदर्चिःशशांकैर्मिते
पौषस्यासितपक्षभाजि शनिना युक्ते द्वितीयातिथौ ।
श्रीमान् श्रीजिनसिंहसूरिसुगुरोः पादाब्जपुष्पंधयः
पुर्यां दाशरथेर्जिनप्रभगुरुर्ज्जग्रंथ टीकामिमाम् ॥ ४

अशुद्धपाठप्रतिशोधनार्थं
वृत्तिः स्तवस्यास्य मया व्यधायि ।
इतोपि चेच्चक्रस्यं च नोपकारः
शंखस्तदापूरितरां पयोभिः ॥ ५

समाप्ता चेयं श्रीमदजितशांतिस्तववृत्तिर्बोधदीपिका नाम कृतिरियं श्रीजिनप्रभसूरीणाम् । ग्रंथाग्रं ७४०

प्रत्यक्षरं निरूप्यास्य ग्रंथमानं विनिश्चितम् ।
अनुष्टुभां सप्तशती चत्वारिंशत्समन्विता ॥ १

**73. Angavijja** [अंगविज्जा].

Folios 134 to 230. 28 lines in a folio. 40 aksharas in a line. Incomplete.

१३४ ॥ इति भो महापुरिसदिन्नाय अंगविज्जाय कम्मजोणी नाम अट्ठावीसतिमो अज्झाउ संमत्तो ॥ २८

१३५ इति० अंगविज्जाये णगरविजयो णामाज्झायो एगूणतीसतिमो समत्तो ॥ २९

१३६ इति० अंगविज्जाये आभरणजोणीणामाज्झायो तीसतिमो संमत्तो ॥ ३०

१३७ इति० अंगविज्जाय वच्छजोणीणामज्झाउ एगतीसतिमो संमत्तो ॥ ३१...

१३८ इति० अंगविज्जाय धणजोणीनामाज्झायो बत्तीसतिमो सम्मतो ॥ ३२...

१३९ इति० अंगविज्जाय जाणज्जोणीणामज्झायो तेत्तीसतिमो-सम्मतो ॥ ३३...

१४० इति० अंगविज्जाय संलाबज्जोणीनामाज्झायो चउत्तीसतिमो सम्मतो ॥ ३४...

१४३ इति० अंगविज्जाय पयाविशुद्धीणामाज्झायो पंचत्तीसतिमो सम्मत्तो ॥ ३५...

१४५ इति० अंगविज्जाय दोहलो णामाज्झायो छत्तीसतिमो सम्मतो ॥ ३६...

१४६ इति० अंगविज्जाय लरकणो णामाज्झायो सत्ततीसतिमो सम्मत्तो ॥ ३७...

इति० अंगविज्जाय वंजणज्झायो अठतिमो सम्मत्तो ॥ ३८...

१४७ इति० अंगविज्जाय कण्णवासणो णामाज्झायो एगुणचत्तालीसतिमो सम्मत्तो ॥ ३९...

१५५ इति० भोयणो णामज्झायो चत्तालीसइमो सम्मत्तो ॥

नमो भगवते महावीरवद्धमाणस्स णमो भगवतो जसवतो महापुरिसस्स महावीरवद्धमाणस्स अहापुव्वं खलु भो महापुरिसदिण्णए चरिए गंडिया नाम अपहस्स मज्झायंतं खलु भो तमणु वरकामो तं जधा ।

१५८ इति खलु भो महापुरिसदिण्णाय अंगविज्जाय रहस्सपडलेणामज्झाई एगचत्तालीसइमो सम्मत्तो ॥

१६३ इति सुविणो णामाज्झायो बायालीसतिमो सम्मत्तो ॥

१६५ इति० पवासो णामाज्झायो तेयालसइमो सम्मत्तो ॥

इति० पवासज्झायस्स अट्ठकालंज्झायो चउयालीसतिमो संमत्तो ॥

१६७ इति० पवेसो णामाज्झायो पणयालीसतिमो सम्मत्तो॥४५

१७० इति० पवेसणो णामज्झायो षट्चालीसतिमो संमत्तो॥४६

१७१ इति० जक्षाज्झायो नाम सीतालीसतिमो संमत्तो ॥ ४७

१७२ इति० जयो णामाज्झायो अडयालीसतिमो संमत्तो ॥ ४८

१७४ इति० पराजयो णामाज्झायो एगोणपण्णासतिमो समणुगंतव्वो भवति ॥ ४९

१७६ इति० उवदुत्तो णामाज्झायो पण्णासतिमो संमत्तो ॥५०

१७७ इति० देवताविजयो णामोज्झायो एगपण्णासतिमो वरकातो भवति ॥ ५१

१८१ इति० णरकत्तविजयो णामज्झायो वरकातो भवति द्विपंचासतिमो सम्मत्तो ॥ ५२

१८२ इति० उप्पातो णामाज्झायो तिपण्णासतिमो सम्मत्तो॥ ५३

१८४ इति० पसारो णामाज्झायोतो चउपन्नासतिमो ॥ ५४

१८९ इति० णिधाणो णामाज्झायो वरकातो भवति पणपण्णास-तिमो सम्मत्तो ॥ ९९

८७ इति० पणिव्विसुत्तो णामोज्झायो वरकात्तो भवति छप-ण्णासतिमो सम्मत्तो ॥ ९६

१९२ इति० पणट्ठकोसयो णामज्झायो सत्तावण्णोवरकातो भ-वति ॥ ९७

२०३ इति खलु भो महापुरिसदिन्नाय अंगविज्जाय चिंतिता-णामाज्झायो अणंतागमसंजुत्ता जिणाणंतराणि पवरगुणांतपवरागम-संयुत्ताय मणोगतभावप्पकासणकराय मंगविज्झाय णमो कारयित्ता णमो भगवतो जसवतो महति महावीरवद्धमाणाय अभिप्पसण्णाय अंगविज्झाय चिंताणामज्झायो अट्ठावणो सम्मतो ॥

उसभादीतिच्छकरे सिरसा वंदितु वीरणित्थे वोविज्जं महापुरिस-देसितं चरणाणीय पंचविहो जो कालो महापुरिसदेसिताय विज्झाय सो गाथाहि णिविद्धो अणु अणुयो गच्छंति घेतूणं पंचविधो पुण-कालो मुहुत्तमादी दिवसाय परकाया मासा वस्सं वस्साणि य दिग्घ-कालो य ॥...

२०९ भगवतीयमहापुरिसदिन्नाय मंगविज्जाय कालणामावलि-कयोमध्यायइतीयं ॥ ३८

२१८ एवं भगवतीय अंगविज्जाय महापुरिसदिण्णाय अग्वप-माणं सम्मत्तं ॥ २२

२२३ भगवतीयमहापुरिसदिन्नाय अंगविज्जाय कालज्झायो सम्मतो ॥

२२५ इति महापुरिसदिन्नाय अंगविज्जाय कालज्झायो नाम एकोनषष्टिमो समाप्तः ॥

74. **Dharmakalpadruma** by UDAYADHARMASŪRI [धर्मकल्पद्रुमस्य नवमः पल्लवः । उदयधर्मसूरिः].

Folios 1 to 23. 34 lines in a folio. 47 aksharas in a line. Contains the ninth "pallava" of the work.

Ends:

श्रीमदागमगच्छेस्ति नानाशास्त्रविशारदः ।
श्रीमानुदयधर्माह्वः पंडितस्तीक्ष्णबुद्धिमान् ॥ १७

मया मूर्खेण यत्किंचिदत्रावद्य प्ररूपितं ।
संशोध्यं तद्बुधैः कृत्वा सुप्रसादं ममोपरि ॥ १८

सर्वबाङ्मयदक्षाणां विदुषां का हि मत्कृतिः ।
तथापि ग्रंथ एषोपि वाच्यः श्रोतृविनोदकृत् ॥ १९

यशोधर्मगुणाः सौख्यं लक्ष्मीरायुश्चमंगलं ।
फलान्येतानि दत्तेऽत्र धर्मकल्पद्रुमो ह्ययं ॥ २०

इति श्रीवीरदेशनायां धर्मकल्पद्रुमे शिखरोपमरूपसेननृपाख्यानवर्णनो नाम नवमः पल्लवः ॥

75. **Snatripanchasika** by ŚUBHAŚĪLAGAṆI with the **Translation of** JINAHARSHA [स्नात्रपंचाशिका भाषासहिता । मू० शुभशीलगणिः भा० जिनहर्षः].

Folios 1 to 20. 28 lines in a folio. 47 aksharas in a line.

Ends:

इति देवपूजायां श्रेणिकनृपकथा ५०

इति श्रीजिनेंद्रपूजाविषये श्रीतपागच्छाधिराजश्रीमुनिसुंदरशिष्य पं० शुभशीलगणिविरचिता स्नात्रपंचाशिका समाप्ता । तस्या बालावबोधः कृतो जिनहर्षेण संवेगिगणिकनकविजयाभ्यर्थया श्रीपत्तनमध्ये ग्रंथाग्रं ८००

76. **Snatripanchasika** by UDAYASAGARA [ स्नात्रपञ्चाशिका। उदयसागरः].

Ends:

इति श्रीजिनपूजायां वीरवणिक्कथा द्वितीया समाप्ता ॥ २

इति श्रीसम्यक्त्वदीपिकायां स्नातृपंचाशिकायां चंद्रगोपकथा तृतीया समाप्ता ॥ ३

इति श्रीभट्टारकश्रीउदयसागरसूरीश्वरविरचितायां सम्यक्त्वदीपिकायां स्नातृपंचाशिकायां जलपूजायां प्रतिबद्धा हीरकबंटिककथा चतुर्थी समाप्ता ॥ ४

इति० गंधपूजायां सुंदरश्रेष्ठिककथा पंचमी समाप्ता ॥ ५

इति० वस्त्रपूजायां चंदनश्रेष्ठिकथा षष्ठी ॥ ६

इति० नृत्यपूजायां भीमरजककथा सप्तमी ॥ ७

इति० प्रणामपूजायां हंसकुंभकारकथाऽष्टमी ॥ ८

इत्यक्षतपूजायां शुकशुकीकथा नवमी ॥ ९

इति० कोशवृद्धिविषये भीमवणिक्कथा दशमी ॥ १०

इति० पुष्पविषये अर्जुनभिल्लकथा एकादशी ॥ ११

इति० प्रणामपूजायां विषये केशवविप्रकथा द्वादशी ॥ १२

इति० पूजोपकरणविषये कमलाब्राह्मणीकथा त्रयोदशी ॥ १३

इति० फलपूजाविषये दिलीपगोपकथा ॥ १४

इति० भावपूजायां वृद्धनारीकथा पंचदशी ॥ १५

इति० पुष्पपूजाविषये सागरकथा षोडशी ॥ १६

इति० दीपपूजाविषये वणिक्कथा सप्तदशी ॥ १७

इति० पुष्पपूजोपरि हरिवणिक्कथा अष्टादशी ॥ १८

इति० नवीनबिंबपूजाविषये रावणनृपकथा एगणीसमी ॥ १९

इति० जिनपूजाविषये रामचंद्रकथा विंशत्तमी । २०
इति० तिलकपूजाविषये दमयंतीकथा एकविंशत्तमी । २१
इति० कर्णनृपकथा द्वाविंशत्तमी । २२
इति० फलविषये कौलककथा त्रयोविंशत्तमी । ३
इति० चंद्रमेनिककथा चतुर्विंशत्तमी । २४
इति० मुकंदविप्रकथा पंचविंशत्तमी । २५
इति० मातंगकथा षड्विंशत्तमी । २६
इति० पुष्पपूजायां मालिकाकथा सप्तविंशत्तमी । २७
इति० पुष्पपूजाविषये मुकुंददिजकथाऽष्टाविंशत्तमी । २८
इति० धनवणिक्कथा एकोनत्रिंशत्तमी समाप्ता । २९
इति० स्वर्णकारकथा त्रिंशत्तमी । ३०
इति० कुमारपालभूपकथा एकत्रिंशत्तमी । ३१
इति० भीमसूत्रधारकथा द्वात्रिंशत्तमी । ३२
इति० वीरभूपकथा त्रित्रिंशत्तमी । ३३
इति० सिंहलनृपकथा चतुस्त्रिंशत्तमी ।। ३४
इति० रमाकुंभकारिकाकथा पंचत्रिंशत्तमी । ३५
इति० श्रीपर्वदिने पूजायां युधिष्ठिरनृपकथा षट्त्रिंशत्तमी । ३६
इति० संप्रतिभूपकथा सप्तत्रिंशत्तमी । ३७
इति० विक्रमार्कनृपकथा अष्टत्रिंशत्तमी । ३८
इति० भावसारकथा एकोनचत्वारिंशत्तमी । ३९
इति० श्रीवज्रस्वामिकथा चत्वारिंशत्तमी समाप्ता । ४०
इति० कुंतलश्रेष्ठिकथा एकचत्वारिंशत्तमी । ४१
इति० कपर्दकश्रेष्ठिकथा द्विचत्वारिंशत्तमी । ४२
इति० कार्बाटिकप्रियाकथा त्रिचत्वारिंशत्तमी । ४३

इति० अशोकमालिकथा चतुश्चत्वारिंशत्तमी । ४४

इति० सिंहनृपकथा पंचचत्वारिंशत्तमी । ४५

इति० श्रीजिनपूजायां पाजाश्रेष्ठिकथा षट्चत्वारिंशत्तमी । ४६

इति० नागार्जुनयोगिकथा सप्तचत्वारिंशत्तमी । ४७

इति० शंखनृपमदनकुमारकथा अष्टचत्वारिंशत्तमी । ४८

इति० प्रह्लादनभूपकथा एकोनपंचाशत्तमी । ४९

इति० श्रेणिकनृपकथा पंचाशत्तमी । ५०

इति श्रीजिनेंद्रपूजाविषये श्रीविधिपक्षगच्छाधिराजपूज्यभट्टारक-श्रीश्रीउदयसागरसूरीश्वरविरचितायां० स्नातृपंचाशिका नाम ग्रंथः समाप्तः ॥

Praśasti:

जयति भुवनैकसूरः सर्वत्राविहतकेवलालोकः ।
नित्योदयः स्थिरस्तापवर्जितो वर्द्धमानजिनः ॥ १

श्रीवीरवक्त्रान्निपदीमवाप्य
यो द्वादशांगीं विमलां चकार ।
स्वामी सुधर्मा सकलर्षिशास्ता
जीयात्स्वकीयान्वयवृद्धिकर्त्ता ॥ २

चांद्रे कुले श्रीविधिपक्षगच्छ-
स्तत्राभवत्साधुपथमर्मूर्त्तिः ।
तदीयपट्टे शिवसिंधुसूरि-
स्तत्स्थानके श्रीअमराब्धिसूरिः ॥ ३

तत्पट्टांबुजभास्करा भृशधियो दुर्वादिदंतावल-
हर्यक्षा उपकेशवंशजनुषो रोषादिदोषद्विषः ।

निर्णीतागमशब्दशास्त्रविषया उद्योगिनोध्यापने
विद्यासागरसूरयो युगवरा विश्वप्रियाः स्वर्ययुः । ४

तत्पदांभोजमधुपः सूरिः श्रीउदयोदधिः ।
स्नातृपंचाशिकाग्रंथे रचयामास हर्षतः । ५

वर्षेऽब्धिखाग्नींदुमिते सुरम्ये
श्रीपौषमासे च बलक्षपक्षे ।
श्रीपूर्णिमायां शशिवासरे च
श्रीपादलिप्ताख्यपुरे सुराष्ट्रे । ६

श्रीयोग्यविमलसाधोस्तथा श्रीदर्शनांबुधेः ।
अभ्यर्थनया रचितो ग्रंथोयं बोधिलब्धये । ७

श्रीमालिवंशे गुरुदेवभक्तः
कीकासुतः श्रीकचराभिधानः ।
तदीयसंघेन समं च यात्रां
कुर्वन् कृतीयं जिनराजभक्त्यै । ८

यावल्लवणसमुद्रो यावन्मेरुर्महीधरः ।
यावच्चंद्रदिवानाथौ तावन्नंदत्वयं ग्रंथः ॥ ९

अर्हतो मंगलं मे स्युः सिद्धाश्च मम मंगलं ।
साधवो मगलं मे स्युर्जैनो धर्मोस्तु मंगलं । १०

॥ इति प्रशस्तिः समाप्ता ॥

**Navagrahastotra** [ नवग्रहस्तोत्रम् ].

Ends :

भद्रबाहुरुवाचेदं पंचमश्रुतकेवली ।
विद्याप्रवादपूर्वाच्च ग्रहशांतिविधिः स्मृतः । ११

**77. Srimandalaprakarana** by VINAYAKUŚALA [श्रीमंडलप्रकरणम् । विनयकुशलः].

Folios 1 to 5. 24 lines in a folio. 36 aksharas in a line. Dated Samvat 1888 = A. D. 1832.

Ends:

एसो विचारलेसो जीवाभिगमाइआगमेहिंतो ।
विणयकुसलेण लिहिउं सरणत्थं सपरगाहाहिं । ९९
इति श्रीमंडलप्रकरणं समाप्तं ।

**78. Kayasthitistavana** with an **Avachuri** [कायस्थितिस्तवनं सावचूरि].

Folios 1 to 3. 24 lines in a folio. 49 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

जह तुह दंसणरहिउं कायठिईभीसणे भवारन्ने ।
भमिउं भवभयभंजण जिणंद तुह विन्नविस्सामि ॥ १

**79. Vicharārasayanaprakarana** by MAHEŚVARASŪRI [विचाररसायनप्रकरणम् । महेश्वरसूरिः].

Folios 1 to 3. 26 lines in a folio. 42 aksharas in a line. In 87 Gâthâs.

Begins:

श्रीपरमात्मने नमः ॥

नमिऊण वद्धमाणं धम्मनिहाणं जिणागमं सोच्चा ।
वुच्छामि बोहणट्ठं कंपि सरूवं जिणक्कायं ॥ १
गुणट्ठाणाणि१४य जोगा१५उवउगा१२तहय लेस ६ संघयणा ६ ।
संठाणाणि य ६ पाणा १० पज्जत्ती ६ चेव सम्मत्तं ॥ २
मिच्छत्ताणि य ५ इंदी ५ अह व समुग्घाय ७ सन्नि १० वियाणि ।
दिट्ठी ३ नाण ५ उप्पती ५ अणुक्कमेणं भणिज्जामि ॥ १

Ends:

सिरिविक्कमकालाउ रामतुरंगेसुपंचभूमीसु । १९७
फग्गुणमासे रइयं पगरणमेयं मए विहिणा ॥ ८९

जं दिट्ठं सुयमज्झे संकलियं तं समासउं किंचि ।
सड्ढाए सद्दभेउं नायव्वो निउणबुद्धीहिं ॥ ८६
सिरिपल्लगणाहिवेण सूरिवरेणावि सद्देसरेणेयं ।
कहियं वियारपगरणं पढज्जमाणं सुहं देउं ॥ ८७

इति श्रीमद्देवेन्द्रसूरिकृतं विचाररसायनं समाप्तं ॥

80. Arthakandantargata Sasthisamvatsari by DURGADEVA [अर्थकाण्डान्तर्गतषष्टिसंवत्सरी । दुर्गदेवः].

Folios 1 to 12. 32 lines in a folio. 50 aksharas in a line. Dated Samvat 1754 = A. D. 1698.

Begins:

६० ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

एवं पार्श्व भविष्यंति पृथिव्यां सचराचरं ।
अर्थकांडं मयाख्यातं सर्वं नरविशेषतः ॥ १
ज्योतिषी नहि जानाति अर्थकांडस्य लक्षणं ।
माता पिता च भ्राता च किं करिष्यंति योषितः ॥ २
अर्थकांडं न जानाति तस्य जन्म निरर्थकं ।

ॐ नमः परमात्मने ।

केवलज्ञानमास्थाय दुर्गदेवेन भाषितं ॥ ३

दिगंबरोवाच ।

भगवन् दुर्गदेवेश देवानामधिप प्रभो ।
भगवन् कथितं सत्यं संवत्सरफलाफलं ॥ ४

अथ षष्टिसंवसरनामानि ।

प्रभव भला १ विभव २ शुक्ल ३ प्रमोद ४ प्रजापति भव्या ५ अंगिराज अभव्यं ६ श्रीमुख ७ भाव ८ भव्ययवा न चारू ९

धाता १० ईश्वर ११ बहुधान्य १२ भव्य प्रमाथी निबल १३ विक्रम १४ वृषभ १५ चतुर्भावि १६ विरुउ शुभा न १७ तारण चारू १८ पार्थिव निबल १९ व्यय २० ॥

भणितं दुर्गदेवेन ज्ञायते येन शुभाशुभं ।

ब्रह्मावीसी ।

अथ विष्णुवीसी ।

सर्वजित् १ सर्वधारी २ चारू । विरोधी निबल ३ विकृत ४ खर ५ नंदन ६ निबल विजय ७ जय ८ मन्मथ ९ दुर्मुख १० हेमलंबं भला ११ विलंब भलो १२ विकारी विरूउ १३ शर्बरी १४ प्लवंग चारू १५ शुभकृत् १६ शोभन १७ क्रोधन १८ विश्वावसु १९ पराभव २० अभव्य एवं विष्णुवीसी ॥ एवं संवत्सरई ४० फल हूआ ॥

हवि रुद्रवीसी ।

प्लवग १ कीलक २ भला सोम्य निबल ३ साधारण ४ विरोधकृत् भला ५ परधावी निबल ६ प्रमाथी ७ आनंद भला ८ राक्षस निबल ९ नल १० पिंगल ११ कायुक्त १२ सिद्धार्थ १३ रौद्र १४ दुर्गति १५ दुंदभि भला १६ रुधिरोद्गारी १७ रक्ताक्ष १८ क्रोधन १९ कृतकृत्य २० ए रुद्रवीसी ।

Ends:

इति क्षय सं० फलं ६० इति रुद्रवीसी समाप्ता ॥

इति दुर्गदेवकृता षष्टिसंवत्सरी समाप्ता ॥

81. Jinachaityastava [जिनचैत्यस्तवः].

आघाटे मेदपाटे क्षितितटमुकुटे चित्रकूटे त्रिकूटे
लाटे धाटे च नाटे विटपिघनतटे देवकूटे विराटे ।

कर्णाटे हेमकूटे विकटतरतटे चित्रकोटे च भोटे
श्री० ॥ ४ ॥
श्रीमाले मालवे वा मलयिनि निखिले मेहले पिच्छले वा
नेपाले नाहले वा कुवलयतिलके सिंहले मेखले वा ।
डाहाले कौशले वा विगलितसलिले जंगले वा तमाले
श्री० ॥ ५ ॥ ...✓
चंपायां चंद्रमुख्यां गजपुरमथुरापत्तने चोज्जयिन्यां
कोशांब्यां कोशकायां कनकपुरवरे देवगिर्य्यां च काश्यां ।
नाशिक्ये राजगेहे दशपुरनगरे भद्दिले तामलिप्यां
श्रीमत्तीर्थंकराणां प्रतिदिवसमहं तत्र चैत्यानि वंदे ॥ ७

---

## B

*List of the more important paper MSS, preserved in the Library of the late Kalyanachandra, Cambay.*

1. **Avasyakasaptati** by MUNICHANDRASÛRI with the **Commentary** of MAHEŚVARÂCHÂRYA [आवश्यकसप्तति: पाक्षिकसप्तत्यपरनाम्नी सटीका । मू० मुनिचन्द्रसूरिः । टी० महेश्वराचार्यः].

Commentary begins :

श्रीगौतमाय नमः ॥
श्रीमते वर्द्धमानाय जिनेंद्राय जगद्विदे ।
सुरासुरनमस्याय वागीशाय नमो नमः ॥ १
अनन्यसाधारणशीलसंपदे
विनम्रविद्वज्जनमुद्रितापदे ।
दिगंबराडंबरभंगसूरये
प्रणम्य तस्मै गुरुदेवसूरये ॥ २

स्वगुरूणामपि श्रीमद्गुरूणामनघा गिरः ।
सिद्धांतगर्भसंदर्भाः किंचित्किंचिद्विवृण्महे ॥ २

इह किल कलिकालबलप्रबलकुतर्ककर्कशप्रादुर्भवत्कुग्रहाग्रहावेशवशीकृतांतःकरणाः केचित्तपस्विनः कष्टानुष्ठानेनात्मानमायासयंतः संतोन्यानपि मुग्धबुद्धीन्व्यामोहयंति ततस्तानेवंविधानवलोक्य अपारकरुणासारसुधारसैकपारावाराः अनेकांतजयपताकाचारुचारीसंचारचतुरनर्तकीनर्तनसूत्रधाराः दुःखमासमयसमुल्लासितप्रमादपातालतलावमज्जन्निःकलंकानुष्ठाननिष्ठाधरणीसमुद्धरणादिवराहरूपाः संसारकांतारांतःपरिभ्रांतनितांतभ्रांतजंतुजातसंतापनिर्वापकसहेनामृतकूपाः कर्मप्रकृत्याद्यखिलखिलग्रंथग्रंथाभिदुरस्वशेमुषीविमुखीकृताखर्वगर्वसुपर्वसूरयः पूज्याः श्रीमन्मुनिचंद्रसूरयः सूर्या इव मूलोन्मूलिततमस्संभारेण स्वगोप्रस्तारेण तेषां सन्मार्गप्रबोधमुत्पादयितुं तद्विप्रतार्यमाणान्यजंतुजातमवबोधयितुमात्मस्मृतिं विधातुं च सिद्धांतोद्धारसारभूतं प्रमाणनिष्पन्ननामकमावश्यकसप्तत्याख्यं प्रकरणमारभमाणाः प्रत्यूहव्यूहापोहाय स्वाभिमतं प्रत्यासन्नोपकारित्वाच्चरमतीर्थाधिपतिं यथार्थाभिधानं श्रीमन्महावीरमभिष्टुवंतः साक्षादभिधेयप्रयोजनाभिधायिकामिमामादावेव गाथां प्राहुः ॥

Text begins:

देविंदविंदवंदियपयपउमं वंदिउं जिणं वीरं ।
आवस्सयस्सरूपं समासउं किंपि जंपेमि ॥ १

Text ends:

मुणिचंदसूरिणा सुमरणत्थमिणमप्पणो पवचणाउ ।
उद्धरियं जुत्तिजुयं परेसि संबोहणत्थं च ॥ ७० ॥

Commentary ends :

श्रीदेवसूरिगुरोः[1] स्फुटनाममंत्र-
नित्यस्मृतिस्तदुपदेशवशेन वृत्तिं ।
श्रीमन्मुनींद्रमुनिचंद्रकृतावमुष्यां
सूरिर्महेश्वर इति प्रकटां चकार ॥ १

सिद्धांततर्कसाहित्यलक्षणेषु विचक्षणैः ।
वज्रसेनसुधीरस्मत्सहाय्यं कृतवानिह ॥ २

मूलग्रंथनिरीक्षणोत्सुकमनाः कृत्वा तदन्वेषणां
प्रादुर्भूतगुरूक्तिनिश्चलमतिर्वृत्तिं यतो निर्ममे ।
तद्युष्माभिरशेषशास्त्रहृदयग्राहि स्फुरन्निर्मल-
प्रज्ञैरज्ञजनैरिवात्र न मनः कार्यं समारोपभूः ॥ ३

विपक्षाक्षेपविक्षेपवलक्षं दिक्षु यद्यशः ।
मतिः सिद्धांतशुद्धा च तत्सद्यः फलमस्य तु ॥ ४

इति श्रीमुनींदुसूरिविरचितायामावश्यकसप्ततिकायां श्रीदेवसूरि-पूज्यपादपद्मोपजीविना श्रीमहेश्वराचार्येण विरचिता सुखप्रबोधिनी वृत्तिः समाप्ता ॥

2. **Jayatihuyanastotra** by ABHAYADEVASÛRI with a **Commentary** [जयतिहुयणस्तोत्रं सटीकम् । मू० अभयदेवसूरिः ].

Folios 1 to 6.

Begins :

॥ ॐ नमः सिद्धं ॥

जय तिहुयणवरकप्परुक्ख जय जिणधन्नंतरि
जय तिहुयणकल्लाणकोस दुरियक्करिकेसरि ।

[1] श्रीदेवसूरिसुगुरोः ?

तिहुयजणअविलंघिआण भुवणत्तयसामिय
कुणसु सुहाइ जिणेस पास थंभणयपुरट्ठिय ॥ १

अत्रायं वृद्धसंप्रदायः ॥

पुरा भगवान् श्रीअभयदेवसूरिर्गूर्जरयात्रायां शंभाणकस्थाने विहृतवान् । तत्र च महाव्याधिवशेनातीव शरीरापाटवे सति प्रत्यासन्ननगरग्रामेभ्यः पाक्षिकप्रतिक्रमणाय समाजिगमिषुर्विशेषेण समाहूतो मिथ्यादुःकृतदानाय सर्वश्रावकसंघः । त्रयोदश्यर्द्धरात्रे चाभाणि शासनदेवतया । प्रभो स्वपिषि जागर्षि वा । ततो मंदस्वरेणोक्तं भगवता । जागर्मि । पुनरूचे तया । प्रभो शीघ्रमुत्तिष्ठत चैताः सूत्रकुकुटिका उन्मोचय । भगवानाह । न शक्नोमि । देवता प्राह । कथं न शक्नोषि । अद्यापि चिरकालं वीरतीर्थं प्रभावयिष्यसि नवांगीवृत्तिं च विधास्यसि । भगवानवोचत् । कथमेवंविधशरीरो विधास्यामि । देवतावादीत् । स्तंभनकपुरे सेढिकानद्युपकंठे खंखरपलासमध्ये श्रीपार्श्वनाथः स्वयंभूरस्ति तत्पुरो वेदान् वंदस्व । येन सुस्थशरीरो भवसि । ततः सा तिरोभूत् । प्रातः क्षणे प्रत्यासन्ननगरग्रामेभ्यः समागत्य श्रावकसंघेन ववंदे भगवान् । भणितं च भगवता । स्तंभनकपुरे श्रीपार्श्वनाथं वंदिष्यामहे । श्राद्धैरचिंति । नूनं कश्चिदुपदेशः प्रभूणां येनेदमावेदयंति । ततस्तैर्भणितं । वयमपि वंदिष्यामहे । ततो वाहनेन गच्छतः प्रभोर्मनाक् शरीरसौस्थ्यमभूत् । ततो धवलक्कपुरात्परतः पादचारेण विहृतवान् । स्तंभनपुरं श्रावकाः सर्वतः पार्श्वनाथमवलोकयंतो गुरुणाभिहिताः खंखरपलासमध्ये अवलोकयत । ते तथा चक्रुः । ततस्तत्र न दृष्टा पार्श्वप्रतिमा । तत्र च प्रत्यहं गौरेका समागत्य प्रतिमामूर्द्ध्नि क्षीरं क्षरति । ततो हृष्टैः श्रावकैर्यथादृष्टं निवेदितं गुरोः पुरः । ततः श्रीअभयदेवसूरिस्तत्र गत्वा दर्शनमात्रे

एव स्तोतुं प्रवर्त्तते । जय तिहुयणेत्यादिभिर्द्वात्रिंशता तात्कालिकैर्नमस्कारैः । ततोत्यं नमस्कारद्वयमतीव देवताकृष्टिपरमवगम्याभिदधे देवतया । भगवंस्त्रिंशतापि नमस्कारैरध्येतृणां भद्रं विधास्ये । अतोत्यनमस्कारद्वयमस्मदाकृष्टिकरत्वेन नः कष्टावहमित्यपसार्यतां । तदनुरोधात्तथा चक्रे । ततोचिंत्यप्रभावत्वात्प्रभुकृतनस्काराणां स्वयं प्रत्यक्षीभूते श्रीपार्श्वनाथे विधिना चैत्यवंदनं संघेन सह विदधे । ततस्तत्र कारितं श्रावकसंघेनोत्तुंगतोरणं देवगृहं । ततो रोगोपशमात्सुस्थीभूतशरीरेण प्रभुणा श्रीअभयदेवसूरिणा स्थापितस्तत्र श्रीपार्श्वनाथः । विदधे च प्रतिष्ठा प्रसिद्धं च महातीर्थमिति । सेयं नमस्कारत्रिंशिका किंचिद्व्याख्यायते ॥

Ends :

अथ विज्ञप्तिकासर्वस्वमाह ।

एय महारिय जत्त देव इहु न्हवणमहूसउ ।
जं अणलियगुणगहणु तुम्हं मुणिजणअणिसिद्धउ ॥
एम पसीय सुपासनाह थंभणयपुरट्ठिय ।
इय मुणिवरु सिरिअभयदेउ विन्नवइ आणंदिय ॥ ३०

एषा मदीया यात्रा देव एष स्नानमहोत्सवो यदनलीकगुणग्रहणं स्तवनं कृतमिति शेषः । युष्माकं मुनिजननिषिद्धं । अन्यस्य हि पाप्मिनो राजादेर्गुणग्रहणं साधूनां निषिद्धं । एवंसति प्रसीद [1] पार्श्वनाथ स्तंभनकपुरास्थित इत्येवं मुनिवरः श्रीअभयदेवसूरिर्नवांगीविवरणकरणानंदितभूरिसूरिः विज्ञपयति आनंदितत्रिलोकः लोकश्लाघितः ।

॥ ३० ॥ इति जयतिहुयणवृत्तिः समाप्ता ॥

---

[1] सुपार्श्वनाथ ?

3. **Meghadutakavya** by MERUTUṄGASÛRI [मेघदूतकाव्यं । मेरुतुंगसूरिः].

Folios 1 to 9.

Begins:

ॐ नमः श्रीवीतरागाय ॥ अर्हं ॥

कश्चित्कांतामविषयसुखानीछुरत्यंतधीमा-
नेनोवृत्तिं त्रिभुवनगुरुः स्वैरमुज्झांचकार ।
दानं दत्वा सुरतरुरिवात्युच्चधामारुरुक्षुः
पुण्यं पृथ्वीधरवरमथो रैवतं स्वीचकार ॥ १ ॥...

॥ ९० ॥ इति श्रीविधिपक्षमुख्याभिधानश्रीमदंचलगच्छेशश्री-मेरुतुंगसूरिविरचिते श्रीमेघदूतकाव्ये प्रस्तावनापरिस्कृतपतिविरहविवशराजीमतीविहितदेवाधिदेवश्रीनमीश्वरबालकेलिवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥...

॥ ९० ॥ इति श्री०मेघदूतमहाकाव्ये पतिविरहविवशराजीमती विहितदेवाधिदेवश्रीनेमीश्वरवसंतकेलिवर्णनो नाम द्वितीयः स्वर्गः॥..

॥ ९६ ॥ इति श्री०श्रीनेमीश्वरविवाहमहोत्सवप्रत्यावृत्तिवर्णनो नाम तृतीयः सर्गः ॥...

Ends:

सश्रीचीनां वचनरचनामेवमाकर्ण्य साधोः
पत्युर्ध्यानादवहितमतिस्तन्मयत्वं तथापत् ।
संख्याताहैरधिगति महानंदसर्वस्वसद्मा
तस्माद्भेजेनुपमति यथा शाश्वतीं सौख्यलक्ष्मीं ॥ ४२ ॥

इति श्रीविधिपक्षमुख्याभिधानश्रीमदंचलगच्छेश्वरश्रीमेरुतुंगसूरि-विरचिते श्रीमेघदूतकाव्ये पतिविरहविवशराजीमतीविलीयमाणोपलंभवर्णनो नाम चतुर्थः सर्गः ॥

4. **Commentary** on MERUTUÑGA'S **Meghaduta**, by ŚÎLA-RATNASÛRI [मेघदूतकाव्यस्य टीका । शीलरत्नसूरिः].

Folios 2 to 46.

Ends:

समाधिरलंकारोतिशयोक्त्यनुप्राससंकराश्च ॥ इति चतुर्थसर्गटीका ॥ तथा च ।

सर्वव्याकरणप्रमाणपटवो न्यायस्फुरत्फक्किका-
निष्णाता गुरवोभवन्न तु कृतिस्तेषां हि मिथ्या भवेत् ।
एष प्रत्यय एव मेस्ति सुचिरं तेषां पदाब्जद्वयी-
सेवातो बहुलप्रयोगरचनास्पष्टोपयोगस्पृशां ॥ १
अन्येषां मतिगूढतापहतये व्याख्यामधीतां मुखा-
त्तेषामेव तथा विचार्य विबुधैः सार्वं प्रयत्नेन च ।
स्पष्टार्था लिखिता व्यधीयत परावर्त्तः प्रयोगेषु य-
त्कापि क्वापि तदस्तु मा गुरुवचश्चर्चाव्यलीकं मम ॥ २
व्याख्यालेखि मयामृषान्न खलु या शोध्यैव[1] सद्बुधै-
र्व्यर्थान्यानि प्रकटीकृतान्यनुपदं गूढानि नो यान्यपि ।
नेयानि स्वयमेव तान्यनलसैः स्पष्टं परेषामपि
ज्ञाप्यानि प्रकटोपकारकृतये प्राग्भावनाबैर्भुवि ॥ ३
वर्षे चंद्रनिधानपूर्व१४९१कलिते श्रीविक्रमार्कात्तथा
चैत्रांतर्वदिपंचमीबुधदिने श्रेष्ठानुराधायुते ।
श्रीजैनोज्ज्वलमेघदूतसुवृहत्काव्यस्य पूर्णाभव-
द्टीका श्रीअणहिल्लपाटक इति ख्याते क्षितौ पत्तने ॥ ४
पूज्यश्रीगुरुमेरुतुंगगणभृद्भूर्यैर्व्रतं लंभितः
श्रीमच्छ्रीजयकीर्त्तिसूरिगुरुभिस्तत्पट्टलब्धोदयैः ।

[1] मयकामृषात्र खलु या शोध्यैव सा सद्बुधैः ?

वात्सल्यात्परिपाठितश्च कृतवान् श्रीकाव्यटीकामिमा-
माचार्यः किल शीलरत्न उचितां स्वाल्पिष्टबुद्धेर्मितां ॥ ५
एतस्याः किल वृत्तेः श्रीमन्माणिक्यसुंदराचार्याः ।
विबुधाः शोधनमवहितमतयो बहुसमयतत्त्वज्ञाः ॥ ६

इत्याचार्यश्रीशीलरत्नसूरिविरचितायां श्रीजैनमेघदूतमहाकाव्यटीकायां चतुर्थः सर्गः समाप्तः ॥ तत्समाप्तौ समाप्ता चेयं टीका ॥

5. **Panchalingiprakarana** by JINEŚVARA, with a **Commentary** [पंचलिंगिप्रकरणं सटीकम् । मू० जिनेश्वरसूरिः].

Folios 1 to 40.

Commentary begins:

॥ श्रीवीतरागाय नमः ॥

सम्यक्त्वं नयसारनामविदितः श्रीग्रामचिंताग्रणी-
र्यैः संप्राप्य सुरद्रुमाधिकसहः श्रीसर्वमुख्येंदिराः ।
पत्राभा उपभुज्य जैनकमलामासाद्य पुष्पोपमां
श्रीकैवल्यफलश्रियं निरुपमां भुंक्ते स वीरः श्रिये ॥ १

श्रीजिनेश्वरसूरीणां नत्वा पादसरोरुहं ।
पंचलिंगिप्रकरणविवृतिर्लिख्यते मया ॥ २ ॥

इह गूर्जरवसुंधराधिपश्रीदुर्लभराजसभासभ्यसमाजमहावादिचैत्यवासिकल्पितजिनभवनवाससमासादितविसृत्वरकीर्त्तिकर्पूरपूरसुरभितत्रिभुवनभवनाभोगश्रीजिनेश्वरसूरिविरचितपंचलिंग्याख्यप्रकरणस्य यद्यपि प्रतिवादिदंतिकुंभस्थलकेशरिभिः श्रीजिनपतिसूरिभिर्नानाप्रमाणावतारबंधुरा विद्वज्जनमनोहरा वृत्तिर्निर्मिता तथापि संक्षिप्तरुचिसत्त्वानुग्रहाय तद्व्याख्यानुसारेण किंचिल्लिख्यते मया । तत्र निःश्रेयसकल्पविटपिबीजभूतस्य शक्रचक्रवर्त्तिकमलासंबंधावंध्यनिबंधनि-

बंधनस्य दुर्गतिद्वारनिरोधामोघपरिघायमाणस्य प्रशस्ततत्त्वार्थश्रद्धान-कृपात्मपरिणामविशेषस्य सम्यक्त्वस्य लिंगमभिधित्सुरुपलिंगे[1] मार्गश-दिपंचकसमाहाररूपं पंचलिंग्याख्यप्रकरणमारभमाणः श्रीजिनेश्वर-सूरिः प्रत्यूहापोहाय प्रथमं भावमंगलरूपलिंगपंचकाभिधायिकां गा-थामाह ॥

Text begins:

उपसमसंवेगा चिय निव्वेउ तह य होइ अणुकंपा ।
अत्थिक्कं चिय पंचवि हवंति सम्मत्तलिंगाइं ॥ १

Text ends:

इय भावणासमेउ सम्मदिट्ठी न इत्थ संदेहो ।
इत्तु चिय लिंगमिणं अव्वहिचारी ससज्झेणं ॥ १०१

Commentary ends:

आस्तिक्यत्वात् । अभयकुमारमंत्रिवदिति गाथार्थः ॥ १०१

इति पंचलिंगं विवृतं तद्विवृतौ समाप्तं पंचलिंगिप्रकरणविवरणं ।

6. **Kumarasambhavakavya**, by JAYAŚEKHARASÛRI [कुमा-रसंभवः । जयशेखरसूरिः].

Folios 1 to 19.

Begins:

॥ ६० ॥

अस्त्युत्तरस्यां दिशि कोशलेति
पुरी परीता परमर्द्धिलोकैः ।
निवेशयामास पुरः प्रियायाः
स्वस्या वयस्यामिव यां धनेशः ॥ १ ॥...

---

[1] उपलिंगेनोपशमादि ?

॥ ७७ ॥ इति श्रीजयशेखरसूरिविरचिते श्रीजैनकुमारसंभवमहाकाव्ये कोशलाश्रीऋषभदेवबालकेलियौवनवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥...

॥ ७३ ॥ इति० सौधर्मेंद्रागमनप्रभुस्तवनवर्णनो नाम द्वितीयः सर्गः ॥...

॥ ८१ ॥ इति० शक्रविज्ञप्तिविवाहमंडपरचनकन्यालंकारलक्षणस्तृतीयः सर्गः ॥...

॥८०॥ इति० भगवद्विवाहमहोत्सववर्णनो नाम चतुर्थः सर्गः॥...

॥८७॥ इति० सुमंगलासुनंदापरिणायनलक्षणः पंचमः सर्गः॥...

॥ ७४ ॥ इति० निशानिशाकरोदयऋतुवर्णनसुमंगलागर्भसंभवो नाम षष्ठः सर्गः ॥ ...

॥ ७७ ॥ इति० सुमंगलास्वप्नदर्शनो नाम सप्तमः सर्गः ॥ ...

॥ ६८ ॥ इति० चतुर्दशमहास्वप्नावधारणावर्णनो नाम अष्टमः सर्गः ॥ ...

॥ ८० ॥ इति० महास्वप्नव्याख्यानो नाम नवमः सर्गः ॥ ...

॥ ८६ ॥ इत्याचार्यश्री० सुमंगलास्वप्नाभ्युपगमनस्वप्नप्रतिजागरणलक्षणो दशमः सर्गः ॥ ...

Ends:

॥ ७० ॥ इति० सूर्योदयशक्रसमागमवर्णनो नाम एकादशः सर्गः ॥ ग्रंथाग्रं ११२ समस्त १२२५ ॥

सूरिश्रीजयकेसरः कविघटाकोटीरहीरच्छवि-
र्द्धम्मिल्लादिमहाकवित्वकलनाकल्लोलिनीनीरधिः ।

वाणीदत्तवरश्चिरं विजयते तेन स्वयं निर्मिते
सर्गो जैनकुमारसंभवमहाकाव्ये मेकादशः ॥

7. **Rishibhashitani** [ऋषिभाषितानि].

Folios 1 to 16.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धं ॥

सोयव्व वदती सोयव्वमेव ए दवति ।
जेण समयं जीवे सव्वदुरकाण मुचति ॥ १ ॥
तम्हा सोयव्वातो परं णत्थि सोयंती ।
देवनारदेण अरहता इसिणो पुइयं ॥ २ ॥ ...
॥ १२ ॥ नारदज्झयणं सम्मत्तं ॥

Ends:

एवं सिद्धे बुद्धे विरते विपावे दंते दविए अलंताती ।
णो पुणरवि रज्जत्थं हव्वमागच्छंति त्ति बेमि ॥ ४५ ॥
इसिभासियाइं सम्मत्ताइं ॥ ग्रं. ८१५ ॥

8. **Jambudvipasamgrahini** by HARIBHADRASÛRI with **Commentary** by PRABHÂNANDASÛRI [जम्बूद्वीपसंग्रहिणी सटीका । मू० हरिभद्र सूरिः । टी० प्रभानन्दसूरिः].

Folios 1 to 17.

Begins:

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

नत्वा वीरजिनं संदर्शितविश्वविश्ववस्तुचयं ।
श्रीक्षेत्रसंग्रहण्या वृत्तिं कुर्वे यथाशक्ति ॥ १ ॥

दत्तैकांतवादिसंदोहविशारदानां गिरा स्वर्गापगानादानुवादानां श्रीहरिभद्रसूरिपादानां कृतेर्व्याचिख्यासायां मादृशस्यात्पमेधसः कोवकाशस्तथाप्यर्थनिपुणप्रकरणरागाच्च शक्तिमजानानोप्युपचक्रमे ।

इह तावत्सूत्रकारः प्रथमं चतुरतिशयस्वरूपभगवन्नमस्कारमंगलाद्य-
भिधायिकां शिष्टोपदिष्टमार्गानुसरणार्थमाद्यगाथामाह ॥ नमिय जिणं
सव्वन्नुं ...

आह चोमास्वातिवाचकः । नद्यो विजयच्छेदिन्यो रोहितादिवत् ।...

Text ends:

खंडाई गाहाए दसहि दारेहिं जेंबुदीवस्स ।
संघयणी संमत्ता रइया हरिभद्दसूरीहिं ॥ २८ ॥

Commentary ends:

कैः कृतेयमित्याह । श्रीहरिभद्रसूरिभी रचितास्तत्र तया निब-
द्धेति भद्रं ॥

नित्यं श्रीहरिभद्रसूरिगुरवो जीयासुरत्यद्भुत-
ज्ञानश्रीसमलंकृताः सुविशदाचारप्रभाभासुराः ।
येषां वासस्नपया[1] प्रसन्नतरया शीलांबुसंपूर्णया
भव्यस्येह न कस्य कस्य विदधे चेतोमलक्षालनं ॥ १

वित्ते श्रीकृष्णगच्छे श्रवणपरिवृढश्रीप्रभानंदसूरिः
क्षेत्रादेः संग्रहण्या अकृत समयगैः संवदंती सदर्थैः ।
एतां वृत्तिं खनंदज्वलनविधुमिते विक्रमाब्दे चतुर्थ्यां
भाद्रस्य श्यामलायामिह यदनुचितं तद्बुधाः शोधयंतु ॥ २ ॥

॥ क्षेत्रसंघयणीवृत्तिः समाप्ता ॥

---

[1] वाग्भवया ?

9. **Rayamallabhyudayamahakavya** by PADMASUNDARA [रायमल्लाभ्युदयमहाकाव्यम् । पद्मसुंदरः].

Folios 1 to 105. Dated Samvat 1625.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

स श्रीमान्नाभिसूनुर्विलसदविकलब्रह्मविद्याविभूति-
प्रश्लेषानंदसांद्रद्रवमधुरसुधासिंधुमग्नानुभूतिः ।
यस्यांतर्वैरिवारेंधनदहनशिखाधूमभूमभ्रमाभा
भ्राजंते मूर्द्धि नीलच्छविजटिलजटाः पातु वः श्रीजिनेंद्रः॥१...

उग्राग्रोतकवंशजः शुचिमतिस्तत्त्वार्थविद्यापटु-
र्यस्याभिज्ञमतल्लिकाभिरनिशं गोष्ठी स्फुटं रोचते ।
मान्यो राजसभासु सज्जनसभाशृंगारहारो भुवि
श्रीजैनेंद्रपदद्वयार्च्चनरतः श्रीरायमल्लोभवत् ॥ ७

तेनाभ्यर्थनयार्थितः सविनयं तेजःपुरस्थः — —
—[1] न्यः संसदि पद्मसुंदरकविः षट्तर्कसंक्रांतधीः ।
श्रीनाभेयजिनादिवीरचरमश्रीतीर्थकृत्संकथा-
गर्भं चा — — तां[2] मृदु महाकाव्यं मम प्रीतये ॥ ८

यः पूर्वं श्रुतपंचमीफलकथागर्भं भविष्याह्वयं
काव्यं कारितवान् — ज्ञपदथो[3] नत्वा पुनः सत्कविं ।
नाभेयादिसमस्ततीर्थपमहाकल्याणवृत्तांकितं
सत्काव्यं क्रियतां सतां श्रुतिमनःप्रल्हादनश्रेयसे ॥ ९

चतुर्विंशतितीर्थेशकल्याणचरिताद्भुतं ।
प्रारभ्यते महाकाव्यं महापुरुषसंश्रितं ॥ १०

---

[1] पुरस्थः सदा मान्यः or पुरस्थः सतां मान्यः? [2] चारु विधीयतां?
[3] कारितवान्व्यजिज्ञपदथो?

महाकवीनामालंब्य मतमागमसम्मतं ।
संक्षेपरुचिभव्यांगिप्रीत्यै तदभिदध्महे ॥ ११

Ends :

श्रीवीरनिर्वाणदिने भविता केवलं मम ।
विहृत्याहं कियत्कालं प्रांते तु विपुले गिरौ ॥ ८२
प्राप्स्यामि निर्वृतिं तस्मिन्दिवसेथ गणेश्वरः ।
श्रीसुधर्माभिधो लब्धा केवलज्ञानमुज्ज्वलं ॥ ८३
तन्निर्वाणदिने जंबूनामा भाव्यंतकेवली ।
ततो नंदी नंदिमित्रस्तृतीयोप्यपराजितः ॥ ८४
गोवर्द्धनो भद्रबाहुः पंचैते श्रुतपारगाः ।
क्रमेणैव भविष्यंति विशाखार्यस्ततः परं ॥ ८५
प्रोष्टिलः क्षत्रियांकश्च जयनामा नगाह्वयः ।
सिद्धार्थो धृतिषेणश्च विजयो बुद्धिलस्तथा ॥ ८६
गंगदेवो धर्मसेनो द्वादशांगस्य पारगाः ।
दशपूर्वार्थगास्सर्वे तथा नक्षत्रनामकः ॥ ८७
जयपालश्च पांडुश्च ध्रुवसेनोनुकंपकः ।
एकादशांगवेत्तार एतेभूवन्मुनीश्वराः ॥ ८८
सुभद्रोथ यशोभद्रो यशोबाहुस्तृतीयकः ।
लोहार्योपि चतुर्थः स्यादाचारांगविदोप्यमी ॥ ८९
जिनसेनादयः पश्चाद्भर्त्स्यिष्यंत्यणुश्रुतं ।
पुरूरवाः सुरश्चापि मरीचिर्ब्रह्मकल्पजः ॥ ९०
जटिलब्राह्मणो देवः पुत्रमित्रद्विजस्ततः ।
देवश्चाग्निद्विजो देवश्चाग्निमित्राह्वयो द्विजः ॥ ९१

माहेंद्रोभूत्ततो देवो भारद्वाजो द्विजस्ततः ।
माहेंद्रदेवो मनुजो नरकेषु त्रसेषु च ॥ ९२

स स्थावरेष्वसंख्यातकालं भ्रांत्वा स्वकर्मतः ।
स्थावराख्यो द्विजस्तुर्ये कल्पे देवस्ततोभवत् ॥ ९३

विश्वनंदी महाशुक्रेदेवश्च्युत्वाथ केशवः ।
त्रिपृष्ठाह्वः सप्तमेथ निरये स मृगाधिपः ॥ ९४

प्रथमे नरके तस्मात्केसरी धर्ममर्मवित् ।
आद्ये कल्पे सिंहकेतुः सुरोथ कनकोज्ज्वलः ॥ ९५

खेचरेशः सुरः स्वर्गे सप्तमे हरिषेणराट् ।
महाशुक्रसुरो राजा प्रियमित्रस्ततः सुरः ॥ ९६

सहस्राराभिधे कल्पे राजा नंदाभिधस्ततः ।
अच्युतेंद्रस्ततश्च्युत्वा वर्द्धमानो जिनेश्वरः ॥ ९७

श्रीमद्गौतमवक्त्रतः श्रुतसुधां पीत्वा नृपः श्रेणिकः
प्रापानंदममंदमुज्ज्वलमनाः श्रुत्वाथ नत्वा जिनं ।
प्रह्वीभूय स गौतमं गणधराट् श्रीश्रेणिकः शुद्धधीः
स्वामुत्तंभितकेतनामथ पुरीं धर्मैकतानोविशत् ॥ ९८

यः स्याद्वादसुधासमुद्रलहरीमग्नं निरूप्याखिलं
विश्वं विश्वपदार्थसार्थकलितं प्राबोधयत्सज्जनान् ।
तन्नीराजनवर्द्धमान - निभो द्राग्मुक्तिपूर्यायिनां
भूयान्मंगलकारणं स भविनां श्रीवर्द्धमानः प्रभुः ॥ ९९

आनंदोदयपर्वतैकतरणेरानंदमेरोर्गुरोः
शिष्यः पंडितमौलिमंडनमणिः श्रीपद्ममेरुर्गुरुः ।

तच्छिष्योत्तमपद्मसुंदरकविः श्रीरायमल्लोदयं
काव्यं नव्यमिदं चकार सकलार्हद्वृत्तभव्यांकितं ॥ १००

जनपदेषु महान्कुरुजंगलः
सुकृतिभिः कृतिभिः कृतमंगलः ।
उडुगणेषु निशाकरमंडलः
किमु विभाति विभाकरतुंदिलः ॥ १

यत्रासिधारासत्तीर्थे स्नात्रातं कुरुपांडवैः ।
वसुंधरावधूद्वाहकृते कृतपरिश्रमैः ॥ २

यत्र गंगासरित्पूरधारा हारायते भृशं ।
विलसद्भूमिभामिन्याः शंखकुंदेंदुसुंदरा ॥ ३

तत्र स्तुत्रामपुरवद्धस्तिनामपुरं परं ।
तच्छाखानगरं रम्यं चरस्थावरसंज्ञकं ॥ ४

यच्च नानाद्रुमारामपरिमंडितमंडलं ।
विभ्राजते नु वसुधावनिताकर्णकुंडलं ॥ ५

यत्र रूपाः स्फुरद्रूपवीहपरिमंडलैः ।
पुष्करिण्यः पुष्करौघैः सारसैः परिशीलिताः ॥ ६

यत्र सौधाः सुधाशुभ्राश्चंद्रिकाधौतभूतलाः ।
जनताजनितानंदाः संति संतापहारिणः ॥ ७

नंद्यावर्त्तादयो यत्र नागराणां बभुर्गृहाः ।
स्फुटस्फुटिकपाषाणघटितामलविग्रहाः ॥ ८

यत्सौधशिखरस्थानां मुग्धानां मुखमंडलैः ।
लक्ष्यते पौरवृंदेन शतचंद्रायितं नभः ॥ ९

सुश्रावकाणां यत्र श्रीर्व्ययिता जिनसद्मसु ।
प्रोत्तुंगशिखरव्याजादुच्चैः पदमिवादिशत् ॥ १०

तत्राग्रोतकवंशे गोइलगोत्रे बभूव नरसिंहः ।
सिंहः सत्पुरुषाणां पौरुषवृत्त्या विभाति स्म ॥ ११

तत्पत्नी मदनाही शीलवती धर्मकर्मसु नितांतं ।
कुशलाथ रत्नगर्भा सुतरत्नद्वयमसौ सुषुवे ॥ १२

नानूचसहणपालस्तत्तनयौ विनयनयकलाकुशलौ ।
आस्तां निरस्तकलुषौ जिनधर्मपरायणौ नित्यं ॥ १३

नानूसाधोश्च सुधासुधांशुशुद्धांशुविशदगुणकीर्त्तेः ।
ऊढरहीपढ्यासीन्निजशीलपवित्रितचरित्रा ॥ १३

रोहणभूरिव रत्नं नररत्नं रायमल्लतनयं सा ।
प्रासूत रत्नगर्भा जननी जननयनकुमुदेंदुं ॥ १४

यस्तु जिनचरणपूजापुरंदरः सुंदरः सदा स्वगुणैः ।
दाता ज्ञाता निपुणो जिनधर्मधुरंधरः सततं ॥ १५

एकोनपंचवर्गप्रमितजिनानां चरित्रसंदृब्धं ।
यो रायमल्लपूर्वाभ्युदयं काव्यं च कारितवान् ॥ १६

यस्य धनं धनबीजं सुदेवगुर्वागमादिसत्क्षेत्रे ।
उप्तं श्रद्धांभोभिः सिक्तं स्वर्गादिफलदायि ॥ १७

यस्य भवानीदासः सहोदरः पुण्यवानपि कनीयान् ।
नृपसदसि लब्धमानः सौभाग्यसुभाग्यभोगनिधिः ॥ १८

स च रायमल्लसाधुः सद्धर्मसुधाब्धिवर्द्धननवेंदुः ।
जैनक्रियासु कुशलः कुशलैकशिरोमणिर्जीयात् ॥ १९

ऊधाहीति प्रथमा तद्भार्या दानशीलसंपन्ना ।
धुरि सौभाग्यवतीनां पतिव्रतासीत्कुलगरिष्ठा ॥ २०

तत्पुत्रोमीद्रो दक्षो नयविनयशीलसंपन्नः ।
सद्धर्मकर्मनिरतो जयतादाचंद्रतारार्कं ॥ २१

अथ रायमल्लसाधोर्मीनाहीति द्वितीयभार्यासीत् ।
तत्कुक्षिशुक्तिगर्भे बभुः सुताः शुक्तिजाकृतयः ॥ २२

आद्यस्तूदयसिंहोनुजस्तथा शालिवाहनाभिख्यः ।
अपरोप्यनंतदासो नंदंतु चिरं त्रयस्तनयाः ॥ २३

वर्षे विक्रमराज्यतः शरकलाभृत्तर्कभूसंमिते
ज्येष्ठे मासि सिते च पंचमदिनेर्हद्वृत्तसंदर्भितं ।
काव्यं कारितवानपूर्वरसवद्यो रायमल्लोदयं
जीयादारविचंद्रतारकमयं श्रीरायमल्लाह्वयः ॥ २४

इति श्रीपरमाप्तपरमपुरुषचतुर्विंशतितीर्थकरगुणानुवादचरिते पं० श्रीपद्ममेरुविनेय पं० पद्मसुंदरविरचिते वर्द्धमानजिनचरितमंगलकीर्त्तनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५

असुरसुरनरेंद्रव्यूहकोटीरकोटी-
मणिगणकिरणांभोधौतपादारविंदः ।
चरमजिनपतिस्ते वर्द्धमानः समिद्धां
प्रदिशतु शिवलक्ष्मीं राजमल्लाह्वयाय ॥ १ ।

आशीर्वादः ।

**10. Kanadarahasya** by PADMANÂBHA [कणादरहस्यम्। पद्मनाभः].

Folios 1 to 22.

Begins:

॥ श्रीसर्वज्ञाय नमः ॥

जयति पुरनिहंतुः क्षोभपंचेषुबाणो-
जनि रचति पुमर्थानेककल्पद्रुमाणां ।
युगपदसुरजानां तद्गृहां त्रासहास्यौ
निरवधिगुणसीमा कोपि भीमा कटाक्षः ॥ १

स्तंबेरमाग्रणीयं भ्रमरकुलं दानपानरमणीयं ।
प्रद्योतमानगंडस्थलमंडलमंडनं जयति ॥ २

आरचय्य प्रयत्नाद्यैरिहैकाशीतिकारिकाः ।
आचार्यपद्मनाभेन व्याख्या संप्रति तन्यते ॥ ३

विघ्नध्वंसकामनया कृतं मंगलं शिष्यशिक्षायै निबध्नाति । कालिंदीत्यादिना ॥

Ends:

अंतेपि मंगलं शिष्टाचारप्राप्तमिति तनोति । अक्षय्यघटेत्यादिना । अतिरिक्तं तु ग्रंथविस्तरभयान्न लिखितमित्युपरम्यते ॥

न प्रार्थयामि भवतो दुर्वृत्ताः प्रार्थये साधून् ।
अंगीकृतमपि येषां शेषादिभिरप्यहो दूभूष्य [sic] ॥
यद्यदत्र विनिक्षिप्तं नव्यं सिद्धांतवार्त्तिना ।
पद्मनाभेन तैः प्रीतः प्रगल्भोस्तु गुरोर्गुरुः ॥

इति श्रीसन्मिश्रश्रीजगद्गुरुबलभद्रात्मजविश्वनाथानुजविजयश्रीगर्भसंभवसकलशास्त्रारविंदप्रद्योनभट्टाचार्यमिश्रश्रीमत्पद्मनाभकृतौ स्वकृतराद्धांतमुक्ताहारव्याख्याने कणादरहस्यं समाप्तमिति ॥

**11. Pravachanasaroddharavishamapadavyakhya** by UDAYAPRABHASÛRI [प्रवचनसारोद्धारस्य विषमपदव्याख्या । उदयप्रभसूरिः].

Folios 1 to 34. Dated Saṃvat 1526 = A.D. 1470.

Begins:

॥ □ ॥

प्रवचनसारोद्धारे विषमपदार्थावबोधमाधत्ते ।
श्रीउदयप्रभसूरिः श्रीपार्श्वाधीशमानम्य ॥ १
सूत्रेणैव गतार्थे व्याख्या पुनरुक्तदोषपोषाय ।
हीनांग इत्यवज्ञा विज्ञैस्तेनात्र नो कार्या ॥ २

यथा ।

सूत्रेणैष सुसूत्रः कार्यो हार इव योजितविमुक्तः ।
यस्माद्विषमपदार्थासंबंधिर्दुरधिगम्याः[1] ॥ ३

तस्मात् ।

सारस्वतामृतनिषेकविबोधितेषु
प्रेक्षावतामिह मनःकमलाकरेषु ।
क्षीरोदकोद्धरणशास्त्रमराल एष
क्रीडाः प्रमोदमुदिताः सततं तनोतु ॥ ४

नमिऊणमिति वक्ष्ये ।

Ends:

चउरंसेन परिमंडल इत्यादि ॥ ८

समाप्तोयं प्रवचनसारोद्धारस्य विषमपदार्थावबोध इति ॥

सपादलक्षक्षोणीशसमक्षं जितवादिनां ।
श्रीधर्मघोषसूरीणां पट्टालंकारकारकः ॥ १
त्रिवर्गपरिहारेण गद्यगोदावरीसृजः ।
बभूवुर्भूरिसौभाग्याः श्रीयशोभद्रसूरयः ॥ २

[1] °विषमपदार्थावबोधबंधा दु°?

स्वपरसमयज्ञानप्र[1]तीतप्रकृष्टजगज्जना-
श्रुतरवचनामो[2]दापृष्टामरेशगुरुप्रभाः ।
अभिनृपसभं गंगागौरीप्रनर्त्तितकीर्त्तय-
स्तदनु महसः पात्रं जाता रविप्रभसूरयः ॥ ३
एवं प्रवचनसारे तच्छिष्यलवश्चकार टिप्पनकं ।
श्रीउदयप्रभसूरिर्विषमपदार्थावबोधाख्यं ॥ ४
इह संति तेपि सिद्धांतसिंधुपारीणबुद्धयः सुधियः ।
हृद्यात्मभवां[3] येषां कौस्तुभरत्नायते विश्वं ॥ ५
प्रवचनसारोद्धारश्रियः समस्तांगसंगसुभगानां ।
स्यात्तद्विचारचर्चा तेषामेषा प्रमोदाय ॥ ६
प्रवचनसारं सारं विषमपदार्थावबोधसंतप्तः ।
सत्यं उदयात्सवितुं[4] विश्वं विश्वमपि सजीवमाभाति ॥ ७
सर्वप्रकारसाहाय्यकारिणः क्षांतिशालिनः ।
जयप्रभस्य कृतिनः प्रयत्नादेष निर्मितः ॥ ८
अवधानवंध्यबुद्धिर्यदत्र न समंजसं ।
उक्तवानहमुत्सूत्रं तत्र मिथ्या कृतं मम ॥ ९
यद्वा यदत्र किंचित्तनुमतिभिर्दुष्टमुदितमस्माभिः ।
प्रीतास्तद्धीमंतः संतः कुर्वंतु निर्दोषं ॥ १० ग्रंथाग्रं ३३०३
मुनिचंद्रसूरिपंडितगुणचंद्राभ्यां भरादिहोपकृतं ।
प्रथमोत्सहनवाचनलेखनकर्मप्रकर्षेण ॥ ११
आकाशकमलं यावन्मेरुनालं हरिद्दलं ।
भानुर्विकाशयत्येष तावच्चंद्रादसौ भुवि ॥ १२
इति सिद्धांतावचूरिः ॥ संवत् १५२६ वर्षे ० लिखितावचूर्णिः ॥

---

[1] ० ज्ञानातीत०? [2] ० वचनामोदस्पृष्टामरेश०? [3] हृद्यात्मभुवां? [4] सवितुर्विश्वमपि?

12. **Parsvanathashtaka** by INDRANANDI with the **Commentary** of ŚRUTAKÎRTI [पार्श्वनाथाष्टकं सटीकम्। मू० इन्द्रनन्दिः। टी० श्रुतकीर्तिः].

Folios 1 to 20.

Begins:

॥ नमः श्रीपार्श्वनाथाय ॥

श्रीपार्श्वनाथमानम्य धरणेंद्रनमस्कृतं ।
पार्श्वाष्टकसंबद्धां सद्वृत्तिं विदधाम्यहं ॥ १

श्रीमदिंद्रनंद्याचार्यो मंत्रस्तुतिरूपेण श्रीपार्श्वनाथभट्टारकं स्तोतुकाम आह ॥

श्रीमन्नागेंद्रफणिंडस्फुरितफणमणिद्योतिताशामुखश्रीः...
शाकिन्यः श्रींद्रनंदिप्रथितगतिरसौ पातु मां पार्श्वनाथः ॥ ८ ॥

Ends:

लब्धार्थलाभाः श्रुतकीर्त्तयस्ते
यद्वृत्तिरत्नाकरतो भवंतु ॥ १

पंडितश्रीश्रुतविरचितश्रीपार्श्वनाथाष्टकसद्वृत्तिः समाप्ता ॥

13. **Laghustava** with the **Commentary** by RAJAMUKUṬA [लघुस्तवः सटीकः। टी० राजमुकुटः].

Commentary begins:

॥ ॐ नमः श्रीत्रिपुरायै ॥

केवलाक्षरशुद्ध्यर्थमर्थमात्रप्रतीतये ।
लघुस्तवे मया वृत्तिरुद्धृता ज्ञानतो ननु ॥ १

अत्रायं श्लोकः ।

Text begins:

ऐंद्रस्येव शरासनस्य दधती मध्ये ललाटं प्रभां...

Text ends:

त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवं ॥ २१ ॥

Commentary ends:

अपिशब्दो विस्मयार्थे ॥ इति महाकविराजमुकुटमणिना विरचितभारतीस्तोत्रस्य स्वनाम्ना चिह्नितस्य लघुस्तवाभिधेयस्य भाष्यं परिसमाप्तमिति ॥

**14. Prakritalakshana** by CHAṆḌA [प्राकृतलक्षणम् । चण्डः ].
Folios 1 to 7.
Begins:

॥ ऐं नमः ॥ स्वस्ति श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ अर्हं ॥

प्रणम्य शिरसा वीरं स्वल्पैर्व्यापिभिरक्षरैः ।
लक्षणं प्राकृतं वक्ष्ये किंचिद्बुद्धमनादहं ॥ १

क्वचिल्लोपः क्वचित्संधिः क्वचिद्वर्णविपर्ययः ।
आगमोत्यादिमध्येषु लक्ष्यःस्यात्सुभाषितात् ॥ २

सिद्धं प्राकृतं त्रेधा ।

Ends:

हंसे पथुत्ते ॥ ४० ॥

इति श्रीचंडकृते प्राकृतलक्षणे व्यंजनविधानं तृतीयं समाप्तं ॥ समाप्ता चैषा प्राकृतसारोद्धारवृत्तिः ॥

**15. Pramanamanjari** by SARVADEVASŪRI with an **Avachuri** [प्रमाणमञ्जरी सावचूरिः । सर्वदेवसूरिः].
Folios 1 to 6.
Begins:

॥ अर्हं नमः ॥

कासारतीरसरसीरुहमाददानः
शुभ्रं भ्रमद्भ्रमरमध्यमिवेंदुबिंबं ।
द्वैमातुरश्चिरतरं भवतः स पाया-
त्संजातनिर्मलजलप्रतिबद्धनर्मा ॥ १

अभिवंद्य विधोरर्द्धधारिणं च कणव्रतम् ।
प्रमाणमंजरी शर्वदेवेन क्रियते मया ॥ २ ...
नाकाशे व्यभिचारः तस्यापि साधनात् ॥ इति ।

इति तार्किकसर्वदेवसूरिणा प्रणीतायां प्रमाणमंजर्यामभावपदार्थः सप्तमः ॥

Ends:

आकाशस्य सपक्षत्वान्न व्यभिचार इत्यर्थः ॥
प्रमाणमंजर्यामभावपदार्थावचूरिः सारप्रदर्शिनी ॥

16. **Mahapurushacharita** by MERUTUṄGÂCHÂRYA [महापुरुषचरितम् । मेरुतुंगाचार्यः].

Folios 1 to 9. Incomplete.

॥ ॐ नमः परमात्मने ॥

जयति स परमात्मा केवलज्ञानमूर्त्ति-
र्दलितनिखिलकर्मा शास्वतानंदमग्नः ।
हृदयकमलमंतर्यः सदालोक्यमानः
प्रवितरति मुमुक्षोर्मोक्षलक्ष्मीं प्रसन्नः ॥ १
श्रीऋषभनेमिशांतिश्रीमत्पार्श्वजिनवर्द्धमानानां ।
भवसहितान्यपि रचयिष्यंतेत्र चरितानि ॥ २
शेषमहापुरुषाणामस्मिन्सूत्रे तु संगृहीतानां ।
तद्गुणमात्रग्रहणाद्रचयिष्यंतेत्र चरित्राणि ॥ ३
श्रुतिमार्गाध्वगः प्राय उपदेशो गतागतैः ।
यदि विश्राम्यति श्रावकस्यापि कृतिनो हृदि ॥ ४

तथाहि ।

ग्रंथप्रारंभे इष्टदेवताप्रणिधानप्रधाना प्रेक्षावतां प्रवृत्तिरित्यौचित्यानस्तत्र[1] प्रथमनमस्कारो यथा ।

[1] औचित्यापादनस्तत्र ?

प्रणिधाय परंज्योतिर्नत्वा चंद्रप्रभुं गुरुं ।
उपदेशशतीं कुर्वे सूक्तमुक्ताकलस्रजं ॥ १...

इति श्रीमन्मेरुतुंगाचार्यविरचिते महापुरुषचरिते सपरिकरश्री-युगादिजिनचरितवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

17. Vastuvijnanaratnakosha [वस्तुविज्ञानरत्नकोशः]. Folios 1 to 5.

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

अथातो वस्तुविज्ञानरत्नकोशं व्याख्यास्यामः ॥

सर्वशास्त्रमयं रम्यं सर्वज्ञानप्रकाशिकं ।
स्वल्पग्रंथं सुबोधार्थं रत्नकोशं समभ्यसेत् ॥ १

तत्र शतेन सूत्राणां संग्रहो यथा ।

१ त्रीणि भुवनानि
२ त्रिविधं लोकस्थानं
३ त्रिविधा भूमिः
४ त्रिविधाः पुरुषाः
५ त्रयः पदार्थाः
६ चत्वारः पुरुषार्थाः
७ षट्त्रिंशद्राजवंशाः
८ सप्तांगं राज्यं
९ षण्णवतिराजगुणाः
१० षट्त्रिंशद्राजपात्राणि
११ षट्त्रिंशद्राजविनोदाः
१२ अष्टादशविधं स्थानं
१३ चतस्रो राजविद्याः
१४ चतस्रो राजनीतयः
१५ षट्त्रिंशद्दंडायुधानि
१६ सप्तविंशतिशस्त्राणि
१७ द्विपंचाशत्तत्त्वानि
१८ द्विसप्ततिकलाः
१९ चतुरशीतिविज्ञानानि
२० चतुरशीतिदेशाः
२१ द्वात्रिंशल्लक्षणास्थानानि
२२ चतुर्विंशतिविधं गृहं
२३ अष्टोत्तरशतं मंगलानां-स्थानानि
२४ त्रिविधं दानं
२५ पंचविधं यशः

२६ सप्तधा कीर्त्तिः
२७ अष्टौ रसाः
२८ एकोनपंचाशद्भावाः
२९ चत्वारोभिनयाः
३० चतस्रो वृत्तयः
३१ चत्वारो महानायकाः
३२ चत्वारो नायकाः
३३ द्वात्रिंशद्गुणनायकाः
३४ त्रिविधा महानायिकाः
३५ अष्टविधा नायिकाः
३६ द्वात्रिंशद्गुणनायिकाः
३७ त्रिविधं सौख्यं
३८ चत्वारि सौख्यस्य कारणानि
३९ नवविधो गंधोपयोगः
४० दशविधं शौचं
४१ द्विविधः कामः
४२ दश कामावस्थाः
४३ विंशती रक्तस्त्रीणां लक्षणानि
४४ एकविंशतिर्विरक्तस्त्रीणां लक्षणानि
४५ द्वाविंशतिः कामिनीनां विकारेंगितानि
४६ चतुर्विंशतिरसतीनां लक्षणानि
४७ षोडश दुष्टस्त्रीणामपलक्षणानि
४८ अष्टौ स्त्रीणामभिसारकारणानि
४९ अष्टौ नार्योगम्याः
५० अष्टविधो मूर्खः
५१ चतुर्विंशतिविधं नागरिकवर्त्तनं
५२ त्रिविधं रूपं
५३ त्रिविधं स्वरूपं
५४ द्वादशविधः प्रमोदोपचारः
५५ पंचविधः परिचयः
५६ दश पुरुषाः स्त्रीणामनिष्टा भवंति
५७ दशभिः कारणैः स्त्रियो विरज्यंते
५८ दशभिः कारणैः कामिन्यः संबध्यंते
५९ सप्तविधाः कामुकानां सुरतारंभाः
६० अष्टविधं विदग्धानां सुरतं
६१ नवविधं सुरतावसानं

६२ नवविधाः शयनगुणाः
६३ दशविधो नृपाणां प्रमोदः
६४ चतुर्विधः प्रबोधः
६५ चतुर्विधा बुद्धिः
६६ अष्टौ बुद्धिगुणाः
६७ चतुर्विधं गांधर्वं
६८ त्रिविधं गीतं
६९ षट्त्रिंशद्गीतगुणाः
७० चतुर्विधं व्याधं
७१ त्रिविधं नृप - - -
७२ षोडशविधं वादलक्षणं
७३ विंशतिविधं विकृत्वं[1]
७४ षड्विधं भाषालक्षणं
७५ पंचविधं पांडित्यं
७६ चतुर्विधं वादलक्षणं
७७ षड्विधं दर्शनलक्षणं
७८ अष्टविधं माहेश्वरं
७९ दशविधं ब्राह्मं
८० चतुर्विधं सांख्यं
८१ सप्तविधं जैनं
८२ दशविधं बौद्धं
८३ चतुर्विधं चार्वाकं
८४ चतुर्विंशतिविधं विचारकत्वं
८५ दशविधं गुरुत्वं
८६ पंचविधं चरित्रं
८७ पंचविधं पालनं
८८ सप्तविधमुत्तमत्वं
८९ नवविधा शक्तिः
९० सप्तविधा भुक्तिः
९१ अष्टविधमभिमानलक्षणं
९२ चतुर्विधं वात्सल्यं
९३ पंचविधो महोत्सवः
९४ सप्तविधा प्राप्तिः
९५ चतुर्विधं शौर्यं
९६ दशविधं बलं
९७ दशविधो जयः
९८ दशविधः संग्रहः
९९ पंचविधः परिच्छेदः
१०० पंचविधं प्रभुत्वं चेति ॥

सूत्राणां शतेन समूहः समाख्यातः ॥

अथ वस्तुविज्ञानरत्नकोशे समासेनैव निर्देशः समारभ्यते ॥

तत्रादौ त्रीणि भुवनानि १ सुरनरनागानां ॥ १ ॥

---

[1] विकृतत्वं ?

Ends:

पंचविधं प्रभुत्वं ॥ कुलप्रभुत्वं १ ज्ञानप्रभुत्वं २ दानप्रभुत्वं३ स्थानप्रभुत्वं ४ अभयप्रभुत्वं ५ ॥ १०० ॥

इति वस्तुविज्ञानरत्नकोशे सूत्रशतेन निर्देशो व्याख्यानं समाप्तमिति ॥

**18. Srutasvadasiksha** by SAHAJAKUŚALA [श्रुतास्वादशिक्षा। सहजकुशलः].

Folios 1 to 5.

Begins:

॥ ६० ॥

सिद्धत्थसुयं सिद्धं बुद्धं नमिऊण वीरमर्हतं ।
देमि नियअप्पसिरकं विविहसुयस्सायसुहजणयं ॥ १ ॥

Ends:

समजिणसुरसुरकं अप्पणो बोहिदरकं
दुहदुरियविपरकं धम्मचिंतासुभिरकं ।
सहजकुसलसिरकं जो सहाणं समरकं
मुणिय धरइ दिरकं सो सुहं जाइ मुरकं ॥ १६८ ॥

॥ इति श्रुतास्वादशिक्षाग्रंथः ॥

**19. Vicharasaraprakarana** by PRADYUMNASŪRI [विचारसारप्रकरणम् । प्रद्युम्नसूरिः].

Folios 1 to 21.

Begins:

॥ श्रीसर्वज्ञाय नमः ॥

पणयजणपूरियासो भयङ्कतासो गुणाण आवासो ।
उवसग्गवग्गनासो जयउ जए जिणवरो पासो ॥ १ ॥
मुणिरायतिलयभूउं अच्चभुयचरियकयचमुक्कारो ।
सिरिधम्मघोससूरी वहियचूडामणी जयउ ॥ २ ॥

तस्स य सीसो गुणरयणजलनिही लद्धिबुद्धिसंजुत्तो ।
पढमो बुहजणणिलउ पंडियपउमप्पहो जयउ ॥ ३ ॥
चारित्तचक्कवट्टी खमदमसहिउ सहाइमियवयणो ।
सिरिदेवप्पहसूरी सुसिद्धहत्थो जए जयउ ॥ ४ ॥
पज्जुन्नसूरिलिहियं वियारलेसं जिणाण समयाउ ।
नमिउं देवं सुगुरुं सपरत्थं ताण सीसेण ५ ॥ ...

Folio 13:

थूलभद्दभगिणी सत्तत्ति ॥

जक्खा १ य जक्खदिन्ना २ भूया तह भूयदिन्ननामा य ।
सेणा ५ वेणा ६ रेणा ७ ताउ एयउ अणुक्कमसो ॥ १९ ॥
सो [1]जयउ थूलभद्दो तिन्नि पमत्ताइ जस्स जायाइं ।
सीहविउव्वणममणं कहणं अत्थस्स मित्ताणं ॥ २० ॥
चउदसपुव्वच्छेउ संघयणं पढमयं च संट्ठाणं ।
सुहममहापाणाणि य छिन्नाइ थूलभद्दंमि ॥ २१ ॥
चरमजिणमुक्कगए चालीसेहिं चउहिं वरिससए ।
वइरो दसपुव्वधरो वइरमुणी तस्स साहाए ॥ २२ ॥
दसपुव्वयस्स छेउ संघयणं चउत्थयस्स तह चेव ।
साहंमि वइरनामे खीरासवलद्धि संपन्ने ॥ २३

किंचोणनवपुर्व्वधर आर्यरक्षितो जातः ।

आरेण अज्जरक्खियकालाणुन्नाउ नत्थि अज्जाणं ।
सामाइयवयमारोवणं च पच्छित्तदाणं च ॥ २४ ॥
पव्वाविउ सुहत्थी अज्जा[1] जक्खदिन्न नामाए ।
पव्वावणनिस्सेहो[2] इत्थिसपरकेवि अप्पाणं ॥ २५ ॥

[1] अजाए ? [2] °निम्मेहो ?

पंचेव य वरिससए सिद्धसेणदिवायरो य जयपयडो ।
छच्चसए वीसहिए सक्कथुई अज्जरक्खिपहू ॥ २६ ॥
सिरिवीरजिणवरिंमि मुक्के पत्तंमि गुरुदुरितदलणे ।
नवसय नऊहिं अहिए कालियसूरी समुप्पन्नो ॥ २७ ॥
सक्किसंथुणिउं । तेन य ।
पज्जुसवणं चउत्थि तह चउद्दसीए पडिक्कमणं ।
विहियं संघसमक्कं दसासुयक्कंधनिद्दिट्ठं ॥ २८ ॥
चउत्थीए पज्जुसवणं कालयसूरीहिं जुगप्पहाणेहिं ।
सिरिसालवाहणकए कथमणुमयमेव संघस्स ॥ २९ ॥
पंचसए पणतीए विक्कमभूयाउक्कत्ति अत्थमिउं ।
हरिभद्दसूरिसूरो धम्मरउं देउ मुक्कसुहं ॥ ३० ॥
अहवा ।
पणपन्न दससएहिं हरिसूरी आसि तत्थ पुव्वकवी ।
तेरसवरिससएहिं अहिएहिंवि बप्पहट्टिपहू ॥ ३१ ॥

Ends:

गाहग्ग नवसयाइं सिलोयमाणेण चउदससयाइं ।
नंदउ जा ससिसूरा पज्जुन्नसूरिवयणेणं १०० ॥
इति विचारसारप्रकरणं समाप्तं ॥

**20. Nyayakandali** by ŚRÎDHARA with the **Panjika** of RÂJAŚEKHARA [न्यायकन्दल्याः श्रीधरकृतायाः पञ्जिका । राजशेखरः]. Folios 1 to 73. Dated Samvat 1480 = A. D. 1424.

Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥
अनंतदर्शनज्ञानसुवीर्यमयात्मने[1] ।
जिनाय तस्मै कस्मैचित्परस्मै रहसे नमः ॥ १

[1] सवीर्यसमयात्मने ?

श्रीमज्जिनप्रभविभोरधिगत्य न्यायकंदलीं किंचित् ।
तस्यां विवृतिलवमहं करवै स्वपरोपकाराय ॥ २

इह किल पूर्वमजिह्मब्रह्माभ्यासदूरीकृतप्रमादाय मुनये कणादाय स्वयमीश्वर उलूकरूपधारी प्रत्यक्षीभूय द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायलक्षणं पदार्थषट्कमुपदिदेश । तदनु स महर्षिर्लोकानुकंपया षट्पदार्थरहस्यप्रपंचनपराणि सूत्राणि रचयांचकार । तेषु सूत्रेषु प्रशस्तकरदेवो भाष्यं सकृद्धुननमात्रेण महोग्रदष्टकविषापहारदृष्टलोकोत्तरवैभवं चकार । तत्र चतस्रो वृत्तयो निवृत्ताः । एकां व्योमवतीनाम्नीं वृत्तिं व्योमशिवाचार्यो जुगुंफ । द्वितीयां तु न्यायकंदल्यभिधानां श्रीधराचार्यः संददर्भ । तृतीयां किरणावलीनाम्नीमुदयनाचार्यस्तनान । चतुर्थीं तु लीलावतीति ख्यातां श्रीवत्साचार्यो बबंध । चतस्रोपि गंभीरार्थाः । तत्रेमां न्यायकंदलीं प्रारभमाणः श्रीधरदेवः शिष्टसमयपरिपालनायेश्वरविष्णुब्रह्मलक्षणामिष्टदैवतत्रयीमेकेनाद्यश्लोकेन प्रणिदधानः प्राह ।

स चायं ।

अनादिनिधनं देवं जगत्कारणमीश्वरं ।
प्रपद्ये सत्यसंकल्पं नित्यविज्ञानविग्रहं ॥ १

Ends :

इति समवायपदार्थः समर्थितस्तत्समर्थनायां च समर्थितेयं भट्टश्रीश्रीधरविरचितन्यायकंदलीवृत्तिरिति ॥

अथ भट्टश्रीधरो ग्रंथप्रशस्तिं प्रस्तौति । सुवर्णेत्यादिपद्यैः । अक्षीणनिजपक्षेष्विति । अक्षीणनिजप्रतीतेषु विद्वत्सु इति यावत् । अच्छुकेति । अंभोकेत्यपि पाठः । षट्पदार्थहितामिति । तर्कपक्षे षड्भ्यः पदार्थेभ्यो द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायेभ्यो हितां । द्वितीय-

पक्षे षट्पदार्थं भ्रमरार्थं हितां श्रीपांडुदासेति कायस्थस्याख्या । उपायं करोतीति । अत्रत्यं जल्पं तैरेवार्थैः शब्दपरावर्त्तेन स्वग्रंथांतर्निक्षिपति ततश्च मयेदं रचितमिति वक्तीत्यर्थः । पंचानामिति ब्रह्महत्यासुरापानस्तेयगुर्वंगनागमनतत्संसर्गाख्यानामिति न्यायकंदलीप्रशस्तिः ।

श्रीप्रभवाहनकुले कोटिकनामनि गणे जगद्वंद्ये ।
श्रीमध्यमशाखायां वंशे श्रीस्थूलिभद्रमुनेः ॥ १
गच्छे हर्षपुरीये श्रीमज्जयसिंहसूरिवरशिष्यः ।
षष्ठाष्टमतीव्रतपाः षड्विकृतित्यागसाहसिकः ॥ २
देव्याश्चक्रेश्वर्याः प्रतिपन्नः सुतः श्रुताब्धिगोविंदः ।
श्रीअभयसूरिरवभवन्निःसंगसिद्धबहुविद्यः ॥ ३ ॥

त्रिभिर्विशेषकं ।

परःसहस्रान् भूदेवान् यक्षं कडमडं च यः ।
प्रबोध्य मेडतपुरे वीरचैत्यमचीकरत् ॥ ४
श्रीगूर्जरेश्वरो दृष्ट्वा तीव्रं मलपरीषहं ।
श्रीकर्णो विरुदं यस्य मलधारीत्यघोषयत् ॥ ५
नाथं सुराष्ट्रराष्ट्रस्य खेंगारं प्रतिबोध्य यः ।
उज्जयंततीर्थपथं खिलीभूतमवीवहत् ॥ ६
यस्योपदेशान्निर्मुच्य चतस्रश्चपलेक्षणः ।
प्रद्युम्नो राजसचिवश्चारित्रं प्रत्यपद्यत ॥ ७
श्रीहेमचंद्र इत्यासीत्सूरिर्भूरिगुणः स तु ।
ग्रंथलक्षविनिर्माता निर्ग्रंथानां विशेषकः ॥ ८
प्रतिबोध्य सिद्धभूधवमुद्दंडैः कनकदंडकलसैर्यः ।
उत्तंसितवान् परितः स्वदेशपरदेशचैत्यानि ॥ ९

प्रतिवर्षजीवरक्षामशीत्यहमशीत्यहं ।
यस्योपदेशात्सिद्धेशस्ताम्रपत्रेष्वलीलिखत् ॥ १०

श्रीश्रीचंद्रमुनीद्रो विबुधेंदुमुनिश्च तस्य वंद्यौ द्वौ ।
यौ लाटदेशमुद्रामुज्झित्वा जगृहतुर्दीक्षां ॥ ११

श्रीचंद्रसूरिशिष्यः श्रीमुनिचंद्रः प्रभुः शुचिचरित्रः ।
चौलुक्यमानलनृपं वाग्मी प्रव्राजयामास ॥ १२

तत्क्रमिको देवप्रभसूरिः किल पांडवायनचरित्रं ।
श्रीधर्मसारशास्त्रं च निर्ममे सुकविकुलतिलकः ॥ १३

तदीयसिंहासनसार्वभौम-
सूरीश्वरः श्रीनरचंद्रनामा ।
सरस्वतीलब्धवरप्रसाद-
स्त्रैविद्यमुष्टिंधयधीर्बभूव ॥ १४

टिप्पनमनर्घ्यराघवशास्त्रे किल टिप्पनं च कंदल्यां ।
सारं ज्योतिषमदृभद्यः प्राकृतदीपिकामपि च ॥ १५

तस्य गुरोः प्रियशिष्यः प्रभुर्नरेंद्रप्रभः प्रभावाढ्यः ।
योलंकारमहोदधिमकरोत्काकुत्स्थकेलिं च ॥ १६

राजानः प्रतिबोधिताः कति कति ग्रंथाः स्वयं निर्मिता
वादींद्राः कति निर्जिताः कति तपांस्युग्राणि तप्तानि च ।
श्रीमद्धर्षपुरीयगच्छमुकुटैः श्रीसूरिसुत्रामभि-
स्तच्छिष्यैर्मुनिभिश्च वेत्ति नवरं वागीश्वरी तन्मतिं ॥ १७

नरचंद्रसूरिवंशे सूरिः श्रीपद्मदेव इत्यासीत् ।
सूरिः श्रीश्रीतिलकस्तस्य मूर्गेंद्रासने जयति ॥ १८

तच्चरणरेणुकणिकाभूषितभालस्थलोत्र कंदल्यां ।
श्रीराजशेखरोयं सूरिः श्रीपंजिकामतनोत् ॥ १९
पूज्यश्रीतिलकाभिधानसुगुरोः सामर्थ्यमेतद्ध्रुवं
मादृक्षोपि यदत्र सभ्यपुरतो धत्ते वचश्चापलं ।
यद्विभा अपि शुद्धसंस्कृतगिरः कश्मीरदेशोद्भवा
वाग्देव्याः स खलु प्रभावविभवस्तत्र स्थितायाश्चिरात् ॥ २०
यदत्र दोषकालुष्यं जातं मे मतिमांद्यतः ।
तत्क्षालयंतु संतः स्वबुद्धिगंगांबुधारया ॥ २१

21. **Kshetrasamgrahani** by HARIBHADRASÛRI with the **Commentary** of PRABHÂNANDASÛRI [क्षेत्रसंग्रहणिः सटीका। मू० हरिभद्रसूरिः। टी० प्रभानन्दसूरिः].

Folios 1 to 17.

Begins :

॥ नमो वीतरागाय ॥

नत्वा श्रीवीरजिनं संदर्शितविश्वविश्ववस्तुचयं ।
श्रीक्षेत्रसंग्रहण्या वृत्तिं कुर्वे यथाशक्ति ॥ १ ॥

दत्तैकांतवादिसंदोहविशारदानां गिरा स्वर्गापगानादानुवादानां श्रीहरिभद्रसूरिपादानां कृतेर्व्याचिख्यासायां मादृशस्याल्पमेधसः कोवकाशस्तथाप्यर्थनिपुणप्रकरणरागाच्च शक्तिमजानानोप्युपक्रमे ॥ इह तावत्सूत्रकारः प्रथमं चतुरतिशयस्वरूपभगवन्नमस्कारमंगलाद्यभिधायिकां शिष्टोपदिष्टमार्गानुसरणार्थमाद्यगाथामाह ॥

नमिय जिणं सव्वन्नुं जयपुज्जं जयगुरुं महावीरं ।
जंबुद्दीवपयत्थे वुच्छं सुत्ता सपरहउे ॥१॥

Ends :

कैः कृतेयमित्याह । श्रीहरिभद्रसूरिभी रचितास्तत्र तया निबद्धेति भद्रं ॥

नित्यं श्रीहरिभद्रसूरिगुरवो जीयासुरत्यद्भुत-
ज्ञानश्रीसमलंकृताः सुविशदाचारप्रभाभासुराः ।
येषां वासस्नपया[1] प्रसन्नतरया शीलांबुसंपूर्णया
भव्यस्येह न कस्य कस्य विदधे [2]रंतोमलक्षालनं ॥१॥

वित्ते श्रीकृष्णगच्छे श्रवणपरिवृढश्रीप्रभानंदसूरिः
क्षेत्रादेः संग्रहण्या अकृतसमयगैः संवदंतीं सदर्थैः ।
एतां वृत्तिं खनंदज्वलनविधुमिते विक्रमाब्दे चतुर्थ्यां
भाद्रस्य श्यामलायामिह यदनुचितं तद्बुधाः शोधयंतु ॥२॥

॥ क्षेत्रसंघयणीवृत्तिः समाप्ता ॥

22. **A Great Commentary** on the **Yatijitakalpa** by SÂDHURATNA [यतिजीतकल्पबृहद्वृत्तिः । साधुरत्न:].

Folios 1 to 115.

Begins :

॥ ॐ नमः श्रीजिनप्रवचनाय ॥

जयति महोदयशाली भास्वान् श्रीवर्द्धमानतीर्थपतिः ।
विशदं चरणपथं सा तपःस्थितिर्यदुदिता तनुते ॥ १ ॥

जयति प्रवचनदीपः प्रतिहतदुरपोहमोहतिमिरौघः ।
चित्रं निरंजनोयं जगति गुणग्रामवृद्धिकरः ॥ २ ॥

सकलत्रिलोकविस्मयविधायिनिस्सीमगुणातिशयान् ।
बहुविधलब्धिसमृद्धान्निखिलानपि गणधरान्नौमि ॥ ३ ॥

प्रणमामि विश्रुतश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणमुख्यं ।
संक्षिप्तजीतकल्पं महाश्रुताद्यः समुद्धरे ॥ ४ ॥

---

[1] वाग्भवया ? [2] चेतो ?

श्रीसोमप्रभसूरीन् गुरूत्तमान्स्तौमि विश्रुतातिशयान् ।
सुविहितहिताय विहितः सूव्यासो यैरसावेव ॥ ५ ॥
श्रीसोमतिलकसूरीन् वंदे विख्यातवैभवाभ्युदयान् ।
यैरस्य जीतकल्पस्यातेने वृत्तिरतिविशदा ॥ ६ ॥
मंदमतिबोधहेतोरतिगहनमहागमावगाहनया ।
कालानुभाववशतो व्युच्छिन्ना सा तदैव परं ॥ ७
युग्मं ।
जगति जयंति गरिष्ठा गुरवः श्रीदेवसुंदरमुनींद्राः ।
संप्रति निष्प्रतिमगुणप्रभाप्रभावाद्भुता विदिताः ॥ ८ ॥
ये निजवचनसुधांजनवशेन शिष्यस्य मादृशस्यापि ।
उद्घाटयंति लोचनमांतरमज्ञानतिमिरभृतं ॥ ९ ॥
तस्याः पुनरालेखे चित्रकलाकौशलेन विकलोपि ।
तैः स्वविनेयकनिष्ठोम्यादिष्टोयं ततो यतते ॥ १० ॥
यद्यपि साहसमेवं कुर्वन् हास्योस्मि तदपि किं कुर्वे ।
यन्मामत्र प्रसभं प्रेरयति गुरुप्रसादोयं ॥ ११ ॥

इह दुःषमांधकारनिमग्नजिनप्रवचनप्रदीपायमानश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणविरचितो जीतकल्पोतिसंक्षिप्तः । निशीथभाष्यादिच्छेदग्रंथाश्चातिमहांतो दुरवगाहाश्च । अतः साध्वनुग्रहाय श्रीपूज्यसोमप्रभसूरयः किंचित्सविस्तरप्रायश्चित्तप्रतिपत्तये प्रायो जीतकल्पनिशीथाद्यंतर्गतगाथाभिरेव यतिप्रायश्चित्तविभागाविर्भावकं जीतकल्पनामकं प्रकरणं चिरंतनजीतकल्पात्किंचित्समधिकगाथाकदंबकं कृतवंतः । परं द्विधा विनेया योग्या अयोग्याश्च । तत्र योग्या ये रंगत्संवेगतरंगिणीतरंगप्रक्षालितांतरमलाः परिमलितबुद्धयः समस्तसिद्धांतमहार्णवपारीणाः परिणतवयसः सर्वपथीनप्रतिभाप्राग्भारसारचेतसः सततमुत्स-

र्गापवादगोचराचारचतुराश्चिरंप्रव्रजिताः । ये च तद्विपरीतास्तिंतिणिका-दयश्चाग्रतो वक्ष्यमाणस्वरूपास्तेयोग्याः । एतेषामयं जीतकल्पो न दा-तव्यः । यतः ।

आमे घडे निहित्तं जहा जलं तं घडं विणासेइ ।
इअ सिद्धंतरहस्सं अप्पाहारं विणासेइ ॥ १ ॥

अतो योग्यानामेव दातव्यः । अत्र चादौ पूर्वजीतकल्पगतास्त-द्रूपा एव चतुर्विंशतिगाथाः संति तासां व्याख्यापि प्रायस्तद्रूपैव । तथाहि । सर्वाण्यपि शास्त्राणि मंगलाभिधेयप्रयोजनप्रतिपादनपुरस्स-राण्येव प्रणीयंते विशेषतो निःशेषकल्मषकरीषंकषो जीतकल्पस्त-तस्तस्यादौ मंगलादिप्रतिपादिकेयं गाथा ॥

कयपवयणप्पणामो वुच्छं पच्छित्तदाणसंखेवं ।
जीअव्ववहारगयं जीवस्स विसोहणं परमं ॥ १ ॥

Ends:

अमुद्रसकलपरमागमसमुद्रं महाप्रयत्नेनावगाह्यामृतकल्पं प्रकट-मकारीति ।

इति श्रीयतिजीतकल्पवृत्तिर्जगत्प्रतीतश्रीतपागच्छाधिराजसुविहि-तशिरोमणिभट्टारकप्रभुश्रीदेवसुंदरसूरिशिष्यश्रीसाधुरत्नसूरिकृता ॥

वर्षे तर्कशराब्धिचंद्रगणिते १६५६ श्रीविक्रमार्काङ्कते
गुर्वादेशवशाद्विलोक्य सकलाः कल्पादिशास्त्रावलीः ।
सूरिः श्रीयुतदेवसुंदरगुरोः शिष्याग्रणीरातनो-
देतां श्रीयतिजीतकल्पविवृतिं श्रीसाधुरत्नाह्वयः ॥ १ ॥

प्राज्ञैरुद्देशतो वृत्तौ ग्रंथमानं विनिश्चितं ।
सहस्राः पंच श्लोकानां शतैः सप्तभिरन्विताः ॥ २ ॥

**23. A Short Commentary** on the **Gitagovinda** by MÂNÂNKA [गीतगोविंदकाव्यस्य टिप्पनिका । मानांकः].

Incomplete.

Folio 1.

Begins:

॥ श्रीपरमात्मने नमः ॥

चराणां स्थावराणां च येन ज्ञानं चराचरं ।
सर्वज्ञाय नमस्तस्मै ज्ञानदात्रेच्युतात्मने ॥ १
कवीनां मतिमतानां च स्वार्थाय सुखबुद्धये ।
कृता टिप्पनिका मुख्या मानांकेन महीभुजा ॥ २
वासना वासुदेवस्य सद्यः पापापनुत्तये ।
गीतगोविंदकं काव्यं जयदेवश्चकार सः ॥ ३

यस्यायमाद्यश्लोकः । मेघैरित्यादि ॥

**24. Navatattvaprakarana** by JINACHANDRAGAṆI, with **Bhashya** by ABHAYADEVASÛRI and **Vivarana** by YAŚODEVASÛRI [नवतत्त्वस्य सभाष्यस्य विवरणम् । मू० जिनचन्द्रगणिः । भाष्य० अभयदेवसूरिः । टी० यशोदेवसूरिः].

Folios 1 to 51.

Begins:

॥ ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

मोक्षस्यादिमकारणं जिनवरोद्दिष्टार्थरुच्यावहं
लक्ष्यं लक्षविपन्नबुद्धिविभवैः क्षांत्यादिभिः सद्गुणैः ।
यैरादेशि सुरासुरेंद्रविनतैः सद्दर्शनं देहिनां
नत्वा तान्निहतांतरारिनिकरान्नाभेयमुख्यान् जिनान् ॥ १
सम्यक्त्वार्थनिरूपणगाथाः श्रीदेवगुप्तसूरिर्याः ।
कृतवांस्तासां विवरणमभिधास्ये भाष्यसहितानां ॥ २

इह क्रोधादिकलुषकषायकरालपातालभीषणे जन्मजरामरणनीरपूरपूरिते महामोहावर्त्तपतितानंतजंतुसंतानसंकटे नानाधिव्याधिबा-

धासहस्रक्रूरजलचराकुलेनर्वाक्परपारसंसारपारावारे प्रचुरतरमिथ्या-
प्रकारमकरनिकरावलुप्यमानमवलोक्य सकलजीवलोकमनन्यशरणं
परमकारुणिकः श्रीमन्महावीरवर्द्धमानस्वामी सिद्धसांयात्रिको वि-
हिततदुत्तारणाभिलाषोनंतसुखसंदोहमहानंदनगरनिनीषयानेकविधवि-
शुद्धजीवपरिणामफलकावबद्धं प्रशमादिलिंगसितपटोपलक्ष्यमाणं स-
म्यक्त्वयानमादर्शयत् । तस्य च समस्तधर्ममूलभूतत्वात्स्वरूपादिप्रति-
पादनपराः श्रीदेवगुप्तसूरिणा कतिचिद्गाथा जिनमतोदधेरुद्धृतास्तासां
चातिमहार्थत्वाद्यद्यप्यभयदेवसूरिणा भाष्यं गाथाभिः कृतं तथापि
तासां तद्भाष्यगाथानां च गंभीरमहार्थतया विषमत्वात्तावन्मात्रेण
बोद्धुमशक्यत्वान्मंदमतिबोधार्थं व्याख्या प्रस्तूयते । तासु चेयमा-
दिसूत्रगाथा ॥

सम्मं च मोक्खबीयं तं तु ण भूयत्थसद्दहणरूवं ।
पसमाइलिंगगम्मं सुहायपरिणामरूवं तु ॥ १

Ends :

सूत्रकार एवाधुना प्रकरणकरणफलमुपदर्शयितुं स्वकृतत्वं च
प्रकरणस्य सूचयितुं स्वनामगर्भां समाप्तिगाथामाह ।

इय एए नवतत्ता सभेयभिन्नाउ संगहनिमित्तं ।
गणिणा जिणचंदेणं सरणत्थं अप्पणो रइया ॥

व्याख्या ।

इयत्ति । एवं पूर्वोक्तनीत्या एतानि नवतत्त्वानि प्राकृतत्वाच्च पुंसा
निर्देष्टानि सभेदभिन्नानि नवानामपि तत्त्वानां ये भेदाः संभवंति तैः
सह भिन्नानि पृथग्भूतानि प्रत्येकभणनात्तुशब्दः पूरणे संग्रहः संक्षेप-
करणं तदर्थं संग्रहनिमित्तं गणिना षाण्मासिकभगवत्यंगोपधानोद्ग-
हनावाप्तगणिनाम्ना जिनचंद्रेण पूर्वावस्थानामैतत्तस्योत्तरावस्थायां तु

श्रीदेवगुप्राचार्येणेत्यर्थः। जिनचंद्रगणिनेति भणनेन चैतज्ज्ञापितमेतन्नाम्ना सता मयेदं प्रकरणमकारि। किमर्थं पुनरेतेन च पदार्थाः संगृह्यंते नोक्तास्तत्त्वार्थादिप्रकरणेषु पूर्वसूरिभिरेवामीषां प्रपंचितत्वादित्याशंकापनोदाय स्वयमेवाह स्मरणार्थमात्मनो रचिता। अयमर्थो यद्यपि गंधहस्तिभाष्यादिषु प्रपंचेनामी दर्शितास्तथापि ते कार्यकालोपयोगिनो नास्मादृशां मंदमतीनामतः संक्षेपेणात्मस्मरणार्थं रचिता आत्मस्मरणार्थं कृताश्चान्येषामप्युपयोगिनो भविष्यंतीति गाथार्थः॥ १९२॥

इदानीं भाष्यकार आत्मव्यापारं सप्रयोजनमुपदर्शयन्समाप्तिगाथामाह॥

इय पुव्वसूरिविरइय संमत्तपरूवणत्थगाहाणं।
विवरणमेयं भणियं मंदमईणं विबोहत्थं॥

व्याख्या॥

इयत्ति। एवं पूर्वोक्तसूरिभिः श्रीदेवगुप्राचार्यैर्विरचिताः कृताया सम्यक्प्ररूपणार्थं सम्यग्दर्शनप्रकटनार्थं गाथास्तासां विवरणं व्याख्यानमेतद्गणितं गदितं मंदमतीनामल्पबुद्धीनां विबोधार्थमवगमार्थमिति भाष्यकर्तुः श्रीमदभयदेवसूरेः स्थानांगादिवृत्तिकृतो वचनमिति गाथार्थः॥ १९३॥

समाप्तं नवतत्त्वप्रकरणस्य सभाष्यस्य विवरणं।

नमो नवतत्त्वप्ररूपणाविधायकेभ्यो धर्मतीर्थकरेभ्यो नमः श्रुतदेवतायै नमो जिनशासनप्रभावकेभ्यः॥

कृत्वा विवरणमेद्यदर्जितं पुण्यमिह मया किंचित्।
तस्मात्तदर्थिलोकस्य भवतु नवतत्त्वसद्बोधः॥ १

उत्सूत्रमत्र रचितं यदनुपयोगान्मया कुबोधाद्वा ।
तच्छोधयंतु सुधियः सदाशया मयि विधाय कृपां ॥ २
विलसद्गुणमणिनिकरः पाठीनविराजितो नदीनश्च ।
जलनिधिरिवास्ति गच्छः श्रीमानूकेशपुरनिसृतः ॥ ३
तत्रासीदतिशायिबुद्धिविभवश्चारित्रिणामग्रणीः
सिद्धांतार्णवपारगः स भगवान् श्रीदेवगुप्ताभिधः ।
सूरिर्भूरिगुणान्वितो जिनमतादुद्धृत्य येन स्वयं
श्रोतृणां हितकाम्यया विरचिता भव्याः प्रबंधा नवाः ॥ ४
तेनैव स्वपदप्रतिष्ठिततनुः श्रीकक्कसूरिप्रभु-
र्नानाशास्त्रसुबोधबंधुरमतिर्जज्ञे स विद्वानिह ।
मीमांसां जिनचैत्यवंदनविधिं पंचप्रमाणीं तथा
बुद्ध्वा यस्य कृतिं भवंति कृतिनः सद्बोधशुद्धाशयाः ॥ ५
तत्पादपद्मद्वयचंचरीकः शिष्यस्तदीयोजनि सिद्धसूरिः ।
तस्माद्बभूवोज्ज्वलशीलशाली त्रिगुप्तिगुप्तः खलु देवगुप्तः ॥ ६

अपि च ।

यं वीक्ष्य निःसीमगुणैरुपेतं
श्रीसिद्धसूरिः स्वपदे विधातुं ।
श्रीमत्युपाध्यायपदे निवेश्य
प्रख्यापयामास जनस्य मध्ये ॥ ७

तदंतेवास्युपाध्यायो धनदेवाद्यनामकः ।
यशोदेवो जडोप्येतद्भाष्टचीद्विवरणं व्यधात् ॥ ८
विक्रमनृपतेरेकादशशतसंख्येष्वितेषु वर्षेषु ।
अधिके चतुःसप्ततिसमाभिरिदमागमत्सिद्धिं ॥ ९

श्रीमदणहिल्लपाटकनगरोकेशीयवीरजिनभवने ।
रचितमदः श्रीजयसिंहदेवनृपतेश्च सौराज्ये ॥ १०
श्रीमद्देवाचार्यैः कुशलैः सिद्धांतमुख्यविद्यासु ।
शोधितमिदमु -- सूरिश्रीसिद्धसूरियुतैः ॥ ११
यावज्जैनेश्वरो धर्मो भव्यचेतस्सु वर्त्तते ।
वाच्यमानमिदं तावत्साधुभिर्भवताद्भुवि ॥ १२
प्रत्यक्षरं निरूप्यास्य ग्रंथमानं विनिश्चितं ।
अनुष्टुभां सहस्रे द्वे चतुःशतसमन्विते ॥ १३ ॥

शुभं भवतु ।

---

## C

*Extracts from Books preserved in other Libraries.*

**Gathasahasri** by SAMAYASUNDARA [गाथासहस्री । समयसुंदरः].
Folios 42. Dated Samvat 1686 = A. D. 1630.
Folio 5:

पंचसया चोआला तईया सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
तो अंतरंजिआए तेरासिअदिट्ठिउप्पत्ति ॥ ९६
छव्वाससएहिं नउत्तरेहिं सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
तो बोडीअणदिट्ठी रहवीरपुरे समुप्पन्ना ॥ ९७
बारसवाससएहिं सट्ठेहिं निव्वुअस्स वीरस्स ।
जिणघरमठआवासो पगप्पिउं सायसीलेहिं ॥ ९८
पंचसु सएसु वरिसाण अईगएसु जिणाउ वीराउं ।
वइरो सोहग्गनिही सुनंदगम्भे समुप्पन्नो ॥ ९९
पंचसए पणतीए विक्कमकालाउज्झति अत्थमिउं ।
हरिभद्दसूरिसूरो निव्वुउं दिसउं सिवसुक्खं ॥ १००

तेरसवाससएहिं वीराउ समहिएहिं निवुत्तो ।
सिरिबप्पभट्टिसूरी विउसाण सिरोमणी जाउ ॥ १०१
पणसयरि वरिसाणं तिन्निसयसमन्नियं अइक्कमियं ।
विक्कमकालाउ तउ वलहीभंगो समुप्पन्नो ॥ १०२

श्रीविक्रमादित्यनृपस्य काला-
दष्टोत्तरे वर्षशते व्यतीते ।
शत्रुंजये जावडिना प्रतिष्ठा
बिंबस्य पाषाणमयस्य कारिता ॥ १०३

छव्वाससएहिं नवुत्तरेहिं रयणेण रेवयगिरिंमि ।
संठविअं मणिबिंबं कंचणभवणाउ तेऊणं ॥ १०४
बारसवाससएहिं पन्नासहिएहि वद्धमाणाउ ।
चउदसिपढमपदेसो पकप्पिउ साईसूरीहिं ॥ १०५

॥ इति गच्छोत्पत्तिप्रकीर्णके ॥...

तेणउअ नवसएहिं समइक्कंतेहि वद्धमाणाउ ।
पज्जोसवणचउत्थी कालगसूरीहि तो ठविआ ॥ ६
वीसहिं दिणेहिं कप्पो पंचगहाणीइ कप्पउवणा य ।
नवसयतेणउहिं वुछिन्ना संघआणाए ॥ ७
सालाहणेण रन्ना संघाएसेण कारिउ भयवं ।
पज्जोसवणचउत्थी चउम्मासं च चउदसिए ॥ ८
चाउमासयपडिकमणं पक्खियदिवसंमि चउव्विहो संघो ।
नवसयतेणउवेहिं आयरणं तं पमाणंति ॥ ९

॥ इति गाथाचतुष्टयं तीर्थोद्गालिप्रकीर्णके ॥

सिरिवीराउ गएसुं पणतीसहिएसु तिवरससएसु । ३३५
पढमो कालगसूरी जाउ सामज्जनामुत्ति ॥ १०

चउसयतिपन्नवरिसे ४५३ कालिगगुरुणा सरस्सेई गहिआ।
चउसयसत्तरि ४७० वरिसे वीराउ विक्कमो जाउ ॥ ११
इति श्रीहरिभद्रसूरिकृते पंचवस्तुके ॥...

Folio 33:

इति ज्ञानपंचकविवरणं प्रकरणं श्रीहरिभद्रसूरिकृतं [तत्र गाथाः २६]।

Folio 34:

चतुस्तिलैर्जवः प्रोक्तश्चतुर्जवैश्च अंगुलं ।
चतुर्भिरंगुलैर्मुष्टिश्चतुर्मुष्टिमितः करः ॥ ४३
चतुर्हस्तैश्च दंडः स्यात् क्रोशस्तैर्द्विसहस्रकैः।
चतुर्भिः क्रोशकैश्चाथ योजनं परिकीर्त्तितं ॥ ४४
शतयोजनदेशः स्याच्छतदेशं तु मंडलं ।
शतमंडलखंडः स्यान्नवखंडा वसुंधरा ॥ ४५
॥ इति गाथात्रयं गणिते ॥

Folio 34:

पुव्वभवा सो पेच्छइ इक्कं दो तिन्नि जाव नवमं वा ।
उवरिं तस्स अविसउ सभावउ जाइसरस्स[1] ॥ ४७
॥ इतींद्राचार्यकृतयोगविधौ ॥
चउदस वासाणि तया जिणेण उप्पाडियस्स नाणस्स ।
तो बहुरयाण दिट्ठी सावत्थीए समुप्पण्णा॥ ४८ ॥
जेट्ठासुदंसणजमालिणुज्ज सावत्थितिंदुजाणे[2] ।
पंचसया य सहस्सं ढंकेण जमालिपुत्तेणं ॥ ४९
॥ इति जमालिमतं ॥
सोलसवासाणि तया जिणेण उप्पाडियस्स नाणस्स ।
जीवपएसिअदिट्ठी उसभपुरंमि समुपन्ना ॥ ५०

[1] °सभरस्स ? [2] °तिंदुकुज्जाणे ?

रायगिहे गुणसिलए वसुचउद्दसपुव्वितीसगुत्ताऊ ।
आमलकप्पानयरी मित्तसिरिकूरपिउडाई ॥ ५१
॥ इति द्वितीयस्तिष्यगुप्तनिह्नवः ॥
चउदस दोवाससया तईया सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
अचित्तयाण दिट्ठी सेअवियाए[1] समुप्पन्ना ॥ ५२
सेअंविपोलासाढे जोगे तद्दिवसहिअयसूले अ ।
सोहम्मिनलणगुम्मे[2] रायगिहे सुरिअ बलभद्दे ॥ ५३
॥ इति आषाढाचार्यस्तृतीयोनिह्नवः ॥
वीसा दोवाससया तईआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
सामुच्छेइअदिट्ठी महिलपुरीए समुपन्ना ॥ ५४
महिलाए लच्छिधरे महगिरिकोडिन्नआसमित्ते अ ।
नेउणि अनुप्पवायण रायगिहे खंडरक्खाय ॥ ५५
॥ इति आसमित्तश्चतुर्थो निह्नवः ॥
अडवीस दोवाससया तइआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
दोकिरिआणं दिट्ठी उल्लगतीरे समुप्पन्ना ॥ ५६
नइखेडजणवउल्लगमहिगिरिधणगुत्तअज्जगंगे अ ।
किरिआदो रायगिहे महातवो तीरमणनाणे ॥ ५७
॥ इति गांगेअनिह्नवः पंचमः ॥
पंचसया चोआला तईआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
पुरिमंतरंजिआए तेरासिदिट्ठी उप्पन्ना ॥ ५८
पुरिमंतरंजिभुयगुहबलसिरिसिरिगुतरोहगुत्ते अ ।
परिवारपोट्टसाले घोसणपरिसेहणावाए ॥ ५९
॥ इह रोहगुप्तनामा षष्ठो निह्नवः ॥

---

[1] सेअंवियाए ? [2] नलिणगुम्मे ?

पंचसया चुलसीआ तईआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
अव्वाद्धिआण दिट्ठी दसपुरनयरे समुप्पन्ना ॥ ६०
दसपुरनयरुछुघरे अज्जरक्खिअपूसमित्ततिअगं च ।
गोट्ठामाहिलनवमइ नेअ पुछाय विंज्झस्स ॥ ६१
पुट्ठो जहा अबद्धो कंचुईणं कंचुउं सम्मन्नेई ।
एवं पुट्ठमबद्धं जीवं कम्मं स मन्नेई ॥ ६२
॥ इति गोष्ठामाहिलः सप्तमो निह्नवः ॥
॥ एते सप्तापि निह्नवा देशविसंवादिनः ॥
छवाससएहिं नवुत्तरेहिं सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
तो बोडियाण दिट्ठी रहवीरपुरे समुप्पन्ना ॥ ६३

इति दिगंबरमतप्रवर्त्तकः सहस्रमल्लनामा सर्वविसंवादिनिह्नवः ।
एताः षोडश गाथाः श्रीआवश्यकचूर्णितो लिखिताः । आसां व्याख्या संबंधसहिता मत्कृतविशेषसंग्रहतो ज्ञेयाः ॥ ...

Folio 36 :

स्वामिभक्तो[१]महोत्साहः[२]कृतज्ञो[३]धार्मिकः[४]शुचिः ५ ।
अकर्कशः[६]कुलीनश्च[७]शास्त्रज्ञः[८]सत्यभाषकः[९] ॥
विनीतः [१०]स्थूललक्ष्यश्च[११]व्यसनी[१२]वृद्धसेवकः १३ ।
अक्षुद्रः[१४]सत्त्वसंपन्नः[१५]प्राज्ञः[१६]शूरो[१७]चिरक्रियः[१८] ॥ ८५
पूर्वपरेक्षितः सर्वोपधासु १९ निजदेशजः २० ।
राजार्थस्वार्थलोकार्थकारको[२१]निःस्पृहः[२२]शमी[२३] ॥ ८६
अमोघवचनः[२४]कल्पः[२५]पालिताशेषदर्शनः[२६] ।
पात्रौचित्येन सर्वत्र नियोजितपदक्रमः २७ ॥ ८७
आन्वीक्षिकीत्रयीवार्त्तादंडनीतिकृतश्रमः २८ ।
क्रमागतो[२९]वणिक्पुत्रो[३०]भवेन्मंत्री न चापरः ॥ ८८
॥ इति कुमारपालचरित्रे उदयनमंत्रिस्थापने गुणाः ॥

Folio 37 :

आदौ मज्जनचारुचीरतिलकं नेत्रांजनं कुंडलं
नासामौक्तिकपुष्पहारचिकुरालंकारकं नूपुरं ।
अंगे चंदनलेपकंचुकमणी क्षुद्रावलीघंटिका
तांबूलं करकंकणं चतुरता शृंगारकाः षोडश ॥ ९८

स्नानं १ कुंतलधूपनं २ च कबरीगुंफः ३ करे बीटकं ४
चीरं ५ चंदनलेप ६ कंचुक ७ रद्योतां ८ जना ९ लक्तकं १० ।
तांबूलं ११ तिलकं १२ च पत्रलतिका १३ कर्पूरपूरस्तथा १४
पुष्पाणां मुकुटो १५ नखेषु रचना १६ शृंगारकाः षोडश ॥ ९९

प्रकारांतरम् ॥

क्षौरं १ मज्जन २ वस्त्र ३ शीर्षतिलकं ४ गात्रे विलेपार्चनं ५
कर्णे कुंडल ६ मुद्रिका च ७ मुकुटं ८ पादौ च चर्मोर्जितौ ९ ।
हस्ते खड्ग १० पटांबरं ११ कटिछुरी १२ विद्याविनोदो मुखे १३
तांबूलं १४ करकंकणं १५ चतुरता १६ शृंगारकाः षोडश ॥ १०० ...

Folio 41 :

दोपंथे हि न गम्मई दोमुहसुईइ न सीवए कंथा ।
दोवि कयावि न हुज्जा इंदियसुखं च मुक्कं च ॥ ६८

इति सुदर्शनकथायां चिवालवगच्छीयश्रीदेवेंद्रसूरिकृता गाथा ॥

नाम्ना गाथासहस्रीति ग्रंथोयं ग्रथितो मया ।
पंडितास्तांबूलमिवादीयतां मुखमंडनं ॥ १

गाथाः कियत्यः प्रकृताः कियत्यः
श्लोकाश्च काव्यानि कियंति संति ।
नानाविधग्रंथविलोकनश्रमा-
देकीकृता अत्र मया प्रयत्नात् ॥ २ ...

श्रीजिनचंद्रगणाधिपशिष्यादिमसकलचंद्रगणिशिष्यैः ।
श्रीसमयसुंदरोपाध्यायैः संदर्भितो ग्रंथः ॥ ५
ऋतुवसुरसशशि १६८६ वर्षे विनिर्मितो विजयतां चिरं ग्रंथः ।
व्याख्यानपुस्तकेषु व्याख्याने वाच्यमानोसौ ॥ ६ ...
राज्ये श्रीजिनराजस्य प्रतापाक्रांतविष्टपे ।
आचार्यपदवीं प्राप्ते सूरिश्रीजिनसागरे ॥ ४

**Visamvadasataka** by SAMAYASUNDARA [विसंवादशतकम् । समयसुंदरः].

Folios 13.

Begins:

सूत्रवृत्त्यादिसंबंधिविसंवादाभिधानकं ।
शतकं श्रीजिनं नत्वा ब्रूते समयसुंदरः ॥ १

Ends:

वृहत्खरतरे गच्छे सुविशुद्धपरंपरे ।
राज्ये श्रीजिनराजस्य सर्वसूरिशिरोमणेः ॥
सूत्रप्रकरणटीकाप्रबंधसंबंधचारुचरितेषु ।
ये केपि विसंवादा दृष्टा एकीकृता इह ते ॥
शरवसुरसशशिवर्षे १६८५ पाठकवरसमयसुंदरैः सम्यक् ।
स्वपरस्मृतिहेतुकृते कृतं विसंवादशतकमिदम् ॥

**Chandraprabha Haimakaumudi**, by MEGHAVIJAYA UPÂDHYÂYA [चंद्रप्रभाख्या हैमकौमुदी । मेघविजयमहोपाध्यायः].

Folios 86:

विजयंते ते गुरवः शैलशरर्षींदुवत्सरे १७५७ तेषां ।
आदेशाद्देशपतेः स्थितिः कृता राजधान्यंतः ॥ ७
चातुर्मास्यामस्यां नाम्ना श्रीअगरावराख्यायां ।
नानायोगे रचिते रचिता चंद्रप्रभा सुधिया ॥ ८ ...

Folio 87:

भट्टोजिनाम्ना भवदीक्षितेन
सिद्धांतयुक्ता वरकौमुदी या ।
श्रीसिद्धहैमानुगता व्यधायि
सैवाश्रिता भानुविमोदयाय ॥१२...
संवत्सरे बाणकरिक्षमाधर-
चंद्रोन्मिते श्रावणपौर्णमास्यां ।
महीतले खारतरे सुगच्छे
जगत्प्रसिद्धे सति भासमाने ॥ ६ ॥

**Vrindavanakavya** by MÂNÂNKA [वृन्दावनकाव्यम् । मानांक :].

Begins:

वरदाय नमो हरये पतति जनो यं स्मरन्न मोहरये ।
बहुशश्चक्रंद हता मनसि दितिर्येन दैत्यचक्रं दहता ॥ १

Ends:

इत्याह पीतवाससमायतनेऽत्रस्तं
कंसासुरात्पशुमतामायतनेत्रस्तं ।
हसितानां विलसितया स हली लाजानां
छायां विकरन्दशनैः सह लीलाजानां ॥ ३७ ॥
॥ इति वृंदावनकाव्यं पंचदशवृत्तन्यूनम् ॥

**Meghabhyudayakavya** by MÂNÂNKA [मेघाभ्युदयकाव्यम् । मानांकः].

Begins:

जितालिमालामधुभित्तमालं
द्युमार्गमाधाय महत्तमालं ।
पयो विमुंचत्यचिरप्रभाभि-
र्महांबुदाली चलदीप्रभाभिः ॥१ ॥

Ends :

विद्युल्लता लसतिकांचनसन्निभारं
धात्रा वहंति घनवंति न भानि भारं ।
उच्चैरसत्यविरतं जलदोऽस्तवारि-
रस्मिन्प्रयातु समये प्रिय यस्तवारिः ॥ ३० ॥

इति मेघाभ्युदयकाव्यं सप्तवृत्तहीनम् ॥

**Chandradutakavya** by JAMBÛKAVI [चन्द्रदूतकाव्यम् । जंबूकविः]

Begins :

यदतिशितशराग्रग्रस्तमापन्न दुःखं
त्यजति जगदशेषं दीनमापन्नदुःखं ।
स्मरत तदतनूनं सर्वदा शासनस्य
प्रभुमजरमनंतं श्रीमदाशासनस्य ॥ १

Ends :

इति विविधवचोभिश्चंद्रमा यामवत्यां
गदित उदयमानो दीनमायामवत्यां ।
कथयितुमिव तस्मै तूर्णमध्वन्यबाधां
सरति रतिमिलाभृत्यंबराध्वन्यवध्वा ॥ २३

इति चंद्रदूतकाव्यं संपूर्णम् ॥

**Sivabhadrakavya** by SIVABHADRA [शिवभद्रकाव्यम् । शिवभद्रः]

Begins :

प्रणमत सदसिगदं तं चैद्यमहन्योऽप्रियाणि सदसि गदंतं ।
चूर्णितचक्रतुरंगं रुक्मिणममुंचच्च यस्य च क्रतुरंगं ॥ १...
इति शिवभद्रकाव्ये प्रथम आश्वासो नववृत्तरहितः ॥ ...

Ends :

दृष्टा वानरहरिणाः के ते स्थास्यंति वीर वानरहरिणा ।
गुप्तिं कां तव पुर्यां पश्यसि च स नाभिहंति कां तव पुर्यां ॥ २८

इति शिवभद्रकाव्ये द्वितीय आश्वासो विंशतिकाव्यरहितः समग्रः ॥

इति शिवभद्रकवीश्वरविरचितमिदं काव्यम् ॥

**Panchasutra** with **Commentary** by HARIBHADRASŪRI [पञ्चसूत्रकम् । सटीकम् । टी० हरिभद्रसूरिः].

Folios 9.

॥ नमो वीअरागाणं सव्वन्नूणं देविंदपूइआणं जहठियवत्थुवाईणं । तेलुक्कगुरुणं । अरुहंताणं । भगवंताणं । जे एव माइक्खंति ।...

इति पावपडिग्घायगुणबीजाहाणसुत्तं समत्तं ॥...

साहुधम्मपरिभावणासुत्तं ॥...

पव्वज्जागहणविहिसुत्तं ॥...

पव्वज्जापरिपालणसुत्तं ॥...

पव्वज्जाफलसुत्तं ॥

समाप्तं पंचसूत्रकं ॥

कृतं चिरंतनाचार्यैर्विवृतं च जाकिनीमहत्तरासूनुश्रीहरिभद्राचार्यैः ॥

**Siyachariya** by BHUVANATUNGASŪRI [सीयाचरियम् । भुवनतुंगसूरिः].

Folios 8:

Begins:

जस्स पयपउमनहचंदजुन्हजलखालियमलोहं ।
तिजयंपि सुई जातं तं मुणिसुव्वयजिणं नमिउं ॥ १
तिजगचमक्कारकरं मुणिसुव्वयतित्थलद्धमाहप्पं ।
सीयामहासईए चरिअं कित्तेमि लवमित्तं ॥ २

Ends:

सीलगुणसवणसंभूयवरपवरमाणंदकारइयं ।
सीयाचरियं सिरिभुवणतुंगपयसाहगं होउ ॥४६९

इति सीयाचरियं समत्तम् ॥

**Dharmapariksha** by AMITAGATI [धर्मपरीक्षा । अमितगतिः].
Folios 36.
Begins:

श्रीमान्नभस्वत्त्रयतुंगशालं[1]
जगद्गृहे बोधमयः प्रदीपः ।
समंततो द्योतयते यदीयो
भवंतु ते तीर्थकराः श्रिये नः ॥ १

Ends:

सिद्धांतपाथोनिधिपारगामी
श्रीवीरसेनो जिनसूरिवर्यः ।
श्रीमाथुराणां यमिनां गरिष्ठः
कषायविध्वंसविधौ पटिष्ठः ॥ १
ध्वस्ताशेषध्वांतवृत्तिर्महस्वी
तस्मात्सूरेर्देवसेनोजनिष्ट ।
लोकोद्द्योती पूर्वशैलादिवार्कः
सिष्टाभीष्टः स्थेयसोपास्तदोषः ॥ २
भासिताखिलपदार्थसमूहो
निर्मलोमितगतिर्गणनाथः ।
वासरो दिनमणेरिव तस्मा-
ज्जायते स्म कमलाकरबोधी ॥ ३
नेमिषेणगणनायकस्ततः
पावनं वृषमधिष्ठितो विदुः ।
पार्वतीपतिरिवास्तमन्मथो
योगगोपनगणार्चितक्रमः ॥ ४

[1] शाले?

कोपनिवारी शमदमधारी
माधवसेनः प्रणतरसेन ।
सोभवदस्माद्दलितमदात्मा
यो यतिसारः प्रसमितमारः ॥ ५
धर्मपरीक्षामकृत वरेण्यां
धर्मपरीक्षामखिलसरण्यां ।
शिष्यवरिष्ठोमितगतिनामा
तस्य पटिष्ठोनघमतिधामा ॥ ६
बद्ध मया जलधियात्र विरोधि यत्तत्
गृह्णंत्विदं स्वपरशास्त्रविदो विशोध्य ।
गृह्णंति किं बुसमपास्य न सस्यजातं
सारं न सारमिदमूह्यधियो विबुध्य ॥ ७
कृतिः पुराणा सुखदा न नूतना
न भाषणीयं वचनं बुधैरिदं ।
भवंति भव्यानि फलानि भूरिसो
न भूरुहां किं प्रसवः प्रसूनतः ॥ ८
पुराणसंभूतमिदं न गृह्यते-
पुराणमित्यस्य न सुंदरेति गीः ।
सुवर्णपाषाणविनिर्गतं जने
न कांचनं गच्छति किं महार्थतां ॥ ९
न बुद्धिगर्वेण न पक्षपातता
मयान्यशास्त्रार्थविवेचनं कृतं ।
ममैष धर्मं शिवशर्मदायकं
परीक्षितुं केवलमुत्थितः श्रमः ॥ १०

अहारि किं केशवशंकरादिभि-
र्व्यतारि किं वस्तु जिनेन मेर्थितं ।
स्तुवे जिनं येन निषिध्य तानहं
बुधा न कुर्वंति निरर्थकां क्रियां ॥ ११

विमुच्य मार्गं कुगतिप्रवर्त्तकं
श्रयंतु संतः सुगतिप्रवर्त्तकं ।
चिराय मा भूदखिलांगतापकः
परोनुतापो नरकादिगामिनां ॥ १२

निगूहते ये विनिवेदितं हितं
व्रजंति ते दुःखमनेकधाग्रतः ।
कुमार्गलग्नो व्यवतिष्ठते न यो
निवारितोसौ पुरतो विषीदति ॥ १३

विनिष्ठुरं वाक्यमिदं ममादितः
सुखं परं दास्यति नूनमग्रतः ।
निषेव्यमाणं कटुकं किमौषधं
सुखं विपाके न ददाति कांक्षितं ॥ १४

विविच्य गृह्णीय[1] बुधा ममोदितं
शुभाशुभं ज्ञास्यथ निश्चितं स्वयं ।
निषेव्यमाणं शतशोपि जायते
स्फुटं भृशं नानुभवं विना जनाः ॥ १५

क्षतसकलकलंका प्राप्यते तेन कीर्त्ति-
र्बुधमतमनवद्यं बुद्ध्यते तेन तत्त्वं ।

---

[1] गृह्णीत ?

हृदयसदनमध्ये धूतमिथ्यांधकारो-
जिनपतिमतदीपो दीप्यते [1]यस्य दीप्रः ॥ १६

वदति पठति भक्त्या यः शृणोत्येकचित्तः
स्वपरसमयतत्त्वावेदि शास्त्रं पवित्रं ।
विदितसकलतत्त्वः केवलालोकनेत्र-
स्त्रिदशमहितपादो यात्यसौ मोक्षलक्ष्मीं ॥ १७

धर्मो जैनः पवित्रः प्रभवतु भुवने सर्वदा शर्मदायी
शांतिं प्राप्नोतु लोको धरणिमवनिपा न्यायतः पालयंतु ।
हत्वा कर्मारिवर्गं यमनियमजैरैः [2]साधवो यांतु सिद्धिं
विस्तीर्णा शुद्धबोधाजितहितनिरता जंतवः संतु सर्वे ॥ १८

इत्यमितगतिकृता धर्मपरीक्षा समाप्ता ॥

**Gathakosa** by MUNICHANDRASÛRI [गाथाकोशः । मुनिचंद्रसूरिः].

Folio 1:

धम्मह १ छयल्ल २ विज्ज ३ जोइसिउ ४ लेहउ ५ तहा वेसा ।
६ सिहिणा ७ सुरय ८ दिट्ठी ९ दूई १० असईण ११ पावलिया ॥
१२ पहियाण १३ पुणो माणं १४ बालालावण्णं १५ तहयमहिलाण ।
१६ दयियाणुराय १७ णेहो १८ पडिवण्ण १९ उण विरहो ॥
२०आलावो पुरिसाणं २१महिलाणं२२धण्ण२३विज्ज२४जिणसंखा ॥

दिट्ठी दिट्ठीपसरो पसरेण रईइ सम्भाउ ।
सब्भावेण य नेहो पंचवि बाणा अनंगस्स ॥
डज्झणभयेन णट्ठो कामो वसिउ कामिणीगुज्झे ।
ईसरपय जे भत्ता हणंति ते णिट्ठुरे घाए ॥

---

[1] यस्य? [2] °भरैः?

हरविसमनयणकोवानलेण दड्ढेण तहवि मयणेण ।
कज्जलमसेण तरुणीणयणम्मि संकामिउ अप्पा ॥
णिवसंति जत्थ छेया ललियरकरकव्वबंधणे कुसला ।
जाणंति वंकभणियं सुंदरि णयरं ण सो गामो ॥
तं नत्थि तं न होसिइ तिलतुसमित्तंपि [1]तिहुयले ।
तं विहिणा ण य विहियं ज ण हु णाउ छयल्लेहिं ॥
दोतिन्निबुहा दोतिन्निमाणिणो पंचसत्तरंगिल्ला ।
जत्थ न हुंति निवेसे तं नयरं रण्णसारित्थं ॥

Folio 2 :

लोहमई गुणविमुक्का रत्तं दट्ठूण जीवियं हरइ ।
विसमक्खियव्व वेसा जं पावइ तं विणासेइ ॥
उवयारसहस्सहवि तिण्णि ण लज्जंति माणुसे लोए ।
वेसा अविवेयपहू खलाण हिययं तह चेव ॥

Folio 3 :

दुल्लह जणाण राउ लज्जा गुरू ईय परवसो अप्पा ।
पियसहि विसमं पिम्मं मरणं सरणं णवरमेकं ॥
पीडे नियथणहारं वहेइ कंपं [2]ससम्भसं सेयं ।
चुंबेइ डिंभयावि हु मम्महसरपीडिया बाला ॥
अइलज्जियमइभीयं अइभूमिपलोयणं च अइमोणं ।
पुरिसस्स महिलियाए ण खुद्दसीलस्स चरियाइ ॥

Folio 4 :

संताविय ण विहडइ पिम्मं णवजुव्वकंचणच्छायं ।
वड्ढइ कलाहि अहियं मिहुणाणं माणकसवट्टे ॥

[1] तिहुयणतले ? [2] ससम्भमं ?

Folio 5:

अहह मयमोहमच्छरपमुक्कसंगाण वरमुणीणंपि ।
कामिणिकाबालहसियं णूणं हियए चमक्केइ ॥
अहरं कंठकवोले थणजुयलं नाहिमंडलं रमणं ।
एयं जणसामन्नं हियय्यं जं जस्स तं तस्स ॥
लायण्णसलिलभरियं वयणसरं दप्पणे पलोयंती ।
फुट्टणभएण बाला कोरइ सीमंतपरिवाहं ॥
एकेण कवडवलिबंधणेण भुयणे ण माइ गोविंदो ।
अच्चरियं भमइ पियाणवि मियमुही तिवलिबंधेवि ॥
ते धण्णा जाण घरंमि दीसंति धूलिधूसरा णिच्चं ।
उट्ठंत पडंत रडंत दोतिण्णि जत्थ डिंभाइं ॥
आयासं पायालं सयलं महिमंडलं सगहचक्कं ।
जाणंति बुद्धिमंता महिलाचरियं न याणंति ॥
मच्छपयं जलमज्झे आयासे पंखियाण पयपंती ।
जाणंति बुद्धिमंता महिलाहियय्यं न याणंति ॥

Folio 6:

धवला मइलणसीला सिणेहपरिपूरियावि तावेइ ।
दीवयसिहिव्व महिला कज्जलमइलं घरं कुणइ ॥
जम्मंतीए सोगो वट्टंतीए विवट्टए चिंता ।
परणीयाए दंडो जुवइपिउ दुक्किउ निच्चं ॥
मा वच्चह वीसंभं णईण णारीण सरइत्तारीण ।
पसरिय पउहराउ कूलाइ कुलाइ पाडंति ॥
एवं चिय स लहिज्जइ दिणेसदियहाण णेहनिव्वहणं ।
आजम्मं एक्कमेकेहि विरहो त्रिय ण दिट्ठो ॥

णेहो कहवि ण कीरइ अहवा कीरइ रत्तकंबलसरित्थो ।
अणवरयं धोयमाणो अण्णं वण्णं ण गिण्हेइ ॥
कज्जेण विणा णेहो अत्थविहूणेण गोरवं लोए ।
पडिवण्णे णिव्वहणं कुणंति जे ते जए विरला ॥
अणुराय जस्स जेहिं तेणं चिय हिययणिव्वुई तस्स ।
मेहसलिलेण तप्पइ बप्पीहो ण सरसलिलेण ॥

Folio 7:

सज्जणपिईपसंगो गुलियारंगव्व दुक्कपरकालो ।
इयरजणाण य णेहो हलिद्दरंगव्व [1]उ गिलइ ॥

Folio 8:

जह बप्पीउ खरगिम्हताविउ सुसियतालहुद्दहो ।
घणआगमणं जोअइ तह अम्हे तुम्ह आगमणं ॥

Folio 9:

सव्वोवि जणो पच्चक्खदंसणे कुणइ णिब्भरं णेहं ।
सो सुयणो जो दूरट्ठियाण पालेइ पडिवण्णं ॥
सो चिय कीरइ मित्तो जो चिय पत्तंमि वसमयंमि ।
ण होइ परायत्तो सेलसिलाघडियपुरिसव्व ॥
णयणेहि को ण दीसइ केण समं णह हवंति आलावा ।
जं पुण हियाणंदं जणेइ तं माणुसं विरलं ॥
जह चक्कवायजुयलं ण लहइ सुक्कं विओय संतत्तं ।
तुह दंसणमलहंतं अह्माण मणं तह चेय ॥
सज्जणजणाण संगो पइदियहं जं ण होइ अम्हाणं ।
ता मण्णे पुव्वभवे मयावि विच्छोहिउ कोइ ॥

[1] उग्गिलइ?

Folio 10:

णह जाणेमि गुणा तुह कित्तियमित्ताइ संति ससिवयणे ।
एक्क चिय तुह दोसो जं विरहे दहसि अंगाइ ॥
अमयरसपाणिसरिसं सुंदरि तुह दंसणं जइ लहेमि ।
ता एत्तिएण तित्तो अण्णंपि ण किंपि पत्थेमि ॥
संसारंमि असारे जीविज्जइ तुज्झ दंसणाए[1] ।
जइ सावि ण होइ पिए ता किं जीएण अफलेण ॥
सरणागयंवि काऊण धरसि पासम्मि मह मणं बाले ।
किं अवरुद्धं ण याणहि जेहिं तादूं विजोजेसि ॥
[2]अमयमउणि सुणिज्जइ णूणं पसयच्छि पुण्णमाइंदो ।
सा चेव तुज्झ विरहे हुयवहसविसेसउ जाउ ॥
जे णामंति ण सीसं कस्सवि भुवणेवि ते महासुहडा ।
रागंधा गलियबला रुलंति महिलाण चलणतले ॥
मरणेवि दीणवयणं माणधरा जे नरा ण जंपंति ।
तेवि य कुणंति लल्लिं अबलाणं णेहगहगहिला ॥
तत्थवि जत्थवि णूणं कामियणो णियइ तम्मयं सयलं ।
उम्मत्तयरसरसिउ पिच्छइ णण्णं विणा कणयं ॥

Folio 11:

जाणामि तुज्झ विरहे जइ जलणट्ठयासणंमि पविसामि ।
डज्झहिसि मज्झ हियए अत्थं तो तेण बीहामि ॥
पियमहिलामुहकमलं बालमुहं धूलिधूसरच्छायं ।
सामिमुहं सुपसण्णं ते धण्णा जेइ पिच्छंति ॥

Folio 12:

हंसा रच्चंति सरे भमरा रच्चंति केतकीकुसुमे ।
चंदणवणे भुयंगा सरिसा सरिसेहि रच्चंति ॥

---

[1] दंसणासाए? [2] अमिय?

पुव्वकइरइयगाहा गहिऊणं एगउवि काऊण ।
पुण्णिमपरहुप्पण्णो मुणिचंदो तेण णिम्मिउ ॥...
तिसउचउरासीउ रसालउ जयउ भुवणंमि ॥...

**Vichararatnasamgraha** by JAYASOMASÛRI. [विचाररत्नसंग्रहः। जयसोमसूरिः].

Folios 1 to 222. Dated Samvat 1748.=A. D. 1692.

The Granthâgra is given as 14,000.

1. *From the praśasti of a Munisuvratacharitra* [मुनिसुव्रतचरित्र-प्रशस्तौ].

पूर्वं चांद्रकुले बभूव विपुले श्रीवर्द्धमानः प्रभुः
सूरिर्मंगलभाजनं सुमनसां सेव्यः सवृत्तास्पदं ।
शिष्यस्तस्य जिनेश्वरः समजनि स्याद्वादिनामग्रणी-
र्बंधुस्तस्य च बुद्धिसागर इति त्रैविद्यपारंगमः ॥ १
सूरिः श्रीजिनचंद्रोभयदेवगुरुर्नवांगवृत्तिकरः ।
श्रीजिनभद्रमुनींद्रो जिनेश्वरविभोस्त्रयः शिष्याः ॥ २
चक्रे श्रीजिनचंद्रसूरिगुरुभिर्धुर्यैः प्रसद्धाभिध-
स्तेन ग्रंथचतुष्टयीस्फुटमतिः श्रीदेवभद्रः प्रभुः ।
देवानंदमुनीश्वरोऽभवदतश्चारित्रिणां ग्रामणीः
संसारांबुधिपारगामिजनताकामेषु कामं सखा ॥ ३
यन्मुखावासवास्तव्या व्यवस्यति सरस्वती ।
गंतुं नान्यत्र स न्याय्यः श्रीमान् देवप्रभुः प्रभुः ॥ ४
मुकुरतुलामंकुरयति वस्तुप्रतिबिंबविशदमतिवृत्तं ।
श्रीविबुधप्रभचित्तं न विधत्ते वैवरीत्यं तु ॥ ५
तत्पदपद्मभ्रमरश्चक्रे पद्मप्रभश्चरितमेतत् ।
विक्रमतोतिक्रांते वेदग्रहरविमिते समये ॥ ६ ॥

2. *From a Kalpâdhyananadurgapadanirukta by Vinayachandra* [कल्पाध्ययनदुर्गपदनिरुक्तम् । विनयचन्द्रः].

प्रणम्य श्रीमहावीरं द्वादशांगीगुरूनपि ।
कल्पाध्ययनशब्दानां पर्यायान् कांश्चन ब्रुवे ॥...

नववाससयाइंति । श्रीवीरनिर्वृतेर्नवसु वर्षशतेष्वशीत्या त्रिनवत्या वाधिकेषु इयं वाचना जाता । यद्वा पंचम्याः चतुर्थी पर्युषणा प्रववृते । तेणउ य नवसएहिं० ।

वीसहि दिणेहि कप्पो पंचयहाणीए कप्पउवणा य ।
नवसयतेउणएहिं वुच्छिन्ना संघआणाए ॥
सालाहणेण रन्ना संघाएसेण कारियं भयवं ।
पज्जूसवणचउत्थी चाउम्मासं चउहसीए ॥ ३
चउमासपडिकमणं पक्खियं दिवसम्मि चउविहा संघो ।
नवसयतेणउयएहिं आयरणं ते पमाणंति ॥ ४

इति तीर्थोद्गरादिषु भणनात् ।

3. *From a Sthavirâli* [स्थविरावली].

गोमय सुहम्म जंबू पभवो सिज्जंभवो य जसभद्दो ।
संभूइविजय सिरिथूलभद्द गणहरमहागिरिणो ॥ १
सूबलसह साई सामज्जो संडिलो य जीयधरो ।
अज्जसमुद्दो [1]मंनंनंदिल्लो नागहत्थी य ॥ २
रेवइ सिंह खंदिल्ल हिमवन्नागज्जुणाइ गोविंदो ।
सिरिभूईदिन्न लोहिच्च दूसगणिणो य देवड्ढी ॥ ३...
अज्जसुहत्थी तहेव दिन्ने तहिंदादिन्ने य ।
सीहगिरि वइरसामी एमाइ सुहत्थिवंसो य ॥ ६

[1] मंगू?

समाप्तं श्रीपर्युषणाकल्पाध्ययनस्य कतिचिद्दुर्गपदनिरुक्तमिति ।

सैद्धांतिकश्रीमुनिचंद्रशिष्या
अनूचानवरा[1] जयंति ।
श्रीरत्नसिंहाह्वयसूरिमुख्या
यच्छिष्यलेशो विनयेंदुसूरिः ॥ १
श्रीविक्रमात्तत्त्वगुणेंदुवर्षे १३२९
चूर्ण्यादि वीक्ष्य स्वगुरोर्मुखाच्च ।
ज्ञात्वानघं पर्युषणाभिधान-
कल्पस्य किंचिद्विदधे निरुक्तं ॥ २

4. *From the praśasti of a Commentary by Devaguptisuri on the Navapada* [नवपदलघुवृत्तिः । देवगुप्तसूरिः].

नवपदटीका प्रोक्ता श्रावकानंदकारिणी ।
श्रीदेवगुप्तसूरिभिर्भावयितव्या प्रयत्नेन ॥
त्रिःसप्त्यधिकसहस्रे मासे कार्त्तिकसंज्ञिते ।
श्रीपार्श्वनाथचैत्ये तु [2]दुर्गमाय च पत्तने ॥
श्रावकानंदटीकेयं नवपदस्य प्रकीर्त्तिता ।
जिनचंद्रगणिनाम्ना तु गच्छे उकेशसंज्ञके ॥
कक्कदाचार्यशिष्येण कुलचंदसंज्ञितेन च ।
तेनैषा सूत्रिता टीका निर्जरार्थं तु कर्मणां ॥

5. *From a Commentary on the Sârdhaśataka by Dhaneśvarasûri* [सार्धशतकवृत्तिः । धनेश्वरसूरिः].

जिणवल्लहगणिलिहियं सड्ढमत्थवियारलवमिणं ।
सुयणा निसुणंतु सुणंतु सयं परिविबोहिंतु सोहिंतु ॥

व्या० जिनवल्लभगणिनामकेन मतिमता सकलार्थसंग्राहिस्थानांगांगोपांगपंचाशकादिशास्त्रवृत्तिविधानाप्तावदातकीर्त्तिसुधाधवलि तथ

[1] प्राज्ञा अनूचान°? [2] दुर्गमायतपत्तने ?

रामंडलानां श्रीमदभयदेवसूरीणां शिष्येण लिखितं कर्मप्रकृत्यादि-
गंभीरशास्त्रेभ्यः समुद्धृत्य दृब्धं जिनवल्लभगणिलिखितं ॥

इति सार्द्धशतकवृत्तौ विशवालगच्छे धनेश्वरसूरिकृतायां ।

शशिमुनिपशुपतिसंख्ये वर्षे नृपविक्रमादतिक्रांते ।
[1]चैत्रे सप्तम्यां समर्थितेयं गुरौ वारे ॥

6. *From the praśasti of a Śrīvīracharitra by Guruchandragaṇi* [श्रीवीरचरित्रप्रशस्तिः । गुरुचन्द्रगणिः].

आसि सिरिवद्धमाणो मुणिनाहो संजमनिहिव्व ।
बहुलकलिकालतमपसरपूरियासेससविसमसमभागे ॥
दीवेणं व मुणीणं पयासिउं जेहि [2]मुत्तिपत्तो ।
मुणिवइणो तस्स हरंहासससिरिजसपयासियासस्स ॥
आसि दुवे वरसीसा जयपयडा सूरससिणुव्व ।
भवजलहिवीहिसंभंतभवियणसंताणतारणसमत्थो ॥
बोहित्थोव्व समत्थो सिरिसूरजिणेसरो पढमो ।
गुरुसाराउं धवलाउं खरयसाहुसंतई जाया ॥
हिमवंताउं गंगुव्व निग्गया सयलजणपुज्जा ।
अण्णो य पुण्णिमाचंदसुंदरो बुद्धिसागरो सूरी ॥
निम्मवियपवरवागरणछंदमत्थोवसत्थमई ।
एगंतवायविलसिरपरवायकुरंगभंगसीहाण ॥
तेसिं सीसो जिणचंदसूरी नामा समुप्पण्णो ।
संवेगरंगसाला न केवलं कव्वविरईया जेण ॥
सव्वजणविम्हयकरी विहिया संजमपवित्तीवि ।
ससमयपरसमयन्नू विसुद्धसिद्धंतदेसणाकुसलो ॥

[1] चैत्रे सितसप्तम्यां ? [2] मुक्तिपथो ?

सव्वमहिवलयवित्तो अन्नोभयदेवसूरित्ति ।
जेणालंकारधरा सलक्खणा वरपया पसन्ना य ॥
नवरंगवित्तिवररयणभारई कामिणीव कया ।
तेसिं अत्थि विणेउं समत्थसत्थबोहकुसलमई ॥
सूरी पसन्नचंदो चंदो इव जणमणानंदो ।
तव्वयणेणं सिरिसुमइवायगाणं विणेयलेसेणं ॥
गणिना गुरुचंदेणं रइयं सिरिवीरचरियमिमं ।
नंदसिहिरुइ११३९संखे वोक्कंते विक्कमाउ कालम्मि ।
जेट्ठस्स सुद्धतईयातिहिम्मि सोमे समत्तमिमं ॥

7. *From the Vasudevahindi* [वसुदेवहिंडौ मध्यमखण्डप्रारंभः].

तत्थ य सामापियपमादियाणं रोहिणिपज्जुवसाणं एगुणतीसं लंभगा संघदासवायगेणं उवणिबद्धा एग्गत्तरिसं च वित्थारभीरुणा कथामज्झे छड्डिया ततोहं लोइयसिंगारकहापसंसणं असहमाणो आयरियसगासे अवधारे ऊण पवयणाणुरागेणं आयरियनिउएण य तसि मज्झिल्लंभाणं गंथणत्थे अब्भुज्ज उहंतं सुणह ॥

8. *From the Yogavidhi by Ajitadevasúri* [योगविधिः । अजितदेवसूरिः]

चंद्रकुले ते जाताः श्रीशीलगणाख्यगणभृतः ख्याताः ।
श्रीमानतुंगगणभृन्मलयप्रभसूरिमुख्याश्च ॥ १
श्रीभद्रगुप्तगुरवः कुवलयसुप्रीतिकारिवरचरिताः ।
तन्नाममंत्रभक्तिस्मरणादपि जायतेभिमतं ॥ २
द्वादशवर्षशतेषु श्रीविक्रमतस्त्रिसप्ततियुतेषु ।
श्रीभानुप्रभगुरुराजपट्टकल्याणकुंभाभैः ॥ ३
श्रीअजितदेवसूरिभिरिति योगविधिः प्रपंचितः ।
किंचित्पाक्षिकनंद्याद्युक्तं विभाव्य भव्यबुधैः कार्यं ॥ ४

9. *From a Commentary by Prithvichandrasûri on the Paryushaṇa-kalpa* [पर्युषणाकल्पटिप्पनकम् । पृथ्वीचन्द्रसूरिः].

चांद्रकुलांबरशशिनश्चारित्रश्रीसहस्रपत्रस्य ।
श्रीशीलभद्रसूरेर्गुणस्य महोदधेः शिष्यः ॥ २
अभवद्दनमदहारः षट्तर्कांभोजबोधनदिनेशः ।
श्रीधर्मघोषसूरिर्बोधितशाकंभरीनृपतिः ॥ ३
चारित्रांभोजशशी त्रिपथीपरिहारजनितबुधहर्षः ।
दर्शितविधिशर्मनिधिः सिद्धांतमहोदधिः प्रवरः ॥ ४
बभूव श्रीयशोभद्रसूरिस्तच्छिष्यशेखरः ।
तत्पादपद्ममधुपोभूच्छ्रीदेवसेनगणिः ॥ ५
टिप्पनकं पर्युषणाकल्पस्यालिखदवेक्ष्य शास्त्राणि ।
तच्चरणकमलमधुपः श्रीपृथ्वीचंद्रसूरिरिदं ॥ ६ ॥

10. *From a "Duḥkhamakâlaśrîśramaṇastotra* [दुःखमाकालश्रीश्रमणसंघस्तोत्रम्].

वीरजिणभुवणविस्सुयपवयणगयणिक्कदिणमण[1]समाणे ।
वड्ढंतसुयनिहाणे थूणामि सूरी जुगप्पहाणे ॥ १
वीस[१]तिवीस[२]ठनवइ[३]अडसयरि[४]पंचसयरि[५]गुणनउई[६] ।
सउ[७]सगसी[८]पणनउई[९]सगसी[१०]छस्सयरि[११]अडसयरी[१२] ॥ २
चउनवइ[१३]अठ[१४]तिय[१५]सग[१६]चउ[१७]पन्नुत्तरसयं[१८]तितीससयं[१९]।
सउ[२०]पण नउइ[२१] नव नवइ[२२]चत्त[२३]तेवीसुदयसूरी ॥ ३
अह उदयाणं पढमे जुगपवरे पणवयामि तेवीसं ।
सिरिसुहम[१]वयर[२]पडिवय[३]हरिस्सहं[४]नंदिमित्तं च ५ ।
सिरिसूरसेण[६]रविमित्त[७]सिरिप्पहं[८]मणिरहं च ९ ।
जसमित्तं[१०]धणसिंह[११]सव्वमित्तं[१२]धम्मिल्लं[१३]सिरिविजयणंदं[१४]॥ ५

[1] दिणमणि?

वंदामि सुमंगल १५ धम्मसिंह १६ जयदेव १७ सूरसुरदित्तं १८ ।
वइसाहा१९कोडिन्नं२० माहुर२१वणिपुत्तं२२सिरिदत्तं २३ ॥ ६
उदयाणंतिमसूरी पुसमित्त१अरहमित्त२वइसाहं ३ ।
वंदे सुकित्ति४थावर५रहसुय६जयमंगलमुणिंदं७ ॥ ७
सिद्धत्थं८ईसाणं९रथमित्तं १०भरणिमित्त ११दढमित्तं १२ ।
सिरिसंगयमित्तं१३सिरिधरं१४मागह१५ममरसूरिं१६ ॥ ८
सिरिरेवइमित्तं १७ किित्तिमित्त१८सुरमित्त१९ फग्गुमित्तं च२० ।
कल्लाण२१देवमित्तं२२नमामि दुप्पसहमुनिवसहं२३ ॥ ९
वंदे सुहम्मजंबूपभवं सिज्जंभवं च जसभद्दं ।
संभूयविजयसिरिभद्दबाहुसिरिथूलभद्दं च ॥ १०
महागिरिसुहत्थगुणसुंदरं च सामज्जखंदिलायरियं ।
रेवइमित्तं धम्मं च भद्दगुत्तं च सिरिगुत्तं ॥ ११
सिरिवयरमज्जरक्खियसूरिं पणमामि पूसमित्तं च ।
इय सत्त कोडिनामे पढमुदए वीस जुगपवरे ॥ १२
बीए तिवीस वइरं च नागहत्थिं च रेवईमित्तं ।
सीहं नागुज्जणभूइदिन्नयं कालयं वंदे ॥ १३
सिरिसच्चमित्तहारिलजिणभद्दं वंदिमो उमासाइ ।
पुसमित्तं संभूयं मोढरिसिं भूयधम्मसिरिं ॥ १४
जिइंकपग्गुमित्तं धम्मघोसं च विणयमित्तं च ।
सिरिसीलमित्तरेवइमित्तसुमित्तं अरिहमित्तं ॥ १५
इय सव्वोदयजुगपवरसूरिणो चरणसंजुए वंदे ।
चउरूत्तरदुसहस्सं दुप्पसहंते सुहम्माई ॥ १६
इय सुहमजंबू तब्भवसिद्धा एगावयारिणो सेसा ।
सट्ठिदुजोयणमज्झे जयंतु दुब्भिक्खडमरहरा ॥ १७ ॥ ...

एवं देविंदनयं सिरिविज्जाणं धम्मकित्तिपयं ।
वीरजिणपवयणट्ठियं दुसमसंघं नमह निच्चं ॥

इति दुःखमाकालश्रीश्रमणसंघस्तोत्रं ।

11. *From an "Ashṭakavṛitti by Jineśvarasúri* [अष्टकवृत्तिः । जिनेश्वरसूरिः].

जिनेश्वरानुग्रहतोष्टकानां विविच्य गंभीरमपीदमर्थं ।
अवाप्य सम्यत्क्रमपेतरेकं सदैव लोकाश्चरणे यतध्वं ॥ १
सूरेः श्रीवर्द्धमानस्य निःसंबंधविहारिणः ।
हारिचारित्रपात्रस्य श्रीचंद्रकुलभूषिणः ॥ २
पादांभोजद्विरेफेण श्रीजिनेश्वरसूरिणा ।
अष्टकानां कृता वृत्तिः सत्त्वानुग्रहहेतवे ॥ ३
समानामधिकेशीत्या सहस्रे विक्रमाद्गते ।
श्रीजावालपुरे रम्ये वृत्तिरेषा समापिता ॥ ४

इति श्रीजिनेश्वरसूरिवराचार्यकृता श्रीमदभयदेवसूरिप्रतिसंस्कृताष्टकवृत्तिः समाप्ता ॥ ग्रंथमानं ३३७०

Folio 222:

श्रीमत्खरतरगच्छे विजयिनि मंदाकिनीजलस्वच्छे ।
श्रीजिनचंद्रविवस्वति युगप्रधानेतिपदवर्ये ॥ १
श्रीवामेयप्रमेयप्रमेयपारंगतं च पारगतं ।
कृत्वा चेतोविषयं विषयांतरविरतनिजमनसः ॥२
वागीसदयातिलकक्रमकमलरजोलवस्य परिचरणात् ।
समवसितसमयसारा बाल्येपि कृतश्रुताचाराः ॥ ३
श्रीचंद्रमंत्रिदेवाः सारणदासादिविबुधसामग्र्या ।
नानाग्रंथविचारव्याख्याकरणाच्च संयत्य ॥४

अणहिलपत्तनजेसलमेरुस्थितसमयकोशवीक्षायाः ।
समवसितगोप्यगंभीरभावश्रुतनिकरसंचाराः ॥ ५
खरतरसमाचारीविचारणप्रवणमानसैः सद्भिः ।
सूजामेघोदयकर्णडुंगराद्यैः परिश्रमिताः ॥ ६
हिंसारमहिमजेसलमेसलमेरुषु चर्चाश्रमेण विख्याताः ।
रेजुः श्रीगुरुकृपया लब्धजया जगति हरिवद्ये ॥ ७
श्रीमत्प्रमोदमाणिक्यगुरूणामनुशासनात् ।
साहाय्याच्च सतीर्थ्यश्री ५ दयारंगगणीशितुः ॥ ८
यथालब्धागमव्यूहाद्गृहीत्वा सारमादृताः ।
नानाप्रश्नपदश्रेणिप्रत्युत्तरपदात्मकं ॥ ९
परोपकारसंसिद्धये स्वस्य च स्मृतिहेतवे ।
मृक्षणमिव तेयं श्रीजयसोमबुधा व्यधुः ॥१०
विक्रमतो मुनिशररसशशिमाने वत्सरे विजयमाने ।
गुणविनयस्तच्छिष्यः सेरूणानाम्नि वरनगरे ॥ ११
विशकलितपत्ररशिं दृष्ट्वा तस्य क्रमेण तं कृत्वा ।
ग्रंथं ह्यग्बोधार्थं लेखकतो लेखयांचक्रे ॥ १२ ग्रंथाग्रं १४,०००

विचाररत्नसंग्रहः समाप्तः ॥

**Yamakastuti** by DHARMAGHOSHASÛRI with the **Commentary** of SOMATILAKASÛRI [यमकस्तुतिः सटीका । मू० धर्मघोषसूरिः । टी० सोमतिलकसूरिः].

Folios 1 to 21 :

Commentary begins :

ॐ नमः सिद्धं ॥ अर्हं ॥

श्रीमत्तीर्थपतीन्सर्वाननवद्यचिन्मयान् ।
अद्वैतसंविदे वंदे सानंदेन स्वचेतसा ॥ १

अधिकृत्य श्लेषमहं प्रकृतिप्रत्ययविभक्तिरचनाढ्यं ।
एकामपि हि चतुर्द्धा विवृणोमि स्तुतिमिमां सुकृतां[1] ॥ १

सा चेयं ।

श्रीतीर्थराजः पदपद्मसेवा-
हेवाकिदेवासुरकिंनरेशः ।
गंभीरगीस्तारतरो वरेण्य-
प्रभावदाता ददतां शिवं वः ॥ १

व्याख्या० श्रीतीर्थराजः ।...

Folio 3 :

Commentary ends :

, प्रकाशितमिति चतुर्थः स्तुत्यर्थः ॥ ४

श्रीसोमतिलकसूरिः स्तुतिमेकामपि स्वयं रचितां ।
विवृणोति स्म चतुर्द्धा श्लेषवशात्स्वपरहितकृतये ॥ १

इत्येकरूपस्तुतिचतुष्टयवृत्तिः समर्थितेति भद्रं ।

Commentary begins:

॥ अर्हं ॥

श्रेयःश्रीवरदं जिनौघमनघं प्रणम्य विवृणोमि ।
यमकैरलंकृतयतीर्जिनस्तुतीः स्वपरहितकृतये ॥ १

तास्त्वष्टाविंशतिः स्वष्टा मालिनीछंदसाद्भुताः ।
अष्टाष्टयमकै रम्या वर्णयुग्मविनिर्मिताः ॥ २

तत्रादिदेवत्वादादौ श्रीवृषभजिनस्तुतिमाह ।

जय वृषभजिनाभिष्टूयसे निम्ननाभि-
र्जडिमरविसनाभिर्यः सुपर्वांगनाभिः ।

---

[1] स्वकृतां ?

तम इह किल नाभिक्षोणिभृत्सूनुनाभि-
द्भुतभुवनमनाभिक्षांतिसंपत्कुनाभिः ॥ १

व्याख्या० जय रागादिरिपुवर्गजयनाज्जयवान् भव।...

Commentary ends:

तथेति श्रुतदेवतास्तुत्यर्थः ३ ॥ २८ ॥

श्रीदेवेंद्रमुनींद्रपट्टमुकुटैः श्रीधर्मघोषाख्यया
ख्यातैः सूरिवरैर्विशिष्टकविभिश्चारित्रिभिर्ज्ञानिभिः ।
संघाचार इति प्रसिद्धमहिमा सिद्धांततत्त्वाचित-
श्चक्रे ग्रंथवरः परोपकृतये यैः कृप्रयत्नैर्भृशं ॥ १

तस्यांतिर्यतिपर्यंतविन्यस्तयमका इमाः ।
व्यरच्यंत च यैरष्टाविंशतिः स्तुतयोनघाः ॥ २

तच्छिष्यशेखरश्रीसोमप्रभसूरिपादपद्मालिः ।
श्रीसोमतिलकसूरिस्तनुमतिरपि विवृतिमकृतेमां ॥ ३

एतस्यां शुचिसंप्रदायविगमात्तादृक्सुशास्त्रेक्षणा-
भावाद्ग्रंथगतार्थबोधविरहान्मांद्याच्च बुद्धेर्मया ।
दुष्टं क्लिष्टमशिष्टमिष्टसमयातीतं च यत्किंचन
प्रोचे शास्त्रविचारचारुहृदयैः क्षम्यं च शोध्यं च तत् ॥ ४

जयति जगतीह यावज्जिनमतममिकृप्रभावपात्रमिदं[1] ।
यमकस्तुतिवृत्तिरियं तावद्भव्योपकृतयेस्तु ॥ ५

इति यमकस्तुतिवृत्तिः समर्थितेयं ॥ भद्रमस्तु ॥ पंडितश्री०
मुनिचंद्रवाचनार्थं गणिदेवचंद्रेण लिखितं ॥ संवत् १६४८ वर्षे०

---

[1] अभितप्रभाव?

**Yogaratnamala** by NÂGÂRJUNÂCHÂRYA with the **Commentary** of GUṆÂKARA [योगरत्नमाला सटीका। मू० नागार्जुनाचार्यः। टी० गुणाकरसूरिः].

Commentary begins:

गुरुचरणकमलममलं चरणे च नागार्जुनप्रणीतायाः ।
विवृतिं सुखावबुद्ध्यै वक्ष्येहं योगरत्नमालायाः ॥ १

Text begins:

विमलमतिकिरणनिकरप्रभिन्नसच्छिष्यकमलसंघाताः ।
सकलभुवनैकदीपा जयंतिं गुरुभास्करा भुवने ॥ १

स्पष्टाक्षरपदसूत्रैर्गुरुमतरत्नाकरात्समुद्धृत्य ।
ग्रथिता परिस्फुरंती निगद्यते योगरत्नमालेयं ॥ २

Text ends:

आश्चर्यरत्नमाला नागार्जुनविरचितानुभवसिद्धा ।
सकलजनहृदयदयिता समार्थिता सूत्रतो जयति ॥ १४०

इति श्रीआचार्यनागार्जुनकृता योगरत्नावली समाप्ता ॥

Commentary ends:

शास्त्रस्याशीर्वादं ददात्याचार्यः ॥ १४०

यदशुद्धमिह निरूपितमार्यास्तत्क्षम्यतां प्रसादं मे ।
कृत्वा विशोध्यतां यत् को न स्खलति प्रमादनिवहेन ॥ १

आत्मस्मरणाय मया विवृता नागार्जुनप्रणीतेयं ।
आश्चर्यरत्नमाला अग्रेतनवृद्धटीकातः ॥ २

श्रीनृपविक्रमसमये द्वादशनवषड्भिरंकिते वर्षे ।
रचिता गुणाकरेण श्वेतांबरभिक्षुणा विवृतिः ॥ ३

इति श्रीसिद्धघटीयश्वेतांबरमंडितश्रीगुणाकरविरचिता नागार्जुनप्रणीतयोगरत्नमालालघुवृत्तिः समाप्ता ॥

**Atmabodha**, by JINALÂBHASURI [आत्मप्रबोधः। जिनलाभसूरिः].

Folios 1 to 183 :

Prasasti:

श्रीमद्वीरजिनेंद्रतीर्थतिलकः सद्भूतसंपन्निधिः
संजज्ञे सुगुरुः सुधर्मगणभृत्तस्यान्वये सर्वतः ।
पुण्ये चांद्रकुलेभवत्सुविहिते पक्षे सदाचारवान्
सेव्यः शोभनधीमतां सुमतिमानुद्योतनः सूरिराट् ॥ ३

आसीत्तत्पदपंकजैकमधुकृच्छ्रीवर्द्धमानाभिधः
सूरिस्तस्य जिनेश्वराख्यगणभृज्ज्ञातो विनेयोत्तमः ।
यः प्रापच्छिव० सिद्धि८पंक्ति१०शरदि१०८० श्रीपत्तने वादितो
जित्वा सद्विरुदं कृती खरतरेत्याख्यं नृपादेर्मुखात् ॥ ४

तच्छिष्यो जिनचंद्रसूरिगणभृज्ज्ञज्ञे गुणांभोनिधिः
संविग्नोभयदेवसूरिमुनिपस्तस्यानुजोभूत्ततः ।
येनोत्तुंगनवांगवृत्तिरचनां कृत्वार्हतः शासने
साहाय्यं विदधे महच्छ्रुतपरिज्ञानार्थिनां धीमताम् ॥ ५

तत्पट्टे जिनवल्लभो गणधरः सन्मार्गसेवापरः
संजातस्तदनु प्रभूतमहिमा सद्भव्यबोधप्रदः ।
अंबादत्तयुगप्रधानपदभृन्मिथ्यात्वविध्वंसकृ-
च्चेता श्रीजिनदत्तसूरिरभवद्वंदारकाभ्यर्चितः ॥ ६

तदनु श्रीजिनचंद्रः सूरिवरोभूत्स्वधर्मनिस्तंद्रः ।
सन्मणिमंडितभालः प्रणताखिलशिष्टभूपालः ॥ ७

तद्वंशे गुणनिधयः सम्यग्विधयो मुनीश्वराः शुचयः ।
श्रीजिनकुशलमुनींद्रश्रीजिनभद्रादयोभूवन् ॥ ८

जज्ञे मुनींद्रस्तदनुक्रमेण
श्रीजैनचंद्रो मुनिमार्गसेवी ।
प्रबोधितो येन दयापरेण
ह्यकब्बराख्यः पतिसाहिमुख्यः ॥ ९

तदन्वयेभूज्जिनसिंहसूरिः
स्वपाटवाल्हादितसर्वसूरिः ।
ततः स्वधीनिर्जितदेवसूरिः
स्फुरत्प्रभावो जिनराजसूरिः ॥ १०

तच्छिष्यो जिनरत्नसूरिसुगुरुः श्रीजैनचंद्रस्ततो
गच्छेशो गणभृद्वरो गुणगणांभोधिर्जगद्विश्रुतः ।
तत्पट्टोदयशैलमूर्ध्नि सुतरां भास्वत्प्रतापोद्भुरः
पूज्यश्रीजिनसौख्यसूरिरभवत्तत्कीर्त्तिविद्यावरः ॥ ११

तत्पादांबुजसेविनो युगवराः सत्यप्रतिज्ञाधराः
श्रीमंतो जिनभक्तिसूरिगुरवोभूवन् गणाधीश्वराः ।
यैरुद्दामगुणैः स्वधर्मनिपुणैर्निःशेषतेजस्विनां
तस्थे मौलिपदैः प्रकामसुभगैः पुष्पैरिव प्रत्यहं ॥ १२

तेषां विनेयो निरवद्यवृत्तिः
प्रमोदतः श्रीजिनलाभसूरिः ।
इमं महामंथपयोधिमध्यात्
समग्रहीद्रत्नमिवात्मबोधम् ॥ १३

हुताश३मध्या३वसु८चंद्र१वत्सरे
१८३३ समुज्ज्वलत्कार्त्तिकपंचमीदिने ।
मनोरमे श्रीमनराख्यबिंदिरे-
ऽगमन्निबंधः परिपूर्णतामयम् ॥ १४

**Kumaraviharaprasastikavya** by VARDHAMANASURI [कुमारविहारप्रशस्तिकाव्यम्। वर्द्धमानगणिः].

Folios 19 :

श्रीहेमचंद्रसूरिशिष्येण वर्द्धमानगणिना कुमारविहारप्रशस्तौ काव्येऽमुष्मिन् पूर्वं षडर्थे कृतेपि कौतुकात् षोडशोत्तरं शतं व्याख्यानं चक्रे सप्ताशीतितमं वृत्तं तच्चेदं ।

गंभीरः श्रुतिभिः सदाचरणतः प्राग्प्रतिष्ठोदयः
सत्कांतारचितप्रियो बहुगुणो यः साम्यमालंबते ।
श्रीचौलुक्यनरेश्वरेण विबुधश्रीहेमचंद्रेण च
श्रीमद्बाग्भटमंत्रिणा च परिवादिन्या च विप्रेण च ॥ ८७

**Kathamahodadhi** by SOMACHANDRA [कथामहोदधिः। सोमचन्द्रः].

Begins :

श्रीवर्द्धमानमानम्य निर्द्धूतवृजिनं जिनं ।
कर्पूरप्रकरग्रंथे कथाः स्वक्ष्यामि सप्रथाः ॥ १

*Table of contents.*

१ आर्द्रकुमारकथा
२ प्रदेशिनृपकथा
३ धरणेंद्रदृष्टांतः
४ कंबलसंबलवृषभद्वयकथा
५ मेघकुमारकथा
६ प्रसन्नचंद्रराजर्षिकथा
७ सुलसकथा
८ प्रभावतीकथा
९ तामलीकथा
१० शुकद्वयकथा
११ चिलातीपुत्रकथा
१२ रौहणेयचोरकथा
१३ श्रेणिकनृपकथा
१४ सुलसाकथा
१५ दर्दुरांकदेवकथा
१६ जीर्णश्रेष्ठिकथा
१७ श्रीगौतमकथा
१८ जमाल्याचार्यकथा तथा वज्रस्वामिकथा
१९ शय्यंभवकथा

२० शशिराजकथा
२१ अतिमुक्तकथा तथा मदालसाकथा
२२ बलदेवकथा तथा पुण्याढ्यनृपकथा
२३ गजसुकुमारकथा
२४ चंडरुद्रशिष्यदृष्टांतस्तथा विशाखचौरदृष्टांतः
२५ कंडरीकपुंडरीककथा
२६ उदायिनृपमारकद्रव्यसाधुकथा
२७ आनंदकथा
२८ कामदेवकथा
२९ वज्रायुधराजकथा तथा संगमदेवकथा
३० नेमिकथानकं
३१ कालिकाचार्यकथा
३२ वसुराजकथा तथा ब्रह्मादीनां कथा
३३ दृढप्रहारिकथा
३४ आम्रचोरकथा
३५ जंबूस्वामिकथा
३६ सुदर्शनश्रेष्ठिकथा
३७ नंदनृपकथा
३८ मम्मणवणिग्दृष्टांतः
३९ चारुदत्तकथा
४० श्रीकृष्णकथा
४१ वंकचूलकथा
४२ ब्रह्मदत्तमित्रविप्रकुटुंबकथा तथा शक्रकथा
४३ चेटकमहाराजकथा
४४ अशोकचंद्रनृपकथा
४५ चंद्रावतंसकनृपकथा
४६ उदायननृपकथा
४७ काकजंघकोकाशिकथा
४८ लोहजंघकथा
४९ मेघरथकथा
५० सागरचंद्रदृष्टांतः
५१ मूलदेवकथा
५२ शालिभद्रकथा
५३ संप्रतिभूपतिकथा
५४ दत्तराजकथा
५५ विद्युन्मालीकथा
५६ अभयकुमारकथा
५७ अश्वावबोधतीर्थोत्पत्तिकथा
५८ बाहुबलिकथा तथा अष्टापदतीर्थोत्पत्तिकथा
५९ आर्यरक्षितसंबंधः
६० शय्यंभवकथा
६१ वज्रस्वामिकथा

६२ यक्षार्यकासंबंधः
६३ जीवानंदवैद्यकथा
६४ बाहुसुबाहुकथा
६५ ब्राह्मीकथा तथा पुष्यचूलासंबंधस्तथा मृगावतीकथा
६६ कुबेरदत्तासाध्वीसंबंधस्तथा याकिनीपुत्रसंबंधः
६७ भरतचक्रिकथा
६८ भद्रबाहुस्वामिकथा
६९ मरुदेनास्वामिनीकथा
७० सुभद्राकथा
७१ श्रेणिककथा
७२ दवदंतीकथा
७३ श्रीरामचंद्रकथा
७४ ब्रह्मदत्तकथा
७५ नमिविनमिकथा
७६ आर्यखपुटाचार्यकथा तथा विष्णुकुमारकथा
७७ सनत्कुमारकथा
७८ प्रत्येकबुद्धचतुष्ककथाः
१ करकंडुकथा
२ द्विमुखनृपकथा
३ नमिराजर्षिकथा
४ नग्गतिभूपकथा
७९ श्रेयांसकथा
८० चंदनबालाकथा
८१ स्थूलिभद्रकथा
८२ सैव
८३ शिवकुमारकथा
८४ नंदिषेणद्विजकथा
८५ वल्कलचीरीकथा
८६ इलातीपुत्रदृष्टांतः
८७ श्रीअजितसंबंधः तथा श्रीसागरचक्रवर्तिकथा
८८ मल्लिनाथकथा
८९ सत्यकिविद्याधरदृष्टांतः
९० ब्रह्मदत्तकथा
९१ त्रिषष्टिपर्वैकपालकथा
९२ क्षुल्लकुमारकथा
९३ कुमारनंदिस्वर्णकारकथा
९४ सुज्येष्ठासंबंधः
९५ मंगुसूरिकथा तथा ढंढणकुमारकथा
९६ धर्मरुचिकथा तथा वडवानलसंबंधः । तथा नीलकंठसंबंधः
९७ सुबंधुमित्रकथा
९८ लोढककथा
९९ चंडप्रद्योतभूपसंबंधः

१०० सुकुमालिकाकथा
१०१ कुमारपालभूपकथा
१०२ गौतमस्वामिकथा तथा स्थूलिभद्रकथा
१०३ पंचपांडवकथा
१०४ नलराजदृष्टांतः
१०५ हरिनृपकथा
१०६ चेल्लणाराज्ञीसंबंधः
१०७ जीवयशादृष्टांतः
१०८ वररुचिकथानकं
१०९ कृतपुण्यककथा
११० कुलवालकऋषिदृष्टांतः
१११ गांगेयशांतनुनृपकथानकं
११२ खांडवाग्निकथा तथा जराकुमारकथा तथा दशरथनृपकथा
११३ सगरपुत्रकथा
११४ मंडिककथा तथा कंदर्पकथा
११५ रावणदृष्टांतः
११६ दीर्घनृपकथा तथा चंद्रकथा
११७ सुभूमपरशुरामकथा
११८ चाणाक्यकथा
११९ कुरगडुकथा
१२० मेतार्यऋषिकथा तथा कुरडकरडसाधुद्वयकथा
१२१ नंदिषेणकथा तथा कार्तिकेयकथा
१२२ चमरेंद्रकथा
१२३ श्रीवीरकथा तथा कर्णकथा तथा श्रीपतिकथा
१२४ आषाढभूतिकथा तथा मल्लिस्वामिकथा तथा महेशसंबंधः तथा दुर्दांतदैत्यकथा
१२५ भरतचक्रवर्त्तिसंबंधः
१२६ कपिलब्राह्मणकथा

Ends:

समाप्तोयं श्रीमान्कथामहोदधिनामा ग्रंथः ।

वर्षे वाद्ध्यैंबरशरसुधारश्मि१९०४संख्ये बभूव
श्रीमान्ग्रंथः सकलसुमनश्चित्तहर्षप्रदायी ।

यावत्क्रीडां गगनकमले राजहंसौ विशाले
तन्वानौ स्तस्तिमिरभिदुरौ तावदेषापि जीयात् ॥ १ ॥
त्रैविद्योपनिषद्विलासवसतेः प्रामाणिकज्ञप्रभोः
श्रीसूरीश्वररत्नशेखरगुरोश्चातुर्यतः स्वर्गुरोः ।
शिष्यः पंडितसोमचंद्र उरुधीर्माधुर्यधुर्यो व्यधात्
कर्पूरप्रकरादिकाव्यकथिता एताः कथाः सप्रथाः ॥ २ ॥

**Kavyaprakasasanketa** by MÂṆIKYACHANDRASÛRI [काव्यप्रकाशसंकेतः । माणिक्यचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 83.

Begins :

ॐ नमो वाण्यै ॥ अर्हं ॥

सर्वज्ञवदनांभोजविलासकलहंसिकां ।
विशुद्धपक्षद्वितयां देवीं वाचमुपास्महे ॥ १ ॥
नानाग्रंथचतुष्पथेषु निभृतीभूयोद्यमं कुर्वता
प्राप्तैरर्थकणैः कियद्भिरभितः प्रज्ञार्द्धिशून्यात्मना ।
सर्वालंकृतिभालभूषणमणौ काव्यप्रकाशे मया
वैधेयेन विधीयते कथमहो संकेतकृत्साहसं ॥ २ ॥
न प्राग्ग्रंथकृतां यशोधिगतये नापि ज्ञताख्यातये
स्फूर्जद्बुद्धिजुषां न चापि विदुषां सत्प्रीतिविस्फीतये ।
प्रक्रांतोयमुप क्रमः खलु मया किं तर्ह्यगर्ह्यक्रमं
स्वस्यानुस्मृतये जडोपकृतये चेतोविनोदाय च ॥ ३ ॥

समुचितेति । इह खलु लोके त्रिविधा देवता समुचिता इष्टा समुचितेष्टा च । क्वचित्समुचितायाः स्तुतिर्यथा । नीतिकामशास्त्रादारंभे महीपतिमन्मथादेः स्तुतिः । क्वचिदिष्टाया यथा । रघुमहाकाव्ये प्रारंभे महेश्वरगौर्योः । क्वचिच्च समुचितेष्टाया यथात्रैव । ...

Ends:

तानि नात्र काव्यालंकारतया प्रतिपादितानीति ॥

इत्याचार्यश्रीमाणिक्यचंद्रविरचिते काव्यप्रकाशसंकेते काव्यप्रकाशदशमोल्लाससंकेतः समाप्तः ॥

गुणेन प्रेक्षणीयेस्मिन्नर्थालंकारतत्परा ।
प्रौढापि जायते बुद्धिः संकेतः सोयमद्भुतः ॥ १ ॥
नानाग्रंथसमुद्भूतैरसकलैरप्येष संसूचितः
संकेतार्थलवैर्लविष्यति नृणां शंके विशंकं तमः ।
निष्पन्ना ननु जीर्णशीर्णवसनैर्नीरंध्रविच्छित्तिभिः
प्रालेयग्रथितां न मंथति कथं कंथा व्यथां सर्वथा ॥ १ ॥
श्रीशीलभद्रसूरीणां पट्टे माणिक्यसंनिभाः ।
परमज्योतिषो जाता भरतेश्वरसूरयः ॥ २ ॥
भरतेन परित्यक्तोस्मीति कोपं वहन्निव ।
शांतो रसस्तदधिकं भेजे श्रीभरतेश्वरं ॥ ३ ॥
पदं तदन्वलंचक्रे वैरस्वामिमुनीश्वरः ।
अनुप्रद्योतं ——— दिवमिंदुमरीचिवत् ॥ ४ ॥
वांछन्सिद्धिवधूं हसन् सितरुचिं कीर्त्या रतिं रोदयन्
पंचेषोर्मथनाद्दहन्भववनं क्रामन्कषायद्विषः ।
त्रस्यन्नागमलंघनाद्धनशकृद्भस्त्रास्त्यजन्योषितो
बिभ्राणः शममद्भुतं नवरसी यस्तुल्यमास्फारयन् ॥ ५ ॥
षट्तर्कीललनाविलासवसतिः स्फूर्जत्तपोहर्षति-
स्तत्पट्टोदयचंद्रमाः समजनि श्रीनेमिचंद्रप्रभुः ।
निःसामान्यगुणैर्भुवि प्रसृमरैः प्रालेयशैलोज्ज्वलै-
र्यश्चक्रे कणभोजिनो मुनिपतेर्व्यर्थं मतं सर्वतः ॥ ६ ॥

यत्र प्रातिभशालिनामपि नृणां संचारमातन्वतां
संदेहैः प्रतिभाकिरीटपटली सद्यः समुत्तार्यते ।
नीरंध्रे विषमप्रमेयविटपिव्रातावकीर्णे सदा
तस्मिंस्तर्कपथे [1]यथेष्टगमनाज्जज्ञे यदीया मतिः ॥ ७ ॥
यस्मात्प्राप्य पृथुप्रसादविशदां वेद्योपदेशात्मिकां
पत्रीं मुक्तिकरीमतीव जडतावस्त्वन्विता मन्मतिः ।
विक्षिप्य भ्रमशौल्किकान्कलयतो लात्वाश्रयं मानसे
मध्ये वाङ्मयपत्तनं प्रविशति द्वारि स्थिता तत्क्षणात् ॥ ८ ॥

मदमदनतुषारक्षेपपूषा विभूषा
जिनवदनसरोजावासिवागीश्वरायाः ।
द्युमुखमखिलतर्कग्रंथपंकेरुहाणां
तदनु समजनि श्रीसागरेंदुर्मुनींद्रः ॥ ९

माणिक्यचंद्राचार्येण तदंघ्रिकमलालिना ।
काव्यप्रकाशसंकेतः स्वान्योपकृतये कृतः ॥ १० ॥
स[illegible]वक्रमहाधीशवत्सरे मासि माधवे ।
काव्ये काव्यप्रकाशस्य संकेतोयं समर्थितः ॥ ११ ॥

ग्रं० ३२४४ काव्यप्रकाशसंकेतो माणिक्यचंद्रसूरिकृतः ॥

**Dvyasrayamahakavya** with **Commentary** by HEMACHANDRA [प्राकृतद्व्याश्रयमहाकाव्यं सटीकम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 81.

Begins:

॥ ॐ नमः श्रीजिनेश्वराय ॥

पुण्यांकूराः शिवसुखफलं श्रोतृजंतूनु नेतुं
तैरग्रेस्ताः किमुत लिखितुं मंगलान्यष्ट लाजाः ।

[1] गमना जज्ञे ?

यस्योह्यंते सदसि दशनाभीशवो देशनायां
स श्रीचंद्रप्रभजिनपतिः प्रातिभं नस्तनोस्तु ॥ १

Ends:

एवं च व्याकरणाष्टमाध्यायलक्ष्यभूताः प्राकृतादिभाषाः समर्थिता इति शुभं ॥ इत्याचार्यहेमचंद्रविरचितश्रीकुमारपालचरितप्राकृतद्व्याश्रयमहाकाव्यवृत्तावष्टमः सर्गः । तत्समाप्तौ समाप्तं चेदं वृत्तितः प्राकृतद्व्याश्रयमहाकाव्यमिति ॥

संतापापहदर्शनं शिवकलादानोदिताशंसनं
विश्वार्थ्यामृतदायिपादभजनं रत्नाकरानंदनं ।
श्रीकल्पद्रुमसोदरं कुवलयामोदप्रबोधोद्गुरं
कामोद्भासि कुरंगहारि सकलं भात्यत्र चांद्रं कुलं ॥ १

तस्मिन्सोभयदेवसूरिरभवत्कूपांगवृत्तिस्ततः
संविग्नो जिनवल्लभो युगवरो विद्यालितारांबरं ।
तत्पट्टे जिनदत्तयोगितिलकः सन्मार्गपद्मार्यमा
ख्यातः श्रीजिनचंद्रसद्गुरुरतः सौभाग्यभंगैकभूः ॥ २

विज्ञाः केचन लक्षणेथ कतिचित्तर्के परेष्यागमे
काव्येन्ये च समग्रशास्त्रचतुराः प्रायेण नामून्विना ।
व्यक्तं नूनमिदं विधिर्बहुविधैः शास्त्रैर्विजाप्यास[1]
प्राज्ञान्राजसभास्वलंभयदतो यान् जैत्रपत्राण्यरं ॥ ३

भृंगायमाणपदपुष्कररराजहंसाः
श्रीजैनचंद्रपदपंकजराजहंसाः ।
- - - - - - - - - - - - - - -
स्ते जज्ञिरे जिनपतिप्रभवोत्थहंसाः[2] ॥ ४

---

[1] विलाप्यासकृत्? [2] अच्छहंसाः ?

चातुर्वेद्यक्रमाढ्या विजिततदमृतक्षीरभूती रहस्यो-
त्सर्गाख्यद्वंद्वशृंगा स्तनितवरतपोभावनादानशीला ।
दुःप्रापा स्वल्पपुण्यैः स्थगितपरगवीस्फूर्त्तिकीर्त्तिप्रपंचा
येषां पादप्रसादाद्भवति सुरगवी कामितार्थाय पुंसां ॥ ५

**Meghadutabhashya** by JANÂRDANA [मेघदूतभाष्यम्। जनार्दनः]. Folios 1 to 91.

Begins:

ॐ नमः श्रीवरदगणेशश्रीशारदाभ्यां नमः ॥

श्रीकालिकानुग्रहतोधिगम्य
कवींद्रभावं किल कालिदासः ।
श्रीमेघदूताभिधभव्यकाव्यं
तेने तदष्टादशलक्षणाढ्यं ॥ १

तस्य प्रबंधे कृतनव्यबंधे
मिताक्षरेथ प्रमिताक्षरार्थे ।
श्रीसारदाश्रीवरदप्रसादात्
जनार्द्दनो भाष्यविशेषमैच्छत् ॥ २

ब्रह्माद्या यस्य नित्यश्रुतिनुतिनतिभिः प्राप्नवंतः स्वसिद्धिं
स्कंदेनारीन्विहंतुं दशरथतनयेनापि भक्त्या स्तुतो यः ।
सिद्धैः संकीर्त्तितो यो मुनिभिरभिनुतः सिद्धये दीर्घशुंड-
श्चंडः श्रीवक्रतुंडः स नयतु सदयो भाष्यमाश्वेव सिद्धिं ॥ ३

स्थिरदेववल्लभासहकृतानि [1]भाष्यान्यिकरचनानि ।
अवलोक्य सद्विशेषं विरच्यते बालबोधाय ॥ ४

---

[1] भाष्याण्यनेकरचनानि ?

यदेकेंदुहताशादिप्रद्योतस्याप्यगोचरे ।
स्थितं प्रकाशयत्यर्थं ज्योतिस्तद्वाङ्मयं मम ॥ ५

रसभावभरोद्भिन्नां भारतीं [1]भारताद्दृते ।
कविश्रीकालिदासस्य व्याख्यातुं कः क्षमः पुमान् ॥ ६

तस्य प्रसन्नगंभीरात्प्रबंधान्नौरिवांबुधेः ।
उद्धर्तुं स्तोकमप्यर्थं व्याख्या मम भविष्यति ॥ ७

अत्र किल काव्यं रसवदुपादेयं । रसाः शृंगारादयस्तेषु शृंगारः प्रवरस्तद्भेदौ संभोगविप्रलंभौ तयोरपि विप्रलंभः सुभगः । तस्य पूर्वानुरागमानकरणप्रवासाः प्रकारास्तेषामत्र प्रवासाभिधातो भेदः । प्रबंधोपयोगित्वादभीप्सितः । स च रसनायकचरितमंतरेण वक्तुं न शक्यते । नायकाश्च धीरोदात्तदेवा एव तेषामपि पुण्यजनाः शृंगारिणः । ततः कविर्यक्षं नायकत्वेनोपात्तवान् । कालिदासश्च स्वयं शृंगारी तदसौ शृंगाररसप्रधानं मेघदूताभिधानं क्रीडाकाव्यमेतदेव निबंधः । गिरिनगरसागरर्तुचंद्रार्कोदयोद्यानजलकेलिमधुपानसुरतमंत्रदूतप्रयाणाजिनायिकाभ्युदयविवाहविप्रलंभकुमारवर्णनैरमीभिरष्टादशभिर्लक्षणैर्लक्षितत्वादिदमपि महाकाव्यमुच्यते ॥

Ends:

किं भूतौ विगलितशुचौ । विगलितो गतः शोको ययोस्तौ विगलित गिउ शुच् शोकछइ जेहरहिं अत एव हृष्टचित्तौ सानंदमानसौ । शोकहर्षौ न मे अत एवानुभवति ॥ १२६

इति पंडितजनार्दनकृतं जनानंदनं मेघदूतभाष्यं समग्रं श्रीवरदप्रसादात् श्रीभारतीगुरोः प्रसादाच्च निःप्रत्यूहं समाप्तमिति ॥६१

---

[1] भरतात्?

सावद्यं निरवद्यं वा भवतु तद्बुधैः क्षंतव्यं । शुभं भवतु । कल्याणं भूयात् ॥

पुस्तके शुद्धमद्राक्षीत्कूटं च लिखितं मया ।
इति मत्वा तु मे गालीं मा ददुः प्रतिवाचकाः ॥
यादृशं पुस्तके दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।
यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥

स्वस्ति संवत् १४६६वर्षे नभस्यासितपक्षे ७ सप्तम्यां तिथौ बुधदिने । अद्येह श्रीधवलक्कसमर्यादवर्त्तिनि वयजङ्कपुरे पातसाहेन पौत्रदत्तातपत्रवंशादुत्पन्नप्रधानावसरे दुर्ग्गासनमनस्तालाभिधसाधारणाह्वानराशिगतांगिरसि तेन प्राक्प्रयाणमहानंदपूःकृतोत्पन्नोत्कर्षजने । अस्मिन्नवसरे महादुस्थदुर्भिक्षोत्पन्नभीष्मवशात्सौराष्ट्रनिवासिनो नागराः समाजजनसत्रसमागच्छंतो गवादैः काठीसंज्ञकैर्मलिम्लुचैर्मुषिताः सर्वस्वं ततोनंतरं केपि धवलक्कं समाजग्मुः । ततस्तत्र निवासिभिः पंडितशंकरश्रुतिस्मृतिपुराणप्रवीणत्रि० वासुदेवमहं माधवपंडितमुरारिप्रमुखैः स्वीयं मंदिरं नीत्वा भोजनाच्छादनादिभूषणैरलंकृत्य स्थितं कृत्वा स्थापिताः । तत्र निवसता नागरज्ञातीयाभ्यंतरीयगुलेचावटंकीयविश्वेश्वरांघ्रिकोकनदमधुव्रतदुवेगदाधरात्मजश्रुतिस्मृतिपुराणज्ञदुःपुरुषोत्तमसुतपुराणपुरुषः [1]वस्त्रांघ्रिरेणुमौलिः । गीः प्रसादात् । पंडितश्रीजनार्दनविरचितं गुरुनिरपेक्षं जनानंदाभिधं मेघदूतभाष्यमलीलिखत् । दीक्षितकाह्नडदेवसुतदीक्षितनानासुतदामोदरेण लिखितं ॥ शुभं भवतु । मंगलं भूयात् ॥

---

[1] °वत्त्रांघ्रि ?

**Yogabindu**, with **Commentary** by HARIBHADRASŪRI योगबिंदुः सटीकः। हरिभद्रसूरिः].

Folios 1 to 87.

Begins:

॥ ॐ नमः ॥

सद्योगचिंतामणितोनणीयो
येनाधिजिग्ये जगतः पतित्वं ।
स योगिवृंदारकवंदनीयो
[1]द्यतात्रद्यानि द्यनं जिनौघः ॥ १ ॥

सुधाबिंदोरिवानंदममंदमुपचिन्वतः ।
योगबिंदोः समासेन वृत्तिरेषा विधीयते ॥ २ ॥

गुरूपदेशो नच तादृगस्ति
मतिर्न वा काचिदुदाररूपा ।
तथापि योगप्रियतावशेन
यत्नस्तदाभ्यासकृते ममायं ॥ ३ ॥

तस्य चेदमादिसूत्रं । नत्वेत्यादिश्लोकद्वयं ॥

नत्वाद्यंतविनिर्मुक्तं शिवं योगींद्रवंदितं ।
योगबिंदुं प्रवक्ष्यामि तत्त्वसिद्धयै महोदयं ॥ १ ॥

सर्वेषां योगशास्त्राणामविरोधेन तत्त्वतः ।
सन्नीत्या स्थापकं चैव मध्यस्थान् तद्विदः प्रति ॥ २ ॥

Begins:

योग एव लोचनमक्षं यस्य स तथा विरह इति च भगवतः
श्रीहरिभद्रसूरेः [2]प्रकरप्रकरणांकप्रद्योतकमिति ।

समाप्ता चेयं योगबिंदुप्रकरणवृत्तिः ॥ ग्रं० ३२२० ॥

---

[1] °द्यतादवद्यानि घनं ? [2] प्रकरणे ?

**Arhatstava** by SIDHASENA [अर्हत्स्तवः । सिद्धसेनः].

Folios 3.

Begins:

॥ ॐ ॥

ॐ नमोर्हते परमात्मने परमज्योतिषे परमपरमेष्ठिने परमवेधसे परमयोगिने परमेश्वराय तमसः पुरस्तात्सदोदितोदितादित्यवर्णाय समूलोन्मूलितानादिसकलक्लेशाय ॥

Ends:

आमुष्मिक्यः स्वर्गापवर्गश्रियोपि क्रमेण यथेष्टं स्वयंवरणोत्सवसमुत्सुका भवंतीति सिद्धिश्रेयःसमुदयः ॥

यथेंद्रेण प्रसन्नेन समादिष्टोर्हतस्तवः ।
तथायं सिद्धसेनेन लिलिखे संपदां पदं ॥

**Umasvativachaka's Pujavidhiprakarana** with BHÂSHÂ [पूजाविधिप्रकरणं सभाषम् । मू० उमास्वातिवाचकः].

Folios 3.

Text begins:

॥ ॐ ॥

स्नानं पूर्वमुखीभूय प्रतीच्यां दंतधावनं ।
उदीच्यां श्वेतवस्त्राणि पूजा पूर्वोत्तरामुखी ॥ १ ॥
गृहे प्रविशतां वामभागे सुस्थानके स्थितं ।
देवतावसरं कुर्यात्सार्द्धहस्तोर्ध्वभूमिके ॥ २ ॥

Text ends:

स्नानं विलेपनविभूषणपुष्पवास-
धूपप्रदीपफलतंडुलपत्रपूगैः ।
नैवेद्यवारिवसनं चमरातपत्र-
वादित्रगीतनटनस्तुतिकोशवृद्धिः ॥ १८ ॥

इत्येकविंशतिविधा जिनराजपूजा
ख्याता सुरासुरगणेन कृता सदैव ।
खंडीकृता कुमतिभिः कलिकालयोद्य[1]-
द्यत्प्रियं तदिह भाववशेन योज्यं ॥ १९ ॥

इति श्रीउमास्वातिवाचकविरचितं पूजाप्रकरणं समाप्तं ॥

**Vairutyastavana** by ÂRYANANDILA [वैरूट्यास्तवनम्। आर्यनन्दिलः].

Begins :

॥ ६० ॥

नमिऊण जिणं पासं नागिंदसुरिंदवंदिअं देवं ।
वइरुट्टाए थुत्तं अहयं समरामि भत्तीए ॥ १ ॥ ...
जो तसु नाउं लेइ तस असुहनिवारी ।
अज्जानंदिलेण संदिट्ठं एहिं थंडिलिनाहिवसेवं ॥ १३ ॥

Ends :

एह दुलंघिआ को लंघइ पारसनाथियमुइ ॥ ३० ॥

इति वइरुट्टास्तोत्रं समाप्तम् ॥

**Nigamastavana** by INDRANANDI, with a **Commentary** [निगमस्तवनं वा वेदान्तस्तवनं सटीकम्। मू० इन्द्रनन्दिवा धर्मसिंहाचार्यः].

॥ ६० ॥ पूर्वेभ्यो नमः ॥

Commentary begins :

श्रीनाभेयजिनं नत्वा धर्महंसगुरुं तथा ।
वेदांतस्तवनं मुग्धबोधाय विवृणोम्यहं ॥ १ ॥

Text begins :

श्रीनाभिसद्वंशसरोजभास्वते
निरंतरज्ञानमयाय चार्हते ।

[1] योगाद्यत्प्रियं ?

श्रीधर्मकर्मव्यवहारदेशिने
नमो नमः श्रीऋषभाय तायिने ॥ १ ॥
जिनास्यपद्मश्रुतवस्तुजात-
ज्ञाता नृपश्रीभरतो जगाद ।
चतुःश्रुतिश्राद्धजनोपयोगि-
सुश्राद्धदेवोचितवृत्तकोशं ॥ २ ॥
एतन्निगमसंबंधि षट्त्रिंशन्मितमद्भुतं ।
[1]सुरासारोपनिषज्ज्ञातं कीर्त्तयिष्यामि नामतः ॥ ३ ॥
आदर्शवद्दर्शनभेददर्शी
नभस्वदर्कोदितभावनाभित् ।
श्रीउत्तरारण्यकमद्य वंदे
मंदेतरानंदतरंगितांगः ॥ ४ ॥

Commentary:

श्रीउत्तरारण्यकनामप्रथमोपनिषदमाह ॥ आदर्श० ४
पंचाध्यायनाम्नीं द्वितीयोपनिषदमाह ॥ गुर्वादि० ५
बहूचं तृतीयोपनिषदमाह ॥ श्रीकेव० ॥ ६
श्रीविज्ञानघनार्णवचतुर्थोपनिषदमाह ॥ निर्वाण० ७
श्रीविज्ञानेश्वराख्यपंचमोपनिषदमाह ॥ वह्निश्री० ८
श्रीविज्ञानगुणार्णवाख्यषष्ठोपनिषदमाह ॥ मथिता० ९
नवतत्त्वनिदाननिर्णयाख्यसप्तमोपनिषदमाह ॥ नतत्त्व० १०
तत्त्वार्थनिधिरत्नाकराभिधाष्टमोपनिषदमाह ॥ श्रीरत्ना० ११
विशुद्धात्मगुणगंभीराख्यनवमोपनिषदमाह ॥ विशुद्धा० १२
अर्हद्धर्मागमनिर्णयाख्यदशमोपनिषदमाह ॥ जीयास्त्वं० १३

[1] सुरसोपनिषज्जातं ?

उत्सर्गापवादवचनैकांताभिधानैकादशमोपनिषदमाह ॥ श्रीवच० १४
अस्तिनास्तिविवेकनिगमनिर्णयाख्यद्वादशमोपनिषदमाह॥अस्तिना १५०
श्रीदर्शनिजमनोनयनाह्लादाख्यत्रयोदशमोपनिषदमाह ॥श्रीदर्श० १६
श्रीरत्नत्रयनिदाननिर्णयनामचतुर्दशमोपनिषदमाह ॥ रत्नत्रि ०१७
सिद्धागमसंकेतस्तवकाख्यपंचदशमोपनिषदमाह ॥ श्रीसिद्धा० १८
भव्यजनभयापहारकनामषोडशोपनिषदमाह ॥ सेवध्व० १९
श्रीरागिजननिर्वेदजनकाख्यसप्तदशमोपनिषदमाह ॥ श्रीरागि० २०
स्त्रीमुक्तिनिदाननिर्णयाख्याष्टादशमोपनिषदमाह ॥ यत्रैव ॥ २१
कविजनकल्पद्रुमोपमाख्यैकोनविंशतितमोपनिषदमाह॥पापेषु०॥२२
सकलप्रपंचपथनिदाननामविंशतितमोपनिषदमाह ॥ सकल० ॥ २३
श्राद्धधर्मसाध्यापवर्गनामैकविंशतितमोपनिषदमाह ॥ श्रीश्राद्ध०॥ २४
सप्तनयनिदाननामद्वाविंशतितमोपनिषदमाह ॥ श्राद्ध० ॥ २५
बंधमोक्षापगमनामत्रयोविंशतितमोपनिषदमाह ॥ निबबं० ॥ २६
इष्टकमनीयसिद्धिनामचतुर्विंशतितमोपनिषदमाह ॥ इष्टक० ॥ २७
ब्रह्मकमनीयसिद्ध्यभिधाननामपंचविंशतितमोपनिषदमाह॥कर्णे०॥२८
नैःकर्मकमनीयाख्यषड्विंशतितमवेदांतमाह ॥ दुर्भव० ॥ २९
चतुर्वर्गचिंतामणिनामसप्तविंशतितमवेदांतमाह ॥ चतुर्वर्ग० ॥ ३०
पंचज्ञानस्वरूपवेदनाख्यमष्टाविंशतितमवेदांतमाह ॥ वेदांत० ॥ ३१
पंचदर्शनस्वरूपरहस्याभिधानैकोनत्रिंशत्तमोप०माह॥मिथ्याद०॥३२
पंचचारित्रस्वरूपरहस्याभिधानत्रिंशत्तमोपनिषदमाह ॥ पंचव० ॥ ३३
निगमागमवाक्यविवरणाख्यैकत्रिंशत्तमोपनिषदमाह ॥ निगमा०॥३४
व्यवहारसाध्यापवर्गनामद्वात्रिंशत्तमवेदांतमाह ॥ जनेज० ॥ ३५
श्रीनिश्चयैकसाध्यापवर्गाभिधानत्रयस्त्रिंशत्तमोप०माह॥श्रीनिश्च०॥३६
प्रायश्चित्तैकसाध्यापवर्गाख्यचतुस्त्रिंशत्तमोपनिषदमाह ॥ प्रायश्चि० ३७

श्रीदर्शनैकसाध्यापवर्गनामपंचत्रिंशत्तमवेदांतमाह ॥ भव्यज० ॥ ३८
विरताविरतसमानापवर्गाह्वषट्त्रिंशत्तमवेदांतमाह ॥ विनुमः० ॥ ३९

Ends:

वेदान् श्रीइंद्रनंदिर्भरतनरपतिर्निर्ममे श्राद्धदेवः
श्राद्धाचारप्रपंचप्रकटननिपुणान् धर्मकर्मप्रवृत्त्यै ।
मिथ्यादृक्संगृहीतानवगतवचसोद्यापि ते धर्महंस-
क्रीडांभोजन्मकल्पाः कुतुकमिह कलौ बिभ्रते शुद्धपाठं ॥ ४६

इति श्रेयःश्रेणित्रततिवनराजीजलधरा
भवोदन्वत्तारा जिनचरितरत्नाकरवराः ।
तदुद्धाराः सारा जिनपतिवचोबिंबमुकुरा
बुधैरध्येतव्या ऋतुसमयसंख्योपनिषदः ॥ ४७ ॥

इति निमस्तवनं संपूर्णम् ॥

**Commentary** on the **Kavyaprakasa** by Ravi [काव्यप्रकाशस्य टीका मधुमती । रविः].

Folios 1 to 11. Incomplete.

Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भूत्यालेपनभूषितः प्रविलसन्नेत्राग्निदीपांकुरः
कंठे पन्नगपुष्पदामसुभगो गंगाजलैः पूरितः ।
ईषच्चाम्रजटाम्रपल्लवयुतो न्यस्तो जगन्मंडले
शंभुर्भैगलकुंभतामुपगतो भूयान्मम श्रेयसे ॥ १

गंगे विमुंच रुषमेष न मेपराधः
संध्यां नमामि यदशेषजनाभिवंद्यां ।
तत्स्वप्नजल्पितमिदं स्वपतोर्निशम्य
कंठे श्रथीकृतभुजा गिरिजा पुनातु ॥ २

शिवसिंहान्मिथिलेशादवाप यो मंत्रितां विबुधः ।
तस्याच्युतस्य सूनुर्बभूव भुवि रत्नपाणिरयं ॥ ३
तर्कः कवितया सार्द्धं विवेकश्च सह श्रिया ।
मिथो विरोधमुत्सृज्य यत्रैकाश्रयतां गतौ ॥ ४
भावं काव्यप्रकाशस्य काव्यदर्पणबिंबितं ।
दृष्ट्वा मधुमतीटीकां कुरुते तत्सुतो रविः ॥ ५

शिष्टाचारपरिप्राप्ततया मंगलं प्रेक्षावत्प्रवृत्त्यंगतयाभिधेयं वा प्रथममभिधातुमुचितं न तु देवताकीर्त्तनमिति शंकां निराकर्त्तुमाह । ग्रंथारंभ इति ॥...

यत्तु काव्यदर्पणे पितृचरणैरुक्तं परामृशति प्रतिसंधत्ते स्तुतिविषयतयेति शेष इति तत्र परामृशतीत्यस्य स्तौत्यर्थो लक्षणया यो भास्करादिभिरुक्तः स लक्षणासामग्र्यभावाच्छेषद्वारा प्रतिपाद्यतां न हि तत्रापि प्रयोजनापेक्षा वस्तुतस्तु स्मृतिपरमेव तदित्यभिप्रायकं ।...

इति मधुमत्यां प्रथम उल्लासः । ...

**Pranabharana** by JAGANNÂTHA [प्राणाभरणम् । जगन्नाथः].
Folios 1 to 4.
Begins :

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमः ॥

विद्वांसो वसुधातले परवचःश्लाघासु वाचंयमा
भूपालाः कमलाविलासमदिरोन्मीलन्मदाघूर्णिताः ।
आस्ये धास्यति कस्य लास्यमधुना धन्यस्य कामालस-
स्वर्वामाधरमाधुरीमधरयन् वाचां विलासो मम ॥ १
विद्वाणैव गुणज्ञता समुदितो भूयानसूयाभरः
कालोयं कलिराजगाम जगतीलावण्यकुक्षिंभरिः ।

एवं भावनया मदीयकविते मौनं किमालंबसे
जागर्त्ति क्षितिमंडलोपरि चिरं श्रीकामरूपेश्वरः ॥ २

Ends:

तैलंगान्वयमंगलालयमहालक्ष्मीदयालालितः
श्रीमभ्येरमभट्टसूनुरनिशं विद्वल्ललाटंतपः ।
संतुष्टः कमताधिपस्य कवितामाकर्ण्य विद्वन्मतं
भूयः पंडितमंडलाधिपजगन्नाथो व्यधासीदिदम् ॥ ९३

इति प्राणाभरणं समाप्तं ॥

**Chandivilasanataka** with **Commentary** by TRIPÂṬHÎ, RUDRAŚARMÂ [चण्डीविलासनाटकं सटीकम् । त्रिपाठी रुद्रशर्मा].

Folios 1 to 111.

Commentary begins:

श्रीशिवाय नमः ॥

प्रणम्य गुरुमीशां च रुद्रशर्मत्रिपाठिभिः ।
चण्डीविलासशब्दार्थचंद्रिका तन्यतेपरा ॥

Text begins:

जगदंब विलंबलंबताहरहेरंबवरावलंबदे ।
तरुणां करुणां मयीश्वरे कुरु रोलंबकदंबसेविते ॥ १...
महेंद्रपुरीनरेंद्रतिलकपुरस्कृतो जसवंतरायोप्यत्रास्ति ।...

Text ends:

निष्क्रांताः सर्वे । चंडीविलासे सप्तमोंकः ।
चंडीविलासः संपूर्णः ॥

Commentary ends:

इति चंडीविलासगूढार्थचंद्रिकायाः सप्तमोंकः ॥

**Commentary** on **Nalodayakavya** by RÂMA ṚISHI [नलोदयकाव्यस्य टीका । रामऋषिः].

Folios 1 to 32. Dâted Saṃvat 1780 = A.D. 1724.

Begins:

प्रणम्य परमानंदं यदुनंदनमादितः ।
नलोदयमयी टीका यथाविधि वितन्यते ॥ १

बुद्ध्वा बुधान् यमकसागरपारकामान्
श्रीशंकरैकशरणः करुणार्द्रचेताः ।
टीकां स पोतसदृशीं हि नलोदयस्य
प्राज्ञः प्रियामलघु राम ऋषिः करोति ॥ २

वृद्धो व्याससरित्पतिर्गुणगणोप्यर्थैकरत्नाकरः
प्रख्यातो जनकोस्ति यस्य सरसः काव्यज्ञमौलिद्युतिः ।
श्रीमद्रामऋषिर्महामणिरभूच्छ्रीगोमतीसंभवो
यैनैषा क्रियते नलोदयगृहाज्ञानांधकारक्षतिः ॥ ३

पीत्वाम्राय पयः पृदाकुरमृतस्पर्द्धी प्रकोपी यथा
तादृग्गो वमति स्वरूपममलं तत्पायसं तादृशं ।
दृष्ट्वालोच्य च सत्कृतिं सुगुणिनां सद्रोहकृत्स्वाननाज्-
ज्ञानानोप्यतिनिर्मलां न वदति प्रायस्तथा दुर्जनः ॥ ४

इह ध्रुवं यद्यपि सज्जनानां
नाधिक्यमस्त्यज्ञदृगंजनानां ।
तथाप्यहं तद्विनयानुवर्ती
करोमि टीकां प्रणये प्रवर्त्ती ॥ ५

Ends:

श्रीडिंडवाणनगरे किल वत्सगोत्रो
व्यासो बभूव फलहूः फलदोनुगानां ।
प्रीत्या सदा पुरजनैः परिपूज्यमानः
शुभ्रैर्यशोभिरमलीकृतचंद्रबिंबः ॥ १

बभूव भूमौ भवभूतितुल्यः
श्रीकेल्हणो नाम तदात्मजश्च ।
येन स्वबुद्धेः किल वैभवेन
वशीकृता राजसभासु सर्वे ॥ २
तस्यात्मजः सर्वगुणैकधाता
श्रीरंगनामा क्षितिदेववर्यः ।
बभूव भूपालकलब्धमानः
[1]सिद्धामितज्ञानविधूतपापः ॥ ३
तस्यात्मजौ कीर्त्तिकरौ पितॄणां
कौजूस्तथा वृद्ध इति प्रसिद्धौ ।
गोविंदपादांबुजसेवनोत्कौ
वेदागमाचारपरावभूतां ॥ ४
श्रीभागवतभावार्थव्याख्याने श्रीधरोपमः ।
वृद्धव्यासोभवद्वृद्धमाननीयो दिने दिने ॥ ५
वैश्वदेवविशुद्धात्मा तीर्थाटनपरायणः ।
वृद्धव्यासोभवद्वाग्मीलोककल्याणकारकः ॥ ६
तस्यात्मजास्त्रयो जाता निंबादित्यो विदांवरः ।
तथा रामऋषिर्द्धीमान् हरिवंशस्तथावरः ॥ ७
तेषां माता महाभागा नामतो गोमती बभौ ।
महादानपरा नित्यं विप्राणां भोजनप्रदा ॥ ८
चक्रे रामऋषिर्विद्वान् वृद्धव्यासात्मजः सुधीः ।
नालोदयीमिमां टीकां शुद्धां यमकबोधिनीं ॥ ९

[1] सिप्रा°?

टीकां विना बुधा व्याख्यां कृत्वा नालोदयीमिमां ।
व्याख्याने यमकानां तु भ्रमं ज्ञास्यथ मामकं ॥ १०
यद्विस्मृतं भ्रांतिवशात्कृतं वा
विचार्य तन्मे सुधियो महांतः ।
कृपालवः कीर्तिकृतः कवीनां
परोपकाराः किल शोधयंतु ॥ ११
केतकानां सुपुष्पाणां बुद्ध्वा कंटकिनामपि ।
सौरभं न त्यजंत्येव महांतो हि गुणग्रहाः ॥ १२
वेदांगरसचंद्राढ्ये वर्षे मासे तु माधवे ।
शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां गुरौ पुष्ये तथोडुनि ॥ १३
सुरत्राणे तथा साहिसलमे शासति क्षितिं ।
पत्तनाख्ये महादुर्गे राजशल्ये च राजनि ॥ १४
युवराजे भोजराजे टीकेयं पूर्णतामगात् ।
कृता रामर्षिमिश्रेण वृद्धव्यासस्य सूनुना ॥ १५

इति वृद्धव्यासात्मजमिश्ररामर्षिदाधीच्यविरचितायां रविदेवविरचितमहाकाव्यनलोदयटीकायां यमकबोधिन्यां नलराज्यप्राप्तिर्नाम चतुर्थ आश्वासः ॥

**Murarivijayanataka** by KṚISHṆAKAVI [मुरारिविजयनाटकम् । कृष्णकविः].

Folios 1 to 52.

Begins:

श्रीगणेशाय नमः । श्रीगुरवे नमः ॥

॥ श्रीभक्तानंददात्रे नवनीतचौराय नमो नमस्तु ॥

सानंदं तुहिनाचलस्य दुहितुश्चंडेन चारुभ्रुवा
कोदंडेन हठात्कटाक्षविशिखान्कामे विमुंचत्यपि ।

योयं क्वापि न खंडनां क्षणमपि प्राप्तः परे ब्रह्मणि
ध्यानस्य द्रढिमा स कोपि यमिनामाद्यस्य पायाज्जगत् ॥ १

अस्ति किल दाक्षिणात्यस्य गोदारोधोवास्तव्यस्य श्रीमद्विश्वरूपवंशवनमुक्तामणेरधिविद्यानगरसभं विद्वद्वृंदवितीर्णभट्टभट्टारकापरनाम्नो भट्टनृसिंहस्यात्मजः कृष्णभट्टो नाम महान्विद्वत्कविः। तत्कृतिर्मुरारिविजयं नाम नाटकमभिनीय सुमनोमनोरंजनं विधातुमुचितमिति।

Ends:

समस्तैः सिद्धांतैर्विवृतमहिमांशस्य कमला-
विलासानां हेतोर्विबुधमुकुटालंकृतिमणेः।
गुणालंकाराढ्या सरसपदयुक्ता मधुभिदः
कृतिः कृष्णस्येयं लुठतु वनमालेव पदयोः ॥
इति निष्क्रांताः सर्वे। कंसहिंसनो नाम पंचमोंकः ॥

॥ संपूर्णमिदम् ॥

**Bhavasataka** by NÂGARÂJA [भावशतकम्। नागराजः].

Folios 1 to 8.

Begins:

॥ ॐ ॥

शुभ्रं क्वचित्क्वचिदतीव सितेतराभं
क्वापि प्रफुल्लनवपंकजसंनिकाशं।
तप्तं क्वचित्क्वचन शीतलमस्तु वस्तु
कैवल्यसंसृतपथानुगतं मुदे वः ॥ १

नागराजशतं ग्रंथं नागराजेन तन्वता।
अकारि गतवक्त्रश्रीर्नागराजो गिरां गुरुः ॥ २

Ends :

आसीत्कर्प्पटिगोत्रसागरसुधाधामा सुकामाद्भुतः
श्रीविद्याधर इत्यशेषभुवनप्रख्यातनामामृतः ।
यः केदारपदारविंदयुगलप्रत्यग्रपूजाविधिः
प्राप्ताशेषपवित्रभव्यविभवैः सार्थीकृतार्थिश्रमः ॥ ९७

तत्पुत्रः सर्वमित्रः सरसकविकुलस्तूयमानोरुकीर्त्तिः
प्रख्यातो जालपाख्यो जगति विजयते टाकवंशप्रशस्यः ।
विष्णुर्दैत्येंद्रयुद्धव्यतिकरसमये व्याकुलीतात्मभार्यो
लक्ष्मीं निक्षिप्य यस्मिन्विहरति दिवसः स्वेच्छया स्वच्छचित्ते॥९८

तस्माज्जातः सुजातो निजगुणमणिभिः प्रिणिताशेषलोको
लोकाहंकारकारिस्मितमहितमुखष्टाकवंशावतंसः ।
भाति श्रीनागराजः परनृपतिशिरोदर्शितोद्यत्प्रतापो
राजेते यं समेते विगलितकलहे वाक्च पद्मालया च ॥ ९९

भारत्या यदि पुंस्त्वमामरतरुव्राते विवेकोस्ति चे-
त्सांगत्वं यदि मन्मथे सकलता नित्यं शशांके यदि ।
सिंहे चेन्नरता जितारियशसो भावज्ञचूडामणे-
स्तत्तत्सद्गुणतोपमानघटना स्यान्नागराजप्रभोः ॥ १००

यत्तीक्ष्णाक्षतधारदुर्द्धरमहाकौक्षेयकाक्षेपण-
बिभ्यत्क्ष्मापतिवल्लभोदरदरीनिर्भिन्नगर्भायते ।
सोयं दुर्जयदोर्भुजंगगमितप्रौढप्रतापानल-
ज्वालाजालखिलीकृतारिनगरः श्रीनागराजो जयी ॥ १०१

इति श्रीनागराजविरचितं भावशतकं समाप्तमगात् ॥

**Kavikarpatikarachana** by ŚAṄKADVÂRA [कविकर्पटीकरचना। शंकद्वारः].

Folios 1 to 9.

Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

यः स्वातंत्र्यसुधाविधानकुशलः साहित्यरत्नालयः
सानंदस्फुरगद्यपद्यरचनाप्रागल्भ्यशिष्टोदयः ।
यद्वाच्यामृतपूरपूर्णवदनः सद्वृंदबद्धोदय-
स्तस्येयं कविकर्पटीकरचना कंठे प्रतिष्ठाप्यतां ॥ १

Ends:

पुनः सप्ताक्षराणि । वागीश्वरोयं नृपः । श्रीभीमसेनो नृपः । जीयादयं भूपतिः । भीमोयमालोक्यतां । विज्ञानपारायणः । विद्वानयं राजते ।
इति श्रीकविराजशंकद्वारविरचिते कविकर्पटीकरचना समाप्ता ॥

**Prakritasutrani** [प्राकृतसूत्राणि].

Folios 1 to 10.

Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ अथ पैशाचीवर्जप्राकृतसूत्राणि ॥

कगचजतदपयवां प्रायो लुक् १ यमुनाचामुंडाकामुकातिमुक्तके मोनुनासिकश्च २ नावर्णात्यः ३ अवर्णो यश्रुतिः ४ ॥...

Ends:

लिंगमतंत्रम् ११५ शौरसेनीवत् ११६ व्यत्ययश्च ११७ शेषं संस्कृतवत्सिद्धम् ११८ इति पैशाचीवर्जप्राकृतसूत्रपूर्वकशौरसेनी १ मागधी २ द्विधा २ पैशाच्य३पभ्रंश ४ भाषाचतुष्कसूत्राणि ॥

**Naishadhanandanataka** by KSHEMÎŚVARA. [नैषधानन्दनाटकम्। क्षेमीश्वरः].

Folios 1 to 59. Dated Samvat 1667 = A.D. 1611.

Begins :

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

आख्याते हसितं पितामह इति त्रस्तं कपालीति च
व्यावृत्तं गुरुरित्ययं दहन इत्याविष्कृता भीरुता ।
पौलोमीपतिरित्यसूयितमथ व्रीडाविनम्रं श्रिया
पायाद्वः पुरुषोत्तमोयमिति यो न्यस्तः स पुष्पांजलिः ॥ १

अपि च ।

अस्थि ह्यस्थि फणी फणी किमपरं भस्मापि भस्मैवत-
च्चर्मैतत्खलु चर्म किं तव जितं येनैवमुत्ताम्यसि ।
नैतां धूर्त्त पणीकरोषि सततं मूर्द्ध्नि स्थितां जाह्नवी-
मित्येवं शिवया सनर्मगदितो ब्यूते हरः पातु वः ॥ २

अपि च ।

देव्याः संभ्रमकातराः सकरुणा दीने सुराणां गणे
स्मेरा विद्रवविह्वले सुरपतावंभोनिधौ साद्भुताः ।
सानंदाः शशिकंदले कवलनक्रूराश्च हालाहले
शंभोर्वः परिपांतु तांडवमिव व्यातन्वतो दृष्टयः ॥ ३

नांद्यंते सूत्रधारः ।

अलमतिविस्तरेण । आदिष्टोस्मि परिषदा । यथा किल विजय-कोष्ठप्रणप्तुः कवेराचार्यक्षेमीश्वरस्य कृतिरभिनवनैषधानंदं नाम नाटकं नाटयितव्यमिति ॥

Ends :

येनादिश्य प्रयोगं घनपुलकभृता नाटकस्यास्य हर्षा-
द्वस्त्रालंकारहेम्नां प्रतिदिनमकृशा राशयः संप्रदत्ताः ।

तस्य क्षत्त्रप्रसूतेर्भ्रमतु जगदिदं कार्त्तिकेयस्य कीर्त्तिः
पारे क्षीरांबुसिंधो रविकवियशसा सार्द्धमग्रेसरेण ॥
इति निष्क्रांताः सर्वे । सप्तमोंकः समाप्तः ॥

**Satrusalyakavya** by VIŚVANÂTHA [शत्रुशल्यकाव्यम् । विश्वनाथः].
Folios 1 to 234.
Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीष्टदेवतायै नमः ॥
श्रीराधाकुचकलशद्वयेतिगौरे
संसर्पी नवजलदोद्धुरो मुरारिः ।
आश्लेषे जयति वपुःप्रभासमूहः
कस्तूरीललितघनांगरागमाली ॥ १

Ends:

योंतर्वाणिशिरोमणेर्वरभिषग्वंशैकमुक्तामणेः
साहित्यांबुरुहाकरैकतरणेः श्रीवैद्यनारायणात् ।
रुक्मिण्यामुदभूदमुष्य सुकवेः श्रीविश्वनाथस्य स-
त्काव्ये श्रीनृपशत्रुशल्यचरिते देवाचलत्रोटनं ॥ ९०

इति श्रीमद्वैद्यवंद्यपदश्रीनारायणात्मजश्रीविश्वनाथरचिते श्रीमन्महाराजाधिराजश्रीशत्रुशल्यचरिते देवगिरिग्रहणनामा द्वाविंशः सर्गः ॥ २२

**Prakritachandrika** by KṚISHṆAPANDITA [प्राकृतचन्द्रिका । कृष्णपण्डितः].
Folios 1 to 52.
Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
अलिकुलमंडितगंडं प्रत्यूहव्यूहतिमिरमार्त्तंडं ।
सिंदूरारुणशुंडं देवं वेतंडमवलंबे ॥ १

कलितकलमपुस्तन्यस्तहस्ताग्रमुद्रा
दिशतु लिखनसिद्धिं शारदा सारदा नः ।
प्रतिवदनसरोजं या कवीनां नवीनां
वितरति मधुधारां माधुरीणां धुरीणां ॥ २
श्रीनृसिंहगुरोर्नत्वा पदपंकजतल्लजं ।
विशदार्थां शिशुहितां कुर्वे प्राकृतचंद्रिकाम् ॥ ३
प्रकृतिः संस्कृतं तत्र भवत्वात्प्राकृतं स्मृतं ।
तद्भवं तत्समं देशीत्येवमेतत्त्रिधा मतं ॥ ४
प्रकृतिप्रत्ययांशाभ्यां विकृतं तद्भवं यथा ।
गोरी आदेउ सोहग्ग सामिद्धिं पायडं सइ ॥ ५
यत्केवलं प्रत्ययांशे विकृतं तत्समं यथा ।
हरिणो चरणे चारू नमो कमलकोमले ॥ ६
देशी देशविशेषेण प्रयुक्तमपरिस्फुटं ।
यथा हल्लोहलं हालः कंदोइ समउप्पवं ॥ ७
तेषु देश्यं निरूढत्वात्स्वतंत्रत्वाच्च लक्षणं ।
नापेक्ष्यतेन्यशास्त्रावत्संप्रदायोस्य बोधकः ॥ ८
संस्कृतप्राकृतोक्ताभ्यां लक्ष्मभ्यां विद्धि तत्समं ।
अतस्तद्भवमेवैकामिह लक्ष्यतया स्थितं ॥ ९
तच्चार्षं मागधी शौरसेनी पैशाचिकी तथा ।
चूलिकापैशाचिकं चापभ्रंशश्चेति षड्विधं ॥ १०
एषां कार्यविशेषेण भेदोग्रे स्फुटयिष्यते ।
शेषं संस्कृतवत्सिद्धं प्रकृतिप्रत्ययादिकं ॥ ११
महाराष्ट्रोद्भवां भाषां प्रकृष्टं प्राकृतं विदुः ।
आकरः सूक्तिरत्नानां सेतुबंधादि यन्मयं ॥ १२

ऐऔ ँकँपक्रक्लल्प्रुतशषाः सर्गश्चतुर्थीभ्यसि
प्रांते हल्ङञ्नाः पृथक् द्विवचन नाष्टादश प्राकृते ।
सुप्तिङ्लिंगनराज्झलादि बहुलं षष्ठी चतुर्थ्याः सदा
तादर्थ्योदितङेस्तु वा बहुवचो द्वित्वे प्रयोज्यं सदा ॥ १३

प्रायो वादोयं । कैअवं । सौअरिअं । कौरवा । इत्यादौ क्वचिदैदौतोरपि दर्शनात् । जिह्वामूलीयश्च क्वचिच्छौरसेन्यादौ वक्ष्यते । तक्षः तँक्को । शकारश्च मागध्यां वक्ष्यते । यथा । पक्षः पक्को । लाक्षा लाक्का ॥

लहशवशणमिअभुलशिलविभलिअमंदाललाइअंहियुगे ।
वीलयिणे पक्कालदु मह सयलमवज्जयंबालं ॥
रभसवशनमितसुरशिरोविगलितमंदारराजितांघ्रियुगः ।
वीरजिनः प्रक्षालयतु मम सकलमवद्यजंबालं ॥
मागध्यां रस्य लः सः शो जो यः सेर्ङे च लक्ष्यते ।

चतुर्थी भ्यसि चतुर्थ्या भ्यस् न प्रयुज्यत इत्यर्थः । यद्वक्ष्यति । षष्ठी चतुर्थ्याः सदेति भ्यसीति वचनाच्चतुर्थ्या एकवचनमस्त्येव । यद्वक्ष्यति । तादर्थ्योदितङेस्तु वेति । तादर्थ्ये विहिता या चतुर्थी तत्संबंधिङेः षष्ठी वा स्यात् । देवाअ णिवेज्जं देवस्स वा देवतार्थमित्यर्थः । प्रांते हल् नास्ति । लोपोंत्यहल इति वचनात् । प्रांतग्रहणादनंत्यस्य हलःप्रयोगं वारयति । ङञनाः पृथक् पृथक् असंयुक्ता न संति पृथग्ग्रहणात्संयुक्ता ननु मन्यंते । पञ्चमो सपङ्क्ति चिन्तइ द्विवचनं । स्यादित्यादीनां द्विवचनं न प्रयुज्यते द्वित्वे बहुवचनस्यैव विधास्यमानत्वात् । तथा प्राकृते सुबादिविधिर्बहुलं भवति । यत्र विहितास्ततोन्यत्रापि भवंति । सुप्तिङौ पाणिनिप्रसिद्धया तत्र द्वितीयार्थे षष्ठी । यथा । गंगाधरस्स वंदे ।

तृतीयार्थे यथा । धनस्स लुद्धो । पंचम्यर्थे यथा । चोरस्स बीहई । सप्तम्यर्थे यथा । पिट्ठीए केसवासो । पृष्ठे केशपाशः । क्वचिद्वितीयातृतीययोः सप्तमी । यथा । गामे अहिवसामि । घरे ण जामि । तिसु तेसु अलंकिआ पुहवी । त्रिभिस्तैरलंकृता पृथिवीत्यर्थः । क्वचित्पंचम्यास्तृतीयासप्तम्यौ । चोरेण बीहइ । अंतेउरम्मि आगओ राआ । अंतःपुरादुपागतो राजेति । क्वचित्सप्तम्या द्वितीया । यथा । विज्जुज्जोअंतरइ रत्तिं । विद्युद्द्योततते रात्रिं । आर्षे तु तृतीयापि दृश्यते । तेणं कालेणं तेणं समएणं । तस्मिन्काले तस्मिन्समये इत्यर्थः । क्वचित्प्रथमार्थे द्वितीया । चउव्वीसंपि जिणवरा । चतुर्विंशतिरपि जिनवराः । एवं तिङामपि व्यत्ययः । परस्मैपदात्मनेपदयोः । यथा । हसइ । हसए । वेवइ । वेवए । लिंगव्यत्ययः । यथा ।

प्रावृट्शरत्तरणयः पुंसि ।
पाउसो । सरओ । एसो तरणी ।
क्वांतमपि क्वचित् ॥ १२ ॥

सांतं नांतं च पुंसि स्यात् ।
जसो । पओ । तमो । चेओ ।
पुरो । नांतं । जम्मो । नम्मो । चम्मो । पिम्मो ।...

Folio 6 :

इति सामान्यविधिप्रकाशः । (३४)

कगचजतदपयवां लुप्यंतेनाद्ययुक्तं
न विदुरसमवाये कोपने नो सपापे ।
स्वगतसुगतदेवे दानवे चूचके चा-
गुरुविजनसुतारे न प्रयागे सचापे ॥ १ ...

Folio 10:

इति असंयुक्तादेशप्रकाशः । (६९)

तीक्ष्णस्य तिण्हं तिरक्कं च जानातेर्ज्ञो जणौ क्वचित् । ...

Folio 12:

इत्यव्ययानि ॥ (२३२)

एवं प्रकृतिषु संस्कृतासु ताभ्यः स्यादयो विभक्तयो योज्यंते तत्रादौ तदुपयोगि संगृह्यते ।

टामोर्णस्य सुपो हेः क्काश्चांते वा बिंदुरागमः ॥...

Folio 34:

निपातनेषु पर्यायसौकर्यप्रतिपत्तये ।

एवमुच्चावचमिह समाधेयं सुधीवरैः ॥ ९०

इति श्रीप्राकृतचंद्रिकायां स्याद्यंतप्रकाशः ॥ (२८२)...

Folio 48:

इति तिङंतप्रकाशः । (३८३)...

Folios 51:

अपभ्रंशस्तु यो भेदः षष्ठः सोत्र न लक्ष्यते ।

देशभाषादितुल्यत्वान्नाटकादावदर्शनात् ॥ २८

अनत्यंतोपयोगाच्चातिप्रसंगभयादपि ।

एवमन्येपि ये भेदा लक्षिताः पूर्वसूरिभिः ॥ २९

नेहोक्ताः किं तु नाम्नैते कीर्त्यंते स्पष्टबुद्धये ॥

तदुक्तम् ।

महाराष्ट्री तथावंती सौरसेन्यर्द्धमागधी ।

वाल्हीकी मागधी चैवेत्यष्टैता दाक्षिणात्यजाः ॥

शकाराभीरचंडालशबरद्रविडोद्भजाः ।

हीना वनेचराणां च विभाषा नाटकाश्रयाः ॥

त्राचंडो लाटवैदर्भावुपनागरनागरौ ।
वार्वरावंत्यपांचालटाक्कमालववैकयाः ॥
गौडोड्रदैवपाश्चात्यपांड्यकौंतलसैंहलाः ।
कालिंग्यप्राच्यकर्णाटकांच्यद्राविडगौर्जराः ॥
आभीरो मध्यदेशीयः सूक्ष्मभेदव्यवस्थिताः ।
सप्तविंशत्यपभ्रंशा वैडालादिप्रभेदतः ॥
कांचीदेशीयपांड्ये च पांचालं गौडमागधं ।
त्राचंडदाक्षिणात्यं च सौरसेनं च वैकयं ॥
शावटं द्राविडं चैव एकादंश पिशाचजाः ।
एवमार्षमनार्षं च संकीर्णं चोपजायते ॥
देवानां भूपतीनां च सचिवानां पुरोधसां ।
अमात्यवणिगादीनां पाठ्यमिच्छंति संस्कृतं ॥
संस्कृतेनैव केप्याहुः प्राकृतेनैव केचन ।
साधारण्यादिभिः केपि केचन म्लेच्छभाषया ॥
न म्लेच्छितव्यं प्रज्ञादौ स्त्रीषु नाप्राकृतं पठेत् ।
संकीर्णे नाभिजातेषु नाप्रबुद्धेषु संस्कृतं ॥
परित्राण्मुनिविप्राणां संस्कृताच्चान्यदिष्यते ।
अन्येषामुत्तमानां च प्रतीपं क्वापि दृश्यते ॥
बालस्त्रीवृद्धवैश्यानां हितं वाप्सरसां तथा ।
वैदग्ध्यार्थं प्रदातव्यं संस्कृतं चांतरांतरा ॥
ऐश्वर्यादिप्रमत्तस्य दारिद्र्योपप्लुतस्य च ।
उत्तमस्यापि पठतः प्राकृतं नैव दूष्यति ॥
क्रीडार्थं नृपतेरिष्टं प्राकृतं च द्विजन्मनां ।
भरतेनोदितं माद्यमबाधितमिदं वचः ॥

विशेषमाह भारद्वाजः ।

गाथासु तु महाराष्ट्री अन्या नाट्याश्रया मताः ।
बालस्त्रीवृद्धभिक्षूणां श्रावकव्याजलिंगिनां ॥
ग्रहोपसृष्टमत्तानां प्राकृतं षंडरूपिणां ॥
नायिकानां सखीनां च सौरसैन्यविरोधिनी ॥
प्राच्या विदूषकादीनां धूर्त्तानामप्यवंतिका ।
मागधी राक्षसादीनामंतःपुरनिवासिनां ॥
चेटानां राजपुत्राणां श्रेष्ठीनां चार्द्धमागधी ।
शकाराणां तु शाकारी बाल्हीकी दिव्यभाविनां ॥
योधानां भारिशादीनां शाबरी च प्रशस्यते ।
द्राविडी द्रविडादीनामौड्री खनकरक्षसां ॥
काव्ये वैतालिकादीनां वेतालादि सुभाषितं ।
किरातबर्बरादीनां न भाषा नैव लक्षणं ॥

तदिमां पदचंद्रिकानुजातां
प्रणुतां प्राकृतचंद्रिकां विदग्धाः ।
परिशील्य चिरादपास्ततापां
कविगोष्ठीषु विहारमातनुध्वं ॥ ३०

इति कृतिपरितोषप्रार्थनालंपटेन
प्रकटितपरभागा शेषकृष्णेन सेयं ।
रचयतु गुरुतोषं शेषवंशावतंसं
गुरुमिह नरसिंहं प्रापिता तत्पदाब्जे ॥ ३१

इति श्रीकृष्णपंडितविरचिता प्राकृतचंद्रिका समाप्ता ॥ (४१४)

**Saptasati** by HÂLA [हालसप्तशती].

Folios 1 to 41.

Begins :

श्रीगणेशाय नमः । श्रीसरस्वत्यै नमः ॥

अथ हालसप्तशती लिख्यते ॥ पसुवइणो...

Ends :

राएण विरइआए कुंतलजणवअइणेण हालेण ।

सत्तसई अ समत्तं सत्तम ७ मज्झासअं एअं ॥ ७०२

इति सप्तमं ७ शतकम् ॥ ७ ॥

इति श्रीमत्कुन्तलजनपदेश्वरप्रतिष्ठानपत्तनाधीशशतकर्णोपनामकट्टीपिकर्णात्मजमलयवतीप्राणप्रियकालापप्रवर्त्तकशर्ववर्मधीसखमलयवत्युपदेशपण्डितीभूतत्यक्तभाषात्रयस्वीकृतपैशाचिकपण्डितराजगुणाढ्यनिर्मितभस्मीभवद्बृहत्कथावशिष्टसप्तमां ७ शवलोकनप्राकृतादिवाक्पञ्चक ५ प्रीतकविवत्सल १ हाला २ ह्युपनामकश्रीसातवाहननरेंद्रनिर्मिता विविधान्योक्तिमयप्राकृतगीर्गुम्फिता शुचिरसप्रधाना काव्योत्तमा सप्तशत्य ७०० वसानमागात् ॥

लिखिता पौराणिककविवर्य्यबुन्दीन्द्रहडुरावराड्रामसिंहसप्रतिभसभ्यषड्दर्शनभाषावेशभाभिनीभुजङ्गभिश्रणसूर्यमल्लेन स्वकीये श्रीभारतीभाण्डागारे लिखिता गौर्जरगौडविप्रेण नन्दशर्मणा स्वस्वामिलेखयित्रभिहितवंशभास्करलिपिकृता ॥ श्रावणशुक्लैकादश्यां ११ छायेयुजि शक्कर्यतिधृति १८१४ मितश्रीप्रामाररराड्विक्रमसंवत्सङ्गतायामन्तमिता लिविः ॥

**Commentary** on the **Sarasvatikanthabharana** by RÂMASIMHADEVA [सरस्वतीकण्ठाभरणस्य टीका । रामसिंहदेवः].

Folios 1 to 126. Incomplete.

Begins :

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

एकेन यस्य यमिनः प्रमदेव देह-
मर्द्धेन राजति पुमानिव चापरेण ।
तत्त्वक्रमादथ च न प्रमदा पुमान्वा
श्रेयांसि वर्द्धयतु स स्मरशासनो वः ॥ १
श्रीरामसिंहदेवेन दोर्दण्डदलितद्विषा ।
क्रियतेवंतिभूपालकंठाभरणदर्पणः ॥ २
कंठाभरणमनर्घ्यं वाग्देवी रत्नदर्पणोत्संगे ।
अस्मिन्पश्यतु निभृतं प्रकाशसर्वांगलावण्यं ॥ ३

ग्रंथारंभे समुचितेष्टदेवतानमस्कारेण शिष्टाचारमनुवर्त्तते । ध्वनिरिति । ...

Folio 78 :

इति श्रीमिश्ररत्नेश्वरविरचिते रत्नदर्पणनाम्नि सरस्वतीकंठाभरणविवरणे गुणदोषयोर्विरचननामा प्रथमः परिच्छेदः ॥...

Folio 126 :

चित्रानुप्रास इत्युच्यते । तथाहि । प्रकृतोदाहरणे संदर्भसमाप्तिं यावदावर्त्तत ।...

**Pushpabhashya** by AJÍTAŚATRU [पुष्पभाष्यम् । अजातशत्रुः].
Folios 1 to 162.
Begins :

॥ ॐ नमो सामवेदाय ॥

जितं भगवता येन हरिणा लोकधारिणा ।
अजेन विश्वरूपेण निर्गुणेन गुणात्मना ॥ १

सोभराभीवर्त्तजयानां वृद्धं तुरीयं । सोभरअभीवर्त्तजयानां साम्नां तुरीयं चतुर्थमक्षरं व्वं दीर्घं यत्तद्बृद्धं भवति । तुरीयशब्देन चतुर्थ-

मुच्यते । दीर्घं द्विमात्रमुच्यते । वृद्धं त्रिमात्रं । उदाहरणानि । सौभरे वयमुत्वाघात्ययोः । अभीवर्त्ते युनानः सोमाघयोः योधा जयेत वाह६ सोमाघामां ॥ अस्यापवादमाह ॥...

Folio 6 :

या मे दीर्घं महित्रीणां द्वितीयं वर्द्धते । आयं गौरित्यत्र ॥

इति पुष्पभाष्ये प्रथमस्य प्रथमा कंडिका ॥...

Folio 37 :

तवाहं नक्तेति द्वैगताभीशवयोः । अहं शब्दो नीचैः । इति उच्च-नीचं समाप्तं ॥

इति पुष्पभाष्ये द्वादशमी कंडिका । प्रथमः प्रपादकः समाप्तः ॥

Folio 56 :

एते शब्दाः षट् षडष्टोऽसंकृष्टाः ॥ ७ इति द्वितीयस्य द्वादशमी कंडिका ॥

इति पुष्पभाष्ये द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥...

Folio 87 :

इति तृतीयस्यैकादशमी कंडिका ॥ पदांतश्च भवति । अंतःपदि-कानामभाव उक्तः । अथेदानीं पदांतीयस्याभाव उच्यते ॥...

Folio 89 :

मधु१म१धू३ ना ३३भा३कुं१मा३इ१॥ अत्र इकारस्याभावः॥

इति पुष्पभाष्ये तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥...

Folio 96 :

प्रत्ययभूतायामिति ॥ इति चतुर्थस्य चतुर्थी कंडिका ॥....

इति पुष्पभाष्ये उपाध्याय अजातशत्रुकृतौ भावाभावाः समाप्ताः॥

Folio 121 :

एतेन लक्षणप्रयोगेण ऊह्यः प्रयोगः कल्पयितव्यः कल्पयितुं शक्यत इति चतुर्थस्य दशमी कंडिका ॥

उपाध्यायाजातशत्रुपादैर्विष्णुयशःशिष्याय ।

अनुचरणार्थं भाष्यं कृतमिति भावापरिसमासाः[1] ॥

इदानीं विकल्पा उच्यंते । भावशेषं च एकस्मिन्पादे द्विधा गीतिर्दृश्यते।

Folio 122 :

ककुभो वृहत्यौ वा ॥ इति पुष्पभाष्ये पंचमस्य प्रथमा कंडिका ॥

अथ भावान्प्रवक्ष्यामः ॥ ...

Folio 139 :

वैरूपे तु देवतापदं । देवतापदमित्येवं निधनक्रमो भवति ।

ऊह गीतौ ।

इति पंचमस्याष्टमी कंडिका ॥...

Folio 140 :

पंचमस्य नवमी कंडिका ॥ पंचमः प्रपाठकः समाप्तः ॥...

Folio 143 :

ऊर्द्ध्वं व्यंजनादिविश्लेष्ट[2]मुपेयुरित्येवमारभ्यते ॥

उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पभाष्ये षष्ठस्य द्वितीया कंडिका ॥...

Folio 162 :

विकल्पमाह । वा प्रस्ताव्ये उ इति विकल्पः । उत्तरयोरिति सिद्धं ।

इत्युपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पभाष्ये षष्ठस्यैकादशमी कंडिका समाप्ता ॥ इति षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः ॥

**The Karikas** of BHARATA [भरतकारिका].

Folios 2.

Begins :

॥ श्रीहरिः ॥

अथ भरतकारिका ॥

---

[1] भावाः परिसमासाः? [2] विश्लेष?

खंडिता विप्रलब्धा च वाससज्जाभिसारिका ।
कलहांतरिता चान्या तथैवोत्कंठितापरा ॥ १ ॥
स्वाधीनभर्तृका चैव तथा प्रोषितभर्तृका ।
संयोगविप्रलंभाभ्यामित्यष्टौ नायिकाः स्मृताः ॥ २ ॥
उन्निद्रताजनितरागविलोहिताक्षः
कांतानखक्षतविशेषविचित्रितांगः ।
यस्याः प्रभातसमये गृहमेति कांतः
सा नायिका निगदिता खलु खंडितेति ॥ ३ ॥
अहरहरनुरागाद्भूतिकां प्रेष्य पूर्वं
सरभसमुपयाति क्वापि संकेतितं या ।
न मिलति खलु यस्या वल्लभो दैवयोगा-
न्निगदति भरतस्तां नायिकां विप्रलब्धां ॥ ४ ॥
या वासवेश्मनि सुकल्पिततल्पमध्ये
तांबूलपुष्पवसनैश्च समं ससज्ज ।
कांतस्य संगमरसं समवेक्षमाणा
सा कथ्यते कविवरैरिह वाससज्जा ॥ ५ ॥
[1]उद्दामन्मथमहाज्वरवेपमाना
रोमांचकंटकितगात्रलतां वहंती ।
निःशंकिनी व्रजति या प्रियसंगमाय
सा नायिका निगदिता त्वभिसारिकेति ॥ ६ ॥
प्राणेश्वरप्रणयकोमलमंजुवाग्भि-
र्या चाटुकारमचिरादवधीर्य याति ।
संतप्यते मदनवह्निशिखासहस्रै-
र्बाष्पाकुला कुकलहांतरिता हि सा स्यात् ॥ ७ ॥

[1] उद्दाममन्मथ°?

दुर्वारदारुणमनोभवबाणपात-
पर्याकुलां तरलमानसमुद्वहंतीं ।
प्रस्वेदवपथुयुतां पुलकोचितांगी-
मुत्कंठितां वदति तां भरतः कवींद्रः ॥ ८ ॥
आश्लेषचुंबनशतैः कुसुमादिदानैः
प्रेमोल्लसन्मधुरकोमलमंजुवाग्भिः ।
या सर्वदा प्रियतमेन निषेव्यते सा
स्वाधीनभर्तृकपदं प्रकटीकरोति ॥ ९ ॥
निश्वासिनीं मलिनवस्त्रवपुर्वहंतीं
डिंडीरपिंडपरिपांडुरगंडभित्तिं ।
निर्भूषणां प्रियवियोगजभावतप्तां
तां प्रोषितप्रियतमां प्रवदंति संतः ॥ १० ॥

इति श्रीमत्कविकेसरिभरतविरचिताष्टनायिकालक्षणं समाप्तं ॥

Jagatprakasakavya by Viśvanâthavaidya [जगत्प्रकाश-महाकाव्यम्। विश्वनाथवैद्यः].

Folios 1 to 109. Dated Samvat 1700 = A.D. 1644.

Begins :

श्रीमन्मंगलमूर्तिर्जयति ॥ श्रीमन्नारायणाय नमः ॥

शंभुः शं भुवि भूरि भावयतु वः संभुज्यमानं जनै-
र्योर्द्धांगे निदधाति कामधगपि प्रेम्णा प्रकामं प्रियां ।
चित्रं यश्च सतीमतीव कुरुते [1]पंनीचुंबना-
दप्येनां सचराचरेत्र भुवने लोकालिशोकापहाम् ॥ १

Ends :

श्रीमद्राणकवंशमौक्तिकमणिश्रीकर्णदेवात्मज-
क्षोणीमंडलमंडनाभिधजगत्सिंहप्रशंसोज्ज्वले ।

[1] पंचाननी०?

सत्काव्येत्र जगत्प्रकाश उदिते श्रीविश्वनाथाभिध-
ज्ञेनापूरि चतुर्दशोतिविशदः सर्गो बुधानां प्रियः ॥७२

इति श्रीमन्महीमंडलाखंडलश्रीचित्रकूढसार्वभौमश्रौतस्मार्त्तधर्म-कर्माचारचातुरीनिवारितकलिकालश्रीमद्ब्राणखुमानकुलमौलिमंडनश्री-मत्कर्णदेवात्मजश्रीमन्महाराजाधिराजधर्मावतारसप्तलोकैकदानवीर-धीरोदात्तगुणशोभितश्रीमज्जगत्सिंहदेवप्रशंसोज्ज्वले श्रीमद्द्विद्वृंदवंदनीयपादारविंदश्रीमन्नारायणात्मजश्रीमत्कविनाथविश्वनाथवैद्यकृते श्रीजगत्प्रकाशमहाकाव्ये बंदिस्तुतिर्नाम चतुर्दशः सर्गः ॥

॥ समाप्तं चेदं काव्यं ॥

**Yudhistiravijayakavya** by VÂSUDEVA [युधिष्ठिरविजयकाव्यम्। वासुदेव]. Folios 1 to 73. Dated 1690 = A.D. 1634.

Begins:

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

प्रदिशतु गिरिशः स्तिमितां ज्ञानदृशं वः श्रियं च गिरि शस्तिमितां।
प्रशमितपरमदमायं संतः संचिंतयंति परमदमा यं ॥ १ ॥...

७८ ॥ इति वासुदेवविरचिते युधिष्ठिरविजये प्रथम आश्वासः।

Ends:

सुखेन नागसाह्वये पुरे वसन्स भारतः।
ररक्ष गां पुरूरवा पुरैव सत्सभारतः ॥ १०९

इति श्रीयुधिष्ठिरविजयेऽष्टम आश्वासः ॥ ८॥ संवत् १६९०

**Kansanidhana** by ŚRIRÂMA [कंसनिधनं महाकाव्यम्। श्रीरामः]. Folios 1 to 105.

Begins:

॥ श्रीनंदनंदनो जयति ॥

आनंदयिष्यन्निखिलां धरित्रीं

निराकरिष्यन्दितिजाधिराजान् ।
जनिं जगद्गीतयशा दशार्हे-
संतानगेहे हरिराससाद ॥ १

Ends:

रणे निघ्नन्नित्थं निखिलखलचक्रं नतिकृतां
कृतांतीयं त्रासं निरतिशयितार्धिं शकलयन् ।
घनानंदं सेंद्रत्रिदशगणगीतस्थिरयशा
निरातंकं चक्रे [1]त्रिगदखिलं नंदतनयः ॥ ७२

इति श्रीरामकृतौ कंसनिधननामधेये महाकाव्ये सप्तदशः सर्गः । कंसनिधनाख्यं निरोष्ठ्यकाव्यमिदं ॥ ग्रंथसंख्या १९७९ शुभमस्तु ।

**Kavyaloka** by HARIPRASÂDA [काव्यालोकः । हरिप्रसादः].
Folios 1 to 69.
Begins:

॥ श्रीमहागणाधिपतये नमः ॥

अभिधेयकथनपुरस्सरं प्रयोजनं शास्त्रारंभं प्रतिजानानीते ।

काव्यस्य परमाह्लादकीर्त्यादिफलयोगिनः ।
हरिप्रसादविदुषा मीमांसा क्वापि तन्यते ॥ १

निपुणवर्णनारूपकविकर्मणः कापीत्येकदेशमात्रकथनं मीमांसा लक्षणविचारः परमाह्लाद इति सकलप्रयोजनमौलिभूतं तदर्थकपुरुषार्थसाधनप्रवृत्तेः ॥...

Folio 12:

इति श्रीमन्महामहिमकविपंडितश्रीमाथुरमिश्रगंगेशात्मजहरिप्रसादनिर्मिते काव्यालोके प्रथमः प्रकाशः ॥.

Ends:

विशिष्टशब्दरूपस्य काव्यस्यात्मा चमत्कृतिः ।
उत्पत्तिभूमिः प्रतिभा मनागत्रोपपादितं ॥

[1] त्रिजगद° ?

अत्रेति काव्यालोके । स्पष्टमन्यत् ।

अब्धिदिङ्मुनिभू१७८४वर्षे माघशुक्लमुनौ७रवेः ।
काव्यालोकमिदं पूर्णमकारि गुरुसंनिधौ ॥

इयं माधुकरी भिक्षा सुमनोभ्यः समाहृता ।
बालानां तुष्टये गर्वो न मनागपि विद्यते ॥

प्राचीनैर्यदिहोदितं बहुविधैर्ग्रंथैस्तदत्राहृतं
संक्षेपेण न किंचिदन्यदुदितं गर्वेण तद्वन्मया ।
व्याख्यातं तदुदाहृतं तदुदितं भूयोपि तच्चापलं
भो विद्यागुरवः क्षमंतु शिशवः कुर्वंति चात्मोचितं ॥

इहेति काव्यलक्षणप्रस्तावे । अत्रेति काव्यालोके चकारो युक्तार्थे सर्वमलंकारस्वरूपमवदातं ॥

इति श्रीमन्माथुरमिश्रगंगेशात्मजहरिप्रसादनिर्मिते काव्यालोकेऽर्थालंकारनिरूपणं नाम सप्तमः ७ प्रकाशः समाप्तः ॥

**Nalayana or Kuberapurana** by MÂṆIKYASÛRI [नलायनं नाम कुबेरपुराणम् । माणिक्यसूरिः].

Folios 1 to 73. Dated Samvat 1464 = A.D. 1408.

Begins :

॥ ॐ नमः श्रीसर्वज्ञाय ॥

जयति जयति देवः केवलज्ञानमूर्ति-
र्मदमदनविजेता शास्वतो वीतरागः ।
जयति कुमुदशुभ्रा भारती भूरिभावा
जयति कविकुलानां कोमलो वाक्प्रपंचः ॥ १

दुरितदलनसज्जः सज्जनोद्धारधीरो
धनवितरणवीरो धर्मविश्रामशाखी ।

जयति जगति नित्यं निश्चलो निष्कलंकः
सकलकलुषहारी लोकपालः कुबेरः ॥ २

स्निग्धैर्नवदुग्धमुग्धमधुरैः शुभ्रैर्यशोभिर्जग-
द्यश्चक्रे कलिकालकल्मषमषीविक्षेपिभिर्निर्मलं ।
स श्रीमानलकापतेर्भगवतः पूर्वावतारः कृती
नित्यं मंगलमातनोतु भवतां राजा नलो नैषधः ॥ ३ ...

मध्ये धर्मस्य शांतेश्च चतुर्थे च तथारके ।
वीरसेनसुतो राजा नलो राज्यमपालयत् ॥ २६...

Folio 9 :

२९ ॥ इति श्रीकुबेरपुराणे शुकपाठे नलायने माणिक्य-सूरिविरचिते उत्पत्तिस्कंधे एकादशः सर्गः ॥...

Ends :

एतत्किमप्यनवमं नवमंगलांकं
साहित्यसारविदुषा कविना कृतं यत् ।
तस्यार्यकर्णनलिनस्य नलायनस्य
स्कंधो जगाम दशमः शमसंभृतोयं ॥ २२

उत्पत्तिदौत्यवरविद्वरशीलभूचा-
संयोगराज्यभवनिर्वहणाभिधेयाः ।
स्कंधा भवंति दश यस्य नलायनस्य
पूर्णं तदेतदधुना धनदप्रसादात् ॥ २३

॥ शतसर्गं नलायनं समाप्तं ॥

समाप्तं चेदं नलायनं नाम कुबेरपुराणं शुकपाठ इति । सर्वग्रंथ-संख्या ॥ ४७२४.

**Sandrakutuhalaprahasana** by KRISHNDATTA [सान्द्रकुतूहल-प्रहसनम्। कृष्णदत्तः].

Folios 1 to 36.

Begins:

श्रीगणेशाय नमः ॥

व्रजगोपवधूरहस्करं
चरणांभोजजुषामहस्करं ।
यदुवंशमहायशस्करं
हरिमीडे नवनीततस्करम् ॥ १...

नांद्यंते सूत्रधारः । अलमनल्पजल्पनप्रकल्पनेन ।

जीवातुर्जन्मभाजामवनितलगतक्षत्रियाणां कुटुंबी
नाथोनाथप्रजानामखिलगुणखनिर्भाग्यभूर्भूसुराणां ।
दावाग्निर्दुर्ज्जनानां स्वजनसुरतरुर्वेदसन्मार्गसीमा
राजासीद्धर्मवर्मा प्रथितजगदसौ राजराजाधिकार्द्धिः ॥ ४...

सूत्र० । आर्ये के ते सिद्धाः परिचिता अपरिचिता वा ।

हेमलता । परिचिता एव ।

पद्माकराचार्यसुतः सुखाकरः
प्रभाकराचार्यसुतः क्षपाकरः ।
दिवाकराचार्यसुतो गुहाकरो
दोषाकराचार्यसुतः सुधाकरः ॥ १...

Folio 3:

सुखा० । कस्तर्हि तत्प्राप्तावुपायः ।

पद्मा० । गाढमाक्रोश्य ।

किं हंत खिद्यत जना भवसागरेस्मिन्
सत्साधने महति सत्यपि विद्यमाने ।
यांतु व्रजाधिपतिवल्लभविङ्घ्रलेश-
संबंधिषट्पदसरोरुहषट्पदत्वं ॥ ३

सुखा० । पूज्यपाद किंकुलोत्पन्नो व्रजपतिः ।
पद्मा० ।

अमांगल्यध्वंसी भुवनशुभशंसी करपुटे
दधद्रम्यां वंशीमपरकलहंसीमिव परां ।
सदा दुष्टभ्रंशी विलसदवतंसी श्रवणयोः
स्वयं साक्षादंशी जयति यदुवंशीयतरणिः ॥ ४

Folio 35 :

इति श्रीमद्विद्वज्जनमनोरंजनसांद्रकुतूहलनाम्नि प्रहसने कविकृष्ण-दत्तकृते चतुर्थोंकः पूर्त्तिमैत् ॥

विद्वन्मनोरंजनकृत्कवित्वं
चतुर्भिरंकैः परिशोभमानं ।
सन्नाटकं सांद्रकुतूहलाख्यं
चकार कीर्त्यै कविकृष्णदत्तः ॥ १...

नवांबराष्टापदभूषिता समा
मामाधवो निर्मलपक्षसंयुतः ।
एका तिथिः श्रेष्ठतमा सुमंगला
तेनेन्वहं स्वां कृतितामिमामिह ॥ ११

अयं श्लोको व्यर्थः । संवत्सरपक्षेण भगवत्पक्षेण च ॥

**Ramayanachampu** by BHOJARÂJA and LAKSHMANABHAṬṬA [रामायणचम्पूः । भोजराजो लक्ष्मणभट्टश्च].

Folios 1 to 68.

Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ पद्यं ॥ लक्ष्मीं तनोतु सुतरामितरानपेक्ष-
मंघ्रिद्वयं निगमशाखिशिखाप्रवालं ।
हैरंबमंबुरुहडंबरचौर्यनिघ्नं
विघ्नाद्रिभेदशतधारधुरंधरं नः ॥ १ ॥...

Folio 13:

१८॥ इति श्रीविदर्भराजविरचिते चंपूरामायणे बालकांडः ॥...

Folio 25:

॥ ८९ ॥ इति विदर्भराजविरचिते चंपूरामायणे श्रीमदयोध्या-कांडः समाप्तः ॥...

Folio 33:

इति श्रीमद्विदर्भराजविरचिते चंपूरामायणे श्रीमदरण्यकांडः समाप्तः॥...

Folio 40:

॥ ४७ ॥ इति श्रीविदर्भराजाविरचिते चंपूरामायणे किष्किंधा-कांडः समाप्तः ॥...

Folio 51:

॥ ७६ ॥ इति श्रीविदर्भराजविरचिते चंपूरामायणे श्रीमत्सुंद-रकांडः समाप्तः ॥...

Folio 68:

राज्यं स्वं समुपेयिवान्सविनयैरासेवितो भ्रातृभिः
सुग्रीवप्रमुखानपि प्रियसखान्स्वे स्वे पदे स्थापयन् ।

स्वच्छंदः सुचिरं सुखान्यनुभवन्देव्या तया सीतया
रामः पालयति स्म कीर्त्तिविभवैरामोदिनीं मेदिनीं ॥१०९
कोलालाख्यमहाग्रहारमहिताकल्पेन संख्यावतां
मूर्द्धन्येन विशारदेन विधुना श्रीसोमनाथोदये ।
प्राग्भोजोदितपंचकांडमहितानंदे प्रबंधे पुनः
कांडो निर्मित एकचूतपतिना षष्ठोपि जीयाच्चिरं ॥११०

इति श्रीलक्ष्मणकविविरचिते चंपूरामायणे युद्धकांडः समाप्तः ॥

**Bharadvajiyagrihyasutra** [भारद्वाजीयगृह्यसूत्रम् ].
Folios 1 to 350.
Folio 13:

२७ ॥ इति चौलकर्म समाप्तम् । श्रवणकर्म व्याख्यास्यामः । श्रावण्यां पौर्णमास्यामुपकल्पयतेऽक्षतधानाश्चाक्षतसक्तूंश्च ॥...

Ends :

उक्तं प्रांते प्राजापत्यं तस्य विच्छित्तिः तस्य तु पुनराधेयं मनोज्योतिस्तंतुमतीः पुनस्त्वा रुद्रादित्या इति पूर्णाहुतिं प्रतीयादेतामप्युपघातेषु सर्वं स्त्रियाश्चैवं होमाभिगमनस्थालीपाकेषु सर्वेषामंततो व्याहृतिरिति सिद्धं नम आचार्येभ्यो नम आचार्येभ्यः ॥ ९०

॥ इति भारद्वाजीयं गृह्यसूत्रं समाप्तं ॥

**Radharahasyakavya** by KRISHNADATTAKAVI with **Commentary** [राधारहस्यकाव्यं सटीकम् । मू० कृष्णदत्तकविः].
Folios 1 to 350.
Granthâgra 11150.
Commentary begins :

॥ श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः ॥

लीलैजद्वृषभानुमानसमहाकासारवर्यांतरा...

Text begins :

जनयति जगदिच्छामात्रतो ब्रह्मरूपी...

Text ends:

यस्यास्ते वाज्जडेतिप्रथितजनपदे ग्रामठीयाख्यखेटो
यं मातानंददेवी तनयमजनयच्छ्रीसदारामभर्त्तुः ।
साहस्रौदीच्यजातिर्य इह सुविदितो डालवाणीयजोशी-
त्याविख्यातावटंको जयति कृतिरियं कृष्णदत्तस्य तस्य ॥ ४४

॥ इति द्वाविंशः सर्गः पूर्त्तिमाप ॥ २२

Commentary ends:

४४ ॥ इति श्रीसद्राधारहस्याभिधकाव्यांतर्गतकठिनपदगूढकपा-
टमहार्गलाभेदिनीनाम्न्यां टीकायां द्वाविंशतितमःसर्गः पूर्त्तिमाप ॥ २२

Haravali by PURUSHOTTAMA. [हारावली । पुरुषोत्तमः].

Folios 2 to 19.

Granthagra 271.

Ends:

इति काव्यमलीकं स्यान्मात्सर्यमलिनात्मनां ।
शब्दार्णव उत्पलिनी संसारावर्त्त इत्यपि ॥ ६९

कोषा वाचस्पतिव्याडिविक्रमादित्यनिर्मिताः ।
आदाय सारमेतेषामन्येषां च विशेषतः ।
हारावली निबद्धेयं मया द्वादशवत्सरैः ॥

उपास्य [1]सर्वज्ञपर्णवेषं
भूत्वातिथिः श्रीधृतिसिंहवाचां ।
हारावली द्वादशमासमानै-
र्विनिर्मितेयं पुरुषोत्तमेन ॥ ७०

नानाकाव्यपुराणनाटककथाकोषेतिहासस्मृति-
ज्योतिःशास्त्रगजाश्वपालव[2]भिषक्कोषान्प्रयत्नादियं ।

[1] सर्वज्ञसुपर्ण ? [2] पालक ?

दृष्ट्वान्यानपि शाब्दिकैः सह कृता हारावली यत्नतः
कर्त्तव्योत्र न संशयः सुमनसः शब्दार्थलिंगेष्वथ ॥

— — — सुधियो न भूभृता
धृतिसिंहेन समं निरूपितेयं ।
विदितो बहुदश्वभिः कवींद्रै-
र्भुवि केषां मनस (?) अमोमदीयैः ॥ ७२

हित्वा महाशाब्दिकताभिमानं
मात्सर्यमन्यत्र समुन्निनाय ।
हारावलीं यो विदधाति कंठे
विदग्धगोष्ठीषु परं विभाति ॥ ७३

इति श्रीमहाशाब्दिकपुरुषोत्तमविरचिता हारावली समाप्ता ॥

**Surimantrakalpasaroddhara** by MERUTUÑGA [सूरिमंत्रकल्पसारोद्धारः । मेरुतुंगः].

Folios 1 to 47. Incomplete.

Folio 15:

सुरभिमुद्रया अंजलिमुद्रया च यथावस्थितं श्रीअंचलगच्छेशश्री-आर्यरक्षितसूरिक्रमागतं ३७८ अक्षरमानं सूरिमंत्रं जपेत् ।

Folio 19:

श्रीमदंचलगच्छेशाः श्रीमेरुतुंगसूरयः ।
आलोक्यानेकसूरींद्रमुख्यमंत्रोपयोगिनः ॥ १ ॥
ग्रंथान् गच्छोपयोगार्थं सारोद्धारं व्यधुः स्वयं ।
श्लोकाः पंचशतान्यत्राष्टापंचाशच्च निश्चिताः ॥ २ ॥

इति विधिपक्षमुख्याभिधानश्रीमदंचलगच्छेशश्रीश्रीमेरुतुंगसूरिलिखितः श्रीअंचलगच्छश्रीसूरिमुख्यमंत्रकल्पः ॥ ग्रंथाग्रं श्लो० ५५८

Folio 22:

श्रीमानदेवसूरींद्रैर्व्याख्यातः पुण्यशालिभिः ।
सूरिप्रभावसुभगः पूर्वं श्रीगौतमाभिधः ॥
इति श्रीअंचलगच्छेश्वरश्रीमेरुतुंगसूरिसमुद्धृतः श्रीकल्पः ॥
इति सूरिमंत्रविशेषाम्नायः ॥ संवत् १४९६लिखितः ॥

**Commentary** on the **Surimantra** by JINAPRABHASŪRI [सूरिमंत्रप्रदेशविवरणम् । जिनप्रभसूरिः].

Folio 32:

इति श्रीसूरिमंत्रस्याम्नायलेशं विदृब्धवान् ।
दृष्ट्वा पुराणकल्पेभ्यः श्रीजिनप्रभसूरिराट् ॥
श्रीजिनप्रभसूरिसमुद्धृतः श्रीसूरिविद्याकल्पः ।

Folio 40:

मतांतरेण पदसंख्या समाप्ता ॥

रेवती १ रोहिणी २ नागार्जुन ३ आर्यखपुटाचार्य ४ यशोभद्राचार्य ५ इति नामानः सूरय एते मंत्रसिद्धयः । मिथ्या मे दुःकृतं चास्तु शुद्धमशुद्धं कल्पयतः । यतो भगवत्कालेप्येकादश गणधरा नव नव गणा हि । अनेकविधा जिनशासने । अनेकधा वाचनाः । इति परिभाव्यास्य कल्पस्यांते स्वनाम न निगदितं किंचित्तत्त्वं तत्त्वविदो जानंति । अंगविद्यामध्ये महाविशेषोस्ति । आलंबनमात्रमेतत्क्षम्यतां २ सूरिवराः । प्रवर्त्ततां जैनो धर्मः अतिशयेन मंत्रस्येष्टांशं जानंतु भूतभविष्यद्वर्त्तमानसूरयः प्रसन्ना भवंतु सिद्धयंतु ॥

**Surimantrakalpadurgapadavivarana** [सूरिमंत्रकल्पदुर्गपदविवरणम्].

Folio 45:

मिथ्यात्वदेवताधिष्ठितचैत्यश्रुततपःसंघसमुद्धरणं महाकाले सिद्धसेनदिवाकरवत् । बोटिकाधिष्ठितरैवतवत् । न्यायचक्रवालग्रंथे धर्मकीर्त्तिबौद्धाधिष्ठितवत् । अनशने उपोषितरात्रिभोजनदर्शनं चतु-

र्वणश्रीसंघस्य शाकिन्यादिक्षुद्रोपद्रवनाशनता योगिपाषंडासंक्रमकरणं । आसां मंत्राक्षरे ॥

Folio 47 :

श्रीदेवाचार्यगच्छसमुद्भूतसूरिशिष्यलवेन रचितं विद्याकल्पसंग्रहे दुर्गपदविवरणं समाप्तमिति ॥

**Kamasamuhamahakavyaprabandha** by ANANTA [कामसमूहमहाकाव्यप्रबन्धः । अनन्तः].

॥ ६० नमो श्रीगणेशाय ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥

इदानीं कामसमूहो नाम काव्यप्रबंधो लिख्यते । तत्र पूर्वं इष्टदेवतावर्णननमस्कारमाह ।

सकलभुवनमध्ये दीव्यते देवताभिः
सकलभयहरो यः पूज्यते दानवेंद्रैः ।
अहिनरगणवृंदैः सेव्यते विघ्नराजः
स जयति रिपुहर्त्ता सर्वजाड्योपहर्त्ता ॥ १

यस्याः प्रसादेन महामतीनां
समागतायां[1] कविराजितायां ।
अर्थाः स्वयं किंकरतां भजंते
सा भारती नः श्रियमातनोतु ॥ २

लंबोदर तव ना रदमादरतो यो न पूजयति ।
स भवति विश्वामित्रो दूर्वासा गौतमश्चेति ॥ ३

प्रणम्य पूर्वं शिरसा सुपादा-
न्महेश्वसूनोश्च[2] विधेः सुतायाः ।
प्रगृह्य काव्यं सुकविप्रणीतं
विरच्यते काव्यसमूहबंधः ॥ ४

[1] सदा सभायां ? [2] महेशसूनोः ?

भामल्लवंशजाते[1] मंत्रिमंडनसूनुना ।
अनंतेन महाकाव्यप्रबंधो लिख्यते धिया ॥ ५
एषा वै पुस्तिका लोके [2]जननामुपकारिणी ।
प्रसिद्धास्तु सरस्वत्याः प्रसादाच्च गुरोरपि ॥ ६

अथ षड्ऋतुवर्णनं । तत्र तावद्वसंतः ।

ईषद्वसंतविभवेन यथा यथामी
प्रौढिं क्रमेण दिवसाः परिदर्शयंति।
शंके त्रपापरिमलेन तथा तथैता
यामा नवीनवनिता इव संकुचंति ॥ ७

भिंदंतश्चंदनालीः कमलमुकलजां धूलिमुद्धूलयंत-
श्चुबंतश्चूतवीथीः परिमलबहुलान् चंपकान् कंपयंतः ।
आरामाधामसीमातटघटितघटीयंत्रनिर्मुक्तवारा-
धारामाराधयंतः श्रमजलरिपवो यांत्यमी गंधवाहाः ॥ ८
कावेरीतीरभूमिरुहभुजगवधूभुक्तमुक्तावशिष्टः
कर्णाटीचीनपीनस्तनदशनदशालोलनिःस्यंदमंदः ।
लोलल्लाटीललाटालकलुलितलतालास्यलीलाविलोलैः
कष्टं भो दाक्षिणात्यः प्रसरति पवनः पांथकांताकृतांतः ॥९

महीरुहाणां विलसंति पल्लवा
नवा दवाग्निप्रतिमा वने वने ।
असौ [3]वसंतशशिरशनशतो
निवासभूमिं दहति क्रुधादिव ॥ १०

वसंतप्रारंभे चिरविरहखिन्ना सहचरी
यदि प्राणान् मुंचेत्तदपि वधभागी भवति कः ।

---

[1] मामल्लवंशजातेन? [2] जनाना°? [3] वंसतः शिशिरेशनाशतो?

वयो वा स्नेहो वा कुसुमविशिखो वेति विमृशन्
तुही वेति व्यक्तं पिकनिकरझंकारमशृणोत् ॥ ११

किंशुकाः कुसुमिताः किल कांतैः
कूजितैर्मुकुलिताः सहकाराः ।
नागतः प्रियतमः सखि हा मे
का गतिर्मधुरुपागत एषः ॥ १२

बोधयन् पिकरवेण वधूनां
मानसेष्वतिशयालुमनंगं ।
संप्रति प्रियतमस्य वियोगो
का गतिर्मधुरुपागत एषः ॥ १३

नितंबिनीं चुंबति चक्रपद्मं
शुकं पिकं चूतलतांकुरं च ।
भ्रमन्मुदाराममनंगमूर्ति-
र्मंत्रीष्यनंगस्य वसंतराजः ॥ १४

शोणांबरो गौरतनुः पलाशे
पुष्पोत्करं यस्य सुकेशपाशे ।
चूतांकुरानिच्छति कोकिलोपि
चूताश्रयोसौ कथितो वसंतः ॥ १५

वसंतसीतभीतेन कोकिलेन वने रुतं ।
अंतर्जलगताः सर्वे स्तोतुकामा इवोत्थिताः ॥ १६

असौ [1]सुरशुंबितपुष्पकेसरः
प्रसन्नताराधिपमंडलोग्रणी[2] ।

---

[1] पुर° ? [2] °मंडलाग्रणीः ?

वियोगिनी मानभिदातदाकृते
वसंतकालो हनुमानिवागतः॥ १७
कुसुमितसहकारा किंशुकाशोकनागा
विकसितवनमाला मागधी दिव्यगंधा ।
जनयति मदरागं कोकिलाशब्दितं च
प्रवरपुरुषसेव्या वर्त्तते श्रीर्वसंते ॥ १८
ध्यात्वा समस्तगुरुकार्यविधौ समर्थां
श्रीसारदां कविजनस्य मुखे वसंतीं ।
आनंदपूर्णगुरुपादयुगं प्रणम्य
व्याख्यां विधाय सुरभेरवयत्यनंतः ॥ १९

इति श्रीकामसमूहे महाकाव्यप्रबंधे भिषग्मुकटालंकारहारमंत्रि-मंडनसूनोरनंतस्य कृतौ वसंतवर्णने प्रथमोध्यायः ॥

अथ ग्रीष्मवर्णनं ।

वह्निं प्रोषितभर्तृकाहृदि भृशं मंदोपि संदीपय-
न्नंगग्लानिमनंगसंगजनितां संभोगिनीनां हरन् ।
सुस्पर्शश्च वने नयन् परिणतिं जंबूतरूणां फलं
व्यूढप्रौढकदंबपुष्पसुरभिग्रीष्मोत्र वातो ववौ ॥ २०
धारायंत्रतुषारसारकणिकानिर्वारितोष्मोच्चयं
श्रीषंडागुरुधूपचारुरुचिरं हर्म्यं सचंद्रोदयं ।
शय्या पुष्पमयी च चंदनरसः कर्पूरकस्तूरिका-
वासस्वच्छमकंचुकाः प्रियतमा ग्रीष्मे सुखस्यास्पदं ॥ २१
तल्यं ताम्ररसं ताली तिकलं तारकापतिः ।
तालवृंतस्तरंगिण्यो ग्रीष्मे सप्त सुखावहाः ॥ २२

॥ श्रीकाम० कृतौ ग्रीष्मवर्णनं समाप्तं ॥

अथ प्रावृड्वर्णनं ।

वर्षाकाले प्रणाले खलहलमुदकं याति खाले विशाले
चिखिल्ले लिप्सियित्वा षडहडपतितो वड्डुगुड्डो नरेशः ।
चुल्ही गेहस्य मध्ये कुरु २ कुरुते कुर्कुटः खुट्टखुट्टी
शून्यागारेस्य मध्ये घनतररटनं रासभो रारटीति ॥ २३

तरुणीतुरंगतारुण्यतरुणस्तनपातपाः ।
तप्तरसस्तंत्रीवाद्यं वर्षा सप्तसुखावहा ॥ २३

शिखिनि कूजति गर्जति तोयदे
स्फुटति जातिलता कुसुमाकरे ।
अहह पांथ न जीवति ते प्रिया
नभसि मासि न यासि गृहं यदि ॥ २४

किं गतेन यदि सा न जीवति
प्राणति प्रियतमा तथापि किं ।
इत्युदीर्य नवमेघमालिकां
न प्रयाति पथिकः स्वमंदिरं ॥ २५

अतसीपुष्पसंकाशं खं वीक्ष्य जलदागमे ।
ये वियोगेपि जीवंति न तेषां विद्यते भयं ॥ २६

तरुणीवेषो दीपितकामा
विकसितजातीपुष्पसुगंधि ।
उन्नतपीनपयोधरभारा
प्रावृषि तनुते कस्य न हर्षं ॥ २७

आकर्ण्य गर्जितं घोरं जलदानां जलागमे ।
बालावधूतलाजे च सत्रास श्लिष्यति प्रियं ॥ २८

विग्रहेण शयने पराङ्मुखीं
नानुनेतुमबलां स तत्वरे ।
आचकांक्ष घनशब्दविक्लवां
तां विवृत्य विशतीं भुजांतरं ॥ २४
सचापबाणो धृतिभित्सुवेषो
मयूरपिच्छैः कृतसेखरश्रीः ।
विहारशीलो गिरिकंदरांते
श्रीमेघराजो घनकालवर्गः ॥ ३०

॥ इति प्रावृड्वर्णनम् ॥

अथ शरद्वर्णनम् ।

सुस्पर्शाः [1]शालगोपीविकटकुचतटाभोगभागाभिरामाः
प्रोन्मीलत्सप्तपर्णप्रसवपरिमलप्राप्तसौभाग्यभाग्याः ।
केदारोदारवारिप्रसृमरकुमुदांदोलनप्रोद्गलीलाः
पांथस्त्रीणामनिष्टाः प्रियऋतुसुखदाः शारदा वांति वाताः॥ ३१

परिमलमिलितालिर्मालतीपुष्पमाला
सुरभिघृतसहाशं चंदनालेपनं च ।
तुहिनकिरणरस्मिश्चंचला चापि दोला
शरदि सुखविभूतिः कामिनी कामलोला ॥ ३२

॥ इति शरद्वर्णनम् ॥

अथ हेमंतवर्णनम् ।

हेमंते दधिमुग्धसर्पिरशना मांजिष्ठवासोभृतः
काश्मीरद्रवसांद्र[2]दग्धवपुषः [3]खिन्नाचरित्रै रतैः ।

---

[1] शालि ? [2] दिग्ध ? [3] खिन्नाश्च चित्रै° ?

वृत्तोरस्तनकामिनीजनकृताश्लेषा गृहाभ्यंतरे
तांबूलीदलपूगपूरितमुखा धन्याः सुखं शेरते ॥ ३३
तैलं तापनतांबूले तूली ताम्रवती पटी ।
तप्तोदकं तरुण्यस्य[1] शीते सप्त सुखावहाः ॥ ३४
प्रावरणैरंगारैर्निर्वातहर्म्ये कुचोष्मभिः स्त्रीणां ।
धनवद्भिः परिभूतं निपतति सीतं दरिद्रेषु ॥ ३५
उच्छ्वसंतीं हसंतीं वा रमंतीं बाललोचनां ।
हेमंते ये न सेवंते नूनं ते दैवदंडिताः ॥ ३६
धिग्जन्म धिक्च तां विद्यां धिग्गुणान् धिग्यौवनं[2] ।
यांति हेमंतयामिन्यो[3] मृगाक्षालिंगनं विना ॥ ३७
हे हेमंत स्मरिष्यामि त्वय्यतीते गुणद्वयं ।
अयत्नशीतलं वारि निशाश्च सुरतक्षमाः ॥ ३८

॥ इति हेमंतवर्णनम् ॥

अथ शरद्वर्णनम् ।

किंचिदूमान्मुकरयंस्तरसा[4] रसालान्
हेमंतमंतुमदनं मदयन् जनेषु ।
लीलायते न मलयाचलचूतमाला-
दावाति[5] मारुत इतः किल शैशिरोयं ॥ ३९
उन्मणा[6] हिमभयादिव भेजे
सुभ्रुवां कुचमहाचलदुर्गं ।
आह्वयन् युवजनं मुदितात्मा
तेन पंचविशेषोऽविषेवे[7] ॥ ४०

---

[1] तरुण्यश्च ? [2] सुयौवनं ? [3] मृगाक्ष्या ? [4] किंचिदूमान्मुकुलयंस्तरसा ?
[5] स्वावाति ? [6] उन्मना ? [7] ऽपि निषेवे ?

विद्वज्जनसभानंदी मंत्री नारायणात्मजः ।
मंडनस्तस्यं पुत्रेण वर्ण्यते चात्र[1] वोधुना ॥ ४१
॥ इति श्रीषड्ऋतुवर्णनं समाप्तं ॥

इदानीं स्त्रीणां शृंगारविवरणं बाष्पायते तत्र तावद्बाला-वर्णनं ।

संतानकामा किल काचिदंगना
मारस्य बाणैः परिपीडिता सती ।
नक्तं मिथो भर्त्तुरमोघसंगमे
लेभे सुतां निर्जरकन्यकोपमां ॥ ४२
दिने दिने सा परिवर्द्धमाना
लब्धोदया चांद्रमसीव लेखा ।
पुपोष लावण्यमयान्विशेषान्
ज्योत्स्नांतराणीव कलांतराणि ॥ ४३

[2]कीलक्ष्मी स्वयमागता मुररिपोर्देवस्य वक्षःस्थलात्
कोपात्पत्युरुतावतारमकरोद्देवी भवानी भुवि ।
श्यामांभोजसुदक्षपक्ष्मलचलन्नेत्रामिमां पश्यतो
धातस्तात करोषि किं न वदने चक्षुःसहस्रं मम ॥ ४४

मंदाकिनीसैकतवेदिकाभिः
सा कंदुकैः कृत्रिमपुत्रकैश्च ।
रेमे मुहुर्मध्यगता सखीनां
क्रीडारसं निर्विशतीव बाल्ये ॥ ४५

असंभृतं मंडनमंगयष्टे
रसान्नवाक्षं करणं मदस्य ।

---

[1] चाटवो? [2] किं लक्ष्मीः?

कामस्य पुष्पव्यतिरिक्तमस्त्रं
बाल्यात्परं सापि वयः प्रपेदे ॥ ४६

इंदोः सुंदर्यमीशं[1] कलयति कमलस्पर्द्धिनं[2] नेत्रपत्रे-
कालिंद्याः कुंतलाली तुलयति विभवं भव्यभंगे स्वरंगैः[3] ।
तस्याः किं श्लाघ्यतेऽन्[4] सुभगगुणनिधेः कापि पूर्वं वयस्याः
पुष्पेषोर्वैजयंती जयति युवमनोन्मानिनी यौवनश्रीः ॥४७

दृशा दग्धं मनसिजं दृशैव जीवयंति याः ।
महेश्वरस्य जयिनीस्तास्तुवे वामलोचनाः ॥ ४८

मंडमतनयोनंतो मन्मथरूपसकलशास्त्रज्ञः ।
अभिमतदाता रचयति रूवं[5] बाल्यावि[6]वस्थायाः ॥ ४९

इति श्रीकामसमूहमहाकाव्यप्रबंधे भिषग्मुकारहारमंत्रिमंडनसू-
नोरनंतस्य कृतौ बाल्यावस्थावर्णने द्वितीयोध्यायः ॥

अधुना बाल्यादनंतरं यौवनस्य केशाग्रादारभ्य नखाग्रं यावद्व-
र्णनमारभ्यते ॥

Darsanasara by BHAṬṬÁRAKADEVASENA [दर्शनसारः । भट्टारक-देवसेनः ].

पणमीय वीरजिणिंद[7] सुरसेणनमंसियं विमलणाणं ।
वोच्छं दंसणसारं जह कहियं [8]पुव्वरीहिं ॥ १

भरहे [9]तित्थराणं पणवियदेविंदणागगरुडाणं ।
समएसु होंति केइ मिच्छत्तपवड्ढणा जीवा ॥ २

---

[1] °मीषत्? [2] °स्पर्द्धिनी? [3] °गैस्त०? [4] °तेन्यत्? [5] रूपं? [6] °ल्याद्यव°? [7] जिर्णिदं. [8] पुव्वसूरीहिं. [9] तित्थयराणं.

उसहजिणपुत्तपुत्तो मिच्छत्तकलंकितो महामोहो ।
सव्वेसिं भट्टाणं धुरि गणिउ पुव्वसूरीहिं ॥ ३
तेण य [1]कायाविचित्तं दंसणरूवं सजुत्ति संकलियं ।
तम्हा इयराण पुण समए तह णिव्वुढिगयं ॥ ४
एयत्तं संसइयं विवरीयं विणयजं महामोहं ।
अण्णाणं मिच्छत्तं णिदिट्ठं सव्वदरीसेहिं ॥ ५
सिरिपासणाहतित्थे सरऊ तीरे पलासणयरत्थे ।
पिहिआसवस्स सीहे महालुदो बुद्धिकित्तिमुणी ॥ ६
तिमिपूरणासणेया अगहियपज्जावऊ परमभट्ठे ।
रत्तंबरं धरित्ता पवट्टियं तेण एयत्तं ॥ ७
मंसस्स नत्थि जीवो जहा फले दहियदुद्धसक्करए ।
तह्मा तं मुणित्ता भक्खंतो णत्थि पाविट्ठो ॥ ८
मज्जं ण वज्जणीजं दव्वदव्वं जह जलं तह एदं ।
इदि लोए घोरीता पवत्तियं संघसावज्जं ॥ ९
अण्णो करेदि कम्मं अण्णो तं भुंजदीदि सिद्धंतं ।
परिकप्पिऊण णूणं वसिकिच्चा णिरयगुवपणे ॥ १०
छत्तीसे वरिससए विक्कमरायस्स मरणपत्तस्स ।
सोरहे [2]वली सेवडसंघो समुप्पण्णो ॥ ११
सिरिभद्दबाहुगणिणो सीसो णामेण संतिआयरिउ ।
तस्स य सीसो दुट्ठो जिणचंदो मंदचारित्तो ॥ १२
तेण कियं मदमेदं इत्थीणं अत्थि तब्भवे मोक्खो ।
केवलणाणीण पुणो भुंजकाणं तहा रोऊ ॥ १३

[1] क्रीयाविचित्तं. [2] वलहीए.

अंबरसहिऊवि जइ सिज्झइ वीरस्स गब्भचारित्तं ।
परलिंगेवि य मती पासुयभोजं च सव्वत्थ ॥ १४

अण्णं च एवमाई आममउद्दाइ मिट्ठसत्थाइं ।
विरइत्ता इप्पाणं पडिट्ठवियं पढमए णिरए ॥ १५

सुव्वयतित्थे उज्झारवीरकदंबोत्ति सुद्धसंमत्तो ।
सीसो तस्स य दुट्ठो पुत्तोवि पाइऊ वक्को ॥ १६

विवरीयमयं किच्चा विणासियं सव्वसंजमं लोए ।
तत्तो पत्ता सव्वे सत्तमणरयं महाघोरं ॥ १७

सव्वेसु य तित्थेसु य वेणइयणं समुब्भऊ अत्थि ।
सजडा मुंडा सीसा सिहिणो णणायके इह ण ॥ १८

दुट्ठे दुणगवंते य समया भत्ती य सव्वदेवाणं ।
णमणं दंडुव्व जणे परिकलियं तेहि मूढेहिं ॥ १९

सिरिवीरनाहतित्थे बहुस्सुदो पाससंघगणिसीसे ।
मक्कडिपूरणसाहू अण्णी णसियं लोए ॥ २०

अण्णाणादो मोक्खो णाणं णत्थित्ति मुत्तजीवाणं ।
पुनरागमणं भमणं भत्तिभविणत्थिति जीवस्स ॥ २१

एको सुद्धो बुद्धो कत्ता जीवस्स जीवलोयस्स ।
सुण्णज्झाणं वण्णाचरणं परिसिक्कियं तेण ॥ २२

जिणमग्गबाहिरं जं तत्तं संदरसिऊण पावमणो ।
णिच्चणिगोयं पत्तो सत्तो मज्जेसु विविहेसु ॥ २३

सिरिपुंज्जपादसीसो दाविडसंघस्स कारगो दुट्ठो ।
णामेण वज्जणंदीं पाहुडवेदी महासत्थो ॥ २४

अप्पासुयचणयाण भक्खणदो वज्जिदो मुणिंदेहिं ।
परिरयियं वियरीदं ससियवग्गण चोज्जं ॥ २५

विज्जेसु णत्थि जीवो उब्भसणं णत्थि फासुगं णत्थि ।
सावज्जं णहु मण्णइ ण गण्णइ गिहकप्पियं अट्ठं ॥ २६

कच्छं खित्तं वसहिं वाणिज्जं कारिऊण जीवंते ।
एहंतो सीयलणीरे पावं पउरं समज्जेदि ॥ २७

पंचसए छवीसे विक्कमरायस्स मरणपत्तस्स ।
दक्खिणमहुराजादो दाविडसंघो महामोहो । २८

कल्लाणे नरणयरे दुणिसये पंचउत्तरे जादो ।
जाउलियसंघभेऊ सिरिकलसा दो हु सेवड दो । २९

सिरिवीरसेणसीसो जिणसण्णो सयलसत्थविन्नाणी ।
सिरिपउमनंदि पच्छा चउसंघसमुद्धरो धीरो ॥ ३०

तस्स य सीसो गुणवं गुणभेइोहिव्वणाणपरिपुण्णो ।
परकव्वसयहमदी महातवो भावलिंगो य ॥ ३१

तेणप्पणोवि मच्चुं णाऊण मुणिस्स विणयसेणस्स ।
सिद्धंते घोसित्ता सयं गयं सग्गलोयस्स ॥ ३२

आसी कुमरसेणो णंदियरे विणयसेणमुणिसीसे ।
सण्णासभंजनेन य अगहियपुणुदिक्कऊ जादो ॥ ३३

परिवज्जिऊण पिच्छं चमरं घित्तूण मोहकलिदेण ।
उमग्गं संकलियं वागडविसएसु सव्वेसु ॥ ३४

इत्थीणं पुण दिक्का खुल्लयलोमस्स वीरचरियत्तं ।
कक्कसकेसग्गहणं छट्ठं गुणव्वदं णाम ॥ ३५

आयमसत्थपुराण पयच्छितं च अणहा किंपि ।
थिरइत्तामिच्छत्तं पवत्थियं मूढलोएसु ॥ ३६
सो सवणसंघबज्झो कुमारसेणो हु समयमिच्छत्तो ।
चत्तोवसमो रुद्दो कट्ठं संघं पवत्तवेदि ॥ ३७
सत्तसये तेवण्णे विक्कमरायस्स मरणपत्तस्स ।
णंदियडेवरगामे कट्ठो संघो मुणेयव्वो ॥ ३८
णंदियडेवरगामे कुमारसेणो हि णाम पव्वइऊ ।
कट्ठो दंसणभट्ठो जाउ सल्लहणाकाले ॥ ३९
ततो दुसएतीदे महुराये माहुराण गुरू णाहो ।
णामेण रामसेणो णिप्पिच्छियं च णियतेण ॥ ४०
सत्तमपयडिमिच्छं कहियं जं जिणिंदविंवेवासु ।
अप्पपरणि दुए सुय मम्मत्तबुद्धीए परिवसिणं ॥ ४१
एसो मम होइ गुरू अवरो णत्थित्ति चित्तपरियरणं ।
सगगुरुकूलाहिमाणे इयरेसु विभंगकरणं च ॥ ४२
जइ पउमणंदिणाहो सीमंधरसामिदिव्वणाणेण ।
ण विवोहइ तो समणो कहं सुमग्गं पयाणंति ॥ ४३
भूतबलिपुप्फयंता दाक्खिणदेशे [1]तहुत्तर धम्म ।
जं भासंति मुणिंदा [2]तत्तचं णिव्वियप्पेण ॥ ४४
दक्खिणदेशे विंझोपकूलये वीरचंदमुणिणामे ।
[3]अहारससए तीसे भिल्लियसंघं पत्तदेहिं ॥ ४५
सो णियसंघं किच्चा पडिक्कमणं तहय भिन्नकिरियाउ ।
वण्णाचारविवाइ जिणमग्गं स हु णिहणेदि ॥ ४६

---

[1] तहुत्तरे धम्मं? [2] तत्तचं? [3] अहारससये?

तत्तोवि कोवि भणिऊ गुरुगणहरपुंगवेहि मिच्छत्तं ।
पंचमकालवसाणे [1]सिच्छन्ताणं विणासो हि ॥ ४७
एक्को च्चिय मूलगुणो वीरंगजणामऊ जइ होइं ।
सो अप्पसुदोवि परं वीरोव्वयणंपवो होइ ॥ ४८
पुव्वापरियकयाइं अंगा होइं संचिऊण येयत्था ।
सिरिदेवसेणमुणिणा [2]धाराए वंवंसे तेण ॥ ४९
रइऊ दंसणसारो भव्वाण णवस्सए णउए ।
सिरिपासणाहगेहे सुपवित्ते माहसुद्धदसमीए ॥ ५०
रूसउ तूसउ लोऊ [3]सचं अरकंतयस्स साहुस्स ।
किं जूयं भए साजं विवज्जिय वानरेंद्रेण ॥ ५१

इति भट्टारकदेवसेणकृतो दर्शनसारः समाप्तः ॥

---

[1] सिद्धन्ताणं ? [2] धाराए संवसंतेण ? [3] सचं ?

# APPENDIX III.

## LIST OF MANUSCRIPTS ACQUIRED FOR GOVERNMENT.

# LIST OF MSS. ACQUIRED FOR GOVERNMENT.

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **साङ्गोपनिषदो वेदाः ।** | | | | | | |
| १ | अथर्वगृह्यपद्धतिः..... | वासुदेवः ... | ५२ | ९ | ३८ | १५९५ | अध्यायद्वयस्य. |
| २ | अथर्वचतुरध्यायिका ..... | ..... | ८ | ८ | ३० | ... | |
| ३ | अथर्वच्छन्दः ..... ..... | ..... | २ | ९ | २५ | ... | |
| ४ | परिशिष्टानि ..... | ..... | ५० | ८ | २६ | १४७१ | |
| | | | १५ | १० | २६ | १५३९ | |
| ५ | अथर्वपूर्वोत्तरतन्त्रम्..... | ..... | १७ | ७ | २१ | १७६६ | |
| ६ | अथर्वप्रातिशाख्यसूत्रम् ..... | ..... | ८ | ७ | १८ | ... | |
| ७ | अथर्वप्रातिशाख्यभाष्यम्..... | ..... | ३७ | १० | ३४ | ... | नवीनम्. |
| ८ | अथर्ववृहत्सर्वानुक्रमणिका ... | ..... | ८८ | १० | ३१ | ... | पटलानि ९. |
| ९ | सैव ..... ..... | ..... | ३३ | ८ | ३२ | ... | पटलानि ४. |
| १० | देव्या अथर्वशीर्षम् ..... | ..... | ६ | ८ | २० | ... | |
| ११ | आथर्वसंस्काराः ..... | ..... | ३४ | १३ | ३२ | ... | अपूर्णाः. |
| १२ | अथर्वसंहिता ..... | ..... | ४८२ | ९ | २५ | १७१९ | |
| १३ | तस्याः पदानि..... | ..... | ४२१ | ९ | ३० | १७६६ | |
| १४ | अथर्वसंहताविधेर्विवरणम् ... | कौशिकः ... | १७४ | ११ | ४० | १६८० | किञ्चिदूनम्. |
| १५ | उपनिषदः—ईशावास्योपनिषद् | ..... | ४२ | ९ | २८ | ... | |
| | केनोपनिषद्. | | | | | | |
| | कठवल्ल्युपनिषद्. | | | | | | |
| | प्रश्नोपनिषद्. | | | | | | |
| | मुण्डकोपनिषद्. | | | | | | |
| | माण्डूक्योपनिषद्. | | | | | | |
| | ऐतरीयोपनिषद्. | | | | | | |
| | तैत्तिरीयोपनिषद्. | | | | | | |
| १६ | ऋग्वेदसंहिता..... ..... | ..... | ४१० | १२ | ३२ | ... | |
| १७ | तस्याः पदपाठः ..... | ..... | ४८७ | ८ | २८ | ... | चतुर्थाष्टकपदपर्यन्तः. |
| १८ | काण्वसंहिता वृ० ..... | ..... | ६३ | ८ | ३७ | ... | |
| १९ | तस्या भाष्यम् अ० ८ ..... .. | अनन्तदेवः | ११६ | ११ | ३६ | ... | अ० ३२-४० |
| २० | कात्यायनीयगृह्यसूत्रम् ..... | ..... | २४ | ७ | २४ | ... | काण्डः १ |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २१ | तस्य भाष्यम् ..... | गदाधरः-वामनात्मजः | ८६ | २१ | ५६ | १७७३ | काण्डौ. |
| २२ | कात्यायनीयपरिशिष्टान्तर्गतमूल्याध्यायस्तद्भाष्यं च. | भा० गोपालः | ४ | १३ | ४८ | ... | |
| २३ | तदेव भाष्यम् ..... | स एव ..... | ४ | ११ | ४८ | १८१४ | |
| २४ | कौशिकीयकल्पव्याख्या ..... | ..... | ५५ | १५ | ४५ | १५६४ | |
| २५ | कालाग्निरुद्रोपनिषद्-नन्दिकेश्वरपुराणोक्ता. | ..... .. | ६ | १० | २८ | ... | |
| २६ | सर्वानुक्रमणिका ..... | कात्यायनः | ४३ | ८ | २७ | ... | |
| २७ | अनुवाकसंख्या ..... | ..... | ९ | ६ | २४ | ... | |
| २८ | ईशावास्यभाष्यम् ..... | शंकराचार्यः | ५ | १६ | ४० | ... | |
| २९ | उपनिषदः ..... | ..... | १५ | ११ | ३२ | ... | |
| | गारुडोपनिषद्<br>कालाग्निरुद्रोपनिषद्<br>रामपूर्वतापनीयोपनिषद्<br>मृत्युलाङ्गूलोपनिषद्<br>हनुमदुपनिषद्<br>रामोपनिषद्<br>योगराजोपनिषद्<br>ब्रह्मविद्योपनिषद्<br>नादबिन्दूपनिषद्<br>ध्यानबिन्दूपनिषद्<br>तेजोबिन्दूपनिषद्<br>योगतत्त्वोपनिषद्<br>नारायणोपनिषद्<br>नीलरुद्रोपनिषद्<br>पिण्डोपनिषद् | | | | | | | |
| ३० | उपनिषदः ..... | ..... | १८ | ८ | ३१ | ... | |
| | वासुदेवोपनिषद्<br>गोपीचन्दनोपनिषद्<br>हनुमदुपनिषद्.<br>रामोपनिषद्.<br>योगराजोपनिषद्.<br>महोपनिषद्.<br>मृत्युलाङ्गूलोपनिषद्.<br>कृष्णोपनिषद्-श्लोकबद्धा. | | | | | | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३१ | गर्गपद्धतिः | ..... | ६६ | १० | ३८ | ... | ..... |
| ३२ | गलितपदसीपिकाभाष्यम्-श्लोकबद्धम्. | लक्ष्मीधरः | ९ | १० | ४० | ... | नवीनम्. |
| ३३ | गृह्यतात्पर्यदर्शनम् | सुदर्शनाचार्यः | ११६ | १० | ४० | ... | नवीनम्. |
| ३४ | गृह्यसूत्रम् | पारस्करः | २९ | ११ | ३२ | ... | |
| ३५ | तदेव | स एव | ९५ | ७ | ३२ | ... | |
| ३६ | गोपथब्राह्मणम् | ..... | २१८ | ८ | ३३ | ... | |
| ३७ | तदेव पूर्वार्द्धम् | ..... | ७८ | ८ | ३२ | ... | |
| ३८ | गोभिलीयश्राद्धकल्पभाष्यम् | तार्किकभट्टशिष्यः | ६० | १० | ३२ | ... | अपूर्णम्. |
| ३९ | चरणव्यूहः | ..... | ६ | ९ | २० | १७२१ | |
| ४० | छान्दोग्योपनिषद् | ..... | ७२ | ९ | २८ | ... | |
| ४१ | निरुक्तम् | ..... | १७० | ८ | ३२ | ... | |
| ४२ | नीतिमञ्जरीभाष्यम् | द्याद्विवेदी | १३४ | १० | ४० | ... | नवीनम्. |
| ४३ | नैगेयानामृक्षु दैवतम् | ..... | २१ | ८ | ३६ | ... | |
| ४४ | पदार्थादर्शः | ..... | ४६ | ११ | ४८ | ... | नवीनम्. |
| ४५ | प्रतीहारभाष्यम् | वरदराजः | ९९ | १० | ४८ | ... | नवीनम्. |
| ४६ | बृहदारण्योपनिषद् | ..... | ७५ | ९ | ३० | ... | |
| ४७ | पुरुषसूक्तं सटीकम् | ..... | ८ | १० | ३७ | ... | |
| ४८ | भूनीलापञ्चसूक्तम् | ..... | ७ | ९ | २० | ... | |
| ४९ | मण्डलब्राह्मणम् | ..... | ११ | ६ | २० | ... | |
| ५० | मौनसूत्रम् | ..... | १४ | १० | ४० | ... | नवीनम्. |
| ५१ | रात्रिसूक्तं सटीकम् | ..... | ९ | ८ | ४० | ... | |
| ५२ | रामोत्तरतापिन्युपनिषद् | ..... | ७ | ९ | २७ | ... | |
| ५३ | रुद्रमन्त्रस्य टीका | ..... | ४० | १४ | २४ | ... | |
| ५४ | रुद्राध्यायो मैत्रायणीयस्थ | ..... | १४ | ८ | ३९ | ... | |
| ५५ | लघुरुन्यासः | ..... | ९ | ९ | २६ | ... | |
| ५६ | लाट्यायनसूत्रम् | ..... | ९६ | ९ | ३३ | ... | |
| ५७ | वंशब्राह्मणम् | ..... | ३ | ९ | ३१ | १९९१ | |
| ५८ | तदेव | ..... | १४ | ६ | ३६ | ... | |
| ५९ | वज्रशूच्युपनिषद् | ..... | ११ | १० | २८ | ... | |
| ६० | सैव | शंकराचार्यः | ३ | १३ | ३३ | ... | |
| ६१ | वाजसनेयिसंहिता | ..... | २७२ | ७ | २७ | ... | |
| ६२ | वैतानसूत्रम् | ..... | ३८ | ९ | ४० | १९६९ | अष्टाध्यायाः |
| ६३ | तदेव | ..... | ३३ | १० | ३२ | ... | नवमाध्यायात्सम्पूर्णम्. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ६४ | तस्य भाष्यम् ..... | ..... | ५० | १७ | ३० | ... | द्वितीयाध्यायादष्टमाध्यायपर्यन्तम्. |
| ६५ | शतपथब्राह्मणम् ..... | ..... | १०६५ | ९ | ३२ | ... | |
| ६६ | शान्तिभाष्यम्..... | वेदमिश्रः ... | ८ | १२ | ३५ | ... | त्रुटितम्. |
| ६७ | शान्तिसूक्तम्..... | ..... | ४ | ११ | ३२ | ... | |
| ६८ | शिक्षादिचतुष्टयम् ..... | ..... | २८ | ८ | २६ | ... | |
| ६९ | शिक्षा ..... | मण्डूकः ... | ३५ | ९ | ३१ | ... | |
| | ज्योतिः | | | | | | |
| ७० | शुक्लयजुर्ब्राह्मणम् ..... | ..... | १२ | ५ | १६ | ... | |
| ७१ | श्रौतसूत्रम्... ..... | ..... | १८ | १६ | १७ | ... | |
| ७२ | सर्वानुक्रमः..... | ..... | ३४ | ९ | ३४ | १७६३ | |
| ७३ | सांखायनगृह्यसूत्रम्..... | ..... | ४५ | ८ | २४ | १७३६ | प्रथमपत्राभावः. |
| ७४ | सांखायनारण्यकम् ..... | ..... | ३३ | १० | ३६ | १७४२ | |
| ७५ | सौरसूक्तम् ..... | ..... | ४ | १० | ३० | ... | प्रथमपत्राभावः. |
| ७६ | सूर्योपनिषद् ..... | ..... | ६ | ८ | १४ | ... | |
| ७७ | सूर्योपनिषद्देव्युपनिषच्च ..... | ..... | ६ | ७ | २७ | ... | |
| ७८ | हौत्रम् ..... | ..... | १० | ९ | २४ | ... | |
| ७९ | हौत्रमञ्जरी..... | जगन्नाथदीक्षितः | ४८ | ११ | ४६ | ... | नवीनम्. |
| | **धर्मशास्त्रम्.** | | | | | | |
| ८० | अङ्गिरास्मृतिः ..... | ..... | ४ | ८ | ४८ | ... | |
| ८१ | अङ्गिराबृहत्स्मृतिः ..... | ..... | ८ | ८ | ४० | ... | |
| ८२ | अश्वदानपद्धतिः ..... | ..... | ९ | १२ | २४ | १९०३ | |
| ८३ | आचारदीपकः ..... | नागदेवः ... | ११२ | ९ | २५ | ... | |
| ८४ | आचारप्रदीपाह्निकम् ..... | कमलाकरः. | ७८ | १२ | ३३ | १७८५ | |
| ८५ | आपस्तम्बस्मृतिः..... | ..... | ८ | ९ | ५२ | ... | |
| ८६ | आशौचत्रिंशती सटीका ..... | टी० आचार्यभट्टः | २० | १२ | ३४ | ... | २०।२१।२२ पत्राणि न सन्ति. |
| ८७ | आश्वलायनस्मृतिः ..... | ..... | ३३ | ११ | ४४ | १८८१ | |
| ८८ | आह्निकपद्धतिः ..... | शिवरामः ... | ७ | १५ | ४८ | १८३९ | |
| ८९ | उत्तरक्रियापद्धतिः ..... | याज्ञिकदेवः | २७ | ११ | ३८ | १६७२ | |
| ९० | एकादशीव्रतनिर्णयः ..... | देवकीनन्दनः | ११ | १० | ३० | १६८८ | |
| ९१ | औशनसस्मृतिः प्रथमाध्यायः. | ..... | ३ | ९ | ४० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ९२ | कात्यायनसूत्रपद्धतिः ..... | याज्ञिकश्रीदेवः | ६४ | ११ | २४ | १७८१ | |
| ९३ | सैव ..... | स एव ..... | ४८ | १२ | ४१ | १६२५ | प्रारम्भेऽध्यायद्वयं नास्ति. |
| ९४ | कालचन्द्रिका ..... | कृष्णभट्टः ... | ३४ | ११ | ३२ | ... | |
| ९५ | कालनिर्णयः सटीकः ..... | मू० माधवाचार्यः | १२ | १२ | ४० | १६५२ | |
| ९६ | कालनिर्णयप्रकाशः..... | रामचन्द्रभट्टः | १८८ | १० | ३८ | १८२१ | |
| ९७ | कुण्डाकृतिः ..... | रामः..... | १९ | १० | ३२ | ... | |
| ९८ | कृत्यरत्नावलिः ..... | रामचन्द्रभट्टः | १३९ | ८ | ३४ | ... | पत्रद्वयाभावः १०५।१०६. |
| ९९ | क्रियापद्धतिः सामवेदिनाम् ... | ..... | ६३ | ९ | २६ | ... | |
| १०० | गायत्रीपद्धतिः ..... | विश्वामित्रः | २९ | ६ | १८ | ... | |
| १०१ | गृह्यकारिका ..... | ..... | १७ | ८ | १९ | १६९५ | |
| १०२ | गृह्यपद्धतिः ..... | वासुदेवः ... | ८७ | ९ | २२ | १४५८ | चतुःसप्ततिपत्रादारभ्याष्टौ पत्राणि न सन्ति. |
| १०३ | गृह्यप्रकीर्णकम् ..... | ..... | ३० | ६ | २० | ... | |
| १०४ | जयन्तीनिर्णयः ..... | ..... | ११ | १३ | २० | १८६८ | |
| १०५ | जातककर्मपद्धतिः ..... | दामोदरः ... | ९ | १० | २८ | ... | अपूर्णा. |
| १०६ | ज्येष्ठाविधानम् ..... | ..... | ५ | ८ | १९ | ... | |
| १०७ | तिथिनिर्णयोद्धारः ... ..... | राघवभट्टः ... | १६ | १२ | २६ | १८७४ | |
| १०८ | तिथिप्रदीपिका ..... | रामसेवकः... | ५ | ७ | २६ | १८७७ | |
| १०९ | दक्षस्मृतिः ..... | ..... | ८ | ८ | ४५ | १८८१ | |
| ११० | दर्शश्राद्धविधिः ..... | ..... .. | १७ | १४ | २४ | ... | |
| १११ | दानखण्डः..... ..... | हेमाद्रिः..... | ३०१ | १२ | ४० | ... | अपूर्णः |
| ११२ | दानपञ्जिका ..... | रत्नाकरठक्कुरः | ३६ | १० | ५० | १६६१ | |
| ११३ | दानपद्धतिः..... | ..... ... | २३४ | १६ | ३८ | ... | अपूर्णा. |
| ११४ | दानरत्नाकरः ..... | चण्डीश्वरः. | ८२ | २० | ३५ | १७८४ | |
| ११५ | देवलस्मृतिः..... | ..... | ५ | ८ | ४२ | ... | |
| ११६ | धर्मशास्त्रोद्धृतवचनानि ..... | ..... | २२ | १० | २२ | ... | |
| ११७ | धर्मशास्त्रनिबन्धः ..... | फकीरचन्द्रः | २८ | ९ | ३० | ... | |
| ११८ | धर्मप्रवृत्तिः..... .... ..... | नारायणभट्टः | १७० | ११ | ३२ | १८४५ | |
| ११९ | नित्यकर्मपद्धतिः..... ..... | श्रीधराचार्यः | २५ | १० | ३२ | १४३४ | त्रुटिता. |
| १२० | नित्यपद्धतिः ..... | रामानुजाचार्यः | १० | १४ | २२ | .. | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १२१ | सैव ... ..... | श्रीधरः ..... | ८१ | १२ | ३० | १५८४ | प्रथमपत्रं नास्ति. |
| १२२ | नित्यविधिः ..... | ..... | १३ | ८ | २० | ... | |
| १२३ | निबन्धसारः ..... | वच्छियः ... | ३२९ | ११ | ४२ | १६३२ | प्रारम्भे १८९ पत्राणि न सन्ति. |
| १२४ | नीलोद्वाहपद्धतिः ..... | ..... | २० | ९ | ३२ | ... | |
| १२५ | पुत्तलविधानम् ..... | वाल्म्यः ..... | ३ | ९ | ३० | ... | |
| १२६ | पृथ्वीप्रेमोदयः ..... | प्रेमानिधिशर्मा | १८ | ११ | ४८ | ... | अपूर्णः |
| १२७ | प्रयोगरत्नम् ..... | नारायणः ... | ४२ | ९ | ३३ | १५२८ | अपूर्णम्. |
| १२८ | बहूचश्राद्धप्रयोगः ..... | ..... | १७ | १० | ३० | ... | |
| १२९ | बृहस्पतिसंहिता ..... | ..... | १९३ | ६ | २२ | ... | अपूर्णा. |
| १३० | बृहस्पतिस्मृतिः ..... | ..... | ४ | ८ | ४० | ... | |
| १३१ | भक्तिसिद्धान्तवृत्तिः ..... | गोकुलनाथः | १४ | ८ | २५ | १८११ | |
| १३२ | भोजनविधिः ..... | ..... | ३ | ८ | २४ | ... | |
| १३३ | मदनपारिजातः ..... | ..... | ३०७ | ११ | ४० | १६८३ | २०२ पत्रादारभ्य ५६ पत्राणि न सन्ति. |
| १३४ | मधुपर्कनिर्णयः ..... | ..... | १८ | १७ | २२ | ... | आरम्भे पत्रद्वयं नास्ति. |
| १३५ | महारुद्रजपविधिः ..... | ..... | २३ | ९ | २४ | १७५६ | |
| १३६ | महारुद्रपद्धतिः ..... | ..... | २० | १० | ३२ | १७३० | |
| १३७ | महाशान्तिः ..... | ..... ... | १७ | १० | ३७ | १६९६ | |
| १३८ | मृत्युंजयपद्धतिः ..... | ..... | २९ | ९ | ३२ | ... | |
| १३९ | यजुर्विवाहपद्धतिः ..... | ..... | ३४ | ९ | २१ | १५०३ | |
| १४० | यतीन्द्रमतदीपिका ..... | श्रीनिवासः | ३३ | ११ | ४३ | ... | |
| १४१ | यत्याचारसप्तर्षिपूजा ..... | ..... | ९ | १८ | ३९ | ... | |
| १४२ | यमस्मृतिः ..... | ..... | ६ | ९ | ४० | ... | |
| १४३ | याज्ञवल्क्यस्मृतिः मिताक्षरासहिता । व्यवहाराध्यायः. | ..... ... | १४१ | १० | ४८ | ... | |
| १४४ | रत्नदीपविधिप्रकाशः ..... ..... | ..... | ९१ | १० | ४० | ... | |
| १४५ | रामनिबन्धः .. ..... | क्षेमरामः ... | ६१ | १२ | ३२ | १८४४ | |
| १४६ | रामपद्धतिः ..... | रामानुजाचार्यः | १६ | ११ | ३२ | १८६७ | |
| १४७ | रुद्रीकल्पः ..... ..... | ..... | ७ | १० | १४ | १७७१ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १४८ | लघुपाराशरस्मृतिः ..... | ..... | २४ | ८ | ५० | १८८१ | |
| १४९ | लिङ्गप्रतिष्ठा ..... | ..... | ३८ | ८ | २४ | ... | |
| १५० | वाजसनेयिविवाहादिपद्धतिः ... | रामदत्तमन्त्री | ४१ | ९ | ४७ | १७४४ | |
| १५१ | वास्तुपद्धतिः ..... | ..... | ११ | १२ | ३० | १८८९ | |
| १५२ | वासिष्ठी शान्तिः..... ..... | ..... | १८ | ९ | २३ | १५४८ | |
| १५३ | विनियोगमाला ..... | ..... | १३ | १३ | ३२ | ... | आरम्भे काण्डचतुष्टयं नास्ति. |
| १५४ | विवाहतत्त्वम् ..... | रघुनन्दनः... | २३ | १३ | ४८ | ... | |
| १५५ | विष्णुस्मृतिः ..... | ..... | ६ | ८ | ४४ | ... | |
| १५६ | वृद्धशातातपस्मृतिः ..... | ..... | ४ | ८ | ४२ | ... | |
| १५७ | वृद्धहारीतस्मृतिः ..... | ..... | ५९ | १० | ४४ | १८८१ | |
| १५८ | वैश्वदेवः ..... | ..... | ३ | १२ | २४ | ... | |
| १५९ | वैष्णवानामाह्निकम् ..... | वल्लभदासः | ७१ | १० | २६ | ... | |
| १६० | वैष्णवोपयोगिनिर्णयः ..... | ..... | २८ | ८ | ३६ | १७३२ | आरम्भे पत्रद्वयं नास्ति. |
| १६१ | व्यवहारनिर्णयः ..... | मथारामभिश्रः | १७ | ११ | ४२ | ... | |
| १६२ | व्रतकौमुदी ..... | शंकरभट्टः ... | २२१ | ८ | ३२ | १८८७ | |
| १६३ | व्याघ्रस्मृतिः ..... | ..... | १६ | ८ | ५६ | १८८० | |
| १६४ | व्यासस्मृतिः ..... | ..... | ४ | ८ | ४२ | ... | |
| १६५ | शङ्खलिखितस्मृतिः ..... | ..... | २ | ८ | ४४ | ... | |
| १६६ | शङ्खस्मृतिः ..... | ..... | १६ | ८ | ४८ | ... | |
| १६७ | शान्तिकल्पः ..... ... | ..... | १७ | ७ | २८ | १६६८ | |
| १६८ | शान्तिपद्धतिः..... | ..... | ९ | १३ | ३० | १८८७ | |
| १६९ | शुल्बपरिशिष्टम् ..... | ..... | ७ | ९ | ३२ | १६८२ | |
| १७० | शौनकस्मृतिः ..... | ..... | ३१ | ८ | ५२ | ... | |
| १७१ | श्राद्धकल्पपरिशिष्टम् ..... | कात्यायनः | ३ | १२ | ३६ | ... | |
| १७२ | श्राद्धकल्पभाष्यम् ..... | गदाधरः ... | ६३ | १० | २८ | ... | |
| १७३ | श्राद्धोपयोगीनि वचनानि..... | अनन्तभट्टः | ३३ | १० | ४० | १६६८ | |
| १७४ | संध्योपासनविधिः ..... ... | ..... | ३ | १२ | ३२ | ... | |
| १७५ | संन्यासनिर्णयः ..... | पुरुषोत्तमः... | २८ | ९ | ३२ | ... | |
| १७६ | संप्रदायप्रदीपः..... | गदाभट्टः ... | ३३ | ११ | ३६ | ... | प्रथमपत्राभावः |
| १७७ | संवत्सरोत्सवकालनिर्णयः ... | ..... | ४२ | ११ | ३६ | ... | |
| १७८ | स एव ..... | भट्टनिर्भयरामः | २४ | ८ | २८ | १९२५ | |
| १७९ | संवर्तस्मृतिः..... | ..... | १० | ८ | ४८ | ... | |
| १८० | संस्कारप्रदीपः..... | ..... | १० | १४ | ४५ | ... | त्रुटितः. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १८१ | संस्कारादिधर्मशास्त्रम् ..... | ..... | १७० | १० | ४१ | ... | अपूर्णम्. |
| १८२ | समयसूक्तानि... ..... | ..... | १२ | ९ | २८ | १८४० | |
| १८३ | सहगमनविधिः ..... | ..... | १२ | ११ | २६ | १६९६ | |
| १८४ | स्मृतिमञ्जरी ..... | ... ... | ११ | ८ | २९ | ... | |
| १८५ | हारीतस्मृतिः ..... | ..... | ९ | ८ | ४२ | ... | |
| | **पुराणानि.** | | | | | | |
| १८६ | आदित्यपुराणम् ..... | ..... | १४९ | १० | ३४ | ... | |
| १८७ | गणेशपुराणम् ..... | ..... | ४७३ | ११ | ३६ | १८९२ | |
| १८८ | ब्रह्मोत्तरखण्डः ..... | ..... | ४७ | १७ | ४८ | ... | |
| १८९ | स एव ..... | ..... | १०६ | १२ | २६ | १७९२ | |
| १९० | भागवतक्रोडपत्राणि ..... | ..... | ३६ | १८ | ४८ | ... | |
| १९१ | भागवततत्त्वदीपः सटीकः ... | मू० वल्लभाचार्यः टी०वल्लभदीक्षितः | १३६ | १४ | ४० | ... | |
| १९२ | भागवतदशमस्कन्धानुक्रमणी. | वल्लभाचार्यः | ४ | ११ | ३० | १८७५ | |
| १९३ | भागवतस्वरूपविषयकशंकानिरासः | पुरुषोत्तमः... | ९ | १३ | २४ | ... | |
| १९४ | स एव ..... | श्रीनाथः ... | ६ | ९ | ३२ | ... | |
| १९५ | साभ्रमतीमाहात्म्यम् ..... | ..... | ३२ | ९ | ३१ | १९४७ | |
| १९६ | हरिलीलाख्याभागवतानुक्रमणी | बोपदेवः ... | ५४ | १० | २४ | ... | |
| | **न्यायशास्त्रम्.** | | | | | | |
| १९७ | अनुमानदीधितिव्याप्तिवादस्य... | ..... | ३० | ९ | ६४ | ... | अपूर्णम्. |
| १९८ | अनुमानलक्षणम् ..... | लक्ष्मीदासः | ४१ | ८ | ४९ | ... | त्रुटितम्. |
| १९९ | तर्कचन्द्रिका ..... | विश्वेश्वराश्रमः | १९ | १४ | ३० | १८८८ | |
| २०० | तर्कभाषाप्रकाशिका ..... | बलभद्रः ... | ५८ | १० | ४० | १६०० | ५-६-७ इति पत्रत्रयं नास्ति. |
| २०१ | तर्कसंग्रहदीपिका..... | अन्नंभट्टः ... | १४ | १४ | ४० | ... | |
| २०२ | न्यायबोधिनी-तर्कसंग्रहस्य टीका | शुक्करत्ननाथः | १९ | ११ | २६ | ... | |
| २०३ | न्यायलीलावती ..... | ..... | १९ | १६ | ४८ | ... | अपूर्णा. |
| २०४ | न्यायसिद्धान्तमञ्जरी ..... | भट्टाचार्यचूडामणिः | २३ | १३ | ४० | ... | प्रथमपत्रं नास्ति. |
| २०५ | भाषापरिच्छेदः ..... | भट्टाचार्यपद्माननः | ११ | ९ | ३२ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २०६ | मथुरानाथी सव्यभिचारस्य ... | ..... | १३ | ११ | ६४ | ... | |
| २०७ | व्याप्तिग्रहोपायदिप्पनम् ..... | गदाधरः ... | १९ | १० | ६४ | ... | |
| २०८ | सिद्धान्तचन्द्रोदयः —तर्कसंग्रहस्य टीका. | श्रीकृष्णदीक्षितः | ५० | ११ | ३६ | १८४६ | |
| २०९ | स एव ..... | स एव ..... | १२३ | ८ | ३० | ... | |
| २१० | सिद्धान्तमुक्तावली ..... | पञ्चाननः ... | ७९ | १० | ३२ | ... | |
| २११ | तस्या एव टीका..... | दिनकरः ... | १५४ | १२ | ४० | ... | |
| २१२ | सिद्धान्तलक्षणम्..... | गदाधरः ... | १३ | १० | ९० | ... | |
| | **सांख्यमीमांसायोगग्रन्थाः** | | | | | | |
| २१३ | जैमिनीयभावार्थचरणभाष्यं सटीकम् | मू० वल्लभाचार्यः टी० यदुपतिः | ११ | १३ | ४० | ... | |
| २१४ | जैमिनीयसूत्रभाष्यम्, द्वितीयाध्यायस्य प्रथमः पादः | वल्लभाचार्यः | १४ | १० | ३७ | ... | |
| २१५ | न्यायप्रकाशः ..... | आपदेवः ... | ५८ | १३ | ३२ | १८३४ | |
| २१६ | मीमांसाभाष्यम्, प्रथमाध्यायस्य प्रथमः पादः | शबरस्वामी. | १७ | ९ | ६४ | १६४३ | |
| २१७ | योगज्ञानम् ..... | आनन्दसिद्धः | ११७ | १० | ३२ | ... | |
| २१८ | योगशास्त्रम् ..... | कात्यायनः | ४ | १२ | ४० | ... | |
| २१९ | तदेव ..... | वसिष्ठः..... | २३ | १० | २८ | १४६३ | प्रारम्भे ५ पत्राणि न सन्ति. |
| २२० | सांख्यकारिका | कपिलः..... | ६ | ९ | ३ | ... | |
| २२१ | सांख्यतत्त्वकौमुदी ..... | वाचस्पतिमिश्रः | ३७ | ९ | ५२ | १७८० | |
| २२२ | हठदीपिका..... | स्वात्मारामः | १७ | ११ | ३२ | ... | अपूर्णा. |
| | **वेदान्तशास्त्रम्.** | | | | | | |
| २२३ | अध्यात्मविद्योपदेशः ..... | शंकराचार्यः | १८ | ११ | ३८ | १७५६ | |
| २२४ | अवधूतानुभूतिः ..... | अष्टावक्रः ... | २७ | ८ | २३ | ... | प्रारम्भपत्रहीना. |
| २२५ | अष्टावक्रः सटीकः..... | टी० विश्वेश्वरः. | ७६ | ९ | ३३ | १६९१ | |
| २२६ | आत्मानात्मविवेकः ..... | शंकराचार्यः. | ३ | १० | ३२ | ... | |
| २२७ | आविर्भावतिरोभाववादः ..... | पुरुषोत्तमः. | १० | १० | ३२ | ... | |
| २२८ | कथालक्षणं सटीकम् ..... | मू० आनन्दतीर्थः टी० जयतीर्थः | १८ | १० | ४० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २२९ | कारिकाः सटीकाः..... | मू० हरिरायः टी० गोकुलभट्टः | ९ | १० | ३२ | ... | |
| २३० | जलभेदटीका .... ..... | नारायणः | ३५ | ७ | २५ | १६६४ | |
| २३१ | तत्त्वत्रयनिरूपणम् ..... | वरदनायकसूरिः | १४ | १२ | ३२ | ... | |
| २३२ | पक्षीकरणम् ..... | सुरेश्वरः..... | २ | १४ | ४० | ... | |
| २३३ | बालावबोधः ..... | त्र्यम्बकः ... | ८६ | ११ | ३४ | १७०३ | |
| २३४ | भगवद्गीतातात्पर्यम् ... ..... | विट्ठलदीक्षितः | २ | १० | ३२ | ... | |
| २३५ | भगवद्गीता सटीका ..... | टी० वल्लभाचार्य. | २१३ | १० | ३५ | १८३८ | |
| २३६ | महावाक्यनिर्णयः..... | ..... | ७६ | ६ | १७ | ... | त्रुटितः. |
| २३७ | मानसोल्लासः ..... | रामतीर्थः ... | ६१ | ११ | ३८ | ... | |
| २३८ | योगवासिष्ठसारः सटीकः ..... | टी० महीधरः | २८ | १० | ४१ | ... | |
| २३९ | वेदान्तचन्द्रिका ..... | सदानन्दसरस्वती. | १९ | १० | २६ | १८४१ | |
| २४० | वेदान्ततत्त्वसारः ..... | रामानुजः ... | २२ | ११ | ३१ | ... | |
| २४१ | वेदान्तमन्त्रविश्रामतोपनिषत्(?) | शंकराचार्यः | २२ | ९ | १६ | १७०० | २१ पत्रं नास्ति. |
| २४२ | वेदान्ताधिकरणमाला ..... | भारतीतीर्थः | ४८ | २२ | ४० | १७९५ | |
| २४३ | सर्वदर्शनसंग्रहः ..... ..... | माधवाचार्यः | ६७ | १३ | ५० | १८९० | |
| २४४ | सिद्धान्तबिन्दुः. ..... | मधुसूदनसरस्वती. | ४२ | ९ | ३२ | ... | |
| २४५ | सिद्धान्तलेशसंग्रहः ..... | अप्पदीक्षितः | १२४ | १० | २८ | १७६१ | |
| २४६ | सारसंग्रहज्ञानभूषणभाष्यं भाषासहितम् | त्रिविक्रमानन्दः. | ३६३ | १२ | ३२ | ... | |
| | **व्याकरणम्.** | | | | | | |
| २४७ | अव्ययार्थनिरूपणम्..... | विट्ठलः ..... | ९ | १३ | ३२ | ... | |
| २४८ | कातन्त्ररूपमाला..... | भावसेनत्रिविद्यः. | १२२ | १० | ४० | १९३९ | |
| २४९ | गणपाठः..... | पाणिनिः ... | ३३ | १० | २६ | ... | |
| २५० | जैनेन्द्रव्याकरणम् ..... | ..... | ३९ | १० | २८ | १७०४ | |
| २५१ | धातुपाठः ..... | ..... | ११ | ... | ... | ... | द्वितीयपत्ररहितः. |
| २५२ | धातुपाठः कातन्त्रव्याकरणस्य. | ..... | २० | ९ | २९ | १९७६ | |
| २५३ | परिभाषापाठः..... | ..... | ४ | ९० | २७ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २५४ | परिभाषेन्दुशेखरः..... | नागेशः ... | ११३ | ७ | ३० | १७९७ | |
| २५५ | प्राकृतचन्द्रिका ..... | कृष्णभट्टः ... | ६४ | १० | ३८ | ... | नवीना. |
| २५६ | प्राकृतप्रकाशः मनोरमाख्यटीकासमेतः. | मू० वररुचिः टी० भामहः | ९ | १७ | ५६ | ... | |
| २५७ | प्राकृतलक्षणम्..... | चण्डः ..... | २० | ७ | ३२ | ... | |
| २५८ | रम्भात्याहारमण्डनम् ..... | ..... | ३ | १९ | ४५ | ... | |
| २५९ | वैयाकरणभूषणसारः..... | कोण्डभट्टः... | ५४ | १२ | ३४ | ... | त्रुटितः. |
| २६० | वैयाकरणसिद्धान्तरत्नाकरः... | रामकृष्णः... | ५९६ | १२ | ३६ | ... | |
| २६१ | शब्दरत्नम् .. ..... | ..... | ६७ | १३ | ३४ | ... | |
| २६२ | समासपटलम् ..... | वररुचिः ... | २ | ... | ... | १८०२ | |
| २६३ | सारस्वतटीका..... | माधवभट्टः... | ६६ | २३ | ६४ | ... | |
| २६४ | सिद्धान्तकौमुद्याः स्वरवैदिकी सटीका. | टी० जयकृष्णः. | ८९ | १४ | ४८ | ... | |
| २६५ | सिद्धान्तचन्द्रिकाव्याख्या तत्त्वदीपिका. | लोकेशः ... | ८० | १६ | ४८ | १७१६ | |
| २६६ | सिद्धान्तरत्नाकरः ..... | ..... | १० | १२ | ३० | ... | अपूर्णः. |
| २६७ | स्वरवैदिकीदिप्पणम्..... | जयकृष्णः... | १३ | १० | ४० | ... | अपूर्णम्. |
| २६८ | हैमव्याकरणढुण्ढिका ..... | ..... | १३० | १३ | ४४ | ... | अपूर्णा. |
| | **काव्यनाटकालंकारादि.** | | | | | | |
| २६९ | अनङ्गरङ्गः ..... | कल्याणमल्लः | ३० | १२ | ३२ | १९१० | |
| २७० | अमरुशतकं सटीकम् ..... | मू० अमरुः... | २९ | १० | ४२ | १६६५ | प्रथमपत्रहीनम्. |
| २७१ | तदेव ..... | टी० नंदलाल | ३४ | १२ | ४८ | ... | |
| २७२ | अलंकारसारः..... | बालकृष्णः | ७५ | ११ | ३२ | १७५८ | त्रुटितः. |
| २७३ | ईश्वरविलासकाव्यम् ..... | श्रीकृष्णः ... | ५५ | १० | ३६ | ... | |
| २७४ | उदयभानुकाव्यम्..... | अनन्तः ... | ७९ | ७ | ३२ | ... | त्रुटितम्. |
| २७५ | ऋतुसंहारकाव्यम् ..... | कालिदासः | २१ | | ३८ | १७५४ | |
| २७६ | कंसनिधनम् ..... | रामः ..... | ५१ | ११ | ४८ | ... | |
| २७७ | करुणालहरी ..... | जगन्नाथः... | ४ | १२ | ३ | ... | |
| २७८ | कर्पूरमञ्जरी सटीका..... | मू० राजशेखरः टी० वासुदेवः. | ६७ | ९ | ४६ | ... | नवीनं अपूर्णं च. |
| २७९ | कविकर्पटिः..... | शङ्खः ..... | १४ | १२ | १८ | १९१७ | |
| २८० | कादम्बरी पूर्वभागः..... | बाणः ..... | ११० | १ | ४५ | ... | त्रुटिता. |
| २८१ | तस्या एवोत्तरभागः..... | बाणतनयः... | १८० | ७ | ३२ | १८१६ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २८२ | कामन्दकनीतिसारः सटीकः... | मू० कामन्दकः | ४२ | १० | ४० | १८६२ | अपूर्णः. |
| २८३ | कामसमूहः ..... | अनन्तः... .. | २३ | १२ | २४ | ... | आद्यन्तहीनः. |
| २८४ | कार्तवीर्योदयकाव्यम् ..... | चन्द्रचूडः ... | ५५ | १० | ३२ | १६८० | |
| २८५ | काव्यप्रकाशः ..... | मम्मटः..... | ५० | १५ | ५० | १७२५ | |
| २८६ | काव्यप्रकाशकारिकाः ..... | ..... | ८ | ११ | ३० | ... | |
| २८७ | काव्यप्रकाशः सटीकः ..... | टी० देवनाथः | ६७ | १५ | ६० | १७१७ | प्रारम्भे ८ पत्राणि त्रुटितानि. |
| २८८ | काव्यप्रकाशः सटीकः ..... | टी० महेश्वरः | १८३ | १३ | ४८ | ... | |
| २८९ | काव्यप्रदीपः ..... | गोविन्दः ... | २४ | ११ | ४८ | ... | त्रुटितः |
| २९० | काव्यानुशासनं सटीकम् ..... | त्रयोः कर्ता वाग्भटः. | २९ | १५ | ६० | ... | |
| २९१ | किरातार्जुनीयकाव्यं सटीकम्. | मू० भारविः टी०अज्ञातः | ८४ | २५ | ६४ | ... | |
| २९२ | कृष्णबालचरित्रम् ..... | बिल्वमङ्गलः | २५ | ११ | ४० | १८७४ | |
| २९३ | कृष्णभक्तिकाव्यम् ..... | अनन्तदेवः | ८० | ९ | ३२ | ... | १२पत्रं नास्ति. |
| २९४ | कृष्णभक्तिचन्द्रिका..... | .. ..... | १६ | ९ | ५० | ... | आद्यन्तहीना. |
| २९५ | खण्डप्रशस्तिः..... | हनूमान्..... | २८ | ७ | ३२ | ... | |
| २९६ | सैव ..... | स एव ..... | १७ | १० | २४ | ... | |
| २९७ | गिरिजाकमलाविवादः ..... | शिवरामः .... | १८ | ८ | २८ | ... | |
| २९८ | गीतगोविन्दः ..... | जयदेवः ... | १९ | १२ | ३२ | १६०७ | |
| २९९ | चण्डकौशिकनाटकम् ..... | क्षेमीश्वरः ... | ३२ | ११ | ३४ | १६७४ | |
| ३०० | छन्दःशास्त्रम् ..... | पिङ्गलः ... | ८ | १४ | ४८ | १७९७ | |
| ३०१ | छन्दोमुक्तावली ..... | शंभुरामिश्रः | १० | १३ | ४३ | १८४९ | |
| ३०२ | जातिमाला ..... | सोमनाथः ... | ९ | १३ | ५० | ... | |
| ३०३ | दशकुमारचरितं पूर्वभाग :..... | दण्डी ..... | ६३ | ७ | २४ | ... | |
| ३०४ | दुर्घटश्लोकाः..... | ..... | ७ | १० | ३४ | ... | |
| ३०५ | दुर्घटकाव्यं सटीकम्..... | ..... | १७ | ९ | २६ | ... | |
| ३०६ | दूताङ्गदम् ..... | सुभटः ..... | ७ | ९ | २७ | ... | प्रारम्भे ३ पत्राणि न सन्ति |
| ३०७ | तदेव..... | स एव ..... | ११ | ६ | १६ | ... | |
| ३०८ | द्रौपदीवस्त्राहरणम् ..... | गोवर्धनः ... | ७ | ९ | ३२ | १८२४ | |
| ३०९ | नन्दोपाख्यानम् ..... | ..... | ९ | ११ | ४२ | ... | |
| ३१० | नलोदयकाव्यं सटीकम्..... | मू० रविदेवः टी०रामर्षिमिश्रः. | ३० | १६ | ४८ | १७७४ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३११ | तदेव ..... | दी० केशवादित्यः. | ३५ | ७ | १६ | १६९१ | |
| ३१२ | नीतिशास्त्रसमुच्चयः ..... | ..... | ८ | १२ | ४१ | ... | |
| ३१३ | पञ्चतन्त्रम् ..... | विष्णुशर्मा.. | १२२ | १४ | ४० | ... | |
| ३१४ | पद्यामृततरङ्गिणी सटीका प्रथमस्तरङ्गः | मू० हरिभास्करः टी० जयरामः | ... | ... | ... | ... | |
| ३१५ | पद्यावली ..... | विद्याभूषणः | २८ | १० | ४८ | ... | नवीना. |
| ३१६ | सैव ..... | स एव ..... | १६ | १० | ४० | ... | त्रुटिता. |
| ३१७ | पिङ्गलं सटीकम् ..... ..... | ..... | ३ | ११ | ४५ | ... | |
| ३१८ | पुरुषपरीक्षा ..... | विद्यापतिः | ११२ | ८ | ३५ | १८९१ | |
| ३१९ | प्रणयिमाधवचम्पूः ..... | माधवभट्टः... | ५१ | ८ | ३८ | ... | |
| ३२० | प्रस्तावरत्नाकरः ..... ... | ..... | २१ | १० | ३७ | ... | |
| ३२१ | प्रस्तावश्लोकाः..... | ..... | २८ | १० | ४३ | ... | आद्यन्तपत्राभावः. |
| ३२२ | बन्धकौमुदी ..... | नृसिंहः..... | ५ | १७ | ५३ | ... | |
| ३२३ | विहृणपञ्चाशिका भाषाटीकासमेता ..... ..... | मू० विहृणः... | १५ | ११ | ३२ | ... | |
| ३२४ | भक्तिमञ्जरी ..... | हर्षरामः .. | ६५ | १० | २६ | १८०२ | |
| ३२५ | भल्लटशतकम् ..... | भल्लटः ..... | ७ | १० | ६२ | ... | नवीनम्. |
| ३२६ | महानाटकम् ..... | हनूमान्..... | ९ | १२ | ३८ | १७५३ | |
| ३२७ | माधवानलकथानकम् ..... | आनन्दः ... | ११ | १२ | ३२ | १८६६ | |
| ३२८ | मुद्राराक्षसटीका ..... | महेश्वरः..... | ४३ | १३ | ६२ | १८४१ | नवीना. |
| ३२९ | मेघदूतं सटीकम् ..... | मू०कालिदासः टी० क्षेमहंसगणिः. | १८ | १६ | ६४ | १८५२ | |
| ३३० | मेघदूतटीका ..... ..... | ..... | १८ | १५ | ३८ | ... | अपूर्णा. |
| ३३१ | यदुवंशकाव्यम् ..... | काशीनाथः | ५० | १० | ३० | ... | |
| ३३२ | रघुवंशटीका ..... | मल्लिनाथः... | १०९ | १७ | ५६ | १८३७ | |
| ३३३ | रघुवंशदर्पणम्..... | हेमाद्रिः..... | ४६ | ८ | २३ | ... | त्रुटितम्. |
| ३३४ | रत्नावली ..... | श्रीहर्षः..... | ११ | १८ | ६४ | ... | |
| ३३५ | रम्भामञ्जरी टिप्पणसमेता ... | नयचन्द्रः ... | ११ | १२ | ६४ | १५३५ | |
| ३३६ | रसदीर्घिका ..... .. | विद्यारामः... | ६६ | ८ | २८ | ... | |
| ३३७ | रसविलासः ..... | भूदेवशुक्लः... | २५ | ११ | २५ | ... | अपूर्णः. |
| ३३८ | राजनीतिः ..... | चाणक्यः ... | ७४ | १२ | १६ | ... | |
| ३३९ | सैव ..... | स एव ..... | १८ | ९ | ३० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३४० | राधाविनोदकाव्यं सटीकम् ... | मू० टी० रामचन्द्रः | ९ | ११ | ३३ | ... | |
| ३४१ | तदेव ..... | स एव ..... | १८ | ९ | २६ | १८८३ | |
| ३४२ | रामकीर्त्तिकुमुदावलिः ..... | त्रिविक्रमः... | १८ | १० | ३२ | ... | अपूर्णा. |
| ३४३ | रामायणनाटकम्..... | सोमेश्वरदेवः | ८२ | ११ | ३७ | १५३७ | प्रारम्भे ७ पत्राणि न सन्ति. |
| ३४४ | रामार्याः..... | मुद्गलभट्टः ... | १२ | ८ | २४ | १८४१ | |
| ३४५ | वाणीभूषणम् ..... | दामोदरः ... | २९ | १० | ३२ | १८५६ | |
| ३४६ | विद्वज्जनमदभञ्जनकाव्यम् ... | ..... | ४ | ६ | २४ | १६६० | |
| ३४७ | विष्णुभक्तिकल्पलता सटीका | मू० पुरुषोत्तमः टी० महीदासः | ४२ | १४ | ४८ | ... | |
| ३४८ | वृत्तरत्नाकरटीका ..... | समयसुन्दरगणिः | ३१ | १५ | ३८ | १८१०० | |
| ३४९ | वृत्तरत्नाकरटीका ..... | सोमचन्द्रः... | ३१ | ११ | ३२ | ... | त्रुटिता. |
| ३५० | वृत्तरत्नाकरसेतुः ..... | हरिभास्करः | १९ | १७ | ४६ | १८६६ | |
| ३५१ | वृन्दावनशतकम् ..... | प्रबुधायनसरस्वती | २६ | ७ | १८ | ... | |
| ३५२ | वेणीसंहारनाटकम् ..... | नारायणः ... | ५२ | ११ | ३५ | १७०२ | प्रथमपत्राभावः |
| ३५३ | वेतालपञ्चविंशतिका ..... | वल्लभः ..... | ५० | ८ | ३४ | ... | असमाप्ता. |
| ३५४ | शालवाहनसप्तशती सटीका ... | मू० हालः टी० कुलबालदेवः | १२६ | ९ | ३८ | ... | नवीना. |
| ३५५ | शिवमहिमस्तवः ..... | मू० विष्णुः टी० चतुर्धरशिवः | १९ | १२ | ३५ | १८१२ | |
| ३५६ | शिशुप्रबोधालंकारः ..... | पुञ्जराजः ... | २१ | १५ | ५६ | ... | |
| ३५७ | शुकसूक्तिसुधाकरः ..... | शुकदेवः ... | ५७ | १० | ४८ | ... | नवीनः |
| ३५८ | शृङ्गारतिलकम् ..... | कालिदासः | २ | १३ | ४० | ... | |
| ३५९ | शृङ्गाररसमण्डनम् ..... | विद्वलेश्वरः... | १३ | ७ | २६ | १८८९ | प्रारम्भे ११ पत्रहीनम. |
| ३६० | श्रुतबोधः सटीकः..... | मू० वररुचिः टी० हंसराजः | १२ | १२ | ४२ | ... | |
| ३६१ | श्लोकसंग्रहः..... ..... | मणिरामः ... | ९५ | १० | ५२ | ... | नवीनः. |
| ३६२ | सभातरङ्गः ..... | ..... | १३ | १० | ३४ | ... | अपूर्णः. |
| ३६३ | सरस्वतीकण्ठाभरणम् ..... | भोजदेवः ... | १४९ | ७ | २८ | ... | अपूर्णम. |
| ३६४ | सरस्वतीकण्ठाभरणस्य टीका. | रामसिंहदेवः | ३२ | ११ | ४८ | ... | अपूर्णा नवीना च. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३६५ | सान्द्रकुतूहलम् ..... | कृष्णदत्तकविः | २३ | १० | ५८ | ... | नवीनम्. |
| ३६६ | सिंहासनद्वात्रिंशिका..... | ..... | ४६ | ११ | ४० | ... | |
| ३६७ | सैव ..... | ..... | १२४ | ४ | १६ | ... | त्रुटिता. |
| ३६८ | सुभाषितमुक्तावलिः ..... | ..... | ६ | १० | ३२ | ... | |
| ३६९ | सुभाषितसंग्रहः ..... | ..... | २३ | १२ | ३२ | ... | |
| ३७० | सूक्तिमुक्तावलिः ..... | जल्हणः ... | १६० | ८ | २३ | ... | अपूर्णा. |
| ३७१ | सूर्यशतकम्..... | मयूरः ..... | ७ | १४ | ४४ | ... | |
| ३७२ | सेव्यसेवकोपदेशः ..... | क्षेमेन्द्रः..... | ८ | ७ | ३२ | ... | नवीनः. |
| ३७३ | स्तवमाला ..... | ..... | ५१ | १० | ३२ | ... | |
| ३७४ | हंसदूतकाव्यम् ..... | रूपगोस्वामी | १५ | ९ | ४३ | ... | |
| ३७५ | हंसदूतं सटीकम् ..... | मू० रूपगोस्वामी. | २३ | ८ | ४ | ... | समाप्तिपत्ररहितम्. |
| ३७६ | हंसाष्टकादिसप्तदशाष्टकानि ... | ..... | ६ | १९ | ४८ | १७७२ | |
| ३७७ | हरिविलासकाव्यम् ..... | लोलम्बराजः | १५ | १२ | ३८ | ... | |
| ३७८ | हितोपदेशः..... | नारायणः ... | ८३ | ८ | ४६ | ... | |
| | **कोषाः.** | | | | | | |
| ३७९ | अभिधानरत्नमाला ..... | हलायुधः ... | ३५ | १३ | ३६ | १९९६ | |
| ३८० | अमरकोशः सटीकः..... | मू० अमरसिंहः टी० क्षीरस्वामी. | ४९ | ११ | ३९ | ... | अपूर्णः. |
| ३८१ | एकाक्षरनाममाला ..... | अमरकान्तः | ३ | ७ | १७ | ... | |
| ३८२ | एकाक्षरनाममाला ..... | ..... | ३ | ८ | २० | ... | |
| ३८३ | एकाक्षरनाममाला ..... | वररुचिः ... | १ | ९ | ४२ | ... | |
| ३८४ | धनंजयनाममाला ..... | धनंजयः ... | १५ | १२ | ३० | १७५७ | |
| | **ज्योतिःशास्त्रम्.** | | | | | | |
| ३८५ | अर्घकाण्डम् ..... | ..... | १६ | १४ | २४ | ... | |
| ३८६ | करणकुतूहलटीका ..... | एकनाथः ... | ४३ | १२ | ३० | ... | त्रुटिता. |
| ३८७ | कल्पचिन्तामणिः ..... | ..... | ४० | ९ | १४ | ... | |
| ३८८ | केरलप्रश्नः ..... | मूलदेवः ... | ८ | १२ | ३० | ... | |
| ३८९ | खवायणसंहिता ..... | ..... | २९ | १३ | ४८ | ... | अपूर्णा नवीना च. |
| ३९० | ग्रहलाघवस्य टीका ..... | विश्वनाथः... | ४७ | १८ | ४० | १७९१ | |
| ३९१ | सैव ..... ..... | स एव ..... | २२० | ६ | २१ | ... | |
| ३९२ | चन्द्रोन्मीलनटीका ..... | ..... | १२ | ९ | २८ | १८३१ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३९३ | जातकचन्द्रिका ..... | याज्ञिकनाथः | ३७ | ८ | २४ | १७७१ | |
| ३९४ | जातकाभिधानम् ..... | सिंहमल्लः ... | ४० | १३ | ४० | ... | अपूर्णम्. |
| ३९५ | जैमिनीयसूत्रव्याख्या ..... | बालकृष्णानन्दसरस्वती | ७७ | १३ | ३२ | १८५३ | १।४९।५०। पत्राणि न सन्ति. |
| ३९६ | ज्ञानप्रदीपः ..... | ..... | ३१ | १० | २८ | १७३२ | आरम्भे पत्रद्वयं नास्ति. |
| ३९७ | ज्योतिषकल्पतरुः ..... | कविचूडामणिः | ४६ | १५ | ३२ | १९०१ | |
| ३९८ | ज्योतिःप्रमुखानि प्रकरणानि... | ..... | २६२ | १२ | ३२ | ... | |
| ३९९ | ताजिकशास्त्रम् ..... | यवनाचार्यः | २० | १२ | २७ | १६२१ | |
| ४०० | पाशकके वली ..... | गर्गः ..... | १३ | १० | २५ | ... | |
| ४०१ | प्रश्नविनोदः..... | विश्रामात्मजः | १५ | १० | २० | १७८२ | प्रथमपत्राभावः |
| ४०२ | प्रश्नवैष्णवः ..... | नारायणसिद्धः | २५ | १७ | ३७ | ... | प्रथमपत्राभावः |
| ४०३ | प्रश्नसारः ..... | ब्रह्मदासः ... | ५ | १० | २८ | ... | |
| ४०४ | प्राणप्रश्नफलम्..... | ..... | ६ | ९ | ३२ | १८९९ | |
| ४०५ | मुष्टिप्रश्नचिन्तनम् ..... | ..... | ४ | ८ | २२ | ... | |
| ४०६ | मुहूर्ततत्त्वं सटीकम्..... | मू० टी० केशवः टी० गणेशः | ८० | १८ | ४० | १८१७ | |
| ४०७ | मेघमाला ..... | प्रजापतिः ... | ४५ | १२ | २५ | ... | |
| ४०८ | यन्त्रचिन्तामणिः सटीकः ... | चक्रधरः ... | २८ | ८ | १९ | १७९५ | |
| ४०९ | युद्धचिन्तामणिः ..... | ..... | ५ | १४ | २१ | ... | |
| ४१० | योगसारः ..... | ..... | ५३ | १० | ४० | ... | |
| ४११ | रोमशसिद्धान्तः गोलाध्यायः... | .. ..... | १३ | १२ | ४२ | ... | नवीनः. |
| ४१२ | लीलावती ..... | भास्कराचार्यः | २९ | १२ | ३२ | .... | |
| ४१३ | लीलावतीटीका ..... | गङ्गाधरः... | १०० | १० | ३२ | ... | |
| ४१४ | वर्षतन्त्रम् ..... | नीलकण्ठः | २५ | १३ | ३६ | ... | |
| ४१५ | वास्तुशास्त्रम् ..... | गिरिधरः ... | ३८ | १६ | ४० | १७७२ | |
| ४१६ | शतश्लोकी सटीका ..... | मू० त्रिविक्रमः टी० गोपीनाथः | १८ | १२ | ३२ | १८६२ | |
| ४१७ | शेषाङ्कगणना ..... | कमलाकरः | ४२ | ९ | ४० | १७९५ | |
| ४१८ | संकेतकौमुदी ..... | .. ..... | १८ | ११ | २० | ... | |
| ४१९ | सज्जनवल्लभः ..... | भानुपण्डितः | १६ | १० | २४ | ... | |
| ४२० | समरसारः ..... | रामः..... | ११ | ९ | ३२ | १८०८ | |
| ४२१ | सारोद्धारः ..... | मुञ्जादित्यः. | २३ | १३ | ३२ | १७२५ | |
| ४२२ | सुबोधजातकम् ..... | हरिदत्तः ... | ४ | १६ | ४८ | ... | |
| ४२३ | स्त्रीजातकपद्धतिः ..... | ..... | १४ | १५ | ३५ | ... | |
| ४२४ | हायनरत्नम् ..... | बलभद्रः ... | ३२५ | ९ | २३ | १८२३ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **वैद्यकम्.** | | | | | | |
| ४२५ | अष्टाङ्गहृदयटीका सूत्रस्थानम्. | अरुणदत्तः | ३४० | १३ | २९ | ... | प्रथमपत्ररहिता. |
| ४२६ | आत्रेयः ..... | ..... | २४२ | २१ | २७ | ... | आद्यन्तहीनः. |
| ४२७ | क्षेमकुतूहलम् ..... | क्षेमशर्मा ... | ३८ | १३ | ४८ | ... | नवीनम्. |
| ४२८ | चिकित्सासागरः ..... | वत्सेश्वरः ... | ३७ | १२ | ३४ | १७८५ | |
| ४२९ | निघण्टशेषः ..... | ..... | १८ | १० | ३४ | ... | |
| ४३० | निघण्टराजः अनुक्रमणीसमेतः. | नरहरिः..... | १९६ | ८ | ४० | १७४२ | |
| ४३१ | पाकावली ... ..... ..... | ..... | १६ | १६ | ४० | १६२६ | |
| ४३२ | बालचिकित्सा ..... | ..... | ११ | १२ | २६ | १६२६ | |
| ४३३ | बालतन्त्रम् ..... | कल्याणः... | १५ | १२ | २७ | ... | आद्यन्तहीनम्. |
| ४३४ | मनोरमावैद्यकम् ..... | बिडूपः..... | २३ | १२ | ३५ | १७८७ | |
| ४३५ | मल्लप्रकाशः..... | लोकनाथः... | ५८ | ९ | ३२ | १६३५ | |
| ४३६ | योगचिन्तामणिः..... | श्रीहर्षकीर्त्तिः | १७७ | ६ | ३२ | १७९५ | |
| ४३७ | योगमाला—भाषासमेता..... | आनन्दसिद्धः | ८९ | १२ | २८ | १७९५ | |
| ४३८ | योगसारसंग्रहः ..... | तुलसीदासः | २८ | १२ | २४ | ... | |
| ४३९ | रसरत्नाकरः कायाकल्पाध्यायः | नित्यनाथसिद्धः. | २ | १२ | ४० | ... | |
| ४४० | वैद्यमनोत्सवः ..... | नयनसुखः... | ११ | १५ | ४४ | १८१० | |
| ४४१ | वैद्यविनोदः..... | शंकरः ..... | ११८ | ४ | ३२ | १७६२ | |
| ४४२ | संनिपातचिकित्सा ..... | .. ..... | १६ | ४ | ३२ | १८०३ | |
| ४४३ | सिद्धयोगः ..... | वृन्दः..... | १९३ | ११ | ४० | १७९७ | |
| | **मन्त्रशास्त्रम्.** | | | | | | |
| ४४४ | अकुलागमकल्पः..... | ..... | ५३ | ७ | २८ | १७९८ | |
| ४४५ | आसुरीकल्पः ..... | ..... | ५१ | ६ | २० | ... | |
| ४४६ | उद्धारकोषः ..... | दक्षिणामूर्त्तिः | २८ | ९ | ४० | ... | |
| ४४७ | कक्षपुटम् ..... | नागार्जुनः... | २८ | १२ | ३२ | १८९० | |
| ४४८ | तदेव ..... | स एव ..... | ८३ | १० | ३२ | १८६५ | |
| ४४९ | कुलार्णवः ..... | ..... | २१४ | ६ | २३ | १७८३ | प्रारम्भे पत्रद्वयं नास्ति. |
| ४५० | कौलरहस्यम् ..... | तरणिः..... | १० | १० | २१ | ... | |
| ४५१ | चतुर्विंशतिगायत्री ..... | ..... | २ | ९ | ३५ | ... | |
| ४५२ | दक्षिणामूर्तिसंहिता ..... | ..... | ५९ | ९ | ४१ | ... | त्रुटिता. |
| ४५३ | दुर्गाटीका शारदालिपिः ..... | जयनारायणः | १० | १३ | ५६ | ... | अपूर्णा. |
| ४५४ | दुर्गाबीजानि ..... | ..... | ८ | ९ | १६ | १९१३ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ४५५ | नामचन्द्रिका ..... | रघुनाथः ... | ८८ | १२ | ३४ | ... | |
| ४५६ | पुरश्चरणविधिः..... | ..... | ७९ | १० | ३० | ... | प्रथमपत्राभावः |
| ४५७ | मधुराष्टकविवरणम् ..... | ..... | ९ | १० | ४० | ... | |
| ४५८ | मन्त्रकोषः ..... | आशादित्यः | २९५ | ८ | ३२ | ... | |
| ४५९ | मन्त्रविभागः ..... | भास्करः ... | ७ | ८ | २० | ... | |
| ४६० | मरीचित्तन्त्रम् ..... | ..... | १५ | १० | ३० | ... | त्रुटितम्. |
| ४६१ | महिम्नःस्तोत्रं सभाष्यम् ..... | ..... | ११ | १० | ३२ | ... | |
| ४६२ | मातृकानिघण्टुः ..... | महीधरः ... | ३ | ११ | ३७ | ... | |
| ४६३ | मृतितत्त्वम्. शारदालिपिः ..... | ..... | १४ | १९ | ८० | ... | त्रुटितम्. |
| ४६४ | योगरत्नावली सटीका ..... | मू० नागार्जुनः टी० गुणाकरः. | २३ | १४ | २६ | ... | |
| ४६५ | लघुसप्तशती ..... | पृथ्वीधराचार्यः. | ६ | ६ | १७ | ... | |
| ४६६ | लघुस्तवः ..... | लक्ष्वाचार्यः | ९ | ७ | १७ | ... | |
| ४६७ | शिवसंहितायां मन्त्रयोगप्रकरणम्. | ..... | २९ | ११ | ४० | ... | |
| ४६८ | षोढा न्यासः ..... | ..... | १६ | २२ | १७ | १८५६ | |
| | **दिगम्बरपुस्तकानि.** | | | | | | |
| ४६९ | अष्टाह्निककथा ..... | हरिसेनः ... | १२ | ११ | ४३ | ... | |
| ४७० | आयज्ञानतिलकं सटीकम् ... | मू० टी० वोसरिभट्टः। दामनन्दिशिष्यः | ४५ | १३ | ४८ | ... | |
| ४७१ | आराधनाकथाकोशः ..... | नेमिदत्तो मल्लिभूषणशिष्यः | २४४ | १० | ३० | १८५४ | |
| ४७२ | स एव ..... | स एव ..... | १७६ | १५ | ३१ | ... | |
| ४७३ | आवश्यकविवरणम्..... | ..... | ६१ | ८ | ३२ | ... | प्रथमपत्राभावः |
| ४७४ | इन्द्रध्वजपूजा..... | विश्वभूषणभट्टारकः. | १४५ | १० | ३२ | १८७९ | |
| ४७५ | उपदेशरत्नमाला ..... | सकलभूषणः | १०६ | ११ | ४४ | १८६८ | |
| ४७६ | उपासकाध्ययनं श्लोकबद्धम् ... | समन्तभद्रः | १३ | ९ | ३२ | १८२४ | |
| ४७७ | एकीभावस्तोत्रटीका ..... | वादिराजः... | १९ | ८ | ३२ | ... | |
| ४७८ | कथाकोशः ..... | ..... | १५४ | ११ | ४८ | १५९१ | |
| ४७९ | कर्णामृतपुराणम्. ..... | केशवसेनः | ३८ | १० | ३४ | ... | त्रुटितम्. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ४८० | कर्मकाण्डगाथा ..... | नेमिचन्द्रः .. | १६ | ७ | २७ | ... | |
| ४८१ | क्रियाकलापः सटीकः ..... | टी०प्रभाचन्द्रः | १४१ | १० | ३४ | ... | अपूर्णः. |
| ४८२ | क्षत्रचूडामणिः. ..... | वादीभसिंहसूरिः | ३१ | ११ | ३६ | ... | |
| ४८३ | गोमटसारः भाषासहितः ..... | मू०नेमिचन्द्रः | १४४ | १५ | ५६ | ... | अपूर्णः. |
| ४८४ | चतुर्विंशतितीर्थंकरपूजा ..... | ..... | ४८ | १० | ३६ | ... | |
| ४८५ | चन्द्रप्रभचरित्रम्..... | वीरनन्दिः... | १०८ | १० | ४० | ... | |
| ४८६ | तस्यैव पञ्जिका ..... | ..... | ६३ | ११ | ४० | १५९७ | |
| ४८७ | चन्द्रप्रभचरित्रम्..... | रामोदरकविः धर्मचन्द्रशिष्यः | १४८ | ११ | ४० | १८७५ | |
| ४८८ | छेदपिण्डः मा० ..... | इन्द्रनन्दिः... | २१ | १० | ३२ | .. | प्रथमपत्राभावः |
| ४८९ | जम्बूस्वरित्रम् ..... | ..... | ६६ | १३ | ४० | १८६६ | |
| ४९० | जिनदत्तकथासमुच्चयः..... | गुणभद्राचार्यः | ४५ | १२ | ३२ | ... | |
| ४९१ | जिनसहस्रनामस्तोत्रं सटीकम् | मू० जिनसेनाचार्यः | ११० | १४ | ३२ | ... | |
| ४९२ | जिनसंहिता ..... | ..... | १८ | ११ | ३२ | ... | अपूर्णा. |
| ४९३ | जिनसहस्रनाम ..... | आशाधरः... | ५ | १४ | ४० | ... | |
| ४९४ | जैनपूजापद्धतिः ... ..... | गुणचन्द्रः | १११ | १२ | ४० | १८८३ | |
| ४९५ | ज्ञानसूर्योदयनाटकम् ..... | वादिचन्द्रः | ६१ | ९ | २५ | १७८९ | |
| ४९६ | ज्ञानार्णवः ..... | शुभचन्द्रः... | १४० | ९ | ३३ | १६४७ | |
| ४९७ | ज्ञानार्णवटीका ..... | टी० नयविलासः | ६७ | १३ | ३८ | ... | अपूर्णा. |
| ४९८ | ज्ञानार्णवस्थगद्यटीका ..... | विद्यानन्दिः | ११ | ९ | ३६ | ... | |
| ४९९ | तत्त्वार्थसूत्रं हिन्दीभाषासहितम् | मू०उमास्वातिवाचकः | ५६ | ... | ... | ... | |
| ५०० | तत्त्वार्थसूत्रं सटीकम् अध्यायः१ | मू० सं०उमास्वातिवाचकः | ५२ | १० | ४० | ... | |
| ५०१ | तत्त्वार्थराजवार्तिकम् ..... | ..... | ६९ | १० | ४१ | ... | |
| ५०२ | तत्त्वार्थसारः ..... | अमृतचन्द्रसूरिः | ४३ | ९ | ३२ | ... | |
| ५०३ | त्रिभङ्गी मागधी..... | ..... | २० | ६ | २८ | ... | अपूर्णा. |
| ५०४ | त्रिवर्णाचारः ..... | ..... | ३४ | ९ | २८ | ... | |
| ५०५ | त्रिषष्टिलक्षणं पुराणम् ..... | गुणभद्राचार्यः | ९२४ | १० | ४० | ... | |
| ५०६ | त्रैलोक्यदीपकः ..... | इन्द्रवामदेवः | ८२ | ११ | ३२ | ... | |
| ५०७ | दर्शनसारः हिन्दीभाषासहितः | मू० देवसेनः. | १०० | १४ | ३८ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५०८ | दशलक्षणजयमाला टिप्पणसमेता. | ..... | १० | ६ | ३४ | ... | |
| ५०९ | द्रव्यसंग्रहः टिप्पणसहितः..... | ..... | ७ | ६ | ३० | १८२६ | |
| ५१० | द्वादशाङ्गश्रुतपूजा ..... | ..... | ४ | ११ | ३४ | ... | |
| ५११ | द्विःसंधानकाव्यं सटीकम् ..... | मू०धनंजयःटी० नेमिचन्द्रः... | २१५ | १५ | ५२ | ... | |
| ५१२ | द्विःसंधानकाव्यम् ..... | धनंजयः ... | ३० | १० | ३७ | ... | नवीनं अपूर्णंच |
| ५१३ | धर्मपरीक्षा ..... | अमितगतिः | १०९ | १२ | ३६ | ... | |
| ५१४ | धर्मशर्माभ्युदयकाव्यम् ..... | हरिचन्द्रः... | ११५ | ९ | ४० | ... | |
| ५१५ | धर्मामृतनामा सूक्तिसंग्रहः उत्तरार्द्धम् | आशाधरः... | ५२ | १० | ३२ | १५७८ | |
| ५१६ | स एव सटीकः टीकानाम भव्यकुमुदचन्द्रिका. | सएव ..... | १६२ | ११ | ४३ | १८०० | |
| ५१७ | स एव सटीकः सैव ..... | स एव ..... | १५० | ११ | ४३ | ... | |
| ५१८ | नवग्रहपूजा..... ..... | ..... | ८ | ८ | ३२ | ... | |
| ५१९ | नयचक्रं सटीकम् ..... | देवसेनः ... | ९ | १० | ३२ | ... | |
| ५२० | निर्दुःखसप्तमीकथा ..... | ..... | २ | १२ | ४० | ... | |
| ५२१ | नीतिसारः ..... | इन्द्रनन्दिः... | ६ | १० | ३६ | १७६१ | |
| ५२२ | नेमिनाथपुराणम् ..... | नेमिदत्तः ... | १९५ | १० | ३६ | १७२७ | |
| ५२३ | न्यायदीपिका ..... ..... | धर्मभूषणाचार्यः वर्द्धमानभट्टारकशिष्यः | ४८ | ८ | ३६ | १८९९ | |
| ५२४ | पंचमेरुपूजा जयमाला ..... | ..... | ६ | १० | ४० | ... | |
| ५२५ | पद्मनन्दिपञ्चविंशतिका ..... | पद्मनन्दिः ... | ७० | १० | ३६ | ... | |
| ५२६ | पद्मनाभपुराणम् ..... | शुभचन्द्रः.. | १२० | १० | ४० | ... | |
| ५२७ | पद्मपुराणम् ..... | रविषेणः ... | २४१ | १५ | ५२ | ... | अपूर्णम्. |
| ५२८ | पद्मावत्यष्टकव्याख्या ..... | ..... | ९ | १६ | ५६ | ... | |
| ५२९ | परीक्षामुखं वृत्तिसहितम् ..... | मू० माणिक्यनन्दिः | ... | ... | ... | ... | |
| ५३० | पाण्डवपुराणम् ..... | श्रीभूषणः ... | १६७ | १५ | ३४ | १७३१ | अपूर्णम्. |
| ५३१ | पार्श्वनाथक्रमणम् ..... | पद्मनन्दिः ... | ५ | १० | ३२ | ... | |
| ५३२ | पार्श्वनाथपुराणं सर्गचतुष्टयम्. | वादिचन्द्रः... | ३८ | ९ | २८ | ... | |
| ५३३ | पुरुषार्थसिद्ध्युपायः ..... | अमृतचन्द्रसूरिः | १७ | ७ | ४० | ... | |
| ५३४ | पूजापद्धतिः ..... | ..... | ३० | ९ | २८ | १५३४ | |
| ५३५ | प्रद्युम्नचरित्रम्..... | सोमकीर्त्याचार्यः | १९५ | ११ | ३६ | १८७५ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि. वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५३६ | प्रबोधसारः..... | यशःकीर्तिः | २७ | ९ | ३२ | ... | पत्रं२६नास्ति. |
| ५३७ | प्रायश्चित्तचूलिका सटीका ... | मू० श्रीगुरुदासः टी० नन्दिगुरुः | २८ | १२ | ४८ | ... | |
| ५३८ | प्रायश्चित्तसमुच्चयः सटीकः ... | मू० श्रीनन्दिगुरुः टी०श्रीगुरुदासः. | ३४ | १३ | ६४ | ... | नवीनः. |
| ५३९ | भक्तामरस्तोत्रटीका ..... | ब्रह्मरायमल्लः | ३१ | १३ | ४० | ... | |
| ५४० | सैव ..... | स एव ..... | ५३ | १३ | ३० | ... | |
| ५४१ | भद्रबाहुचरित्रम् ..... | रत्ननन्दिः.... | १८ | १२ | ४० | १७६६ | |
| ५४२ | भविष्यदत्तचरित्रम्..... | श्रीधरः..... | ३५ | १५ | ५० | ... | |
| ५४३ | भावसंग्रहः..... | वामदेवपंडितः | ४९ | ९ | ३० | ... | |
| ५४४ | मांगीतुंगीगिरिपूजा..... | विश्वभूषणः | १४ | १० | ३४ | ... | |
| ५४५ | मिथ्याज्ञानखण्डणं भाषामिश्रितम् | ..... | २२३ | १० | २७ | ... | |
| ५४६ | मूलाचारप्रदीपः ..... | सकलकीर्तिः | १२५ | १२ | ३८ | १४७७ | |
| ५४७ | यशस्तिलककाव्यस्य सोमदेवकृतस्य पञ्जिका आश्वासा:७ | श्रीदेवः..... | ३४ | १० | ६० | ... | अपूर्णा. |
| ५४८ | यशोधरचरित्रं श्लोकबद्धम् ... | ..... | १६ | १० | ३२ | ... | |
| ५४९ | तदेव... ..... | सोमकीर्त्तिः | २७ | १५ | ४१ | ... | |
| ५५० | तदेव ..... | वासवसेनः | ६२ | ८ | ३२ | ... | अपूर्णम्. |
| ५५१ | रत्नत्रयीजयमाला ..... | ..... | ६ | ५ | ३२ | ... | |
| ५५२ | रामपुराणम्..... | सोमसेनः ... | १७९ | १५ | ४४ | ... | |
| ५५३ | राखीमुनिकथा-विष्णुकुमारकथा वा. | ..... | ४ | १२ | ३४ | .. | |
| ५५४ | विमलनाथपुराणम् ..... | कृष्णजिष्णुः | १२४ | १० | ३२ | १७८९ | |
| ५५५ | वृषभनाथचरित्रम् ..... | सकलकीर्तिः | २५६ | ९ | ३२ | ... | |
| ५५६ | व्रतोद्यापनजयमाला ..... | ..... | १९ | १० | २० | ... | |
| ५५७ | शान्तिचक्रम्. ..... | ..... | २ | १२ | ४६ | ... | |
| ५५८ | श्रावकाचारः ..... ..... | ब्रह्मनेमिदत्तः | २४ | १० | ३२ | १६११ | |
| ५५९ | स एव सटीकः..... .. | टी०आशाधरः | ३४ | ११ | ४१ | ... | |
| ५६० | श्रावकाचारसारोद्धारः ..... | पद्मनन्दिः... | ४९ | १९ | ४० | ... | अपूर्णः |
| ५६१ | श्रावकाणां प्रायश्चित्तम् ..... | ..... | १० | १२ | ४८ | ... | |
| ५६२ | श्रीपालचरित्रं श्लोकबद्धम्..... | विद्यानन्दिमुनिः | ५१ | ११ | ४८ | ... | त्रुटितम्. |
| ५६३ | श्रीपालचरित्रं श्लोकबद्धम्..... | सकलकीर्तिः | ४० | ११ | ३२ | ... | |
| ५६४ | सङ्घाधिपावली..... | ..... | २४ | १० | ३२ | १६७१ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५६५ | समाधितन्त्रबालावबोधः भाषा. | ... ... | १६६ | १२ | ३६ | ... | प्रथमपत्राभावः |
| ५६६ | सम्मेदशिखरमाहात्म्यम् ..... | दीक्षितदेवदत्तः | ६७ | १२ | ४० | १८६४ | |
| ५६७ | सरस्वतीटीका..... | ..... | २४ | १३ | ४० | ... | |
| ५६८ | स्तोत्रमाला..... | ..... | २८९ | ११ | १८ | ... | |
| ५६९ | सैव ..... | ..... | २०५ | ११ | २५ | ... | |
| ५७० | हरिवंशपुराणम् ..... | ब्रह्मजिनदासः | ३३९ | १० | ३४ | ... | |
| ५७१ | होलिकारेणुपर्वचरितम्..... | जिनदासः... | ३३ | १२ | ३६ | ... | |
| | **श्वेताम्बरपुस्तकानि.** | | | | | | |
| ५७२ | अनुयोगद्वारसूत्रस्य टीका .... | हेमचन्द्रः ... | ८९ | १७ | ५८ | ... | |
| ५७३ | अम्बडकथा .. ..... | मुनिरत्नम् ... | ३२ | १७ | ३८ | ... | अपूर्णा. |
| ५७४ | अलंकारचूडामणिविवेकः ... | हेमचन्द्रः ... | ६२ | १७ | ६८ | १६४१ | |
| ५७५ | आचारप्रदीपः..... ..... | रत्नशेखरः ... | ७३ | १३ | ५५ | ... | |
| ५७६ | आलोचनागाथाः ..... | ..... | ६ | ११ | ४४ | ... | |
| ५७७ | आवश्यकनिर्युक्त्यवचूर्णिः .. | ज्ञानसागरः | ८३ | २० | ६४ | ... | |
| ५७८ | उक्तिरत्नाकरः ..... | साधुसुन्दरः | १७ | १२ | ५२ | ... | |
| ५७९ | उत्तराध्ययनावचूरिः ..... | ..... | ३६ | ११ | ८० | १५१२ | |
| ५८० | उपदेशरसालः भाषा.. ..... | ..... | ९ | १५ | ४० | १८२२ | |
| ५८१ | उपपातिकवृत्तिः ..... | अभयदेवः... | ७६ | १४ | ४४ | १६६५ | |
| ५८२ | कथाकोशः..... | ..... | ३६ | १७ | ६८ | ... | |
| ५८३ | स एव .. ..... | ..... | ५४ | १५ | ४४ | ... | अपूर्णः. |
| ५८४ | कर्मग्रन्थः सटीकः ..... | देवेन्द्रसूरिः | ११७ | १५ | ५४ | ... | अपूर्णः. |
| ५८५ | कल्पसूत्रं सावचूरि ..... | ..... | ३१ | ... | ... | १४६९ | |
| ५८६ | कुमारपालप्रबन्धः ..... | ..... | १० | १८ | ५२ | ... | |
| ५८७ | कुमारविहारशतकम्..... | ..... | ९ | १८ | ६० | ... | |
| ५८८ | कूर्मापुत्रचरित्रम् ..... | माणिक्यसूरिः | ११ | १२ | ३२ | ... | |
| ५८९ | काव्यकल्पलता ..... | अमरचन्द्रः. | ६४ | २१ | ५३ | १५१४ | |
| ५९० | गुरुगुणषट्त्रिंशतिका सटीका ... | ..... | १ | ... | ... | ... | |
| ५९१ | छन्दःकोशः सटीकः ..... | मू० रत्नशेखरसूरिः टी०चन्द्रकीर्तिसूरिः | १३ | १४ | ५२ | १६६७ | |
| ५९२ | जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिचूर्णिः ..... | ..... | ३४ | १५ | ३४ | १५७६ | |
| ५९३ | जम्बूद्वीपसंग्रहणी सटीका .. | मू० मा० हरिभद्रसूरिः टी०प्रभानन्दसूरिः | १६ | १६ | ४५ | १७०३ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि | पंक्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५९४ | जिनशतकं पञ्जिकासहितम् ... | मू० जम्बूमुनिः टी० शम्बसाधुः | २८ | १८ | ५४ | ... | |
| ५९५ | तदेव ..... | टी० शम्बसाधुः | २३ | १७ | ६१ | ... | |
| ५९६ | तीर्थकल्पः ..... | जिनप्रभसूरिः | १६१ | १८ | ४० | ... | नवीनः |
| ५९७ | दानचतुष्टयकथा अष्टप्रकारिपूजाप्रकरणं च मागधी. | विजयचन्द्रगणिः | ३४ | १३ | ४४ | १६१८ | |
| ५९८ | दानादिकथा ..... | शुभशीलः. | ३२ | १६ | ३६ | ... | |
| ५९९ | दिनकृत्यप्रकरणम् ..... | ..... | १० | १३ | ४८ | ... | |
| ६०० | दीपसागरप्रज्ञप्तिः..... | ..... | ७ | १५ | ४४ | ... | नवीना. |
| ६०१ | द्रौपदीस्वयंवरः बालभारतस्य... | अमरचन्द्रः. | ५ | ७ | २६ | ... | |
| ६०२ | धर्मकल्पद्रुमः ..... | ..... | ८३ | १५ | ४५ | १७११ | त्रुटितः. |
| ६०३ | नमस्कारचक्रलघुपञ्जिका..... | भद्रगुप्तस्वामी | १० | १७ | ६२ | १५५८ | |
| ६०४ | नलरासः..... ..... | वाचकनयसुन्दरः | १०५ | १२ | ३८ | १६९१ | |
| ६०५ | नव्यबृहत्क्षेत्रसमासः..... | सोमतिलकः | ८ | १९ | ५५ | १४६३ | |
| ६०६ | नारचन्द्रम् ..... | नरचन्द्रसूरिः | २१ | ११ | ३२ | ... | |
| ६०७ | निरयावलिविवरणम्..... | चन्द्रसूरिः.... | १२ | १७ | ४० | ... | |
| ६०८ | पञ्चदण्डकथा..... | ..... | १४ | १३ | २६ | ... | |
| ६०९ | पट्टावलिः ..... ..... | ..... | ३ | १२ | ३२ | ... | |
| ६१० | पडीलेणकुलकम् ..... | विनयविमलसूरिः | ७ | ८ | ३५ | ... | |
| ६११ | पद्मचरित्रम्..... | देवविजय:.... | ४१ | १५ | ४८ | १६७८ | त्रुटितम्. |
| ६१२ | परिशिष्टपर्व ..... | हेमचन्द्रः ... | ४३ | २२ | ६९ | .. | |
| ६१३ | पाक्षिकसूत्रादि ..... | ..... | ५३ | १५ | ४५ | ... | प्रथमपत्राभावः |
| ६१४ | पाण्डवचरित्रम् ..... ... | देवप्रभसूरिः | २३४ | १६ | ४४ | ... | |
| ६१५ | प्रतिक्रमणनिर्युक्त्यादि ..... . | ..... | २० | २४ | ४८ | ... | त्रुटितम्. |
| ६१६ | प्रतिष्ठाविधिः भाषा ..... | ..... | १७ | ११ | ४० | ... | |
| ६१७ | प्रबन्धचिन्तामणिः ..... | मेरुतुंगसूरिः | ८१ | १३ | ४८ | ... | |
| ६१८ | प्रश्नोत्तररत्नमाला दण्डकस्तवश्च | विमलः ..... | ४ | ११ | ३२ | १६७९ | |
| ६१९ | भरतचरित्रं भाषासहितम् मू०मा० | .. ..... | ५४ | १४ | ४० | ... | |
| ६२० | भरहेसरवृत्तिः ..... | शुभशीलगणिः | २५३ | १५ | ४३ | १६६१ | |
| ६२१ | भोजप्रबन्धः ..... | शुभशीलः—मुनिसुन्दरस्य शिष्यः | ६ | १६ | ४४ | ... | प्रथमप्रक्रमः |
| ६२२ | मलयसुन्दरीचरित्रम्..... | जयतिलकः | ७३ | १५ | ३७ | १५३६ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ६२३ | मित्रचतुष्ककथा..... | मुनिसुन्दरः | २७ | १७ | ५६ | ... | |
| ६२४ | योगशास्त्रस्य बालावबोधः .. | सोमसुन्दरसूरिः | १४४ | १२ | ४४ | ... | प्रकाशाः ३ |
| ६२५ | योगसारादिग्रन्थचतुष्टयम् ... | ..... | ११ | १५ | ३८ | १७६४ | |
| ६२६ | वाग्भटालंकारटीका..... | जिनवर्धनसूरिः | ३२ | १५ | ४६ | ... | |
| ६२७ | वासोंतिकादिप्रकरणम्..... | गुणरत्नसूरिः | १४ | १३ | ४५ | ... | |
| ६२८ | विचारसंग्रहः ..... | कुलमण्डनः | २१ | १६ | ५६ | १४४३ | आदौ नवपत्राणि न सन्ति. |
| ६२९ | विज्जाहलओ प्राकृतसुभाषितावली. | जयवल्लभसूरिः | ३५ | १२ | ४० | १५२४ | |
| ६३० | स एव ..... | स एव ..... | २१ | १५ | ५० | ... | |
| ६३१ | विंशतिस्थानाचारविचारसंग्रहः | जिनहर्षः ... | ९९ | १३ | ३६ | ... | |
| ६३२ | वीतरागस्तोत्रं सावचूरि ..... | हेमचन्द्रः ... | ५ | ... | ... | १५३६ | |
| ६३३ | शतपदीसमुद्धारः..... | मेरुतुंगः ... | २८ | १७ | ५३ | ... | |
| ६३४ | शान्तसुधारसकाव्यम् ..... | विनयविजयगणिः | ५ | ११ | ३८ | ... | |
| ६३५ | तदेव सटीकम्..... | स एव ..... | २१ | ११ | ३२ | ... | |
| ६३६ | शीलोपदेशमालाया जयकीर्तिसूरिकृतायाटीका. | पुण्यकीर्तिः | ३ | २६ | ८२ | ... | |
| ६३७ | शृंगारवैराग्यतरंगिणी ..... | सोमप्रभाचार्यः | ५ | १३ | ३६ | ... | |
| ६३८ | श्राद्धविधिप्रकरणं सटीकम् ... | मू० टी० रत्नशेखरसूरिः | १८० | १६ | ४४ | १६५० | |
| ६३९ | श्रीचन्द्रचरित्रम् ..... | शीलसिंहगणिः | ९४ | १४ | ४४ | .. | अपूर्णम्. |
| ६४० | षडावश्यकावचूर्णिः ..... | सोमसुन्दरः | २८ | १५ | ३६ | १७४४ | |
| ६४१ | षड्विधावश्यकानुष्ठानविधिः ... | ..... | ४८ | १७ | ४८ | ... | |
| ६४२ | समयसारप्रकरणं सावचूरि ... | देवानन्दसूरेर्गुरुः | ९ | १२ | ५२ | ... | |
| ६४३ | सम्यक्त्वसप्ततिकावृत्तिः ..... | संघतिलकसूरिः | १४२ | १५ | ६३ | ... | |
| ६४४ | सम्यक्त्वस्वरूपस्तवनम् ..... | ..... | २ | २४ | १०० | ... | |
| ६४५ | संस्तारकप्रकीर्णं सटीकम् ... | टी०गुणरत्नसूरिः | ८ | ... | ... | १४८४ | |
| ६४६ | साधुप्रतिक्रमणवृत्तिः ..... | ..... | ६ | २० | ८२ | १४९७ | |
| ६४७ | सार्द्धशतकप्रकरणम् ..... | नेमिचन्द्रभाण्डागारिकः | ४ | १९ | ५६ | ... | १४१पत्रं नास्ति |
| ६४८ | आत्मानुशासनम्..... | पार्श्वनागः... | ... | ... | ... | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्ता. | पत्राणि. | पंक्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ६४९ | सिद्धान्तरत्नम् ..... | विनयचन्द्रः | ४१ | १३ | २८ | १९०५ | |
| ६५० | सुकृतसागरः ..... | रत्नमण्डनः | ३६ | १५ | ४६ | ... | |
| ६५१ | सूरिपदस्थापनाविधिः ..... | ..... | ३ | ११ | ४० | ... | |
| ६५२ | स्थिरावलिः ..... | ..... | ३ | ११ | ३५ | ... | |
| ६५३ | स्थूलिभद्रचरित्रं श्लोकबद्धम् ... | ..... | १४ | १८ | ४८ | ... | |
| ६५४ | हरिबलप्रबन्धः भाषा ..... | ..... | २३ | १४ | ४४ | १६०९ | |
| | **बौद्धपुस्तकानि.** | | | | | | |
| ६५५ | चक्रवृत्तिः ..... | चक्रदासः... | १२ | १७ | ४८ | १८१९ | |
| ६५६ | न्यायबिन्दोष्टीका ..... | धर्मोत्तराचार्यः | ... | ... | ... | ... | नवीना. |
| ६५७ | संबन्धोद्द्योतः ..... | रत्नसनन्दिः | २५ | ११ | २६ | १९०१ | |

# A FOURTH REPORT

OF

# OPERATIONS IN SEARCH OF SANSKRIT MSS.

## IN THE BOMBAY CIRCLE,

APRIL 1886—MARCH 1892.

BY

PROFESSOR PETER PETERSON.

---

EXTRA NUMBER

OF THE

JOURNAL OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY.

---

1894.

BOMBAY:
SOCIETY'S LIBRARY, TOWN HALL.
LONDON:
KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER & Co.,
PATERNOSTER HOUSE, CHARING CROSS ROAD, W. C.

# TABLE OF CONTENTS.


| | PAGE |
|---|---|
| Index of Authors ... ... ... ... ... | i—cxlii |
| Report ... ... ... ... ... ... ... | 1— 17 |
| Extracts from MSS. purchased for Government ... | 1—177 |
| List of MSS. purchased for Government ... ... | 1— 58 |

TO

MY UNWEARIED ASSISTANTS

RAMCHANDRA DINANATH

AND

BHAGWANDAS KEVALDAS.

## ERRATA.

P. 9, l. 10. *For* "Śrîchandrasûri, Vibudhachandra and Tinni (?)" *read* "Vijayasinha, Śrîchandrasûri and Vibudhachandra."

P. 10, l. 7. *For* "Sirinahachariya" *read* "Santinâhachariya."

AL OF THE ASIATIC SO

# INDEX OF AUTHORS.

**Ajâtaśatru upâdhyâya—**

Author of a Pushpabhâshya. He wrote it for his pupil Vishnuyâśas. 3, Appendix p. 350. See Weber, I. p. 76.

**Ajita sûri—**

Mentioned as one of the glories of the Brihad gachchha. 3, App. p. 80.

**Ajitadeva sûri—**

Author, in Samvat 1273, of a Yogavidhi, which is quoted in the Vichâraratnasangraha. Ajitadevasûri mentions his predecessor 'Srî Bhânuprabhaguru, and names with honour 'Sîlagaṇa ( ? Sîlaguṇa, Samvat 1250. See Weber, II. pp. 956 and 1001), Mânatunga, Malayasûri, and Bhadragupta, all of the Chandra kula. 3, App. p. 306. The Cambay palm-leaf MS. of Mânatunga's Siddhajayantîcharita was written and presented to Ajitadevasûri in Samvat 1261. 3, App. p. 45.

**Ajitaprabha gaṇi—**

Mentioned as one of three teachers who were lecturing in Vîjâpûra (Gujarat) in Samvat 1292. 3, App. p. 36.

**Ajitasinha—**

Mentioned as pupil of Sinhaprabha and guru of Devendrasinha in the Anchala gachchha. 3, App. p. 220. Born, in Samvat 1283, of Jinadeva and Jinadevî. Klatt, Specimen eines Jaina-Onomastikons, p. 23, with a reference to the paṭṭâvalî of that gachchha given at the end of the Vidhipakshagachchhiyapratikramaṇasûra, Ed. Bombay, 1889, p. 508.

**Ajitasena sûri—**

Of the Râja gachchha, pupil of Jineśvara, who was pupil of Abhayâdevasûri (author of the Vâdamahârnava), who was pupil of Pradyumnasûri, with whom that gachchha began. 3, App. p. 159. "In Samvat 1213 originated the Anchalika-matam." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 249. Compare Weber, II. p. 1047.

**Anchala gachchha—**

The following succession list of this gachchha is given in the Tîrthamâlâstavana of Munichandra. 3, App. p. 219:— (1) Âryarakshita. (2) Jayasinha. (3) Dharmaghosha. (4) Mahendrasinha. (5) Sinhaprabha. (6) Ajitasinha. (7) Devendrasinha. (8) Dharmaprabha. (9) Sinhatilaka. (10) Mahendraprabha. (11) Merutunga. (12) Jayakîrti. (13) Jayakeśarin. (14) Siddhântasâgara. (15) Bhâvasâgara. (16) Guṇanidhâna. (17) Dharmamûrti (so correct, writing Dhammamutti). (18) Kalyâṇasâgara. (19) Amarasâgara. Compare Vidhipakshagachchhîyapratikramaṇasûtra, pp. 504 to 516.

**Ananta—**

Author of the Kâmasamûha. Son of Mandana. 3, App. p. 366. He wrote this book in A. D. 1457. Aufrecht in Ox. Cat. and C. C.

**Ananta bhaṭṭa—**

Author of the Râmakalpadruma. Son of Kamalâkarabhaṭṭa, who was the son of Râmakṛishṇabhaṭṭa, who was the son of Nârâyaṇabhaṭṭa. He wrote his book at the request of Śrî Garîbadâsa, minister of Mahârâṇa Râjasinha. 1, p. 107.

**Anantakîrti—**

Apparently another name for Dharmadâsagaṇi, author of an Upaëśamâlâ. 3, App. p. 131, v. 2.

**Anantadeva—**

Author of the Krishṇabhakticliandrikânâṭaka. Son of Âpadeva. 2, p. 104. Anantadeva was a client of Bajabahadur Chandra. His father Âpadeva was the son of a previous Anantadeva, and grandson of a previous Âpadeva. Aufrecht in C. C.

**Aparâjita—**

Mentioned as third in the list of five "śrutapâragas" (śrutakevalins), the five being Nandin, Nandimitra, Aparâjita, Govardhana, and Bhadrabâhu. The Śrutakevalins were called by that generic name as being conversant with the whole of the sacred lore, including the twelfth anga. Compare Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 122, where the Digambara list (in which Vishnu is substituted for our Nandin) is given. 3, App. p. 256.

**Abhayadeva sûri—**

Pupil and successor of Pradyumnasûri, of the Râja gachchha. Compare above, under Ajitasena. Described as a lion that roamed at ease in the wild forest of books on logic. That the rivers of various conflicting opinions might not sweep away the path of the good Abhayadeva wrote his Vâdamahârnava (an ocean into which all these rivers emptied themselves). He was succeeded by Jineśvara. 3, App. pp. 158-9: 162, vv. 6, 7, 29, 30, where Mâṇikyachandra, author, in 1276, of the Pârśvanâthacharitra claims to be 9th in descent from him. The same as the Abhayadevasûri, author of a Vâdamahârnava, who is mentioned by Siddhasenasûri (wrote in Samvat 1242) as his ninth predecessor, in a line according to which Abhayadeva was succeeded by Dhaneśvarasûri, who was a contemporary of King Munja. Weber, II. p. 851, vv. 1, 2, pp. 121, 4-5. This Abhayadeva also wrote a commentary on the Sammatisûtra, which he styled Tattvabodhavidhâyinî. See R. Mitra, X. pp. 39, 40. The Katipayasûtravyâkhyâ mentioned by Klatt perhaps is not a distinct book from this. This Abhayadevasûri is probably to be identified with the "world-renowned" sûri of that name who was one of the two teachers of Śântisuri (died Samvat 1096). See Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 440, and Weber, II. p. 827.

**Abhayadeva sûri—**

Founder of the Brihat Kharatara gachchha. See Weber, II. p. 626. Commonly called the Navângavṛittikṛit, from the commentaries composed by him on nine of the angas (3 to 11). He was born at Dhârâ, the son of Dhana, a merchant of that place, and Dhanadevî his wife. His name, before his conversion, was Abhayakumâra. He obtained the position of âchârya at the age of sixteen. He was made sûri by Jineśvarasûri, at the request of Vardhamanasûri, in Samvat 1088. He died at Kappaḍavaṇijagrâma in Gujarat in Samvat 1135, or, according to other authorities, Samvat 1139. See Klatt, Ind. Ant. XI. pp. 248 and 253. Vardhamâna, Jineśvara, Jinachandra and our Abhayadeva (Jinachandra's laghugurubhrâtar) are Nos. 39, 40, 41 and 42 with Klatt. Abhayadeva is known to have written the following works:—

1. A commentary on the Sthânânga. 3, App. p. 100. Abhayadeva wrote this work in Samvat 1120 at Anahilapaṭṭaṇa, in the house of the merchant Achchhupta, for an assembly of pandits under the leadership of Droṇâchârya. Yaśodevagaṇi, pupil of Ajitasinhâchârya assisted him. See Weber, II. p. 401, and Indische Studien, XVI. p. 277.

2. A commentary on the Samavâyânga. 3, App. p. 176. Written in the same year and at same place. See Weber, II. p. 420.

3. A commentary on the Bhagavatîsûtra. 3, App. p. 172. Abhayadeva wrote this work at Anahilapaṭṭaṇa, in the house of the merchant Achchhupta, in Samvat 1128. See Weber, II. p. 464.

4. A commentary on the Jnâtâdharmakathânga. Abhayadeva finished this book on the Dusserah of Samvat 1120. 1, App. p. 35; 3, App. pp. 60, 73, 146. See Weber, II. p. 482.

5. Commentaries on the Upâsakadaśa, the Antakṛiddaśa, and the Anuttaraupapâtika, the 7th, 8th and 9th angas. 1, App. p. 36. For the ascription of these commentaries, which are anonymous, to Abhayadeva, see Weber, II. pp. 490, 491, notes. And note that in this MS. they are bound together, so to say, with Abhayadeva's commentary

on the 6th anga. Compare 3, App. p. 73, where the anonymous commentaries on the 7th, 8th and 9th angas make in the same way one book with Abhayadeva's commentaries on the 10th and 11th angas, the whole being apparently ascribed to him. The MS. of the commentary of the 9th anga at 1, App. p. 36 written in Samvat 1184), has the two verses, given in the Editio Princeps, which fail in the Berlin MS. (Weber, II p. 507), but without the ascription to Abhayadeva, which the edition has. It is apparently an interpolation there.

6. A commentary on the Praśnavyâkaraṇânga. 3, App. pp. 70 and 73. Abhayadeva states that this was submitted to the revision of the company of pandits under Droṇa's leadership already referred to. Weber, II. p. 524.

7. A commentary on the Vipâkasûtra, the eleventh anga. 3, App. p. 73.

8. A commentary on the Uvaïsûtra. 3, App. p. 59. See Weber, II. p. 544, where a reference to Droṇa's company of pandits is again given.

9. Ârâhaṇapagaraṇa (Ârâdhanaprakaraṇa). 1, App. pp. 17 and 84; 3, App. p. 24.

10. A Commentary on the Panchâśaka of Haribhadra. That Abhayadeva wrote such a commentary is mentioned in the Vichârâmṛitasangraha. See Weber, II. p. 889, l. 22, and p. 920, l. 14. Abhayadeva composed this commentary at Dhavalakkapura (Dholka) in Samvat 1124. My entry at 3, App. p. 45 of a separate book of the same name as Haribhadra's work is therefore a mistake. The book must be a copy of Abhayadeva's commentary. The passage quoted by Weber from the Vichârâmṛitasangraha shews that the collection of prakaraṇas, called the Panchâśaka, took its name from the fact that each prakaraṇa consisted of fifty gâthâs. The number of prakaraṇas was nineteen. See 1, App. pp. 16 and 68.

11. Jayatihuyaṇastotra (Pârśvanâthastuti). See 3, p. 25; and App. p. 245. Composed in Samvat 1111 (Klatt, On.).

12. A Commentary on the Navatattapagaraṇa of Jina-

chandragaṇi. 3, App. p. 280. No. 1275 of this Report's Collection is a copy of this book.

13. Nigodashaṭtrinśikâ. 3, App. p. 212. No. 283 of my collection of 1882-3 is a copy of this book. Compare also Weber, II. p. 937, where, however, the work is not ascribed be Abhayadevasûri.

14. Panchanigranthavichârasangrahaṇî. Government of Bombay Collection of 1879-80, No. 387.

15. Pudgalashattrinśikâ. Klatt, On.

16. A Sangrahaṇî on the third pada of the Paṇṇavaṇâ (the fourth upânga). GBC. Collection of 1882-3, No. 295.

17. A commentary on the Viśeshâvaśyakabhâshya of Jinabhadra.

18. A oommentary on Haribhadra's Shoḍaśaka. GBC. Collection of 1880-1, No. 407. This Report's Collection No. 1355 is a copy of this book.

19. A Commentary (in gâthâs) on the Sattarî (the Sattarikaprakaraṇa or Saptatikâ) of Devendra. See Weber, II. p. 838.

**Abhayadeva sûri—**

Called Maladhârin, a title (biruda) he got from Karna, King of Gujarat (Samvat 1120-50). Mention is made of his influence with Khengar, King of Surâshtra, (Sorath), Forbes, Ras Mala, 1, pp. 154-70, whom he converted, and who, at his instigation, remitted the taxes levied on pilgrims to Girnar. Of the Praśnavâhana kula, Kotika gaṇa, Madhyama sâkhâ, Sthulibhadramuni vanśa, Harshapurîya gachchha. Pupil of Jaysinhasûri, and guru of the Hemachandrasûri who composed the Bhavabhâvanâ in Samvat 1170. Having converted to the Jain faith more than a thousand Brahmins, "and the yaksha Kadamada," he caused a temple of Mahavîra to be built in the city Medaṭâ (near Ajmere). 3, App. p. 156: p. 133: p. 274. See also Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report, p. 43.

**Abhayadeva sûri—**

Pupil of Bhadreśvarasûri, and guru of the Âsaḍa, who, in Samvat 1248, composed the Vivekamanjarî. 3, App. p. 101.

At 3, App. p. 7, v. 1, Paramânanda says that his teacher Abhayadevasûri was the pupil of Sântisûri, who was the pupil of Bhadreśvarasûri. These then are the same.

**Abhayadeva sûri—**

Pupil of Vijayachandrasûri (Vijayendu), and guru of Devabhadrasûri. He was third in succession from Jinaśekhara, (Jainaśekhara, Padmachandra, Vijayachandra, Abhayadeva), who is known to have flourished in Samvat 1204. Styled a second Abhayadeva, not inferior to the first. The Rudrapallîya gachchha rose to great eminence under him. Cf. Klatt in Ind. Ant. XI. p. 248. "In Samvat 1204 at Rudrapallî the Rudrapallîyakharataraśâkhâ was founded by Jinasekharâchârya,—this was the second gachchhabheda." 1, p. 93. In Weber, II. p. 1089, it is mentioned that this writer got from the King of Kâśî the title (biruda) of Vâdisinha. He was the author of a Jayantavijayakâvya, a copy of which is in this Report's Collection, No. 1248. This was composed in Samvat 1278.

**Abhayadeva sûri—**

A contemporary of Guṇâkarasûri, who in Samvat 1426 composed, in Sarasvatîpattana, a Bhaktâmarastotraṭîkâ. Jacobi's MS. (Klatt, On.). A copy of this commentary has been bought for Government this year. Klatt says that this Abhayadevasûri composed a Tijayapahuttastotra in Samvat 1451.

**Abhinanda—**

Quoted by Kshemendra, in his Suvṛittatilaka, where he mentions that Abhinanda loved the anushṭubh metre.

**Amarachandra sûri—**

Twin pupil and successor (with Ânandasûri) of Sântisûri, who was the successor of Mahendra in the Nâgendra gachchha. Ânandasûri and Amarachandrasûri were styled Vyâghraśiśuka and Sinhaśiśuka respectively by Siddharâja (ascended the throne Samvat 1150). They were succeeded by Haribhadrasûri, Haribhadrasûri by Vijayasenasûri, who was the guru of Udayaprabhasûri, author of the Dharmâbhyudayamahâkâvya. 3, App. p. 17.

**Amarachandra—**

Author of the Jinendracharitra, otherwise called the Padmânandakâvya. Pupil of Jinadattasuri. 1, p. 58: App. p. 2. My conjecture about this Jinadatta is wrong. See Bhandarkar's Second Report, p. 6, and the entry Jinadatta of the Vâyaḍa gachchha in this Index. Amarachandra completed the Kâvyakalpalatâ of his friend Arisinha, and wrote a commentary to the whole book, which he styled Kaviśikshâvritti. He wrote also the Chhandoratnâvalî, the Kalâkalâpa, and the Bâlabhârata. "Arisinha and Amarachandra were fellow students, and lived, according to the account given by Râjaśekhara, in the Prabandhachaturvinśati, in the time of Vîsaladeva, before he got possession of the throne of Patan, *i. e.*, about the middle of the thirteenth century." Bhandarkar.

**Amaraprabha sûri—**

Author of a Commentary on the Bhaktâmarastotra of Mânatungasûri. He wrote this at the request of his "vâchanâchârya" Devasundara. 3, App. p. 228. Guṇasâgara, author of a commentary on the Kalyâṇamandirastotra of Kumudachandra, tells us that he succeeded Sâgarendu (Sâgarachandra), who succeeded Amaraprabha, who succeeded Devasûri. This, is probably the same Amaraprabha. His teacher Devasundara was born Samvat 1396, took vrata 1404 at Maheśvaragrâma, and became sûri in Samvat 1420 at Anahilapaṭṭaṇa. Klatt, Ind. Ant. XI. p. 255. See also Weber, II. p. 938, note [2].

**Amarasâgara—**

Mentioned as pupil of Kalyâṇasâgara in the Anchala gachchha. In the paṭṭâvalî of that gachchha, Bomb. Ed. p. 516, the dates for this teacher are given as follows: born, Samvat 1694 in Oodeypore; dîkshâ, Samvat 1705; âchâryapada, Samvat 1714, in Cambay; gachchheśapada, Samvat 1718 in Bhooj; died, Samvat 1762 in Dholka. Vidyâsâgara succeeded him. Mentioned as pupil of Śivasindhusûri (= Kalyâṇasâgara) who was pupil of Dharmamûrti of the Vidhipaksha gachchha, in the Chandra kula. He was succeeded by Vidyâsâgara, who was succeeded by Udayâbdhi (Udayasâgara), author of a Snâtṛipanchâśikâ. 3, App. p. 238.

**Amara sûri—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Amalachandra gaṇi—**

Wrote at Broach in Samvat 1158 the first copy of Devabhadrasûri's Kathâratnakośa. 3, App. p. 141.

**Amitagati—**

Author of the Dharmaparîkshâ. He was the pupil of Mâdhavasena, who succeeded Nemisheṇa, who succeeded Amitagati, "gaṇanâtha," who succeeded Devasena, who succeeded Vîrasena, "śri-mathurâṇâṃ yaminâṃ garishṭhaḥ." All these writers were Digambara Jains. 3, p. 11; App. p. 294. Amitagati's name is known as the author of the Subâshitaratnasandoha, a book written in Samvat 1050. Bhandarkar's Report, 1882-83, p. 45. In a manuscript bought for Government this year the date of the Dharmapariîkshâ is given as "Saṃvatsarâṇaṃ vigate sahasre samaptatau (sic. correct saśaptatau) vikramapârthivasya." Our author is therefore to be identified with the author of the Subhâshitaratnasandoha. For the description of Vîrasena as 'head of the Mathura ascetics' see Weber's notice of the Dharmaparîkshâ, II. p. 1110, and the passage referred to there at II. p. 182, where the sects of the Digambara Jains are said to be four: (1) Kâshṭâsangha, (2) Mûlasangha, (3) Mâthurasangha, and (4) Gopyasangha.

**Amṛitachandra sûri—**

Author of a Commentary on the Samayasâra of Kundakundâcharya. 1, App. p. 86: 2, p. 161. The name of the commentary is Âtmakhyâti. No. 1485 in this Report's Collection is a copy of text and commentary of this work. According to a Digamabara paṭṭâvalî procured this year Amṛitachandrasûri lived in Samvat 962, and wrote, besides his Samayasâraṭîka,

(2) Pravachanasâraṭîkâ.
(3) Panchâstikâyaṭîkâ.
(4) Tattvârthasâra.
(5) Purushârthasiddhyupâya.
(6) Tattvadîpikâ.

No. 1458 in this Report's Collection is a copy of No. 2, and No. 1454 a copy of No. 5.

**Ambadeva—**
The chief pupil of Uddyotanasûri, pupil of Nemichandrasûri. 3, App. p. 68.

**Arahamitta—**
Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Arihimitta—**
Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Arjuna yati (Ajjana jai)—**
At his death, 1350 years after Mahâvîra, the Jnâtasutra in its original shape was lost. 3, App. p. 22.

**Ananta—**
Author of a Commentary on the Kâtyâyanaśrautasûtra. 2, p. 10. He was the author also of a Pratijnâparisishṭabhâshya. L. 2578. "He is quoted by Devabhadra and by Yâjnikadeva, and quotes on his part, Vasudeva, Karka, Pitribhûti, Yaśogopin and Bhartṛiyajna." Aufrecht in C. C.

**Alaka—**
Author of the Vishamapadoddyota to Ratnâkara's Haravijaya. 1, p. 13. He was the son of Râjânaka Jayânaka. He finished the Kâvyaprakâśa, left incomplete by Mammaṭa. 2, p. 15. He wrote a commentary on the Alankârasarvasva. 2, p. 17.

**Ânandameru—**
Guru of Padmameru, who was guru of Padmasundara, who wrote the Râyamallâbhyudayamahâkâvya in Samvat 1615. 3, App. p. 257.

**Ânanda râjânaka—**
Author (in A. D. 1665) of the Kavyaprakâśanidarśanâ. 1, p. 21; 2, p. 15. He was the author also of a Naishadhîyaṭîkâ. Bühler's Kashmir Report, p. X. Weber, II. p. 143.

**Ânandavîra gaṇi—**
Guru of Sanghavîragaṇi, who was guru of Udayavîragaṇi, who was guru of Udayasinghamuni, who wrote out, in Samvat

1644, a copy of Ratnaśekharasûri's Śrâddhapratikramaṇasûtravṛitti. 3, App. p. 227.

**Ânanda sûri—**

Twin pupil, in the Nâgendra gachchha, with Amarachandrasûri, of Śântisuri. Styled Vyâghraśiśuka by Siddha Râja. 3, App. p. 17.

**Ânanda sûri—**

Mentioned as a famous writer in the Bṛihad gachchha. 3, App. p. 80.

**Âmradeva sûri—**

Wrote, in Samvat 1190, a Commentary on the Âkhyânakamaṇikośa of Nemichandra. Nemichandra is known to have written his Uttarâdhyayanavṛitti in Samvat 1129. Our author was the pupil (or perhaps only in the line of: but compare the dates) of Jinachandra, who was the pupil of Nemichandra. 3, App. p. 81; see also 1, App. p. 89, v. 609.

**Âryanandila (Ajjanandila)—**

Author of the Vaïruṭṭastotra (Vairutyastavana). 3, App. p. 329. Compare Weber, II, pp. 674 and 919.

**Âryamahâgiri—**

3, App. p. 177. Eighth in the Tapâgachchhapaṭṭâvalî: tenth in the Kharataragachchhapaṭṭâvalî. "Âryamahâgiri and his laghugurubhrâtar Âryasuhastin: the former, of the Elâpatyagotra, lived thirty years in griha, 40 in vrata, 46 as sûri, and died at the age of 100, 249 V." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 246.

**Âryarakshita—**

Mentioned as a yugapradhâna. 3, App. p. 308. Cf. pp. 51, 271-2. "At the same time [as Chandra, eighteenth in the Kharataragachchhapaṭṭâvalî] lived Âryarakshita, son of the purohita Somadeva, and Rudrasomâ, dwelling at Daśapura. He learnt from Vajra nine purvas and a fragment of the 10th, and taught them to his pupil Durbalikapushpamitra." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 247.

**Âryarakshita—**

Founder of the Anchala or Vidhipaksha gachchha. Guru of Jayasinha, who was guru of Dharmaghosha. 3, App. p. 219. This Dharmaghosha wrote in Samvat 1263. 1, App. p. 12. In Merutunga's Satapadîsâroddhara (Nos. 1340—1, of this Report's Collection) it is stated that this Âryarakshita was born in Samvat 1136, in the village Dantani, that he took vrata in Samvat 1142, and that he died, at the age of 91 in Samvat 1226. He was called Goḍu by his father, Vijayachandra by his guru, and Âryarakshita by his sûri. In the paṭṭâvalî of the Anchala gachchha (Bombay Ed. 1889) it is stated that Âryarakshita founded the gachchha in Samvat 1169.

**Âryasuhastin—**

A contemporary of Âryamahâgiri. 3, App. p. 177.

**Âsaḍa—**

Author of the Vivegamanjarî (Vivekamanjarî). This book he composed in Samvat 1248. 1, App. pp. 56, 75; 3, App. pp. 12-23, 31, 100. For Âsaḍa see 3, p. 39.

**Indurâja (Bhaṭṭendurâja)—**

Quoted by Kshemendra in his Suvṛittatilaka. 1, p. 7. Also in the same writer's Auchityavichâracharchâ, Peterson "The Auchityâlankâra of Kshemendra, &c." p. 20. Indurâja is quoted in Abhinavagupta's Dhvanyâlokaṭîkâ, Bühler's Kashmir Report, p. 66: and at the end of his Bhagavadgîtaṭîka Abhinavagupta says he was his teacher, and adds that he was son of Sribhûtirâja, and grandson of Sauchaka, of the Kâtyayanagotra, p. 80. Verses by Indurâja are found in the Sârngaddharapaddhati and the Subhâshitâvalî.

**Indradinna—**

Mentioned as belonging to the Suhasti vaṁśa. 3, App. p. 303. Indradinna is thirteenth in the Kharatara gachchha, and tenth in the Tapâ gachchha in Klatt's tables.

**Indranandin—**

Mentioned as, with Bharatanarapati and Śrâddhadeva, author of thirty-six Upanishads (vedas, vedânta). 3, App. p. 332. Author of a Pârśvanâthâshṭaka. 3, App. p. 264.

**Indrabhûti—**

Or Gautama. The first gaṇadhara. 3, App. p. 38. See Weber, II. pp. 983 and 1030. "Mahâvîra's first disciple was Gautama, also called Indrabhûti, of the Gautamagotra, son of the brahman Vasubhûti and his wife Pṛithvî, born in Govaragrâma in Magadha, died at Râjagṛiha at the age of 92, twelve years after Mahâvîra's nirvâṇa." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 246,

**Indrâchârya—**

Mentioned as the author of a Yogavidhi. 3, App. p. 286.

**Îsâṇa—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Utpalarâja—**

Or Utpalarâjadeva. Quoted by Kshemendra in his Suvṛittatilaka. 1, p. 7. Quoted also in the same writer's Kavikaṇṭhâbharaṇa and Auchityavichâracharchâ.

**Udayadharma sûri—**

Of the Âgama gachchha. Apparently mentioned as the author of the Dharmakalpadruma. 3, App. p. 235.

**Udayaprabha sûri—**

Author of the Dharmâbhyudayamahâkâvya. Udayaprabhasûri gives his spiritual genealogy as follows :—

(1) Mahendraprabhu. Of the Nâgendra gachchha.
(2) Śântisûri.
(3) Ânandasûri and Amarachandrasûri. Contemporaries of Siddharâja.
(4) Haribhadrasûri. Called Kalikâlagautama.
(5) Vijayasenasûri.
(6) Udayaprabhasûri. Our author.

3, App. p. 16. See also 3, p. 31. He was the author also of an Ârambhasiddhi, for which see Weber, II. p. 306. The "sanghâpati" whom he honours here is his patron Vastupâla,

minister of Vîradhavala (died 1241 A. D.). No. 874 in this Report's Collection is a copy of the Ârambhasiddhi. 1, App. p. 33; 3, App. p. 16. Udayaprabha is mentioned in an inscription, dated Samvat 1287. Wilson, Asiatic Researches, XVI. p. 309; Weber, II. p. 942, note.

**Udayaprabha sûri—**

Author of a Vishamapadavyâkhyâ to Nemichandra's Pravachanasâroddhâra. He gives his spiritual genealogy as follows:—

(1) Dharmaghosha. He conquered his opponents in the presence of the King of Sapâdalaksha.
(2) Yaśobhadra.
(3) Raviprabha.
(4) Our author. He was assisted by Jayaprabhamuni. 3, App. pp. 126 and 262.

**Udayaratna gaṇi—**

Of the Âgama gachchha. Pupil of Munisinhasûri. He wrote out, in Samvat 1430, a copy of the Śrîpâlacharita of Ratnaśekhara, a work composed in Samvat 1428. Udayaratnagaṇi wrote it out in the city Madhumatî of Saurâshtra. 3, App. p. 203.

**Udayavallabha—**

Pupil of Ratnasinha, and one of the three gurus of Labdhisâgara, who wrote the Śrîpâlakathâ in Samvat 1557. These writers belonged to the Tapâ gachchha. 3, App. p. 220.

**Udayavîra gaṇi—**

Guru of Udayasinghamuni, who wrote out, in Samvat 1646, a copy of Ratnaśekharasûri's Śrâddhapratikramaṇasûtravṛitti. See under Udayasinghamuni. 3, App. p. 227.

**Udayasâgara—**

One of the three gurus of Labdhisâgara, author, in Samvat 1557, of the Śrîpâlakathâ. 3, App. p. 220.

**Udayasâgara—**

Author of the Snâtṛipanchâśikâ. "Vidhipakshagachchhâdhirâjapûjyabhaṭṭârakaḥ." Udayasâgara, who composed this book

in Samvat 1804 (? wrote perhaps "varshe 'bdhikhâshtîndumite") in Pâdalîpta-city (Palitana) of Surâshtra (Sorath), gives his spiritual genealogy as follows :—

(1) Dharmamûrti. Of the Chandra kula and the Vidhipaksha gachchha. See Weber, II. p. 257.
(2) Sivasindhusûri.
(3) Amarâbdhisûri (Amarasâgarasûri).
(4) Vidyasâgara. "upakeśavanśajanushaḥ."
(5) Udayodadhi (Udayasâgara). Our author. Sivasindhusûri in this list is a synonym of Kalyâṇasâgara (see that entry: śiva=kalyâṇa, and sindhu=sâgara). His guru was Dharmamûrti (Dhammagutti at 3, p. 220, must be a mistake for Dhammamutti).

Udayasâgara wrote at the request of Vimalasâdhu. 3, App. p. 236.

**Udayasingha muni—**

Wrote out in Viśvala city (Visnagar), in Samvat 1646, a copy of Ratnaśekharasûri's Śrâddhapratikramaṇasûtravṛitti. Udayasinghamuni gives his spiritual genealogy as follows :—

(1) Somavimalasûri. Of the Tapâ gachchha.
(2) Hemasomasûri.
(3) Ânandavîragaṇi.
(4) Sanghavîragaṇi.
(5) Udayavîragaṇi.
(6) Our scribe. 3, App. p. 227.

**Uddyotana sûri—**

Pupil of Nemichandrasûri, who was pupil of Devasûri (Klatt, Kharatara gachchha Nos. 36, 37, 38). Guru of Vardhamâna (Klatt, No. 39). 3, App. pp. 68, 314. "Uddyotana, with whose pupils originated the 84 gachchhas now existing. He died on a pilgrimage which he had undertaken from Mâlavakadeśa to Satrunjaya to worship Rishabha. Uddyotana consecrated, 1464 Vira or Samvat 994, Sarvadevasûri; according to others, eight sûris, under a large fig tree (vaṭa) in the boundary of the village Teli on Mount Arbuda (Abu). Thence originated the Vṛihad- or Vada- (Vaṭa-) gachchha." Klatt, Ind. Ant. XI. pp. 248 and 252. See also Weber, II. pp. 1004 and 1035.

**Umâsvâti**—

Author, among many other works, of the Tattvârtha. See 3, p. 35. Siddhasenagaṇi, who wrote a commentary on the work, gives the following information about his author (3, App. p. 83, corrected with the help of a copy of Siddhasena's book bought for Government this year). In his "pravrâjakânvaya" his "pitâmaha" was Śivaśrî. The pupil of Śivaśrî was Ghoshanandikshamaṇa (so correct p. 84, l. 4. Klatt, Onomasticon, had already corrected Ghoshanandikshamâśramaṇa). His pupil was Umâsvâti. In his "vâchanâchâryânvaya" his "pitâmaha" was Muṇḍapâda "mahâvâchanakshamaṇa." Muṇḍapâda's pupil was Mûlavâchaka. His pupil was Umâsvâti. Our author was born in Nyagrodhikâ grâma, but was residing in Pâṭaliputra or Kusumapura, when he wrote the Tattvârtha (write viharatâ in l. 8) His gotra name was Kaubhîshanin. His father was Svâti. He was known as Svâtitanaya, because Svâti was the name of his father, and as Vatsîsuta, because his mother was Umâ of the Vatsa gotra (read Vâtsîsutena in l. 9). He was called Nâgaravâchaka by reference to his sâkhâ, and we are apparently to understand that that name is used in the text which Siddhasenagaṇi has before him.

In the Digambara paṭṭâvalî published by Hoernle, Indian Antiquary, XX. p. 341, Umâsvâmin (sic: but this must be an erroneous correction from Umâsvâti) is put down as the sixth sûri of the Sarasvatî gachchha, between Kundakunda and Lohâchârya. Compare 2, p. 163. "19 years grihastha, 25 dîkshâ, 48 years 8 months 1 day paṭṭastha, 5 days viraha, sarvâyuh, 84 years 8 months 6 days, Samvat 101 kâti sudi 8 till 142 âshâdha sudi 14." Klatt, Onomasticon, from Hoernle.

(*N. B.*—Hoernle conjectures, p. 344, that the term viraha in these paṭṭâvalîs means the time which intervened between the death of one pontiff and the enthronisation of his successor, but I am told that the interval referred to is the interval between the nomination by a dying pontiff of his successor and the death of the former.) "With the biruda gṛidhrapichchha, see Bhand. Rep. 1883-4, p. 417, l. 12, fr. b. Quoted in Ârhatadarśana of Mâdhava's Sarvadarśanasangraha, Ed. Bibl. Ind. p. 34, l. 8 "yad avochad Vâchanâcharyaḥ," see Hall, Bibliogr.

p. 162 ; Aufrecht, Cat. Bodl. p. 247, l. 1 ; Ind. Stud. 16, 371-2. Klatt, Onomasticon. In the Tîrthakalpa of Jinaprabhasûri (No. 1256 of this Report's Collection) it is stated that Umâsvâti was the author of 500 Sanskrit prakaraṇas, and also of the Tattvârtha and the commentary to it. In Indian Antiquary, XII. p. 20, n. 7, Pathak says that our author was born at Girinagara near the Ujayantagiri in Saurashtra, but he does not give his authority for this.

"Umâsvâtivâchakaśramaṇa composed Śrâvakaprajnapti, Tattvârtha, Praśamarati, see Vichârâmṛitasangraha, Weber, II. p. 919, l. 14, fr. b., 920, l. 2, 500 sanskrit works, see Gaṇadharasârdh. v. 50, 51, ib. p. 986, Tattvârtha sabhâshya, Peterson, II. Rep. p. 79, 86, l. 1, Digambarapaṭṭ. v. 5 p. 163, Pratishṭhakalpa, Weber, II. p. 837, l. 9, Vichâravallabhâ, attributed to Umâsvâti by the Kharataras, Bhand. Rep. 1883-4, p. 152, ll. 22-23, Daśasûtrîṭîkâ, Buhler, Rep. n. 606. Siddhasenadivakara's (470 Vira) commentary on Tattvârtha, see Decc. Coll. p. 195, n. 7. Quoted in Śrutasâgara's (about S. 1550) Yasodharacharita, see Mitra, No. VIII. p. 84, l. 3, in Śakalabhûshana's Upadeśaratnamâla composed Samvat 1627, Weber, II. p. 1090, l. 14, fr. b." Klatt, Onomasticon.

The Daśasutrîṭîkâ of this list is the Tattvârtha with its commentary. The commentator here, Siddhasenagaṇi, is to be identified with Siddhasenadivâkara. See the entry Siddhasenagaṇi.

**Uvaṭa (Ûvaṭa, Uaṭa)—**

Mentioned as author of a Nigamabhâshya (his Commentary on the Yajurveda) 2, p. 94. For this writer see Bhandharkar's Report, 1882-83, p. 3. "He composed the Mantrabhâshya while living in Avanti and while Bhoja was ruling over the country." The Bhoja referred to ruled from 996 to 1051 A. D.

**Kakka sûri—**

Mentioned as the pupil of Devagupta and the guru of Siddhasûri, of the Ukeśa gachchha, 3, App. p. 283 : mentioned again as the guru of Siddhasûri, 3, App. p. 193. He is third in ascent from writers who wrote in Samvat 1174 and Samvat 1192 respectively. He is therefore No. 52 in the paṭṭâvalî

published by Hoernle. "In the year 1154 (A. Vikr.) Sri Siddhasûri was succeeded by Sri Kakkasûri. On the advice of Hemasûri (the well-known Hemachandra) and Kumârapâla he expelled the munis who neglected their religious duties (kriyâhîna)," Indian Antiquary, XIX. p. 241. In both our passages Kakkasûri is succeeded by Siddhasûri and Devagupta in that order. The paṭṭâvalî puts Devagupta before Siddhasûri. In 3, App. p. 283, this Kakkasûri is said to have been the author of a Mîmânsa, a Jinachaityavandanavidhi, and a Panchapramâṇî.

**Kanakaprabha sûri—**

Guru of Pradyumnasûri. The latter assisted Bâlachandra with his commentary on the Vivekamanjarî of Âsaḍa. See under Bâlachandra. In 1, App. p. 5 it is stated that Kanakaprabhasûri was the pupil of Devânandasûri, and that fact seems also to be mentioned in our first passage, v. 15.

**Kapardisvâmin—**

The Vedic commentator. Mentioned 2, p. 102, v. 3.

**Kamalâkara—**

"Kamalâkara bhaṭṭa son of Râmakṛishna bhaṭṭa, son of Nârâyana bhaṭṭa, son of Râmesvara bhaṭṭa: younger brother of Divâkara bhaṭṭa: father of Ananta bhaṭṭa: wrote the Nirnayasindhu in 1616 (A. D.)" Aufrecht in Catalogus Catalogorum, 1, p. 107.

**Karka—**

The Vedic commentator, 2, p. 10.

**Kalaśa (Kalaśaka)—**

Quoted by Kshemendra in the Suvṛittatilaka. 1, pp. 7 and 86. See the entry in Introduction to Subhâshitavalî.

**Kalyâṇa—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. v. 308.

**Kalyâṇavijaya—**

Mentioned by Yaśovijaya, the author of the Jnânabinduprakaraṇa. Yaśovijaya gives his spiritual lineage as follows:—

In the gachchha of Vijayadeva there arose—

(1) Kalyâṇavijaya (śrîmahopâdhyâya).
(2) Lâbhavijaya.
(3) Jîtavijaya, and his gurubhrâtar Nayavijaya.
(4) Yaśovijaya.

The Vijayadeva of this list is the sage of the name who is No. 60 in the Tapâgachchhapaṭṭâvalî. "Born, Samvat 1634: dîkshâ, 1643: pannyâsapada, 1655: sûripada, 1656: received from the emperor Jehanghir the birudha Mahâtapâ, died Samvat 1713, Âshada sudi 11, at Umnânagara." Klatt in Indian Antiquary, XI. p. 256. 3, App. p. 192.

**Kalyâṇasâgara muni—**

Mentioned as pupil of Dharmamûrti (so correct) and guru of Amarasâgara in the Anchala gachchha. 3, App. p. 220.

**Kâlaka—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. Born 336 Vira. 3, App. p. 285, where his title Syâmârya is mentioned. "Kâlikâchâryakathâ." 3, App. p. 27. This second Kâlikâchârya, about whom the tale is, was born 453 Vira. 3, App. p. 286. A third sage of the name changed the paryûshaṇa from the fifth to the fourth day of the month, 993 Vira in the time of Śâlivâhana, and put the Chaturdaśî of the chaturmâsa in place of the purṇimâ, at beginning and end of châturmâsya. 3, App. p. 285. Born 990 from Vîramoksha. 3, App. p. 272.

**Kâlidâsa—**

His love for the mandâkrânta metre noticed by Kshemendra. 1, p. 10. Lakshmaṇa praises his "kâvyatrayî" (Raghuvaṅśa, Kumârasambhava and Meghadûta). 3, App. p. 55.

**Kîrtimittra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Kundakunda âchârya—**

In a Digambara paṭṭâvalî purchased for Government this year the spiritual lineage of this teacher is given as follows:—

(1) Bhadrabâhu.

(2) Guptigupta.

(3) Mâghanandin. He belonged to the Balâtkâra gaṇa, which arose in the Nandi sangha, which was an offshoot of the Mûla sangha. "Pârvapadâṇśavedin."

(4) Jinachandra.

(5) Padmanandin. He had five auspicious names: Kundakunda, Vakragrîva, Elâchârya, Gṛidhrapichchha, and Padmanandin. His successor was—

(6) Umâsvâti. 2, pp. 80 and 163. He made a stone image of Sarasvatî, and caused it to speak. 2, p. 166.

No. 277 of my 1883-4 Collection is a MS. of Kundakundâchârya's Shaṭpâhuḍa with a commentary by Śrî Śrutasâgara. The commentator gives the same five names for his author, 2, p. 160. In the Sarasvatîgachchhapaṭṭâvalî (Indian Antiquary, XX. p. 351) Kundakunda is said to have succeeded in Samvat 49, gṛihastha, 11 years: vrata, 33 years: sûṛipada, 51 years, 10 months, 10 days: viraha, 5 days: died having lived 95 years, 10 months and 15½ days. The paṭṭavâlî also gives his five names. No. 1441 of this Report's Collection is a copy of Kundakundâchârya's Panchâstikâya, with a commentary in which it is stated that Kundakundâchârya wrote the work for the edification of Śivakumâra Mahârâja.

Compare the statements with regard to Kundakunda found in inscriptions, Rice's Inscriptions at Sravana Belgola (Index to Introduction, Padmanandin).

**Kumâra kavi—**

"Nṛipâkshapaṭalâdhyaksha." Corrected carefully for his friend Muniratnasûri that author's Amamasvâmicharita, a work written in Anahilapaṭṭaṇa in Samvat 1252. 3, App. p. 99.

**Kumudachandra—**

Another name for Siddhasenadivâkara, author of the Kalyâṇamandirastotra. See Durgaprasâda, Kâvyamâlâ, Part VII. p. 10. Compare Weber, II. p. 938, note. 3, App. p. 227. Referred to. 3, App. p. 39.

**Kulachandra paṇḍita—**

Flourished at Vîjâpurapattana (in Gujarat) in Samvat 1295. 3, App. p. 124.

**Kulaprabha sûri—**

To a writer, or writers, of this name are attributed an Ârâhanasattarî, 3, App. p. 12, and a Shadâvaśyakalaghuvṛitti, 3, App. p. 31.

**Kulamandana—**

Mentioned as the second of the five pupils of Devasundara. 3, App. p. 226. According to the Tapâgachchhapaṭṭâvalî, Kulamandana, pupil of Devasundara, was born in Samvat 1409: "vrata, 1417: sûripada, 1442: died, 1445 Chaitre. His works are Siddhântâlâpakoddhâra, &c." Klatt, Ind. Ant. XI, p. 255. Cf. v. 3 of our passage. No. 628 in my 1884-6 Collection is a Vichârasangraha by this writer.

**Kṛishna kavi—**

Son of Nṛisinha. Author of the Murârivijayanâṭaka, 3, p. 21 (where he is wrongly identified with Kṛishnapaṇḍita or Śeshakṛishna), App. p. 337. "End of 16th century." Auffecht in Catalogus Catalogorum. No. 1017 Ulwar is a Muktâcharitanâṭaka by Kṛishnakavi.

**Kṛishnadatta—**

Son of Sadârâma and Ânandadevî. Author of the Sândrakutûhalaprahasana. 3, App. p. 359. No. 365 in my collection of 1884-6. Author also of the Râdhârahasyakâvya. He was an inhabitant of the village Trâmaṭîya in the Vâjjaḍa district. 3, App. p. 362. He was apparently a contemporary of a king called Dharmavarman, and wrote his Sândrakutûhalaprahasana in Samvat 1809 (?).

**Kṛishnadâsa—**

Called Vihârikṛishnadâsa. Author of a Pârasîprakâśa, which he wrote at the request of Akbar. 3, p. 46, App. p. 219.

**Kṛishna paṇḍita—**

Called Seshakṛishna. Author of the Prâkṛitachandrikâ. Son and pupil of Narasiṁha head at the time of the Sesha vaṁśa (called Seshanṛisiṁha). Kṛishna mentions (v. 30) that he wrote this book after his Padachandrikâ, a work (I. O. 903) written under the auspices of prince Narottama. He was author also of a commentary to the Prakriyâkaumudî of Râmachandra. Ulwar 1152, &c. For our author see Bhandharkar's Report, 1883-84, 59. According to Bhandarkar, Râmachandra, who was our author's nephew, lived about 1150 A. D.

**Kedâra bhaṭṭa—**

Author of the Vṛittaratnâkara. 3, App. p. 225. No. 869 of this Report's Collection is a copy of this work with the commentary of Sulhaṇa (L. 157). It is stated there that Kedâra was the son of Pidhveka (sic. correct Pibveka: Aufrecht writes Pabbeka and Pavyeka) of the Kâśyapa vaṁśa, who is described as proficient in the Saivaśâstra (śaivasiddhântavettâ: Saivatattvâvabodhaḥ). Aufrecht notes that our author is quoted by Sivarâma on Vâsavadattâ, p. 185, by Mallinâtha, Oxf. 113*a*, by Padmanâbha, Oxf. 110b, by Chitrasena, Oxf. 197b, and others.

The commentator Sulhaṇa was the son of Bhâskara, who was the son of the good poet (sukavi) Vailâditya, a Dâkshiṇâtya of the Kṛishnâtreya gotra. Sulhaṇa called his commentary Sukavihṛidayânandinî, by a reference to his grandfather's biruda which perhaps shews that Vailâditya was alive when it was composed.

**Kaiyaṭa—**

Author of the Mahâbhâshyapradîpa. Bhimasena the author of a Kavyaprakâśaṭîkâ, says that Kaiyaṭa, Uvaṭa and Mammaṭa were three sons born to Jaiyaṭa from the "blessed womb" of his wife. 1, pp. 26 (but write "elder brothers"), and 94. Aufrecht in Catalogus Catalogorum styles this, however, a silly tradition. That Kaiyaṭa and Mammaṭa were brothers is believed by the Kashmir pandits. See Bühler's Kashmir Report, p. 72.

**Koḍinna—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Kshatriyânka—**

Mentioned as one of the sages who were acquainted with the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Kshemarâja (Râjânaka Kshemarâja)—**

Author of a commentary on the Sâmbapanchâśikâ. 1, p. 85. No. 212 of my collection of 1882-3. He mentions his guru Abhinavagupta. But my identification of him on that ground with Kshemendra, 1, p. 11, is wrong. For a list of Kshemarâja's known writings see the Catalogus Catalogorum.

**Kshemîśvara—**

Author of the Naishadhânandanâṭaka. 3, p. 21; App. p. 340. Great grandson on Vijayakoshṭha. Author also of the Chaṇḍakauśikanâṭaka. No. 299 of my collection of 1884-6.

**Kshemendra—**

Called also Vyâsadâsa. 1, pp. 4, 75. He was son of Prakâśendra and grandson of Sindhu. Pupil in alankâra of Abhinavagupta. He lived under Anantarâja of Kashmir (A. D. 1029-64), and under his son Kalaśa. See Bühler's Kashmir Report, p. 46. See also Introduction to Subhâshitâvalî, the Auchityâlankâra of Kshemendra (Peterson); and, for a list of his known works, the Catalogus Catalogorum.

**Gangâdeva—**

Mentioned as one of those proficient in the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Gandinaka—**

A poet quoted by Kshemendra in the Suvṛittatilaka 1, p. 86.

**Gandhahastin—**

Mentioned by Śîlângâchârya as his predecessor in the task of expounding the Âchârânga. 1, App. p. 40. See also 3, App. p. 282, l. 5. Aufrecht has a 'Gandhahastimahâtarka,' who is quoted by Châritrasinha (Hall, p. 166).

**Gajapati—**
See under Pratâparudra.

**Gajasâra—**
Author of the Chaturvinśatidaṇḍakastotra. He was a pupil of Dhavalachandra. 3, App. p. 212.

**Gaṇa—**
Author of the Aśvâyurveda or Siddhayogasangraha. 1, pp. 95-7.

**Garga—**
Author of an Aśvâyurveda. 1, p. 95.

**Garga maharshi—**
Author of the Kammavivâga (Karmavipâka). 1, App. pp. 27 (where the book is wrongly ascribed to Jinavallabha) and 34 : 3, App. p. 7 (where the number of gâthâs is wrongly given as 1688 instead of 168).

**Garga ṛishi—**
Author of the Pâsakakevalî. This, and not Pâśakâvali as Weber prefers, is the proper form of the title, which contains a reference to the supernatural knowledge of the Kevalins. Compare first line of our extract (Kevalajnânabhâskara). Our book agrees with that described at Weber, I. p. 269 (edited by Weber). These two Gargas may be the same. A Jain, 3, App. p. 212. No. 400 of my collection of 1884-6. Weber. II. p. 1185. A Gargarshi is mentioned *honoris causâ* by Siddharshi 3, App. p. 147, as his gurû (Samvat 962). Klatt, in der Wiener ZKM. 4, 64.

**Gâgâ bhaṭṭa—**
See under Viśvesvarabhaṭṭa.

**Guṇachandra—**
This writer assisted Udayaprabhasûri in his Pravachanasâroddhâravishamapadavyâkhyâ. 3, App. p. 263, v. 11. See also 3, App. 126. This is the Guṇachandra who, according to Merutunga, assisted this latter with his Prabandhachintâmaṇi. 2, p. 89.

**Guṇaratna—**

Mentioned as one of the pupils of Devasundara, and as the author of a Shaddarśanasamuchchayaṭîkâ, and a Kriyâratnasamuchchaya. 3, App. p. 226. See Bhandarkar's Report, 1883-84, p. 157. See also Klatt, Ind. Ant. XI. p. 255. Weber, II. p. 884.

**Guṇavallabha—**

Author of the Neminâthacharitra (Prâkrit). 1, App. p. 24.

**Guṇavinaya—**

Pupil of Jayasomasûri, the compiler, in Samvat 1657, of the Vichâraratnasangraha. 3, App. p. 310. This is the author of commentaries on the Khaṇḍaprasasti, Damayantîkathâ (composed in A. D. 1590) and Raghuvaṅśa. Among the books bought for Government this year is a Vairâgyaśatakaṭîka by this Guṇavinaya, which was composed in Samvat 1647. See entry Jayasomasûri.

**Guṇaśekhara—**

Mentioned as the pupil and successor of Chandrasûri and Vimalachandra, and the guru of Somatilaka and Devendra in the praśasti 1, p. 93. See under Sanghatilaka, who comes next and last in the praśasti, and whose date is Samvat 1422.

**Guṇasâgara—**

Author of a commentary on the Kalyâṇamandirastotra. He was the pupil of Sâgarendu (Sâgarachandra), who was the pupil of Amaraprabha, who was the pupil of Devasûri. 3, App. p. 228. Compare the entry Amaraprabha.

**Guṇasundara—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Guṇâkara—**

Mentioned along with a Nemichandra and a Pârśvadeva as having assisted Âmradevasûri in his commentary on the Âkhyânamaṇikośa of Nemichandrasûri. Âmradevasûri wrote in Samvat 1190, in the time of King Jayasinha. 3, App. p. 82.

**Guṇâkara—**
Author, in Samvat 1296, of a commentary on the Yogaratnamâlâ. 3, App. p. 313.

**Guruchandra—**
Author, in Samvat 1139, of a Sirivîrachariya (Śrîvîracharitra). He was a pupil of Sumativâchaka. Guruchandra wrote at the request of Prasannachandra, who was a pupil of Abhayadeva, the commentator on nine of the angas. 3, App. p. 306.

**Gopâladâsa—**
Called Rasikânanda. Guru of Vidyâbhûshaṇa, author of the Sâhityakaumudî. 2, p. 99.

**Gopînâtha—**
Author of the Jâtiviveka. He was son of Śârngadhara, who was son of Viśvanâtha, who was son of Sâmaraja, a pandit dwelling in Pratyanda. 2, p. 117.

**Govardhana—**
Mentioned as one of the five śrutapâragas. 3, App. p. 256.

**Govinda—**
Author of the Kâvyapradîpa. Son of Keśava and Sonodevî. Younger brother of Ruchikara, *i. e.*, Śrîharsha. 1, p. 26.

**Govinda gaṇi—**
Author of a Karmastavaṭîkâ. Pupil of Devanâga. 3, App. p. 6.

**Govinda—**
The sthavira. 3, App. p. 303.

**Gautama—**
The first gaṇadhara. 1, App. p. 4.

**Chaṇḍa—**
Author of the Prâkṛitalakshaṇa. 3, App. p. 265.

**Chakra (Śrîchakra)—**

Quoted by Kshemendra in the Suvṛittatilaka. 1, p. 87.

**Chakreśvara sûri—**

Second in ascent from Tilakâchârya, who wrote an Âvaśyakalaghuvṛitti in Samvat 1296. Tilakâchârya was the pupil of Śivaprabhasûri, who was the pupil of our Chakreśvarasûri. The guru of the latter was Dharmaghosha, a contemporary of King Jayasinha. Dharmaghosha was the pupil of Chandraprabha. 1, pp. 61, App. p. 8. Mentioned along with Paramânandasûri, as teaching, in Samvat 1221, while Kumarapâla was reigning. 3, App. p. 69.

**Chandrakîrti gaṇi—**

Pupil of Vimalasûriganabhrit. He studied also under Dharmaghosha. Author of the Siddhântavichâra. 1, App. p. 32.

**Chandraprabha sûri—**

Founder, in Samvat 1159, of the Pûrṇimâ gachchha (Paurṇimîyakapaksha). See Bhandarkar's Report 1883-4, p. 147. Pupil of Jayasinhasûri and guru of Dharmaghosha. 3, App. p. 40. Author of the Darśanaśuddhi. 3, App. p. 91. See also 3, App. p. 95. For his Darśanaśuddhi see 1, App. p. 41, and 3, App. p. 145 where it is called by its other name of Samayaktvaprakaraṇa.

**Chandra mahattara—**

Author of the Sattarikâ (Saptatikâ), known as the sixth Karmagrantha. 1, App. p. 27. Compare Weber, II. p. 837.

**Chandra sûri—**

Of the Harshapurîya gachchha. Succeeded Vijayasinha, who succeeded Hemasûri (contemporary of King Siddha), who succeeded Abhayadevasûri. 3, App. p. 133. Author of the Sanghayaṇirayaṇa (Sangṛihaṇîratna). 1, App. p. 75, where he calls himself pupil of Maladhâri Hemasûri, 3, App. p. 8, 32 (where for Maladhâri we should probably read Maladhârichandrasûri), 154. The difference in the number of the gâthâs perhaps rests on the laghu and brihat recensions of the book. At 3, App. p. 32, the number of the gâthâs has been wrongly

given as 73 instead of 273. Author of a Khettasamâsa. 3, App. p. 20. Wrote a pradeśavyâkhyâṭippanaka on the Âvaśyakasûtra in Samvat 1222. 1, App. p. 3; 3, p. 14. Wrote a commentary on the Nirayâvaḷi 1228 (MS.) 3, App. p. 8.

**Chandra sûri—**

Twin-pupil with Devachandragaṇi of Vîragaṇi, and guru of the Yaśodeva, who in Samvat 1180, during the reign of Jayasinha wrote a Pâkshikasûtravṛitti. 3, App. p. 129. Weber, II. p. 821, has an avachûri which is based on a Pâkshikasûtravṛitti of "Yasobhadra, pupil of Chandrasûri."

**Chandra sûri—**

Twin-pupil, with the Âmradevasûri who wrote an Âkhyânamaṇikośatîkâ in Samvat 1190, of Jinachandra. 3, App. p. 81.

**Chandra gaṇi—**

Wrote a Sirivîrachariya (Srivîracharita) in Samvat 1139. 3, App. p. 306. Pupil of Sumativâchaka. He wrote at the request of Prasannachandra, pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas.

**Chandrasena—**

Author of the Utpâdasidhiprakaraṇa, which he wrote in Samvat 1207. Apparently styled pupil of Pradyumnasûri. Nemichandra assisted him in the work. 3, App. p. 209.

**Châmuṇḍarâja—**

Author of the Châritrasâra. For this Digambara writer and king see Rice's Inscriptions at Sravana Belgola. His date is given as 900 Saka. He was pupil of Jinasenabhaṭṭâraka. 2, p. 141.

**Châritravardhana—**

Author of a commentary, called Śiśuhitaishiṇî, on the Raghuvanśa. His vâchanâchârya was Naraveshasarasvatî of the Kharatara gachchha. 3, App. p. 210.

**Jagachchandra—**

The copy of Dharmadâsagaṇi's Upadeśamâlâ, with the commentary of Ratnaprabhasûri, which is No. 316 of the Cambay

Palm-leaf MSS. was written at the expense of certain laymen, who had listened to the teaching of Vidyânanda, pupil and successor of Devendra, who was pupil and successor of Jagachchandra. 3, App. p. 169. This Jagachchandra is the well-known founder of the Tapâ gachchha. See Klatt, Ind. Ant. XI. p. 254. 3, App. p. 226.

**Jagaddeva—**

Son of the Treasurer Yaśodbavala in the city Vârâhî. He got the title Bâlakavi from Hemasûri. 3, App. p. 96.

**Jagannâtha paṇḍitarâja—**

Author of the Prâṇâbharaṇa, a poem in praise of Prâṇanârâyaṇa, king of Kâmarûpa. Printed, with a commentary by the author, in Kâvyamâlâ. He was a Tailanga, son of Perama (read śrimanperama). 3, App. p. 334.

**Jagannâtha—**

Author of the Atandrachandrikaprakaraṇa. Son of Pîtâmbara, and grandson of Râmabhadra. 2, p. 120.

**Janârdana—**

Author of a commentary on the Meghadûta. He refers to the commentaries of Sthiradeva, Vallabha and Âsaḍa. 3, App. p. 324.

**Jambu—**

The last kevalin. 3, App. p. 256. See also pp. 21, 303, and 308.

**Jambu kavi—**

Author of the Chandradûtakâvya. 3, App. p. 292.

**Jakkhâ and Jakkhadinnâ—**

Mentioned as sisters of Sthûlibhadra. 3, App. p. 271.

**Jaya—**

One of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Jayakîrti—**

Mentioned as pupil of Merutunga and guru of Jayakeśarin in the Anchala gachchha. 3, App. p. 220. In the Anchala-

gachchhapaṭṭâvalî his dates are given as follows: born, Samvat 1433; dîkshâ, Samvat 1444; sûripada, Samvat 1467; gachchhanâyakapada, Samvat 1473; died, Samvat 1500. Guru of Śîlaratna who wrote a commentary on Merutunga's Meghadûta in Samvat 1491. 3, App. p. 249.

**Jayakîrti—**

Author of a Śîlovaëśamâlâ (Śîlopadeśamâlâ). Pupil of Jayasinha. 1, App. p. 82. No. 636 of my collection of 1884-6. At 3, App. p. 214, a Śîlopadeśamâlâ is ascribed to one Jayavallabha, pupil of Jayasinha, but Jayavallabha there is probably only a mistake for Jayakîrti. Weber, II. p. 1085.

**Jayakeśarin—**

Mentioned as pupil of Jayakîrti and guru of Siddhântasâgara in the Anchala gachchha. In the Anchalagachchhapaṭṭâvalî his dates are given as follows: born, Samvat 1461; dîkshâ, Samvat 1475; âchâryapada, Samvat 1494; gachchhanâyakapada, Samvat 1501; died, Samvat 1542. 3, App. p. 220.

**Jayachandra—**

One of the five pupils of Somasundara, who was the pupil of Devasundara. Devasundara and Somasundara are Nos. 49 and 50 in the Tapâgachchhapaṭṭâvalî. It is there stated that Somasundara had four pupils—Munisundara, Jayasundara with the biruda Kṛishnasarasvatî, Bhuvanasundara, and Jinasundara. Our author Ratnaśekharasûri (No. 52 in the same list) gives him the five pupils—Munisundara, Jayachandra, Bhuvanasundara, Jinasundara, and Jinakîrti. The Jayachandra and Jayasundara of the two lists are the same. Compare Klatt, Ind. Ant. p. 256, note. He is the author of the Pratikramakrama. 3, App. p. 229. No. 1291 of this Report's Collection is a copy of the Pratikramakrama, in which it is stated that that work was composed in Samvat 1506. The author calls himself Jayachandra, a pupil of Somasundara. ("Nayachandra" in bottom line, 3, App. p. 229, is a mistake for "Jayachandra." There is no commentary by Nayachandra. The mistake has already been corrected by Weber, II. p. 912, note.)

**Jayatilaka sûri—**

Of the Tapâ gachchha. Third in ascent from the Labdhisâgara who wrote, in Samvat 1557, the Śrîpâlakathâ. Labdhisâgara tells us that he succeeded the three teachers, Udayavallabha, Jnânasâgara and Udayasâgara, who succeeded Ratnasinha, who succeeded Jayatilaka. 3, App. p. 220. A writer (or writers) called Jayatilaka wrote a Malayasundarîcharitra, 3, App. p. 210, and a Sulasâcharitra, Weber, II. p. 1134.

**Jayadeva—**

Called Piyûshavarsha. Son of Yâjnika Mahâdeva. Author of the Chandrâloka. 2, p. 109.

**Jayadeva—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Jayapâla—**

One of the knowers of the eleven angas. 3, App. p. 256.

**Jayaprabha—**

Assisted Udayaprabhasûri in his Pravachanasâroddhâravishamapadavyâkhyâ. 3, App. pp. 126 and 262.

**Jayamangala—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Jayamangala âchârya—**

Author of a Kavisikshâ. He flourished under Siddharâja, whom he praises. Aufrecht in Catalogus Catalogorum notes that he is quoted by Ratnakaṇṭha on Stutikusumânjali. 1, p. 68; App. p. 78.

**Jayarâma—**

Author of a commentary, called Tilaka, on the Kâvyaprakâśa. He was a pupil of Râmachandra Bhaṭṭâcharya and guru of Janârdana Vyâsa. Aufrecht in C. C. notes that this book of his was used in the compilation of the Ekashashṭyalaṅkâraprakâśa, L. 1447. 2, p. 107.

**Jayavallabha—**
See under Jayakîrti, pupil of Jayasinha.

**Jayasinha—**
Mentioned as the pupil of Âryarakshita and guru of Dharmaghosha in the Anchala gachchha. 1, App. p. 12; 3, App. p. 219. In Merutunga's Satapadîsâroddhâra (No. 1340 of this Report's Collection) the following dates are given for this Jayasinha. Born at Sopâraka of Bahada and Nadhî in Samvat 1179: dîkshâ at the age of eleven: sûripada Samvat 1202: died Samvat 1258 at the age of eighty. Compare Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 130, where it is noted that our Jayasinhasûri was a contemporary of Siddharâja.

**Jayasinha—**
Succeeded Sarvadevasûri in the Brihad gachchha. 3, App. p. 40.

**Jayasinha sûri—**
Of the Harshapurîya gachchha. Guru of Abhayadevasûri Maladhârin. 3, App. pp. 155 and 274.

**Jayasinha—**
Pupil of Sangamasinhasûri. 3, App. p. 192.

**Jayasekhara—**
Author of a Jain Kumârasambhavakâvya. 3, App. p. 251. A copy of this book bought for Government during the present year shews that Jayakesara, as I have printed in the verse given at p. 252, is a mistake for Jayaśekhara (Cf. l. 1 same page). Two Jayaśekharas are known, one belonging to the Nâgapurîya branch of the Tapâ gachchha, see Bhandarkar's Report, 1882-83, p. 43, who lived in the time of Hammîra (1301 to 1365 A. D.); and one belonging to the Anchala gachchha, who wrote in Samvat 1436. See Bhandarkar's Report, 1884-6, p. 130.

**Jayasoma sûri—**
Author of the Vichâraratnasangraha, which he compiled in Samvat 1657. Pupil of Pramodamânikyasûri, and guru of

Guṇavinaya. Jayasomasûri was assisted in his task by his gurubhrâtar Dayâranga. These writers lived in the city Seruṇâ. 3, App. p. 310. The Guṇavinaya mentioned here is the writer who composed in Samvat 1646 a Damayantîkathâṭîkâ. See Aufrecht under Guṇavijayagaṇi, corrected in Errata.

**Jayâditya—**

Joint author with Vâmana of the Kâśikâ Vṛitti. 1, p. 29.

**Jinakîrti—**

One of the five pupils of Somasundara. See the entry Jayachandra. 3, App. p. 227. This writer is the author of the Champakaśreshṭhikathânaka, which has been edited and translated by Weber (also by Böhtlingk). See Weber, II. p. 1109. No. 279 in my Collection 1882-3, is a Dhanyaśâlicharitra by him (the date, Samvat 1497, given as the date of the MS., must be the date of the composition of the book). He composed the commentary to his own Namaskârastava in Samvat 1494. Klatt, On. from L. VIII. pp. 245-6. Klatt gives two more works by this writer, the Dânakalpadruma (Gough, Pap. p. 92, n. 200) and the Śrîpâlagopâlakathâ (Bhau Daji Mem. p. 42).

**Jinakuśala—**

Mentioned as in the vaṃśa of Jinavallabha, Jinadatta, Jinachandra (Nos. 44, 45, and 46 with Klatt). He is therefore Klatt's No. 50 of the Kharatara gachchha (born, Samvat, 1367: dîkshâ, Samvat 1347: sûrimantra, Samvat 1377: died, Samvat 1389). 3, App. p. 314. He gave âchâryapada to Taruṇaprabha, the author of the Srâvakapratikramaṇasûtravivaraṇa. 3, App. p. 222. Author of the Chaityavandanakulavṛitti, Kielhorn's Report, 1880-1, p. 13.

**Jinachandra—**

Pupil of Jineśvara in the Kharatara gachchha. (Jineśvara and Jinachandra are Nos. 40 and 41 with Klatt.) Mentioned

as pupil of Jineśvara and Buddhisâgara and author of the Samvegarangasâlâ. 3, App. p. 305. See also pp. 64, 309 and 314. Klatt says that this Jinachandra is mentioned in the last verse of the Srâvakaviddhi, Peterson 1, App. p. 49, v. 22, but that is doubtful. Jinachandra there does not seem to be the name of a sûri.

**Jinachandra gaṇi—**

Of the Ukeśa gachchha. Pupil of Kâkkasûri. Author of the Navapaya. 1, App. pp. 28, 46, 62 (in this last place Kakkasûri is wrongly given as the author of the work). 3, App. p. 12. See also 3, App. p. 281. Afterwards called Devaguptasûri, under which name he wrote, in Samvat 1073, a Sanskrit commentary (Srâvakânanda) on his own Navapaya. 3, App. p. 304. He boasts of a third title, Kulachandra. 3, App. p. 304. At 3, App. p. 283, there is the following lineage from Jinachandra (Devagupta) in the Ukeśa gachchha :—

(1) Devagupta. Our author.
(2) Kakkasûri. Author of the Mîmânsâ, Jinachaityavandanavidhi and Panchapramâṇî.
(3) Siddhasûri.
(4) Devagupta.
(5) Yaśodeva, previously called Dhanadeva. He wrote in Samvat 1174.

According to the paṭṭâvalî of the Upakeśa gachchha published by Hoernle, *Ind. Ant.* XIX. p. 233, the author of the Navapadaprakaraṇa was succeeded by Siddhasûri, who was succeeded by Kakkasûri, who was succeeded by Dêvaguptasûri, who was succeeded by Siddhasûri.

**Jinachandra—**

Pupil of Jinadatta in the Kharatara gachchha. (Jinadatta and Jinachandra are Nos. 44 and 45 with Klatt.) 3, App. p. 221: "sanmaṇimaṇḍitabhâlaḥ." 3, App. p. 314: App. p. 323. "Born, samvat 1197; dîkshâ, samvat 1203; âchâryapada, samvat 1211; died, samvat 1223." *Ind. Ant.* XI. p. 248.

**Jinachandra (Śri Jinachandra)—**

Guru of Âmradevasûri and pupil of Nemichandra. This last was the author of an Âkkhânayamaṇikośa, on which Âmradevasûri wrote a commentary in Samvat 1190 (date of the composition of the work, not of the MS. as Klatt puts it). 3, App. p. 81.

**Jinachandra—**

Pupil of Jinaprabodha in the Kharatara gachchha. (Jinaprabodha and Jinachandra are Nos. 48 and 49 with Klatt.) "Born, Samvat 1326: dîkshâ, Samvat 1332: padamahotsava, Samvat 1341. He converted four kings and went under the biruda of Kalikâlakevalin. Died, Samvat 1376." Klatt, He gave dîkshâ to Taruṇaprabha, who wrote in Samvat 1411. 3, App. p. 221.

**Jinachândra—**

Of the Kharatara gachchha. Mentioned as the guru of Jinasâgara, in acknowledgment of whose teaching a copy of Haribhadrasûri's Âvaśyśakabṛihadvṛitti was made at the expense of certain śrâvakas in the city of Devakulapâṭaka in Mewar, Kumbhakarṇa reigning, in Samvat 1492. 3, App. p. 203. Klatt, Onomasticon, identifies this Jinachandra with No. 53 in his list. But that teacher died in Samvat 1415. A successor of his can hardly have been alive in Samvat 1492.

**Jinadatta sûri—**

Succeeded Jinavallabha in the Karatara gachchha (Jinavallabha and Jinadatta are Nos. 43 and 44 with Klatt). 3, App. p. 221: "Ambâdattayugapradhânapada," 3, App. p. 314: 3, App. p. 323. "Born, Samvat 1132; mûlanama, Somachandra; dîkshâ, Samvat 1141, dîkshânama Prabodhachandragaṇin; sûripada from Devabhadrâchârya at Chitrakuṭa (Chittore), Samvat 1169. He propagated the Jain religion by miracles which he performed in many cities; he composed the Sandehadolâvalî and many other works, and died at Ajmere, Samvat 1211." Klatt. See also Bhandarkar's Report, 1882-83, pp. 48-49.

**Jinadatta sûri—**

Guru of Amarachandra, the author of the Śrîjinendracharitra. 1, App. p. 2. This is the author of the Vivekavilâsa. See Bhandarkar's Report, 1883-84, p. 156. "About Samvat 1265-85, of the Vâyaḍa gachchha, pupil of Râsila and Jîvadeva. Jinadattasûri of the Vâyaḍa gachchha was present at the pilgrimage (Samvat 1277) of Vastupâla, see Sukṛitasankîrtana ed. Bühler, pp. 25, 48, v. 11, Merutunga, Prabandhachintâmani, p. 258, l. 1." Klatt, On.

**Jinadâsa gaṇimahattara—**

Author of an Anuyogachûrni. 3, App. p. 185. "Pupil of Pradyumnakshamâśramaṇa, niśîthavṛihatkalpabhâshyâvaśyakâdichûrṇikârâḥ, older than Haribhadra (Samvat 585), *Ind. Ant.* XI. 253[a], l. 3—4; Weber, II. 1004 l. 5—6." Klatt, On. See also Kielhorn's Report, p. 22.

**Jinadharma sûri—**

As Klatt, On. p. 23, has already pointed out, this name, at 3, App. p. 130, is a mistake. A copy of Siddharshi's commentary on the Upadeśamâlâ of Dharmadasagaṇi got for Government this year shews that the right reading is "nijadharmasûraye." The gloss "haribhadrasûraye" is written above. Compare 3, App. p. 148, where the verse recurs with the reading "haribhadrasûraye."

**Jinapati—**

Pupil of Jinachandra and guru of Jineśvara in the Kharatara gachchha. (These three writers are Nos. 45, 46 and 47 with Klatt.) 3, App. pp. 222, 323. Author of a commentary on the Panchalingiprakaraṇa of Jineśvara (No. 40 with Klatt), 3, App. p. 250. "Born, Samvat 1210: dîkshâ, Samvat 1218: padasthâpana (by Jayadevâchârya), Samvat 1223: died, Samvat 1277." *Ind. Ant.* XI. p. 248. In the Tîrthakalpa of Jinaprabha (No. 1256 of this Report's Collection) it is mentioned that Jinapati "vikramapuravâstavya" consecrated a statue of Mahâvîra in the city of Kalyâṇa in Samvat 1233. Author of the Charcharî No. 148 in Kielhorn's Collection of

1873-4. Author also of a vriddhaṭîkâ on the Sanghapṭṭaka (Weber, II. p. 928, V. 3) and a Sâmâchârîpattra (Bikaneer Cat.) Klatt, On. He converted Nemichandra, author of the Shashṭiśataka (Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 149). Klatt, On.

Jinaprabhasûri—

Author of a commentary on the Bhayaharastotra, which he composed in Sâketapura in Samvat 1365. Pupil of Jinasinhasuri. 1, pp. 52 and 88. Weber, II. p. 933, has a copy of this commentary in which the name of the author's guru is given as Jinahansa. Author also of a commentary on the Ajitaśântistava of Nandisheṇa, which he composed in the city of Dâśarathi (= Sâketapura = Ayodhyâ) in Samvat 1365 (read śara for śira, p. 231, l. 10). Mention is made of his guru Jinasinha. 3, App. p. 230. Ratnaśekharasûri, author of the Nyâyakandalîpanjikâ, studied under him. 3, App. p. 273. Author of the Sûrimantrapradeśavivaraṇa. 3, App. p. 365. Helped Mallisheṇasûri with his commentary on the Syâdvâdamanjarî of Hemachandra, Śaka 1214 (= Samvat 1349). 3, App. p. 207. Author of a Tîrthakalpa, 2, p. 79. (No. 596 of my Collection, 1883-84, and 1256 of this Report's Collection.) The Apâpâvrihatkalpa, No. 235 of my Collection, 1882-83, is a part of the Tîrthakalpa, which was written in Devagirinagara in Samvat 1327 (No. 1256 of this Report's Collection). The city called Apâpâ was called Pâpâ after Mahavîra's death there. Author of a Panchaparameshṭistava, No. 349 of my Collection, 1882-3. See Klatt's Onomasticon for a list of the known works of this writer. His known dates range from Samvat 1349 to Samvat 1369. His guru Jinasinhasûri founded the Laghukharatara gachchha in Samvat 1331. Of the works attributed to Jinaprabha which are cited by Klatt note that the Tîrthanâmasangrahakalpa is the same as the Tîrthakalpa; the Nâśakakalpa is part of the Tîrthakalpa.

Jinaprabha—

Of the Rudrapallîya gachchha. Mentioned as his "vidyâguru" by Sanghatilaka, who wrote a commentary on the Samyaktvasaptatikâ. Sanghatilaka tells us that Jinaprabha

converted (read "nirṇîya" for "nirmâya") Sâhi Mahammada "śakakulakshmâpâlachûḍâmaṇi," reigning at Delhi, by his Shaddarśanî. This sovereign must be Mohammed Toghlak, who reigned Samvat 1381-1407. Râjaśekhara, who was a pupil of our writer, based his Shaddarśanasamuchchaya on Jinaprabha's Shaddarśanî. 1, p. 92. (No. 1352 of this Report's Collection).

At Weber, II. p. 1085, there is a commentary on Jayakîrṭi's Sîlovaëśâmâlâ by Somatilakasûri, pupil of Sanghatilakasûri, in the colophon of which our Jinaprabha is described as "śakakshitipabodhakṛit" (write so for "prabodhakṛit").

Jinaprabha's date is, therefore, as Klatt has it, about Samvat 1400.

**Jinaprabodha—**

Pupil of Jineśvara in the Kharatara gachchha. (Jineśvara and Jinaprabodha are Nos. 47 and 48 with Klatt.) 3, App. p. 222. "Born, Samvat 1285: dîkshâ, Samvat 1296: when he received the name Prabodhamurti: padasthâpana, Samvat 1331: died, Samvat 1341." Klatt. Kielhorn's No. 44 (Palm-Leaf MSS.) is a copy of this writer's Panjikadurgapada-prabodha, a commentary on Trilochanadâsa's Kâtantravṛitti-vivaraṇapanjikâ. No. 748 of the India Office Collection is the same book (correct Eggeling's "Leśaprabodha"). The author is referred to there by his spiritual name Prabodhamûrti. See Klatt in his Onomasticon, where he notes also that Jinaprabodhasûri is mentioned in an inscription at Girnar in connection with the date Samvat 1333.

**Jinabhakti sûri—**

Mentioned as the pupil of Jinasaukhyasûri and guru of Jinalâbhasûri in the Kharatara gachchha. (These three writers are Nos. 66-8 with Klatt.) 3, App. p. 315. See under Jinalâbha. "Born, 1770: dîkshâ, Samvat 1779, when he received the name Bhaktikshema: sûripada, Samvat 1780: died, Samvat 1804." Klatt. He was made sûri then at the age of 10, and this is according to rule, eight years being the minimum required.

**Jinabhadra ganikshamâśramaṇa—**

Mentioned among the yugapradhânas, 3, App. p. 308. Praised, 3, App. p. 91 ("vâkyair viśeshâtisayair viśvasandehahâribhiḥ"). Author of a Sankshiptajîtakalpa, which he extracted out of the "Mahâśruta" (the Purva), 3, App. p. 277. Author of the Kshetrasamâsa, 1, App. p. 26; Kielhorn's No. 16 Palm-Leaf MSS. is a copy of this book with the commentary of Malayagiri author of the Dhyânaśataka. 1, App. p. 43. This is the 14th chapter of the Âvaśyakaniryukti. See Weber, II. p. 756. In the Tapâgachchhapaṭṭâvalî if is stated that Jinabhadragaṇi was looked upon as *bhinna* on account of his Dhyânaśataka. *Ind. Ant.* XI. p. 253. Author of Vrihatsangrahiṇî, 1, App. p. 51. No. 1336 of this Report's Collection is a copy of his Viseshâvaśyakabhâshya. Weber, II. p. 787. "Samvat 585-645, tenth yugapradhâna, between Hârillasûri and Umâsvâti, 14 years householder, 30 monk, 60 pontiff, total 104." Klatt, On.

**Jinabhadra—**

Mentioned as one of the three pupils of Jineśvara, the other two being Jinachandra and Abhayadeva, in the Kharatara gachchha. (Jineśvara, Jinachandra, and Jinachandra's laghugurubhrâtar Abhayadêva are Nos. 40-2 with Klatt.) Compare Weber, II. p. 463. 3, App. p. 302. Author of a Surasundarîkathâ. Klatt, On. with a reference to Jinadattasûri's Gaṇadharasârdhaśataka, v. 70. His mûlanâman was Dhaneśvaramuni. *Ibid.* p. 992.

**Jinabhadra munîndra—**

Pupil of Śâlibhadra. Author, in Samvat 1204, of a - - - mâlâpagaraṇakahâ (perhaps Gajasukumâlâpagaraṇakahâ). Klatt notes that Kielhorn's No. 13 is a copy of the Kalpachûrni, which was written for "Jinabhadrâchârya" in Samvat 1218. 1, App. p 83.

**Jinabhadra—**

Mentioned along with Jinakuśala as in the line of Jinachandra, pupil of Jinadatta (Nos. 44 and 45 of the Kharatara gachchha with Klatt. The Jinakuśala referred to is No. 50. Our Jinabhadra is No. 56). 3, App. p. 314.

**Jinaratna sûri—**

Mentioned as pupil of Jinarâjasûri and guru of Jainachandrasûri in the Kharatara gachchha. (These three writers are Nos. 63-5 with Klatt.) 3, App. p. 315. "Sûripada, Samvat 1699; died at Agra, Samvat 1711." *Ind. Ant.* XI. p. 250. His original name way. Rupachandra. His mother took dîkshâ along with him. Klatt, On. Weber, II. p. 1053.

**Jinarâja sûri—**

Mentioned as pupil of Jinasinha and guru of Jinaratna in the Kharatara gachchha. (These three writers are Nos. 62-4 with Klatt.) "Born, Sâmvat 1647: dîkshâ, Samvat 1656, when he received the name Râjasamudra: sûripada, Samvat 1674. He made many pratishṭhâs, for example, erected 501 statues of Ṛishabha and other Jinas on the Satrunjaya, Samvat 1675, composed a vṛitti on the Naishadhiyakâvya, called Jainarâjî, and other granthas, and died at Pattana, Samvat 1699." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 250. Samayasundara compiled his Gâthâsahasrî in Samvat 1686, "when Srî Jinarâja was reigning." 3, App. p. 290. Jinarâja is mentioned as guru of Jayasâgara, 2, p. 126: as pupil of Jinasinha and guru of Jayasâgara, 2, p. 127.

**Jinalâbha—**

Author of the Âtmabodha (Âtmaprâbodha), which he composed in "Srîmanirâkhyabindira" (the last word is the Anglo-Indian bunder) in Samvat 1833. He gives his spiritual genealogy as follows:—

In the line of Sudharmagaṇabhṛit, in the pure Châṇdra kula, in the Suvihita paksha, there arose—

(1) Udyotana.
(2) Vardhamâna.
(3) Jineśvara. Obtained in Samvat 1080 from the king the biruda kharatara.
(4) Jinachandra and his younger brother in the faith, Abhayadevasûri, the commentator on the nine angas.
(5) Jinavallabha.
(6) Jinadatta.
(7) Jinachandra.

In their line there subsequently arose Jinakuśala, Jinabhadra and others. Then Jainachandra. He converted Akbar. He was succeeded by (tadanvaye ?)—

(1) Jinasinhasûri.
(2) Jinarâja.
(3) Jinaratna.
(4) Jainachandra.
(5) Jinasaukhya.
(6) Jinabhakti.
(7) Our author. 3, App. p. 314.

"Born, Samvat 1784: dîkshâ, Samvat 1796, when he received the name Lakshmilâbha; padasthâpana (at Mâṇḍavibindira), Samvat 1804: died, Samvat 1834." Klatt, *Ind. Ant.* p. 250. He was born at Bikaneer. His original name was Lâlachandra. In Samvat 1819 he made a pilgrimage with 75 sâdhus to an unnamed shrine of Gauḍî-Pârśveśa (Pârśvanâth): in Samvat 1821 he conducted a similar company of 85 sâdhus to Mount Abu, &c., &c. Klatt, On. Weber, II. pp. 1054-5, pp. 53 and 93.

**Jinavallabha—**

Author of the Piṇḍaviśuddhiprakaraṇa. 1, App. pp. 63, 71, 101; 3, App. pp. 9, 31. Mentioned as the pupil of Abhayadevasûri and guru of Jinadattasûri in the Kharatara gachchha. (These three writers are Nos. 42-4 with Klatt.) 1, p. 93; 3, App. pp. 221, 314, 323. Author of the Gaṇadharasârdhaśataka. 3, App. p. 304. Author of the Shadaśîti (called also Âgamikavastuvichârasâra). 1, App. pp. 28, 99. (In the latter place accompanied by a commentary which bears date Samvat 1172.) Author of a Karmagrantha. 2, p. 126, v. 3. Author of a Karmâdîvichârasâra. 1, App. p. 100. Nos. 55 (Vichârasâra) and 77 of Kielhorn's Collection of 1880-81. Author of a Vardhamânastava. 3, App. p. 216. This has been published in the Kâvyamâlâ, 1890. For other works by Jinavallabha see the list in Klatt's Onomasticon. For an account of this writer, see Bhandarkar's Report, 1882-3, p. 47. "Samvat 1167 he was consecrated sûri by Devabhadrâchârya and died six months afterwards, *Ind. Ant.* XI. 248$^b$; Weber, II, 1040. Samvat 1145 or 1150 pravachanabâhya, *ib.* p. 1005, No. 39.

Founder of the Vidhisangha (Kharatara gachchha), *Ind. Ant.* XI. 254[a], l. 1, f. b, 254[b], l. 9-11; Weber, II. 1006-7." Klatt Onomasticon. "Jinavallabha's pupil Râmadeva wrote the Shadaśîtikachûrni in Samvat 1173. In that work it is stated that Jinavallabha inscribed all his chitrakâvyas on the stones of the Vîrachaitya at Chitrakûṭa [Chittore], and the Dharmaśikshâ and Sanghapaṭṭaka on both sides of the doors of the chaitya. Among these was also inscribed what goes by the name of Jinavallabhaprasasti or Ashṭasaptatikâ which Jinavallabha composed in Samvat 1164." Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 152.

**Jinasâgara—**

Was teaching in Samvat 1492. See the entry Jinachandra, guru of Jinasâgara. 3, App. p. 203.

**Jinasinha sûri—**

Of the Pûrnimâ gachchha. Pupil of Muniratnasûri, who wrote his Amamasvâmicharitra in Samvat 1252. 3, p. 39; App p. 96. He is the author of the praśasti attached to that book in the Cambay Palm-Leaf copy, 3, App. p. 99.

**Jinasinha sûri—**

Mentioned as the guru of Jinarâjasûri in the Kharatara gachchha. 3, App. p. 315. (These two writers are Nos. 62 and 63 with Klatt.) "Born, Samvat 1615: dîkshâ, Samvat 1623: sûripada, Samvat 1670: died, Samvat 1674." Klatt. "Jinachandra is mentioned as transferring, at the suggestion of Akbar, his spiritual rule over Lahore to Jinasinha (Samvat 1649; *Ind. Ant.* XI. p. 250) accompanied by religious festivities to which the minister Karmachandra contributed. During the joint spiritual sovereignty of these two and the political sovereignty of Sûrasinha at Yodhapura, Vallabhagaṇi composed his commentary on Hemachandra's Nâmamâlâ in Samvat 1667." Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 126.

**Jinasundara—**

Mentioned as one of the five pupils of Somasundara and gurus of Ratnaśekhara (Samvat 1496). 3, App. p. 227. See the entry

Jayachandra, pupil of Somasundara. Somasundara, guru of Jinasundara, is No. 50 in the Tapâgachchhapaṭṭâvalî with Klatt. Author of a Dîpâlikâkalpa (Gough. Pap. p. 93) and of an Ekâdaśângîsûtrarthadhâraka (colophon of Śrâddhavidhivinśchaya, Brit. Mus. No. 2120). Klatt, On. No. 201 of G B C Coll. of 1870-71 is a copy of Jinasundara's Dîpâlikâkalpa.

**Jinaśekhara sûrî—**

Mentioned as the pupil of Jinavallabha and the guru of Padmachandra, 1, pp. 53 and 93. This is the teacher who, in Samvat 1204, founded at Rudrapallî, the Rudrapallîyakharatarasâkhâ, the 2nd gachchhabheda. *Ind. Ant.* IX. p. 248[b], No. 44 i Weber, II. p. 1040, No. 44. With the colophon of the Samyaktvasaptatikâ in our place compare for Jinaśekhara the colophon of the Śîlataraṅginî, Weber, II. p. 1088, v. 4, and that of the Praśnottararatnamâlâvritti, *ib.* p. 1122, v. 6. (No. 1299 of this Report's Collection is a copy of this last book).

**Jinasena sûrî—**

Mentioned at the head of those who were proficient in the fragment of the sacred text left after the time of Subhadra Yaśobhadra, Yasobâhu and Lohârya, sages who were conversant with the Âchârânga (compare *Ind. Ant.* XX. p. 349), 3, App. p. 256. This is apparently the author of the Âdipurâṇa and Harivanśa. See Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 118. No. 1502 in this Report's Collection is a copy, written in Samvat 1580, of Jinasena's Harivanśa which contains the praśasti of which Bhandarkar has quoted a verse in his Early History of the Deccan, Supplement, p. 1. Jinasena wrote in Śaka 705, Indrâyudha ruling in the North, Śrî Vallabha, son of king Kṛishna, in the South, Vatsarâja,* king of Avanti in the East, and the hero Jayavarâha, over the country of the Sauryas.

* My MS. वत्सादिराजे which ought not to be corrected to वत्साधिराजे वत्सादिराजे and जयद्युते (Bh. "victorious") are expedients for getting unmetrical names into the verse. Compare *e. g.* जिनादिकुशल for जिनकुशल. 3, App. p. 222, v. 9.

**Jinasaukhya sûri—**

Mentioned as pupil of Jinachandra (Jainachandra *metri gratiâ*) and guru of Jinabhakti in the Kharatara gachchha. (These three teachers are Nos. 65-7 with Klatt.) 3, App. p. 315. Born, Samvat 1739: dîkshâ, Samvat 1751: sûripada, Samvat 1763: died, Samvat 1780. Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 250. Pârishasâmîdâsa, of the Chopaḍa gotra, in Surat, celebrated his padamahotsava at an expense of 11,000 rupees. Klatt, On. Weber, II. p. 1054.

**Jinaharsha—**

Composed, at the request of Kanakavijayagaṇi, in Pattana, a bâlâvabodha on Subhaśîlagaṇi's Snâtṛipanchâśikâ. Klatt, On. p. 54, is disposed to assign this Kanakavijayagaṇi to Samvat 1850. 3, App. p. 235.

**Jineśvara sûri—**

Mentioned as the pupil of Vardhamâna in the Châṇdra kula and the guru of Jinachandra, Abhayadeva and Jinabhadra (Vardhamana, Jineśvara, Jinachandra and Abhayadeva are Nos. 39-42 with Klatt.) Buddhisâgara was his "bandhu" or kinsman in the faith. 3, App. p. 302. See also 1, p. 92; 3, App. p. 64. The Kharatarasâdhusantati sprung from him. 3, App. p. 305. Composed his Aṣhṭakavṛitti in Samvat 1080, being at the time resident in Jâvâlapura. 3, App. p. 309. Received from the king after a victory in a controversial tournament the biruda kharatara. 3, App. p. 314. Author, in the reign of Durlabharâja of Gujarat, of the Panchalingiprakaraṇa. 3, App. 251. Author of Vîracharita, 1, App. p. 93 (cf. सुविहियह there with सुविहितशेखराणशिरःशेखर: 1, p. 92). 3, App. p. 64. Composed, Samvat 1092, in Âśâpallî a Lîlâvatîkathâ, and in Diṇḍiyânakagrama a Kathânakakośa. Bhandarkar's Report, 1882-3. "Original name Śiveśvara, son of the brâhmaṇa Soma, received at the dîkshâ the name Jineśvara, went with his brother Buddhisâgara from Marudeśa to Gurjaradeśa, to debate with the chaityavâsins. In Samvat 1080 in a râjasabhâ of Durlabha, king of Anahillapura, after the passages on the sâdhvâchâra were read from a copy of the Daśavaikâlikasûtra which had been brought from the Sarasvatîbhaṇḍâgâra,

he overcame the chaityavâsins, and received the birudа of kharatara, *Ind. Ant.* XI. 248*a*, Nos. 39-40, Weber; II, 1036—8 Nos. 39-40." Klatt, Onomasticon. See Forbes' *Ras Mala*, 1, p. 20.

At 1, p. 24, there is a work by one Vâmadeva who was pupil of Jinesvarasûri.

**Jineśvara sûri—**

Mentioned as the pupil of Abhayadevasûri and guru of Ajitasenasûri in the Râja gachchha, Vajra śâkhâ ("santatichûlikâ") Kotika gaṇa. Seventh in ascent from Mâṇikyachandra, who wrote in Samvat 1276. Our author was a contemporary of king Munja (Samvat 1050). 3, App. p. 159. Klatt identifies this Jineśvarasûri with the Dhaneśvarasûri, at the court of Munja, pupil of Abhayadevasûri and guru of Ajitasinhasûri who is mentioned in Weber, II. p. 851, v. 3.

**Jineśvara—**

Appointed by Muniratnasûri (Samvat 1252) to succeed (the dead) Sûraprabha, who had been joint-guru with Muniratnasûri in the Pûrnimâ gachchha. 3, p. 39; App. p. 96.

**Jineśvara—**

Mentioned as pupil of Jinapati and guru of Jinaprabodha in the Kharatara gachchha. (These three teachers are Nos. 46-8 with Klatt.) 3, App. p. 222. "Born, Samvat 1245: dîkshâ, 1255, when he received the name Vîraprabha: sûripada, Samvat 1258: died, Samvat 1331." Klatt. This is probably the Jineśa out of regard for whose teaching the Śrâvaka Lâshaṇa, in Samvat 1299, caused the Cambay palm-leaf copy of Haribhadrasûri's Samarâdityacharitra to be written. 3, App. p. 123. Author of a Chandraprabhasvâmicharitra. Klatt, On. with a reference to Flor. G. 43, f. $2^b$ $3^a$. "His pupil Abhayatilakagaṇi composed, Samvat 1312, a commentary on the Dvâśrayakośa, *Ind. Ant.* IV. p. 269; VI. p. 182. His pupil Jinaprabodhasûri, in the colophon of Jinaprabodha's Panjikâdurgapadaprabhodha, Kielhorn's Report, p. 26. His pupil Jinasinhasûri in Jinasûristavana, Prak-ratn II. p. 256, v. 13. At the head of the Laghukharataraśâkhâ, preceptor of

Jinasinhasûri who founded the Śakhâ in Samvat 1331." Klatt On. No. 404 in the GBC. Collection of 1879-80 is a copy of Abhayatilakagaṇi's commentary on the Dvâśrayakośa.

**Jîtavijaya—**

Mentioned as twin-guru with Nayavijaya by Yaśovijaya, the pupil of the latter and author of the Jnânabinduprakaraṇa. 3, App. p. 192.

**Jîyadhara—**

The sthavirâvali. 3, App. p. 303.

**Jaiyaṭa—**

Father of Mammaṭa. 1, p. 94.

**Jñânatilaka gaṇi—**

Author, in Samvat 1660, of the Gautamakulakavṛitti. Pupil of Padmarâjagaṇi. 3, App. p. 223.

**Jñânavimala gaṇi—**

Composed, in Samvat 1654 (1694, 2, p. 65, is a mistake), a commentary on the Śabdaprabheda of Maheśvara. 2, pp. 65 and 124. This writer is probably to be identified with the Jnânavimala whose pupil Śrîvallabha wrote a gloss, called a durgapadaprabodha, on Hemachandra's commentary on his own Nâmamâlâ, in Samvat 1661, in Yodhapura under king Sûryasinha. Weber in his Index of authors separates the two. But the date given there for our Jnânavimalagaṇi, Samvat 1590, is a mistake. See Weber, II. p. 264.

**Jnânasâgara—**

Mentioned as the first of the five pupils of Devasundara in the Tapâ gachchha. (Devasundara is No. 49 with Klatt.) 3, App. p. 226. "Born, Samvat 1405: vrata, Samvat 1417: sûripada, Samvat 1441: died, Samvat 1460; wrote avachûrnis on the Avaśyaka and Oghaniryukhi and on other books, Śrîmunisuvratastava, Ghanaughanavakhaṇḍaparśvanathastava, etc." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 255. Jnânasâgara composed his work on the Oghaniryukti in Samvat 1439. Weber, II. p. 819.

No. 1214 of this Report's Collection is a copy of this book (anonymous there). His avachûrni on the Âvaśyaka is the same as the Chaityavandanavidhi, Weber, II. p. 805. No. 1240 in this Report's Collection is a copy of that book.

**Jnânasâgara—**

Mentioned as pupil of Ratnasinha, and guru of Labdhisâgara who wrote in Samvat 1557. 3, App. p. 220.

**Jyeshṭhabhûti—**

1400 from Vira: in his time the Kalpavyavahâra sutra disappeared. 3, App. p. 22.

**Jyeshṭhânka—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Jyotirîśvara (Jyotirîśa)—**

Called also Kavisekhara. Son of Dhîreśvara, and grandson of Râmeśvara. Author of the Panchasâyaka. 2, p. 110. Author of the Dhurtasamâgamaprahasana. No. 80 in my collection of 1883-4.

**Jaruṇaprabha sûri—**

Author of the Srâvakapratikramaṇasûtravivaraṇa. Taruṇaprabhasûri gives his spiritual lineage as follows. In the Chandra kula there arose:—

(1) Abhayadevasûri. The commentator on nine of the angas.
(2) Jayavallabha.
(3) Jinadatta.
(4) Jinachandra.
(5) Jinapati.
(6) Jineśvara.
(7) Jinaprabodha.
(8) Jinachandra.
(9) Jinakuśala.

Our author Taruṇaprabhasûri was one of Jinakuśala's pupils. He received dîkshâ and âchâryapada from Jinakuśala. Yasaḥkirti and Râjendrachandrasûri were his teachers. In v. 13

read लिलिखे सुगमा. Taruṇaprabha wrote this book in Samvat 1411. 3, App. p. 221. Taruṇaprabha gave sûrimantra to Jinapadma and Jinalabdhi the two successors in that order of Jinakuśala. Weber, II. pp. 1047-8. And padasthâpana to Jinodaya, who succeeded Jinalabdhi, at Cambay in Samvat 1415. Weber, II. p. 1048.

**Tilaka âchârya—**

Author of an Âvaśyakalaghuvṛitti, which he wrote in Samvat 1296. He gives his spiritual lineage as follows. In the Chandra gachchha there arose:—

(1) Chandraprabha.
(2) Dharmaghosha. King Jayasinha (Sidharâja) was one of this teacher's disciples.
(3) Chakreśvarasûri.
(4) Śivaprabha.
(5) Tilakâchârya.

Padmaprabhasûri assisted this last in his task: and Yaśaḥtilakapaṇḍita, one of Tilakâchârya's pupils, wrote out the first copy of the book. 1, p. 60, App. p. 6. Author of a commentary on the Daśavaikâlikasutra. 3, App. p. 49. Author of the Pratyekabuddhacharitra. 3, App. p. 109. This book, according to a statement in a paṭṭâvalî purchased this year, was composed in Samvat 1261. No. 1182 of this Report's Collection is a Pratikramaṇasutralaghuvṛitti by this writer.

**Tilaka sûri—**

Mentioned as the pupil of Padmadeva and the guru of the Râjaśekhara, who was the author of a panjikâ to Śrîdhara's Nyâyakandalî. 3, App. p. 275.

**Tilakachandra—**

Mentioned as the third of the three pupils of Samudraghosha the other two being Suraprabha and Muniratna (Samvat 1252). 3, App. p. 96.

**Tisaṭadeva—**

Author of the Chikitsâkalikâ, otherwise called Yogamâlâ. Son of Vâgbhaṭa. 2, p. 133, &c. See Ox. p. 357$^b$, where

Aufrecht notices a commentary on the work composed by the author's son, Chandrata. See also Bik. p. 636 and L. No. 3051. Weber's No. 946 would seem to be another book altogether. Tîsata refers to a book called Yogasamuchchaya, apparently as an elementary work on the subject he himself treats of.

**Tungâra (Bhaṭṭatungâra)—**

Praised as his teacher by the author of the Sârasvatamaṇḍana, 3, App. p. 205.

**Dayâtilaka—**

Mentioned apparently as the teacher of one Chandramantridêva, who assisted Jayasoma, the author (Samvat 1657) of the Vichâraratnasangraha. 3, App. p. 309.

**Dâmodâragupta—**

Author of the Sambhalîmata (not Sumbhalîmata) or Kuṭṭanîmata (Kuṭṭinîmata). 1, p. 65; App. p. 19. Printed in Kâvyamâlâ, 1887. In Râjataranginî, 4, 495, Dâmodaragupta is called Jayâpîḍakavi Kuṭṭanîmatakârin. Jayâpîḍa reigned in Kashmir from 779 to 813 A. D.

**Dinna sâdhu—**

20,900 years from Mahâvîra. In the lifetime of this sâdhu, the Daśavaikâlika sutra will be lost. 3, App. p. 22.

**Dinna—**

In the line of Âryâ Suhastin. This is Klatt's No. 14. 3, App. p. 303.

**Dinnaginna—**

1250 from Vira. In his time the Bhagavatîsûtra and the six angas in their original state were lost. 3, App. p. 21.

**Dîpaka—**

Quoted by Kshemendra in his Suvṛittatilaka. 1, p. 7.

**Duḥprasahayati—**

In the time of this yati, 21,000 from Vira, all remnants of the meaning of the Daśavaikâlikasûtra will be lost. 3, App. p. 22. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Durgadeva—**

Author of the Shashṭisamvatsarî, part of an Arghakâṇḍa (so correct). 3, App. 241. Aufrecht in C. C. notes that there is also a Samvatsaraphala by Durgadeva at B. 4, p. 204.

**Durgasvâmin—**

Mentioned as pupil of Dellamahattara by Siddharshi who was his garubhrûtar (both received dîkshâ from Gargarshi) and successor. Durgasvâmin left a house stored with wealth to become a Jain monk, an example which led to the conversion of many. He died in Bhillamâla, and was succeeded by Siddharshi, who wrote in Samvat 962. The first copy of Siddharshi's work was written for him by Gaṇâ, a female disciple of Durgasvâmin. 3, App. p. 147.

**Devakumâra—**

Was teaching in Samvat 1295. 3, App. 124.

**Devagupta—**

Another name of Jinachandra. See that entry.

**Devagupta—**

Mentioned as the pupil of Siddhasûri, who was the pupil of Kakkasûri, who was the pupil of Devagupta (Jinachandragaṇi). This second Devagupta was guru of Yaśodeva who wrote in Samvat 1174, 3, App. p. 283, and of Siddhasûri who wrote the Vṛihatkshetrasamâsavṛitti in Samvat 1192, 3, App. p. 193.

**Devachandra—**

Mentioned as the author of a Sântinâthavṛitta in Prâkrit which Munidevasûri condensed and put into Sanskrit. Munidevasûri says of his author that he was the teacher of the great Hemachandra. Compare Bühler's Hemachandra, p. 7. Ras Mâlâ, p. 145. Weber, II. p. 1006. 1, App. p. 5.

**Devachandra gaṇi—**

Mentioned by Yaśodevasûri, who wrote in Samvat 1180, as twin pupil, with Yaśodeva's guru Chandrasûri, of Vîragaṇi in the Chandra kula. 3, App. p. 129. May be the same as the last.

**Devachandra sûri—**

Mentioned as pupil of Pradyumnasûri and guru of Mânadeva and Pûrṇachandra, in whose time, Samvat 1292, a copy of Hemachandra's Yogaśâstravivaraṇa was written. 1, App. p. 22.

**Devachandra gaṇi—**

Flourished in Samvat 1648, in which year he wrote out a copy of the Yamakastuti with commentary for the use of his pupil Munichandra. 3, App. p. 312.

**Devanâga—**

Guru of Govindagaṇi, the author of the Karmastavaṭîkâ. 3, App. p. 5.

**Devaprabha (Susiddhahasta)—**

Mentioned as guru of Pradyumnasûri, the author of the Vichârasâraprakaraṇa. He was the pupil of Padmaprabha. 3, App. 271.

**Devaprabha—**

No. 253 of the Cambay Palm-Leaf MSS. (3, App. 86) is a copy of Nemichandra's commentary on the Uttarâdhyayana which was written in Samvat 1308 (correct the entry 1380) at the expense of Kâṭuka, who with all his house had listened to this teacher expounding the book. Kâṭuka went to this expense for the spiritual betterment of his father and mother, and he was careful to defray it out of his self-acquired money. Devaprabha's spiritual lineage is given as follows. In the Chandra gachchha there arose :—

(1) Nannasûri.
(2) Amitayaśovâdisûri.
(3) Sarvadêva.
(4) Pradyumnasûri.

When these sages had become but a name there arose in the same gachchha:—

(1) Bhadreśvara.
(2) Dêvabhadra.
(3) Siddhasena.
(4) Yaśodêva.
(5) Mânadêva.
(6) Ratnaprabha.
(7) Dêvaprabha.

**Devaprabha sûri (Maladhârin)—**

Author of the Pâṇḍavacharitra. Devaprabha gives his spiritual lineage as follows.

In the Koṭika gaṇa, Madhyama sâkhâ, Śrîpraśnavâhana kula, Harshapurîya gachchha, there arose :—

(1) Abhayadevasûri.
(2) Hemasûri. A contemporary of Siddharâja.
(3) Vijayasinhasûri.
(4) Chandrasûri.
(5) Munichandrasûri.

Our author, Devaprabhasûri, was one of the disciples of Munichandrasûri. That teacher's successor was, however,

(6) Devânandasûri.

Yaśobhadra and Naraehandra corrected the Pâṇḍavacharitra for Devaprabha. 3, App. p. 131; 1, App. p. 98; 3, App. p. 275, where Devaprabha is called the "kramika" of Munichandrasûri, and is succeeded by Narachandra. A Mṛigâvatîcharitra by Maladhâridevaprabhâchârya is among the books bought for Government this year.

**Devaprabhu (Devaprabha ?)—**

Mentioned as the guru of Padmaprabha who wrote the Munisuvratacharitra in Samvat 1294. 3, p. 14, App. p. 302. The relations between Devânanda on the one hand, and Devaprabha, Vibudhaprabha and Padmaprabha on the other are not clear; but the three latter are not the pupils of Devânanda. Perhaps Devânanda was succeeded by the twin-pupils, Devaprabha and Vibudhaprabha, and they by Padmaprabha.

**Devabhadra—**

Mentioned as the pupil of the second Abhayadeva (founder of the Rudrapallîya gachchha) and guru of Prabhânanda. 1, p. 93. Mentioned along with Devendrasûri and Vijayachandrasûri as teaching in Samvat 1287, 3, App. p. 114; in Samvat 1292, 3, App. p. 36; in Samvat 1295, 3, App. p. 124 (where he is called Tapâdevabhadragaṇi); in Samvat 1296, 1, App. p. 35; in Samvat 1301, 3, App. p. 73; and in Samvat 1307, 3, App. p. 61. "Abhayadevasûri's pupil Devabhadrasûri in an inscription, dated Samvat 1296, see *Arch. Survey of India*, v. p. 183. Bühler, *Epigr. Ind.* Part III. April 1887, pp. 118-9." Klatt, On.

**Devabhadra—**

Mentioned as pupil of Bhadreśvara and guru of Siddhasena in the Chandra gachchha. 3, App. p. 87. This Siddhasena wrote in Samvat 1242 a commentary on the Pravachanasâroddhâra, in the praśasti of which he calls himself the pupil of Devabhadra, who was the pupil of Ajitasinha, who was the pupil of Bhadreśvara (unless we are to understand that Ajitasinha and Devabhadra were twin-pupils of Bhadreśvara). See Weber, II. p. 850. Siddhasena tells us that Devabhadra was the author of a Pramâṇaprakâśa, a Śreyânsacharitra and other books.

**Devabhadra—**

Mentioned as a contemporary of king Bhoja. 3, App. p. 91, v. 23.

**Devabhadra—**

Author of the Pâsanâhachariya (Pârśvanâthacharitra). Devabhadra gives his spiritual genealogy as follows. In the Chandra kula, Vajra śâkhâ there arose:—

(1) Vardhamâna.
(2) Jineśvara and Buddhisâgara.
(3) Jinachandra and Abhayadeva (the commentator).
(4) Prasannachandra.

(5) Devabhadra. Our author. He mentions his upâdhyâya Sumati. He speaks of three other works of his own, the Samvegarangaśâlâ (so correct at 3, App. p. 64) an âradhanaśâstra (compare the Samvegarangaśâlâ written by Jinachandra, No. 3 in the above list, in Samvat 1125. Bhandarkar's Report, 1882-3, p. 46), the Vîrachariya and the Kahârayaṇakosa (Kathâratnakośa). He wrote this book, his Pâsanâhachariya, at Broach (a city glorious with the temple of Munisuvrata topped with golden spires) in Samvat 1168. Amalachandra wrote the first copy. 3, App. p. 64. No. 288 of the Cambay Palm-Leaf MSS. is Devabhadra's Kahârayaṇakosa. He speaks there also of his guru Prasannachandra, and his "vâchakâ" Sumati. He mentions his Vîrachariya and his Samvegarangaśâlâ. His Kahârayaṇakośa was written in Broach. in Samvat 1158, Amalachandra, as in the latter case, wrote the first copy. 3, App. p. 141. Mentioned as the pupil of Prasannachandra and the author of four books. 3, App. p. 302. Compare Weber, II. p. 1040, where it is stated that Devabhadra in Samvat 1167 by order of Abhayadeva consecrated Jinavallabha in the great temple of Vîra of Chittore.

**Devabhadra sûri—**

Author of a vṛitti on the Sangrahaṇi of his guru Chandrasûri. 1, App. p. 3. Compare Weber, II. p. 189.

**Devabhadra—**

Mentioned (perhaps) as the author in connection with an Upadeśaratnakośaṭîkâ. 1, App. p. 71.

**Devamitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Devardhi—**

Pupil of Lohitya and Dûshagaṇi. The sthavira. 3, App. p. 303. "Vîra, 980 V., the Siddhânta was reduced to writing by Devarddhigaṇikshamaśramaṇa, the pupil of Lohityasûri (otherwise called Devavâchaka and pupil of Dûshagaṇi) at the council of Valabhi. In Devarddhi's time only one pûrva remained." Klatt, *Ind. Ant* XI. p. 247.

**Devasundara—**

Mentioned as the guru of five pupils Jnânasâgara, Kulamaṇḍana, Guṇaratna, Somasundara, and Sâdhuratna. Devasundara was succeeded by Somasundara, who in his turn had five pupils. Ratnaśekharasûri, who studied under these five pupils of Somasundara, wrote his Srâddhapratikraṇanasutravṛitti in Samvat 1496. Devasundara belonged to the Tapâ gachchha, and stood in the line of Jagachchandra. 3, App. p. 226. Devasundara's pupil Sâdhuratna composed his Yatijîtakalpavṛitti in Samvat 1456 (correct ૧૪૫૬). 3, App. p. 279. No. 1253 of this report's collection is a copy of this book. Devasundara was teaching in Samvat 1447. 3, App. p. 71. Referred to by Amaraprabha as his "vâchanâchârya." 3, App. p. 228. Devasundara is No. 49 of the Tapâ gachchha with Klatt. "Born, Samvat 1396: vrata, 1404, at Maheśvaragrâma: sûripada, 1420, at Aṇahillapattana; had five pupils (same as in our entry)." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 255.

**Devasûri—**

Author of the Jaïdiṇachariyâ (Satidinacharyâ). 3 App. p. 216.

**Devasûri—**

Mentioned as pupil of Munichandrasûri and guru of the Ratnaprabhasûri who wrote an Upadeśamâlâṭîka in Samvat 1238. Reference is made to his victory over the Digambaras in the matter of the salvation of women at the court of king Jayasinha. 3, App. p. 167. Cf. 1, App. p. 5, v. 12, where Devasûri "vâdavidyavân" is declared to be greater than the guru of the gods (Devasûri, *i. e.* Bṛihaspati), on the ground that the latter has not yet left school (lekhaśâlâ='the writing school' as

well as 'the hall of the immortals'). At 1, p. 59, summarizing this praśasti I have made Devasûri, Hemachandra's teacher. But that was Devachandra, v. 13. Mentioned as the guru of Ajitasûri. 3, App. p. 79. As one of the predecessors of Amaraprabha. 3, App. p. 228. "A pupil of Munichandra was Devasûri, who conquered the Digambara Kumudachandrâchârya in a dispute before Jayasinhâdeva (*alias* Siddharâja, who reigned Samvat 1150-99. The dispute took place Samvat 1181), king of Aṇahillapaṭṭana, and thereby hindered the entrance of the Digambaras into that town. In Samvat 1204 Devasûri founded a chaitya and raised a *bimba* at Phalavarddhigrâma [Phalodi], and made a Neminâthapratishṭhâ at Âraśaṇa. He composed Syâdvâdaratnâkara, a pramâṇagrantha. [Cf. No. 361 in my collection of 1882-3. Among the works purchased for Government this year are the sûtras of the Syâdvâdaratnâkara, and a commentary on them, called Ratnâkarâvatârikâ by Devasûri's pupil Ratnaprabhasûri.] Devasûri was born, Samvat 1143: dîkshâ, 1152: sûripada, 1174: svarga, 1226." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 254.

**Devasûri—**

Mentioned as pupil of Mânadeva. 3, App. p. 68.

**Devasena—**

Mentioned as the pupil of Vîrasena ("mâthurânâṃ yaminâṃ garishṭhaḥ") and guru of Amitagati. 3, App. p. 294.

**Devasena (Bhaṭṭârakadevasena)—**

Author of the Daṁsaṇasâra (Darśanasâra). He calls himself pupil of Râmasena, and states that he wrote the Darśanasâra in 990. 3, App. p. 374. According to the statements of a commentator Devasena was born in Samvat 951, and wrote the Darśanasâra in Samvat 990. He was author also of the Bhâvasangraha, the Tattvasâra and the Ârâhaṇasâra, three books written in Prâkṛit. His Nayachakra (No. 519 of my collection of 1884-6. See also Weber, II. p. 929) and Âlâpapaddhati were composed in Sanskrit. His Dharmasangraha was in Sanskrit and Prâkrit. 3, App. p. 22.

**Devasena gaṇi—**

Mentioned as pupil of Yaśobhadra and guru of Pṛithvîchandrasûri (see that entry), the author of a Paryushaṇâkalpaṭippanaka. 3, App. p. 307. See also 3, App. p. 16, and 1, App. p. 69.

**Devânanda sûri—**

Mentioned as the author of a Siddhasârasvata grammar by Pradyumnasûri, who was the pupil of Kanakaprabha, who was the pupil of Devânanda. 1, App. p. 6. Cf. 3, App. p. 103, v. 15. A copy of Hemachandra's Yogaśâstra was written for Devânanda's use in Samvat 1294. 3 App. p. 8. In Jinaprabhasûri's Tîrthakalpa (No. 1256 of this Report's Collection) it is stated that Devânandasûri made a pratishṭhâ in Samvat 1266.

**Devânanda—**

Mentioned as the pupil and successor of Munichandra. Twin-pupil of Devaprabha, the author of the Pâṇḍavacharitra. See the article Devaprabha. 3, App. p. 133.

**Devendra—**

Mentioned as the pupil of Jagachchandra and guru of Vidyânanda. 3, App. p. 169. Author of the Karmagrantha or the six Karmagranthas. Devendra is the author of the text of the first five, and part author of the text of the sixth. He is the author also of the commentaries on the first five: Malayagiri's commentary is on the sixth, called Saptati, only. Cf. Weber, II. p. 83), and correct my entry at 3, App. p. 70. The book there is the sixth Karmagrantha only. No. 1220 of this Report's Collection is a copy of Devendra's five Karmagranthas with his own commentary. (This is distinct from his avachûri. No. 1221). 1, App. p. 29. No. 1218 of this Report's Collection is a copy of the text of the six Karmagranthas—Karmavipâka, Karmastava, Bandhasvâmitva, Shaḍaśîtika, Śataka, and Saptatikâ. At the end of this last Devendra states that that tract is the work of Chandramahattara, to which he has himself added 19 gâthâs, bringing the total number up to 89. Author of the Śrâddhadinakṛitya and Śrâvakadinakṛitya, text and commentary. 1, App. p. 41.

No. 266 of the Cambay Palm-Leaf MSS. is a copy of Vâmanâchârya's Lingânuśâsana which was written in Vîjâpura, by the righteous instruction of Devendrasûri, Vijayachandrasûri and Devabhadragaṇi, in spite of the fact that the work was a heretic's (parasûtrapustikâ), in Samvat 1287. 3, App. p. 114. No. 57 of the Cambay Palm-Leaf MSS. is a copy of the chûrṇi and the vṛitti on the Pakshikapratikramaṇasûtra which was written at the same place, at the instigation of the same three teachers (write "vijayachandra") in Samvat 1296. 1, App. p. 35.

No. 247 of the Cambay Palm-Leaf MSS. is a book that was written in Pahlanpore at the instigation of the same three teachers in Samvat 1301 (write "devabhadragaṇi"). 3, App. p. 73. Mentioned as the guru of Dharmaghosha. 3, App. p. 312. Devendra is No. 45 of the Tapâ gachchha with Klatt: Jagachchandra being No. 44, and Dharmaghosha No. 46. "At his time lived Vijayachandra, who had been a lekhyakarmakṛin mantrî in the house of Vastupâla and was made sûri by Jagachchandra [Devendra's predecessor] . . . . Devendra wrote the following works:—Srâddhadinakṛityasûtravṛittî, Navyakarmagranthapanchakasûtravṛitti, Siddhapanchâśikâsûtravṛitti, Dharmaratnavṛitti, Sudarśanacharitra, trîṇi bhâshyâṇi, siriUsahavaddhamâṇaprabhritistavâdayaḥ. Devendra died Samvat 1327 in Mâlava, and his appointed successor Vidyânandasûri thirteen days after him at Vidyâpura; therefore, the brother of the latter Dharmakîrtyupâdhyâya received the sûripada under the name Dharmaghosha." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 255. Compare for some of these statements the extract from No. 1223 of this Report's Collection. See also Weber, II. pp. 535 and 837. Also pp. 882 and 951, where his pupil and successor refers to him as Devendramuniśvara.

The Devendrasûri, of the "Chivâlava" gachchha, mentioned as the author of a Sudarśanakathâ (= Sudarśanacharitra in above list), must be the same teacher. 3, App. p. 289.

**Devendra munîśvara—**

Mentioned as twin-pupil with Somatilaka of Sanghatilaka in the Rudrapallîya gachchha. 1, p. 93. No. 1299 of this

Report's Collection is a Praśnottararatnamâlâvṛitti by this writer, which he composed at the request of his two brothers, Bhola and Khetta. Compare the entry Sanghatilaka.

**Devendra—**

Mentioned as the guru of Bhadreśvara. 3, App. p. 101.

**Devendrasinha—**

Mentioned as the pupil of Ajitasiṅhasûri and guru of Dharmaprabha. According to Merutunga's Shatpadi (No. 1340 of this Report's Collection) this teacher was born, Samvat 1299; dîkshâ, 1306: sûripada, 1323: gachchheśvara, 1339: died, 1371 in Pahlanpore. 3, App. p. 220. Compare the entry Anchala gachchha.

**Devendra gaṇi—**

Afterwards called Nemichandra. Author of a commentary on the Uttarâdhyayanasûtra. 1, App. p. 41; 1, App. p. 83; 3, App. p. 71; 3, App. p. 77; 3, App. p. 80, v. 10. Devendragaṇi composed this commentary in Samvat 1129. Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 441. Author of the Akkhâṇayamaṇikosa (Âkhyânakamaṇikośa). His commentator Âmradevasûri says that he intimates by the use of his name Deviṃdasâdhu in the last gâthâ that he wrote the book after he had become a sâdhu. His previous name was Nemichandra (saiddhântikaśiromaṇiḥ. He is often styled Nemichandrasaiddhântika). Âmradevasûri gives the following account of the line in which both he and Devendragani were. Out of the Bṛihad gachchhâ there arose, as jewels from the ocean:—

Pârijâta, in the shape of Devasûri.
Dhanvantari, in the shape of Ajitasûri.
Airâvata in the shape of Ânandasûri.
The horse (Uchchaiḥśravâḥ), in the shape of Nemichandra. The author of this book (Akkhâṇayamaṇikosa), a commentary on the Uttarâdhyayana, and a Vîracharita.
The moon, in the shape of Jinachandra.

Jinachandra had two pupils, our commentator Âmradevasûri and Chandrasûri. 3, App. p. 78. Author of the Tilayasundarîrayaṇachûḍakahâ. He here traces his spiritual genealogy to the three sûris Deva, Nemichandra and Udyotana (Nos. 36, 37 and 38 in the Kharatara gachchha with Klatt). He then praises Yaśodeva, Pradyumna and Mânadeva as three illustrious men in their gachchha. He himself, he says, was the pupil of Âmradeva, who was the pupil of Udyotana. Cf. Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 441. Cf. also Weber, II. p. 844. Devendragaṇi is the Devendrasâdhu of 3, App. p. 10, author of the Uvaësakulaya. He speaks of himself by that name, 3, App. p. 78, l. 2, from foot. In a collection of kulakas bought for Government this year I find this kulaka under the designation Bhâvanakulaya, which is therefore probably the right name for it.

Author of the Pavayaṇasâruddhâra. In the praśasti to that work he tells us that he was the second of three pupils of Âmradeva, his elder brother in the faith being Vijayasena, and his younger Yaśodeva. Âmradevasûri he styles the pupil of Jinachandra. 1, App. p. 88. (Correct 1, 68 where I have a wrong order).

Author of the Panchasangraha. 1, App. p. 74.

Author of a Dâna—and other kulakas. 3, App. p. 217.

Author of the Dâna—, Śîla—, Taṗaḥ— and Bhâvana—kulakas. 3, App. p. 218.

**Dyâ Dvivedi—**

Author of the Nîti Manjarî. 2, pp. 8 and 102. The date assigned by me at p. 8 to Dyâ Dvivedin is wrong. The commentary shows that the line in which the date is given is to be read

बिंदुशरशरैकेन मिते संवति दुर्दुभे ।
वत्सरे माघशुक्लादावकरोद्या तिथाविमाम् ॥

Dyâ Dvivedin therefore wrote in Samvat 1550, and Kielhorn (*Ind. Ant.* 1876, p. 116) was right in pointing out that he often uses Sâyana. See Ulwar Catalogue No. 37.

**Dṛiḍhamittra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Della mahattara—**

Mentioned as pupil of Sûrâchârya and guru of Durgasvâmin by Siddharshi, the author of the Upamitibhavaprapanchâ. A MS. of this work obtained for Government this year shows that Siddharshi's reference to Sûrâchârya and Dellamahattara should run as follows:—

द्योतिताखिलभावार्थः सङ्ख्याष्ठजप्रबोधकः ।
सुराचार्योभवद्वीप्रः साक्षादिव दिवाकरः ॥ १ ॥
स निवृत्तिकुलोद्भूतो लाटदेशविभूषणः ।
आचारपंचकोद्युक्तः प्रसिद्धो जगतीतले ॥ २ ॥
अभूद्गुरुर्हितो धीरस्ततो देल्लमहत्तरः ।
ज्योतिर्निमित्तशास्त्रज्ञः प्रसिद्धादेशविस्तरः ॥ ३ ॥

Siddharshi goes on to say that Durgasvâmin (the pupil of our Dellamahattara) took with himself dikshâ from Garga. This last is noted as a Jain astronomer: and it is possible that we are to understand that Dellamahattara ("jyotirnimittaśâstrajna") and Garga are the same. 3, App. p. 147.

**Droṇâcharya—**

Of the Nirvṛitika kula. He was at the head of the pandits who corrected Abhayadeva's commentary on the Jnâtâdharmakathâ in Samvat 1120. 1, App. p. 36. v. 10. Compare Weber, II. p. 401, p. 819, p. 992, l. 18. *Indische Studien*, XVI. p. 277. Also our entry Abhayadeva. Droṇacharya himself wrote a commentary on the Oghaniryukti (No. 1213 of this Report's collection is a copy of that work. Also No. 95 of Bühler's collection of 1872-73, Gough, p. 109).

**Dhananjaya—**

Author of the Dhanjayî Nâmamâlâ. A Jain writer. 3, App. p. 217. He is called in the colophons Dhananjayakavi. He may therefore be the same as the poet whose skill in "dvisandhâna" poetry is, according to an extract in the Harihârâvali, praised by Râjaśekhara. 2, p. 59, Nos. 511—2 in my collection of 1884-86 are copies of a "dviḥsandhâna" kavya, called Râghavapâṇḍavîya, by Dhananjaya (No. 511 with the commentary of Nemichandra). Cf. 2, p. 61 note.

**Dhanapâla—**

Author of the Rishabhapanchâśikâ. This has been edited by Klatt in the Journal of the German Oriental Society xxxiii, p. 45 fg. 1, App. pp. 85 and 92. 3, App. p. 28. Mentioned as the author of the Tilakamanjarî. 3, App. p. 91 (where Dhanapâla is styled "a king's favourite"). This book, which is almost certainly in existence, has not yet been recovered. It is mentioned by Subhaśîlagaṇi, Weber, II., p. 1117. Aufrecht, in C. C., notes that it is quoted by Nami on Kâvyâlankâra 16, 3. (Mr. Bhagvandas Kevaldas informs me at the time of writing that an incomplete copy does exist at Surat). According to a beautiful story in Merutunga's Prabandhachintamaṇi the poet called his book after his own daughter in the following circumstances. He composed it from day to day and handed over each day's work to his patron Bhoja. When his patron and he fell out, the incomplete work was by order of the king destroyed, and Dhanapâla saw no means of recovering what had cost him so much labour, or of finishing the work. Sitting sorrowful he was accosted by his daughter who asked him the cause of his grief. He told her, when she smiled and said that she knew all of his poem that had been composed by heart, so carefully had she committed it to memory from day to day. This proved to be the case, and the grateful poet called the poem by her name. Shastri Ramchandra's edition, p. 99. (The Dhanapâla of 3, App. p. 138 may be our poet. Devabhadra, the author of the Kathâratnakośa was a poet in Bhoja's court. 3, App. p. 91.)

Dhanapâla was the author also of a Payalachchhî Namamâlâ, which he wrote in Samvat 1229. This has been edited by Bühler. No. 859 of this Report's collection is a copy of this rare book. Dhanapâla tells us that he wrote this book for his sister Sundarî "who was walking in the blameless way," *i. e.*, who had turned her back upon the world. It would seem as if Dhanapâla, who was a convert to Jainism, was, so to say, converted with all his house. (Bühler differently.)

**Dhanavijaya vâchaka—**

Author of a Bhâshâvṛitti on the Lokanâlikasûtra, which he wrote apparently in Samvat 1141. When he wrote Vijaya-

devasuri was at the head of his gachchha, and Vijayasinha was flourishing. This last must be the Vijayasinha who, in Samvat 1183, wrote a Śraddhapratikramaṇasûtravritti. See Weber, II. p. 889l. 3, App. p. 223.

**Dhanasinha—**

Mentioned among the yugapradhanas. 3, App. p. 307.

**Dhaneśvara sûri—**

Of the Viśavâla gachchha. Author of a commentary on the Sârddhaśataka of Jinavallabha, which he wrote in Samvat 1171.

**Dhammila—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Dharma—**

One of the seven âchâryas of the Koṭika gaṇa. 3, App. p. 308.

**Dharmakumara sâdhu—**

Author of the 'Sâlibhadracharitra, which he wrote in the year "Jinâtiśayayaksha." Dharmakumârasâdhu gives his spiritual genealogy as follows. In the Nâgendra gachchha there arose:—

(1) Hemaprabhasûri.
(2) Dharmaghosha.
(3) Somaprabha.
(4) Vibhudhaprabha.

Our author was one of the pupils of this last. Another teacher by name Pradyumna corrected it. The first copy was written out by Prabhâchandra. 3, App. p. 174.

**Dharmagupti—**

A mistake for Dharmamurtti. 3, App. p. 220.

**Dharmaghosha—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Dharmaghosha—**

Author of twenty-eight stutis described as "antiryatiparyantavinyastayamakâḥ." His Sanghâchâra is mentioned. Pupil of Devendra and guru of Somaprabha. (These three writers are Nos. 45-7 in the Tapâ gachchha with Klatt). 3, App. p. 312, v. 2, Compare 3, App. p. 168, where (beginning at foot of page) there is a praśasti stating how No. 316 of the Cambay Palm-Leaf MSS. was the present of certain śrâvakas who had listened to the teaching of Vidyânanda and Dharmaghosha, the two pupils of Devendra. No. 21 of the Cambay Palm-Leaf MSS. (1, App. p. 14) is a copy of this writer's Sanghâchâra, written before he attained sûripada, under his upâdhyaya name Dharmakirti. In Samvat 1302 Devendra converted Vîradhavala and Bhîmasinha, sons of the Mahebhya Jinachandra at Ujjayinî, and in Samvat 1323 (kvachit 1304) gave to Vîradhavala the sûripada under the name of Vidyânandasûri and to Bhîmasinha the upâdhyayapada under the name of Dharmakîrti . . . . Devendra died Samvat 1327 in Mâlava, and his appointed successor Vidyânandasûri thirteen days after him at Vidyâpura; therefore the brother of the latter, Dharmakirtyupâdhyâya received the sûripada under the name Dharmaghosha." *Ind. Ant.* XI. p. 255. No. 1227 of this Report's Collection is this writer's Kâlasattari.

**Dharmaghosha sûri—**

Mentioned as pupil of Śîlabhadrasûri in the Chandra kula, and guru of Yasobhadra by Prithvîchandra, whose guru Devasenagaṇi was the pupil of Yaśobhadra. Described as "vâdimadaharaḥ." Mention is made of his conversion of the king of Śâkambharî. 3, App. p. 15. See also 3, App. p. 307. Compare 3, App. p. 262, where the praśasti starts from this Dharmaghosha, whose victory over his opponents in the immediate presence of the king of Sapâdalaksha (Śakambharî) is referred to. Also 1, App. p. 69. The Dharmaghoshasûri ("vaddiyachûḍâmaṇi" = vâdichûdâmaṇi?) of 3, App. p. 270 whose first pupil was Padmaprabha, is perhaps the same.

**Dharmaghosha sûri—**

Mentioned as pupil of Chandraprabha, in the Koṭika gana, Vajra śâkhâ, Chandra gachchha, and guru of Samudraghosha. He gave the dignity of sûri to twenty pupils. He was the author of a grammar which apparently was called 'Sabdasiddhi. He was praised by Siddharâja. 3, App. p. 25. Compare 1, App. p. 8, where he is mentioned as the guru of Chakreśvara-sûrî, and his connection with King Jayasinha is again referred to. Mentioned as the pupil of Chandraprabha and grandpupil of Jayasinha. By Jayasinha's orders he founded the Purṇimâ gachchha. 3, App. p. 40. Compare Bhandharkar's Report, 1883-84, where an account is given of the founding of the Paurṇamîyakapaksha in Samvat 1149 by Chandraprabha.

**Dharmaghosha—**

Pupil of Jayasinha in the Anchala gachchha. He composed the 'Satapadikâ in Samvat 1263. His pupil Mahendrasûri made an easier recension of it in Samvat 1294. 1, App. p. 12. Compare 3, App. p. 219, where the succession (1) Aryarakshita, (2) Jayasinha, (3) Dharmaghosha is given. No. 1340 of this Report's Collection is a copy of a 'Satapadikasâroddhâra by Merutunga, with a praśasti in which Merutunga says of Dharmaghosha that he was born in Marudeśa in Mahapura in Samvat 1208. His father's name was Chandra and his mother's Râjalade. Vrata, Samvat 1216: sûripada, Samvat 1224: svarga, Samvat 1268, at the age of 60. Merutunga also says that this Dharmaghosha converted "Prathamarâja" in 'Sâkambharî.

**Dharmaghosha sûri—**

Mentioned as the pupil of Hemaprabha, in the Nâgendra gachchha, and guru of Somaprabha. 3, App. p. 174.

**Dharmaghosha—**

Author of a Maharisikula. 3, App. p. 28.

**Dharmachandra gaṇi—**

Mentioned as the sister's son of Mânatunga, author (in Samvat 1260) of the Siddhajayantîcharitra. 3, App. p. 42.

**Dharmadâsa gaṇi—**

Author of the Uvaëśamâlâ. 1, App. pp. 9, 13, 32, 45, 55, 61, 64, 71, 90, 95, 103; 3, pp. 24, 27, 130 (a commentary of Siddhasâdhu. The gâthâ quoted there as the first is really the second. See Kielhorn's Report, 1880-81, p. 51), 165 (commentary of Ratnaprabha). See Weber, II. p. 1119, where Dharmadâsagaṇi is quoted by Devendra (Samvat 1429): and p. 1082, where there is a copy of Jayaśekharasûri's avachûri on the book. (At p. 1084 there is a fragment of another commentary.)

**Dharmaprabha sûri—**

Mentioned as pupil of Devendrasinha in the Anchala gachchha, and guru of Sinhatilaka. 3, App. p. 220. This writer was born in Samvat 1331 : dîkshâ, Samvat 1341 : sûripada, Samvat 1359: gachcheśapada, Samvat 1371: svarga, Samvat 1393, at the age of 63. See under Merutunga.

**Dharmamûrti—**

Mentioned as the guru of Sivasindhusûri in the Vidhipaksha gachchha, Chândra kula. Fourth in ascent from Udayasâgara, who wrote in Samvat 1304. 3, App. p. 238. Mentioned as the guru of Kalyâṇasâgaramunîndra (=Sivasindhusûri. See entry Kalyâṇasâgara). 3, App. p. 220. (Write "dhammamutti.")

**Dharmasinha—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Dharmasinhâchârya—**

A mistake for Dharmahansâcharya. 3, App. p. 329, l. 18.

**Dharmasena—**

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Dharmasena gaṇi mahattara—**

Author of the second and third khaṇḍas of the Vasudevahiṇḍi. 3, App. pp. 197-199. I have secured for Government during the present year an old copy of these two khaṇḍas of the Vasudevahiṇḍi.

**Dharmahansachârya—**

So read for "Dharmasinhâchârya," l. 18. Mentioned as the guru of the anonymous commentator on Indrânandin's Nigamastavana. 3, App. p. 327.

**Dharmottarâchârya—**

Author of the Nyâyabinduṭîkâ. 3, p. 33; App. p. 33.

**Dhṛitisheṇa—**

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Dhruvasena—**

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas.

**Nakshatra—**

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas. 3, App. p. 256.

**Naga—**

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Nandin—**

Mentioned as one of the five "śrutapâragas." 3, App. p. 256.

**Nandimitra—**

Mentioned as one of the five "śrutupâragas." 3, App. p. 256. As one of the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Nandilâ—**

One of the sthaviras. 3, App. p. 303.

**Nandisheṇa—**

Author of the Ajitaśântistava. 1, p. 88; App. p. 10; 3, App. pp. 8 and 230.

**Nanna sûri—**

Mentioned as in his time at the head of the Chandra gachchha, and guru of Sarvadeva (read "amitayaśâ vâdisûriḥ" v. 2). 3, App. p. 87. Govinda and Nanna were, according to the Bappasûricharitra (No. 297 of my collection of 1883-4), the two pupils of Bappabhaṭṭisûri (died, Samvat 895).

**Nami—**

Author, in Samvat 1125, of a commentary on Rudraṭa's Kâvyâlankâra. 1, pp. 14 and 84. He wrote a Shadâvaśyakaṭîkâ in Samvat 1122. He was a pupil of Sâlisûri. 3, p. 13.

**Nayachandra sûri—**

A mistake for Jayachandrasûri. 3, App. p. 229, bottom line.

**Nayavijaya gaṇi—**

Mentioned as the guru of Yaśovijaya, the author of the Jnânabinduprakaraṇa. Nayavijayagaṇi and Jîtavijayagaṇi were twin-pupils of Lâbhavijayagaṇi. 3, App. p. 192.

**Narachandra sûri—**

Mentioned as the pupil of Devaprabhasûri and the guru of Narendraprabha, in the Harshapurîya gachchha. He is referred to as the author of a commentary on the Anarghyarâghava (Nos. 238, 239 of Kielhorn's Collection, 1880-1), of a commentary on the Nyâyakandalî, of a Jyotishsâra (l. 2798), and of a Prâkṛitadîpika. 3, App. p. 275. Mentioned as correcting (removing all impurities as the fruit of the Kataka plant purifies water. Cf. Manus. 6, 67) the Pâṇḍavacharitra of his guru Devaprabhasûri. 3, p. 28; App. p. 134. Corrected Udayaprabha's Dharmâbhyudayamahâkâvya. 3, App. p. 19.

**Narasinha—**

Mentioned as the son of Râmeśvara and the father of Mallinâtha. This last was the father of Narahari (born, Samvat 1298). 1, pp. 25 and 74.

**Narahari—**

Author of a Kâvyaprakâśaṭîkâ. He gives his genealogy as follows. In the Ândhra deśa, and the Vatsa gotra there arose :—

(1) Râmeśvara.
(2) Narasinha.
(3) Mallinâtha.
(4) Nârâyaṇa and Narahari.

Narahari was born in Samvat 1298. When he became an ascetic he took the name Sarasvatîtîrtha, and under that name composed this ṭîkâ in Kâśî. Aufrecht in C. C. says that Narahari Sarasvatîtîrtha was the author of a commentary on the Meghadûta, of which there is a copy in the Cambridge University Library. 1, pp. 25 and 74.

**Narendraprabha—**

Mentioned as the pupil of Narachandra in the Harshapurîya gachchha. He was the author of an Alaṅkâramahodadhi and a Kâkutsthakeli. 3, pp. 28 and 275.

**Nâgarâja—**

Author of the Bhâvaśataka. He gives his genealogy as follows. In the Karpaṭi gotra there arose :—

(1) Vidyâdhara.
(2) Jâlapa. Described as "Ṭâkavanśaprasaśyaḥ."
(3) Nâgarâja. "Ṭâkavanśâvatansa." 3, pp. 21 and 338. Compare Bhandarkar's Report, 1882-83, pp. 9 and 198. "The Ṭâka race here mentioned is probably the same as that to which Madanapâla, the patron of the author of the Madanapârijâta, noticed above, belonged. It was a family of petty chiefs whose capital was, as stated in the introduction to the latter, a town of the name of Kâshṭhâ situated as the Yamunâ to the north of Delhi."

**Nâgahastin—**

The sthavira. 3, App. p. 303. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Nâgârjuna—**

The sthavirâ. 3, App. p. 303. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. The reputed author of the Yogaratnamâlâ. 3, p. 17; App. p. 313 (where the work is variously called Yogaratnamâlâ, Âśchâryaratnamâlâ and Yogaratnâvalî).

**Narâyaṇa—**

His Veṇîsanhâra is quoted by Kshemendra. 1, p. 7.

**Nârâyaṇa—**

Author of the Padmalîlâvilâsinî. 2, p. 131.

**Nârâyaṇa—**

Called Sâmudrika. Author of a commentary on the Tâjikatantrasâra. 2, p. 130.

**Nârâyaṇa—**

Author of the Dharmapravṛitti. Aufrecht in C. C. notes that Nârâyaṇa's Dharmapravṛitti is quoted in the Sanskârakaustubha and the Vyavahâramayûkha. 2, p. 118.

**Nârâyaṇa—**

Elder brother of Narahari, the author (born Samvat 1298) of a Kâvyaprakâśaṭîka. 2, p. 74.

**Nârâyaṇa—**

Mentioned as the father of Râmakṛishnabhaṭṭa, who was the father of Kamalâkara, who was the father of Ananta, the author of the Râmakalpadruma. 1, p. 107.

**Nṛisinha bhaṭṭa—**

Author of the Vidhânamâlâ. 2, p. 102. Aufrecht in C. C. ascribes to this writer a Soma(Âpastamba)vṛitti on Aptoryâmaprayoga (Rv.), a Chayanapaddhati, l. 46, &c., a Prayogapârijâta, and a Sanskâra (" a part of the Prayogaparijâta ? ").

**Nṛisinha—**

Author of a ṭippana, called Sûktiratnâkara, on the Mahâbhâshya. He was the son of Raŭla Jîvadeva, who was the son of

Raghunâtha. In the line of Ambâchârya, who was in the line of Vatsa. 2, p. 104.

**Nemikumâra muni—**

Flourished in Samvat 1295. 3, App. p. 124. Is this the father of Vâgbhaṭa?

**Nemichandra—**

See under Devendra.

**Nemichandra—**

Mentioned as the pupil of Vairasvâmin and the guru of Sâgarendumuni, by Mâṇikyachandra, Sâgarendumuni's pupil, who wrote in Samvat 1276. He was a great teacher of Tarka, in which science he combatted the views of Kaṇâda. 3, App. pp. 160, 322.

**Nemisheṇa—**

Mentioned as the pupil of Amitagati of the Mâthura sect of Digambara Jains, and the guru of Mâdhavasena. His conversion of one Kamalâkara appears to be referred to. 3, App. p. 294.

**Pakshila—**

Another name of Vâtsyâyana, the author of the Nyâyasûtrabhâshya. Aufrecht in C. C. with a reference to Ox. 247$^a$. Referred to as an authority on Nyâya. 3, App. p. 205.

**Padmachandra—**

Mentioned as the pupil of Dharmasûri and the guru of the pâṭhaka Râjavallabha, who wrote the Chitrasenapadmavatîcharitra in Samvat 15——. 3, App. p. 215.

**Padmachandra upâdhyâya—**

Mentioned as belonging to the Śrîkṛishnarâjarshi gachchha. Prabhânandasûri, who flourished in Samvat 1391 (see below under Prabhânanda), is said to have been in his line. 3, App. p. 144.

**Padmachandra—**

Mentioned as the pupil of Jinaśekhara and the guru of Vijayendu in the Chandra gachchha. 1, pp. 53, 54, 93. Cf. Weber, II. p. 1088.

**Padmadeva sûri—**

Pupil and successor of Mânatungasûri. No. 36 of the Cambay Palm-Leaf MSS. is a copy of Hemachandra's Yogaśâstravivaraṇa which was caused to be written for this teacher, and presented to him in Samvat 1292, by a Jain nun. 1, p. 65; App. p. 23. The praśasti at 3, App. p. 104, gives the following account of a Padmadevasûri who is probably the same. In the Prâgvâṭa vanśa (Porvâd banias) there arose Sîda, who had Vîradêvî to wife. To them was born Pûrnadeva. Pûrnadeva and his wife Vâhlavi listened to the teaching of Vijayasinhasûri. Vâhlavi is described as receiving from Vijayasinha himself the garland she won by performing the upadhâna penance. To this couple were born eight sons, two of whom they dedicated to a sâdhu's life.

1. The first son was Brahmadeva, who had Pohiṇi to wife. Brahmadeva built a chaitya in the city Chandrâvatî. His wife Pohiṇi presented Vijayasinha with a copy of the Âdinâthacharitra (part of the Trishashṭiśalâkapurushacharitra), which she had caused to be written at her expense.

2. The second son was Bohaḍi, who had Ambî to wife. They had four sons, and one daughter—

(1) Vilhaṇa, who had Rûpiṇî to wife.
(2) Âlhaṇa.
(3) Jalhaṇa, who had Nâûjâ to wife. They had three sons—Vîrapâla, Varadeva, and Vairisinha.
(4) Malhaṇa.
(5) Mohinî.

3. Vahudeva. This son took dîkshâ and sûripada, and received the name Padmadeva. This is our sûri.

4. Âmaṇa.

5. Varadeva.

6. Yaśovira. This son took dîkshâ and sûripada, and received the name Paramânanda.

7. Vîrachandra.
8. Jinachandra.

Going back now to Vilhaṇa, first son of Bohaḍi, and grandson of Purnadeva, to him and his wife Rûpiṇî were born four sons and one daughter—

(1) Âśâpâla, who had Khetukâ to wife. They had four sons—Sajjana, Abhayasinha Tejâka, and Sahaja.

(2) Sîdhunâma, who had Soharâ to wife.

(3) Jagatsiṇha. This man took dîkshâ and sûripada, and received the name Ratnaprabha. His elder brother Âśâpâla listened to his instruction, and caused to be written for his use in Samvat 1322 the copy of Bâlachandra's commentary on the Vivekamañjarî of Âsaḍa, which is No. 260 in the Cambay Palm-Leaf MSS.

(4) Padmasiṇha, who had Vâlû to wife. They had a son called Nâgapâla, who, instigated thereto by the teaching of his uncle Ratnaprabha (Jagatsiṇha), erected an image of Sumatinâtha in a chaitya in Ḍâhâpadrapura.

(5) Vîrî. 3, App. p. 104.

No. 225 in the Cambay Palm-Leaf MSS. is a copy of the Kalpasûtra which was written for the use of the pupils of Padmadevasûri, successor of Vijayasinha, in Broach, in Samvat 1247, Bhîmadeva reigning, Sobhanadeva being his governor in the Lâṭa country, and Ratnasinha being employed under Sobhanadeva. For Sobhanadeva compare Râs Mâlâ. 3, App. p. 51.

**Padmadeva—**

In the Narachandrasûrivaṁśa. Mentioned as the guru of Tilakâchârya (Samvat 1261-1296), who was guru of the Râjaśekhara who wrote a panjikâ on the Nyâyakandalî of Śrîdhara. 3, App. p. 275.

**Padmanâbha—**

Son of Balabhadra and Vijayaśrî. Brother of Govardhanamiśra (Aufrecht in C. C.) and Viśvanâtha, the latter being an elder brother. Author of the Vîrabhadradevachampu, which he composed in Samvat 1648. 1, p. 101. And of the Kaṇâdarahasya, a commentary on his own Râddhântamuktâhâra. 3, App. p. 261.

**Padmaprabhadêva—**

Author of the Pârśvastavana. 3, App. p. 212.

**Padmaprabha—**

Author of a Munisuvratacharitra, which is quoted in the Vichâraratnasangraha. He gives his genealogy as follows. In the Chândra kula there arose:—

(1) Vardhamâna.

(2) Jineśvara and Buddhisâgara.

(3) Jinachandra, Abhayadeva (guru, navângîvṛittikâra), Jinabhadra.

(4) Prasanna (*i. e.*, Prasannachandra), pupil of Jinachandra.

(5) Devabhadra, "granthachatushṭayîsphuṭamatiḥ." See under Devabhadra.

(6) Devânanda.

(7) Devaprabha, Vibudhaprabha and Padmaprabha.

Padmaprabha composed his Munisuvratacharitra in Samvat 1294. 3, App. p. 302. Tilakâchârya mentions at the end of his laghuvṛitti on the Âvaśyakaniryukti, written in Samvat 1296, that he was assisted in the composition of that work by his pupil Padmaprabhasûri. 1, App. p. 9.

**Padmaprabha paṇḍita—**

Mentioned as pupil of Dharmaghosha. Devaprabha is mentioned in the same context. Pradyumnasûri says that these two were among his teachers. The pupil of Dharmaghosha is perhaps, therefore, to be identified with the pupil of Tilakâchârya and of Devânanda. 3, App. p. 271.

**Padmameru—**

Mentioned as pupil of Ânandameru and guru of Padmasundara, the author, in Samvat 1615, of the Râyamallâbhyudayamahâkavya. 3, App. p. 257.

**Padmarâja gaṇi—**

Mentioned as pupil of Puṇyasâgara and guru of Jnânatilakagaṇi, the author, in Samvat 1660, of the Gautamakulakavṛitti. 3, App. p. 223.

**Padmavijaya—**

Mentioned as his brother in the faith by Yaśovijayagaṇi, author of the Jnânabinduprakaraṇa. See under Yaśovijaya, 3, App. p. 192.

**Padmasundara—**

Author, in Samvat 1615, of the Râyamallâbhyudayamahâkâvya. He describes himself as the pupil of Padmameru, who was the pupil of Ânandameru. 3, App. p. 255. Bhandarkar, Report, 1882-83, p. 43, notes that Harshakîrti, the author of a Dhâtupâṭha, mentions, in a list of eminent persons belonging to the Nâgapurîya branch of the Tapâ gachchha, "Padmasundaragaṇi, who defeated a great paṇḍit in argument at the court of Akbar [Samvat 1612 to 1661], and was rewarded by the emperor with a garment, a village, an easy chair (sukhâsana), and other things." Aufrecht, in Oxford Catalogue, p. 392*a*, has a Pârśvanâthakâvya by Padmasundara, the MS. of which he dates Samvat 1622. This must be (also, or as an alternative) the date of the composition of the work. At Weber, II. p. 1016, there is a Jambusvâmikathânakam (in Prâkrit) by our author. No. 29 of GB. Collection of 1869-70, and No. 350 of GB. Collection of 1871-2 are copies of this book.

**Padma sûri—**

Of the Bṛihad gachchha. Mentioned as one of those who revised Bâlachandra's commentary on the Vivegamanjarî of Âsaḍa. 3, App. p. 103.

**Panhasravaṇa muni—**

Author of the Yoṇiprâbhṛita. 1, p. 91.

**Paramânanda chakravartin—**

Author of a commentary, called Vistârikâ, on the Kâvyaprakâśa. He mentions his guru Îśâna. 2, p. 108.

**Paramânanda—**

Author of a commentary on the Kammavivâga of Garga. He gives his spiritual genealogy as follows:—

(1) Bhadreśvarasûri.

(2) Sântisûri.

(3) Abhayadevasûri.

(4) Paramânanda.

See the article Abhayadevasûri. We are probably to understand that Sântisûri and Abhayadevasûri were twin-pupils of Bhadreśvarasûri. 3, App. p. 7. Mentioned as flourishing in Samvat 1221, Kumârapâla reigning, in which year the copy of the Tilayasundarîrayaṇachûḍakahâ of Dêvendragaṇi, which is No. 240 of the Cambay Palm-Leaf MSS., was written at the expense of certain śrâvakas who had profited by his instructions. 3, App. p. 69. His name in the flesh was Yaśodeva.

**Paramânanda—**

The sixth son of Pûrnadeva. See the entry Padmadeva. 3, App. p. 107. At Weber, II. p. 895, there is a Sâmâyârîvihi by this writer.

**Parimala—**

Quoted by Kshemendra. 1, p. 7.

**Pâṇḍu—**

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas. 3, App. p. 256.

**Pâṇini—**

Kshemendra notes this poet's fondness for the upajâti metre. 1, p. 10. Quoted in Subhâshitâvali. 1, p. 40.

**Pâdalipta (Pâlitta)—**

Author of a concise Śatrunjayakalpa, which professes to be a compendium of previous works by Bhadrabâhu and Vajrasvâmin. 3, App. p. 206. Mentioned as the author of a collection of tales called Tarangavatî "apûrvaḥ śrutasâgaraḥ | yasmât tarangavatyâkhyaṃ kathâśroto viniryayau. 3, App. p. 91. Referred to as a great poet by Vijayasinhasûri (read "pâlittakai"). 1, App. p. 38. Compare, with Weber, the reference to "the author of the Tarangavatî." Weber, II. p. 706. See also the note at Weber, II. p. 574, where Pâdalipta's connection with an alteration in the commencement of the series of nakshatras is referred to. Also Indische Studien, 16, p. 404.

**Pârśvachandra—**

Author, in Samvat 1597, of a vârttika on the Chatuḥśaraṇaprakîrnaka of Vîrabhadrasâdhu. 3, App. p. 214. This must be the Pârśvachandra who wrote bâlâvabodhas (translations into Gujarathi) of the first two angas, and of other works. Weber, II. pp. 355 and 371.

**Pârśvadeva gaṇi—**

Author, in Samvat 1169, of a panjikâ on the Nyâyapraveśa of Haribhadra. 1, App. p. 81. Mentioned as one of three gaṇi who assisted Âmradevasûri, in Samvat 1190, in writing his commentary on the Âkhyânamaṇikośa of Nemichandra. 3, App. p. 82.

**Pârśvanâga—**

Author, in Samvat 1042, of the Âtmânuśâśana. 3, p. 31. App. p. 9.

**Pâlakâpya—**

Author of the Gajâyurveda (Gajachikitsâ, Gajavaidya, Hastyâyurveda). 1, App. p. 98. Aufrecht in C. C. notes that Pâlakâpya is quoted by Kshîrasvâmin on Amarakośa, Hemâdri in Vratakhaṇḍa, in the Śârngaddharapaddhati, and by Mallinâtha.

**Puṇyasâgara mahopâdhyâya—**

Mentioned as the pupil of Jinahansa and guru of Padmarâjagaṇi, who was the guru of Jnânatilakagaṇi, the author, in Samvat 1660, of the Gautamakulakavṛitti. 3, App. p. 223. This is the author of the Anjanâsundarîsambandha. Weber, II. p. 1077. No. 330 of GB. Collection of 1871-2 is a copy of a Gujarathi version.

**Purushottama mahâsâbdika—**

Author of the Hârâvalî, "a vocabulary of uncommon words" (Aufrecht in C. C. notes that it is quoted in the Medinîkośa, in the Asâlatiprakâśa, and in the Śivakośa). 3, App. p. 363. "In the Hârâvalî he states that Janamejaya and Dhṛitisinha were his contemporaries." Aufrecht.

**Pushpadanta—**

Mentioned as one of those to whom the Yoniprâbhṛita gave pleasure. 1, p. 91. This is the sage who, according to the tradition of the Digambaras, reduced the sacred lore to writing. See Jacobi, Kalpasûtra, p. 30. His Tisatṭhimahâpurisaguṇâlaṅkârapurâṇa is No. 370 in the GB. Collection of 1879-80.

**Pushpamittra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 303.

**Pushya muni—**

In his time the Uttarâdhyayana was lost. 3. App. p. 22.

**Pûrnachandra—**

Mentioned as the second of two pupils of Devachandra, the other being Mânadeva. 1, App. p. 22. Mânadeva was succeeded by Mânatunga, who was succeeded by Padmadeva. No. 36 of the Cambay Palm-Leaf MSS., 1, App. p. 22, was presented to this Padmadeva in Samvat 1292.

**Pûrnapâla—**

Helped to correct Muniratnasûri's Amamasvâmicharitra in Samvat 1252. 3, App. p. 99.

**Pṛithvîchandra sûri—**

Author of a Paryushaṇakalpaṭippanaka. He gives his spiritual lineage as follows. In the Chaṇdra kula there arose :—

(1) Sîlabhadra.
(2) Dharmaghosha. He converted the king of Sâkhambharî.
(3) Yasobhadra.
(4) Dêvasenagaṇi.
(5) Our author. 1, App. p. 69 (correct Dêvasenagaṇi); 3, p. 17, App. pp. 15 and 307.

**Pṛithvîchandra sûri—**

Mentioned as in the line of Padmachandra in the Râjarshi gachchha, and guru of Prabhânanda. No. 295 of the Cambay Palm-Leaf MSS., 3, App. p. 144, was written at the expense of certain śrâvakas in Samvat 1391, who had listened to Prabhânanda's teaching.

**Prajnânanda—**

Pupil of Prajnâsvarûpa. Author of a Tattvâlokaṭîkâ called Tattvaprakâśikâ. 3, App. p. 208. He is the author also of a Triputîprakaraṇaṭîkâ. L. No. 163 (Aufrecht in C. C.).

**Pratâparudra Gajapati—**

("Son of Purushottamadeva, grandson of Kapileśvaradeva, patron of Viśvanâthasena." Aufrecht in C. C.) Referred to by Śrî Vidyâbhûshaṇa. 2, pp. 10 and 99.

**Pradyumna sûri—**

Of the Râja gachchha. Mentioned as the guru of Abhayadeva in that gachchha. His prowess in tarka is referred to. Using the medicine of his words he made his opponents sweat, and so cured them of the fever of their pride. Reference is made to his victory over the Digambaras, by means of which he recovered for his own sect the city Venka. 3, App. p. 158. Eighth in ascent from Mâṇikyachandrasûri, who wrote the Pârśvanâthacharitra in Samvat 1276. He is said to have composed eighty-four books, and to have pleased by them the kings of Sapâdalaksha, Tribhuvanagiri, and other countries. Ib. p. 162.

**Pradyumna sûri—**

Author of the Mûlaśudhiprakaraṇa. 1, App. pp. 46 and 64. This is perhaps the same as the last.

**Pradyumna sûri—**

Of the Chandra gachchha. Mentioned as the pupil of Sarvadeva. 3, App. p. 87.

**Pradyumna sûri—**

Helped to correct Bâlachandra's commentary on the Vivekamanjarî of Âsaḍa. This commentary was finished on Monday the eighth day of the dark half of Kârttika, Samvat 1322. This gives us Pradyumnasûri's date. Compare Bühler's *Ueber das Leben des Jaina Monches Hemachandra*," note [1], where Pradyumnasûri, pupil as here of Kanakaprabhasûri, who was pupil of Dêvânanda, is found doing a similar service for another book. For a third case, see 1, App. p. 5. Again at 3, App. p. 175, Pradyumnasûri does the same for Dharmakumârasâdhu's Sâlibhadracharitra, a book composed in Samvat 1334.

**Pradyumna sûri—**

Author of the Vichârasâraprakarana. He is apparently described as the pupil of Devaprabha who, with Padmaprabha, was pupil of Dharmaghosha. 3, App. p. 270.

**Pradyumna sûri—**

Mentioned as pupil of Yaśodeva and guru of Mânadeva in the Chandra gachchha. 3, App. p. 68. These three teachers are Nos. 31, 32 and 33 of the Tapâ gachchha with Klatt. Ind. Ant. XI. p. 253. Mânadeva was succeeded by Vimalachandra, and Vimalachandra by Udyotana, who was consecrated in Samvat 994.

**Pradyumna sûri—**

Mentioned as the pupil of Buddhisâgara and guru of Devachandra in the Chandra gachchha. 1, App. p. 22.

**Prabhava—**

The sthavira. 3, App. pp. 303 and 308.

**Prabhâchandra—**

Mentioned as the pupil of Lokachandra and the guru of Nemichandra in a Digambara paṭṭâvalî. 2, App. p. 164. These three teachers are Nos. 15-7 in Hoernle's list, Ind. Ant. XX. p. 351. Mentioned as one of the seven kavis who come after the śrutakevalins and sûris. 2, App. p. 160.

**Prabhâchandra deva—**

Mentioned in a Digambara paṭṭâvalî as pupil of Ratnakîrti and guru of Padmanandin, who was succeeded by Subhachandra. 2, App. p. 164. These four teachers are Nos. 82-5 in Hoernle's list, Ind. Ant. XX. p. 354. In our place it is mentioned that Prabhâchandra wrote a commentary on the Pûjyapâdîyaśâstra. Hoernle gives his date as 1310. A commentary on the śâstra of Pûjyapâda is attributed also to the first Prabhâchandra, Samvat 453.

**Prabhâchandra sûri—**

Wrote in Samvat 1334, the first copy of Dharmakumârasâdhu's Sâlibhadracharitra. 3, App. p. 175. This must be the author of the Prabhâvakacharitra, and our passage therefore confirms Bühler's date for that book. Bühler's Hemachandra, note 1.

**Prabhâchahdra—**

Pupil of Pṛithvîchandra. Was teaching in Samvat 1391. 3, App. p. 145. Author, in Samvat 1390, of a commentary on Haribhadra's Jambudvîpasangrahinî. 3, App. p. 254. He belonged to the Kṛishna gachchha. Cf. Weber, II. p. 596.

**Prabhânanda sûri—**

Mentioned as the pupil of Devabhadra and guru of Chandrasûri and Vimalasûri in the Chandra gachchha. 2, p. 93. Cf. Weber, II. p. 1089.

**Prasannachandra sûri—**

Mentioned as the pupil of Abhayadeva, the commentator on nine of the angas, and guru of Sumati. 3, App. pp. 64 and 306. Called pupil of Jinachandra, Abhayadeva's elder "brother." 3, App. p. 302. Praised, with a reference to his "sevaka" Sumati. 3, App. p. 140.

**Prîtikara—**

Author of an Ûhagânadarpaṇa and an Ûhyagânadarpaṇa. 2, p. 112. Aufrecht in C. C. adds his Sâmavedaprakâśana and his Veyadarpaṇa.

**Proshṭhila âchârya—**

One of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Phalgumitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Bappabhaṭṭi sûri—**

Praised as an incomparable poet along with Pâdaliptâ and Haribhadra. 1, App. p. 38. Author of the Sarasvatîstotra. 3, App. p. 212. His date given as 1300 after Mahâvîra's nirvâṇa. 3, App. p. 272. Compare 3, App. p. 285, v. 102. See also Weber, II. p. 1004, where Bappabhaṭṭi's dates are given as Vîra 1270, Vikrama 800 (birth) and Vira 1365, Vikrama 895 (death): and where his conversion of Âmarâja is referred to. See also ib. pp. 932 and 1116.

**Bâṇa—**

Quoted by Kshemendra. 1, p. 7. Praised by Lakshmaṇa. 3, App. p. 56.

**Bâlachandra—**

Author, in Samvat 1322, of a commentary on the Vivekamanjarî of Âsaḍa. 3, p. 39; App. p. 100. In Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report No. 6 is a commentary by Bâlachandra on the Upadeśakandalî, another work by Âsaḍa.

**Bâlasarasvatî—**

A name under which Râjaḍa, son of Âsaḍa, was known. 3, App. p. 102.

**Bâleśvara—**

One of the compilers of the Vivâdârnavabhanga. 2, p. 118.

**Budhila—**

One of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Buddhisâgara—**

Mentioned as twin-pupil with Jineśvara of Vardhamâna in the Chandra kula. 3, App. pp. 302 and 305. Compare Klatt in Ind. Ant. XI. p. 248. "Vardhamâna converted the two sons Śiveśvara and Budhisâgara, and the daughter Kalyâṇavatî, of the Brâhmaṇa Soma. Śiveśvara received at the dîkshâ the name of Jineśvara."

**Buddhisâgara—**

Mentioned as the guru of Pradyumnasûri in the Chandra kula. 1, App. p. 22.

**Bhaktivijaya—**

Author of the Gujarathi translation of the Chitrasenapadmavaticharitra. Pupil of Nayavijaya. Wrote in Samvat 1522. 3, App. p. 215.

**Bhadrakîrti—**

Praised as a friend of Âmarâja. This is the name of the king who was converted by Bappabhaṭṭi. 3, App. p. 91.

**Bhadragupta—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. "After Sinhagiri had taught him (Vajra No. 16 of the Kharatara gachchha) the eleven angas, Vajra went from Daśapura to Bhadragupta at Avantî (Ujjayinî) to learn the twelfth, viz., the Drishtivâdânga." Klatt in Ind. Ant. XI. p. 247. Compare Jacobi's Introduction to his edition of the Pariśishṭaparvan, pp. 75 and 80.

**Bhaṭṭoji dikshita—**

The well-known grammarian. Author of a Sandhyâmantravyâkhyâna. 2, p. 106.

**Bhadrabâhu svâmin—**

Author of ten Niryuktis. The texts thus commented on by him are—(1) the Âvaśyakasûtra, (2) the Daśavaikâlikasûtra, (3) the Uttarâdhyayanasûtra, (4) the Âchârângasûtra, (5) the Sûtrakṛitângasûtra, (6) the Daśâśrutraskandhasûtra, (7) the Kalpasûtra, (8) the Vyavahârasûtra, (9) the Sûryaprajnaptisûtra, and (10) the Ṛishibhâshitasûtra. 1, App. p. 15. His Âvaśyakaniryukti, with the commentary of Tilakâchârya. 1, App. p. 7. For other copies see Index of Books in Third Report. His Daśavaikâlikasûtraniryukti. 1, App. pp. 51 and 97; 3, App. p. 165 (with the commentary of Haribhadra: write âchâryaharibhadreṇa). His Âchârângasûtraniryukti. 3. App. p. 89. His Sukṛitângasûtraniryukti (with the commentary of Śîlâchârya. 3, App. p. 70. His Daśaśrutaskandasûtraniryukti (Âyâradasanijjutti), 3, App. p. 182. Praised by Muniratnasûri, who compares his ten niryuktis to the ten maṇḍalas of the Rigveda. 3, App. p. 90. Malayagiri, author of a commentary on the Sûryaprajnaptisûtra, states that in his time Bhadrabâhu's niryukti on that text had disappeared. 3, App. p. 173. Referred to as one of the five "śrutapâragas." 3 App. p. 266. His Śatrunjayakalpa is referred to. 3, App. p. 306. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

For Bhadrabâhu see Klatt, Ind. Ant. XI. p. 246. "7 and 8, Sambhûtivijaya and his laghugurubhrâtar Bhadrabâhu: the former of the Mâthara gotra, lived 42 years in gṛiha, 40 in vrata, 8 as yugapradhâna, died at the age of 90, in 156 V. Bhadrabâhu, of the Prâchîna gotra, composed the Upasargaharastotra, the Kalpasûtra and niryuktis on ten śâstras, lived 45 years in gṛiha, 17 in vrata, 14 as yugapradhâna, died in 170 V., at the age of 76." This is from the Kharataragachchhapaṭṭâvalî. In the Tapâgachchhapaṭṭâvalî Sambhutivijaya and Bhadrabhâhu are bracketted as No. 6. Compare Weber, II. p. 999.

**Bhadreśvara sûri—**

Mentioned as the guru of Devabhadra in the Chandra gachchha. Bhadreśvara and Devabhadra arose in that gachchha when the older sûris Nanna, Amitayasâḥ, Sarvadeva and Pradyumna had become only a memory. 3, App. p. 87. Devabhadra was succeeded by Siddhasena. At Weber, II. p. 850, there is a commentary on the Pravachanasâroddhâra which was composed by this Siddhasena in Samvat 1242. Siddhasena gives his lineage as follows:—

(1) Abhayadeva. This is the Abhayadeva of the Râja gachchha. See that entry.
(2) Dhanesvarasûri. A contemporary of king Munja.
(3) Ajitasinha.
(4) Vardhamâna.
(5) Devachandra.
(6) Chandraprabha.
(7) Bhadreśvara. (Our author.)
(8) Ajitasinha.
(9) Devabhadra. Called in our passage the pupil of Bhadreśvara.
(10) Siddhasena.

At 3, App. p. 101, Bâlachandra, author of a commentary on Âsaḍa's Vivekamanjarî, tells us that Âsaḍa, who wrote in Samvat 1248, was the pupil of Abhayadeva, who was the pupil of Bhadreśvara, who was the pupil of Devendra. Âsaḍa (S. 1248) then is third from Bhadreśvara, and Siddhasena (S. 1242) is third or fourth. The dates agree, but the name of Bhadreśvarasûri's guru is different in the two lists. (At 3, p. 39, I have wrongly transferred the epithets for Devendra in the passage to his pupil Bhadreśvara). Bhadreśvara, the guru of Abhayadeva, is mentioned by Paramânanda, pupil of Abhayadeva, who, however, inserts a Śântisûri between Bhadreśvara and Abhayadeva. 3, App. p. 7.

**Bhadreśvara sûri—**

Mentioned as pupil, along with Ratnaprabhasûri of Devasûri the contemporary of king Jayasinha. Ratnaprabhasûri wrote his commentary on the Upadeśamâlâ of Dharmadâsagaṇi to please his fellow-pupil in Samvat 1238. 3, App. p. 167. May be the same as the last.

**Bharanimitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Bharata—**

Described as the author of the kârikâs in the Kâvyaprakaśa. 2, pp. 12 and 99.

**Bharateśvara sûri—**

Mentioned as pupil of Śîlabhadra and guru of Vairasvamin, by Mâṇikyachandra. See that entry. 3, App. p. 159 and p. 321.

**Bhartṛimentha—**

Quoted by Kshemendra in his Suvṛittatilaka. 1, pp. 7 and 9. Kshemendra preserves the first verse of his Hayagrîvavadha. 1, p. 9.

**Bhavabhûti—**

Quoted by Kshemendra. 1, p. 7. Kshemendra notes his fondness for the śikharinî metre. 1, p. 110.

**Bhâvadeva sûri—**

Author of a Kâlikâchâryakathânaka. 1, App. p. 30.

**Bhâvasâgara—**

Mentioned as pupil of Siddhântasâgara, and guru of Gunanidhâna in the Anchala gachchha. 3, p. 220. In the Anchalagachchhapaṭṭâvalî the following dates are given for Bhâvasâgara. Birth, Samvat 1510: dîkshâ in Cambay from Jayakeśarisûri, Samvat 1520: âchâryapada, Samvat 1560: death, Samvat 1583.

**Bhîmasena—**

Author, in Samvat 1779, of a commentary on the Kâvyaprakâśa, which he called Sudhâsâgara. 1, p. 94. He was the author also of a commentary on the Ratnâvalî. Aufrecht in C. C.

**Bhâravi—**

Quoted by Kshemendra in his Suvṛittatilaka. 1, p. 7. Kshemendra notes his fondness for the vanśastha metre. 1, p. 10.

**Bhuvanasundara—**

Mentioned as third of the five pupils of Somasundara. 3, App. p. 227. Their pupil Ratnaśekharasûri wrote in Samvat 1496. Cf. Klatt, Ind Ant. XI. p. 256, and Weber, II. p. 1012. In this latter place he is called Mahâvidyâṭippanakakâraka.

**Bhuvanatunga sûri—**

Author of a Siyachariya. 3, App. p. 293.

**Bhûtadharmaśrî—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Bhûtabali—**

Mentioned in the Jagatsundarîyogamâlâ. 1, p. 91. In a Digambara paṭṭâvalî purchased for Government this year Bhûtabali is assigned to Samvat 35. He was the pupil of Arhadbali.

**Bhûtadinna—**

The sthavira. 3, App. p. 303. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. See Weber, II. p. 1004.

**Bhaumaka—**

Referred to by Kshemendra as the author of a Râvaṇârjunîyakâvya. 1, p. 8.

**Maṇiratha—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Mandana âchârya—**

Apparently referred to as the pupil for whose benefit the anonymous author of the Sârasvatamandana, pupil of Bhaṭṭatungâra, wrote. In my Index of books I have wrongly made Maṇdana the guru of the author. In C. C. Aufrecht ascribes the book to Mandana. 3, App. p. 205.

**Mâtanga—**

Referred to as father of Pâlakâpya. 2, p. 98.

**Madanendu—**

Mentioned as the pupil of Devasûri (Vâdîśvara). 1, App. p. 6.

**Mammaṭa—**

The author of the Kâvyaprakâśa. 1, p. 21 and fg. p. 94 2, p. 10 & fg. p. 106.

**Maladhârin—**

3, App. p. 32. A mistake or abbreviated expression for Maladhâri Chandrasûri.

**Maladhârin—**

Referred to as the guru of Narachandra, author of the Prâkṛitaprabodha. 1, p. 91. Here also the name proper has probably fallen out.

**Malayakîrti—**

Was teaching in Samvat 1292. 3, App. p. 36. Also in Samvat 1295. 3, App. p. 124.

**Malayagiri—**

Author of a commentary on the Vyavahârasûtra. 1, App. p. 13; 3, App. pp. 63 and 157. Author of a commentary on the Panchasangraha. 1, App. p. 24. Author of a Nandyadhyayanaṭîkâ. 3, App. p. 35. See also 3, App. p. 33. Author of a commentary on the Karmaprakṛiti. 3, App. p. 49. Author of a commentary on the Saptatikâ, the sixth karmagrantha. 3, App. p. 71. Author of a Prajnâpanâsûtraṭîkâ. 3, App. p. 100. Author of the Chandraprajnaptisûtraṭîkâ. 3, App. p. 154. Author of the Sûryaprajnaptiṭîkâ 3, App. p. 173. For this writer's Śabdânuśâsana, written in the reign of Kumârapâla, see Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report, p. 45.

**Malayaprabha sûri—**

Author of a commentary on the Siddhajayantîcharitra of his guru Mânatungasûri, which he wrote in Samvat 1260. 3, App. p. 37 fg. Mentioned along with Mânatunga among the famous men of the Chandra kula. 3, App. p. 306.

**Mallinâtha—**

Father of the Narahari who wrote a commentary on the Kâvyaprakâśa (born Samvat 1298). He was son of another Narasinha. 1, p. 74.

**Mallisheṇa sûri—**

Author of a commentary, which he called Syâdvâdamanjarî, on Hemachandra's hymn in thirty-two verses (and therefore called Dvâtrinśikâ) in praise of Vardhamâna (correct my entry). He was the pupil of Udayaprabhasûri (write so in v. 6). He composed this commentary in Saka 1214. He acknowledges assistance given by Jinabhadra. 3, App. p. 207.

**Mahâgiri—**

(Ârya Mahâgiri). Ârya Mahâgiri and Ârya Suhastin, according to Haribhadra, were two brothers originally called Jayaśreshṭin and Vasubhûti. 3, App. p. 46. These teachers are No. 10 and 11 in the Kharatara gachchha with Klatt. Ind. Ant. XI. p. 246.

**Mahâdeva—**

Author of a ṭippanî on Bâṇa's Kâdambarî. 2, p. 121.

**Mahimachandra—**

Mentioned as the pupil of Padmachandra and guru of Râjavallabha the author of the Chitrasenapadmâvatîcharitra. 3, App. p. 215.

**Mahendraprabha sûri—**

Mentioned as the pupil of Sinhatilaka and guru of Merutunga in the Anchala gachchha. 3, App. 220. In the Anchalagachhapaṭṭâvalî his dates are given as follows:—Birth, Samvat 1363: dîkshâ in Vijayapur, Samvat 1375: âchâryapada in Aṇahillapaṭṭana, Samvat 1393: gachchhanâyakapada, in Cambay, Samvat 1398: death Samvat 1444.

**Mahendrasinha—**

Mentioned as pupil of Dharmaghosha and guru of Sinhaprabha. In the Anchalagachchhapaṭṭâvalî his dates are given as follows:—Birth, Samvat 1228: dîkshâ, Samvat 1237: âchâryapada, Samvat 1263: death, Samvat 1309. 3, App. p. 220. Author of the Satapadikâ, which he composed in Samvat 1294. He wrote to make a similar work written by his teacher Dharmaghosha in Samvat 1263 easier of understanding. 1, App. p. 12.

**Mahendra sûri—**

Author of the Anekârthakairavâkarakaumudî, a commentary on Hemachandra's Anekârthasangraha. 1, p. 51; App. p. 89. No. 181 in my collection of 1883-84 is a copy of part of a Yantrarâja by this writer. Aufrecht in C. C. adds a Śivatâṇḍava by him, with a reference to Oudh IV. 19. Author of a Bhavishyadattâkhyânaka (so correct). 1, App. p. 67. The MS. is dated Samvat 1214. He was pupil of Hemachandra.

**Mahendra prabhu—**

Mentioned as fourth in ascent from Vijayasenasûri, who was the guru of Udayaprabhasûri, author of the Dharmâbhyudayakâvya. Of the Nâgendra gachchha. He was guru of Śântisûri. 3, App. p. 17.

**Maheśvara—**

Author of the Śabdabhedaprakâśa. 2, pp. 64 and 124. "Son of Brahma, grandson of Kṛishna (Keśava)." Aufrecht in C. C. Aufrecht adds his Viśvaprakâśa, composed in Samvat 1167, and his Sâhasânkacharita, which is quoted in the preface to the Viśvaprakâśa.

**Maheśvara—**

Author of the Vṛittaśataka. Son of Manoratha. Aufrecht in C. C. notes that he is quoted in Mârtaṇḍavallabhâ, Muhûrtachintâmaṇiṭîkâ, Nirnayasindhu, and Sanskâramayûkha. 2, p. 131. For Maheśvara's lineage (Kṛishna, Dâmodara, Malhana, Keśava, Kṛishna, Śrî Brahma) see Aufrecht, Oxford Catalogue, p. 187.

**Maheśvara sûri—**

Author of a Kâlikâchâryakathâ. Of the Śrî-Pallîla gachchha. 1, App. p. 29. Author of the Sanyamamanjarî. 1, App. p. 50. No. 1359 of this Report's Collection is a copy of Maheśvara's Sanyamamanjarî with a commentary by a pupil of Hemahansa.

**Maheśvara sûri—**

Author, in Samvat 1573, of the Vichâraraṣâyanaprakaraṇa. 3, App. p. 240.

**Maheśvara âchârya—**

Author of a commentary on Munichandrasûri's Âvaśyakasaptati. Pupil of Devasûri. He acknowledges the assistance of Vajrasena. 3. App. p. 243.

**Mâgadha—**

Mentiomed among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Mâṇikyachandra—**

Author of the Pârśvanâthacharitra, a work which he completed on the Divali of the Samvat year 1276 in Devakûpaka by the sea (Divbandar) v. 36. He gives his spiritual lineage as follows. In the Koṭika gana, Vajra śâkhâ, Râja gachchha, there arose—

(1) Pradyumnasûri.
(2) Abhayadevasûri, author of the Vâdamahârnava.
(3) Jineśvara. A contemporary of king Munja.
(4) Ajitasenasûri.
(5) Vardhamâna. A great teacher of tarka.
(6) Śîlabhadra.
(7) Bharateśvara.
(8) Vairasvâmin.
(9) Nemichandra.
(10) Sâgarendu (Sâgarachandra).
(11) Our author.

He gives the history of his book as follows. Vardhamâna, son of Vîra and grandson of Mehila, in the Bhillamâlânvaya, was a chief ornament of the sabhâ of kings Kumârapâla and Ajayapâla. His three sons by his wife Mâdû, Tribhuvanapâla, Malha and Dehaḍa (sachchakranandaka and priyasatya do not seem to be proper names), also adorned that court. One day Dehaḍa with his son Palhaṇa (read sripalhaṇena) who was a poet, came to Mâṇikya, and reminding him of the literary services rendered by his spiritual ancestors Pradyumna and Abhayadeva, asked him to do the like. On this request Mâṇikyachandrasûri wrote this Pârśvanâthacharitra. 3, App. p. 157. Author also of the Kâvyaprakâśasanketa, which he wrote in Samvat 12— —(Vâmanâcharya in his edition of the Kâvayaprakâśa gives thedate as 1160 A. D.). 3, App. p. 320. And of the Nalâyana or Kuberapurâna. 3, App. p. 357.

**Mâṇikyasundara âchârya—**

Corrected, in Samvat 1491, the commentary of Śîlaratnasûri on Merutunga's Meghadûta. 3, App. p. 249. Among the books bought for Government this year is a Malayasundarîcharitra by Mâṇikyasundarasûri. At Weber, II. p. 1067, there is a Yaśodharacharitra apparently by this Mâṇikyasundara (of the Anchala gachchha). And at p. 175 a Pṛithvîchandracharitra by the same.

**Mâdhavasena—**

Mentioned as the pupil of Nemisheṇa and the guru of Amitagati, author of the Dharmaparîkshâ (Samvat 1070).

**Mânatunga—**

Referred to as a contemporary of king Śâtavâhana. 3, App. p. 91.

**Mânatunga—**

Author of the Bhayaharastotra. 1, App. p. 30; 3, App. p. 29. With the commentary of Jinaprabhasûri (Samvat 1365). 1, pp. 52, 88. Author of the Bhaktâmarastotra. 3, App. pp. 29 and 32. With the commentary of Śântisûri. 1, App. p. 96. With the commentary of Amaraprabhasûri. 3, App. p. 228. No. 159 of the Cambay Palm-Leaf MSS. contains a Parigrahapramâṇaprakaraṇa and (or) a Dvâdaśavrattanirûpaṇa (both in Mâgadhî) by a Mânatungasûri.

For Mânatunga compare Klatt in Ind. Ant. XI. p. 252. He is No. 20 in the Tapâ gachchha with Klatt. "Mânatunga, 'Mâlaveśvarachaulukyavayarasinhadevâmâtya.' He converted the king, who was beguiled by the sorceries of Bâṇa and Mayûra, at Vârânasî, by the Bhaktâmarastavana, and convinced Nâgarâja by the Bhayaharastavâna. He also composed a stavana beginning Bhattibhara." See also Weber, II. p. 932, note, where references are given to Bühler, Ind. Ant. 1, pp. 111-115; Jacobi in Ind. Stu. 14, p. 359, and the passage from Klatt. Weber adds the following later communication from Klatt. "The Prabhâvakacharitra (composed about Samvat 1250), in which Mânatunga's life (śṛinga 12) follows immediately after that of Bappabhaṭṭi (died Samvat 895) contains only the already known story of the controversy between Bâṇa, Mayûra and Mânatunga before king Harsha in Vânârasî.

In a paṭṭâvalî of the Vṛihad gachchha Mânatunga is called Mâlaveśvarachaulukyavayarasinhadevâmâtya. Prinsep, Useful Tables, ed Thomas, p. 251, has, from an inscription at Ujjain, dated Samvat 1036, the following succession of the kings of Malwa: Krishnarâja, Vairasinha, Siyaka, Amoghavarsha or Vâkpati. In 'Kalpasutra translated into bhâshâ' (Lucknow, 1875) the date of the composition of Mânatunga's Bhaktâmarastavana is given as Vikrama 800."

**Mânatunga sûri—**

Author of the Siddhajayantîcharitra. 3, App. p. 37. With the commentary of his pupil Malayaprabha, written in Samvat 1260. Malayaprabha gives the following account of the spiritual lineage of his teacher Mânatunga:—

In the Prâgvâṭânvaya there arose the famous gachchha known as the Vaṭa or Vṛihad gachchha (compare Klatt, Ind. Ant. XI. p. 253). The root as it were of this gachchha tree was—

(1) Sarvadeva. This is No. 36 of the Tapâ gachchha with Klatt. The next name is perhaps not given as that of his immediate successor, but of one who sat in his seat some time after.
(2) Jayasinha. He had three pupils.
(3) Chandraprabha, Dharmaghosha, and Śîlagaṇa. The Pûrnimâ gachchha began with these three.

Our author received dîkshâ from Śîlagaṇa. In Bhandarkar's Report, 1883-84, p. 147, the four co-teachers who founded the Purnimâ gachchha are given as Chandraprabha, Munichandra, Mânadeva and Śânti. This enables us to identify our Mânatunga with the teacher of that name to whose pupil Pradyumnasûri, the copy of Hemachandra's Yogaśâstravivarana, which is No. 36 of the Cambay Palm-Leaf MSS., 1, App. p. 22, was presented in Samvat 1292. The spiritual lineage of that Mânatunga is given there as follows—Mânadeva, Mânatunga and Buddhisâgara were famous teachers in the Chandra kula. The descent of the second Mânatunga from Buddhisâgara is thus given:—

(1) Buddhisâgara.
(2) Pradyumnasûri.
(3) Devachandra.

(4) Mânadeva and Pûrnachandra.
(5) Mânatunga. Pupil of Mânadeva.
(6) Padmadeva, to whom the book was presented.

A Mânatunga is mentioned as the teacher of one Âbhaḍa. 3, App. p. 164. Cf. the entry Yaśobhadra.

**Mânadeva—**

For the two Mânadevas mentioned in connection with Mânatunga at 1, App. p. 22, see the last entry. A Mânadeva is mentioned as pupil of Pradyumnasûri and guru of Devasûri. 3, App. p. 68. This is No. 33 of the Tapâ gachchha with Klatt. Mentioned as the pupil of Yaśodeva, 3, App. p. 88, and guru of Ratnaprabha.

**Mânadeva—**

Author of the Śântistava. 1, App. p. 51; 3, App. p. 213.

**Mânânka—**

Author of the Vṛindâvanakâvya and of the Meghâbhyudayakâvya. 3, p. 11; App. p. 291. Also of a short commentary on the Gîtagovinda. 3, App. p. 280. He describes himself there as king. Aufrecht in C. C. adds a Mâlatîmadhavaṭîkâ by this writer, with references to I. O. 158, 895, and Oxf. Cat. p. 136.

**Munichandra sûri—**

Mentioned as the pupil of Chandrasûri and guru of Devaprabhasûri and Devânandasûri. 3, App. p. 133; 3, App. p. 275. He gave dîkshâ to the Chaulukya king Ânala.

**Munichandra sûri—**

Mentioned as the guru of Devasûri in the Vṛihad gachchha. 3, App. p. 167. Author of an Âvaśyakasaptati. 3, App. p. 243 (with the commentary of Maheśvarâchârya, another pupil of Devasûri).

**Munichandra sûri—**

Mentioned as co-pupil of Devendragaṇi (otherwise called Nemichandra). 3, App. p. 69. Compare Bhandarkar's Report, 1883-84, p. 442. This is the Munichandra who is No. 40

of the Tapâ gachchha with Klatt. Assisted Udayaprabha-sûri in his Vishamapadavyâkhyâ on Nemichandra's Pravachana-sâroddhâra. 3, App. p. 263. See also p. 126. Author of a Gathâkosa. 3, App. p. 297. Called there a prabhu in the Purnimâ gachchha. A Munichandra is author of a Tîrtha-mâlâstavana. 3, App. p. 219. Author of a commentary on Haribhadrasûri's Dharmabindu. 3, App. p. 53. Cf. Weber, II. p. 909. Author of a Ratnatrayakuluka. 1, App. p. 60.

**Munichandra sûri—**

Mentioned as the guru of Ratnasinhasûri, whose pupil Vinayendusûri (Vinayachandrasûri) wrote in Samvat 1325. 3, App. p. 304. Compare Weber, II. p. 1209, who, against Klatt, is disposed to identify this Munichandrasûri with the teacher of Devasûri.

**Munichandra —**

A copy of Dharmaghosha's Yamakastuti was written for this teacher's use in Samvat 1648. 3, App. p. 312.

**Munideva sûri—**

Author of the Sântinâthacharitra. 3, App. p. 165. The writer and the book referred to. 1, App. p. 6.

**Munideva âchârya—**

Author of a Subhâshitaratnakośa. 1, App. p. 74.

**Muniratna sûri—**

Author of the Amamasvâmicharitra. 3, App. p. 90. At the end of the book there is a praśasti in which Jinasinhasûri, pupil of the author, gives the following account of the spiritual lineage of Muniratna. In the Kotiga gaṇa, Vajra śâkhâ, Chandra gachchha, there arose—

(1) Chandraprabha. The founder of the Pûrṇimâ gachchha. (Samvat 1159. See under Chandra-prabhha.)

(2) Dharmaghosha. He gave sûripada to twenty sûris, made in his own image.

(3) Samudraghosha.

(4) He had three pupils, Sûraprabha, Muniratna (our Author), Tilakachandra.

(5) Sûraprabha predeceased Muniratna, and it fell to this latter to appoint a successor to him. He put Jineśvara in Sûraprabha's seat, and appointed Jinasinha (the author of the praśasti) to be his own successor: then shone between these two teachers like Meru with the sun on one side and the moon on another.

Jinasinha adds the following details about the history of the book. Yasodhavala, Treasurer of a Chaulukya king, of the Śrîmâla kula, adorned the city Vârâhî. (Cf. Râs Mâlâ ed. Bomb. 1878, p. 135.) His son was Jagaddeva, to whom Hemasûri gave the title Bâlakavi. Jagaddeva was one, and the best, of the sixteen śrâvakas whom Dharmaghosha appointed to correct those who were in his time destroying the Jain faith. If Sarasvatî always carries a book in her hand, it is through fear of the questions this man may puzzle her with. In his time Muniratnasûri was the best of the famous teachers in Dharmaghosha's gachchha.

In the 21st verse the influence exercised by Muniratnasûri over two converts from Brahmanism appears to be referred to. The one was the Minister Nirnaya (?), son of the Chief Astronomer of King Kumâra (the Chaulukya king already referred to), and the other was Bhaṭṭa Sûdana. These two spent large sums in furthering the Jain religion.

It was at the request of the Minister Jagaddeva (called Bâlakavi) that Muniratnasûri wrote his Amamasvâmicharitra. Jagaddeva reminded him of the praise he had won for his poetry from the delighted paṇḍits who were present on the occasion when he defeated Vidyâśivavâdin at the court of King Naravarman, before his teacher Samudraghosha, in front of the great temple of Mahâkâla in Ujjayinî: and asked him to write a poem on the life of the coming Amamasvâmin. The first copy was written by Sâgarachandra, son of Udayarâja, who was son of Udyotana, of the Gûrjara vanśa. The book was written in Samvat 1252 at Aṇahillapâṭaka. It was corrected by Kumara Kavi (Bâlakavi). After that it was read in the temple of Śântinâtha, in the same city, in the presence of Sri Pûrṇapâla (described as a great grammarian), Yaśaḥpâla,

Bâlakavi, Mâṇa and Mahânanda. Bâlakavi gave the poet great reward and kept festival.

Author also of the Munisuvratacharitra. 3, App. p. 144.

**Munivijaya—**

Author of the Annikâchâryapushpachûlakathâ. Pupil of Amaravijaya. 3, App. p. 213.

**Munisekhara—**

Author of a commentary on the Pârśvastavana of Padmaprabhadeva. 3, App. p. 212.

**Munisinhasûri—**

Mentioned as the guru of Udayaratnagaṇi of the Âgama gachchha, who wrote a copy of Ratnaśekharasûri's Śripâlacharitra in Samvat 1430.

**Munisundara—**

Mentioned as one of the five pupils of Somasundara. (These two teachers are Nos. 50 and 51 of the Tapâ gachchha with Klatt.) "Munisundara, biruda Kalîsarasvatî, born, Samvat 1436; vrata, 1443; vâchakapada, 1466; sûripada, 1478; died, 1503. Composed the Upadeśaratnâkara, Santikaram iti samahimaśântistava, a Gurvâvalî, etc." Ind. Ant. XI. p. 256. See also the references in Weber, II. At p. 1013, is an extract from Dharmasâgaragaṇi, according to which this teacher obtained from Muzaffar Khan (died 1410 A. D. at Cambay) the biruda vadimgokulasanda. No. 1168 of this Report's Collection is an Adhyâtmakalpadruma by this teacher. No. 1236 is his Gurvâvalî.

**Murâri—**

Praised by Lakshmaṇa. 3, App. p. 55.

**Mûka kavi—**

Author of the Kâmâkshîstutiśataka (Devipanchaśatî). 1, p. 73.

**Mûladeva—**

A teacher of the Kâmaśâstra. Quoted in the Panchasâyaka. 2, p. 110.

**Meghavijaya upâdhyâya—**

Author, in Samvat 1757, of a commentary on Hemachandra's Śabdânuśâsana, which he called Chandraprabhâ. 3, p. 10.

**Medhâvin—**

Pupil of Jinachandra. Author of a praśasti attached to Vasunandin's Âchâravṛitti (a Digambara book). 2, p. 136. No. 1430 of this Report's Collection has a praśasti by the same writer in which his date is given as Samvat 1519.

**Merutunga—**

Metioned as pupil of Mahendraprabha and guru of Jayakîrti in the Anchala gachchha. 3, App. p. 220. Author of the Sûrimantrakalpasâroddhara. 3, App. p. 364. Author of a commentary on the Meghadûta. 3, App. p. 248. In the Anchalagachchhapaṭṭâvalî the dates for this teacher are given as follows:—Birth, Samvat 1403; dîkshâ, Samvat 1418, âchâryapada, Samvat 1426; gachchhanâyaka, Samvat 1446; death, Samvat 1471. Compare Weber, I. p. 297. Guru of Mâṇikyachandrasûri. 1, p. 123. (No. 262.)

**Merutunga—**

Author of the Mahâpurushacharitra, otherwise called Upadeśaśata. 3, App. p. 266. He refers to his guru Chandraprabha, as he does also in the beginning of his Prabandhachintâmaṇi. A third name for the present book is Dharmopadeśa. (No. 1269 of this Report's Collection. Insert the author's name.) Compare Weber, II. p. 1024. "According to Bhau Daji, Journal of the Bombay Branch Royal Asiatic Society, 9, p. 147 (1867), Merutunga composed also a Therâvalî, which Bhau Daji gives there, a Shaddarśanavichâra, and the Prabandhachintâmaṇi. This last book composed Samvat 1367, according to Bühler (Life of Hemachandra) rather Samvat 1362, at Vardhamânapura or Vadvana in Kattiwar." Weber. Compare 2, p. 87. The Prabandhachintâmaṇi has been published with a translation into Gujarathi by Mr. Dinanath Ramchandra Sastri (Bombay, 1888).

**Modha ṛishi—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Yakshadeva muni—**

Author of five verses attached to a copy of the Anekântajayapatâkâ of Haribhadrasûri. He describes himself as a pupil of Sangamasinhasuri, and says that he had left Nagpore to profit by the teaching of Jayasinhasûri. 3, App. p. 192.

**Yasaḥkalasa upâdhyâya—**

Younger brother of Somakalaśavâchaka. Wrote the first copy of a commentary on the Samyaktvasaptatikâ in Sarasvatîpaṭṭana, in Samvat 1422. 1, p. 93.

**Yasaḥkara—**

A Kashmirian. Author of a Devîstotra contained in his Alankâraratnâkarodâharaṇa. 1, p. 81.

**Yasaḥkîrti—**

Mentioned as the vidyâguru of Taruṇaprabhasûri (Samvat 1411). 3, App. p. 222.

**Yasaḥtilaka paṇḍita—**

Pupil of Tilakâchârya. Wrote the first copy of that writer's Âvaśyakaniryuktiṭîkâ (Samvat 1296). 1, p. 62, 1, App. p. 9.

**Yasâḥpâla—**

Was present at the sabhâ in the temple of Sântinâtha at Aṇahilapâṭaka at which the Amamasvâmicharitra of Muniratnasûri was read for the first time, in Samvat 1252. 3, App. p. 89. This is probably the same as the Mantri Yasaḥpâla who was author of the Moharâjaparâjayanâṭaka. 3, App. p. 208. See Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report, p. 32. "An allegorical play in five acts, celebrating the support given by Kumârapâla to the Jain religion: composed by Yashpâla, the son of the minister Dhanadeva and of Rukminî, of the Modha family, and himself minister of king Ajayadeva. The play is represented as having been first acted at Thârâpadrapura, the capital of Marwar."

**Yasodeva gaṇi—**

Author of the Pârathasanthie. He styles himself dharmanaptṛi of Pradyumnasûri. 1, App. pp. 3, 90 and 98. In

the last of the three places he is described as pupil of Udyotanasuri and co-pupil with Munichandra. He wrote the tract in the village Vaddavali. Mentioned as pupil of Udyotanasûri and guru of Pradyumnasûri. 3, App. pp. 68, 69.

**Yaśodeva sûri—**

Author of a Pâkshikasûtravṛitti. He wrote it in Aṇahilapâṭaka in the reign of king Jayasinha, in Samvat 1180. He gives the following account of his spiritual lineage. In the Chandra gachchha there arose

(1) Vîragaṇi.
(2) Chandrasûri and Devachandra.
(3) Yaśodeva. Pupil of Chandrasûri.

3, App. p. 128. No. 45 of Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report is a copy of this book. No. 47 of the same Report is a copy of the Piṇḍaviśuddhi of Jinavallabhagaṇi, with a commentary by our author, which he wrote in Samvat 1176. He may be the same as the Yaśodeva, formerly called Dhanadeva, pupil of Devagupta, who in 1174 composed at Âṇahilapâṭaka a commentary on the Navatattvaprakaraṇa.

**Yaśodeva—**

Mentioned as the pupil of Siddhasena and the guru of Mânadeva. 3, App. p. 87.

**Yaśodeva sûri—**

Author of a Dharmopadesamâlâ. 1, App. pp. 25 and 47.

**Yâśodeva—**

Author of a Vandanachûrni. 1, App. p. 76. This is part of the Prathamapanchâśakachûrni by Yaśodeva mentioned at Weber, II. p. 844. This Yaśodeva was brother of Nemichandra, author of the Pravachanasâroddhâraprakaraṇa, and a contemporary of Abhayadevasûri. See Weber, notes 2 and 5. See also Klatt, Ind. Ant. XI. p. 253.

**Yaśobahu—**

Mentioned as one of the four knowers of the Âchârânga. 3, App. p. 256.

**Yaśobhadra—**

Mentioned in the same way as Yâśobâhu. 3, App. p. 256. Mentioned among the sthaviras. 3, App. p. 303. Among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Yaśobhadra sûri—**

Mentioned as the pupil of the Dharmaghoshasûri who converted the king of Sâkambharî. 1, App. p. 69. See also 3, App. p. 15, where Pṛithvîchandra says that his guru Devasenagaṇi was the pupil of Yaśobhadra, who was the pupil of Dharmaghosha. See also 3, App. p. 262. (3, App. p. 307.)

**Yaśobhadra sûri—**

Corrected the Pâṇḍavacharitra of Devaprabhasûri. 3, App. p. 134.

**Yaśobhadra sûri—**

Teacher of the five sons and three daughters of Mârtaṇḍa, king of Nandanipura and Sobhanâ his wife. 3, App. p. 164. Âbhaḍa, son of Yaśaśchandra and grandson of Mârtâṇḍa, was instructed by Mânatunga.

**Yaśobhadra sûri—**

Author, in Samvat 1182, of a Pratyâkhyânasvarûpa. This may be No. 39 in the Tapagachchha. 1, App. p. 76.

**Yaśomitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Yaśovijaya—**

Author of the Jnânabinduprakaraṇa. Pupil of Nayavijaya. 3, App. p. 192. Author of a Mahâvîrastavana. 3, App. p. 194.

**Ratnakaṇṭha—**

Mentioned in connection with Yaśaḥkara's Devîstotra. 1, p. 81.

**Ratnachandra gaṇi—**

Author of the Nanditâḍhyachchhandaḥsûtra and its commentary. Pupil of Devâchârya the author of 108 prakaraṇas. 3, App. p. 224.

**Ratnaprabha sûri—**

Mentioned as pupil of Mânadeva and guru of Devaprabha in Samvat 1308. 3, App. p. 88. Was teaching in Cambay, Samvat 1295. 3, App. p. 124.

**Ratnaprabha sûri—**

Author of a commentary on the Upadeśamâlâ of Dharmadâsagaṇi, which he wrote in Samvat 1238. He gives his spiritual descent as follows. In the Bṛihad gachchha there arose

(1) Munichandrasûri.

(2) Devasûri. The victor over the Digambaras at the court of king Jayasinha.

(3) Bhadreśvarasûri.

(4) Our Author.

He wrote the book to please Bhadreśvarasûri, and in payment of the debt he owed to Vijayasenaśrî, the "brother" of Devasûri's śishya, *i. e.*, Bhadreśvara. The book was written in Broach, in the Aśvavabodhatîrtha. Compare Weber, II, p. 922, note 7. Weber takes vasulokârkavarsha to mean 1278.

**Ratnayogîndra—**

Author of the Nâgakumâracharitra. 3, App. p. 125.

**Ratnaśekhara sûri—**

Author of a commentary on the Śrâddha (or Śrâvaka) pratikramaṇasûtra, which he wrote in Samvat 1496. He gives his spiritual descent from Devasundara (No. 49 in the Tapâ gachchha with Klatt) as follows:—

(1) Devasundara.

(2) The five pupils of Devasundara, *viz.*, Jnânasâgara, Kulamandana, Guṇaratna, Somasundara, and Sâdhuratna. Of these it was Somasundara who succeeded Devasundara.

(3) The five pupils of Somasundara, *viz.*, Munisundara Jayachandra, Bhuvanasundara, Jinasundara, and Jinakîrti.

(4) Our Author, Ratnaśekharamaṇi. Lakshmîbhadra corrected the work for him. He called his commentary Arthadîpikâ. 3, App. p. 226. Compare Weber, II. p. 883.

This teacher is No. 52 of the Tapa gachchha with Klatt. "Ratnaśekhara (biruda Bâlasarasvatî), born, Samvat 1457 (*kvachit* 1452); vrata, Samvat 1463; panditapada, Samvat 1483; vâchakapada, Samvat 1493; suripada, Samvat 1502; died, Samvat 1517 Pausha vadi 6: composed Śrâddhapratikramaṇavṛitti, Srâddhavidhivṛitti, and Âchârapradîpa." Ind. Ant. XI. p. 256.

**Ratnaśekhara sûri—**

Author of the Śrîpâlacharitra. Pupil of Hematilaka, who succeeded Vajrasena. He dictated his book in Samvat 1428 to his pupil Hemachandra. The Cambay copy was written in Samvat 1430 by Udayaratnagaṇi, pupil of Munisinhasûri. Compare Weber, II. p. 1022. 3, App. p. 203. Vajrasena and Ratnaśekhara occur in the list of eminent persons belonging to the Nâgpurîya branch of the Tapâ gachchha given by Bhandarkar, Report, 1882-83, p. 43, from Harshakîrti. "Ratnaśekhara to whom Perojasahi gave valuable garments...Perojasahi must be Pheroz Shah Taghlak who reigned at Delhi from 1351 to 1388." Bhandarkar. No. 1348 of this Report's collection is a copy of Ratnaśekhara's book (correct the entry).

**Ratnaśekhara sûri—**

Author of a Guṇasthânakramârohaṇaprakaraṇa. 3, App. 214.

**Ratnasinha sûri—**

Mentioned as pupil of Jayatilaka and guru of Udayavallabha. 3, App. p. 220. See the entry Labdhisâgara.

**Ratnasinha sûri—**

Guru of Vinayendu (Vinayachandra.) sûri, who, in Samvat 1325, composed a short commentary on the Kalpasûtra. He was the pupil of Saiddhântika Śrî Munichandra. 3, App. p. 304. Compare Weber, II. p. 1209, where Weber mentions Klatt's conjecture that this Ratnasinhasuri is the author of

the Pudgalashattrinśikâ, Weber, II. p. 464. Author of a commentary on a Nigodashattrinśikâ ascribed there to Abhayadevasûri. 3, App. 212. Compare Weber, II. p. 937, where in a collection of stavas there is a Nigodavichâragâthâshattrinśikâ with a commentary by Ratnasinhasuri, pupil of Munichandra. Weber is disposed to take this Munichandra to be No. 40 in the Tapâgachchhapaṭṭâvalî, died Samvat 1178.

**Ratnâkara—**

Called Vidyâdhipati. Son of Amṛitabhânu, a descendant of Durgadatta. Lived under Avantivarman of Kashmir. Author of the Vakroktipanchâśikâ. Author also of the Dhvanigâthâpanjikâ and the Haravijayakâvya. See Bühler's Kashmir Report, p. 42 fg. The Haravijaya has now been printed in the Kâvyamâlâ.

**Ratnâkara sûri—**

Pupil of Devaprabhasûri. Author, in Samvat 1308, of a praśasti giving the circumstances under which No. 253 of the Cambay Palm-Leaf MSS. was copied. 3, App. p. 86 (correct the date given there).

**Ratneśvara—**

Author of a commentary on the Sarasvatîkaṇṭhâbharaṇa, 3, App. p. 350. The nominal author Râmasinhadeva must be his patron.

**Rathamitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Ravi—**

Author of a commentary on the Kâvyaprakâśa, which he called Madhumatî. Son of Ratnapâṇi, grandson of Achyuta, who was minister of Śivasinha, king of Mithila. 3, p. 20. App. p. 332.

**Ravigupta âchârya—**

Author of the Lokasamvyavahâra, a sâhityaśâstra. 1, App. p. 68. A poet of that name was author of a Chandraprabhavijayakâvya. See Introduction to Subhâshitâvali.

**Ravideva—**

"One of the claimants for the Nalodaya." Aufrecht in C. C. 3, App. p. 335. Son of *Nârâyaṇa from Malwa. The Râkshasakâvya* is also ascribed by some to him, as also a commentary on the Nalodaya called *Jaṭâvabodhinî*.

**Raviprabha sûri—**

Mentioned as the pupil of Yasobhadra and the guru of Udayaprabhasûri, the author of a vishamapadavyâkhyâ to the Pravachanasâroddhâra. 3, App. p. 263.

**Ravimitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Rahasuya—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Râjamukuṭamaṇi—**

Author of a Laghustava and its commentary. 3, App. p. 264.

**Râjavallabha pâṭhaka—**

Author of a Chitrasenapadmâvatîcharitra, which he wrote in Samvat 1524. Pupil of Mahimachandra. 3, App. p. 215.

**Râjasekhara sûri—**

Author of a panjikâ on the Nyâyakandalî of Śrîdhara. He gives his spiritual descent as follows. In the Praśnavâhana kula, Koṭika gaṇa, Madhyamâ śâkhâ, vaṅśa of Sthûlibhadra, Harshapurîya gachchha, there arose—

(1) Abhayadevasûri. This teacher attained the biruda Maladhârin from Karṇa, king of Gujarat.
(2) Hemachandra. A contemporary of Siddharâja.
(3) Śrîchandra and Vibudhachandra (Vibudhendu).
(4) Munichandra. Pupil of Srîchandra.
(5) Devaprabhasûri. Author of the Pâṇḍavâyanacharitra and a Dharmasâraśâstra.
(6) Narachandra. Author of ṭippanas on the Anarghyarâghavaśâstra, and the Nyâyakandalî, a Jyotiḥsâra and a Prâkṛitadîpikâ.
(7) Narendraprabha. Author of an Alankâramahodadhi, and the Kâkutsthakeli.

In the line of the Narachandra of this list there arose—

(i) Padmadeva.
(ii) Tilakasûri.
(iii) Râjaśekhara. Our author.

3, p. 28, App. p. 274. At Weber, II. p. 259, there is an Ekâksharanâmamâlâ by a pupil (Śudhakalaśa) of this Râjaśekhara. Compare also Weber, II. p. 1207, where Râjaśekhara's date is given as Samvat 1405, with a reference to Bühler, Journ. Bombay Br. R. A. S. 10, p. 31.

**Râjendrachandra sûri—**

Mentioned as one of the teachers of Taruṇaprabhasûri. 3, App. p. 222.

**Râma ṛishi—**

Author of a commentary on the Nalodaya which he composed in Samvat 1664. Son of Vṛiddhavyâsa, and brother of Nimbâditya and Harivaṅśa. 3, p. 20; App. p. 334. Aufrecht notes that Ramarshi wrote also a commentary on the Bhartrihariśataka (Gu. 4. Jac. 597) and a Vṛindâvanakâvyaṭîkâ (I. O. 2079).

**Râmakṛishna bhaṭṭa—**

Son of Nârâyaṇabhaṭṭa. 1, p. 107.

**Râmakṛishna bhaṭṭa—**

Son of Mâdhavabhaṭṭa. 1, p. 102.

**Râmachandra kavi—**

Author of the Nirbhayabhîmavyâyoga. Described as prabandhaśatakakartṛi. This then is the famous one-eyed pupil of the great Hemachandra. See Bühler's Hemachandra, pp. 19 and 44. His Raghuvilâsanâṭaka (so correct the title) is in GBC. Bühler's Collection of 1875-6, No. 760. At Weber, II. p. 943, there is a Vihâraśataka by this Râmachandra. The other ninety-seven works on which his fame rested have still to be found. For a further account of this writer see body of this Report.

**Râmasinhadeva—**

King of Avantî. Patron of Ratneśvara, who composed a commentary of the Sarasvatîkaṇṭhâbharaṇa in the king's name. 3, App. p. 350. Compare Ox. Cat. p. 209.

**Râmeśvara—**

Great grandfather of Narahari. See that entry.

**Râhu âchârya—**

Mentioned as guru of Vijaya. 3, App. p. 196.

**Rudraṭa—**

Author of the Kâvyâlankâra. 1, p. 14, fg., and 84. He was the son of Vâmuka, and had the surname Śatânanda.

**Rudra śarman tripâṭhin—**

Author of the Chaṇḍîvilâsanâṭaka and its commentary. 3, p. 20; App. p. 334.

**Revatîmitra—**

The sthavira. 3, App. p. 308.

**Lakshmaṇa—**

Compiler of a Sûktâvali. 3, App. p. 54. Aufrecht has a Lakshmaṇa paṇḍita to whom he ascribes a Sârachandrikâ Râghavapâṇḍavîyaṭîkâ, and a Sûktimuktâvalî (Bh. 25), adding the remark "Whether the Sûktâvali mentioned by Peterson is the same anthology remains for the present uncertain."

**Lakshmîdhara—**

Author of the Kṛityakalpataru (Kṛityaratnâkara). Son of Hṛidayadhara (so correct), minister of Govindarâja, or Govindachandradeva, king of Kanyakubja. 1, p. 108.

**Lakshmîvijaya sûri—**

Author of a Dhuṇḍhakotpatti. 3, App. p. 313.

**Lakshmîsena—**

Author of a short commentary on the Sanghapaṭṭaka of Jinavallabhasûri. 3, App. p. 209.

**Labdhisâgara sûri—**

Author of Śripâlakathâ (a work originally in gâthâs, which are here translated by him into ślokas), which he wrote in Samvat 1557. He gives the following account of his spiritual descent. In the Tapâ gachchha there arose

(1) Jayatilaka.
(2) Ratnasinha.
(3) Udayavallabha.
(4) Jnânasâgara.
(5) Udayasâgara.
(6) Labdhisâgara.

3, App. p. 2, 220.

**Lâbhavijaya—**

Mentioned as the fellow-pupil of Yaśovijaya. 3, App. p. 192.

**Lîlî—**

Author of the praśasti attached to the Cambay Palm-leaf MS. copy of the Upamitibhavaprapanchâsamuchchhaya. 3, p. 30; App. p. 3.

**Lohâchârya—**

Mentioned among the knowers of one anga. 3, App. p. 256.

**Lauhityâchârya—**

The sthavira. 3, App. p. 303.

**Vaṭṭakera âchârya—**

Author of a Digambara Âchârasûtra. 2, p. 134.

**Vaṇiputta—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Vajra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307. Said to have been born in the Koṭika gaṇa. 3, App. pp. 94, 158, 308. Described as in the line of Suhastin. 3, App. p. 303. An old Śatrunjayakalpa attributed to him. 3, App. p. 206. Born five hundred years after Vîra. 3, App. p. 284. Account of him by Hemachandra in that writer's Parisishṭaparvan. 3, App. p. 51.

This is the sage who is No. 16 of the Kharatara gachchha and No. 13 of the Tapâ gachchha with Klatt. "Vajra, of the Gautama gotra, son of Dhanagiri and Sunandâ, who dwelt at Tumbavanagrâma, born 496 V., lived 8 years in gṛiha, 44 in vrata, 36 as sûri, died at the age of 88 in 584 V. After Sinhagiri had taught him the eleven angas, Vajra went from Daśapura to Bhadragupta at Avantî (Ujjayinî), to learn the 12th, viz., the Dṛishṭivâda. He was the last who knew the complete ten pûrvas (vajrasvâmito daśamapûrvachaturthasanhananâdivyuchchhedaḥ), and he extended the Jain religion southward in the kingdom of the Bauddhas. From him arose the Vajraśâkhâ." Ind. Ant. XI. p. 247. Cf. ib. p. 252. See also Jacobi, preface to his edition of the Parisishṭaparvan.

**Vajrasena—**

Mentioned as the guru of Hematilaka, who was the guru of Ratnaśekharasûri, author of a Śripâlacharita. 3, App. p. 204. Cf. Weber, II. p. 1023. Assisted Maheśvara with that writer's commentary on the Âvaśyakasaptati of Munichandrasûri. 3, App. p. 245. Vajrasena is one of the eminent teachers of the Nâgapurîya branch of the Tapâ gachchha mentioned by Harshakîrti. "Vajrasena, to whom, at the suggestion of Sîhaḍa, the emperor Allâvadi gave a valuable garment and Pharmâṇa (firman) in the town of Rûṇâ." Bhandarkar, Report, 1882-3, p. 43. See also Weber, II. pp. 207, 859.

**Vararuchi—**

The Śrutabodha ascribed to him. 3, App. p. 225.

**Varâhamihira—**

Author of the Brihajjâtaka (or Horâśâstra). 1, App. p. 87. Author of the Yogayâtrâ. 1, p. 100.

**Vardhamâna sûri—**

Author of the Upamitibhavaprapanchânâmasamuchchaya. 3, p. 30, App. p. 3. See also 1, p. 92 (dharanendravandyacharaṇaḥ): 3, App. pp. 64, 305, 314, 309, 302. "Vardhamâna, the first sûri peculiar to the Kharatara gachchha, was at first the pupil of the Chaityavâsin Jinachandra, but passed over to Uddyotana. He converted the two sons Śiveśvara and Buddhisâgara and the daughter Kalyâṇavatî of the Brâhmaṇa Soma. Śiveśvara received at the dîkshâ the name of Jineśvara." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 248. Klatt goes on to quote the passage in the paṭṭâvalî describing how Vardhamâna consecrated Vimalasaha's temple on Mount Abu in Samvat 1088, and shortly afterwards starved himself to death.

**Vardhamâna gaṇin—**

Pupil of Hemachandra. Author of a Kumâravihârapraśastikâvya. He mentions the minister Vâgbhaṭa, 3, App. p. 316.

**Vardhamâna sûri—**

Of the Râja gachchha. Pupil of Ajitasenasûri, and guru of Śîlabhadra. 3, App. p. 159. According to the Kharataragachchhapaṭṭâvali the Râjagachchha arose in the time of Jinakuśala (born Samvat 1326).

**Vallaṭa bhaṭṭa—**

Quoted by Kshemendra in his Suvṛittatilaka. 1, p. 86.

**Vallabhadeva—**

Author of a commentary on the Vakroktipanchâśikâ of Ratnâkara. Aufrecht refers to his commentaries on the Kumârasambhava, Meghadûta, Raghuvaṅśa, Śiśupâlavadha, Sûryaśataka, and our book. "Son of Ânandadeva, father of Chandrâditya, grandfather of Kayyaṭa (who wrote a commentary on Ânandavardhana's Deviśataka in 977 A. D.). Kâvyamâlâ, 1,101. He is quoted by Mallinâtha, Ox. Cat. p. 113." Aufrecht in C. C. Vallabhadeva calls his father "amâtyavara."

**Vallabhadeva—**

The compiler of the Subhashitâvali. (Printed in the Bombay Sanskrit Series). Aufrecht in C. C. assigns him to the 16th century, and says that he has laid the Śarngaddharapaddhati under contribution. 1, p. 30 fg.

**Vasunandin—**

Author of a commentary on the (Digamabara) Âchârasûtra. 2, p. 134.

**Vâkpati—**

Author of the Gauḍavadhakâvya. 1, App. p. 103. See Shankar Pandit's edition in the Bombay Sanskrit Series.

**Vâmadeva—**

Author of a dîpikâ on the Panchasangraha of Nemichandra Pupil of Jineśvara. 1, App. p. 74.

**Vâmadeva kavi—**

Praised in the Suktâvalî of Lakshmaṇa. 3, App. p. 55. Aufrecht notes that he is quoted in the Sûktikarnâmṛita.

**Vâmana âchârya—**

Author of the Lingânuśâsana. 3, p. 40; App. p. 110. "Whether the Sûtrapâṭha, Uṇâdisûtra, Lingasûtra belong to the same Vâmana [the joint author of the Kâśikâvṛitti] is by no means certain. He quotes the Panjikâ and Jainendra." Aufrecht in C. C.

**Vâlmîki—**

Praised by Lakshmaṇa. 3, App. p. 55.

**Vasudeva—**

Author of the Yudhishṭhiravijayakâvya. 3, App. p. 355.

**Vâhari ganin—**

Śilânga at the end of his commentary on the Sûtrakṛitânga calls himself Vâhariganisahâya. 1, App. p. 37. Compare Weber, II. p. 1200. So also at the end of his commentary on the Âchârânga he styles himself Vâharisâdhusahâya. Weber, II. p. 367.

**Vijaya—**

Pupil of Râhu âchârya. 3, App. p. 196. Mentioned among the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

**Vijayachandra sûri—**

The copy of a Sûtrapâṭha, Uṇâdi, and Lingânuśâsana by Vâmanâcharya which is No. 266 of the Cambay Palm-Leaf MSS. was written at the expense of certain śrâvakas who had listened to the instruction of this teacher along with others in Samvat 1287. 3, App. p. 114. Devendrasûri whose name is also given was the guru of Vijayachandra. See 3, App. p. 61 (Devabhadragaṇi is also mentioned in both places). Compare Klatt, Ind. Ant. XI. p. 255. "In the time of Devendra (No. 45 of the Tapa gachchha) lived Vijayachandra, who had been a lekhyakarmakṛin mantrî in the house of Vastupâla, and was made sûri by Jagachchandrâ." Compare Weber, II. p. 1008. No. 247 of the Cambay Palm-Leaf MSS. was in the same way caused to be written by certain śrâvakas who had profited by the instruction of the same three teachers in Samvat 1301. 3, App. p. 73.

**Vijayachandra (Vijayendu)—**

Mentioned as the pupil of Padmachandra and guru of Abhayadeva (styled the second). 1, p. 93.

**Vijayadeva sûri—**

Was "reigning" in Samvat 1142. 3, App. p. 223.

**Vijayasinha sûri—**

Was "reigning" along with Vijayadevasûri in Samvat 1142. 3, App. p. 223. No. 225 of the Cambay Palm-Leaf MSS. is a copy of the Kalpasûtra which was written in Samvat 1247 for a pupil of Padmadevasûri, who was pupil of Vijayasinhasûri. 3, App. p. 51. Mentioned as pupil of Maladhâri Hemachandra and guru of Chandrasûri. 3, App. p. 133. Compare Weber, II. p. 923.

**Vijayasena sûri—**

Mentioned as the pupil of Haribhadrasûri and guru of Udayaprabhasûri in the Nâgendra gachchha, author of the Dharmâbhyudayamahâkâvya. 3, App. p. 18. Assisted to correct the Vivekamanjarî of Âsaḍa. 3, App. p. 103. Dharmasâgaragaṇi calls the Vijayasinha who is No. 42 in the Tapâ gachchha "vivekamanjarîśuddhikrit." See Weber, II. p. 1007, and compare Klatt in Ind. Ant. XI p. 254.

**Vijayânanda—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Vidyânanda sûri—**

Mentioned as the chief pupil of Devendrasûri. 3, App. p. 169. See the extract from Klatt given under Devendra.

**Vidyâbhûshaṇa—**

Author of the Sâhityakaumudî. 2, pp. 10 and 99. Aufrecht in C. C. says that this writer's Utkalikâvallarîṭîkâ was written in 1765 A. D.

**Vidyâsâgara—**

Mentioned as pupil of Amarasâgara (Amarâbdhi) and guru of Udayasâgara (Udayodadhi), author, in Samvat 1304, of the Snâtṛipanchâśikâ. See the entry Udayasâgara. 3, App. p. 239.

**Vinayakuśala—**

Author of the Śrîmaṇḍalaprakaraṇa. 3, App. p. 240.

**Vinayachandra (Vinayendu) sûri—**

Pupil of Ratnasinhasuri. Author, in Samvat 1325, of a nirukta to the Kalpasûtra. 3, App. p. 304, 302. (For Vinayachandra in 1, App. p. 35, read Vijayachandra.)

**Vinayamitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Vibudhachandra (Vibudhendu)—**

Mentioned along with Chandramunîndra as a "vânśya" of Hemachandra. 3, App. p. 275. Compare Weber, II. p. 800, where a passage is cited in which Hemachandra acknowledges the assistance given to him by Vibudhachandra and others in his "Śishyahitâ."

**Vibudhaprabha sûri—**

Mentioned as the pupil of Somaprabhasûri and the guru of Dharmakumarasâdhu, author of the Sâlibhadracharitra. 3, App. p. 175.

**Vibudhaprabha sûri—**

Mentioned as the pupil of Devânandasûri. 3, App. p. 302.

**Vimala gani—**

Author of a commentary on the Darśanaśuddhi of Chandraprabhasûri. Pupil of Dharmaghoshasûri. 1, App. p. 41. Abhayadeva acknowledges the help of a pupil of his of this name at the end of his commentary on the fifth anga. Weber, II. p. 463.

**Vimala sûri—**

Author of the Padmacharitra or Râmacharitra. Pupil of Vijaya. His date is given as 530 after Vîra's nirvâṇa. At 3, p. 44, this writer is wrongly identified with the author of the Praśnottararatnamâlikâ. 3, App. p. 194.

**Vimala sûri—**

Mentioned as guru of Chandrakîrti. See that entry. 1, App. p. 33.

**Vimalachandra—**

Author of a Praśnottararatnamâlikâ. 1, App. p. 15. For other copies of the book see Index of Books. Compare Weber, II. p. 1118, and the references given there. Klatt

notes there that in a Bṛihadgachchhagurvâvalî (Decc. Coll. p. 66, No. 245) Vimalachandra is described as the bhrâtṛi and bandhu of vâdi-Devasûri (Samvat 1226), fol. 18: vâdi-Devasurîṇâṁ paṭṭe Vimalachandraḥ pâṭhako, yena "praṇipatya Jinavarendraṃ praśnottararatnapaddhatiṃ vakshye iti praśnottararatnamâlâgranthaḥ kritaḥ pravartate."

**Vimalachandra—**

Mentioned as pupil of Prabhâchandra. See under Sanghatilakasûri. 1, p. 93.

**Vimalavijaya—**

Author of a Chaturvinśatijinastotra. 3, App. p. 213.

**Viśâkha, âchârya—**

Mentioned as pupil of Bhadrabâhu. 3, App. p. 256.

**Viśvanâtha—**

Author of the Śatruśalyakâvya. Son of Vaidya Nârâyana. 3, App. p. 342. Author of the Jagatprakâśa. 3, App. p. 354. Author of the Kośakalpataru. Aufrecht in C. C. notes that he mentions the Medinîkośa as one of his sources. 2, p. 123.

**Viśveśvara bhaṭṭa—**

"Surnamed Gâgâbhaṭṭa. Son of Dinakara, son of Râmakṛishna, son of Nârâyana, son of Râmeśvara, nephew of Kamalâkara (1612 A. D)." Aufrecht in C. C. His commentary on the Chandrâloka, called Râkâgama. 2, p. 109.

**Vishnu—**

Author of a Śâṅkyâyanasûtrapaddhati. Son of Śrîpati Śarman, who was son of Jagannâtha Dvivedin. Aufrecht cites the book from the Catalogue of Sanskrit MSS. in the Sanskrit College of Benares, and says that it is called Kraturatnamâlâ and that its author was Vishnu Kavi. 2, p. 101.

**Vishnu muni—**

In his time the Âchârângasûtra in its original shape was lost 3, App. p. 22.

**Vîrabhadra—**

The reputed author of the Chaûsaraṇa, the first païnna. 1, App. p. 11, &c. For other copies see Index of Books. For Vîrabhadra see 1, p. 50, and compare Weber, II. p. 608.

**Vîrabhadra—**

Of the Vaghela dynasty. Son of Râmachandra, who was son of Vîrabhânu, who was son of Vîrasinha, who was son of Śâlavâhana, the founder of their house. Author, in Samvat 1633, of the Kandarpachuḍâmaṇi. 2, pp. 66 and 132. See under Padmanâtha for a Vîrabhadradevacharitampû which was written in praise of this king. Aufrecht in C. C. notes that king Vîrabhadra was the patron of Pradyotana bhaṭṭa (Chandrâlokaṭîkâ).

**Vira gaṇi—**

Mentioned as guru, of Chandrasûri in the Chandra kula. 3, App. p. 128.

**Vîra gaṇi—**

Author of a laghu Ajitastava. 3, App. p. 29. May be the same as the guru of Chandrasûri.

**Vîradeva—**

Gave mantravidyâ to Abhayadeva (Maladhârin). 3, App. p. 155. Compare Weber, II. p. 694.

**Virasena—**

Amitagati, author of the Dharmaparîkshâ (a Digambara work), begins his spiritual genealogy with Vîrasena, head in his time of the Mâthura sangha. 3, App. p. 294. Compare Weber, II. p. 1112.

**Vega râja—**

Author, in Samvat 1558, of the Vegarâjasaṇhitâ in the reign of Sikandara. 2, p. 105.

**Venkaṭanâtha vaidikasarvabhauma—**

Son of Ranganâthârya, grandson of Saraṣvatîvallabha. Author of the Smṛitiratnâkara. 2, p. 104.

**Vaidyanâtha—**

Son of Râmachandra (Râmabhaṭṭa), grandson of Viṭṭhala. Author, of a Kâvyaprakâsodâharaṇachandrikâ which, according to Aufrecht in C. C., he wrote in Samvat 1739.

**Vaira svâmin—**

Mentioned as pupil of Bharateśvara and guru of Nemichandra in the Râja gachchha. 3; App. p. 160. See also 3, App. p. 321.

**Vaisâkha—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308; In his time the Niśîtha sûtra was lost. 3, App. p. 22.

**Vyâsa—**

Reputed author of the Vyâsasiddhanta. 2, p. 105.

**Sankara (Oḍâsankâra) kavi—**

Son of Sudhâkara by Madhumatî. Grandson of Śuchikara. Author of the Smritisudhâkara, a samvatsarakṛityanibandha. 2, p. 105. Author also of a Granthavidhânadharmakusuma. Aufrecht in C. C. with a reference to Lahore 14.

**Sambhu kavi—**

Author of the Râjendrakarnapûra. 1, p. 82. "A poet of Kashmir, father of Ânanda vaidya (Śrîkaṇṭhacharita, 25, 97)." Aufrecht in C. C. Author also of the Anyoktimuktâlatâ. 1, p. 81, where and at p. 118 it is called Muktâlatâśataka. The Râjendrakarnapûra is a poem in praise of Harshadeva of Kashmir.

**Sankhadhara—**

(So correct). Author of the Kavikarpaṭikâ (or Kavikarpaṭî), a work on alankâra. 3, p. 21; App. p. 340. Author also of the Laṭakamelanaprahasana. 2, pp. 57 and 122. He was court poet of Mahâmandalikâdhirâjagovindanṛipati.

**Satrughna śarman—**

Author of the Mantrârthadîpikâ, which he composed at the request of Dharmachandra, son of King Râmachandra. 2, p. 114. Aufrecht, who notes that Satrughna is quoted by Keśavamiśra in the Dvaitapariśishṭa, adds two other works of his, a Rudrajapabhâshya, and the Vedavilâsinî.

**Sayyambhava—**

The reputed author of the Daśavaikâlikasûtra. 3, App. p. 49. Compare Klatt in Ind. Ant. XI. p. 246. "5. Sayyambhava, from Râjagṛiha, of the Vatsya gotra, was converted by the appearance of an image of Śânti, composed for his son Mânaka the Daśavaikâlikasûtra, lived 28 years in gṛiha, 11 in vratâ, 23 as âchârya, died, 98 V., at the age of 62." Praised by Muniratnasûri. 3, App. p. 90. Mentioned as a sthavira and among the yugaprâdhânas. 3, App. pp. 303 and 308.

**Śântichandra gaṇi—**

Pupil of Sakalachandravâchaka. Author of an Ajitaśântistava, which he wrote in Samvat 1651, Akbar ruling, and Hiravijaya "reigning" over the Vidhi (suvihita) paksha. 1, App. p. 72. At Weber, II. p. 587, there is a commentary on the sixth upânga by this writer.

**Śânti sûri—**

Of the Khandella gachchha. Author of a commentary on the Bhaktâmara and other stotras. 1, App. p. 96.

**Śânti sûri—**

Author of a commentary on the Dharmaratnaśâstra. 1, App. p. 60.

**Śânti sûri—**

Mentioned as the pupil of Bhadreśvara and guru of Abhayadeva (unless we are to suppose that Śântisûri and Abhayadeva were twin pupils of Bhadreśvara). 3, App. p. 7. See under Paramânanda.

**Śânti sûri—**

Mentioned as pupil of Mahendraprabhu and guru of Ânanda and Amarachandrasûri in the Nâgendra gachchha. 3, App. p. 17.

**Śânti sûri (Śântyâchârya)—**

Author of a commentary on the Uttarâdhyayanasûtra. 3, App. p. 63. "Samvat 1096 died Śântisûri, named Vâdivetâla, of the Thârâpadra gachchha, who wrote a ṭîkâ on the Uttarâdhyayanasûtra (conf. Prabhâvakachar. śringa XVI." Klatt in Ind. Ant. XI. p. 253. Compare Weber, II. p. 1005, and Bhandarkar, Report for 1883-4, p. 129.

**Śâlibhadra sûri—**

Mentioned as guru of Jinabhadrasûri (Samvat 1204). 1, App. p. 83.

**Śâlihotra—**

The reputed author of the Turungaśâstra. 1, p. 95.

**Śiva jyotirvid—**

Author of the Munditaprahasana. 2, p. 122.

**Śivaprabha sûri—**

Mentioned as the pupil of Chakreśvarasûri and guru of Tilakâchârya (Samvat 1296). 1, App. p. 8.

**Śivabhadra—**

Author of the Śivabhadrakâvya. (No. 167 of my Collection of 1882-3.) 3, App. p. 292. Aufrecht notes that the Śivabhadrakâvya is quoted by Nami 4, 4, and by Râyamukuṭa.

**Śiva śarman—**

Referred to as (part) author of the Karmagrantha. 3, App. p. 70. Compare Weber, II. p. 919. See also ib. p. 837 and Indische Studien, 16, p. 354.

**Śivasindhu sûri—**

Mentioned as pupil of Dharmamûrti and guru of Amarâbdhi (Amarasâgara) in the Chandra kula, Vidhipaksha gachcha. 3, App. p. 238.

**Silagaṇa sûri—**

Mentioned as an ornament of the Chandra gachchha. 3, App. p. 304. Mentioned as the pupil of Jayasiṁha. 3, App. p. 41.

**Silabhadra sûri—**

Mentioned as pupil of Vârdhamâna and guru of Bharateśvara in the Râja gachchha. 3, App. p. 159. See also 3, App. p. 321.

**Silabhadra sûri—**

Mentioned as guru of the Dharmaghosha who converted the king of Sâkhambharî. 3, App. pp. 15 and 307.

**Silamitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Silaratna sûri—**

Author of a commentary on Merutunga's Meghadûta, which he wrote in Samvat 1491, in Aṇahillapâṭaka. He describes himself as pupil of Jayakîrti who was pupil of Merutunga. 3, App. p. 248.

**Silânka—**

Author of a commentary on the Âchârângasûtra. 1, p. 68; App. p. 39; 3, p. 36; App. p. 89. He bases his work on an older commentary by Gandhahastin. He wrote his book in Saka 784 or 798. Compare Klatt in Ind. Ant. XI. p. 247. "The MSS. quote further Jinabhadragaṇikshamâśramaṇa, composer of Viśeshâvaśyakâdibhâshya, and his pupil Śîlânka, called Koṭyâchârya, composer of vṛittis on the first and second angas." In a note Klatt says that, according to Prabhâvakachar. (XIX. v. 105 fg.). Śîlânka wrote vṛittis on eleven angas, which with the exception of two have been lost. "The Âchârângavṛitti contains the date of its composition, Saka 798. But as the verse which contains the date has been added after the colophon of the MS. it seems to be of no great weight." The first of the two Cambay copies, which was written in Samvat 1303 in Aṇahillapâṭaka, while Vîsaladeva was reigning, at the expense of the minister Tejaḥpâla, has no date. But the second copy, which was written in Samvat 1327 or

only 24 years later, has the verse with the date, but the date is 784. For the verse see Weber, II. p. 370.

Author also of a commentary on the Sûtrakritângasutra. 1, App. p. 37; 3, App. p. 70. This he wrote with help of Vâharigani.

**Subhaśîla gaṇi—**

Author of a Snâtṛipanchâśikâ. Pupil of Munisundara of the Tapâ gachchha. 3, App. p. 235. This is the author of the Panchaśatîprabodhasambandha, (Weber, II. p. 1112), pupil both of Laksmîsâgarasûri (No. 53 of the Tapâ gachchha with Klatt) and of Munisundarasûri (No. 51 of the same list). He wrote his Panchaśatîprabodhasambandha in Saṁvat 1521.

**Śobhana—**

Author of the Śobhanastuti. 1, App. p. 101; 3, App. p. 22. Compare Weber, II. p. 944. Śobhana was a brother of Dhanapâla, author of the Ṛishabhapanchâśîkâ. He wrote in the second half of the tenth century A. D. According to Prabhâvakacharitra (śṛinga 17, v. 314 fg.) Dhanapâla wrote a commentary on the stuti of his brother (Weber from Klatt). The Śobhanastuti has been edited and translated by Jacobi, Journal of the German Oriental Society, XXXII. pp. 569-534. "Fourteen groups of four verses each: the first in praise of the twenty-four tîrthankars, the second in praise of all the Jinas, the third in praise of the Jain doctrine, and the fourth in praise of various deities."

**Śobhâkaramitra—**

Son of Trayîśvaramitra. Author of the Alaṅkâraratnâkara and Udâharaṇa. 1, pp. 12 and 77. (Also No. 71 of my Collection of 1882-3.)

**Śyâmala bhaṭṭa—**

Quoted by Kshemendra. 1, App. 87. In the Subhâshitâvali he is called Śyâmalaka.

**Syâmârya—**

The sthavira. 3, App. p. 303. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. "993 V. Kâlaka transferred the Paryushaṇâparvan from Bhâdrapadaśuklapanchamî to chaturthî. Here the MSS. intercalate that before him there were two other saints of the same name, of whom the one called Syâma, author of the Prajnâpanâ and interpreter of the Nigodas, lived 376 V., the other, the expeller of Gardabhilla, 453 V." Klatt in Ind. Ant. XI. 247. Compare ib. p. 251, where it is stated from the Tapâgachchhapaṭṭâvalî that Syâmârya (author of the Prajnâpanâ, died 376, according to others 386 V.) was a pupil of Svâti. Compare Weber, II. p. 1034.

**Śrîgupta (Koṭikanâma)—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. According to the Tapâgachchhapaṭṭâvalî Śrîgupta died 548, or according to some 584 V. Klatt, loc. cit. p. 252. Compare Weber, II. pp. 1001-2.

**Śrîchandra sûri—**

Mentioned as co-pupil with Vimalachandrasûri of Prabhânandasûri. See under Prabhânanda. 1, p. 93; 3, App. p. 275.

**Śrîdatta—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Śrîdhara—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Śrîdhara—**

Author of the Nyâyakandalî, a commentary on the Padârthadharmasangraha. 3, p. 26; App. p. 272. "Son of Baladeva and Abbokâ, grandson of Bṛihaspati, lived in the village Bhûriśrishṭi in Dakshiṇarâdhâ, under a prince Pâṇḍudâsa, and wrote in 991 (according to BP. 313 in 989) A. D." Aufrecht in C. C. He notes that the Nyâyakandalî is quoted in the Sarvadarśanasangraha (Ox. Cat. p. 247). Compare Bühler's Kashmir Report, p. 76.

**Śrînivâsâchârya—**

Mentioned as the guru of the anonymous author of the Jâlandharapîṭhamâhâtmya. 2, p. 116. No. 22 of my Collection of 1883-4.

**Śrîprabha—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Śrîrâma—**

Author of the Kansavidhanakâvya. 3, App. p. 355. This poet's name should have been entered as Râma.

**Śrivatsalânchhana (Vatsavarman)—**

Author of a commentary, called Sârabodhinî, on the Kavyaprakâśa. 2, p. 130. No. 103 of my Collection of 1883-4. Aufrecht ascribes to this writer three other works, Kâvyaparîkshâ, Kavyâmṛita, and a Râmodayanâṭaka.

**Śrutakîrti—**

Author of a commentary on the Pârśvanâthâshṭaka of Indranandin. 3, App. p. 264.

**Śrutasâgara—**

Author of a commentary on the Shaṭprâbhṛita of Kundakundâchâraya. Pupil of Vidyânandin, who was pupil of Devendrakîrti, who was pupil of Padmanandin. He wrote the work at the repeated request of Mallibhûshaṇa. 2, pp. 80 and 158. For this writer see Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 117. Bhandarkar has there a Jainendrayajnavidhi by Śrutasâgara, at the end of which there is the same succession from Padmanandin. Śrutasâgara also wrote a Tattvârthadîpikâ. His date can be deduced from a statement of Nemidatta, who wrote in Samvat 1585. Nemidatta's teacher Sinhanandin had the following lineage:—

(1) Padmanandin, High-priest of the Sârasvatîya gachchha of the Mûla sangha.
(2) Devendrakîrti.
(3) Vidyânandin.
(4) Mallibhûshaṇa. Teacher of Sinhanandin, who was the teacher of Nemidatta (Samvat 1585).

"Nemidatta describes himself as 'devoted to the service of Śrutasâgara and other yatis.' So that Śrutasâgara's literary activity must be referred to about the year 1550 Samvat or 1494 A. D."

**Sangatimitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Saṅgamasinha sûri—**

Mentioned by Yakshadeva, apparently as one of his teachers. 3, App. p. 192.

**Sangatilaka sûri—**

Of the Rudrapallîya gachchha. Author, in Samvat 1442, of a commentary on a Samyaktvasaptati (in Prâkṛit) of an anonymous author. Sangatilakasûri gives his spiritual descent as follows. In the Chandra gachchha there arose—

(1) Vardhamâna. "Dharanendravandyacharanaḥ."
(2) Jineśvara. "Suvihitaśreṇîśiraḥśekharaḥ."
(3) Abhayadevasûri.
(4) Jinavallabha.

So far the list has followed that of the Kharataragachchhapaṭṭâvalî, except that Jinachandra, Abhayadeva's elder brother in the faith, is passed over. In the Kharataragachchhapaṭṭâvalî Jinavallabha is succeeded by Jinadatta. Our list starts now from another pupil and successor of Jinavallabha—

(5) Jinaśekhara. The founder of the Rudrapallîya gachchha.
(6) Padmachandra.
(7) Vijayendu.
(8) Abhayadeva. "Vâdisinha." A second Abhayadeva not inferior to the first, under whom the Rudrapallîya gachchha attained to great splendour.
(9) Devabhadra.
(10) Prabhânanda.
(11) Chandrasûri and Vimalaśaśi guru (Vimalachandra sûri).
(12) Gunaśekhara.

(13) Sanghatilakâchârya. Our Author. He wrote the book at the request of his pupil Devendramuni, brother in the faith of another pupil Somatilakâchârya. 1, pp. 53 and 92.

Compare Weber, II. p. 1085, where a work by the Somatilakasûri mentioned here is described.

**Sanghadâsa kshamâśramaṇa—**

Author of a Mahatpanchakalpabhâshya. See Weber, II. p. 826; 3, App. p. 178. Compare Weber, II. p. 919. Author of the first khaṇḍa of Vasudevahiṇḍi. 1, App. p. 4; 3, App. p. 196. Compare Weber, II. p. 919.

**Sanghavîra gaṇi—**

Mentioned as pupil of Ânandavîragaṇi and guru of Udayavîragaṇi, by Udayavîragaṇi's pupil Udayasingha, who flourished Samvat 1646. 3, App. p. 227.

**Sambhûtivijaya—**

The sthavira. 3, App. 303. In his time the Samavâyânga was lost. 3, App. p. 22. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. "7 and 8. Sambhûtivijaya and his laghugurubhrâtar Bhadrabâhu; the former of the Mâṭhara gotra, lived 42 years in gṛiha, 40 in vrata, 8 as yugapradhâna, died at the age of 90, in 156 V." Klatt in Ind. Ant. XI. p. 246. Compare ib. p. 251 (Sambhûtavijaya).

**Sakalachandra gaṇi—**

Mentioned as pupil of Jinachandragaṇâdhipa and guru of Samayasundara (Samvat 1686). 3, p. 3; App. p. 290. Compare Weber, II. pp. 587, 1063, where works by Śântichandra (a contemporary of Akbar), a scholar of this Sakalachandra, and by a pupil of Śântichandra are described.

**Sandila—**

The sthavira. 3, App. p. 303. Compare Weber, II. p. 673.

**Satyamitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. Compare Weber, II. p. 1003, where Dharmasâgaragaṇi states that Satyamitra lived 1000 V., and that in his time there was pûrvavyavachchheda. See Klatt in Ind. Ant. XI. p. 252.

**Satyahansa sûri—**

Mentioned as pupil of Ratnaśekharaśûri (died Samvat 1517). 3, App. p. 227.

**Samayasundara—**

Author of the Gâthâsahasrî, which he compiled in Samvat 1686. He describes himself as the pupil of Sakalachandragaṇi, who was the pupil of Jinachandraganâdhipa. He wrote when Jinarâja was "reigning," and when Jinasâgara had obtained the title of âchârya. 3, App. p. 284. The Jinarâja mentioned here is the teacher of that name who is No. 63 of the Kharatara gachchha with Klatt, and whose dates run from Samvat 1647 to Samvat 1699. "Samvat 1686 (the date of our book) originated the Laghvâchâryakharataraśâkhâ from âchârya Jinasâgarasûri, occasioned by Harshanandana, pupil of Samayasundara; this is the eighth gachchhabheda." Klatt in Ind. Ant. XI. p. 250. Compare Weber, II. p. 1053. Author also of the Visamvâdaśataka, which he wrote in Samvat 1685. 3, App. p. 290.

**Samarasinha—**

Of the Prâgvâṭa vaṅśa. Son of Kumârasinha, who was son of Sâmanta, who was son of Sobhanadeva, who was son of Chaṇḍasinha, who was minister of one of the Chalukya princes of Gujarat. Author of the Tâjikatantrasâra. 2, p. 130. "The author traces his descent to Chaṇḍsinha of the Prâgvâṭa family, who was a minister of the Chaulukya kings of Gujarat. He was probably the same person as Chaṇḍapa, who, as stated by Someśvara in the Kîrtikaumudî, (III. 1-4), also belonged to the Prâgvâṭa family and was a mantrin or counsellor and ancestor of Vastupâla." Bhandarkar, Report, 1882-3, p. 32.

**Samudra (Âryasamudra)—**

The sthavira. 3, App. p. 303. See Weber, II. p. 984; and compare the same, p. 673.

**Samudra sûri—**

Mentioned as the guru of Vijayasinhasûri. 1, App. p. 38.

**Samudraghosha sûri—**

Mentioned as pupil of Dharmaghoshasûri (a contemporary of Siddharâja) and guru of Suraprabha, Ratnasûri, and Tilakachandra. Described as overcoming all opponents at the courts of King Naravarmadeva of Dhârâ, the king of the Gohrada country, and Siddharâja, king of Gujarat. 3, App. p. 95.

**Sarasvatîtîrtha—**

See under Narahari.

**Sarvadeva—**

Mentioned as the root of that tree which is the Vaṭa gachchha, otherwise called the Vṛihad gachchha. He was succeeded by Jayasinhasûri. 3, App. p. 40. For the establishment, in Samvat 994, of the Vṛihad or (Vaṭa) gachchha under a large fig-tree (vaṭa) on Mount Abu, see under Uddyotana. Sarvadeva is No. 36 in the Tapâ gachchha with Klatt. See the Sanskrit extract there, Indian Antiquary, XI. p. 252.

**Sarvadeva sûri—**

Mentioned as the pupil of Vâdisûri and the guru of Pradyumnasûri in the Chandra gachchha. 3, App. p. 87.

**Sarvadeva sûri (Târkika)—**

Author of the Pramâṇamanjari. 3, App. p. 265. No. 395 of Bühler's Collection of 1875-76 is a copy of this book.

**Sarvamitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Sahajakuśala—**

Perhaps alluded to as the author of the Śrutâsvâdaśikshâ. 3, App. p. 270.

**Sâgarachandra (Sâgarendu)—**

Mentioned as pupil of Nemichandra and guru of Mâṇikyachandra, author of the Pârśvanâthacharitra and the Kâvyaprakâśasanketa. 3, App. pp. 161 and 322. The Pârśvanâthacharitra was composed in Samvat 1276: so that the Sâgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the Amamasvâmicharitra, 3, App. p. 98, is probably to be identified with Mâṇikyachandrâ's guru.

**Sâgarendu (Sâgarachandra)—**

Mentioned as pupil of Amaraprabha and guru of. Guṇasâgara. 3, App. p. 228.

**Sâdhuratna sûri—**

Author of a Yatijîtakalpavṛitti, which he wrote in Samvat 1456 (so correct). Pupil of Devasundarasûri (No. 49 of the Tapâ gachchha, suripada, Samvat 1420). In his introductory verses he refers to Jinabhadragaṇikshamâśramaṇa as the author of a "sankshipta" jîtakalpa. Somaprabha expanded the book; and Somatilaka wrote a commentary on it. 3, App. p 277. Mentioned as one of the five pupils of Devasundara and author of the Yatijîtakalpavṛitti. 3, App. p. 226.

**Sâmba—**

Author of the Sâmbapanchâśikâ or Sûryastotra. 1, pp. 13 and 85. (No. 212 of my Collection of 1882-3.) Aufrecht in C. C. ascribes, from Burnell, two other works to him, a Sûryadvâdaśâryâ and a Sûryasaptaryâ.

**Sâhila—**

Quoted by Kshemendra in the Suvṛittatilaka. 1, App. p. 87.

**Sinha—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Sinhagiri—**

The sthavira. "In the line of Suhastin." 3, App. p. 303. He is No. 15 of the Kharatara gachchha with Klatt, with the entry "jâtismaraṇajnânavân." His birth was a sleep without forgetting. A contemporary of Vikramâditya. Ind. Ant. XI. p. 247.

**Sinhatilaka sûri—**

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasûri and guru of Mahendraprabhasûri in the Anchala gachchha. 3, App. p. 220.

In the Anchalagachchhapaṭṭâvalî the following dates are given for this writer: born, Samvat 1345; dîkshâ, Samvat 1352; âchâryapada, Samvat 1371; gachchhanâyaka, Samvat 1393; died, Samvat 1395, in Cambay.

**Sinhaprabha sûri—**

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinhasûri in the Anchala gachchha. 3, App. p. 320.

In the Anchalagachchhapaṭṭâvalî the following dates are given for this writer: born, Samvat 1283; dîkshâ, Samvat 1291; âchâryapada, Samvat 1309; died Samvat 1313.

**Sinhâchârya—**

The sthavira. 3, App. p. 303.

**Siddharshi (Siddha ṛishi)—**

Author of the Upamitibhavaprapanchâ, which he wrote in "the year" 962. From the fact that he tells us, 3, App. p. 148, that Haribhadra wrote his Lalitavistara for his edification it woud appear that this is a Vîra date, and that the book was therefore written in 962 V. = Samvat 492 = A. D 436. The first copy was written for him by the nun Gaṇa, a disciple of Durgasvâmin. Siddharshi gives his spiritual descent as follows—

(1) Sûrâchârya.
(2) Dellamahattara.
(3) Durgasvâmin.
(4) Saddarśin.
(5) Siddharshi.

It is mentioned incidentally that it was the sage Garga who gave dîkshâ to Durgasvâmin and Siddharshi. 3, App. p. 146. p. 42. No. 7 of Kielhorn's Palm-Leaf Collection is a copy of this book. Referred to as author of the Upamitibhavaprapanchâ, 3, App. p. 91, v. 21. Author also of a commentary on the Uvaĕsamâlâ of Dharmadâsagaṇi. Describes himself

as the dust of the feet of Saddarśin who was pupil of Durgasvâmin. 3, App. pp. 130; 172, 184, 25. Ratnaprabha refers to him. 3, App. p. 168.

**Siddha sûri—**

Of the Ukeśa gachchha. Author of a Vṛihatkshetrasamâsavṛitti, which he wrote in Samvat 1192. He gives the following account of his spiritual descent. In the Ukeśapurîya gachchha there arose—

(1) Kakka sûri.
(2) Siddha sûri.
(3) Devagupta sûri.
(4) Siddha sûri. Our Author. He had been instructed in the subject-matter of the book by his guru's brother Yaśodeva. 3, App. p. 193.

**Siddha sûri—**

The teacher who in the last entry is described as pupil of Kakka sûri and guru of Devaguptasûri. 3, App. p. 193. Cf. ib. p. 283.

**Siddhasena—**

Author of a commentary on the Pravachanasâroddhâra. 1, p. 66, and App. p. 25. Correct the entry Siddhasenadivâkara there. This Siddhasena wrote his commentary in Samvat 1242. See Weber, II. p. 850 (with correction at p. 1214). Also at 1, App. p. 88. According to Weber's extract Siddhasenasûri's spiritual genealogy runs as follows. In the Chandra gachchha there arose—

(1) Abhayadevasûri. Author of the Vâdamahârnava. This is the pupil of Pradyumnasûri. See that entry.
(2) Dhaneśvarasûri. Called Puṇḍarîka. Obtained the favour of king Munja.
(3) Ajitasinhasûri. At our 3, App. p. 159, Ajitasenasûri (sic: probably a mistake for Ajitasinhasûri) is preceded by Jineśvarasûri, pupil of Abhayadevasûri, who is absent from this list. Jineśvara and Dhaneśvara were probably twin-pupils of Abhayadeva.

(4) Vardhamâna sûri.
(5) Devachandra sûri.
(6) Chandraprabha sûri.
(7) Bhadreśvara sûri. In our list, loc. cit. Vardhamâna is succeeded by Śîlabhadra, and Śîlabhadra by Bharateśvara, etc. The two lists diverge from Vardhamâna.
(8) Ajitasinha.
(9) Devabhadra sûri.
(10) Siddhasena sûri. Our Author.

See 3, App. p. 87, where Siddhasenasûri is mentioned as the pupil of Devabhadra and guru of Yaśodeva.

**Siddhasena gaṇi—**

Author of a commentary on the Tattvârtha of Ûmâsvâti. He gives his spiritual genealogy as follows—

(1) Dinna gaṇi. He taught the word that proceeded out of the mouth of Mahâvîra without need of books. This is No. 14 of the Kharatara gachchha and No. 11 of the Tapâ gachchha with Klatt.
(2) Sinhasûri. "Jnâtâkhilârthâgamaḥ." This is the Sinhagiri who follows in both lists. See under Sinhagiri.
(3) Bhâ svâmin.
(4) Siddhasena gaṇi. Our Author.

3, App. p. 84. From this it would appear that the author of the Tattvârthaṭîkâ is to be identified with Siddhasenadivâkara, who in the Kharataragachchhapaṭṭâvalî is represented as the pupil of Vṛiddhavâdisûri, a contemporary of Sinhagiri. (See next entry.) Klatt in Ind. Ant. XI. p. 247.

**Siddhasena divâkara—**

Author of the Kalyâṇamandirastotra. 1, App. p. 93; 3, App. p. 227. "At that time (the time of Sinhagiri) lived Pâdaliptâchârya, Vṛiddhavâdisûri and the pupil of the latter, Siddhasendivâkara, who received the dikshanâman of Kumudachandra (Prabhâvakachar. VIII. v. 57). The last mentioned split the lingam of Rudra in the temple of Mahâkâla at

Ujjayinî, and called forth an image of Pârśvanâtha by the Kalyâṇamandirastava. He converted Vikramâditya, 470 after Vira's nirvâna." Klatt in Ind. Ant. p. 247. Compare 1, p. 66 (though the Siddhasena of the book there described is not Siddhasenadivâkara). Mentioned 3, App. p. 272.

**Siddhasena sûri—**

Author of the Ekavinśatisthânaprakaraṇa. 1, App. 31; 3, App. p. 48. Author also of a Śâsvatajinastuti. 1, App. p. 31. Author also of a Mahâvîradvâtrinśikâ. 3, App. p. 217. Also of an Arhatstava. 3, App. p. 328. Compare Kielhorn, Palm-Leaf MSS. Report, p. 20. Hemachandra's work of the same kind was modelled on this earlier work by Siddhasena. See Weber, II. p. 940.

**Siddhântasâgara sûri—**

Mentioned as pupil of Jayakeśarin and guru of Bhâvasâgara in the Anchala gachchha. 3, App. p. 220. In the Anchala-gachchhapaṭṭâvalî the following dates are given for this writer: born, Samvat 1506; dîkshâ, Samvat 1512; âchâryapada, Samvat 1541; gachchhanâyaka, Samvat 1542; died, Samvat 1560.

**Siddhârtha—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. As one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 253.

**Sukîrti—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Sukhâkara—**

Author of a Kâdambarîpradeśavivṛitti. 2, p. 121.

**Sudarśana âchârya(ârya)—**

Called also Darśanâchârya or Darśanârya. Author of the Gṛihyatatparyadarśana or Sudarśanasanhitâ. 2, p. 101. No. 33 of my Collection of 1884-6. He was the son of Vâgvijaya. He is also called Naînâra. Aufrecht in C. C. from Hall.

**Sudharman—**

1, App. p. 5; 3, App. pp. 256, (gaṇadhara), 303, and 308. This is the fifth gaṇadhara, whose succession alone is left. Klatt in Ind. Ant. XI. p. 246.

**Subandhu—**

Author of the Vâsavadattâ. Praised by Lakshmaṇa. 3, App. p. 55.

**Subalasaha—**

The sthavira. 3, App. p. 303.

**Subhadra âchârya—**

Mentioned as one of the knowers of the first anga. 3, App. p. 256.

**Sumangala—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Sumati vâchaka—**

Mentioned as the guru of Devabhadrasûri. 3, App. p. 140. Mentioned as the guru of Chandrasûri. 3, App. p. 306.

**Sumitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Suramitra—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Suśruta—**

Author of the Turangaśâstra (Âyurvedaprakâśa). 2, p. 95.

**Suhastin—**

The sthavira. 3, App. p. 303. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. pp. 271 and 308. His other name was Vasubhûti. 3, App. p. 46.

**Sûraprabha sûri—**

Mentioned as one of the pupils of Samudraghosha. 3, App. p. 95.

**Sûra âchârya—**

Mentioned as the guru of Dellamahattara. 3, App. p. 147. According to Klatt, Vien. Or. Jour. IV. 67, the Prabhâvakacharitra places Surâchârya (of Nirvṛitigachchha, teacher of Gargarshi, p. 64) in the time of the Kings Bhîma and Bhoja.

**Somakalasa upâdhyâya—**

Helped Sanghatilaka with his commentary on the Samyaktvasapatati (Samvat 1422). 1, p. 93.

**Somachandra sûri—**

Author, in Samvat 1504, of the Kathâmahodadhi. Pupil of Ratnaśekhara (No. 52 of the Tapâ gachchha with Klatt, Samvat 1457 to 1517). Compare Weber, II. p. 1101.

**Somatilaka sûri—**

Mentioned as pupil of Sanghatilaka (Samvat 1422). 1, p. 93.

**Somatilaka sûri—**

Author of a commentary on the Yamakastuti of Dharmaghoshasûri. 3, App. p. 310. He gives his spiritual lineage as follows:—

(1) Devendra.
(2) Dharmaghosha. Author of the text of the work.
(3) Somaprabha.
(4) Somatilaka. Our author.

These four teachers are Nos. 45-8 of the Tapâ gachchha with Klatt. Compare Weber, II. p. 1085, where a Śîlataranginî composed by our author in Samvat 1394 is described. "Born, Samvat 1355: dîkshâ, Samvat 1369: sûripada, Samvat 1373: died, Samvat 1424: composed Vṛihannavyakshetrasamâsasutram [our 1, App. p. 93], Sattarisayaṭhâṇam, Yatrâkhila° Jaya Vṛishabha° Sastâśarma° vṛittayaḥ, Śrîtîrtharâja° chaturarthâ stutis tadvrittiś cha, Śubhabhâvanataḥ° Śrimadvîraṃ stuve ityâdi kamalabandhastavâ, Śivaśirasi° śrî Nâbhisaṃbhava° Śrîśaiveya ityâdîni bahûni stavanâni." Ind. Ant. XI. p. 255. Mentioned as the author of a commentary on the Jîtakalpa. 3, App. p. 278.

**Somadeva—**

Author, in Saka 881, of the Yaśastilaka. 2, pp. 33 fg. and 147 fg. Somadeva gives his spiritual descent as follows:—

(1) Devasanghatilaka.
(2) Yaśodeva.
(3) Nemideva.
(4) Somadeva.

**Somadeva—**

"Śrîkaravâlabhairavapuravarapati." Author of the Rasendrachudâmaṇi. 1, p. 81. No. 153 of my Collection of 1882-3.

**Somaprabha sûri—**

Mentioned as pupil of Dharmaghoshasûri and guru of Somatilakasûri. 3, App. p. 312. These three teachers are Nos. 46-8 of the Tapâ gachchha with Klatt. "47. Somaprabha, born, Samvat 1310: took vrata, Samvat 1321: sûripada, Samvat 1332: died, Samvat 1373. His works are as follows: Namiûṇa bhanaï evam ityâdyârâdhaṇasûtram, Savistarayatijîtakalpasûtram, Yatrakhiletyâdi 28 stutayaḥ, jinena yeneti stutayaḥ, Śrîmachchharmetyâdayaḥ. He gave the sûripada, Samvat 1357, to his pupil Vimalaprabha, and after the death of the latter to his pupils Paramânanda and Somatilaka, the last mentioned of whom succeeded him." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 255. Referred to as the author of an expanded Jîtakalpavṛitti. 3, App. p. 278.

**Somaprabha sûri—**

Mentioned as pupil of Dharmaghosha, who was pupil of Hemaprabha, and as guru of Vibudhaprabha in the Nâgendra gachchha. 3, App. p. 174.

**Somavimala sûri—**

Mentioned as the guru of the Hemasomasûri who was at the head of the Tapâ gachchha in Samvat 1646. 3, App. p. 227.

**Soma sûri—**

Author of a Paryantârâdhanaprakaraṇa. 3, App. p. 214.

**Somasundara sûri—**

Mentioned as fourth of the five pupils of Devasundara. He succeeded Somasundara and in his turn had five pupils—Munisundara, Jayachandra, Bhuvanasundara, Jinasundara, and Jinakîrti. 3, App. p. 226. Devasundara, Somasundara, and Munisundara are Nos. 49, 50, and 51 of the Tapâ gachchha with Klatt. "Somasundara, born, Samvat 1430: vrata, Samvat 1437: vâchakapada, Samvat 1450: sûripada, Samvat 1457: died, Samvat 1499. Wrote bâlâvabodhas on Yogaśâstra, Upadeśamâlâ, Shadâvaśyaka, Navatattva, &c. His pupils were Munisundara, Jayasundara (in a note Klatt says that this pupil is in colophons of MSS. and otherwise called Jayachandra) with the biruda Kṛishnasarasvatî, Bhuvanasundara, and Jinasundara, author of Dîpâlikakalpa." Ind. Ant. XI. p. 256. He was the author of a commentary on the first païnna. Weber, II. p. 612. Of a commentary on the Pratyâkhyanabhâshya. Weber, II. p. 803.

**Skandila âchârya—**

The sthavira. 3, App. p. 303. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. This is the name of the guru of the Vṛiddhavâdisûri, whose pupil Siddhasenadivâkara converted Vikramâditya. See Weber, II. p. 938, note, and the references given there.

**Sthûlibhadra (Sthûlabhadra)—**

The sthavira. 3, App. p. 303. Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308. In his time the fourteen pûrvas were lost. 3, App. p. 21. Sthûlabhadra is No. 9 of the Kharatara gachchha and No. 7 of the Tapâ gachchha with Klatt. "9. Sthûlabhadra, from Pâṭaliputra, of the Gautama gotra: his father was Śakaḍâla, mantrin of the ninth Nanda, and his mother Lâchchhaladevî (variants: Śakaṭâla and Lakshmîvatî). He converted the veśyâ Kośâ, and was the last who knew the fourteen pûrvas, but with this modification:—daśa pûrvâṇi vastudvaye nyûnâni sûtrato 'rthataś cha papâṭha antyâni chatvâri pûrvâṇi tu sutrata evâdhitavân anarthata iti vṛiddhaprâvâdaḥ. He lived 30 years in gṛiha, 20 in vrata, 49 as suri, died 219 V., at the age of 99." Ind.

Ant. XI. p. 246. In the Tapâgachchhapaṭṭâvalî it is stated that the year of Sthûlabhadra's death coincided with the year in which the ninth Nanda was killed by Chandragupta. Ib. p. 251. According to a statement in Hemachandra's Parisishṭaparvan part of the Âchârânga was revealed to an elder sister of Sthulabhadra's by the Jina Sîmandhara. Weber, II. p. 370, note 2.

**Svâti—**

The sthavira. 3, App. p. 303. A date 1250 from Vira is assigned to a teacher of the name. 3, App. p. 285.

**Hariprasâda—**

Author, in Samvat 1784, of the Kâvyâloka. Son of Gangeśa ("mâthuramiśra"). 3, App. p. 356. Author also of a Saddharmatattvâkhyâhnika (mâsâdinirnayaprakaraṇa). No. 68 of my Collection of 1883-4.

**Haribhadra sûri—**

Author of—

(1) The Anekântajayapatâkâ. 3, App. p. 191; ib. p. 194 (a ṭippaṇa on). No. 362 of Kielhorn's Collection of 1880-1 is a copy of this book, with the commentary of Munichandrasûri.

(2) An Âvaśyakaṭîkâ, called Śishyahitâ. 3, App. p. 202 (also ib. p. 154). For an account of this book see Weber, II. pp. 763 to 786. Weber, p. 764, note, points out that the anonymous Âvaśyakaṭîkâ which is No. 275 of the Cambay Palm-Leaf MSS. begins in the same way as his MS., but is apparently of lesser bulk. The colophon of the Âvaśyakaṭîkâ should apparently run thus (my p. 202 compared with Weber, p. 786) — "Samâptâ cheyaṃ śishyahitânâmâvaśyakaṭîkâ. Kritiḥ sitâmbarâchâryajinabhaṭanigadanusârino vidyâdharakulatilakâchâryajinadaṭṭaśishyasya dharmato jainî (i. e. yâkinî: cf. 3, App. p. 165, where "hârichandrena" is a misprint for "haribhadrena") mahattarasunor alpamater âchâryaharibhadrasya."

(3) The Upadeśapada. 1, App. p. 34; 3, App. p. 46.

(4) A Chaityavandanavṛitti (Lalitavistara). Siddharshi (Vîra 962) states that Haribhadra wrote this commentary for his (Siddharshi's) benefit. 3, App. p. 148. The Chaityavanadanavidhipanchâśaka, 1, App. p. 16, may be the same book.

(5) The Jambudvîpasangrahanî. 1, App. p. 49; 3, App. pp. 213, 253 (with the commentary of Prabhânandasûri), 276 (with the commentary of Prabhânandasûri). For a description of this book see Weber, II. pp. 593-6.

(6) A Jnânapanchakavivaraṇa. Quoted by Samayasundara in his Gathâsahasrî. 3, App. p. 285.

(7) A Darśanasaptatikâ. 3, App. p. 13. No. 275 of my Collection of 1882-3.

(8) A Daśavaikâlikaniryuktiṭîkâ. 3, App. p. 165 ("harichandrena" in the extract is a misprint for "haribhadrena"). In the colophon to this work he is described as the dharmaputra of Yâkinî. In the list of Haribhadra's writings given in the Gaṇadharasârdhaśataka (Weber, II. p. 987) he is credited with a bṛihadvṛitti and a laghuvṛitti to the Daśavaikâlikasûtra. At Weber, II. p. 807, will be found a description of an avachûri on the Bṛihadvṛitti of Haribhadra on the Daśavaikâlikasûtra.

(9) A Dîkshâvidhipanchâśaka. 1, App. p. 16.

(10) The Dharmabindu. 1, App. p. 44; 3, App. p. 53.

(11) The Nânâchitrika. 1, App. p. 48 (Nânâitta: I take the title from Klatt, Onomasticon, who refers to Weber, II. p. 987).

(12) A Panchâśaka. 1, App. p. 16. No. 742 of Bühler's Collection of 1875 is a Panchâśikâvṛitti by Haribhadra.

(13) A Munipaticharitra. No. 314 of my Collection of 1882-3. Flor. G 196 A (Klatt).

(14) A Lagnakuṇḍalika. 1, App. p. 88.

(15) A Vedabâhyatânirâkaraṇa. No. 291 of my Collection of 1882-3.

(16) A Śrâvakadharmavidhipanchâśaka. 1, App. p. 16.

(17) A Samarâdityacharitra. 3, App. p. 118. Compare Weber, II. p. 987 (list in Gaṇadharasârdhaśataka). Klatt takes "Arhachchhrîchudâmani Samarâdityacharita" to be the name of one book. A copy of this book is among the Pattan Palm-Leaf Manuscripts described in the body of the present Report.

(18) A Yogabinduprakaraṇavṛitti. 3, App. p. 327. There is a Yogadrishṭisamuchchhaya in the list in the Gaṇadharasârdhaśataka. Weber, II. p. 987. Weber refers to the Shaddarśanasamuchchhaya of Haribhadra. Weber, II. p. 180.

(19) Panchasûtravṛitti. 3, App. p. 293. Malayagiri, the commentator of the Nandisûtra refers to a previous work of the kind by Haribhadra. 3, pp. 35-6; App. p. 36. A Panchavastuka by Haribhadrasûri is quoted in the Gâthâsahasrî. 3, App. p. 286. (Panchavastuṭîkâ, Gough Pap. p. 110, n. 115; Weber, II. p. 987, l. 17; Panchavastuka, l. 23: Panchavastukavṛitti.)

For other known works of Haribhadrasûri see Klatt, Onomasticon. He is said to have protected the Word of the Arhats like a mother by his 1,400 works. 3, App. p. 91. See also 1, App. p. 5 (correct the number "1114" at 1, p. 59. He used the word "viraha" as his mark in the last verse of each of his works. 3, p. 34. Praised with Pâdalipta and Bappabhaṭṭi, as an incomparable poet by Vijayasinhasûri. 1 App. p. 38. In the Gachchhotpattiprakîrnaka (quoted in the Gâthâsahasrî) the date of his death is given as 535 Vikrama. 3, p. 3; App. p. 284. Cf. 3, App. p. 272.

**Haribhadra sûri—**

Mentioned as the pupil of Ânandasûri and Amarachandrasûri and guru of Vijayasenasûri in the Nâgendra gachchha. Called Kalikâlagautama. 3, p. 32; App. p. 18. So also 3, p. 40; App. p. 103. Klatt refers to Bühler's Sukṛitasankîrtana, pp. 24-5. This Haribhadrasûri must be the same as the

"Haribhadrasûri, about Samvat 1225, pupil of Amarachandrasûri (about Samvat 1150-92), pupil of Sântisûri (Samvat 1150-99), of the Nâgendra gachchha, author of Tattvaprabodha, Brit. Mus. Or. Nr. 2112," whom Klatt distinguishes from him (assigning "about Samvat 1260," to our author).

**Harischandra (Harichandra) bhaṭṭâraka—**

Author of the Dharmaśarmâbhyudayakâvya. 2, pp. 77 and 141.

**Harisheṇa—**

Author of the Jagatsundarîyogamâlâ. 1, p. 91.

**Harissaha—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 307.

**Harila—**

Mentioned among the yugapradhânas. 3, App. p. 308.

**Himavân—**

The sthavira. 3, App. p. 303.

**Hemachandra (Maladhârihemachandra) sûri—**

Pupil of the Abhayadevasûri who founded the Maladhâri line. See that entry. Author of—

(1) The Jîvasamâsa. 1, p. 63 (where I have wrongly confounded this Hemachandra with the better known teacher of that name); App. p. 18. The copy there is the book written by Hemachandra with his own hand, Samvat 1164. No. 151 of Kielhorn's Collection of 1873-4.

(2) The Bhavabhâvana. 3, App. p. 155. (For other copies see Index of Books.) In the colophon Hemachandra assigns his teacher Abhayadeva and himself to the Praśnavâhana kula, Madhyama śâkhâ, Harshapurîya gachchha.

(3) Uvaësamâla. 1, App. p. 91. At 3, App. p. 176, there is an Upadesamâlâvṛitti which Bühler (Life of Hemachandra, p. 75) conjectures may be a commentary in Sanskrit by the author himself. See also 3, App. pp. 71 and 89. (For other copies of the text see Index of Books.)

(4) An Anuyogasûtraṭîkâ. 3, App. p. 36. Weber, II. p. 692. To these Bühler (loc. cit) adds—

(5) Satakavṛitti Vineyahitâ. Kielhorn's Palm-Leaf Report, p. 41. The praśasti there is identical with the praśasti to the Anuyogasûtraṭîkâ.

(6) Sishyahitâvṛitti, a Sanskrit commentary to Jinabhadra's bhâshya on the Âvaśyasûtra. Weber, II. p. 787.

Referred to as pupil of Abhayadeva and honoured by Siddharâja. 3, App. p. 133. So also 3, App. p. 274.

Hemachandra—

Pupil of Devachandra of the Vajra śâkhâ. For all that is known of this famous teacher the student must be referred to Bühler, "Ueber das Leben des Jaina Monches Hemachandra." What follows here is a conspectus of the references to this Hemachandra in my three reports. Author of—

(1) A Śabdânuśâsana. Called Siddhahemachandra (*i. e.* composed by Hemachandra by request of Siddharâjâ). For copies see Index of Books. For a description of the work and the literature that grew round it, see Weber, II. pp. 208 to 254.

(2) An Abhidhânachintâmaṇi or Nâmamâlâ. 3, App. pp. 53 and 109, with a commentary by the author. 3, App. pp. 109 and 154.

(3) The Anekârthasangraha. With a commentary by the author's pupil Mahendrasûri. 1, p. 51; App. p. 89.

(4) The Dvâśrayamahâkâvya. 3, p. 19; App. p. 322 (with a commentary by the author). See Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report, p. 15.

(5) The Trishashṭiśalâkapurushacharita, with the appendix called Parisishṭaparvan. For copies see Index of Books. For an account of the book see preface to Jacobi's edition (in the Bibliotheca Indica) of the Parisishṭaparvan.

(6) The Yogaśâstra. For copies see Index of Books. With a commentary by the author.

(7) The Syâdvâdamanjarî. A hymn in praise of Vardhamâna in 32 verses which Hemachandra modelled after the earlier work of the kind by Siddhasenadivâkara. 3, App. p. 206. See Weber, II. p. 940.

Referred to as the pupil of Devachandra. 1, App. p. 5. As the bandhu of Pradyumnasûri. 3, App. p. 209.

**Hemachandra—**

Mentioned as the pupil of Ratnasekharasûri (Samvat 1428). 3, App. p. 204.

**Hematilaka sûri—**

Referred to as the pupil of Vajrasenagaṇadhara. 3, App. p. 204.

**Hemaprabha sûri—**

Mentioned as the guru of Dharmaghosha, who was the guru of Somaprabha, in the Nâgendra gachchha. 3, App. p. 174.

**Hemasoma sûri—**

Was teaching in Samvat 1646. 3, App. p. 227.

ASIATIC

# JOURNAL

OF THE

## BOMBAY BRANCH

OF THE

# ROYAL ASIATIC SOCIETY.

EXTRA NUMBER.

*[illegible]rth Report of Operations in search of Sanskrit MSS. [illegible] the Bombay Circle. April* 1887—*March* 1892. By PROFESSOR PETERSON.

The chief feature of the present Report must be the foregoing [illegible]dex of Authors, in which an endeavour has been made to pre[illegible]t in a form convenient for reference all the information about various writers that can be gleaned from the extracts furnished [illegible] my first three Reports. That information has been supple[illegible]ted, wherever it was possible and seemed desirable, from other [illegible]es, so that the whole forms, it is hoped, a pretty complete [illegible]ticon of the writers dealt with. I cannot hope to have escaped [illegible] The ground is one which it is difficult to traverse with[illegible]ot [illegible]. But I trust it will be thought that due care has not b[illegible], and that the list is calculated to be of some little ser[illegible]e work of printing the extracts for the present Rep[illegible] *pari passu* with the Index it has not been possible to include any reference to them. They will be dealt with, in Index form, in my next Report.

The list of manuscripts purchased is for the period from April 1887 to March 1892. During the whole of that long period I had

not—with one exception, which did not prove fruitful—any opportunities such as I previously enjoyed of travelling about the country personally in search of manuscripts. In the Christmas vacation of the year of writing, however (1893), I was able to carry out a long-cherished project of a visit to Anhilvad Patan, the results of which were in some respects so noteworthy that I propose to give here a short conspectus of them. My chief object in visiting that once flourishing and ever-famous town was to endeavour to obtain access to what may be called the Hemachandra bhandar or library, which has not yet been seen by any of our officers. The attempt failed, as all previous attempts have done. The owner or guardian was absent; and before leaving he had not only locked the door of the treasure he loves too well, but, to make assurance doubly sure, had run up a brick wall in front of it. My cordial thanks are due to the Gaikwar authorities at Baroda and Patan itself, who had done all in their power to guard against such a mischance. I have great expectations with their continued assistance of meeting with better luck another time. But the hope of turning over with my own hands the books which fed the marvellous knowl[illegible] of one of India's greatest writers had for the time at leas[illegible] abandoned.

The Hemachandra library, however, is not the only coll[illegible] of those palm-leaf manuscripts which are the sole glory now [illegible] city which was once the capital of an Empire of Gujarat. In [illegible] Report for 1883-4 my colleague Bhandarkar gives a list of ele[illegible] bhandars, all of which are reputed to contain palm-leaf books. [illegible] is convenient to produce his list.

1. Bhandar of Phophaliâpâḍo, belonging to the Tapâgachc[illegible]
2. Another (smaller) one in the same ward do.
3. Bhandar of Bhâbhânopâḍo, belonging to the Vimalagac[illegible]
4. Do. Sanghavînopâḍo.
5. Do. Râjavijaya Dayâvijaya.
6. Do. Limrinopâḍo.
7. Do. Vâḍî Pârśvanâtha Mandira.
8. Do. Rûpasâgarji.
9. Do. Ratanvijaya, Khetarsi Mahâl.
10. Do. Makâmodia Vâṇiâ.
11. Do. Hemachandra, in the charge of Svarûpachandra Yati.

A reference to Bhandarkar's account will show the difficulties that have to be contended with by those desirous of inspecting books that are in all probability of unique importance. Svarûpachandra Yati (whose recent death, be it said in passing, was the reason why I ventured to hope for success where Bühler and Bhandarkar had failed) positively refused to show his books. The owners or guardians of other bhandars had, in anticipation of his visit, removed their persons or their books from Patan. In the end Bhandarkar and his companion got access among others (Nos. 2, 3 and 4) to the large bhandar in the Phophaliâpâḍo; and if I have been able to glean something there after them it is for a reason which I will state, as it was stated to me, without vouching for the truth of it. Since his visit it has been discovered that a large box in that bhandar, supposed to contain only vestments, is really a library in itself. It is full of palm-leaf manuscripts of great antiquity. These were all freely exhibited to me by the people in charge, who treated me throughout with the greatest courtesy; and I, thanks to the exertions of Ramchandra Shastri and assistants procured in the place itself, I secured extracts from upwards of 200 books of the kind I was most anxious to inspect. These will be given *in extenso* in my next Report, which is already in hand. In the meantime the following is a brief account of the more notable discoveries made in one of the eleven bhandars which Patan boasts. It is not too much to say that they raise curiosity as to what still remains to be discovered at Patan to a very high pitch; and I will not leave that side of the matter without urging on the authorities concerned the extreme importance of taking all legitimate steps to overcome the reluctance of the jailors of these books to let them see the light.

A commentary on the Nyâyabinduṭîkâ by Mallavâdyâchârya.

By a strange chance my most important discovery at Patan is closely connected with what must, I think, have been regarded at the time as the most important of the Cambay books described in my Third Report. I refer to the Nyâyabinduṭîkâ of Dharmottara, a commentary by a Buddhist writer, well known previously by name, on the Buddhist logical sutras. It will be remembered that while it was known from Tibetan sources, made available at Pekin, that Dharmottara had written such a book, the Cambay copy was at the time of its

discovery the only copy known to exist in India. No. 14 of the Phophaliâpâḍo bhandar collection is a commentary (tippana) on this work of Dharmottara's, by one Mallavâdyâchârya. The MS. is dated Samvat 1231=A. D. 1175. Now the name Mallavâdin, Malla the Disputant, has been known to us previously by tradition only, and tradition which has been regarded very sceptically. The Jain legend with regard to him is thus given in the Prabandhachintâmaṇi (Ramchandra's edition, p. 273). Once upon a time the Śvetâmbara Jains and the Buddhists, calling King Śîlâditya to preside, and binding themselves by the usual vow that the party worsted in the fight would leave the country, held a great theological tournament. Victory on this occasion lay with the Buddhists: the Śvetâmbaras went into exile, and the great figure of Âdinâth on Mount Satrunjaya was thenceforth worshipped under the style of Buddha. Śîlâditya's sister's son Malla, was only a youth at the time of these events; and the victorious Buddhists thought it safe not to insist on his exile. Sprung as he was of the warrior caste Malla brooded over the injury done to his faith. He applied himself night and day to study in the hope of confuting in his turn the enemies of the religion he clung [illegible]. Once in the middle of the night he heard a voice asking him w[illegible] food he ate. He looked and saw no speaker, but answered "v[illegible] grain." Six months passed, and again the Goddess of Speech, [illegible] it was she who had been his visitant, came and said "*with what*" Malla remembered, and said simply "*with gudaghṛita.*" *Pleased* at the faithful memory of the boy Sarasvatî gave him a boon; and he asked for a book which should enable him to overthrow in argument the hated Buddhists. The Goddess gave him (inspired him to write) the Nayachakra. Armed with this Malla sought and obtained from his uncle a renewal of the war of words. He conquered in this fight, and the Śvetâmbara faith became again the established religion. Malla was called in consequence Vâdin.

In the Prabhâvakacharitra (Klatt, Vienna Oriental Journal, Vol. IV. p. 67) it is stated that Mallavâdin was the author of a Padmacharitra, and a date Vira 884 is assigned to him.

The Patan book therefore restores to his long vacant place in India's literary pantheon a prince and sage who probably dates from A. D. 358.

The Upamitabhavaprapanchakathâ of Siddharshi.

No. 26 of the Pattan books is a copy of the Upamitabhavaprapanchakathâ of Siddharshi, which contains the prasasti already given, Third Report, Appendix, p. 146, but in a more correct form. The MS. is dated Samvat 1294, A.D. 1238. The account Siddha gives here of himself agrees in the main with the account Klatt gives, in the paper just now referred to, from the Prabhâvakacharitra. In particular it is stated in both places that it was Gargarshi who initiated Siddha. In this colophon Siddha states that Haribhadra composed his Lalitavistara for Siddha's benefit. Klatt takes this to mean that Siddha, who long wavered between Buddhism and Jainism, found conviction on reading this book by a long deceased author. But that is certainly not the natural meaning of Siddha's own words. I cannot say how far Klatt is right in saying that the context of the corresponding passage in the Prabhâvakacharitra lends itself to the interpretation he favours. Haribhadra is said to have died in Samvat 585. It appears to me that it has been too hastily taken for granted that the date Siddha gives for the composition of his Upamitibhavaprapanchakathâ is a *Vikrama* date. Take it to be a Vîra date and the whole difficulty of the reference to Haribhadra vanishes, for the book then goes back to Samvat 592, only seven years after Haribhadra's death. This speculation has an important bearing on a date it is of even more importance to know, that namely of the poet Mâgha, the author of the Śiśupâlavadha. As against Jacobi, who (Vienna Oriental Journal, Vol. III. p. 121) from internal evidence places Mâgha after Bhâravi (not later than A.D. 634) and before Subandhu and Bâna, Klatt, assuming that Siddha's date is Samvat 962, places his cousin Mâgha at the same late time. Durgaprasâda has already shown that this is impossible, inasmuch as Mâgha is quoted by Ânandavardhana (flourished under Avantivarman 855-884). But if Siddha's date is not a Vikrama date, there is a strong probability, in the case of so famous a Jain writer, of its being a Vîra date. And in that case we have good reason for placing Mâgha in the end of the sixth of the Vikrama centuries, A.D. 536. This gives us also a *terminus ad quem* for Bhâravi a hundred years earlier than our present earliest date. Of the fact that Siddha and Mâgha were cousins there appears to be no reasonable doubt. Their common grandfather was Suprabhadeva, minister of the king of the time of Śrîmâla in Gurjaradesa. Suprabhadeva

had two sons, Datta and Śubhankara. Mâgha (who tells us himself that he was the son of Dattaka and the grandson of Suprabhadeva) was the son of the one, and Siddha the son of the other (Klatt. *loc. cit.* from the Prabhâvakacharitra).

The Mahâvîracharitra of Hemachandra.

No. 49 is an old copy, unfortunately, however, not dated, of the Mahâvîracharitra of Hemachandra. From the colophon it would appear that the manuscript originally included the whole of the Trishashṭśalâkapurushacharitra, of which the Mahâvîracharitra is the tenth and last parvan. After the colophon comes a praśasti in which the spiritual descent of Hemachandra is traced from Jambû. Jambû, Prabhava, Śayambhavâ, Yaśobhadra, Sambhûta and Bhadrabâhu, follow each other in the well established order (see Klatt in Indian Antiquary, XI, p. 246). Sthûlabhadra succeeded Sambhûta. He was the last who knew the fourteen pûrvas. His pupils and successors Mahâgiri and Suhastin knew only ten. Suhastin had an illustrious convent in King Samprati, who set up Jain temples in every town, village and âkâra of this "Ardha Bharata." Susthita and Supratibuddha succeeded Suhastin. With Susthita originated the Koṭika gaṇa. The praśasti here leaps to Vajrasûri (No. 16 with Klatt: Susthita being No. 14). He was the vajra (thunderbolt) of the Vajra Śâkhâ, which arose under him in the glorious Tumbavanapattana. On the occasion of a great famine this sage placed the community on a carpet, which he then raised into the air with his lotus hand, and carried through the sky to Mahâpuri, where food in abundance was to be had. (Compare Klatt: "He extended the Jaina religion southwards in the direction of the Bauddhas.") The Vajra śâkhâ ranged itself alongside of the previously existing Uchchanâgarika and Mûkhya śâkhâs. The Chandra gachchha was an offshoot of the Vajra saknha. In it arose—

(1) Yaśobhadra. His death on Mount Girnar ("Nemijinendrapâvitaśirasyadraû") is described. After the manner of Jain saints he at the end starved himself to death, fasting for thirteen days, with the additional mortification of refraining from the slightest movement of any of his limbs ("sanlekhanaṃ kṛitvâ" cf. the common "âlikhita iva"). In this way the sage attained to pure knowledge and died. By this exploit he rendered the similar tales told of old sages credible to an unbelieving generation. He was succeeded by

(2) Pradyumna. He was succeeded by

(3) Gunasena (Senânin). He was succeeded by

(4) Devachandra. This teacher's Sthânakavṛitti (a commentary on the Sthânânga) and Śântiçharita are mentioned. He was succeeded by

(5) Hemachandra.

This account of Hemachandra's spiritual lineage agrees with Râjaśekhara's statements in his Prabandhakosha (see Bühler's Hemachandra, p. 10). Râjaśekhara says that the Yaśobhadra of the list was a Râṇa of Vaṭapadra, who was converted by Dattasûri. No. 9 of the Cambay Palm-Leaf MSS. is a Śânticharitra by Devasûri, who acknowledges his obligations to a Prakrit poem on the same theme by Devachandra. The praśasti goes on to relate the circumstances under which Hemachandra composed the Trishashṭiśalâkapurushacharitra. One day Kumârapâla (Conqueror of Chedi, Daśârna, Mâlava, Mahârâshtra, the Kurus and the Sindhus) the Chaulukya king of the race of Mûlaraja, a convert to Jainism, said to Hemachandra, "At thy request I have forbidden hunting, gaming, and other deadly sins throughout my dominions, and have abandoned the claims my predecessors made to the property of persons dying childless. I have adorned the earth with temples of your faith, and am become the equal of King Samprati. To please my predecessor Siddharâja you wrote your grammar and the commentary thereon. For me you have written the Yogaśâstra. For the people you have written your Dvâśraya, Chhandolaṅkṛiti, Nâmasangraha and other works. Now I request you to write, that you may thereby make other converts like unto me, the lives of the Jain saints.

This Patan copy of the book was written by Gaṇadeva, son of Bohittha, who was son of Puna, in the Pallîvâla kula, and deposited in the Paushadha śâlâ at Cambay.

The Munisuvratasvâmi-charitra of Śrîchandrasûri.

No. 50 of these Patan books is a gigantic life of the twentieth Jain Tîrthaṅkar, in 10,994 gâthâs, the last of which came from the author's mind in the Śrâvana month of the Vikrama year 1121 = A. D. 1065, during the sacred Paryûshana season. The author is Śrîchandrasûri, commonly, though apparently wrongly, called Chandrasûri (as in my Index, where correct). He gives the following account of his spiritual lineage. After reverence done to the five last Tîrthaṅkars, Munisuvratasvâmin, Neminâtha, Nemanâtha, Pârśvanâtha and Mahâvira, he begins his own genealogy with

(1) Jayasinha, of the Praśnavâhana kula and the Harshapurîya-gachchha. He was succeeded by

(2) Abhayadeva. Among this sage's many virtues it is specifically mentioned that he never owned more than one suit of clothes (in two pieces) at a time, and that he was as dirty without as he was pure and purifying within. Hence his title Maladhârin, the Filthy One. He was held in high honour by the chief men of Âmaṇa and Aṇahilavâḍa cities; and at his request King Bhuvanapâla remitted the taxes levied on the worshippers in Jain temples. At his request King Jayasinha ordered that throughout all his dominions no living thing should be put to death on these five days, the eighth and the tenth of the bright and the light halves of the month, and the fifth of the light half. Pṛithvîrâj, King of Śâkhambharî, was one of those who listened to his teaching; and it was at his suggestion that that sovereign adorned with a golden pot the Jain temple at Raṇasthambhapura (Ranasthambore, near Ajmere). There is a long and very poetical description of Abhayadeva's self-imposed death, and the grief caused thereby to the citizens, in the course of which it is mentioned that Śâlibhadra was at the head of the monks, not his immediate pupils, who thronged the room where the sage was slowly starving himself to death. They carried him to the burning place in a lordly way. He was placed on a chariot of sandalwood, and in every house in the town one man only remained, the rest accompanying Abhayadeva's funeral procession. King Jayasinha himself, accompanied by his court, stood at the western battlements of Aṇahillavâḍa to watch the procession go past. It started with the rising of the sun; but it was afternoon before the burning place was reached. His ashes were distributed among the eager people standing round, for a protection against fever and evils of every sort. Those who could not get part of the ashes were fain to be satisfied with part of the soil on which the pyre had stood. This was the end of Abhayadeva. He was succeeded by

(3) Hemachandra. A description is given of the crowds who assembled to hear this sage expound Siddha's Upamitibhavaprapancha. No single one among them failed to understand this difficult book. His Upadeśamâlâ, Bhâvabhavana, Anuyogadvâravṛitti, Jîvasamâsa, Śatakavṛitti, Mûlâvaśyakavṛitti and Viśeshakasûtravṛitti, the last two of 5,000 verses and 28,000 verses respectively, are referred to. King Jayasinha came in person to attend his lectures. He

obtained from Jayasinha protection for his co-religionists at Dhandhuka and Satyapura, who were being oppressed by the orthodox Hindoos. On one occasion Hemachandra led a great crowd of pilgrims from Aṇahillavâḍa to Girnar. The wealth of the caravan excited the cupidity of King Khengar, and things would have gone hard with the pilgrims had not Hemachandra sought and obtained an audience, in the course of which he induced the king to let the assembly go. Hemachandra starved himself to death at Śatrunjaya. He was succeeded by—

(4) Śrîchandrasûri, Vibudhachandra and Tinni (?), of whom Srîchandrasûri was the first in rank. He was staying at Broach when the Nagar Seth of the town, one Dhavala, and other pious Jain laymen came to him with Jinachandra at their head and asked him to compose a life of Munisuvrata. Hence the present book. He wrote it in the city Âsâvallî, being the guest of the merchant Nagila of the Śrîmâla kula. The first copy was written by Pârsvadevagani.

This manuscript is dated Samvat 1418. The commentator tells us that he wrote in Samvat 1286, finishing his task when but two ghaṭikas were left of the tenth day of the dark half of Kârtika. He gives the following account of the text of the work. In the Chandragachchha there arose

The Dharmavidhi of Śriprabhasûri with the commentary of Udayasinhâchârya.

(1) Sarvadevasûri. He was succeeded by the two teachers

(2) Suprabhadevasûri and Somaprabhasûri. The first of these is the author of Udayasinha's text, and he composed himself a commentary on it. In Samvat 1253 this commentary was lost (nashṭa). Suprabhadevasûri had four pupils and successors

(3) Bhuvanaratnasûri, Nemiprabhasûri, Mâṇikyaprabhasûri, and Mahimachandrasûri. With all these our commentator Udayasinhasûri stood in a relation which he specifies. The first was his dîkshâguru. The second was his maternal uncle. The third was his śikshâguru. The third was his padapratishṭhâguru. He adds that he was the servant of the third, Mâṇikyaprabhasûri. His new commentary on the Dharmavidhi was corrected for him by Vinayachandra, the pupil of Raviprabhasûri. He acknowledges the assistance given to him by Vimalachandragaṇi. The first copy of the book was written out by the pious woman Râjîmati, daughter of Somadeva, in the city Chandravatî. This Patan copy was written in the temple of Kach-

chhulipârśvanatha in the village Kachchhuli lying below Mount Abu. There the scribe tells us Mânikyaprabhasûri died; and there Udayasinha was born. This manuscript is written on cloth with black ink, the leaves being 13 inches long and five inches broad. It is in beautiful preservation.

The Sirinahachariya of Devachandra.

The manuscripts under review add something, as was to be expected, to our at present scanty knowledge with regard to Devachandra, the teacher who laid the foundations of Hemachandra's learning. According to Jain accounts (Bühler's Hemachandra, p. 7 fg.) Hemachandra was born in the Vikrama year 1145=A. D. 1089, on the full moon day of the month Kârtika. His parents were of the Bania caste, Châchigâ and Pâhinî. The mother was a pious disciple of the monk Devachandra. Once upon a time she dreamed a dream, and seemed to herself to be presenting to her honoured teacher the "chintâmani" stone, that grants all desires. Devachandra expounded this dream as meaning that she would bear a son who would be the Kaustubha jewel, as it were, in the ocean of Jain learning. Time passed and the son was born, but the dream and its interpretation were forgotten. When the young Châṅgadeva—for such was Hemachandra's baptismal name, so to speak—was five years old, he accompanied his mother to the temple, and to the surprise of all sat down on Devachandra's seat. When Devachandra heard that this youth was Pâhinî's son he reminded her of the dream, and claimed the child. He took him to Cambay, where, on the fourteenth day of the light half of the month Mâgha of the Vikrama year 1150= A. D. 1085, a Sunday, Châṅgadeva received the first initiation and the new name Somachandra. This legend undoubtedly means, as Bühler points out, that Devachandra, anxious to secure a successor, induced Pâhinî and her husband to part with the boy, that he might become a yati. In theory, the ranks of yatis are recruited from persons who have been awakened to a sense of the idleness of worldly things, and who seek shelter from temptation in the quiet of the monastery. In practice it was and is different. The community procure the children of poor parents and present them to the yatis, that the line of teachers may be kept up. The illegitimate children of Brahminical widows are frequently the objects of their choice: their mothers are willing and anxious to part with

them, and the stock of which they come gives promise of intellectual power. What took place in Hemachandra's case it is impossible to say; but there is, at all events, no inherent probability in the account given by all the authorities as to his transfer from his parents to Devachandra at a very early age. Râjaśekhara tells us that Devachandra belonged to the Pûrnachandra gachchha and the line of Yaśobhadra, a Râṇa of Vaṭapadra, who had been converted by Dattasûri. Yaśobhadra was succeeded by Pradyumnasûri, the author of many books; and Pradyumnasûri's scholar Gunasena was the teacher of Devachandra. Râjaśekhara adds that Devachandra was the author of a Commentary on the Sthânânga and a "life of Śântinâtha." This last, a Śântinâthacharitra in Prakrit by Devachandra is referred to by the author of a later work in Sanskrit on the same theme, Devasûri (My First Report, p. 59; App. p. 4. See under Devasûri for correction). No. 50 of the Patan books is this Prakrit work of Devachandra. After due meed of respect to his teacher, whom he styles Guṇasûri, Devachandra mentions *honoris causa* the following Jain sages. 1. Indrabhûti. This is the first disciple of Mahâvîra, otherwise called Gautama. 2. Bhadrâbhu. Of this sage (No. 7 with Klatt) Devachandra asserts that he composed in a book of 100,000 slokas a Vasudevarâjacharitra. 3. Haribhadra. His Samarâdityacharitra (in Prakrit) is referred to. The Samarâdityacharitra hitherto known is a work in Sanskrit (No. 1361 of this Report's Collection. By Pradyumnasuri). That Haribhadra wrote such a work of the name was known from the list given at Weber II. p. 987 from the Gaṇadharasârdhaśataka. A copy of it is among the books we are considering. 4. Indrasûri. Author of a Kuvalayamâlâ. 5. Siddhasûri. Author of the Upamitibhavaprapanchakathâ.

The granthâgra of the book is given at 12,100. This copy was the property of Śrî Devaprabhasûri, the pupil of Śrî Yaśobhadrasûri, who was the pupil of Śrî Vijayachandrasûri. The scribe was a disciple of Srî Jinachandra.

Vîrachariya (Mahavîracharitra) by Gunachandra.

This is a complete copy of one of the old books quoted by Jayasomasûri in his Vichâraratnasangraha (Third Report, p. 13). The author's name is not Guruchandragaṇi (as at p. 17 and in foregoing Index) but Guṇachandragaṇi. Our

author, who wrote in Samvat 1139, gives the following account of his spiritual ancestry. Beginning with Sudharman and Jambû, the genealogy leaps to Vairasvamin, in whose Śâkhâ (the Vajra Śâkhâ) arose the Chandra kula. In the Chandra kula arose

(1) Vardhamâna. He had two pupils and successors

(2) Jineśvara and Budhisâgara. Of Budhisâgara it is said that he was the author of a grammar and a work on metres. These two teachers were succeeded by

(3) Jinachandra, whose authorship of the Samvegarangaśâla is referred to. He was succeeded by his fellow-pupil

(4) Abhayadeva. He was succeeded by

(5) Prasannachandra. It was at the request of this teacher that Guṇachandragaṇi, pupil of Sumati, wrote this account of Mahâvîra. The book was composed under the following circumstances. Jîvadevasûri had a pupil, Jinadattasûri, who converted the merchant Govardhana of Kappadavanijapura. Govardhana built fifty-two shrines to his new faith. His wife was called Sodhâ. They had four sons, Amṛita, Siddha, Jajjanaga, and Nanna. After the death of Govardhana his first three sons migrated to the city of Chhattravalli. Nanna remained in his native town. The book was written to Siddha's order.

Kumârapâlapratibodhamahâkâvya by Somaprabhâchârya.

This is a Prakrit poem on the conversion to the Jain faith of Kumarapâla. At the end there is a praśasti in Sanskrit. The work consists of five prastâvas. The account of the lineage of the author starts with these "two wheels of the chariot of righteousness"

(1) Munichandra and Mânadeva. They where succeeded by

(2) ——tadevasûri (? Ajitadevasûri). He had many pupils, of whom the first in rank was

(3) Devasûri. He was succeeded by

(4) Vijayasinhasûri. He was succeeded by

(5) Somaprabhâchârya.

Somaprabhachârya wrote his poem in the house of Śrîsiddhapâla, one of the court poets of Kumârapâla, as his father Śrîpâla had been one of the court poets of Siddharâja. Mention is made of

the fact that Siddharaja called Śrîpâla kavîndra and brother. (This is the Śrîpâla kaviraja of the Śârngaddharapaddhati). The poem was recited to Hemachandra's pupil Mahendramuni. This is the author of the Anekârthakairavakaumudî (First Report, p. 51).

It was recited also to Vardhamâna and Guṇachandragaṇi.

The date Samvat 1241 is that of the composition of the work. It was written in Gurjarendrapura, *i. e.*, Patan. The number of the slokas is 1,800. The copy now at Patan was written at Cambay by one Kheta to the order apparently of a disciple of Jatyatilaka.

Forty-eight of these manuscripts are dated, as follows :—

No. 1. Saptatikâchûrni. Samvat 1118 = A.D. 1062. This is twenty years older than the oldest book in the Government of Bombay Collection of Palm-Leaf MSS.

No. 2. Yogadṛishṭisamuchchaya. By Haribhadra. With a commentary. Samvat 1146 = A. D. 1090.

No. 3. Oghaniryukti. Samvat 1154 = A.D. 1098.

No. 4. Pratikramaṇachûrni. Samvat 1178 = A.D. 1122.

No. 5. Oghaniryukti. Samvat 1181 = A.D. 1125.

No. 6. Jinadattâkhyânam. Samvat 1186 = A.D. 1130.

No. 7. Parigrahapramâṇa. This is the notebook of the merchant Dhavala, containing the substance of the instruction Dharmaghosha gave him as to the duties incumbent upon the pious layman. Samvat 1186 = A.D. 1130.

No. 8. Bhagavatîṭîkâ. By Abhayadeva. Samvat 1187 = A. D 1131. Abhayadeva composed this book in 1128, and died in Samvat 1135, so that this copy was written only fifty-two years after the author's death.

No. 9. Śabdânuśâsanaṭîkâ. By Hemachandra. Samvat 1216 = A. D. 1160. Hemachandra was alive when this copy of his grammar was written at Pattan, where it has remained ever since. He died in Samvat 1229. Bühler puts the composition of his Śabdânuśâsana in Samvat 1194-7, or only twenty years before this copy was written.

No. 10. Karmastavaṭîkâ. By Govindasûri. Samvat 1218 = A. D. 1162. See my Third Report, App. p. 5.

No. 11. The Same. Samvat 1226 = A. D. 1170.

No. 12. Vâgbaṭâlankâra Samvat 1227=A. D. 1171.

No. 13. Uttarâdhyayanaṭîkâ. By Nemichandra. Samvat 1228=A. D. 1172.

No. 14. A ṭipanna on the Nyâyabinduṭîkâ of Dharmotarâchârya. By Mallavâdyâchârya. Samvat 1231=A. D. 1175.

No. 15. Kumârapâlapratibodhamahâkâvya. By Somaprabhâcharya. Samvat 1241=A.D. 1185.

No. 16. Daśavaikâlikaṭîkâ. By Haribhadra. Samvat 1248=A.D. 1192.

No. 17. Nâgânandanâṭaka. By Śrîharsha. Samvat 1258=A. D. 1202.

No. 18. Dharmaratnalaghuvṛitti. By Śântisûri. Samvat 1271=A. D. 1215.

No. 19. Lingânuśâsana. With the Commentary. By Vâmana. Samvat 1273=A.D. 1217.

No. 20. Nighaṇṭuśesha. By Hemachandra. Samvat 1280=A. D. 1224.

No. 21. Śabdânuśâsanavṛitti. By Hemachandra. Samvat 1288=A. D. 1232.

No. 22. Rishabhadevacharitra. By Vardhamânasûri. Samvat 1289=A.D. 1233.

No. 23. Vṛihatkalpasûtra and Chûrni. Samvat 1291=A.D. 1235.

No. 24. Yogaśâstraṭîkâ. By Hemachandra. Samvat 1292=A. D. 1236.

No. 25. Piṇḍaviśuddhi. By Jinavallabha. Samvat 1293=A. D. 1237.

No. 26. Upadeśamâlâṭîkâ. By Siddharshi. Samvat 1294=A. D. 1238.

No. 27. Upadesakandalî. By Âsada. With the Commentary of Bâlachandra. Samvat 1296=A. D. 1240. See my Third Report, p. 40.

No. 28. Śatapadî. By Mahendrasûri. Samvat 1300=A.D. 1244. The book was composed in Samvat 1263.

No. 29. Śrâvakapratikramaṇasûtrachûrni. By Vijayasinha. Samvat 1317=A.D. 1261. See Bhandarkar's Report 1883-4, where it is

mentioned, from Ratnaśekhara, who wrote a commentary on the Śrâvakapratikramaṇasûtra, that Vijayasinha wrote his chûrṇi on that work in Samvat 1183.

No. 30. Niśîthabhâshya. By Jinadâsamahattara. Samvat 1320 = A.D. 1264. See Klatt, Indian Antiquary, XI., p. 253, and Kielhorn's Palm-Leaf MSS. Report, p. 22.

No. 31. Pâkshikasûtravṛitti. By Yaśodevasûri. Samvat 1327 = A.D. 1271. This book was composed in Samvat 1180. See my Third Report, App. p. 128.

No. 32. Upadeśamâlâṭîkâ. By Siddharshi. Samvat 1331 = A.D. 1275.

No. 33. Chaturvinśatijinastotra. By Narachandra. Samvat 1334 = A.D. 1278.

No. 34. Kalpasûtra with Kâlikâchâryakathâ. Illustrated. Samvat 1336 = A.D. 1280.

No. 35. Uttarâdhyayanaṭîkâ. By Śântyâchârya. Samvat 1343 = A.D. 1287.

No. 36. Kalpasûtra with Kâlikâchâryakathâ. Samvat 1344 = A.D. 1288.

No. 37. Daśavaikâlikasûtra. Samvat 1352 = A.D. 1298.

No. 38. Kalpasûtra. Samvat 1354 = A.D. 1298.

No. 39. Hemakumâra (*i. e.*, Hemachandra and Kumârapâla) charitra. By Somaprabhâchârya. Samvat 1368 = A.D. 1312.

No. 40. Śabdânuśâsanalaghuvṛitti. By Hemachandra. Samvat 370 = A.D. 1314.

No. 41. Kalpasûtra with Kâlikâchâryakathâ. Samvat 1377 = A.D. 1321.

No. 42. Śântinâthacharitra. By Ajitaprabha. Samvat 1384 = A.D 1328. A teacher of this name was lecturing in Samvat 1292. See Index.

No. 43. Śabdânuśâsanalaghuvṛitti. By Hemachandra. Samvat 1403 = A.D. 1347.

No. 44. Upadeśamâlâvṛitti. By Hemachandra (Maladhârin). Samvat 1425 = A.D. 1369.

No. 45. Âvaśyakavṛihadvṛitti. By Haribhadra. Samvat 1442 = A.D. 1384.

No. 46. Sûtrakṛitângaṭîkâ. By Śîlânkâchârya. Samvat 1455 = A.D. 1399.

No. 47. Anuyogadvârachûrni. By Mahâsena. Samvat 1456 = A.D. 1400.

No. 48. Śrâvakâtichâra. Samvat 1466 = A.D. 1410.

Of the palm-leaf manuscripts in the smaller Phophaliâ Pâḍo bhandar, the following seven are dated.

No. 1. Upamitibhavaprapanchakathâ. By Siddharshi. Samvat 1261 = A.D. 1205.

No. 2. Jîtakalpachûrni. With the Commentary of Śrîchandra. Samvat 1284 = A.D. 1228.

No. 3. Antarângasandhi. By Ratnaprabha. Samvat 1392 = A.D. 1336.

No. 4. Śabdânuśâsana. By Hemachandra. Samvat 1297 = A.D. 1241.

No. 5. Vîtarâgastotra and other prakaraṇas, including the Vivekamanjarî of Âsaḍa. Samvat 1372 = A.D. 1316.

No. 6. Kâvyânuśâsanavṛitti and Chhandonuśâsanavṛitti. By Hemachandra. Samvat 1390 = A.D. 1334.

No. 7. Pratyekabudhacharitra. Samvat 1398 = A.D. 1342.

The library in the Sanghavînopâḍo at Pâtan is known to be peculiarly rich in palm-leaf manuscripts. A list, with extracts, was prepared for Dr. Bühler by Narayana Shastri of Surat; but it has not been thought expedient to publish it in the absence of further examination *in situ* of the manuscripts themselves. I hope I may be able to present it, after such examination, in my next report. On the present occasion I was unable to obtain admission to this bhandar on account of the absence of the priest in whose charge it is. His people showed me, however, the books contained in a box that was lying in the outer court of the bhandar; and by good luck four of these were palm-leaf ones. Two are incomplete, and seem to be fragments of different books. A third is a copy of the drama by Râmachandra, the famous one-eyed pupil of Hemachandra, which was first brought to notice by Dr. Bühler. (No. 760 in his collection of 1875-6.

The Raghuvilâsanâṭaka of Râmachandra.

Compare also his Hemachandra, p. 44). The copy in the Government collection is probably a copy of that in the Sanghavînopâḍo bhandar at Pâtan; but I am able from inspection of the latter to correct the title, which Bühler's Shastri gave incorrectly as Raghuvilâpaṇâṭaka. In the prologue Râmachandra boasts, according to the manner of Indian dramatists, of being the author of four other works, a Dravyâlankâra, Râghavâbhyudaya, Yâdavâbhyudaya and a Nalavilâsa. That Râmachandra was one-eyed appears to be a historical fact. Two legends are current with regard to the circumstance. According to the one, Râmachandra was one day taken before the sage Jayasinha, who bade him "have a single eye" to the furthering of the Jain faith. On this Râmachandra lost one of his bodily eyes! According to the other legend, the loss was a punishment for criticism passed by Râmachandra, in spite of the warning of his teacher, on a poem of Śrîpâla's. There appears to me to be an interesting reference to his semi-blindness in the opening verse of the Raghuvilâsa. It will remind the English student of the line:

"So much the rather Thou Celestial Light"

by a greater poet. The verse runs—

Satâm yaḥ kevalâṃ dṛishṭiṃ hṛitâm atyugrakarmaṇâ
Tîrtvâ mohâbdhim anaishid Vîrâyasmai namo namaḥ.

"All glory to that Vîra who, when their sins had removed the eye of faith of the good, crossed the ocean of illusion and brought it back."

The fourth of these books is a copy of a Yogasâra by an author whose name is not given. The manuscript is dated. It was written by the scribe Vâmakîrti for Amalakîrti, the pupil of Jayakîrti, in Samvat 1192, A. D. 1136.

# *EXTRACTS FROM MSS. PURCHASED FOR GOVERNMENT.*

---

No. 1.

## अग्निब्राह्मणम् ।

आ०—ॐ अग्निरिंद्रः प्रजापतिः सोमो य--णस्तष्टांगिरसः पूषा सरस्वतींद्राग्नी इडा निधनानि पदंनिधनानीकारनिधनानीत्याग्नेयानि ।

च०—य एवं वेद दुष्टता दुरुपयुक्ता न्यूनाधिका च सर्वस्मात्स्वस्ति देवकृषिभ्यश्च ब्रह्म सत्यं च पातु मामिति ब्रह्म सत्यं च पातु मामिति ॥ ४ ॥ इत्यग्निब्राह्मणं समाप्तम् ॥

No. 2.

## अनुवाकपरिशिष्टम् ।

आ०—अथानुवाकान्वक्ष्यामि ब्रह्मणा विहितान्पुरा ।
विप्राणां यज्ञकालेषु जपहोमार्चनादिषु ॥ १
इषे त्वैका ध्वसोः पवित्रं तिस्रोऽग्ने व्रतपते सप्त पवित्रे स्थो हे ।

च०—एकीकृत्य समाख्यातं तु त्र्यधिकं शतत्रयं तु त्र्यधिकमित्यनुवाकसंख्या समाप्ता ॥ इत्यनुवाकपरिशिष्टम् ॥

No. 4.

## आज्यशस्त्रादिः ।

आ०—अथाज्यशस्त्रं अध्वर्युः पराङ्मुखो भवति तदा होता जपति ।

च०—द्युमदग्ने सुवीर्यं वर्षिष्ठमनुपक्षिता ३ त्रि ।

आ०—अथ प्रउगशस्त्रं हिं ३ भूर्भुवःस्वरों ३ शों ३ सावों ३ वायुरग्ने गायत्रप्रीः साकं ।

च०—धियो विश्वा विराजतों ३ त्रिः ।

आ०—अथ मैत्रावरुणशस्त्रं हिं३ भूर्भुवःस्वरों३ शों३ सावो३मानो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतं ।

च०—ते स्याम देव वरुण ते मित्र सूरिभिः सह इषं स्वश्च धीमहों३ त्रिः ।

आ०—अथ ब्राह्मणाच्छंसि शस्त्रं । हिं३ भूर्भुवःस्वरों३ शों३ सावो३मायाहि ।

च०—शिवः सखा श्वावद्गोमद्यवमत् उरुधारे वदो हतों३ त्रिः ।

आ०—अथाच्छावाकशस्त्रं । हिं३ भूर्भुवःस्वरों३ शों३ सावो३मिंद्राभी आगतं ।

च०—इंद्राभी शर्म यच्छतों३ शों३ सावों३ गोमद्धिरण्यवद्वसु यद्वामश्वा वदामहे इंद्राभी तद्दने महों३ त्रिः । इति प्रातःसवनम् ॥

आ०—अथ मध्यंदिनसवनं । हिं३ भूर्भुवःस्वरो३मध्वर्यो शों३ सावो३ मा त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्त्तयामसि...

अथ निष्केवल्यशस्त्रं । हिं३ भूर्भुवःस्वरो३मध्वर्यो शों३ सावो३ मभित्वा शूरनों नुमों दुग्धा इव धेनवः...

अथ मैत्रावरुणशस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो३मध्वर्यो शों३ सावों३ कयानश्चित्र आभुवदूती सदा वृधः सखा...

अथ ब्राह्मणाच्छंसि शस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो३ मध्वर्यो शों३ सावों तं वोदस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमंधसः...

अथाच्छावाकशस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो३ मध्वर्यो शों३ सावो३ तरोभिर्वो विदद्वसुमिंद्रं सबाध ऊतये ...

च०—घ्नंतं वृत्राणि संजितं धनानों३ त्रिः । इति माध्यंदिनसवनम् ॥

आ०—हिं ३ भूर्भुवःस्वरो३मध्वर्यो शों ३ सावों ३ तत्सवितुर्वृणीमहे. वयं देवस्य भोजनं

च०—अधिश्रवो माहि न यज्जरित्रों ३ त्रि इति तृतीयसवनं समाप्तम् ॥

## वृषाकपिशस्त्रम् ।

आ०—अथ वृषाकपिशस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो३मध्वर्यो शोशों ३ सावों ३ वयमुत्वामपूर्व्यस्यूरत्नकच्चिद्भरं तो वस्यवः ॥

च०—बाहुभ्य आसंगमेभ्यः । एष मे देवेषु वसुवार्याय । सूक्ता ब्रूहि ॥ इति वृषाकपिशस्त्रं समाप्तम् ॥

## No. 11.

## इष्टकापूरणस्य भाष्यम्—याज्ञिकदेवः ।

आ०—ॐ नम---------नमस्कृत्य-------दायकम् । इष्टकापूरणस्याहं कुर्वे विवृतिमुज्ज्वलाम् ॥ १ ॥ अथातः सुप-------कातीयसूत्रशेष ऋजुपक्षस्यानुव्याख्यास्यामः । अत्राथशब्दो मंगलार्थः । आनन्तर्यार्थो वा…

इति पूरणभाष्ये याज्ञिकदेवकृतौ प्रथमा कण्डिका ॥

चयनमवचने यथायोगं योगशब्देन वर्षीयस्यो बाह्या इत्यादिवक्ष्यमाणयुक्तिरभिधीयते योगमनतिक्रम्य यथायोगम् …

इति याज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये द्वितीया कण्डिका ॥

लोकं पृणाः विविच्य कथ्यन्त इति शेषः—द्विसाहस्री प्रथमा…

॥ ३ ॥ इति याज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये तृतीया कण्डिका ॥

द्वितीयायाः स्रक्तिषु जंघामात्री द्वितीयायां चितौ सर्वासु सुस्रक्तिदश…

॥ ४ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये चतुर्थी कण्डिका ॥

प्रथमया तृतीयोक्ता तृतीया चितिः प्रथमया चित्या उक्तः...

॥ ५ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये पञ्चमी कण्डिका॥

द्वितीयावच्चतुर्थी चतुर्थी चितिर्द्वितीयावद्भवतीति शेषः ...

॥ ६ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृते पूरण------(अस्मात् पत्रमेकं गतम् )

॥ ७ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृते पूरणभाष्ये सप्तमी कण्डिका ॥

अथ धिष्ण्यानां पूरणमुच्यते । सू० । धिष्ण्येषु न पादलोकाः ...

॥ ८ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये अष्टमी कण्डिका॥

सू० अथातः सर्वासां पक्वेष्टकानां समासेन संख्यां प्रमाणान्यनुव्याख्यास्यामः ।

च०—शास्त्रान्ते मंगलमाचरति ।

अयुतं च सहस्रं च शतं च सप्ततिस्तथा ।
संख्यैषा शांडिलस्याग्नेस्तस्मै च मुनये नमः ॥

इति श्रीसम्राट् स्थपत्यभिचिदेकोनत्रिंशत्क्रतुतं[कृ]न्महायाज्ञिकप्रजापतिसूनुना याज्ञिकदेवेन कृतं पूरणभाष्यं समाप्तम् ॥ संवत् १९६७ अषाडादि श्रावणकृष्णद्वितीयायां तिथौ मृगशीर्शिलांछनवासरे धनिष्ठानक्षत्रे अद्येह श्रीमदिलमहादुर्गाभ्यन्तरनागरज्ञातीयाग्निचित्सम्राट् स्थपतिमहायाज्ञिकश्रीगोपालसुतदेवीदासेन आत्मनां अध्यापनाय अन्येषामीक्षणाय च पूरणभाष्यं स्वयमेव लिखितम् । महाराजाधिराजश्रीभीमेन्द्रस्य साम्राज्ये । लेखकपाठकयोः स्वस्त्यस्तु ॥

No. 58.

## नैगेयानामृक्षु दैवतम् ।

आ०—ॐ नमः सामवेदाय ॥ ॐ अथार्षमार्ग्विकस्याग्नेरिरेहि

त्वामग्ने भरद्वाजो बार्हस्पत्योग्निं मेधातिथिः काण्वः प्रेष्ठमुशक्काव्य-स्त्वन्नः सुदीतिर्बार्हद्विरसः सौहोत्रः पुरुमीढो वा तेवश्यः कण्वोग्ने सुमित्रो वाध्यश्वो वध्यश्वो वानूपः ॥ १ ॥...

प्रथमः प्रपाठकः ।

पुरुदीर्घतमा औतथ्यः प्रहोत्रेमेयजिष्ठो विश्वामित्रो गाथिनोग्ने राहूगणो गोतमो जज्ञानस्त्रित आत्थ उत.इरिंबिठिः काण्व ईडिध-नस्तस्य श्रुष्टीव्यश्वमनावैयश्वोपभरद्वाजौ बार्हस्पत्यः ॥ १ ॥ ...

द्वितीयः प्रपाठकः ।

त्वत्वा प्रगाथः काण्वो गिर्वणो विश्वामित्रो गाथिनः ...

तृतीयः प्रपाठकः ।

इमे वशिष्ठो मैत्रावरुण इमे शौनको गृत्समद ...

चतुर्थः प्रपाठकः ।

गृणे प्रगाथः काण्वो यस्य भरद्वाजो बार्हस्पत्य ऐंद्रनूमेध ...

पञ्चमः प्रपाठकः ।

उपसद्ये अमहीयुरांगिरसः पुनानो बृहन्मतिरांगिरस आविशन्न-सितः । ...

षष्ठः प्रपाठकः ॥ इति छंदस्यार्षम्—

इंद्रशंयुर्बार्हस्पत्य इंद्रो वशिष्ठो मैत्रावरुणो यस्येदमुच्छुशेप ...

आरण्यकमार्षं समाप्तम् ।

अथोत्तरमुपासितः काश्यपो देवलो वादविकश्यपो मारीचः ...

इति नैगेयानामृक्षुमार्षं समाप्तम् ।

इति प्रथमः प्रपाठकः ।

ॐ नमः ॥ वेदविद्भ्यो नमस्कृत्य नैगेभ्यस्तु विशेषतः ॥

तृचर्चार्धर्चपादानां तेषां वक्ष्यामि दैवतम् ॥ ...

च०—तृतीये देवाश्चतुर्थे एकादशे चाग्निः सप्तमे भद्रं द्वे वैश्वदेव्यौ ॥ २२ ॥ नैगेयानामृक्षु दैवतं समाप्तम् । द्वितीयः प्रपाठकः । ग्रन्थसंख्या ३९६ संवत् १७२० वर्षे द्वितीयचैत्रवदी १ शनौ सूरजीसुतमाधवजी लिखितम् ॥

No. 60.

## पाशुकानि चातुर्मास्यानि ।

आ०—ॐ नमः शिवाय ॥ अथ चातुर्मास्यानि हौत्रं लिख्यते । वैश्वानरपर्जन्येष्टिः । सप्तदश सामिधेन्यः ।

च०—पत्नीसंजायादि पूर्ववत् । हृदयशूलोपस्थानांतं कर्म ॥ इति पाशुकानि चातुर्मास्यानि समाप्तानि । संवत् १७३९ वर्षे फाल्गुनशुदि १ शनौ लिखितं । दी । अनंतेन ।

No. 99.

शुल्वसूत्रवृत्तिः—रामचन्द्रः ।

आ०—रामो निमिषवास्तव्यः सोमपीथी गुरून् हरिम् ।
प्रणम्य वृत्तिमाधत्ते शुल्वसूत्रेष्वविस्तराम् ॥ १ ॥
उद्धृत्य सारभूतार्थं स्वकृताच्छुल्ववार्त्तिकात् ।
सूत्रार्थविवृतिद्वारा बालेभ्यः प्रददे स्फुटम् ॥ २ ॥
रज्जुसूत्रं वक्ष्यामः ॥

च०—शुल्वे क्रतुकृतां नेत्रे मखदशप्रकाशके ।
अबोधव्याधिकलिते वृत्तिर्भेषजमस्त्वियम् ॥ १ ॥
उच्छेत्तुं जनमोहपानवि[नि]रतं त्रातुं महीदेवता
देवेंद्राभ्रमनामराम उदभूत्तस्यानुकंपापदम् ।
सम्राडन्वयगोपयाज्ञिकसुतश्रीनैयजः कृष्ण इ-
त्यास्ते तस्य कृते कृतेति विवृतिः शुल्वस्य रामः स्फुटम् ॥ २ ॥

इति निमिषीयसोमसुद्रामचंद्राचार्यकृतायां शुल्वसूत्रवृत्तौ षष्ठी कंडिका समाप्ता ॥ संवत् १६३४ वर्षे चैत्रकृष्णभौमे अद्येह रेवातीरवास्तव्यनागरज्ञातीययाज्ञिकश्रीविश्वक -------

No. 105.

सामप्रकाशनम्—प्रीतिकरः ।

आ०—यो गजवदनचरणकमलं नत्वा सामप्रकाशनं ग्रंथम् ।
विरचयति सामसमूहात्प्रीतिकरस्सारमुद्धृत्य ॥ १ ॥

च०—।७।मिश्रितमिदमिति सुखदं कौतुकसहितं च दुर्घटं श्लोकैः ।
प्रीतिकरेण यथाक्रममुदितं गानस्य सर्वस्वम् ॥
समाप्तमिदमिति सामप्रकाशनाख्यग्रंथम् ॥
श्वरामशरसंख्यापु[द्ध] ग्रंथः प्रीतिकरेरितः ।
सामप्रकाशनाख्योयं सम्यक्संपूर्णसामगान्
[ संपूर्णतामगात् ] ॥

No. 106.

सामब्राह्मणम् ।

आ०—प्रजापतिर्वा इदमेक आसीन्नाहरासीन्न रात्रिः ।

च०—मूर्ध्ना यत्सर्वामृद्धिमृध्नुवंति य एतदुपनयंति ॥ १८ ॥

इति पंचमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ संवत् १४६० वर्षे

No. 117.

सामरथन्तराणि चत्वारि ।

आ०—॥ ॐ नमः सामवेदाय । रथंतराणि चत्वारि ॥ आ भि
२५
र र र ४ १ २ र र र र.
त्वा शूर नो नु मो वा । आ दुग्धा इव धेनव ई शा नमस्य
१ १ र २ १ ४ १
जगतः सु वा २३ दृशाम् । आ इशा नमा २३ इंद्रा ३ । सू

र र ५ २ १ २
स्थू २३४ षा नु वा ६ । हा उ वा । ई शो वा । नामिंद्र सु-
र र र १ १ र
स्थुषो न स्वा वाऽ अन्यो दिवि यः । न पा २३ र्थिवाः । न जा
२र १ ४ १ र र ५ ५
तो ना २३ जा ३ । ना ईष्या २३४ ता । उ वा ६ । हा उवा ।
३ १ २ र र र १ २
न जो वा । तोन जनिष्यते अश्वायतो मघवन्नो । इ वा २३ जिनाः ।
१ १ १ ४ १ र र ५ ५
गव्यं तस्त्वा २३ हा ३ । वा मा २३४ हा उ वा ६ । हा
उवा ॥ दु ॥ १ ॥

र १ २ ४ ५ र
च०—३ षा यि । अ मू ३ । चाथाः । पवमान महा २३
१ १ २ १ १ १ १ १ १ १
होइ । त्वा ना ३१३ वा २३ इ ट् इ डा २३४५७ इति षष्ठः
प्रपाठकः । संवत् १७०२ वर्षे पोषसुद ८ भोमे त्रवाडी कीकाद्भत
जीवा तथा गणेश तथा गोपालजी तथा नारायणजी हरजी मुकुं-
दजी । त्र० गोपालजीयेन लिखितम् ॥

No. 120.

सोमोत्पत्तिः ।

आ०—अग्निहोत्रं हुतासीनं गार्ग्यं वृद्धिं[द्धं] महामुनिम् ।
विनये[विनयेनो]पसंक्रम्य भागुरिः परिपृच्छति ॥ १ ॥

च०—इति सोमोत्पत्तिः । संवत् १७४४ वर्षे शाके १६०९ प्रवर्त्तमाने उत्तरायणगे मासोत्तम अषाडमासे कृष्णपक्षे पञ्चमी श-
निवासरे अध्यारु शिवरामेण लिखितं त्रवाडि जागेश्वरपठनार्थम् ।

No. 203.

दत्तकसिद्धान्तमञ्जरी—बालकृष्णः ।

आ०—प्रणम्य परं(मात्मानमद्वै)तानंदविग्रहम् ।
क्रियते युक्तिमुक्ताभिर्दत्तसिद्धांतमंजरी ॥ १ ॥

मान्यान्प्रणम्य विहितोंजलिरेष भूयो
भूयो विधाय विनयं विनिवेदयामि ।
दूष्यं वचो मम परं निपुणं विभाव्य
भावावबोधविहितो न दुनोति दोषः ॥ २ ॥

च०—इति शौनकरीत्या पुत्रप्रतिग्रहविधिः ॥

सतां संतोषसिद्ध्यर्थं दत्तसिद्धांतमंजरी ॥
अकारि बालकृष्णेन तेन तेषां मुदेऽस्तु सा ॥ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यसर्वतंत्रस्वतंत्रश्रीमद्द्वैतानंदभगवत्पादारविंदभृंगायमानांतःकरणेन श्रीमत्पल्हणीटकरकुलोत्तंसश्रीमहेश्वरभट्टदीक्षितपंडितात्मजेन बालकृष्णशर्मणा विरचिता दत्तसिद्धांतमंजरी समाप्ता ।

No. 246.

प्रवरमञ्जरीसारोद्धारः—शंकरदैवज्ञः ।

आ०—विघ्नौघध्वांतविध्वंसमार्तंडं सिंदुराननम् ।
ब्रह्मादिविबुधैः सेव्यपादपद्मं भजाम्यहम् ॥ १ ॥
रणत्र[ चू ]पुरसंस्कारैः क्वणद्वीणादिवादनैः ।
जातहर्षां प्रफुल्लास्यां भारतीं भावयाम्यहम् ॥ २ ॥
बौधायनादिसूत्राणां व्याख्याकृद्भिः पुरातनैः ।
प्रपंचितं विस्तरेण तत्संक्षिप्य मयोच्यते ॥ ३ ॥
विवाहसिद्ध्यै किल वैदिकानामुर्वीसुतानामबहुश्रुतानाम् ।
संदोहगोत्रप्रवरानुपूर्व्या विरच्यते शंकरतांत्रिकेण ॥ ४ ॥

च०—इत्थं सगोत्रप्रवरः संदोहः परिगुंफितः ।
आदरेण बुधैर्भाव्यः क्षम्यतां मम साहसम् ॥

इति श्रीमच्छिवात्मजशंकरदैवज्ञविरचिते प्रवरमंजरीसारोद्धारे गोत्रप्रवरनिर्णयः समाप्तः ॥ ॥

No. 281.

रुद्रकल्पद्रुमः—अनन्तदेवः ।

आ०—सिद्धिबुद्धिप्रदातारं विघ्नव्यूहविदारणम् ।
महागणपतिं वंदे लक्ष्मीविष्ण्वादिभिर्वृतम् ॥ १ ॥
सच्चिदानंदरूपाय शिवादेहार्धधारिणे ।
नम ॐकारवाच्याय शिवायाभीष्टदायिने ॥ २ ॥
श्रीनृसिंहं रमानाथं सच्चिदानंदविग्रहम् ।
विधीन्द्रोपासितं वंदे भक्तकल्पमहीरुहम् ॥ ३ ॥
कात्यायनान्गुरून्नत्वा श्रीमदुद्धवसूनुना ।
तन्यतेऽनंतदेवेन रुद्रार्चापद्धतिर्मया ॥ ४ ॥
पद्धत्यो विविधा अन्या स्फुटाः संतीह यद्यपि ।
ताभ्यस्तस्या विशेषो यः पंडितैः सोऽवधार्यताम् ॥५ ॥

अथ काण्वमाध्यंदिन्यादिवाजसनेयीशाखानुसारेण रुद्राभिषेकप्रयोग उच्यते ॥.....

पत्रे ४६ इति श्रीमद्द्विवेदी उद्धवसूनुना द्विवेदीदेवानुजेन द्विवेदी श्रीमदनंतदेवेन विरचिते श्रीरुद्रकल्पद्रुमे रूपकाख्याद्यरुद्राभिषेकपद्धतिः समाप्तिमगमत् ॥ अथ द्वितीयो रुद्र उच्यते ॥

च०—धीमतानंतदेवेन श्रीमदुद्धवसूनुना ।
त्रैवेद्यमोढसंज्ञेन काशीपुरनिवासिना ॥ १ ॥
श्रुतिस्मृतिभ्य उद्धृत्य रुद्रकल्पद्रुमोर्पितः ।
मदीयनाथयोर्विष्णुवंद्ययोः शिवपादयोः ॥ २ ॥
मुहुर्मुहुः प्रार्थयेहं सज्जनान् शुद्धमानसान् ।
मयोक्तमिह संशोध्यं विचार्य सदसच्च यत् ॥ ३ ॥

यश्च श्रमः समुत्पन्नो ग्रंथस्यास्य विलेखने ।
सर्वात्मा तेन विश्वेशः प्रीयतां परमः शिवः ॥ ४ ॥

इति श्रीमद्विवेदी उद्धवसूनुना द्विवेदीश्रीदेवानुजेन द्विवेदी अनंतदेवेन ----------

No. 285.

लघुकारिका—कर्काचार्यः ।

आ०—श्रीदेवदत्तोप्यविनायकः पुरा
माध्यंदिनीयोप्यथ गौडवासी ।
श्रीविष्णुशर्मा इति तस्य नंदनः
स कारिकाकारवृथा बभूव ॥ १ ॥

च०—चतुर्विंशतितंतूनां वशिष्ठो वाक्यमब्रवीत् ।
अधिकारी सपत्नीको दंपत्योरुपविष्टयोः ।
जलेशाभिमुखी दद्यात्प्राङ्मुखा यः[ऽपः] प्रयोगतः॥ २७१॥

इति श्रीकर्काचार्यविरचिते लघुकारिकायां यजुर्वेदब्रह्मसूत्रे --- प्रकाशः ॥

No. 296.

विष्णुभक्तिचन्द्रोदयः—नृसिंहारण्यमुनिः ।

आ०—वंदेहं श्रीनृसिंहेशं पुण्यारण्यं प्रभूषमम् ।

च०—श्रीमन्नृसिंहमुनिना ख्यातो धर्मप्रकाशकः ।
विचार्य धर्मशास्त्राणि चक्रे ग्रंथं महामुनिः ॥
बुद्धिप्रेरककृष्णस्य पादपद्मं प्रसीदतु ।
ध्यानासमर्थजीवानामस्माकं सर्वदा स्वतः ॥

इति श्रीश्रीमन्नृसिंहारण्यमुनिविरचिते श्रीविष्णुभक्तिचंद्रोदये एकादश्यादिमाहात्म्यं निर्णयषोडशकलाप्रकरणम् ॥

No. 386.

भागवतामृतम् ।

आ० श्रीगोपकुमार उवाच ॥

ब्रह्मलोकादिमां पृथ्वीमागच्छन् दृष्टवानहम् ।
पूर्वं यत्र यदासीत्तद्वंधोऽप्यस्ति न कुत्रचित् ॥

च०—अथ श्रीरामेण प्रवरकरुणाकोमलहृदा
जगच्चित्तज्ञेन प्रणयमृदुनाश्वास्य वचसा ।
व्रज द्वारावत्यां सुखमिति समादिश्य गमितः
समं तां भक्तूकावलिपरिवृढेनाहमचिरात् ॥

इति श्रीभागवतामृतनाम्नीतिहासे गोलोकमाहात्म्यखंडे वैकुंठनामा चतुर्थोऽध्यायः ॥

No. 402.

हरिलीला—बोपदेवः ।

आ०—नमः कृष्णाय नित्यैकसच्चिदानंदमूर्त्तये ।
जगत्सर्गविसर्गादिसाक्षिणेऽचिंत्यशक्तये ॥ १ ॥
श्रीमद्भागवतः स्कंधाध्यायार्थादि निरूप्यते ।
विदुषा बोपदेवेन मंत्रिहेमाद्रितुष्टये ॥ २ ॥
आनंदस्य हरेर्लीलां वक्ता भागवतागमः ।
स्कंधैर्द्वादशभिः शाखाः प्रतन्वन् द्विजसेवितः ॥ ३ ॥
सा च द्वितीये दशमे दशधाऽदर्शि तथथा ।
अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः ॥ ४ ॥
मन्वंतरेशानुकथा निरोधो मुक्तिराश्रयः ।
सर्गादयस्तृतीयादिस्कंधेषूक्ता दश क्रमात् ॥ ५ ॥
श्रोतुर्वक्तुश्च लक्ष्माद्ये द्वितीये श्रवणे विधिः ।
इतीदं द्वादशस्कंधं पुराणं दशलक्षणम् ॥ ६ ॥

च०—इति भागवते लीलानुक्रमणी रमणी कृता ।
विदुषा बोपदेवेन विद्वत्केशवसूनुना ॥ १७५ ॥
हरिलीलाविवेकोऽयं हरिभक्तैर्विलोक्यताम् ।
अस्याविलोकनादेव हरौ भक्तिर्विवर्धते ॥ १७६ ॥
अतत्त्वे तत्त्वधीर्येषां तत्त्वे चातत्त्वधीर्नृणाम् ।
न तानानंदयंत्वेता बोपदेवस्य सूक्तयः ॥ १७७ ॥
यस्य व्याकरणे वरेण्यघटनाः स्फीताः प्रबंधा दश
प्रख्याता नव वैद्यकेऽपि तिथिनिर्धारार्थमेकोद्भुतः ।
साहित्ये त्रय एव भागवततत्त्वोक्तौ त्रयः सस्यभु-
ज्यंतर्वाणिशिरोमणेरिह गुणाः के के न लोकोत्तराः ॥ १७८
इति श्रीबोपदेवपंडितविरचिता हरिलीला समाप्ता ।

No. 448.

न्यायसारः—माधवदेवः ।

आ०—नत्वा विश्वेश्वरं देवं गुरुं श्रीलक्ष्मणाभिधम् ।
द्रव्यादीनां पदार्थानां विवेकः क्रियतेऽधुना ॥ १ ॥

च०—इति धारासूरनिवासिलक्ष्मणदेवात्मजमाधवदेवविरचितो न्यायसारः समाप्तोऽयम् ॥

श्रीमन्माधवदेव इत्यभिहितो ब्रह्मांडभांडोदरे
सूरिः सूर्यनिभः शरत्कुमुदिनीबंधुप्रभाधीरभूत् ।
तंत्रद्राविडधीकृताखिलजगच्छ्रीमाधवः सूरिराट्
तंत्रार्थं निखिलं विचार्य विदधौ श्रीन्यायसारं सुधीः ॥ १ ॥
गोदातीरविभूषणं पृथुयशाः श्रीलक्ष्मणाख्यः सुरो
धारासूरपुरे स्थितोऽखिलजगद्वंद्योर्जुनानुग्रही ।
तत्सूनुस्त्रिपुरारिराजनगरे श्रीन्यायसाराभिधं
ग्रंथं माधवदेवपंडित इमं ज्ञात्वाकरोदाकरम् ॥ २ ॥

No. 481.

उक्तिरत्नाकरः—साधुसुन्दरः ।

आ०—स्मृत्वा श्रीभारतीं देवीं गुरुपादांश्च भक्तितः ।
उक्तीनां संग्रहं वक्ष्ये स्वान्ययोर्हितहेतवे ॥ १ ॥

च०—खरतरेअणूषाद्य[तरमतपाथो]राशिवृद्धौ मृगांका
यत्पतिसभायां ख्यापितार्हन्मताज्ञाः ।
प्रहतकुमतदर्पाः पाठकाः साधुकीर्त्ति-
प्रवरसदभिधानापिवासिंहा [नाःसिंहतुल्या] जयंतु ॥
तेषां शास्त्रसहस्रसारविदुषां शिष्येण शिक्षाभृता
भक्तिस्थेन हि साधुसुंदर इति प्रख्यातनाम्ना मया ।
ग्रंथोयं विहितः कवीश्वरवचोबुद्ध्योक्तिरत्नाकरः
स्वान्यानां हितहेतवे बुधजनैर्मान्यश्चिरं नंदतु ॥

इति श्रीउक्तिरत्नाकरः संपूर्णः ॥

No. 485.

कातन्त्रदौर्गसिंहीवृत्तिष्टीकासमेता ।

मू० आ०—राज्याभिषेके कनकाचलस्थः
सर्वांगदिव्याभरणाभिरामः ।
श्रियेऽस्तु वो मेरुशिरोवतंस-
कल्पद्रुकल्पः प्रथमो जिनेंद्रः ॥ १ ॥
देवदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शिनम् ।
कातंत्रस्य प्रवक्ष्यामि व्याख्यानं शार्ववार्मिकम् ॥ २ ॥

सिद्धो वर्णसमाम्नायः । सिद्धः खलु वर्णनां समाम्नायो वेदितव्यः । न पुनरन्यथोपदेष्टव्य इत्यर्थः । सिद्धशब्दोत्र नित्यार्थो निष्पन्नार्थः प्रसिद्धार्थो वा । यथा सिद्धमाकाशं सिद्धमन्नं कांपील्ये सिद्धो देवदत्त इति ॥

टी० आ०—ॐकारं बिंदुसंयुक्तं यं ध्यायंतीह योगिनः ।
कामदं मोक्षदं तस्मै ॐकाराय नमो नमः ॥ १ ॥
अविरलशब्दमयौघा प्रक्षालितसकलभूतलकलंका ।
मुनिभिरुपासिततीर्था सरस्वती हरतु दुरितं नः ॥ २ ॥
षट्कं निश्चलं कृत्वा यथा मेरुं सुनिश्चलम् ।
स्वोपाध्यायं नमस्कृत्य ततो व्याख्यानमारभेत् ॥ ३ ॥
देवदेवं प्र० ४
प्रणम्य योगिभिर्वंद्यं जिनं सज्ज्ञानभास्करम् ।
शब्दशास्त्रप्रणेतारं वक्ष्ये मुग्धप्रबोधकम् ॥ १ ॥

दिवूच् क्रीडाजयेच्छापणिद्युतिस्तुतिकांतिगतिषु । दिव् दीव्यंति क्रीडंति स्वर्गेऽप्सरोभिः सह विलसंतीति देवाः ।

मू० च०—दौवारिकः द्वौवा[द्वा]रपालिकः सौवरः [श्वः] एवमन्येप्यनुसर्त्तव्याः । इति दौर्गसिंह्यां वृत्तौ तद्धितप्रकरणं समाप्तम् ॥

टी० च०—द्वारे नियुक्तो दौवारिकः तेन दी० कण्प्र० पश्चात् अनति० द्वारादीनां चा(वा)पदाद्योरपि वृद्धिः । इति दौर्गसिंह्यां वृत्तौ तद्धितप्रकरणं ढुंढकम् ॥ ॥

No. 486.

कातन्त्रशिक्षासंदोहः—वा—कलापव्याकरणसूत्राणि ।

आ०—उक्तानुक्तदुरुक्तानां चिंता यत्र प्रवर्त्तते ।
तच्छास्त्रं वार्तिकं प्राहुर्वार्त्तिकज्ञा विपश्चितः ॥ १ ॥

च०—कृताकृतप्रसंगि यल्लक्षणं तन्नित्यं लक्षणसन्निपाते तदनुपरोध्य कार्यमिति । कातंत्रे परिभाषासूत्रसंदोहः समाप्तः ॥

ॐ नमः पार्श्वनाथ ॥ अष्टौ स्थानानि वर्णानां...

हकारं पंचमैर्युक्तमंतस्थाभिश्च [मंतःस्थैश्चाभि]संयुतम् ।
उरस्यं तं विजानीयात्कंठ्यमाहुरसंयुतम् ॥ १ ॥

इति कातंत्रे शिक्षासंदोहः समाप्तः ॥ इति कलापव्याकरणसूत्राणि संपूर्ण[र्णानि] ॥

No. 487.

कातन्त्रोत्तरं सिद्धानन्दापरनामकम्—विजयानन्दः ।

आ०—नाम्नां । वस्तुवाचीनीति । ननु किं भावरूपमथाभावरूपं यदि वोभयरूपमाहोस्विद्भावाभावविनिर्मुक्तं वस्त्विति ।

च०—अथः शिरसां वेदतिर्स्यं । अथः स्यन्दं तिरस्यन्दि नमस्करोति पुंस्करोति च दृश्यते । घोषवति तु नेदं लक्षणम् । भव्वो भोजनमित्यादि ॥

इति विजयानन्दविरचिते कातन्त्रोत्तरे सिद्धानन्दापरनाम्नि संमासप्रकरणं समाप्तम् ॥

No. 495.

दशबलकारिका ।

आ०—ये धातवः संति गणांतरेषु वर्णार्थनिर्देशपदैरभिन्नाः ।
विभिन्नशब्दप्रतिपादनार्थं रूपाणि तेषां समुदाहरिष्ये ॥ १ ॥

च०—यः शक्लृ शक्तौ कथितो दिवादौ
स तु प्रसिद्धः स्वरितानुबंधः ।
रूपद्वयं शक्यति शक्यते च
शक्नोति नङ् यस्य तु शक्नुते च ॥ ३६ ॥

द्वात्रिंशता श्लोकनिबंधनेन
धातूनसौ स्वीकृतवान्महाधीः ।
स व्यापकोयं सुतरां प्रसिद्धो
बलोत्तरो विंशतितुल्यभागः ॥ ३७ ॥

दृष्टिस्ते विषमा तनौ विरचिता भूतिर्मुखे पंचता
पाणौ ब्रह्मशिरो गले च गरलं दोषाकरो मस्तके ।
एतैनैव परिच्छदैः पशुपते के त्वां नमस्कुर्वते
यद्येषा सुरवृंदवंदितपदा मौलौ न भागीरथी ॥ ३८ ॥

इति दशबलकारिका समाप्ता ॥ संवत् १७८३.

No. 500.

न्यायार्थमञ्जूषा—हेमहंसगणिः ।

आ०—ॐरूपाय नमः श्रीमद्धैमव्याकरणाय च ।
श्रीसोमसुंदरगुरूत्तंसाय च नमो नमः ॥ १ ॥

अथ ये तु शास्त्रे सूचिता लोकप्रसिद्धाश्च न्यायास्तदर्थं यत्नः क्रियते ।

स्वरूपं शब्दस्याऽशब्दसंज्ञा ॥१॥
सुसर्वार्धदिक्शब्देभ्यो जनपदस्य ॥२॥

च०—श्रीसूरीश्वरसोमसुंदरगुरोर्निश्शेषशिष्टाग्रणी-
र्गच्छेंद्रः प्रभुरत्नशेखरगुरुर्देदीप्यते सांप्रतम् ।
तच्छिष्याश्रमहेमहंसगणिना न्यायार्थमंजूषिका-
वक्षस्कार इहांतिमोऽब्धिमितः सन्न्यायरत्नैर्भृतः ॥ ४ ॥...
श्रीमच्चांद्रकुले पुराजनि जगच्चन्द्रो गुरुर्यस्तपा-
चार्यख्यातिमवाप तीव्रतपसा तस्यान्वये जायते ।
प्रौढश्रीवरदेवसुंदरगुरुस्तत्पट्टपूर्वाद्रिरे:
शृंगे श्रीप्रभुसोमसुंदरगुरुर्भानुर्नवीनोभवत् ॥ ७ ॥

यतः ।

भानोर्भानुशतानि षोडश लसंत्येकत्र मास्याश्विने
यच्छिष्यास्तु ततोऽधिका अपि महीमुद्योतयंते सदा ।

तस्याहं चरणानुपासिषि सदा श्रीमत्तपागच्छप-
क्षोणीविश्रुतसोमसुंदरगुरोश्चारित्रचूडामणेः(णेः) ॥ ८ ॥

अपि च ।

मारिर्येन निवारितां सुरकृता संसूत्र्य शांतिस्तवं
स श्रीमान्मुनिसुंदराभिधगुरुर्दीक्षागुरुर्मेऽभवत् ।
यस्य श्यामसरस्वतीति बिरुदं विख्यातमुर्वीतले
गुर्वी श्रीजयचंद्रसूरिगुरुरप्याधात्प्रसत्तिं स मे ॥ ९ ॥
सांप्रतं तु जयंति श्रीरत्नशेखरसूरयः ।
नामग्रंथकृतस्तेपि पूर्वाचार्यानुकारिणः ॥ १० ॥
एतानाचार्यहर्यक्षान्प्रत्यक्षानिव गौतमान् ।
वीतमायं स्तुवे स्फीतश्रीतपागच्छनायकान् ॥ ११ ॥

किंच ।

हैमव्याकरणं महार्णवमिव व्यालोड्य मंजूषिका-
संपूर्तिप्रमितान्यऽमून्यधिनवं सद्व्याश्रयरत्नानि यत् ।
तत्सर्वं यदवाप्तबोधकणिकासिद्धौषधीजृंभितं
विद्यासिद्धमिमं हृदि प्रणिदधे चारित्ररत्नं गुरुम् ॥ १२ ॥
चिन्मयानां मयामीषामृषीणां सुप्रसादतः ।
हेमहंसाभिधानेन वाचनाचार्यतायुजा ॥ १३ ॥
श्रीमद्विक्रमवत्सरे तिथितिथौ १५१५ शुक्लद्वितीयातिथौ
पूर्वाह्णे मृगलांछने मृगशिरःशृंगाग्रशृंगारिणि ।
शुक्रस्याहनि शुक्रमासि नगरे श्रीसागरेऽहम्मदा-
वादे निर्मितपूर्तिरेष जयताद्ग्रंथः सुधीवल्लभः ॥ १४ ॥

इति श्रीतपागच्छपुरंदरश्रीसोमसुंदरसूरिस्वदीक्षागुरुश्रीमुनिसुंदर-
सूरिश्रीजयचंद्रसूरिप्रमुखश्रीगुरुसांप्रतविजयमानश्रीगच्छनायकपरमगु-

रुश्रीरत्नशेखरसूरिचरणकमलसेविना महोपाध्यायश्रीचारित्ररत्नगणिप्रसादप्राप्तविद्यालवेन वाचकश्रीहेमहंसगणिना स्वपरोपकाराय संवत् १५१५ वर्षे ज्येष्ठसुदि द्वितीयायां निर्मितेयं न्यायार्थमंजूषानाम्नी न्यायबृहद्वृत्तिश्चिरं नंदतात् ॥

प्रत्यक्षरं गणनया ग्रंथेऽस्मिन्मानमागतम् ।
सहस्रत्रितयी पंचाशीतिः श्लोकाश्च साधिकाः ॥ १५ ॥

ग्रंथाग्रं श्लोकाः ३०८५ अक्षर २१ ॥ श्रीन्यायार्थमंजूषानाम्नी न्यायबृहद्वृत्तिः संपूर्णा । सूत्रसहितवृत्तिग्रंथाग्रं श्लोका ३१५४ ॥

No. 502.

परिभाषाभास्करः—अग्निहोत्री हरिभास्करः ।

आ०—आखण्डलादिसुरमण्डलमण्डनं त-
मुद्दण्डकोकविरहानलदण्डचण्डम् ।
ईडे ऽहमत्र बहुशोधितपद्मकाण्डं
मार्त्तण्डमंधतमसं प्रति कालदण्डम् ॥ १ ॥
श्रीगुरून् पितरौ नत्वाऽग्निहोत्री भास्कराभिधः ।
भास्करं परिभाषाणां तनुते बालबुद्धये ॥ २ ॥
युक्तायुक्ताभिज्ञं वन्द्यं भूयो २ विद्वद्वृन्दम् ।
नामं नामं याचे मंदो मांद्यं चेदं शोध्यं सम्यक् ॥ ३ ॥
मड्डी मड्डीकया तुल्या खरैरिव खलैर्यदि ।
नादृतेयं कृतिस्तस्मादस्माकं हानिरस्ति का ॥ ४ ॥

च०—अव्यभिचारि सत्त्वम् । अत्रोत्पत्तिमत्स्वपि पदार्थेषु सच्छब्दः संबंधं न व्यभिचरतीति तत उत्पन्नो भावप्रत्ययः ॥ क्रियासंबंधेनाहापितु सामान्यम् । इदं च भर्तृहरेर्वचनम् । यत्तु मथुरानाथभट्टाचार्या वदंति पाणिनिवचनमिदमिति तदतिरभसादिति ध्येयम् ।

केचित्तु व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिरित्यादि सर्वा परिभाषा व्याडिमुनिना रचिता इत्याहुः ॥

परिभाषाकमलिनीर्युक्तिरुग्भिर्विकाशयन् ।
भास्करः पंडितालीनां स्वांतमानंदयत्वयम् ॥

इति श्रीमदग्निहोत्रिवंशावतंसहरिभट्टात्मजापाजिभट्टसुतापराभिधानहरिभास्करकृतः परिभाषाभास्करः समाप्तिमगात् ॥१ ॥

No. 530.

लघुसारस्वतम्—कल्याणसरस्वती ।

आ०—मातरपितरौ श्रीशौ नत्वा केन त्रिदं गुरुम् ।
लघुसारस्वतं कुर्वे श्रीकल्याणसरस्वती ॥ १ ॥

च०—आदेशाच्छ्रीसरस्वत्या गुरुपादानुवंदनात् ।
बालानां शीघ्रबोधाय कृतं सारस्वतं लघु ॥ १ ॥

इति श्रीलघुसारस्वतं संपूर्णम् ॥

No. 540.

सारस्वतटिप्पणम्—क्षेमेन्द्रसूरिः ।

आ०—ॐ नमः सरस्वत्यै ॥

तदर्थतत्त्वाभिनिविष्टबुद्धि-
र्गर्वप्रतिक्षेपकयुक्तिलेशैः ।
अल्पैः पदैर्व्याकरवाम कामं
सारस्वतं व्याकृतमन्यदीयैः ॥ १ ॥

प्रारिप्सिताविघ्नसमाप्तिशिष्टाचारावनाभ्यां प्रणतेष्टदेवाः ।
श्रोतृप्रवृत्त्यै विषयादि तावदाचार्यधुर्या इह संगिरंते ॥ १ ॥
प्रणम्य० सारस्वतीं प्रक्रियामृजुं कुर्वे इत्यन्वयः ।

च०—लोकाच्छेषस्य सिद्धिरिति सूत्रबलादस्माभिर्दिङ्मात्रमुक्तम् ।
स यतिः प्रक्रियां शुभामिति ऋजुमित्यर्थः ॥ छ

कृष्णा ( भय ) श्रीचरणोपसत्तिमवाप्य संप्राप्तमतिप्रकर्षः ।
क्षेमेंद्रसूरिर्हरिभद्रसूनुः सारस्वते टिप्पणमभ्यधत्त ॥ १ ॥
व्याख्यागुणात्परीक्षेह चिरं नंदंतु ----------

No. 575.

परमार्थबोधः—मुकुन्दः ।

आ० ॥ ॐ नमः परमात्मने पुराणपुरुषोत्तमाय ॥
अगुणाय गुणाढ्याय स्वात्मनेऽनन्तरूपिणे ।
शुद्धाय स्वप्रकाशाय श्रीरांममुनये नमः ॥ १ ॥
निर्गुणस्याप्रमेयस्य शुद्धस्याप्यमलात्मनः ।
कथं सर्गादिकर्तृत्वं ब्रह्मणोऽप्युपपद्यते ॥ २ ॥

च०—इति मुकुंदमुनिना वेदांतविवेकविरचितं श्रीरामचंद्रनाथप्रसादेन माध्यंदिनीशाखायां परमार्थबोधपूर्वकांडं समाप्तम् ॥

No. 661.

अलंकारमञ्जरी—निर्मलः ।

आ०—कपोललंबिरोलंबबिंबकोलाहलाकुलम् ।
अंबालंबानुरागाढ्यालंबे लंबोदराननम् ॥ १ ॥
ज्ञातुमिच्छंत्यलंकारानल्पेन श्रवणेन ये ।
कुर्वंतु कर्णयोरुच्चैः कर्णालंकारमञ्जरीम् ॥ २ ॥

च०—अर्थालंकारजातं हि मुख्यमेतावदेव हि ।
अन्ये वैकल्पिकाः सर्वे विज्ञेयाः किमु तद्भवाः ॥ ४३ ॥
काश्यां वल्लभभट्टस्य पुत्रेण निरमाप्यसौ ।
निर्मिता त्रिम्म[निर्म]लाख्येन रम्यालंकारमंजरी ॥४४॥
॥ इत्यर्थालंकारमंजरी समाप्ता ॥

## No. 676.

किरातकाव्यं सटीकम्-मू० भारविः, टी० मल्लाह्वयः।

टी० आ०—नत्वा परं ज्योतिः शिवं गणेशं
वाणीं भवानीं च गुर्वङ्घ्रिपद्मम्।
आशापुरां स्वां कुलदेवतां च
भिल्लाख्यकाव्यस्य वृत्तिं रचिष्ये ॥ १ ॥
श्रीवच्छ[त्स]लः पुष्करवंशवर्यो
ज्योतिर्विदां सुज्ञः द्विजाग्रगण्यभूत् ॥
जयरामनामा तत्सूनुरासी-
त्तर्कादिविद्याकुशलोऽतिविद्वान् ॥ २ ॥
तदात्मजो राजसभासु मान्यः
पुराणविद्यातिदक्षः शुकाह्वः।
कृतेयं सुज्ञातनुजेन तस्य
मल्लाह्वयेनैव स्वबोधनाय ॥ ३ ॥
वृत्तयः प्रचुराः संति अस्याग्रे भारविकृतेः।
तथापि तन्यतेऽस्माभिर्नूतना बालबोधिनी ॥ ४ ॥
घंटापथमतं गृह्य स्वात्मबुद्ध्यनुसारतः।
श्रीमनोहरजित्तस्य गुरोः पुनरनुज्ञया ॥ ५ ॥
छंदसो लक्षणं नोक्तमलंकारस्य चात्र वै।
शुद्धार्थप्रकाशिनी चेयं ज्ञातव्या विबुधोत्तमैः ॥ ६ ॥

च०—इति श्रीकिरातार्जुनीये महाकाव्ये लक्ष्म्यंके श्रीभारविकृतौ तस्य व्याख्यायां बालबोधिनीसमाख्यायां अर्जुनसंवरप्रदानो नामाष्टादशः सर्गः समाप्तिमगमत् ॥

No. 698.

## चिमनीचरितम्—नीलकण्ठः ।

आ०—आसीदासी[शि]र्वचनविषयः पश्यतामाननाज्वं [आननाब्जं]
सोदर्यौ[सौंदर्यौ]तःकरणमवनीकौतुकं काव्यतत्त्वम् ।
स्फूर्तैर्मूर्त्तिर्मदनमहिमा भारतीभागधेयं
क्रीडास्थानं रसिकमनसां श्रीदयादेवशर्मा ॥ १ ॥
चेतोवृंदान्यलहविरदीखानसीमंतिनीनां
यस्मिन्नग्नौ शलभकुलवद्भेजिरे झंपपातान् ।
बिभ्राणो यः किमपि ललितं लोचनालेह्यमोजः
स्त्रीणामासीदवनिवलये मोहनो मोहिनीनाम् ॥ २ ॥
सोऽयं दैवादलहत्रिरदीखाननामानमेत्य
म्लेच्छाधीशं प्रकटितगुणः स्वीचकाराश्रवृत्तिम् ।
तत्राप्येषः स्मरसहचरे वर्त्तमानो वयस्य-
प्युत्सुकों[उत्सिक्तां]तःपुरमृगदृशां पाटनस्याधिकारी ॥३॥
का[क्का]सौ विप्रः क च परिचयोंतःपुरस्त्रीषु योयं
नीरूपाणां गलितवयसां युक्त उक्तोऽभियुक्तैः ।
इत्यज्ञानादपरिगणयन्म्लेच्छराजोऽन्वजाना-
देतत्पार्श्वे पठितुमनिशं मानिकामां नताङ्गीं(म्) ॥ ४ ॥

च०—रस एव स ईश्वरः श्रुता-
विति निर्णीतमतोऽभिधीयते ।
चिमनीचरिते रसाश्रयं
वचनं चेभम[ वेतन ]मश्रमः श्रमः ॥ १०२ ॥
रिक्तीकृते निजतया भवभूतिमुख्यै-
र्भिक्षाटनं कृतवता[तः] पुनरुञ्छवृत्त्या ।

क्षेत्रे यदत्र खननेन समार्थलाभो
यः कोप्यभूदिह महेशकृपैव हेतुः ॥ १०३ ॥
शुक्लजनार्दनपुत्रो वच्छा[त्सा]चार्यस्य दौहित्रः ।
पठितालंकृतशास्त्रो भर्तृश्रीमंडनच्छात्रः ॥ १०४ ॥
हीराभिधानपातिव्रतमहसि प्राप्तनिजन्मना[ निजजन्मा ] ।
कविनीलकंठशर्मा निरमाच्चिमनीचरित्रमिदम् ॥ १०५ ॥
महिस्मुनींद्रदु [महीमुनींद्र] मितेब्देऽतिक्रांते विक्रमादित्यात् ।
शिवरात्रौ शिवपदयोर्निजकृतिराधायि नीलकंठेन ॥१०६॥
इति श्रीनीलकंठकविकल्पितं चिमनीचरितं समाप्तम् ॥

No. 711.

नलोदयकाव्यं सटीकम्—मू०रविदेवः ।
टी० प्रज्ञाकरमिश्रः ।

टी०आ०—कंकणफणिराजमणिं दीपधिया वदनमारुतैरसकृत् ।
निर्वापयति कुमारे सगिरिसुतो जयति सस्मितः शंभुः ॥१
नलोदयस्य सहसा दुरूहस्य सुबोधिनीम् ।
क्रियमाणस्य मे कुर्वदूपोस्तु शरणं शिवः ॥ २ ॥

तत्रभवान् कालिदासः प्रारिप्सितग्रंथसमाप्तिप्रतिबंधकविघ्नविघाताय श्रीकृष्णस्मरणरूपमंगलमादौ निबध्नाति । हृदयेति ॥

टी०च०—श्रीमिश्रानंदकस्त्वासीन्महोपाध्यायलक्षितः ।
पुण्यग्रामसभाजेता यष्टा वाणीमयः सुधीः ॥ १ ॥
वेदेनैव विधिं कविं नयरुतैस्तर्केण वाचस्पतिं
वेदान्तेन शिवं मनुस्मृतिगणैर्ज्योतिश्चयैर्भास्करम् ।
व्याकृत्येन फणाधरं क्षितिधरं नागाधिपं छंदसा
धर्मो यस्य विजेतुमंचति परं सांख्येन चार्वाकपम् ॥२॥

तत्सूनुः सुकृती क्षितीश्वरकृपापात्रः सुहृत्पालको
नानाशास्त्ररतो महापदृयुतोपाध्यायसंज्ञान्वितः ।
सत्तर्कायतकाननोद्यतचलद्वादींद्रदंतावल-
श्रेणीमर्दनचातुरीचणहरिर्विद्याकरो मैथिलः ॥ ३ ॥
तस्याग्रजोऽभूद्विबुधाग्रगंता प्रभाकरः सज्जनतापहर्ता ।
गुणालयश्रीशपदानुमंता शास्त्रेषु दक्षः कुधियां नियंता॥४॥
स्वल्पेन वयसा तेन कृता टीका सुबोधिनी ।
पूर्वाचार्यकृतीर्वीक्ष्य सुधियां पदृयतां मुदे ॥ ५ ॥

इति श्रीमैथिलप्रज्ञाकरमिश्रप्रणीतायां नलोदयटीकायां सुबोधिन्यां चतुर्थ उच्छ्वासः ॥ ४ ॥ समाप्तेयं सुबोधिनी टीका ॥

नलोदयकाव्यं सावचूरि—मू० रविदेवः ।

च०—४४ ॥ इति नारायणसुतश्रीरविदेवविरचिते नलोदय-काव्ये चतुर्थोल्लासः समाप्तः ॥ ४ ॥

No. 715.

नेमिदूतकाव्यम्—विक्रमः ।

आ०—प्राणित्राणप्रवणहृदयो बंधुवर्गं समग्रं
हित्वा भोगान्सह परिजनैरुग्रसेनात्मजां च ।
श्रीमान्नेमिर्विषयविमुखो मोक्षकामश्चकार
स्निग्धच्छायातरुषु वसतिं रामगिर्याश्रमेषु ॥ १ ॥

च०—तद्दुःखार्थं प्रवरकविना कालिदासेन काव्या-
दंत्यं पादं सुपदरचितान्मेघदूताद्गृहीत्वा ॥ २ ॥
श्रीमन्नेमेश्चरितविशदं सांगणस्यांगजन्मा
चक्रे काव्यं बुधजनमनःप्रीतये विक्रमाख्यः ॥ १२६ ॥

इति मेघदूतांत्यपादविरचितं नेमिदूताभिधानं काव्यं समाप्तम् ॥

No. 716.

## नैषधस्य टीका—लक्ष्मणः।

आ०—सर्गस्थित्युदितं सुवर्णघटितप्रासादलंकारिता-
मापन्नं कमनीयवृत्तरचितश्लोकं प्रकांडाकृतिम्।
कल्पोद्बोधकृदन्वयांचितपदं सद्वर्णनीयस्थितिं
श्रीवल्मीकभुवः प्रबंधमिव तं श्रीरामभद्रं भजे॥ १॥
श्रीपंक्तिरथपादाब्जरोलंबीकृतविग्रहम्।
पितरं रामकृष्णाख्यं नौमि विद्याविशारदम्॥ २॥
स्पर्धामभिनिवेशादुमया प्राप्तामुमासमाख्यां ताम्।
द्युनदीनिर्मलचित्तां मातरमेकां सतीं सदा वंदे॥ ३॥
आ पूर्वाचलमा च पश्चिमगिरेरुर्वीभृतां शेखर-
प्रोताधिष्ठितप्रांतमद्भुतवपुः श्रीलक्ष्मणाग्रांचितम्।
वंदे विष्णुपदाश्रयं दिनकरं स्वभ्रातरं सर्वदा
सत्कर्मप्रतिपादनार्थमुदितं प्रक्षिप्तदोषागमम्॥ ४॥
गणेशाय नमस्कृत्य पितृभ्यामग्रजन्मने।
करोमि नैषधव्याख्यामन्यादृष्टपथानुगाम्॥ ५॥
संति यद्यपि सद्व्याख्या बुधानां नैषधे शतम्।
तथाप्यमुष्या वैदग्धीं केचिद्विज्ञातुमीशते॥ ६॥

सर्गः १.

No. 725.

## पद्यतरंगिणी—सटीका—व्रजनाथः।

आ०टी०—गुरुचरणसरोजद्वंद्वमाधाय चित्ते
किमपि तदनुकंपालब्धबुद्धिप्रभावः।

इह सुललितभव्यान्योक्तिपद्यानि सम्यक्
परिकलनरहस्यान्यर्थतः सूचयामि ॥ १ ॥

अ°मू°—खद्योतो द्योतते तावद्यावन्नोदयते शशी ।
उदिते तु सहस्रांशौ न खद्योतो न चंद्रमाः ॥ १ ॥

च°मू°—धन्यः स ते विधाता धन्यो वंशः स यत्र जातोसि ।
जीवयसि मूर्छितमपि न जगत्प्राणदानेन ॥ १०२ ॥

इति पद्यतरंगिण्यां व्रजनाथकृतश्लोकसंग्रहे द्वादशस्तरंगः ॥२३॥

च°टी°—यस्तीक्ष्णांशुकुले बभूव विमले श्रीमान्धराधीश्वरः
पृथ्वीराज इति प्रभावमहितः प्रत्यर्थिजेता रणे ।
श्रीकूर्मान्वयभूषणं नरहरिप्रेमैकपात्रं श्रियो-
लीलासद्म गुणैकधाम सकलक्ष्मोणीशचूडामणिः ॥१॥

तद्वंशे सततावदातचरितः प्रौढप्रतापानल-
ज्वालाजालविदीपितारिनिवहः सच्छास्त्रनिष्णातधीः ।
देवब्राह्मणपूजकोऽतियशसा कुर्वन्सितं भूतलं
जातः श्रीजयसिंह इत्यभिधया ख्यातो धराधीश्वरः ॥ २ ॥

के नाभवन्नृपतयो बत विक्रमाद्याः
केनाप्यकारि नहि तेषु तुरंगमेधः ।
अस्मिन्युगे निखिलभूपतिसार्वभौम-
स्तद्यज्ञकृद्विजयते जयसिंह एकः ॥ ३ ॥

पारीक्षितोपि विदधे हयमेधमुच्चै-
स्तत्रापि शापमयमुत्तमपूरुषोपि ।
राजाधिराजजयसिंहनृपश्चकार
निर्विघ्नमेनमधुना भगवत्प्रसादात् ॥ ४ ॥

योऽदाद्दीनीपककुलेषु सुवर्णपूगा-
नंभःकणानिव नभःस्थितवारिवाहः ।

वेदोदितेन विधिना हयमेधमुच्चै-
श्चक्रे तथा क्रतुशतानि महाधनानि ॥ ५ ॥
आसन् पूर्वं मानसिंहादयो ये
भास्वद्वंश्याः क्षोणिपालाः कियंतः ।
चक्रुर्भूमिं भूमिपालान्वशे ते
श्रौते मार्गे नैव निष्ठामवापुः ॥ ६ ॥
राजाधिराजो जयसिंह एव
तद्वंशजः प्राक्तनपुण्यपुंजात् ।
संभावितो दक्षिणदिग्विजेंद्रैः
श्रद्धालुरासीच्छ्रुतिधर्म एव ॥ ७ ॥
पपाठ वेदं विदधेऽग्निहोत्रं
चकार यज्ञान्विविधान्सदैव ।
धनं ददौ ब्राह्मणपुंगवेभ्यो
ग्रामान् गजांश्चापि तुरंगमांश्च ॥ ८ ॥
बभौ स तस्य क्रतुराट् तदानीं
महेंद्रसंस्पर्धिसमृद्धिभाजः ।
अत्रामतश्चेत्र[त्र]कुलः स दैवा-
त्स्वर्णार्धिपार्श्वोऽथ भविष्यदेव ॥ ९ ॥
वेदव्यासतनुः पुराणमनने तर्कागमे गौतमो
वेदांतार्थविवेचने विधिसुतः काव्येषु काव्योऽपरः ।
शेषो व्याकरणे कलासुकुशलो गर्गस्तथा ज्यौतिषे
नानाशास्त्रविचक्षणो जयहरिः क्षोणीशमुख्योऽभवत् ॥ १० ॥
तस्मादजायत गुणैकनिधिर्वरेण्यो
विद्यानिधिर्विनयवारिधिरुद्धृतारिः ।

श्रीमाधवो लसदुमाधवमाधवाब्ज-
योनिष्वभेदमतिरद्भुतदानशक्तिः ॥ ११ ॥
काष्ठं कल्पतरुः सुमेरुरचलश्चिंतामणिः प्रस्तरः
कामं कामगवी पशुः सुरपतिर्वृद्धश्रवा गोवृषभित् ॥
चंद्रो हंत कलंककीलिततनुः क्षारान्वितः सागर-
स्तेनायं जगतीनिरुपमतमः श्रीमाधवः क्ष्माधवः ॥१२॥
यश्चोर्वीतलसार्वभौममुकुटालंकारहीरायितः
स्फूर्जद्दिव्ययशःसुधांशुविसरद्रोचिश्छटाभासुरः ।
मध्याह्नार्ककरप्रकर्षविजयिप्रोद्यत्प्रतापोदयो
दानोद्रेकतिरस्कृतामरतरुस्वर्धेनुचिंतामणिः ॥ १३ ॥
मूर्त्तो धर्म उदेयिवान्किमथवा निष्पारिजातोऽभव-
त्स्वर्गः किं सकलः कलानिधिरगात्कर्णोऽवतीर्णः किमु ।
पार्थोऽयं किमुपागतः पृथुरथो पृथ्वीवियोगातुरो
यं वीक्ष्येति निरंतरं कविमुखादर्वंति वाग्वीचयः ॥१४॥
युधिष्ठिरो भीमसेनस्तथैव यशसार्जुनः ।
नकुलातिक्रमी भाति सहदेवोऽच्युतो रणे ॥ १५ ॥
यं प्रोद्दंडबिलेशयेशविलसद्दोर्दंडचंडीभव-
त्कोदंडं रणमूर्ध्नि खंडपरशोराक्रम्य भासं स्थितम् ।
आलोक्याललसलोचनाः सरभसं नृत्यंति देवांगनाः
कंपंते हरयश्चलंति गिरयस्त्रस्यंति सर्वे रथः[वैऽरयः] ॥ १६ ॥
प्रोद्यत्कीर्त्तिवितानमथिडत[ मंडित ]नवब्रह्मांडभांडोदरे
यस्मिन्भूमिपतौ प्रशासति भुवं सौभाग्यभव्यायुषि ।
चांचल्यं चपलासु चंद्रवदनानेत्रांचले तीक्ष्णता
चंद्रे लक्ष्म करग्रहः परिणये लोकेषु नैवाभवत् ॥ १७ ॥

आवासो निधिसंपदां रणभुवि त्रासः प्रतिक्ष्माभृता-
मुल्लासः प्रतिभाजुषामतिमहान्व्यासः सभासंपदाम् ।
विन्यासः सुजनाशिषां प्रतिलवं रासः कुरंगीदृशां
विश्वासः प्रणयातमनां[यात्मनां] विजयते श्रीमाधवः क्ष्माधवः १८
कवीश्वराणामय[मथ] पंडितानां प्रकाशयंती विमलांतराणि ।
देशेष्वगम्येष्वपि संचरंती विभाति सिद्धेव यदीयकीर्त्तिः ॥१९॥
भूमंडले यद्यशसा विलिप्ते काका अभूवन्बकतुल्यभासः ।
किं चापणेऽज्ञायत गंधभेदात्कर्पूरकस्तूरिकयोर्विभेदः ॥ २० ॥
उष्णत्वमुच्चैर्वदतां कवीनां यस्य प्रतापे मतिमोह एव ।
यतो दधत्कंबलमद्रिदर्या वसन्प्रकंपं न जहाति शत्रुः ॥ २१ ॥
येनार्थिसार्थार्थितपूरणार्थमर्थे [र्थि] जलं चोभयमाददाने ।
सुवर्णशैलांबुनिधिस्वरूपनाशप्रसंगाद्ययतुः प्रकंपम् ॥ २२ ॥
शौर्ये पार्थ इवापरो वितरणे देवद्रुमो वाङ्मय-
व्यापारे सुरराड्गुरुर्वसुमतीरक्षासु विश्वंभरः ।
धर्मे धर्मसुतः कवित्वकलने काव्यः प्रसादे शिवः
सोयं कूर्मकुलैकभूषणमणिर्जीयाच्चिरं माधवः ॥ २३ ॥
यस्याच्छाच्छप्रविततयशोगीतबद्धप्रबंध-
प्रक्षिप्तांतःकरणविवशीभूतभास्वत्तनूनाम् ।
क्रीडंतीनां वनभुवि गले गोपसीमंतिनीनां
गुंजाहारः समजनि जवात्कोपि मुक्ताच्छहारः ॥ २४ ॥
शिरःकुसुमभूषणीकृतकलानिधिस्तारका-
च्छलात्कलितमौक्तिकाभरणभासुरा सर्वतः ।
विभाति वसुधापतेर्गगनमंदिरे चंद्रिका-
वपुश्चपललोचना विमलकीर्त्तिसीमंतिनी ॥ २५ ॥

कुंताभिप्रोतदंताधिकबलनिहतद्वेषिदंतावलौघ-
श्रिंतासंतानसंतापितरिपुवनिताभाग्यसौभाग्यहंता ।
श्रीरंता यस्य नित्यं निवसति विपदंताय हस्कार्णिकायां
सोनंताधीश्वरोऽयं प्रतपतु सुचिरं माधवः क्ष्माधवेशः ॥ २६ ॥
अस्मिन्भूवलये चिरस्य कति नो जाता धराधीश्वरा
येषां कीर्त्तिभरैरभूद्धवलितं भूमीतलं सर्वतः ।
यत्काचाभरणानि पंडितवधूस्तेषु [धूस्नेहेषु] मुक्ताफलं-
त्येतद्दानविधानकीर्त्तिरतुला यत्रैव दृष्टाद्भुता ॥ २७ ॥
यत्प्रतापोष्णकिरणप्रतप्तो विद्विषां गणः ।
शिशिरीकर्तुमात्मानमाश्रितः शिशिराचलम् ॥ २८ ॥
कुंदाभः स्वच्छचंद्रादपि समधिकभा वैरिवृंदावमंता-
मंदानंदानुभावो निजजनहृदयांभोजवृंदावनश्रीः ।
नित्यं यश्चारवंदासन [श्चारविंदासन]भुवनगतो
वाद्यवंदारुगीनः [ वाद्यवृंदोरुगीतः ]
स्वच्छंदं यस्य लोके विलसति नितरामद्भुतः कीर्तिपूरः ॥ २९ ॥
देवेंद्रद्विरदंति निर्जरसरित्पूरंति कुंदंत्यथो
मातंगेंद्ररदंति चारुचमरीवालंति फेनंति च ।
देवाधीशहयंति केतकलसत्पुष्पंति सर्पाधिपं-
त्यृक्षंत्यद्रिकुलेश्वरंति च सुधासारंति दुग्धंति च ॥ ३० ॥
कर्पूरंति हरंति मौक्तिकलसद्धारंति हीरंत्यथो
कैलासंति बिसंति मुग्धदशनज्योत्स्नंति हंसंति च ।
क्षीरोदंति हिमंति चंद्रकिरणग्रामंति रामंत्यपि
श्रीमन्माधवभूमहेंद्रमुकुटालंकारकीर्तिच्छटाः ॥ ३१ ॥
कालिंदीसलिलंति दुर्धरतमःपुंजंति मेद्यत्य[ मेघंत्य ]थो
नीलांभोजकुलंति गारुडमहारत्नंति भृंगंति च ।

काकोलंति पिकंति कज्जलमहाशैलंति दंतावलं-
त्येवं यस्य च विद्विषामपयशस्तोमाः कलंकंति च ॥ ३२ ॥
दानं दातुमिहोद्यतेत्र सततं यस्मिन्धराधीश्वरे
स्वर्णाद्रिर्निजदेहदारणभयात्रस्तः परं कंपते ।
देवाः स्वस्वनिवासनाशचकिताः शक्रादयो बिभ्यति
प्राज्यानंदसमुद्रसांद्रहृदया हृष्यंति चक्राह्वयाः ॥ ३३ ॥
अनुरक्तः सुहृद्वर्गो द्विषतो मलिनीकृताः ।
सितीकृतं जगत्सर्वं यदीययशसा भृशम् ॥ ३४ ॥
पूरयन्नर्थिनामर्थान्विदुषः परिपालयन् ।
विद्विषः संहरन्सर्वांश्चिरं जीयात्स भूपतिः ॥ ३५ ॥
तत्तुष्टयै व्रजनाथेन रम्या पद्यतरंगिणी ।
निबद्धा शोधनीयेयं सद्भिः सारानुरागिभिः॥ ३६ ॥
जयंति के वा न मनोज्ञरूपा वाङात्मदाद्याः खलपक्षिभूपाः ।
क्षीरांबुनोः सारविवेचने तु पुरस्क्रियंते किल राजहंसाः ॥३७॥
नंदाभ्रवसुशीतांशु १८०९मितेऽब्दे मासि पौषके ।
एकादश्यां रविदिने ग्रंथः संपूर्णतामगात् ॥
इति पद्यतरंगिण्यां नृपवंशवर्णनम् ॥

No. 742.

महिम्नः स्तोत्रस्य टीका—श्रीकृष्णनृपः ।

आ०—अत्र तावत्कश्चित्पुष्पदंतनामा श्रीमन्महादेवस्य गणः ईश्वरपूजानिमित्तं कस्मिंश्चिदधिष्ठाने आकाशमार्गेणागत्य उद्यानोपवनवाटिकायाः सर्वपुष्पाण्याहार्यांतरिक्षेणैवागच्छति । तदनु दिनानुदिनमेवं पुष्पाण्याददानस्य कापि पदपद्धतिः केनापि महता यत्नेनापि न दृश्यते । ततश्च कस्यापि महात्मनः उपदेशेन पुष्पवाटिकायां सर्वत्र आरामिकैः

शिवनिर्माल्यमाकीर्यत। ततोस्य शिवनिर्माल्योल्लंघनदोषेण पुष्पाण्यादाय गच्छतो गतेर्भंगः संजातः। ततश्चारामपालकैर्दृष्टो गृहीतो निबद्धश्च। मारणाय संजातराजवाक्ये तेन राजपुरुषानित्यूचे। यदहं राजवाक्यादवश्यं व्यापादनीयः परं यदि भवंतो मां संस्थाप्य ईश्वरदर्शनं कारापयत। ततोहमीश्वरं संस्तूय परलोकं साधयामीत्युक्ते तैश्च राजपुरुषैस्तदनुष्ठितम्। तेनापि कृतस्नाने(न) ईश्वरपुरतः स्तुतिरियं हरिहरयोरभेदेनाकारि। ततश्च स्तुत्यंते तेषां राजपुरुषाणां पश्यतामप्याकाशमार्गेण हरिहरसकाशं संप्राप्तश्चेति किंवदंती श्रूयते। ततःप्रभृति सर्वोयं लोक इमां स्तुतिं सादरं सविशेषां पठत्येव। महिम्न इति ॥

च०—इति श्रीकृष्णनृपविरचिता महिम्नः टीका समाप्ता ॥

N. 743.

मुन्कुदमहिमस्तवः—पुरुषोत्तमप्रसादः।

आ०—श्रीमुकुंदं जगद्योनिं गोपीकांतं रमापतिम्।
ब्रह्मेशानादिभिर्ध्येयं शास्त्रयोनिं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
अनंततां श्रीभगवन्महिम्नो
यतः श्रुतिः प्राह ततो न कोपि।
कात्स्न्र्येन वेत्तुं वदितुं च शक्तो
मुकुंद तेऽहं नम एव कुर्वे ॥ २ ॥

च०—श्रीमन्मुकुंदमहिमस्तवमेतमर्थ्यं
यः कृष्णपादकमले यदि रागमिच्छन्।
नित्यं पठेत्प्रयतमानस आदरेण
स श्रीमुकुंदकरुणामृतभाजनं स्यात् ॥ १ ॥

इति श्रीभगवद्वाद्याचार्यनियमानंदसंतत्याश्रयेण श्रीपुरुषोत्तमप्रसादेन विरचितः श्रीमन्मुकुंदमहिमाख्यस्तवः समाप्तः।

N. 748.

मेघदूतटीका—श्रीवत्सव्यासः ।

आ०—उपास्महे गणेशं तं सर्वविघ्नोपशांतये ।
यस्य प्रसादात्प्राप्यंते महिमादिविभूतयः ॥ १ ॥
कश्चित्कांतेति ॥

च०—इति श्रीकालिदासकृतौ मेघदूतकाव्ये श्रीवत्सव्यासकृता शिशुहितैषिणी टीका समाप्ता ॥

N. 756.

रघुवंशटीका—उदयाकरपण्डितः ।

आ०—यस्य भृंगावलिः कंठे वदनांभोजराजिते ।
भाति रुद्राक्षमालेव स वः पायाद्गणाधिपः ॥ १ ॥
कालिदासोक्तयः कुत्र व्याख्यातारो वयं क्व च ।
तदिदं मंददीपेन नाट्यवेद्यप्रकाशनम् ॥ २ ॥
तथापि क्रियतेऽस्माभिः पंजिका रघुवर्णने ।
टीकाविरहखेदार्त्तसाधुसार्थप्रवर्त्तने ॥ ३ ॥...

इति श्रीरघुकाव्ये कालिदासकृतौ पंडितोदयाकरविरचितं रघुकाव्यस्य प्रथमसर्गस्य विवरणं समाप्तम् ॥ १ ॥...

अपूर्ण ।

No. 760.

रघुवंशार्थदीपिका—हरिदासमिश्रः ।

आ०—श्रीमन्मदनगोपालं नत्वा तत्त्वार्थदायकम् ।
सर्वविघ्नापहर्तारं दातारं सर्वसंपदाम् ॥ १ ॥
विष्णुदासतनूजेन हरिदासेन धीमता ।
विरच्यते यथाबुद्धि रघुकाव्यार्थदीपिका ॥ २ ॥

च०—इति श्रीमन्महोदारसंतःकरणमिश्रविष्णुदासात्मजहरिदास-मिश्रकृतायां रघुकाव्यार्थप्रकाशिकायां दिलीपव्रतोपदेशो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

No. 764.

रसप्रदीपः सटीकः—प्रभाकरः ।

आ०—स्वबिंबमंबाकुचकुंभबिंबे विलोकमानं प्रतिबिंबमानम् ।
प्रचंडशुंडां परितः क्षिपंतं हेरंबमालंबनमाश्रयामः ॥
कलयतु कल्याणत्रयं रघुकुलतिलकः कुलोपास्यः ।
यस्य प्रसादलेशात्कपिभिरकूपारलंघनं विहितम् ॥
ग्रंथांतराद्विशेषो यः स्यादस्मिन्नसौ तु गुणगृह्यैः ।
अवधार्यतां रसज्ञैरज्ञैरितरैर्नरैर्मम किम् ॥

इह तावत्काव्यस्यानेकप्रयोजकत्वेपि रससंवेदनजन्यं सुखमेव मुख्यं प्रयोजनम् ॥

च०—विस्तरेण चेयं वृत्तिरस्माभिरलंकाररहस्ये प्रसाधितेत्युपरम्यत इति ॥

श्रीमत्पुरारिपुटभेदनवासपूतः
श्रीरामचंद्रपदसारसचंचरीकः ।
श्रीविश्वनाथविबुधप्रतिपन्नविद्यः
श्रीमान्प्रभाकर इमं व्यतनोत्प्रबंधम् ॥ १ ॥
भवतु कृरिरियं विदेहपुत्री-
परिवृढपादपयोजयोर्मदीया ।
कठिनविपिनभूमिरेणुखंड-
क्षपणपटुः सरसामृतोर्मिधारः ॥ २ ॥

व्योमाकूपारभूमीशगणे(य)खस्वत्सरे ।
एकोनविंशवर्षे वि[ण] प्रबंधोयं कृतो मया ॥
दोषापहारिरुचिरो विलोलरससंचितः कोपि ।
विलसतु रसप्रदीपो यावत्कल्पं जगत्त्रितये ॥

इति श्रीमर्दिंदुवृंदारकवृंदवंदनीयपादारविंदभूसुरपुरंदरगजङ्गुरुमहामहोपाध्यायभट्टमाधवतनूजनिप्रभाकरोन्नीते रसप्रदीपे व्यंजनानिरूपणो नाम तृतीयालोकः समाप्तः ॥ ॥

## No. 784.

विदग्धमुखमण्डनं सटीकम्—मू० धर्मदासः। टी० दुर्गदासः।

टी०—भा०—विघ्नौघद्विपमर्मभेदनलसत्कंठीरवं प्रोल्लस-
द्विघ्नेशांघ्रिसरोजयुग्ममरणं सौभाग्यसौरभ्यदम् ।
तल्लोभभ्रमणोत्सुकभ्रमरसद्वृंदोपगीतं मुहु-
र्वैदे युक्तिपरागराजितमतिर्प्राचुर्यकार्यन्वहम् ॥ १ ॥
नीरक्षीरविवेकिनः परममी हंसा जयंति क्षितां[ता-]
वाचामंति पयः पयः पुनिरिदं निंदंति नो निंदिताः ।
धिक् दुष्टान् परदोषदुष्टहृदयान् किंवाऽनया चिंतया
युक्तायुक्तविदस्त एव मम चेदालंबनं जाग्रति ॥ २ ॥
कणादिशास्त्रार्थचणाः संति यद्यपि वादिनः ।
गुणं तथापि कवयो जानंति कविसत्कृते(:) ॥ ३ ॥
यो ऽर्थः कथितः प्रथितो गुरुभिः श्रीभट्टदेवचंद्राख्यैः ।
उत्कंठितं स्वशक्त्या विरचयितुं मे मनस्तमेवार्थम् ॥ ४ ॥
यद्यत्पदं स्थगयते स च धर्मदास-
स्तत्तत्र को(पि) कलयेदिति दुर्गदासः ।

श्रीवासुदेवतनयो विनयी तनोति
मुग्धां विदग्धमुखमंडननव्यटीकाम् ॥ ५ ॥

ग्रंथकृद्ग्रंथादाविह शिष्टाचारपालनार्थं प्रवचनं जानन्नेव वस्तु काव्यमुखं प्रस्तौति ॥ सूत्रं ॥ सिद्धौषधानि भव—

च०—७७ इति च्युतदत्ताक्षरा जातिः ॥

इति दुर्गकविकृतायां विदग्धमुखमंडनस्य टीकायाम् ।
वर्गोऽजनिष्ट चतुर्थः क्लिष्टपरिच्छेदवान् परिच्छेदः ॥ १ ॥
समाप्तेयं विदग्धमुखमंडनटीका ॥

No. 815.

साहित्यरत्नाकरः—धर्मसुधीः ।

आ०—आलिंग्य गाढमुदरं पितुरर्धजाने-
रुत्संगवर्त्यवतु बालगजाननो वः ।
यत्कुंभयोर्गिरिसुताकुचपार्श्वभाजोः
स्तन्यं पिपासति गुहस्त्रिभिराननाब्जैः ॥ १ ॥
श्रेयो मे विदधातु शारदशशिश्रीभासुरा भासुरा-
हारासारनिरासकारिमधुरव्याहारिणी हारिणी ।
मुक्ताभूषणपोषणस्मितलवश्रीः साधुना साधुना
(ला)वण्येन निजेन निर्मितवती रंभारती भारती ॥ २ ॥
नमस्तमःकर्दमदुर्दमांबुधिप्रणष्टचेष्टाखिलजंतुसंततिम् ।
प्रसार्यमाणैः पटुदीर्घरश्मिभिर्जगत्त्रयीमुद्धरते विवस्वते ॥ ३ ॥
लक्ष्मीं वक्षसि तारहारवलये तस्याः प्रियं सोदरं
बिभ्रच्छुभ्रमणिं परं च नयने नाभौ च भद्रासनम् ।
ऊरुभ्रूगलनाभिरोमलतिकामिश्राणि पंचायुधा-
न्याश्लिष्यन् करपंकजैरवतु नः कश्चिन्महाकामुकः ॥ ४ ॥

अनंतमत्यंतविशुद्धविग्रहं
महच्चिदानंदमयं निरामयम् ।
अशेषवेदांतविचिंत्यवैभवं
प्रशस्तमस्ति प्रविभास्वरं स्वतः ॥ ५ ॥
तदव्ययं ज्योतिरनाद्यविद्यया
कृतं रजःसत्त्वतमोगुणाद्यया ।
प्रजापतिश्रीपतिपार्वतीपति-
प्रपंचरूपाणि मुहुः प्रपद्यते ॥ ६ ॥
तदेकदात्मन्यखिलं चराचरं
निधाय नारायणनामकं महः ।
फणींद्रपर्यंकजले पयोनिधौ
चिराय रेमे निजयोगनिद्रया ॥ ७ ॥
ततोऽस्य नाभीसरसः सरोरुहं
समुद्बभौ यस्य समस्तमंबरम् ।
वितन्वदिंदीवरशावविभ्रमं
दलांतरालेषु चिरं व्यलीयत ॥ ८ ॥
ततस्ततस्तामरसात्समुद्यत-
श्चतुर्मुखस्तद्रजसेव राजसः ।
जगत्सिसृक्षुर्जगदीशशासना-
त्समाधिसंपन्नमना मनागभूत् ॥ ९ ॥
अस्मात्समाधिसचिवान्मनसस्तदीयात्
पुत्रा मरीचिपुलहप्रमुखाः प्रसूताः ।
यत्पुत्रपौत्रतदपत्यपरंपराभि-
रापूरितोभवदजांडकटाहगर्भः ॥ १० ॥

तेष्वंगिरोमुनिवरादुदयं प्रपेदे
भास्वानिवोदयगिरेर्हरितो मुनींद्रः ।
दोषानुषंगरहितश्च नभोगमार्ग-
भ्रांतो निराकृततमाः शुचियोगदीप्तः ॥ ११ ॥
गोत्रे च तस्य समभूदभिजातवंशो
वाराणसीत्युपपदेन भुवि प्रसिद्धः ।
तत्राभवन्बुधवरास्त्रिपुरारिसोम-
यज्वादयः शुभवपुःश्रुतिशीलवृत्ताः ॥ १२ ॥
देवान् हविर्भिरतिथीनशनैश्च शिष्या-
न्विद्योपदेशविधया परितोषयद्भिः ।
वाराणसीविहितनित्यनिवासदीक्षै-
र्यैः पंडितैर्भरतखंडममंडि पुण्यैः ॥ १३ ॥
सर्वज्ञतः शमितकामरुषो गिरीशा-
च्छ्रीपार्वतीप्रियतमात्त्रिपुरारिनाम्नः ।
तस्माद्बुधाद्बहुमुखोद्गतवाग्विभूति-
र्धर्माह्वयस्समुदभून्महितः कुमारः ॥ १४ ॥
नागांबिकां शुभगुणां प्रतिगृह्य कन्या-
मेकां गृहाश्रममनिवासकृते चिरं यः ।
अन्यप्रतिग्रहभयो निगमागमानां
सत्संप्रदायमकरोदवनावखंडम् ॥ १५ ॥
शंभोर्यदीयशतरुद्रकृताभिषेक-
तोयैर्ललाटगलजाप[ताप]हरैः कपर्दे ।
गंगात्मना परिणतैर्दधिरेवसिक्ता
नूनं जटावलिलता शशिपुष्यशोभा ॥ १६ ॥

यः सप्तवारविहितैर्वर(दप्रसा)दा-
(त्प्रासाद)मंत्रसुपुरश्चरणैर्महेशात् ।
आसन्नमाङ्गरमगान्निजवंशजात-
विच्छेदशून्यविमलाखिलशास्त्रबोधम् ॥ १७ ॥
विधिवदनुष्ठितकर्मा धर्माख्यस्तुधीस्तुसंस्फुरद्धर्मा ।
जनयांबभूव तनयान्नारायणपर्वतेशरामाख्यान् ॥ १८ ॥
पदक्रमपदाक्षरक्रमजटाक्रमारोहणा-
वरोहविषमक्रमाक्रममुखावधानाधुनिम् [नाध्वनि] ।
परिक्रमणचक्रवर्त्यभिधयाष्टदिग्यूढया
चचार बहुशः क्षितौ द्विजरथेन नारायणः ॥ १९ ॥
जित्वा रामावधानिप्रमुखमुरुमरुद्वेगवद्वेदचर्चा-
गोष्ठ्या नारायणार्यः सदसि बुधशतैः श्राव्यमानावदानः ।
संतुष्टाद्धर्मभूपादलभत शिबिकां चामरच्छत्रपूर्वं
गर्वाखर्वावधानीश्वरसरभघटागंडभेरुंडचिह्नम् ॥ २० ॥

तस्यानुजः पर्वतनाथसूरि-
रासीदशेषागमपारदृश्वा ।
ऐकात्म्यलीलायितमादिमानां
षड्दर्शनीजन्मकृतां मुनीनाम् ॥ २१ ॥

एकं कोपि सुदर्शनं भ्रमकरं पाणौ ललाटे दधौ
कश्चित्कामविघातकं पदतले कश्चिच्छिवक्षोभकम् ।
निःशेषभ्रमभंजिकां शिवकरीं कामप्रदां पर्वता-
धीशार्यः समदर्शयद्रसनया षड्दर्शनीमद्भुतम् ॥ २२ ॥
वाग्मित्वद्युतिभुद्धिविष्णुभजनाभीष्टार्थविभ्राणनै-
स्तस्मिन्विस्मयमावहत्यहिपतौ नित्यैकता वारिता ।

द्वित्वं पुष्पवतोः कृशानुषु गतं त्रित्वं चतुष्टं चिरा-
दुत्सन्नं सनकादिषु प्रशमितं पंचत्वमिंद्रद्रुषु ॥ २३ ॥
येन स्वैरमभाणि पाणिनिमतं प्राणादि काणादवाग्-
गुंफे स्पष्टमघट्टि भट्टगुरुवागुद्दीकिते कुट्टिमे ।
निःशंकं निरटंकि शंकरमतं चाक्षोदि चाक्षांघ्रिवाग्-
ध्वन्यध्वन्युदलास्यखंडि निखिला पाखंडखंडाटवी ॥ २४ ॥
यो वादेन जनार्दनाह्वयबुधं मध्येविपश्चित्सभं
जित्वाऽवैदत वादिकेसरिपदं प्रौढं तदीयं स्वयम् ।
मायावादिभयंकराख्यविरुदादस्यूर्जितादर्जितां
किं चोदंचयति स्म कीर्त्तिमतुलां प्रख्यापयन्वैष्णवम् ॥ २५ ॥
आटोपोद्भटनाट्यधूर्जटिजटाकोटीरकोटीनट-
द्गंगातुंगतरंगरिंगणभरप्रस्पर्धिवाग्वैभवः ।
सोयं (स्व)प्रतिभादृषन्निकषणप्रोद्दामषट्दर्शनी-
रत्नस्नङ्मयकंधरो यदनुजो रामाह्वयः पंडितः ॥ २६ ॥
तस्मात्पर्वतनाथसूरिजलधेः श्रीपल्लमांबावियः-
द्गंगासंगजुषो लसद्गुणमणेर्लब्धोदयश्चंद्रवत् ।
सोयं धर्मसुधीर्गवां विलसितैः कर्तुं रसालंक्रिया-
संस्फूर्त्तिं समुदंचयेयमधुना साहित्यरत्नाकरम् ॥ २७ ॥

च०—इति श्रीमन्निभुवनपवित्रहरितगोत्रावतंसवाराणसीवंशपद्माकरभानुना पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीणश्रीमहोपाध्यायपर्वतनाथपंडितमल्लेश्वरसूर्यसूनुना श्रीपल्लमांबागर्भरत्नाकरपारिजातेन निर्मलाचारपूरितेन चतुर्दशविद्यास्थानसिद्धांतरहस्यविज्ञानवता श्रीधर्मसंज्ञावता विरचिते श्रीमद्रघुकुलतिलकगुणगणमणिधाम्नि साहित्यरत्नाकरनामालंकारशास्त्रे रसनिरूपणं नाम दशमस्तरंगः ॥ १० ॥

आस्थामंदिरमिंदिराप्रणयिनो देवस्य रामात्मन-
स्त्वंगत्तुङ्गतरङ्गरिंगणभरैरंगीकृताडंबरः ।
तादृङ्निर्मलधर्मसूरिकविताकल्लोलिनीवेल्लनैः
पूर्णः कर्णमनोहरो विहरते साहित्यरत्नाकरः ॥ १ ॥

प्राचीनानुभवप्रवृद्धविहितग्रंथानुसंधायिना
सोयं साहसिकेन संप्रति मया नूत्नः प्रबंधः कृतः ।
कः स्तुष्येदमुनाधुनात्यसुलभो बोद्धा च निर्मत्सरः
सर्वज्ञो गतमत्सरोस्ति हि रमारामः स संतुष्यतु ॥ २ ॥

भो मातः कविते हितं मम वचः किंचित्समाकर्णय
श्रीमद्रामगुणस्तवामृतवतो मर्त्यस्तुतिं मा कृथाः ।
कस्तूरीघनसारचंदनरसन्यासोत्सवास्वादुवि-
त्को बीभीत्सवसासृपूयपिशितालेपाभिलाषी भवेत् ॥३॥

संजातो हरितान्वये महतपः [ऽमलतपाः] श्रीपर्वतेशः सुधीः
षण्णां दर्शनकारिणां सुमनसामैकात्म्यलीलाकृतिः ।
धर्माख्येन मनीषिणा विरचितस्तत्सूनुना तादृशा
सोयं यावदिलातलं विजयतां साहित्यरत्नाकरः ॥ ४ ॥

संपूर्णश्चायं ग्रंथः ॥

No. 838.

संगीतसारोद्धारः—कीकराजः ।

आ°—आनंदाब्धिमनेकजन्मसुकृतप्राप्तैकलभ्यं मुनिं
प्रोद्यन्मानसराजहंसमनघं वैकुंठकंठीरवम् ।
ब्रह्मेंद्रादिसुरार्चितांघ्रियुगलं सद्भक्तिचिंतामणिं
नाविंदं कलवेणुवादनपरं दिव्यांगरागं भजे ॥ १ ॥

आसीदुंबदुदारधीरचरितः श्रीमान्कपोलान्वये
साधु(:) सज्जनसंज्ञकः कृतिजनप्रोद्गीयमानोदयः ।
उद्भूता विविधप्रदानजलधेरापूर्य भूमंडलं
प्राप्ता विष्णुपदं विभाति भुवने यत्कीर्त्तिभागीरथी ॥ २ ॥
तदात्मजनिरंजसा विबुधगीतकीर्त्तिः सदा
क्षितीश्वरगणार्चितो जगति कीकराजः कृती ।
परस्परजिगीषया वसति यत्र विद्वाचय-
श्चतुर्भुजपरायणो जयति शारदानंदनः ॥ ३ ॥
यशोदयांकिततनुः सत्यासक्तमनाः सदा ।
सुदर्शनप्रियः कीकराजः कृष्णांशसंभवः ॥ ४ ॥
भरतकश्यपदत्तिलयाष्टिका-
र्जुनसमीरणतुंबुरुनारदाः ।
मुनिमतंगविशाखिलकंबलां
श्वरतप[कंबलाश्यवन]कोहलराहलरावणाः ॥ ५ ॥
व्याख्यातारो भारतीये ये चान्ये लोल्लटादयः ।
अगाधबोधमंथेन तेषां मतपयोनिधिम् ॥ ६ ॥
सम्यगालोड्य कृतिना सज्जनानन्ददायिनी ।
कीकराजेन संगीतसारोद्धारो विधीयते ॥ ७ ॥

च०—१७० इति श्रीश्रीमत्कपोलवंशावतंसमधुश्रीसज्जनात्मज-सकलविद्याविशारदमहनीयचरितमहायशश्शारदानंदकीकराजविरचिते संगीतसारोद्धारे नृत्यप्रकरणं सप्तमं समाप्तम् ॥

No. 869.

वृत्तरत्नाकरः सटीकः—मू०केदारभट्टः । टी०सुल्हणः ।

टी०आ०—श्रीकंठप्रभया युतं रुचिरया प्रोद्भासितं गंगया
नानावक्त्रविराजितं शशिकलापीडोच्छ्रयालंकृतम् ।

आर्योपेतमुपस्थिताखिलगणस्रक्पूजितं सर्वदा
छंदःशास्त्रमिवेश्वरस्य जयति त्रैलोक्यवंद्यं वपुः ॥ १ ॥
कृष्णात्रेयस्य गोत्रे समजनि पुरा दाक्षिणात्याग्रणीयो
वेलादित्याभिधानः सुकविरभवद्भास्करस्तस्य सूनुः ।
तत्पुत्रः सुल्हणाख्यः सुललितपदां वृत्तरत्नाकराख्य-
छंदोवृत्तिं स चक्रे सुकविहृदयानंदिनीनामधेयाम् ॥ २ ॥

च०—सद्वृत्तरत्नाकरनामधेयशास्त्रस्य वृत्तावधिकार एषः ।
प्रस्तारमुख्योऽत्र तु सुल्हणाख्यविनिर्मितायामजनिष्ट षष्ठः ॥ १
प्रमादादौत्सुक्यात्क्वचिदनवबोधेन यदि वा
ममास्यां वृत्तौ ( यत् ) सहृदयजनाः कोमलमतेः ।
अवद्यं चेत्किंचिद्भवति भवतामंजलिरयं
प्रसादं कृत्वा तत्प्रगुणमतिभिः शोध्यमखिलम् ॥ २ ॥
यावच्चंद्रमसश्छलेन विलसद्दीपप्रदीपांचिते
रम्येऽनुक्षपमंतरिक्षफलके बद्धोत्सवं खेलति ।
तारासारदुरोदरेण निखिलं दिक्कामि(नीमंडलं)
जीयात्तावदियं मनोहरपदा वृत्तिः प्रसादात्सताम् ॥ ३ ॥

इति श्री०

No. 887.

गणकमण्डनम्—नन्दिकेश्वरः ।

आ०—नत्वा दुर्गां गणेशं च श्रीमद्वेदांगरायजः ।
नंदिकेश्वरसंज्ञोहं वक्ष्ये गणकमंडनम् ॥ १ ॥

च०—श्रीमद्गूर्जरदेशेऽस्ति विप्रवृंदविभूषितम् ।
श्रीस्थंलाख्यं पुरं रम्यं पुरुहूतपुरोपमम् ॥ १२ ॥

तत्रासीच्छ्रुतिशास्त्रज्ञो रत्नभट्टाह्वयो द्विजः ।
तज्जः श्रीतिगलाभट्टः सर्वविद्यामहोदधिः ॥ १३ ॥
तत्पुत्रोमालजित्संज्ञो वेदवेदांगपारगः ।
येन वेदांगरायेति प्राप्तं दिल्लीश्वरात्पदम् ॥ १४ ॥
पितृभक्तिरक्षप्राज्ञस्तत्सूनुर्नंदिकेश्वरः ।
( सतां ) प्रीत्यै व्यधाद्ग्रथममुं गणकमंडनम् ॥ १५ ॥
ज्योतिर्निबंधमखिलं च तथा मुहूर्त्त-
चिंतामणिं गणकभूषणरत्नमाला[ ले ] ।
ज्योतिर्विदाभरणसज्जनवल्लभाख्यै [ ख्ये ]
दृष्ट्वा त्रिविक्रमशतादि मयेदमुक्तम् ॥ १६ ॥

इति श्रीगणकमंडने गणितप्रकरणांतमष्टमोऽध्यायः ॥

इति पदवाक्यप्रमाणज्ञभट्टश्रीरत्ना तत्पुत्रभट्टतिगला तस्मात्प्रजा(त) वेदांगरायस्तत्पुत्रेण नंदिकेश्वरेण बालविनोदनाय गणकमंडनसंज्ञो ग्रंथो विरचितः संपूर्णतां प्राप्तः ॥

No. 889.

गिरिधरानन्दः—वेदाङ्गरायः ।

आ०—नत्वा श्रीभुवनेश्वरीं गणपतिं विष्णुं च रुद्रं द्विजान्नूनं
ग्रंथपयोनिधीन् दृढधिया निर्मथ्य धीवृद्धिदम् ।
ग्रंथं गौडकुलोद्भवस्य नृपतेरानंदसिद्धिप्रदं
वक्ष्ये बालविनोदनाय विमलं वेदांगराजाह्वयः ॥ १ ॥
सृष्टा ये चतुराननेन च नृपास्ते राजपुत्रादयः
शूरा धर्मरताः स्वधर्मनिपुणाः पूर्वादिदेशस्थिताः ।
वर्षैस्तैः कतिभिर्बलोत्कटभटैर्मध्यप्रदेशोद्भवं
धात्र्या(ः)प्रीतिपरैर्विभज्य सकलं स्थानं स्वकीयं कृतम् ॥ २ ॥

तेषां ये गौडदेशीया राजपुत्रा यशस्विनः ।
भजमेरपदं तैस्तु गृहीतं पुण्यभूमिजम् ॥ ३ ॥
गौडा नृपेंद्रा द्विजदेवभक्ता अरातिचक्राक्रमणेऽतिदक्षाः ।
लोकानुरूपाः सुतरां सुरूपास्तुरंगहेमांबरकुंजराढ्याः ॥ ४॥
तत्रासीच्छ्रुतिशास्त्रमार्गनिपुणो धीरोतिशूराग्रणी-
र्येशोजित्ति नृपोत्तमः सकलजिद्वीर्येण भूभृत्पतिः ।
गांभीर्येण सरित्पतिर्धनपतिर्लक्ष्म्या गुणैः स्वर्पतिः
कांत्या रात्रिपतिर्धिया दृढगतिः सद्विद्यया वाक्पतिः ॥५॥
तत्सूनुर्द्विजदेवभक्तनिरतो भूपानुकंपान्वितो
योगाजीति नृपो ह्यभूत्सुमतिमान् योगींद्रसेवापरः ।
शूरः साहसिको रणांगणरतो दानेतिदक्षः सदा
नूनं सर्वजनप्रियोऽतिचतुरः सौजन्यरत्नाकरः ॥ ६ ॥
तस्यात्मजो धर्मरतोतिवीरो
गोपालदासो नृपतेर्बभूव ।
दील्लीश्वराद्येन च नामधेयं
मांधातृराजेंद्र इति प्रलब्धम् ॥ ७ ॥
सोयं पंडितमंडितोतिनिपुणो देवद्विजाचारितः
स्वाचारेण मुनीश्वरो गुणनिधिः कारुण्यधाराधरः ।
वेदाज्ञापरिपालको दृढमतिर्मांधातृनामा नृपो
येनेदं प्रकटीकृतं हरिपदं श्रीकीर्तिवह्न्याः फलम् ॥ ८ ॥
शिवेन सार्धं हि सदा यथेश्वरी
शुभावहा सिंधुसुता च विष्णुना ।
तथैव मांधातृनृपेण सत्कुला
सदा कुमारीत्यभिधा पतिव्रता ॥ ९ ॥

सा पट्टराज्ञी खलु षट् तनूजान्
सौभाग्यसिंधून् सुषुवे च तस्मात् ।
स्वशक्तिसंपन्नमहाप्रभावान्
प्रायः पुमर्थानिव मूर्त्तिभाजः ॥ १० ॥
तत्रात्मजो ज्येष्ठतमोऽतिशूरो
दाक्षिण्यसिंधुर्गुरुदेवभक्तः ।
अखर्वगर्वः परगर्वहंता
विष्णुप्रियोऽभूद्बलिरामनामा ॥ ११ ॥
तस्माल्लघुः सत्यपरः सहिष्णुः
पदाभिषिक्तो नृपतिर्वदान्यः ।
राजात्मजश्रीरमणीसुखाढ्यः
स्याद्राजते विट्ठलदासभूपः ॥ १२ ॥
द्विजहरिहरभक्तो युद्धकार्येतिशक्तो
धनगजहययुक्तो विट्ठलेशाल्लघुर्यः ।
ननु गिरिधरदासो भूमिपः सत्यवक्ता
परिजनसुखतुष्टः शोभते चातिहृष्टः ॥ १३ ॥
वैरिवर्गविजयस्ततो लघुः
ख्यातिमान् विजयरामसंज्ञिकः ।
बंदिवृंदधनदो विराजते
संकटेपि न च खेदमेत्यसौ ॥ १४ ॥
सत्कर्मधर्मनिरतोऽतितरां प्रवीण-
स्तस्माल्लघुः सकलसौख्ययुतो वदान्यः ।
सत्यप्रियः स च मनोहरदासभूपः
संशोभते सकलवित्खलु धर्मरूपः ॥ १५ ॥

तस्माल्लधीयान् द्विजदेवभक्तः
प्रद्युम्नसंज्ञो नृपतिः सुरूपः ।
सौख्यान्वितः सर्वजनप्रियोऽसौ
स्याद्राजमानेन विराजमानः ॥ १६ ॥

श्रीमन्मांधातृभूपात्सकलगुणयुताश्चान्यदारोद्भवा ये
पुत्रास्तेषां मुकुंदो गुरुरतिनिपुणः श्रीमुरारिस्ततोऽन्यः ।
स्तदन्यो[तस्मादन्यो]विहारी धनजनसहितो रामसिंहस्ततः स्या-
त्सूनुं श्रीभावसिंहस्तदनु दृढतरो विष्णुसेवापरश्च ॥ १७ ॥

देवर्षिभक्तो ह्य[र]णछोडरामो
भीष्मस्ततो भीष्मपराक्रमः सः ।
श्रीवीरभद्रोतितरां हि वीर-
श्चाष्टौ सुताश्चैव मतिप्रगल्भाः ॥ १८ ॥

भूरोतिधीरः सुतरां वदान्यो
धर्मप्रियः श्रीबलिरामसूनुः ।
श्रीमद्रमोमाचरणेषु रक्तो
जीयात्सदासौ शिवराममामा ॥ १९ ॥

जातः श्रीविट्ठलेंद्रो नरपतिविदितश्चानिरुद्धाभिधानः
भूरो येनातिवीर्यं स्वभुजबलवशात्संनिरुद्धं रिपूणाम् ।
तद्वच्चान्योऽर्जुनाख्यो विजितरतिपतिर्देहकांत्यातिधीरो
दानैः श्रीकर्णतुल्योऽर्जुनसमबलवान्निर्मलः स्याद्यशोभिः॥ २०॥

सुकृतकृत्परतापहरो लघु-
र्हरियशाख्य इति प्रबलस्ततः ।
तदनु धीरतरो ननु भीमजि-
त्सुजनपूजनशुद्धतनुः सदा ॥ २१ ॥

जातः शिवप्रसादेन श्रीमद्गिरिधरेश्वरात् ।
धर्मकर्मान्वितः शूरः पुत्रो हरिजनाह्वयः ॥ २२ ॥
श्रीमन्मुकुंदजो भाति ज्यायानुदयभानुकः ।
कनिष्ठो हरिभानुश्च कुलोद्योतकरौ च तौ ॥ २३ ॥

अन्येपि मांधातृनृपस्य वंशे
पुत्राः प्रपौत्रा बहुशश्च शूराः ।
धर्मप्रियाः संति चिरायुषस्ते
भूयासुरित्थं खलु भाविनश्च ॥ २४ ॥

यद्दोर्दंडप्रयुक्तोऽरिकुलगजघटाकुंभभित्खड्गभागः
पीत्वा रक्तं समंताद्भ्रमति बहुतरं कीर्तिकर्पूरमेव ।
तस्य श्रीगौडभूपप्रबलगिरिधरस्याज्ञया चारु कुर्वे
ग्रंथं सत्संहिताभिः कलितगिरिधरानंदनामानमिष्टम् ॥ २५ ॥

इति श्री० श्रीमद्गिरिधरानंदे नानामुनिमतान्विते ।
कुलवर्णनसंज्ञोयमध्यायः प्रथमोभवत् ॥ १ ॥

च०—७१ ॥ 'इति संक्षेपेण स्त्रीजातकम् ॥

आसीद्गुर्जरदेशमंडलमणिः श्रीवत्सगोत्रोद्भवः
श्रौतस्मार्तविचारसारचतुरस्त्वौदीच्यचूडामणिः ।
वेदांताखिलशास्त्रवासरमणिः श्रीश्रीस्थलाख्ये पुरे
रत्नाभट्ट इति प्रसिद्धमहिमा सद्धर्मरक्षामणिः ॥ ७२ ॥

तत्सूनुः कवितालतासुरतरुः साहित्यवारांनिधि-
र्मीमांसाप्रखरार्थपंकजवने भासांनिधिः प्रोद्गतः ।
भट्टः श्रीतिगलाभिधो गुणनिधिः श्रीयज्ञविद्यायुतः
स्वच्छाचारकुमुत्सु शीतकिरणः प्राचां विधाने विधिः ॥ ७३ ॥

तत्पुत्रः क्षत्रवंशाखिलनृपनिवहाभ्यर्चितः स्वच्छपादो
नाम श्रीमालजीति स्फुरदखिलगुणं प्राहुरार्याः प्रवर्याः ।

यं दिल्लीनायकोऽयं व्यरचत विबुधोद्दामवेदांगरायं
सोयं गौडेंद्रभूपंप्रवरगिरिधरस्याज्ञयामुं चकार ॥ ७४ ॥
वृद्धा ये लघवो हि यत्र निपुणास्तान्वच्मि नत्वादरात्
क्षंतव्यं मम तैर्मया यदधुना न्यूनाधिकं कीर्त्तितम् ।
नानानंदभरैः सुकाव्यकुशलैः सुज्ञैर्गुणज्ञैर्धिया
यत्किंचिद्भ्रमतस्तथात्र पतितं शोध्यं महद्भिस्तु तत् ॥ ७५ ॥
इति० श्रीमद्गिरिधरानंदे नानासुनिमित्तान्विते ।
जातकाद्योयमध्यायो ग्रंथोऽपि पूर्णतां गतः ॥

## No. 917.

### ताजिककौस्तुभः—बालकृष्णः ।

आ०—ध्यात्वा तत्सपयःपयःप्रदनिभं विंध्याद्रिसंस्थं महो
यश्चासीत्सकलागमार्थकलनः श्रीरामजित्पंडितः ।
तद्वंशोद्भवभट्टयादवसुतः श्रीबालकृष्णाभिधः
कुर्वे ताजिककौस्तुभं सुललितं विद्वद्धृदाभूषणम् ॥ १ ॥
सत्ये विधिः शास्त्रमधान्न(वै) मुधा
त्रेतायुगे यन्मुनिबादरायणः ।
यद्वापरे गर्गकृतं यथाऽभव-
त्तिष्ये तथा ताजिकशास्त्रजं फलम् ॥ २ ॥

च०—या ताप्युत्तरतीरसंश्रयवती ख्याता प्रकाशा पुरी
यश्चासीदिह याज्ञवल्क्यतिलकः श्रीरामजित्पंडितः ।
षट्शास्त्राध्ययनाधिराट् समभवन्नारायणस्तत्सुत-
स्तत्सूनुर्नयवेदवित्समभवद्यो रामकृष्णाभिधः ॥ १९ ॥
तदंगजो यादवभट्टनामा
नानागमार्थाकलितो बभूव ।

साहित्यपीयूषसुपोषितांग-
श्चित्रप्रकाशो जगति प्रसिद्धः ॥ १६ ॥
इह यादवभट्टजातजन्मा
कृतजंबूसर आलयस्ततान ।
स हि ताजिककौस्तुभाभिधानं
कमनीयं भुवि बालकृष्णभट्टः ॥ १७ ॥

श्रीनारायणशंकरस्तवनके स्तोत्रं शिवायास्ततो
यंत्रोद्धारयुतं महागणपतेः स्तोत्रं त्रिवेण्यास्ततः ।
योगिन्यष्टदशाक्रमश्च तरणेः संक्रांतिजो निर्णयः
पञ्चया यस्य विराजते कृतिरियं पांडित्यचिंतामणिः ॥ १८ ॥

एनं नरस्ताजिककौस्तुभं यः
कंठे विदध्यात्स मनीषिमान्यः ।
सर्वसहामंडलमंडनाय
भवेन्नरेशाग्रगजाश्ववित्तः ॥ १९ ॥
नात्यर्थ्यते चंद्रिकायां चकोरा-
श्चंद्रेणार्थो कल्पपुष्पैर्न भृंगाः ।
तद्वत्स्यादस्मिन्गुणोत्कर्षलेशः
कश्चिन्नूनं पंडिताः संतु सक्ताः ॥ २० ॥
यादृशो मम मतेः परिपाक-
स्तन्निदानवशतोऽयमकारि ।
शोधनं त्विह बुधा यदशुद्धं
प्रार्थनां सफलयंतु ममैनाम् ॥ २१ ॥

इति श्रीमद्भट्टयादवात्मजबालकृष्णभट्टविरचितस्ताजिककौस्तुभः समाप्तिमगमत् ॥

## No. 939.

### प्रश्नरत्नम्—नन्दराममिश्रः ।

आ०—यमक्षरं ब्रह्म वदंति विज्ञा
सिद्धास्तुरीयं यमकर्तृ सांख्याः ।
तं सत्यमानंदनिधिं स्मरामि
श्रीनंदसूनुं श्रुतिभिर्विमृष्यम् ॥ १ ॥
ज्योतिःशास्त्रे पंच शाखाप्रतानाः
सत्यस्तेषां यश्चमत्कारकारी ।
श्रीरुद्रोक्तः केरलिस्तं तु सम्यक्
जानातीशस्तत्प्रसादाज्जनोऽन्यः ॥ २ ॥
ज्ञात्वा किंचित्तत्र कुर्वे प्रबंधं
श्रीगोपालप्रेरणात्प्रश्नरत्नम् ।
स्वर्णैर्वृत्तैर्भातु कंठे बुधानां
नित्यं भूमीपालविद्वत्सभासु ॥ ३ ॥
यद्यपि बहुप्रबंधाः शुक्लपटैः पंडितंमन्यैः ।
रचितास्ते न हि रम्या अतो मयायं समासतः क्रियते ॥ ४ ॥
श्रीमच्छिवेनोक्तमिदं रहस्यं तत्त्वं परं ये श्रुतितत्त्वहीनाः ।
बौद्धादयो वा यवनादयो वा तेभ्यो न दद्याद्यदि धर्मकामः ॥५॥

च०—सिद्धाष्टचंद्रवर्षेऽधियुजः सितपक्षसप्तमगम् ।
पूर्त्तिमगाद्ग्रंथोऽयं पूगाब्धिद्विपमितैर्वृत्तैः ॥ ५४८ ॥

इति मिश्रनंदरामकृतं केरलिशास्त्रे प्रश्नरत्नं नाम समाप्तम् ।

## No. 945.

### प्रश्नसुधाकरः—लालमणिः ।

आ०—सिंदूरारक्तशुंडं सकलबुधजनानन्दकन्दं प्रचण्डं
माद्यन्मातंगवक्त्रं प्रकटकटलसद्दानपूराभिरामम् ।

कामं भृंगीगनाभिर्विरचितसरसोद्गीतसंशोभिगंडं
प्रत्यूहध्वांतधारातरुणिमतरणिं वक्रतुंडं नमामि ॥ १ ॥
ज्ञानप्रदीपादथ प्रभ्रदीपात्संवित्प्रकाशादथ विष्णुतन्त्रात् ।
आदाय सारं मिहिरादिशास्त्राद्ब्रवीम्यहं प्रभ्रसुधाकराख्यम् ॥२॥

च०—मज्जद्वीर्वाणकन्याकुचकलशतटापातसंचूर्णितांभाः
संभोगासक्तरंभाद्यमरपुरवधूनव्यजंभारिकर्त्री ।
प्रौढाहंभावभाजामपि सकलनृणां हंत दंभादिशत्रु-
च्छेदस्वच्छांबुपूरा विलसति भुवने सा त्रिवेणीकृपाणी ॥२८॥
यत्संपर्कात्प्रयागः समजनि सहसा तीर्थराजाभिधानो
यस्मिन्पद्मासनोपि प्रतिदिनमकरोदश्वमेधीयदीक्षाम् ।
यस्मिन्श्यग्रोधवृक्षः प्रलयजलनिधिस्थायिशय्या मुरारे-
र्वेदो यस्यैव गाथां मथयति सहसा मुक्तितात्पर्यवक्त्रीम् ॥२९॥
तस्मात्तीर्थाधिराजात्सकलवसुमतीस्वर्गसोपानमार्गा-
द्याम्ये भागेऽथ विंध्याभिधधरणिधरादुत्तरस्मिन्प्रदेशे ।
आस्तेऽलर्काभिधानं नगरमतिलसत्सूर्यकन्यासमीर-
स्फारोन्मीलद्विलासं सकलवसुमतीमंडनीभूतलोकम् ॥ ३० ॥
ज्योतिर्विद्याविलासप्रणयपटुमतिर्भूमिदेवावतंस-
स्तत्राभूत्कोपि तत्त्वं समधिगतमथो येन वाग्देवतायाः ।
गंगारामाभिधानः सकलनृपसभामौलिमंदारवल्ली-
मालानिर्यन्मरंदव्यतिकररचितापूर्वपद्यादिपूजः ॥ ३१ ॥
क्षीराम्भोधेः कलावानिव विमलयशाः प्रादुरासीत्तदीयः
सूनुः सर्वानवद्याकृतिरचितजगद्रामनामा मनीषी ।
यस्य स्फारैश्चरित्रैरिदमजनि जगत्कौतुकोत्तानिताक्षं
यद्वाचा पूर्णकामाः कथमिव कथयंत्वर्थिनः काकुवाचम् ॥३२॥

कृष्णाराधनलब्धबुद्धिविभवप्रख्यातकीर्तेः सुधीः
श्रीमल्लालमणिर्बभूव तनयस्तेनापि कौतूहलात् ।
यत्प्राचां वचनप्रपंचरचनामालंब्य भव्योक्तिभिः
प्रश्नग्रंथविदां मुदे विरचितः श्रीप्रश्नसौधाकरः ॥ ३३ ॥

इति श्रीज्योतिर्विज्ञगद्रामात्मजज्योतिर्विल्लालमणिकृते प्रश्नसुधाकरे उत्पाताध्यायः संपूर्णः ।

No. 974.

यन्त्रचिन्तामणिः—चक्रधरः ।

आ०—नत्वा भवानीं प्रमथाधिनाथं रविं गुरोरंघ्रिरविंदयुग्मम् ।
यंत्रं च वक्ष्ये गणितानपेक्षं यथाशुबोधः समयादिकानाम् ॥१॥

च०—आसीदमजराजवंदितपदः श्रीवामनो विश्रुतो
ज्योतिःशास्त्रमहार्णवामृतकरः तत्सूक्तिरत्नाकरः ।
तत्सूनुः क्षितिपालमौलिविलसद्रत्नं महज्ञाग्रणी-
श्चक्रे चक्रधरः कृती सविवृतिं सद्यंत्रचिंतामणिम् ॥ २६ ॥

इति यंत्रचिंतामणौ प्रकीर्णाधिकारश्चतुर्थः ॥ ४ ॥

No. 975.

यन्त्रप्रकाशः सटीकः—मू० टी० रामचन्द्रः ।

आ०—शंभोः पदांभोजयुगं प्रणम्य
स्पष्टार्थतां गूढपदानि नेतुम् ।
यंत्रप्रकाशस्य निजाहितस्य
करोति टीकां कविरामचंद्रः ॥ १ ॥
विघ्नोपशमनाय विघ्नराजं प्रणमति ।
व्याकोशनाय मतिकैरवकोरकाणां
विघ्नांधकारपटलीदलनाय पुंसाम् ।

नानामनोरथचकोरकुलस्य पूर्त्यै
बिभ्रज्जयत्यमृतरश्मिकलां गणेशः॥ १ ॥

व्याकोशनाय फुल्लत्वकरणाय कैरवं कुमुदं…

अथ स्वेष्टदेवते उमामहेशौ सकलवांछितार्थसिद्धये प्रणमति ।

संप्राप्याशुः[शु] प्रणतमनुजामामितो[अनुजाभ्यामिवो]माभितः श्री-
वाग्देवीभ्यां कनकरजताभासिनीभ्यामितीव ।
स्वस्वांगाभांकितमचलजाशर्वयोः पादपद्म-
द्वंद्वं वन्दे मिलितवपुषोश्चंपकेंद्वाभकांत्योः ॥ २ ॥…

अथ कविर्निजपूर्वजमहत्वप्रकटनच्छलादात्मनस्तादृशत्वं सूचय-
न्प्रामाणिकप्रणीतो ग्रंथ आदरणीय इति भंग्याह ।

आसीन्मालवदेशमंडनमणिः श्रीश्रीधराचार्य इ-
त्युद्गीतो भुवने समाधिसमये साक्षात्कृतोमापतिः ।
श्रीवत्सान्वयसागरामृतकरः श्रुत्यब्धिकुंभोद्भवः
कैवल्यावगतेरवाप्तमनुजालभ्याखिलप्रत्ययः ॥ ३ ॥

कुंभोद्भवोऽगस्तिमुनिस्तेन यथा प्रागब्धिः कुक्षौ क्षिप्तस्तथानेन श्रुतयः…

सूनुः संक्रमदर्पणो गुणगणस्यास्याभवत्कोविदो
विख्यातः शिवदासमिश्र इति तत्पुत्रो विभाति क्षितौ ।
वेदांभोनिधिपारगः पृथुयशाः श्रीसूर्यदासाभिधो
वंद्यांभोरुहवृंदवासरमणिः श्रौताग्निसेवापरः॥ ४ ॥

अस्य सूनुरस्य गुणगणस्य संक्रमदर्पण इत्यस्य …

अथ गुरुं प्रणमन् भक्त्या जनन्याश्च नाम प्रकाशयन् चिकीर्षितं प्रतिजानीते ॥

नत्वा हीरस्वामिनमनुग्रहात्तस्य लब्धविशदमतिः ।
कुर्वेऽथ विशालाक्षीतनयो यंत्रप्रकाशमहम् ॥ ६ ॥

अथ सतो विज्ञापयन्नसतां चेहानधिकार एवेत्यधिक्षेपमाह ।

सद्भिः सृजद्भिरसतोपि च सत्त्वमस्म-
त्संप्रार्थनेन कृतिराद्रियतामियं नः ।
किं दुर्जनान्प्रति वदामि सुदुर्लभैव
स्वप्नेपि येषु सदसत्त्वविवेकवार्त्ता ॥ ७ ॥

अथ सदसद्विलक्षणानामज्ञानां शिक्षामाह ॥

अज्ञैर्ज्ञातुं सद्रहस्यमप्संगाच्छीततां मनाक् ।
ज्ञात्वोरःसु चिरात्सद्भिः संसृज्यं प्रियमिच्छुभिः ॥ ८ ॥

प्रियं हितमिच्छुभिरज्ञैः ग्रंथस्य रहस्यमन्यद्वा रहस्यं विज्ञातुं सद्भिः संसृज्यं सद्भिः सह संसर्गः कार्यः । संसृज्यमिति 'ऋदुपधाच्चाक्लृपि वृतेरिति क्यप्' । किं कृत्वाप्संगाच्छीततां मनागुरःसु ज्ञात्वा जलसंसर्गाच्छैत्यं भवतीत्येवं किंचित् हृदये विचार्य तद्दृष्टांतवशात्संसर्गात्सत्त्वं भविष्यतीति सत्संगे यत्नः कार्यः । "शीततां मनागिति पदांतस्येति परसवर्णाभावपक्षे रूपम् । 'उरःसु इति' वा शरीति विसर्जनीयपक्षे रूपम्" । तेनात्र श्लोकस्य प्रथमपादाद्यक्षरेण द्वितीयपादद्वितीयाक्षरेण तृतीयपादतृतीयाक्षरेण चतुर्थपादस्य चतुर्थाक्षरेण पुनः पंचमाक्षरेण पुनस्तृतीयषष्ठाक्षरेण पुनर्द्वितीयपादसप्तमाक्षरेण पुनराद्यपादाष्टमाक्षरेण आत्मनो विशिष्टं नामोक्तम् । षष्ठी च तस्येयं कृतिरिति शेषाभिप्रायेण तस्य ग्रंथोपनिबद्धं रहस्यं वा विज्ञातुमज्ञैः सद्भिः संसृज्यमिति संबंधाभिप्रायेणोक्ता ॥

च०—वत्सस्यास्ते महर्षेः प्रयततरकुले सर्वविद्याविदग्धः
सद्बुद्धिः शैवदासीर्बुधनलिनरविर्वीक्षितः सूर्यदासः ।
तत्सूनू रामचंद्रो गुरुगुरुकृपयाध्यायमेतं तु षष्ठं-
वैशालाक्षेय आधाद्बहुलकुतुककृद्यानुयंत्रप्रकाशे ॥ ७३ ॥

सावित्री शिशुनैव यच्चिरमभूद्ध्याता मया भक्तितः
काश्यां स्पर्शमदाच्च कश्चन सुरो यच्छ्रीभवान्याः पुरः ।
शैवाजोपि च पर्यचाययदलं यद्दीक्षया श्रीगुरु-
स्तत्तद्वैभवतो ममामलमतौ श्रीभारती भासते ॥ ७४ ॥
मीमांसाद्वयमूलया फणिपतिप्रोद्गीतभाष्यामृता-
साराभ्युक्षितपाणिनीयधरणौ साहित्यबीजोत्थया ।
सांख्यन्यायपुराणषड्लवितया श्रीरामधीवीबुधा [धीविद्यया]
वेदांगादिफलैः सदुक्तिकुसुमैः को वा न संतोष्यते ॥ ७५ ॥

इति श्रीमहेश्वराचार्यश्रीरामचंद्रविरचितायां स्वविरचितयंत्रप्रकाशटीकायां कुतूहलयंत्रप्रकाशनो नाम षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥

No. 984.

राजविजयः—रणहस्ती ।

आ०—वरदपाशरदांकुशविस्फु-
त्करनतास्यसरोरुहभास्करः ।
दिशतु नः श्रियमंबुरुहासनः
शशिकलांकितमौलिरिभाननः ॥ १ ॥
यत्पादपंकजयुगप्रणतिप्रसादा-
त्सद्यस्तिरस्कृतबृहस्पतिवाग्विलासः ।
मूकाननेऽपि चतुरा विकसंति वाचो
वंदे गिरीशदयितां जगदंबिकां ताम् ॥ २ ॥
बालं कुमारं परिहृत्य येन
भानुं युवानं च विलोक्य सद्यः ।
त्रयी पुरामेकशरेण भिन्ना
वंदे गुरुं सस्वरमीश्वरं तम् ॥ ३ ॥

आसीत्समस्तनृपमौलिकिरीटकोटि-
रत्नप्रभानिकररंजितपादपद्मः ।
प्रत्यर्थिभूपतरुणीकरुणापयोधि-
वृद्धयै हिमांशुरिह सिंहणदेवभूपः ॥ ४ ॥
तस्य सूनुरभूद्वीरो हम्मीरः सद्गुणाकरः ।
प्रतीपभूपमत्तेभकुंभदारणकेसरी ॥ ५ ॥
जयत्युदारक्षितिपावतंसस्तन्नंदनश्रीमदनक्षितीशः ।
वर्णाश्रमस्याचरणैकहेतुः प्रतीपभूपालकुलैककेतुः ॥ ६ ॥
तेनासकृत्कनकरत्नदुकूलवाजि-
ग्रामातपत्ररुचिराभरणैरनेकैः ।
संमानितः स्वरविदुन्मदराजदुर्ग-
केतुः क्षितौ विजयते रणहस्तिनामा ॥ ७ ॥
ब्रह्मेशविष्णुरचितामलयामलेभ्यः
सारं विचिंत्य गिरिजादिमतानुसारम् ।
आरच्यते स्वरविदामखिलार्थसिद्धयै
तेनेह राजविजयो रणहस्तिसंज्ञः ॥ ८ ॥
रक्षा सतां नृपधनाहरणेन चेष्टो
धर्मस्त्वयत्न इति दिग्विजयोद्यतस्य ।
भूवल्लभस्य दुरितं द्विषतो निहंतु-
र्न स्यान्मखेष्विव पशून्विधिनोदितेन ॥ ९ ॥
उत्साहप्रभुमंत्रशक्तिसहितः श्रीमान् विनीतेंद्रियो
नित्यायव्ययवित्क्षमी त्वनलसः प्राज्ञः प्रभारंजकः ।
धीरः सच्चरितः स्वरैरनुदिनं विज्ञातलोकस्थिति-
र्नित्योद्योगपरः क्षितीशतिलकः स्यात्संपदामास्पदम् ॥ १० ॥

अपूर्णः ।

No. 989.

## लग्नसारसमुच्चयः ।

आ०—अथातः संप्रवक्ष्यामि लग्नसारसमुच्चयम् ।
येन विज्ञानमात्रेण त्रैलोक्यं दृश्यते स्फुटम् ॥१॥...

मूर्ते नवमे स्थाने सर्वोत्तमबलो ग्रहो भवति प्रस्तावात्संख्यैर्दिनैर्मासैर्वर्षैर्वा तत्प्रयोजनं भवत्येव । यथा संवत् १६६६ वर्षे आषढ शुदि १५ शुक्रे वृश्चिकलग्ने वहमाने पाश्चात्ये सार्धप्रहरोद्देशे पृच्छकस्यापि अमुको बंदिगृहान्मोक्ष्यते इति ।

च०—यल्लग्नं चंद्रराशिप्रथमार्धे भवति केंद्रस्थो दृश्यते तदा देवदत्तोपि गृहेऽस्ति कथनीयम् । विपरीते विपरीतम् ॥ ८ ॥ इति लग्नसारसमुच्चयः संपूर्णः ॥

No. 1001.

## लोकमनोरमा—गर्गः ।

आ०—प्रणम्यानंदरूपं तमानंदैकानिकेतनम् ।
गर्गो बुद्धिमतां प्रीत्यै प्रश्नविद्यामथाकरोत् ॥ १ ॥

च०—इत्येवमेकत्रिंशद्भिः श्लोकैर्लोकमनोरमा ।
प्रश्नविद्या मया प्रोक्ता देया शिष्याय साधवे ॥ ३३ ॥

तथा विशेषेण ।
उक्तेऽप्यनुक्ते मूलांके तद्वत्क्षेप्यं सदा बुधैः ।
स्वानुभूत्या विशेषोऽयं मोहनेन विचारितः ॥ ३४ ॥
सितं रक्तं तथा पीतं कृष्णं चित्रं हरीतकम् ।
शुष्कमार्द्रं तथा द्राभ्यां भक्ष्याभक्ष्यमिदं क्रमात् ॥ ३५ ॥
इति श्रीगर्गाचार्यविरचितश्लोकमनोरमा संपूर्णा ।

## No. 1026.

### हिल्लाजव्याख्या—रामेश्वरः ।

आ० रामो भैरवपद्युगं गुरुवरं तातं तथा श्रीपतिं
गोविंदाख्यगुरुं प्रणम्य कृतिनं दैवज्ञचूडामणिम् ।
योऽकार्षीदुरुसंहिताब्धितरणिं पीयूषधाराभिधां
चूडामण्यभिधां विचार्य कुरुते हिल्लाजटीकां कृती ॥ १ ॥

सृष्ट्यादौ कमलोद्भवेन गदितं सूर्यं प्रति प्रांशु त-
च्छापान्म्लेच्छगतोऽथ रोमकपुरे म्लेच्छेषु यद्दृष्टवान् ।
शास्त्रं ताजिककं ततस्तदभिधं पश्चात्सुपद्यैरितं
श्रीमद्रोमककेन तन्मतमभूत्सत्यत्ययं तत्ततः ॥ २ ॥

खिंदाख्यः कृतवान्सुपद्यललितैर्हिल्लाजसंज्ञं शुभं
ज्ञात्वा रोमकजं पुरान्यपठितं जन्माब्दपृच्छात्मकम् ।
तन्नष्टे त्वधुना तथापि च तदायुर्दायपद्यात्ततो
दुर्बोधात्सुजनस्य बोधविधये स्पष्टं तु कर्त्तुं सुधीः ॥ ३ ॥

ननु हिल्लाजस्य आयुर्दायाद्यर्थं प्रवृत्तिः स च जातकपद्धतिरेव सिद्धम् । एवं सति हिल्लाजस्याऽप्रवृत्तिविषयत्वात् । तत्र तद्विवरणकर्तुः सुतरां प्रवृत्तिर्लघीयसीतिचेन्न । जातकपद्धत्युक्तायुर्दायस्याऽघटकत्वात् । तथा च हिल्लाजभाष्ये ।

ताजकजातकजनितं जन्मफलं कीर्त्तयेन्न शकजातेः।
तस्मात्पद्धतिमार्गं स्फुटं न घटते फलं तेषाम् ॥ १ ॥
दृष्टिर्मैत्रं वा दृग्महवीर्यं पंचवर्गिकापूर्वम् ।
सर्वं दलीलसंज्ञं होराशास्त्राद्विसंवादी ॥ इति ।

पूर्वपद्यस्यायं भावः । यस्मात्पद्धतिमार्गजनितं फलं स्फुटं न घटते तस्माल्लोकानां शकजातेस्ताजकजातकजनितं जन्मफलम् ।

कोर्थः। यवनव्यतिरिक्तोक्तजातकताजकफलमित्यर्थः। तं न कीर्त्तयेत्। तर्हि केनोक्तं फलं कीर्त्तयेदित्यत्राह। दृष्टिरिति। दृष्ट्यादि सर्वमेतद्दलीलसंज्ञं यवनसंज्ञं यवनोक्तमित्यर्थः। दलील इति भाषया यवनोक्तलक्षकम्। यद्वा। दलील इति हिल्लाजोपलक्षकम्। एतत् होराशास्त्रादिसंज्ञादि।----पुण्यसहम तत्पती पर्वलग्नतत्पती क्रूरविशुद्ध्या द्रष्टव्यावित्यर्थः। अमुना प्रकारेणैषां चतुर्णां मध्ये यस्यैव संभवः तद्ग्राह्यं तद्धिल्लाजसंज्ञं भवतीत्यर्थः। हिल्लाजशब्देन शरीरमुच्यते। चतुर्णां मध्ये यदा एकस्यापि हिल्लाजसंभवो नास्ति तदा तज्जन्मस्थं अल्पजीवितं स्यादित्यर्थः।-----अत्रोदाहरणम्। चतुर्दशशतचतुःषष्टिवर्षाधिके शालिवाहनशके १४६४ जाते कार्तिक शुद्ध षष्ठी शनौ सूर्योदयाद्गतघटी एकोनपंचाशत् घटी ४९ नवपलानि ९। श्रीमत्सस्तपृथ्वीमंडलाधिप अक्कबरसाहस्य जन्मकालः।...वामनजातके दर्शितः। यथा। रसांगाष्टशरा पंच--------संज्ञातंत्रे दर्शिताः आद्याः कुजाद्या रवितोपि मध्यमाः...

इति श्रीक्षीरसागरोपनामकश्रीपतिभट्टांगजरामेश्वरविरचितायां हिल्लाजव्याख्यायां चूडामण्यभिधायामायुर्दायप्रकृतिः समाप्ता॥ १॥

च०—इति श्रीरामेश्वरविरचितायां हिल्लाजव्याख्यायां चूडामण्यभिधायां प्रभायुर्दायः समाप्तः।

No. 1029.

हेरामकरन्दः—गुणाकरः।

आ०—उदयशैलभुजंगफणामणि-
र्दिवसभूरुहनूतनपल्लवः।
दिशतु नः स गिरं महसां निधि-
र्बुसरसीसरसीरुहमुल्लसन्॥१॥

जयति विबुधशंसन्मानसावासहंसी
वचनमयशरीरा भारती हारगौरा ।
तदनु च विजयंते सूर्यमुख्या ग्रहेंद्रा-
स्तदपि च पदपद्मद्वंद्वमस्मद्गुरूणाम् ॥२॥
यो बादरायणवशिष्ठपराशराद्यै-
र्होराविधिर्विरचितो विविधांस्तदर्थान् ।
विज्ञाय सम्यगधुना वयमप्यविज्ञा
यत्कुर्महे किमपि भोत्र गुणास्तदीयाः ॥३॥
जडात्मके मद्धृदयेंदुबिंबे संमूर्छिता मोहमहांधकारम् ।
निरस्य शश्वन्मुदमावहंत्यो जयंति रम्या मिहिरस्य गावः॥४॥
होरोत्पले राजमृगांकगोभिर्विकासिते सत्यमलाभिरत्र ।
पुष्पंधयस्येव ममानुगीतिरियं सतां श्रोतृसुखाय किं तु ॥५॥
स्वतातपादांबुजचंचरीको गुणाकरः संप्रतिमुच्चिनोति ।
इयं हि होरामकरंदमाद्यानवद्यहोरासुमनश्चयेभ्यः ॥ ६ ॥

च०—श्रीनारायणसंज्ञको द्विजवरो विद्यावधूवल्लभः
श्रौतो येन विधिः कलौ कृतयुगोत्कर्षं परं प्रापितः ।
ग्रामोऽवंतिविभूषणैकतिलकः खर्जूरनामाह्वय-
स्तस्मिन्सद्गुणकेलिभूसुर[भूषण]मभूत्कौंडिन्यगोत्रोद्भवः ॥१६॥

तस्मादभूदमलसद्गुणरत्नसिंधोः श्रीभीपतिर्गणककैरवशीतरश्मिः ।
गोचक्रवालममलं सुमनश्चकोरा यस्यानिशं श्रवणचंचुपुटैः पिबंति॥१७
श्रीब्रह्मपुत्रार्यभटोत्पलाख्यवराहलल्लेषु दिवं गतेषु ।
निराश्रयेयं समवेक्ष्य वाणी विलासवासं रचयांचकार ॥१८॥
दृष्ट्वा यद्यशसेंदुपादमहसा शुक्लं त्रिलोकीतलं
ज्योत्स्नापानधिया धयंति परितो मुग्धाश्चकोरांगनाः ।

तत्पुत्रेण गुणाकरेण गणकानंदेंदुना जातकं
श्रीहोरामकरंदसंज्ञमरचि ज्योतिर्विदां प्रीतये ॥ १९ ॥
यदज्ञानान्नोक्तं कुकृतमिह यद्वाल्पमतितो
विदोषं तत्कर्तुं स्वयमपि यतंते सुमनसः ।
विनाशे दोषाणामभिलषति या त्रात [पद्मानि]सविता
न पर्जन्यः सम्यक् जनपदनिदाघक्षयकृते ॥ २० ॥

इति श्रीगुणाकरविरचिते होरामकरंदे जातके नष्टजातकनामैकत्रिंशोऽध्यायः समाप्तः ।

No. 1030.

होरारत्नम्—बलभद्रः ।

आ०—होरापाथोनिधेः पारं दुःपारं तर्तुमिच्छतः ।
महागणपतेः शुंडावलंबाय प्रजायते ॥ १ ॥
अस्ति श्रीमत्कान्यकुब्जाभिधानं सद्विप्राणां संभवे यन्निदानम् ।
तत्रैवाभूच्छ्रीभरद्वाजवंशे श्रीमल्लालः कीर्त्तिविद्याविशालः ॥२॥
तदात्मजोऽभूत्कृतिदेविदासो विद्यारमाकीर्त्तिसुखैकवासः ।
सत्पद्धतौ श्रीपतिनिर्मितायां व्यक्ते च टीकामकरोद्विचित्राम् ॥३॥
तस्माल्लघुर्ज्योतिषशास्त्रविज्ञः श्रीखेमकर्णः समभूद्विधिज्ञः ।
नारायणोऽभूच्च ततः कनिष्ठः सर्पाधिपोक्तौ सुतरां पटिष्ठः ॥४॥
ततोऽभवन्मिश्रचतुर्भुजाख्यः सत्तर्कवेदांतविदग्रगण्यः ।
समस्तभूमीपतिलब्धमानः श्रीरामभक्तौ विहितैकतानः ॥ ५ ॥
ततोऽभवद्रूपसभास्वजेयः कृती च दामोदरनामधेयः ।
श्रीभास्करोक्तावकरोन्मनोज्ञां टीकामपूर्वां बुधवृंदयोग्याम् ॥६॥
दामोदरस्य पुत्रौ जातौ बलभद्रहरिरामौ ।
बलभद्रेण कृतं प्राक् सवासनं टिप्पणं च मकरंदे ॥ ७ ॥

तद्विप्पणं भास्करीये च बीजे कृतं जातके वर्षरत्नं त्वपूर्वम् ।
निबंधं गुरोः पादपद्मप्रसादाद्यतो जातके सन्निबंधं करोमि ॥८॥

यद्यपि कृता निबंधाः सुविस्तरा जातके पूर्वैः ।
विद्वन् ततो विशेषा मयोदिता बुद्धिपूर्वकं वीक्ष्य ॥ ९ ॥

नत्वा दामोदरं तातं गुरुं श्रीरामसंज्ञकम् ।
होराबलं विन्मुदे[वितनुते] बलभद्रः सतां मुदे ॥ १० ॥

च०—वाशिष्ठगर्गादिमुनिप्रणीतान्वराहकल्याणकृताञ्चिरीक्ष्य ।
सज्जातकान् जन्मफलक्रमार्थं सुसंप्रदायाद्रचितं मयेदम् ॥१॥

औदार्यगांभीर्यविराजमानः स्वतेजसा[रिप्रह] ताभियानः ।
बलान्वितः सद्गुणताभिधानः पृथ्वीपतिः साहयुताधिनाथः॥२॥

तदंतिकस्थेन कृतं मयैतत्खचंद्रसप्तेंदुमितेऽब्दकाले ।
मधौ चतुर्थ्यां सितपक्षजायां विमत्सराणां कृतिनां सुखाय॥३॥

इति श्रीमद्दैवज्ञवर्यपंडितदामोदरात्मजबलभद्रविरचिते होरारत्ने स्त्रीजातकाध्यायो दशमः । समाप्तोऽयं ग्रंथः ॥

## No. 1115.

## कौतुकरत्नावली ।

आ०—अथ कौतुकरत्नावली लिख्यते । पर्वतरत्नावली तच्चिकित्सा लिख्यते । संयोगादीत(र)द्विविधं शौर्यवता राज्ञा व्यसननिरसनकौतुकावलोकनेनैव कालयापनं कर्तव्यमित्युक्तवंतः । प्राप्तावसराणि कौतुकानि संक्षेपतो निरूप्यंते । तान्येव कौतुकानि द्विविधानि । एके अर्थरूपाणि । अपरे शब्दरूपाणि । तत्र प्रथममर्थरूपाणि स्तंभनवशीकरणवाजीकरणकृत्रिमवस्तुकरणजनादृश्यकरणवृक्षदोहदादिभेदान्यनेकप्रकाराणि । शब्दरूपाणि । द्वितीयानि तु शब्दालंकारकृतगद्यपद्योभयात्मककाव्यरूपाणि...

अपूर्ण ।

No. 1120.

## गौतमीयतन्त्रम्।

भा०—सिद्धाभमे वसन्धीमान्कदाचिद्गौतमो मुनिः।
तपःस्वाध्यायनिरतो भक्तिमान्पुरुषोत्तमे ॥ १ ॥

च०—अस्यालोकनतश्चित्ते कृष्णात्मा संप्रसीदति ॥ १११ ॥

इति गौतमीयतंत्रे सर्वतन्त्रोत्तमे द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३२॥

No. 1137.

## मन्त्रचन्द्रिका—जनार्दनः।

भा०—आरक्ताभं त्रिनेत्रं पृथुतरजठरं वेदहस्तान्दधानं
बिभ्राणं मौलिदेशे हिमकरशकलं दामधाराग्रकुंभम्।
ब्रह्मेंद्राद्यैः समस्तैरमरपरिवृढैः सेवितं शुभ्रदंतं
भोगींद्राढ्यं प्रसन्नं सकलशुभकरं तं भजेऽहं गजास्यम्॥ १॥

उदितदिवाकरदेहां पुरहरवामांगकृतगेहाम्।
परिपूरितभक्तेहां सस्नेहां शैलजां वंदे ॥ २ ॥

पीयूषांशुकलां मनोज्ञमुकुटां शैवालतुल्यालकां
भालश्रीविजिताष्टमीशशधरां नीलारविंदेक्षणाम्।
चापं बाणगुणांकुशान्मृदुतरैः संबिभ्रती बाहुभिः
प्रत्यंगं सुमनोरमामरुणभां वंदे गिरींद्रात्मजाम् ॥ ३ ॥

कलिंदीकलकूलकेलिकलनानंदाकुलैः संततं
संवीतं शिशुवृंदकैर्मुनिवरैर्गीतं गुणैकालयम्।
लीला(नाशित)विश्वविश्वभयदाशेषान्नपानीककं
संसारैकमहाद्रुमस्य रुचिरं कंदं मुकुंदं भजे ॥ ४ ॥

मुरलीरवरंजितविश्वजनस्तनुभाविजितोत्तमनव्यघनः।
चलदृक्चपलानित्रयेन वृतस्तनुतां मम शर्म मुकुंदहितः ॥ ५ ॥

फुल्लंति वारिजगणा विहरंति लोकाः
कामं चरंति विहगाः सकलासु दिक्षु ।
शिष्याः पठंति च भवंति शुभानि लोके
यस्योदये तमहमाशु रविं नमामि ॥ ६ ॥
यः पंगुसारथिरथो रथमेकचक्र-
मारुह्य तत्र विनियोज्य च सप्त सप्तीन् ।
लोकत्रयेप्यटति चित्रचरित्रकारी
भानुः स भानुभिरहो मम पातु देहम् ॥ ७ ॥
यो योगिनामपि मनश्चपलीचकार
पुष्पेषुभिर्व्यथयति स्म यवीयसो यः ।
तं मंक्षु नेत्रशिखिना शमयांचकार
मारं हरं तमहमाशु नमामि भक्त्या ॥ ८ ॥
चलच्चरणताडितक्षितितलं सुपर्वापगो-
च्छलज्जलभृतांतरं भ्रमितभीमनेत्रत्रयम् ।
जटापटलभेदितोपरिचरांबुदं धूर्जटे-
स्तनोतु पटुतांडवं मम नवं नवं मंगलम् ॥ ९ ॥
आसीदागमशास्त्रकीरवसतेः सत्पंजरः सज्जन-
व्यूहानंदकरः कलानिधिकलाभालप्रियाकिंकरः ।
नानाशास्त्रविचारचारुकवितासंदोहविज्ञाखिल-
प्राज्ञस्तोमपरिष्टुतो बुधवरःश्रीश्रीनिवासः कृती ॥ १० ॥
आसीदशेषनरपालविशालभाल-
जालप्रमार्जितमनोरमसत्पयोजः ।
सर्वागमांबुनिधिमंथनमंदराद्रिः
श्रीश्रीनिवासतनयस्तु जगन्निवासः ॥ ११ ॥

तन्नंदनाः सुकृतिनः करुणार्द्रचित्ताः
शैलेंद्रजाचरणपंकजचंचरीकाः ।
ज्येष्ठः शिरोमणिरिति प्रथितः कनिष्ठ-
स्तस्माज्जनार्दन इति ह्यनुचक्रपाणिः ॥ १२ ॥
जनार्दनाभिधस्तेषु यथामति कुतूहलात् ।
तांत्रिकात्यंतबोधाय कुरुते मंत्रचंद्रिकाम् ॥ १३ ॥
मंत्राणि यानि ह शिवार्चनचंद्रिकायां
श्रीश्रीनिवासकृतिना प्रकटीकृतानि ।
सर्वाणि तानि मुनिचिंतनयुक्षडंग-
युक्तान्यविस्तरतयेह वदामि साधु ॥ १४ ॥
आदौ गणपतेर्मंत्राःशिवायास्तदनंतरम् ।
ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शंभोश्चोक्ता यथाक्रमम् ॥ १५ ॥

च०—इति मंत्रचंद्रिकायां द्वादशः प्रकाशः।

यावत्सूर्यश्च सोमश्च यावत्तिष्ठंति देवताः ।
तावदास्तां धरामध्ये रुचिरा मंत्रचन्द्रिका ॥

No. 1167.

अजितशान्तिजिनस्तवटीका—जिनप्रभसूरिः ।

च०—संवद्विक्रमभूपतेः शरऋतूदर्चिःशशांकैर्मिते
पौषस्यासितपक्षभाजि शनिना युक्ते द्वितीयातिथौ ।
श्रीमाञ्श्रीजिनसिंहसूरिसुगुरोः पादाब्जपुष्पंधयः
पुर्यां दाशरथेर्जिनप्रभगुरुर्जैग्रन्थ टीकामिमाम् ॥ १ ॥

No. 1169.

अध्यात्मबिंदुः सटीकः—मू०टी० हर्षवर्धनः ।

टी०आ०—अनंतविज्ञानविभूतिशाली
सत्प्रातिहार्याद्भुतभूतिमाली ।

तीर्थांतरीयानवबुद्धयोगा-
गमार्थदेशी जयताज्जिनेंद्रः ॥ १ ॥

अथातः शुद्धात्मानुभवरसिकानामनेककदागमार्थश्रवणकुदृष्टयुपासनसंस्तवनादिक्रियाभासप्रक्रियापर्यायात्मतत्त्वविप्रतिपत्तीनां भव्यसत्त्वानामुपकाराय शुद्धात्मस्वरूपप्रतिपादनपटिष्ठाध्यात्मबिंदुप्रथमद्वात्रिंशकाविवरणं स्पष्टमुपक्रम्यते । तस्य चेदमादिपद्यम् ।

मू० आ०—ब्रूमः किमध्यात्ममहत्वमुच्चै-
र्यस्मात्परं स्वं च विभज्य सम्यक् ।
समूलघातं विनिहंत्यघानि
नाभेयभूः केवलमाससाद ॥ १ ॥

मू० च०—इत्येवं संप्रधार्य द्रुततरमखिलं भेदसंविद्बलेन
जीवाजीवप्रपंचं विदलति किल यो मोहराजानुवृत्तिम् ।
ज्ञानानंदस्वरूपे भगवति भजत्यात्मनि स्थैर्यमाशु
प्रक्षिप्याज्ञानभावं स भवति न चिराच्छुद्धबुद्धस्वरूपः॥३२॥

टी० च०—ज्ञानस्य परिपूर्णात्मसचेतनाभावात्परिपूर्णस्यैकस्यात्मनोपि ज्ञानं न सिद्धयेदिति ॥ ३२ ॥

इति स्वोपज्ञाध्यात्मबिंदुविवरणे सदुपाध्यायश्रीमद्धर्षवर्धनविरचिते प्रथमा द्वात्रिंशिका समाप्ता ।

No. 1174.

अष्टलक्षी वा अर्थरत्नावली—समयसुन्दरः ।

आ०—श्रीसूर्यः श्रेयसे भूयाद्भक्तितत्परभूसृशाम् ।
यस्य नामसहस्रस्य जपः पापहरो भवेत् ॥ १ ॥
सांनिध्यं कुरुते ब्राह्मी देवता वरदायिनी ।
सेवका यत्प्रसादेन साधयंतीप्सितं फलम् ॥

राजा नो ददते सौख्यमिति श्लोकैकपादस्य मया निजबुद्धिवृद्धिनिमित्तं अर्थाः क्रियंते। तत्र प्रथमं श्रीसूर्यदेववर्णनमाह।

राजा नो ददते सौख्यम् ॥
सावित्री भविता राजा विसृजो विधृणो विराट्।
सप्तार्चिः सप्ततुरगः सप्तलोकनमस्कृतः ॥ १ ॥

इति स्कंदपुराणे श्रीसूर्यसहस्रनामांतर्भणितत्वात्। राजा श्रीसूर्यः नोऽस्माकं सौख्यं ददते ददाति।

च०—अष्टलक्षार्थी संपूर्णा। अघटिताविसंवादिनी च ज्ञेया।
सर्वे ८०००० ॥ अथ प्रशस्तिः ॥

वर्धमानो जिनो जीयाद्वर्धमानो गुणव्रजैः।
तीर्थं यदीयमद्यापि जागर्ति जगतीतले ॥ १ ॥

श्रीगौतमाद्या गणधारिवर्या
यच्छंतु मे वाञ्छितमच्छबुद्धयः।
यद्वाक्यमुक्ताफलदाम रामं
कुर्वंति कंठे कृतिनः प्रकामम् ॥ २ ॥

श्रीहरिभद्रमुनींद्रप्रमुखा मां पूर्वसूरयः पांतु।
इमंजुण[शुद्धहृदयमंजूष]मध्ये यद्गुणरत्नानि धार्यंते ॥ ३ ॥

श्रीमद्देवाचार्याः पूर्वाचार्या प्रभूतगुणवर्याः।
समभूवन्भवसागरतरणे वरतरणचरणयुगः ॥ ४ ॥

तत्पट्टमलंचक्रे नेमिचंद्राख्यसूरिराट्।
यद्वचोऽमृतपानेन प्रापुर्निर्जरतां नराः ॥ ५ ॥

तदनु द्योतविद्योती सूरिरुद्योतनोऽभवत्।
उद्यद्विहारविख्यातः प्रद्योतन इवाद्भुतः ॥ ६ ॥

यकशोधयैंमासवै[यकःशोधयामास वै]सूरिमंत्रं
गिरींद्रार्बुदस्याद्भुते शृंगभागे।
विधायांष्टमं संनमन्नागनाथ-
स्ततोवर्धमानाभिधः सूरिरासीत् ॥ ७ ॥
श्रीमद्दुर्लभराजराजसदसि श्रीपत्तने पत्तने
वादं श्वेतपटैः प्रभूतकपटैः साकं सदा लंपटैः।
कृत्वा यः प्रकटीचकार वसतेर्मार्गं मनोहारिणं
सूरिजयो[सूरिर्भूरिजयो]जिनेश्वरगुरुर्जातो
जगद्विश्रुतः ॥ ८ ॥
संवेगरंगशाला येन कृता जगति लोकहितहेतुः।
जातः श्रीजिनचंद्रः सूरिस्तत्पट्टम[ग]श्चंद्रः ॥ ९ ॥
अतिचंगनवांगवृत्तिकार खरतरगणनायक सुगणधीर।
यशसायुत जय चिरमभयदेव भूरीश्वरकृतचरणसेव॥१०॥
कृत्वा समीपेऽभयदेवसूरि[रे]र्येनोपसंपद्ग्रहणं प्रमोदात्।
पपौ रहस्यामृतमागमानां सूरिस्ततः श्रीजिनवल्लभोऽभूत् ॥११
जिग्यिरे येन योगिन्यश्चतुःषष्टिर्यतींदुना।
सूरिः श्रीजिनदत्तोऽभूत्तत्पट्टांबुजभास्करः ॥ १२ ॥
ततस्तनुभृतां प्रियः समजनिष्ट शिष्टक्रियः
प्रणष्टतिमिरोत्करः सुजिनचंद्रसूरीश्वरः।
कवित्वसुममालिको नरमणीमनोज्ञालिको
तमभि[ततो नि]खिलनायकः प्रबलसौख्य-
संदायकः ॥ १३ ॥
जिनपतिसूरिजिनेश्वरसूरीश्वरजिनप्रबोधजिनचंद्राः।
तत्पट्टानुक्रमतोऽभूवन्भूपीठविख्याताः ॥ १४ ॥

यस्यादेशाद्वरतरवसत्याख्यचैत्यं प्रचक्रे
तेजःपालो विपुलविभवोपि स्वयं तत्र चैत्ये ।
---
यः प्रातिष्ठत्त्रिभुवनगुरोः शांतिनाथस्य बिंबम् ॥ १५ ॥
सोऽभूच्छ्रीमज्जिनकुशलराट् सूरिराजीतुराषाट्
---
---
--- ॥ १६ ॥
(प्राप्या)नेकविवेकसेकविलसत्क्ष्मापालजंबालज-
प्रत्यग्रप्रतिबोधबंधुररविः प्रत्यर्थिभूभृत्पविः ।
चक्रुर्बालसरस्वतीति सुतरां ख्यातिं क्षितौ प्राप्य न
---
---॥ १७ ॥
तदनु विगततंद्राः पश्चिमांभोधिमंद्रा
कुशलकुमुदचंद्रा प्रतभ[द्राःपूर्वभृ]त्यांगिभद्राः।
प्रणमदमरचंद्रा निर्जितश्लोकचंद्रा
इह भुवि जिनचंद्राः सूरिराजीसुरेंद्राः ॥ १८ ॥
यद्दीक्षिताः समभवन् यतिनः सुशिष्याः
श्रीद्वास्य[श्राद्धाश्च]संघपतयोर्पितवासयोगात् ।
प्राप्तोदयः प्रवरलब्धिसमृद्धिसिद्धेः
पात्रं ततोऽजनि जिनोदयसूरिराजः ॥ १९ ॥
रेजिरे राजराजास्या राजराजिनमस्कृताः ।
श्रीजिनराजसूरींद्रा भव्यराजीवभास्कराः ॥ २० ॥
श्रीमज्जेसलमेरुदुर्गनगरे जावालपुर्यां तथा
श्रीमद्देवगिरौ तथा अहिपुरे श्रीपत्तने पत्तने ।

भांडागारमवीभरद्वरतरैर्नानाविधैः पुस्तकैः
स श्रीमज्जिनभद्रसूरिसुगुरुर्भाग्याद्भुतोऽभूद्भुवि ॥ २१ ॥

ततः क्रमाच्छ्रीजिनचंद्रसूरिः
समुद्रसूरिर्जिनहंससूरिः ।
माणिक्यसूरिर्गुणरत्नसूरि-
र्जातस्ततः सारविचारसूरिः ॥ २२ ॥

तदीयपदपूर्वाद्रिप्रकाशनरविप्रभाः ।
श्रीजिनचंद्रसूरींद्रा जयंति जयिनोऽधुना ॥ २३ ॥

येभ्यो मुदादायि युगप्रधानपदं प्रभुश्रीमदकब्बरेण ।
प्रभूतभाग्योदयसुप्रसिद्धा जयंतु ते श्रीजिनचंद्रसूरयः॥ २४॥

श्रीसाहिवाक्यादुरुभिः प्रमोदा
(द्ये सं)यमाचार्यपदे प्रतिष्ठिताः ।
जाग्रद्यशोराशिविराजमाना
जयंतु ते श्रीजिनचंद्रसूरयः ॥ २५ ॥

तच्चारुचरणांभोजचंचरीकमनाः सना ।
गणिः सकलचंद्राख्यो विख्यातो मुख्यशैक्षकः ॥ २६ ॥

तच्छिष्योऽभ्यस्तिवृद्ध्यर्थं गणिः समयसुंदरः ।
वाचकः संव्यधात्तयक्षिम[दष्टलक्षीं]रत्नावलीमिमाम् ॥२७॥

श्रीजिनसिंहमुनीश्वरवाचकवरसमयराजगणिराजाम् ।
मद्विद्यैकगुरूणामनुग्रहो मेऽत्र विज्ञेयः ॥ २८ ॥

मत्सरेणाहतो मूर्खोऽसहमानः परोन्नतिम् ।
सच्छास्त्रं दूषयत्येव वारिकुंभमरिष्टवत् ॥ २९ ॥

मात्सर्यमुत्सार्य विचार्य सम्यग्
ज्ञात्वा प्रयासं समदुष्करत्वम् ।

कृत्वा प्रसादं कवयो गुणज्ञाः
प्रमाणयंतु स्फुटमेतदर्थान् ॥ ३० ॥
यदत्र काव्ये मतिमांद्यदोष-
वशादशुद्धं किमपि स्फुटं स्यात् ।
विशोधयंतुप्रधियो प्रसह्य[धियःप्रसह्य]
तृणं यथा निर्मलसौधकुंडन्[डात्] ॥ ३१ ॥
श्रीविक्रमनृपवर्षात्समये रसजलधिरागसो[गो]समेते ।
श्रीमल्लाभपुरेऽस्मिन् वृत्तिरियं पूर्णतां नीता ॥ ३२ ॥
अर्थरत्नावलीवृत्तिः कविकंठावलंबिनी ।
वाच्यमाना चिरं नंद्याद्यावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ३३ ॥

No. 1175.

## आचाराङ्गदीपिका—जिनहंससूरिः ।

आ०—॥ अर्हं ॥ शासनाधीश्वरो जीयाद्वर्धमानो जिनेश्वरः ।
भवन्ति सुखिनो भव्या यदीयवचनामृतैः ॥ १ ॥
शीलाङ्काचार्यरचिता वृत्तिरस्ति सविस्तरा ।
श्रीआचाराङ्गसूत्रस्य दुर्विगाहा परं ततः ॥ २ ॥
अनुग्रहार्थं सभ्यानां व्याख्यातॄणां सुखावहा ।
श्रीजिनहंससूरीन्द्रैः क्रियते स्म प्रदीपिका ॥ ३ ॥

च०—श्रीबृहत्खरतरगच्छे श्रीजिनसमुद्रसूरिपट्टालंकारश्रीजिनहंससूरिविरचितायां श्रीआचारांगदीपिकायां द्वितीयः श्रुतस्कंधः समाप्तः ॥

श्रीवीरशासने क्लेशनाशने जयिनि क्षितौ ।
सुधर्मस्वाम्यपत्यानि गणाः सन्ति सहस्रशः ॥ १ ॥

No 1178.

आराधनापताका—वीरभद्राचार्यः ।

आ०—नियसुचरियगुणमाहप्पदिप्पसुररायरिद्धिवित्थारो ।
जयइ सुररायपूइयगुणमाहप्पो महावीरो ॥ १ ॥
च०—इय सुंदराइं वीरभद्दभणियाइं पवयणाहिंतो ।
चिरमुंचिणि सुए एसा रइआ आराहणापडिया ॥ ८ ॥
वण्णाणमाणुपुव्वी गाहद्धपयाण पाययाणं च ।
कत्थइ कहिंचि रइया पुव्वपसिद्धाण समईए ॥ ८६ ॥
आराहणापसत्थंमि एत्थ सत्थंमि गंथपरिमाणं ।
नउयाइं नवसयाइं अत्था गाहंमि गाहाणं ॥ ८७ ॥
विक्कमनिवकालाउ अट्ठुत्तरिमे समासहस्संमि ।
एसा सव्वं गिहिआ गहिया गाहाहि सरलाहिं ॥ ८८ ॥
मोहेण मंदमइणा इमंमि जमणागमे मए लिहियं ।
तं महरिसिणो मरिसिंतु अहवा साहिंतु करणाए ॥८९॥
भवगहणभमणरीणा लहंति निव्वुइसुहं जमल्लीणा ।
तं कप्पहुमसुहयं नंदउ जिणसासणं सुइरं ॥ ९० ॥
आराधनापताका कृतिरियं श्रीवीरभद्राचार्यस्य ॥ छ ॥

No 1182.

आवश्यकलघुवृत्तिः—तिलकाचार्यः

च०—महोदयपदावाप्तिरिति ॥ छ ॥

इति श्रीश्रीतिलकाचार्यविरचितायामावश्यकलघुवृत्तौ प्रत्याख्यानाध्ययनं समाप्तम् ॥६९६॥ तत्समाप्तौ समाप्तेयमावश्यकलघुवृत्तिः ।

तीर्थे वीरविभोः सुधर्मगणभृत्संतानलब्धोन्नति-
श्चारित्रोज्ज्वलचंद्रगच्छजलधिप्रोल्लासशीतद्युतिः ।

साहित्यागमतर्कलक्षणमहाविद्यापगासागरः
श्रीचंद्रप्रभसूरिरद्भुतमहावादीभसिंहोऽभवत् ॥ १ ॥
तत्पट्टलक्ष्मीश्रवणावतंसाः श्रीधर्मघोषप्रभवो बभूवुः ।
यत्पादपद्मे कलहंसलीलां दधौ नृपः श्रीजयसिंहदेवः ॥ २ ॥
तत्पट्टोदयशैलशृंगमभजत्तेजस्विचूडामणिः
श्रीचक्रेश्वरसूरिरित्यभिधया कोऽप्यत्र भानुर्नवः ।
संप्राप्ताभ्युदयः सदैव तमसा नो जातु विच्छायितो
नैवोच्चंडरुचिः कदाचिदपि न प्राप्तोपरागस्ततः ॥ ३ ॥
विललास स्वैरं तत्पट्टप्रासादचंद्रशालायाम् ।
श्रीमान् शिवप्रभुगुरुः संयमकमलाकृतासक्तिः॥ ४ ॥
श्रीशिवप्रभसूरीणां तेषां शिष्योस्मि मंदधीः ।
नाम्ना श्रीतिलकाचार्यः श्रुताराधनगृद्धिभाक् ॥ ५ ॥
एतां वृत्तिं लघुमविषमां सोहमावश्यकीयां
तत्पादाब्जस्मरणमहसा मुग्धधीरप्यकार्षम् ।
तद्यत्किंचिद्भ्रमवशतो दृब्धमस्यामशुद्धं
तत्संशोध्यं मयि कृतकृपैः सूरिभिस्तत्त्वविद्भिः ॥ ६ ॥
वृत्तिं रचयता चैतां सुकृतं यन्मयार्जितम् ।
भवे भवेऽहं तेन स्यां श्रुताराधनतत्परः ॥ ७ ॥
शतद्वादशकेऽब्दानां गते विक्रमभूभुजः ।
संवत्सरे षण्णवतौ वृत्तिरेषा विनिर्ममे ॥ ८ ॥
शिष्या नः शस्यचारित्राः सर्वशास्त्राब्धिपारगाः ।
अस्यां सहायकं चक्रुः श्रीपद्मप्रभसूरयः ॥ ९ ॥
शिष्योस्माकमिमां वृत्तिमखिन्नः शास्त्रतत्त्ववित् ।
अलिखत्प्रथमादर्शं यशस्तिलकपंडितः ॥ १० ॥

संत्यस्यां द्वादशश्लोकसहस्राःषचतुःशताः ।
प्रत्यक्षरेण संख्यानादिति निश्चितवानहम् ॥ ११ ॥
यावद्विजयते तीर्थं श्रीमद्वीरजिनेशितुः ।
तावदेषा मरालीव खेलतात्कृतिमानाम[मानसे]॥ १२ ॥

No. 1187.

उत्तराध्यनसूत्रटीका—कीर्त्तिवल्लभगणिः ।

आ०—अहं भिक्षोर्विनयं प्रादुःकरिष्यामि प्रकटीकरिष्यामि आनुपूर्व्या क्रमेण मे मम विनयं कथयतो वदतो यूयं शृणुत ।

च०—२७२—इति समाप्तौ ब्रवीमि । सुधर्मस्वामी जंबूस्वामिनं प्रति प्राह । इत्युक्तं षट्त्रिंशाध्ययनं जीवो जीवविभक्त्याख्यम् ॥३६॥

इति श्रीउत्तराध्ययनवृत्तिः संपूर्णा ।

आसीच्छ्रीवीरपट्टे प्रवरगणधरः श्रीसुधर्माभिधान-
स्तत्पट्टे स्वामिजंबूप्रभवमुखमहासूरिराजा बभूवुः ।
सर्वेषा( मेव धाम्नां ) स्फुटपटुपदवीभारधर्त्ता महेंद्रः
सूरींद्राणामशेषक्षितितलविदितो मेरुतुंगो मुनींद्रः ॥ १ ॥
तत्पट्टांबुजराजहंससदृशो विद्यावतामीश्वरः
श्रीमच्छ्रीजयकीर्त्तिसूरिसुगुरुस्तत्पट्टचूडामणिः ।
सूरिः श्रीजयकेसरिप्रभुगुरुस्तत्पट्टधत्रेश्वरः
सिद्धांतानुगसागरो विजयते सूरीश्वरः सांप्रतम् ॥ २ ॥
तच्छिष्यो ननु कीर्त्तिवल्लभगणिर्मुग्धाग्रणी मोहतो
स्पष्टव्याकरणोक्तिवृत्तिमलिखन्मुग्धप्रबोधप्रदाम् ।
पूर्वैर्निर्मितदीपिकादिकमहाग्रंथानुसारी स्वक-
प्रज्ञावेदनश्च [नतो ह्य]सौ वसुगुरुप्रौढप्रसक्तेः पुनः ॥ ३ ॥

संवत्पंचदशे द्विपंचगणिते वर्षे च हर्षप्रदे
सुश्रीअहमदवादनाम्नि नगरे दीपोत्सवे निर्मिता ।
यावच्छ्रीजिनशासनं विजयते सर्वोत्सर्व (सर्व) त-
स्तावच्चंदतु वृत्तिका कविजनै(:सं) वाच्यमाना सदा ॥ ४ ॥
कार्यौत्सुक्यतया मया पुनरियं संशोधिता नास्ति भो
विद्वद्भिस्तु परोपकारनिरतैः शोध्या विशुद्धात्मभिः ।
बुद्धेस्तुच्छतया यदत्र किमपि न्यूनं तथा बाधिकं
तत्सर्वं क्षमितव्यमुत्तमतमैर्बद्धं विरुद्धं च यत् ॥ ५ ॥

अष्टौ सहस्रा द्विशती च षष्टिः श्लोकास्ततश्चोपरि पंचवर्णाः ।
प्रत्येकवर्णे परिमाणमेतद्ग्रंथस्य विज्ञायममेयशोभैः ॥ ६ ॥

इति उत्तराध्ययनवृत्तिः संपूर्णा ॥

No. 1204.

उपदेशसप्ततिका—सोमधर्मगणिः ।

आ०—श्रीसोमसुंदरगुरूज्ज्वलकीर्त्तिपूरः
श्रीवर्धमानजिन एष शिवाय वाग्नः ।
भव्या भवंति सुखिनो यदुदाहृतं श्री-
चारित्ररत्नममलं परिपालयंतः ॥ १ ॥

श्रीरत्नशेखरगुरुप्रवरा जयंतु
नैकक्षमाधरनिषेव्यपदारविंदाः ।
ऐदंयुगीनमुनिषु प्रवरक्रियेषु
श्रीसार्वभौमपदवीं दधतेऽथुना[ता]युः ॥ २ ॥

कथाप्रबंधादिषु भूरिविस्तरेष्वनादरं ते दधते ऽल्पमेधसः ।
हिताय तेषामुपदेशसप्ततिः प्रारभ्यते सर्वजनोपयोगिनी ॥ ३ ॥

च०—एवं देवज्ञानसाधारणादि द्रव्यं व्यक्त्या स्थापनीयं सुयुक्त्या ।
व्यापार्यं च भावकैस्तत्त्वविज्ञैर्निर्लेपत्वं स्यात्तथा चिंतनीयम्॥३३॥
इति पंचमेऽधिकारे सप्तदश उपदेशाः । मूलतः कथाः ॥ ७५

इति श्रीपरमगुरुतपाश्रीसोमसुंदरसूरिक्रमकमलमरालमहोपाध्याय-श्रीचारित्ररत्नगणितद्विनेय पं० सोमधर्मगणिविरचितायां श्रीउपदेशसप्ततौ पंचमोऽधिकारः । समाप्ता चेयं श्रीउपदेशसप्ततिका ॥ ग्रंथाग्रं ३०००॥

No. 1205.

उपसर्गहरस्तोत्रं सटीकम्—मू० भद्रबाहुः टी०पार्श्वदेवगणिः ।

टी०आ०—धरणेंद्रं नमस्कृत्य श्रीपार्श्वं मुनिपुंगवम् ।
उपसर्गहरस्तोत्रवृत्तिं वक्ष्ये समासतः ॥ १ ॥

मू०आ०—उवसग्गहरं पासं पासं वंदामि कम्मघणमुक्कं ।
विसहरविसनिन्नासं मंगलकल्लाणआवासं ॥ १ ॥

मू०च०—इय संथुउ महायस भत्तिब्भरनिब्भरेण हियएणं ।
ता देव देसु बोहिं भवे भवे पासजिणचंदो ॥ ५ ॥

टी०च०—सर्वकल्याणं संपद्दकरी यंत्रं भवति । द्विजपार्श्वदेवगणि-विरचिते यत्किमपि धरणेंद्रपार्श्वयक्षपद्मावतीप्रमुखाभिः स्वदेवताभिर्मम क्षमितव्यमिति । यच्च किंचिद्विरुद्धयंत्रं मंसित [मंत्रितं] सर्वस्य मिथ्या दुष्कृतमिति ॥ ॥ इति श्रीउवसग्गहरस्तोत्रस्य वृत्तिः समाप्ता ॥ संवत्सरे विक्रमनृपतौ सप्तनंदकाय भूयुते । वर्षे आश्विनमासे शुभ्रपक्षे दुर्गाष्टम्यां तिथौ लिखितं जगजीवनर्षिणा स्वात्महेतवे ॥.

No. 1209.

ऋषिमण्डलवृत्तिः—शुभवर्धनः ।

आ०—योऽभूद्युगादौ शिवशुद्धमार्गप्रकाशकत्वाद्रविरेव साक्षात् ।
गोभिःस्वकीयैः प्रहरंस्तमांसि स नाभिभूर्भूरिविभूतये वः ॥१॥

पत्रे ४१६ इति श्रीतपागच्छाधिराजे श्रीसोमसुंदरसूरिसंताने श्री-लक्ष्मीसागरसूरिश्रीसुमतिसाधुसूरिपट्टप्रतिष्ठपरमगुरुश्रीहेमविमलसूरि-विजयमानराज्ये पंडितप्रकांडमंडलीशिरोमणिपंडितश्रीसाधुविजय-गणिशिष्यपरमाणुपंडितशुभवर्धनगणिप्रणीतायां ऋषिमंडलवृत्तौ द्वित-यखंडे श्रीहल्लविहल्लर्षिसंबंधः ।

च०—अवसर्पिण्यां चरमं दुःसहं मुनिवृषभं दुःषमाचार्यं वंदे ।

ऋषिमंडलवृत्तिः संपूर्णा ।

इति श्रीतपागच्छाधिराजश्रीसोमसुंदरसूरिसंताने ---------

---------- ग्रंथाग्रं १८०००.

No. 1213.

ओघनिर्युक्तिः सटीका । मू०भद्रबाहुः । टी० द्रोणाचार्यः ।

टी०आ०—नमो अरिहंताणं...

अर्हत्त्रिभुवनराजपूजितेभ्यः
सिद्धेभ्यः सुतघनकर्मबंधनेभ्यः ।
आचार्यश्रुतधरसर्वसंयतेभ्यः
सिद्ध्यर्थी सततमहं नमस्करोमि ॥ १ ॥

मू०आ०—अरहंते वंदित्ता चउदसपुव्वी तहेव दसपुव्वी ।
एक्कारसंगसुत्तत्थधारए सव्वसाहू य ॥ १ ॥

मू०च०—एसा समायारी कहिया धीरपुरिसपन्नता ।
संजमतवट्ठगाणं निग्गंथाणं महरिसीणं ॥

टी०च०—सुगमा०—इय उघसमायारि जुंजंता चरणकरणमाउत्ता ।
साहू खवंति कम्मं अणेगभवसंचियमणंतं ॥

सुगमा०—एसा अणुग्गहत्था फुडवियडविसुद्धवंजणाइन्ना ।
इक्कारसहिं सएहिं एगुणवन्नेहिं सम्मत्ता ॥

सुगमा०—ओघनिर्युक्तिटीका समाप्ता ॥ कृतिरियं द्रोणाचार्यस्येति ।

No. 1216

कथारत्नाकरः—उत्तमर्षिः ।

आ०—पार्श्वनाथं जिनं नत्वा सद्गुरुं च विशेषतः ।
कथारत्नाकरं नाम क्रियते शर्महेतवे ॥ १ ॥

पत्रे७३ इति श्रीधर्मकथारत्नाकरोद्धारे श्रीमत्प्रवरपंडिते[तैः] सकलशास्त्रज्ञश्रीमदुत्तमर्षिभिः द्वितीयखंडस्संपूर्णीकृतः॥ २॥

च०—इति साधुनिंदायां रुक्मिणीपूर्वभवकथा २०९

अपूर्णः ।

No. 1218.

कर्मग्रन्थः—मा०देवेन्द्रसूरिः ।

च०—अइसुइरसयलजगसिहरगरुयनिरुवमसहावसिद्धिसुहा ।
अरिहा निव्वाबाहा तिरियं संसारअ[म]णुहवंति ॥ ९० ॥
दुरहिगमनिउणपरमत्थरुहिरबहुभमिदिट्ठिवाया ।
अत्थाणुसरियव्वा बंधोदयसंतकम्माणं ॥ ९१ ॥
जो जत्थ अपडिपुन्नो अत्थो अप्पागमेण बद्धुत्ति ।
तं खमिऊण बहुसुया पूरेऊणं परिकहंतु ॥ ९२ ॥
गाहग्गं सयरीए चंदमहत्तरमयाणुसारीए ।
टीकाइ नियमियाणं एगूणं होइ नवईउ ॥ ९३ ॥

इति सप्ततिकासूत्रं समाप्तम् ।

षट्कर्मग्रंथमिदं । संवत् १५६३ वर्षे आसाढवदि ५ दिने ।

No. 1223.

कल्पसूत्रम्—सावचूरि ।

च० ग्रं० १२१६ ॥ इति कल्पसूत्रं संपूर्णं लिखितं उंसारिग्रामे पं० लावण्यभद्रगणिना ॥

नागपुरनेमिभवनप्रतिष्ठया महितपाणिसौभाग्यः ।
अभवद्वीराचार्यस्त्रिभिः शतैः समधिकै राज्ञः॥ १ वि०३०० ॥

वत्सो नरसिंहसूरिरासीदतोऽखिलग्रंथपारगो येन ।
यक्षो नरसिंहपूरे मांसरतिं त्याजितः स्वगिरा॥ २ वि०११५५॥?

खोमाणराजकुलजो व समुद्रसूरि-
र्गच्छं शशास किल यः प्रवरः प्रमाणी ।
जित्वा तदा क्षपणकान्स्ववशं वितेने
नागह्रदे भुजगनाथनमस्यतीर्थे ॥ ३ ॥

विद्यासमुद्रहरिभद्रमुनींद्रमित्रं
सूरिर्बभूव पुनरेव हि मानदेवः ।
मांद्यात्प्रयातमपि योनघसूरिमंत्रं
लेभेंबिकामुखगिरा तपसोज्जयंते ॥ ४ वि० १११५ ॥?

दिनकृत्य ५ कर्मग्रंथसिद्धपंचाशिकासूत्रवृत्तयः धर्म्मरत्नवृत्तिसुदर्शनाचरित्रभाष्यादयः स्वकृताः ॥ पूर्वं श्रीविजयचंद्रसूरिणा । श्रीदेवेंद्रसूरिषु मालवकदेशं गतेषु गच्छावर्जननिमित्तं समस्तगीतार्थे पृथक् २ वस्त्रपट्टलिकाप्रदानं १ नित्यंविनद्ध ? त्यनुज्ञा २ चीवरक्षालनं ३ फलशाकग्रहणं ४ नीवीप्रत्याख्याने निर्वि तक ? ग्रहणं ५ साधूनां द्विविधाहारप्रत्याख्यानं ६ आर्यिकाविहृतभोगः ७ गृहस्थप्रतिक्रमणकारापणं ८ संविभागदिने गृहे गीतार्थगमनं ९ लेपसांनिध्यभावं १० तत्कालोष्णोदकग्रहणं ११ इति गोत्रिकवृद्धशालीयसमाचारी ॥ वि० ९९३ वि० ५२३ कालिकाचार्येण चतुर्थ्यां पर्युषणापर्वानीतं ९९४ तस्य स्वर्गः वि० १००० सुमित्रे १० पूर्वविच्छेदः ॥

## No. 1227.

कालसप्ततिः—सावचूरिः । मू० धर्मघोषः ।

आ०टी०—देवेंद्रनतं विद्यानंदमयं धर्मकीर्तिकुलभवनं

आ०मू०—देविंदणयं विज्जाणंदमयं धम्मकित्तिकुलभवणं

च०मू०—इय बारसारचक्कं कप्पो तेणंतपुग्गलपरावट्टो ।
तेऽणंतातीअद्धा अणेगयऽद्धा अणंतगुणा ॥ ७३ ॥
सिरिदेविंदमुणीसरविणेअसिरिधम्मघोससूरीहिं ।
अप्पपरजाणणट्ठा कालसरूवं किमवि भणिअं ॥७२॥

इति कालसप्ततिसूत्रम् ।

च०टी०—कल्पो भवति तैरनंतैः पुद्गलपरावर्तः तेऽनंता अतीताद्धा। ततोऽप्यनंतगुणा अनागताद्धा ॥ ७२ ॥ कालसप्तत्यवचूरिः।

## No. 1230.

कुमारपालप्रबन्धः—जिनमण्डनः ।

आ०—ॐ नमः श्रीमहावीरजिनेंद्राय परात्मने ।
परब्रह्मस्वरूपाय जगदानंददायिने ॥ १ ॥...

उक्तं च ।

आज्ञावर्त्तिषु मंडलेषु विपुलेष्वष्टादशस्वादरा-
दब्दान्येव चतुर्दश प्रशमरां मारिं निवार्यौजसा ।
कीर्तिस्तंभनिभान् चतुर्दशशतीसंख्यान्विहारांस्तथा
कृत्वा निर्मितवान् कुमारनृपतिर्जैनो निजैनोव्ययम् ॥ १ ॥

च०—संवत् ११४५ कार्तिकपूर्णिमानिशि जन्म श्रीहेमसूरीणां संवत् ११५४ दीक्षा सं० ११६६ सूरिपदं सं० १२२९ स्वर्गः ।...

प्रबंधो योजितः श्री(मत्)कुमारनृपतेरयम् ।
गद्यपद्यैर्नवैः कैश्चित्कैश्चित्प्राक्तननिर्मितैः ॥ ६ ॥

श्रीसोमसुंदरगुरोः शिष्येण यथाश्रुतानुसारेण ।
श्रीजिनमंडनगणिना ह्यंक १४९२ मनुप्रमितवत्सरे रुचिरः॥७

इति श्रीसोमसुंदरसूरीश्वरशिष्यश्रीजिनमंडनोपाध्यायैः श्रीकुमारपालप्रबंधो यथादृष्टश्रुतानुसारेण योजितः चिरं जीयात्॥

No. 1232.

क्षुल्लकभवावलिका—सावचूरिः—तथा

पुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रं सावचूरि ।

आ० टी०—वंदित्ता० सुगमा नवरं क्षुल्लकभवानामावलिकानां च स्वरूपं कियंतो भवाः कियंत्यो वा आवलिका उच्छ्वासादौ कथं वा संभवंति

आ०मू०—वंदित्ता सिरिवीरं देविंदनरिंदमहियपयकमलं ।
खुड्डभवाण सरूवं आवलिआणं च वुच्छामि ॥१॥

च०मू०—एगभवावलिगुणिआ हरिआ विअ निअनिआवलिअ
२४ खुड्डा०

च०टी—सप्तसप्ततिगुणाकृता हताश्च निजनिजस्तोकावलिका भवंति यथा २४ खुड्डा० क्षुल्लकविचारोन्यथाभूतो विपरीतः शोध्यः॥ २५

इति क्षुल्लकभवावलिकावचूरिः समाप्ता ।

आ०टी०—हे श्रीवीतराग हे भगवन् मे मम पुद्गलावर्त्ता अभवन् कस्मिन्

आ०मू०—श्रीवीतरागभगवंस्तव समयालोकनं विनाभूवन् ।
द्रव्ये क्षेत्रे काले भावे मे पुद्गलावर्त्ताः॥ १ ॥

च० मू०—नानापुद्गलपुद्गलावलिपरावर्त्तानंतानहं
पूरं पूरमियच्चिरं कियदशं बाढं दृढं नोढवान् ।

दृष्टादृष्टिचरं भवंतमधुना भक्त्यार्थयामि प्रभो
तस्मान्मोचय रोचय स्वचरणं श्रेयःश्रियं प्रापय॥ ११॥

इति पुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रं समाप्तम् ।

च०टी०—श्रेणयस्ता येन दृष्टादृष्टिचरं किं प्रार्थयामि तदेवाह ।
अमुखान्मोचय स्वचरणं रोचय मां श्रेयःश्रियं प्रापय॥११॥

इति श्रीपुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रस्यावचूरिः समाप्ता ॥

No. 1239.

चन्द्रप्रभचरित्रम्—देवेन्द्राचार्यः ।

आ०—दृष्टोपि हृष्टजनलोचनचंद्रकांत-
मभ्रांतमांतरजलाविलमादधानः ।
चंद्रप्रभोर्जयति चंद्र इवेशमित्रं
चित्रं पुनः शुभशताय यदष्टमोपि ॥ १ ॥

च०—सुपार्श्वस्वामिनिर्वाणात् श्रीचंद्रप्रभनिर्वृतिः ।
शतेष्वर्णवकोटीनां व्यतीतेषु नवस्वरात् ॥ ३२

इति श्रीदेवेंद्राचार्यविरचिते श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरिते भवत्रयवर्णनो नाम द्वितीयः परिच्छेदः ॥ २ ॥ ॥ समाप्तं चेदं चंद्रप्रभस्वामिचरित्रम् ॥

नागेंद्रगच्छे विख्याताः परमा(रा)न्वयोत्तमाः ।
श्रीवर्धमाननामानः सूरयोऽस्तारयोऽभवन् ॥ १ ॥

गुणग्रामाभिरामोऽथ रामसूरिर्बभूव सः ।
यदास्यकमलक्रोडे चिक्रीडुर्वचनाश्रियः ॥ २ ॥

सिद्धांतादित्यमाश्रित्य कलापूर्णः सुवृत्तभाक् ।
चंद्रवत्प्रीतिदः सोऽभूच्चंद्रसूरिस्ततः परम् ॥ ३ ॥

विद्यावल्लीवृक्षः संयमप्रतिमारथः ।
संसाराब्धिमहायानं देवसूरिगुरुस्ततः ॥ ४ ॥
सिद्धविद्यारसस्पर्शात्सुवर्णत्वमुपागतम् ।
शिवायाभयसूरीणां वचस्तारमुपास्महे ॥ ५ ॥
निर्वास्यान्यगिरश्चित्तान्यवष्टभ्य स्थिता नृणाम् ।
यद्वाक् सोऽभूज्जगत्ख्यातः श्रीमद्धनेश्वरः प्रभुः ॥ ६ ॥
यद्वाग्गंगा त्रिभिर्मार्गैस्तर्कसाहित्यलक्षणैः ।
पुनाति जीयाद्विजयसिंहसूरिः स भूतले ॥ ७ ॥
श्रीधनेशपदे सूरिर्देवेंद्राख्यः स्वभक्तितः ।
पुण्याय चरितं चक्रे श्रीमच्चन्द्रप्रभप्रभोः ॥ ८ ॥

अपूर्णम् ।

No. 1241.

चैत्यवन्दनवृत्तिः—हरिभद्रः ।

आ०—प्रणम्य भुवनालोकं महावीरं जिनोत्तमम् ।
चैत्यवंदनसूत्रस्य व्याख्येयमभिधीयते ॥ १ ॥
अनंतगमपर्यायं सर्वमेतज्जिनागमे ।
सूत्रं यतोऽस्य कात्स्न्र्येन व्याख्यां कः कर्तुमीश्वरः ॥२॥
यावत्तथापि विज्ञातमर्थजातं मया गुरोः ।
सकाशादल्पमतिना तावदेव ब्रवीम्यहम् ॥ ३ ॥
ये सत्त्वाः कर्मवशतो भक्तोपि जडबुद्धयः ।
तेषां हिताय गदतः सफलो मे परिश्रमः ॥ ४ ॥

च०—चिंतामणिरत्नेपि सम्यग्ज्ञानगुण एव श्रद्धातिशयभावतोऽविधिविरहेण महाकल्याणसिद्धिः । इत्यलं प्रसंगेन ।

आचार्यहरिभद्रेण दृष्ट्वा सद्न्यायसंगता ।
चैत्यवंदनसूत्रस्य वृत्तिर्ललितविस्तरा ॥ १ ॥
य एनां भावयत्युच्चैर्मध्यस्थेनांतरात्मना ।
स वंदनां सबीजं वा नियमादधिगच्छति ॥ २ ॥
पराभिप्रायमज्ञात्वा तत्कृतस्य च वस्तुनः ।
गुणदोषौ सन्तौ वाच्यौ प्रभ एव तु युज्यते ॥ ३ ॥
प्रष्टव्योऽन्यः परीक्षार्थमात्मनो वा परस्य च ।
ज्ञानस्य चाभिवृद्ध्यर्थं त्यागार्थं संशयस्य च ॥ ४ ॥
कृत्वा यदर्जितं पुण्यं मयैनां शुभभावतः ।
तेनास्तु सर्वलोकानां मात्सर्यविरहः परः ॥ ५ ॥
ललितविस्तरा नाम चैत्यवंदनवृत्तिः समाप्ता ।
कृतिरियं याकिनीधर्मसूनोराचार्यहरिभद्रस्येति ।
ग्रंथाग्रमनुष्टुप्छंदसा श्लोकशतानि द्वादश सप्तत्या समन्वितानि ॥

No. 1242.

जगत्सुन्दरीप्रयोगमाला—मुणिजसइत्ति ।

आ°—अथ कौतूहलाधिकारे योगा केचिदुच्यंते ॥
तियसगुरुजिणणाहं सिद्धत्थणरेंदकुलदीवं ।
सिद्धट्ठाणमुवगयं वीरं सिरसा णमिऊणं ॥ १ ॥ ...

प°१३७—इय जगसुंदरिपउंगमालाए मुणिजसइत्ति विरइए कोऊहलाहियारो णाम पंचतीसमो परिछेउ सम्मत्तो ३५ ॥ १५६ ॥ ...

प°१४३—इय ... मुणिजसइए जालागद्दाहियारो णाम छत्तीसमो ...

प० १४७—इय··· मुणिजसइत्ति विरइए लूआदिआरो णाम सत्ततीसमो परिच्छेउ सम्मत्तो १६४२

प० १६२—इय···मुणिजसइत्ति विरइए [ज]ईणायाहियारो णाम अडतीसमो सम्मत्तो ॥३८ । १८१९ ॥

अथ विषसमणप्रयोगाः केचित् ॥ ···

प० १७३—इय ··· विसत्तत्तसूअगु णाम एऊणचालीसमोहियारो समत्तो ३९ । २००४ ॥

अथ वश्याधिकारे प्रयोगाः केचित्

प० १८०—इय ···. कामतच्चसूयउ णाम चालीसमोहियारो समत्तो ॥ ४० । २१३३ ॥

अथ स्त्रीवंध्याधिकारः[रे]प्रयोगः[गाः]केचित् ···

प० १९९—इय··· तियज्जहियारो णाम इक्कतालीसमो सम्मत्तो ॥ ४१ । २३६६ ॥

प० २०९—इय ··· गंधजुत्ती करणाहियारो णाम बायालीसमो सम्मत्तो ॥ ४२ । २५४० ॥

प० २५६—इय जगसुंदरिपउगमालाए मुणिजसइत्ति विरइए सरोपइट्ठो व एस वण्णणो णाम तेयालीसमोहियारो परिच्छेउ सम्मत्तो ।

अपूर्णम् ।

No. 1248.

जयन्तकाव्यम्—अभयदेवः ।

आ०—श्रेयांसि विश्राणयतादजस्रं नाभेयदेवस्य पदांबुजं वः ।
समस्तसंपन्मधुबद्धरागा यत्र त्रिलोकी भ्रमरीव भाति ॥१॥

७३॥इति श्रीश्वेतांबरश्रीमदभयदेवाचार्यविरचिते जयंतविजयनाम्नि महाकाव्ये श्रीशब्दांके प्रस्तावनादिस्वरूपनिरूपणः प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

५२ ॥ इति··· पुत्रचिंतादिस्वरूपनिरूपणो नाम द्वितीयः सर्गः २

१०२ ॥ इति··· नमस्कारप्रभाववर्णनो नाम तृतीयः सर्गः ३

६९ ॥ इति··· सुरयोगींद्रविजयश्चतुर्थः सर्गः ४

७३ ॥ इति··· योगींद्रस्वरूपनिरूपणः पंचमः सर्गः ५

१०३ ॥ इति··· पुत्रजन्मोत्सवः षष्ठः सर्गः ६

७८ ॥ इति··· वसंतवर्णनः सप्तमः सर्गः ७

७६ ॥ इति··· दोलाविलासपुष्पावचयजलकेलिसूर्यास्तचंद्रादयोऽष्टमः सर्गः ८

७३ ॥ इति··· दूतोक्तिवर्णनो नाम नवमः सर्गः ९

७५ ॥ इति··· हरिराजपराजयो नाम दशमः सर्गः १०

९२ ॥ इति··· दिग्विजयो नाम एकादशः सर्गः ११

६१ ॥ इति··· कुमारधर्मप्रतिपत्तिवर्णनो नाम द्वादशः सर्गः १२

११३ ॥ इति··· विवाहोत्सववर्णनत्रयोदशः सर्गः १३

१११ ॥ इति··· दिव्यास्त्रायुधवर्णनो नाम चतुर्दशः सर्गः १४

७७ ॥ इति··· नरेंद्रसम्यक्त्वप्रतिपत्तिवर्णनो नाम पंचदशः सर्गः १५

९७ ॥ इति··· स्वयंवरवर्णनो नाम षोडशः सर्गः १६

६५ ॥ इति··· नरेंद्रपूर्वभववर्णनो नाम सप्तदशः सर्गः १७

६८ ॥ इति··· ऋतुत्रयवर्णनो नाम अष्टादशः सर्गः १८

८६ ॥ इति··· नरेंद्रराजस्थितिवर्णनो नाम एकोनविंशः सर्गः १९

ग्रंथाग्रं २२२० ॥

आसीच्चंद्रकुलांबरांबरमणिः श्रीवर्धमानप्रभोः
पादांभोरुहचंचिरीकचरितश्चारित्रिणामग्रणीः ।

स श्रीसूरिजिनेश्वरस्त्रिपथगापाथःप्रवाहैरिव
स्वैरं यस्य यशोभरैस्त्रिजगतः पावित्र्यमासूत्रितम्॥ १॥

अभवदभयदेवः सूरिरस्मात्स यस्य
प्रभुरभजत तोषं स्तंभने पार्श्वनाथः।
प्रकटितविकटार्था संघसाम्राज्यवृद्धयै
व्यधित निधिसमानां यश्च वृत्तिं नवांग्याः॥ २॥

तच्छिष्यौ जिनवल्लभः प्रभुरभूद्विश्वंभराभामिनी-
भास्वद्भाललललामकोमलयशस्तोमः शमारामभूः।
यस्य श्रीनरवर्मभूपतिशिरःकोटीररत्नांकुर-
ज्योतिर्जालजलैरपुष्यत सदा पादारविंदद्वयी॥ ३॥

कश्मीरानपहाय संततहिमव्यासंगवैराग्यतः
प्रोन्मीलद्गुणसंपदा परिचिते यस्यास्यपंकेरुहे।
सांद्रामोदतरंगिता भगवती वाग्देवता तस्थुषी
धारालामलभव्यकाव्यरचनाव्याजादनृत्यच्चिरम्॥ ४॥

तुंगस्तदंघ्रिकमले जिनशेखराह्वः
सूरिस्तपःप्रशमवर्मितकाययष्टिः।
जिग्ये जगत्त्रयजयप्रयतोपि येन
वीरव्रतं कलयता रतिजीवितेशः॥ ५॥

वैराग्यं याति रागे भजति विधुरतां क्रोध-----
---
---
--प्येषां जयाशां निभृतमपसृतं मोहराजेन दूरम्॥ ६॥

प्रगुणितकरुणः क्षमया विराजितश्चारुविग्रहस्तदनु।
अजनि वशीकृतविषयग्रामः पद्मेंदुमुनिराजः॥ ७॥

उत्फुल्लमल्लीप्रतिमल्लकांतिः
कीर्तिर्भ्रमंती भुवनेषु यस्य ।
श्रिया समं सौहृदकांक्षयैव
मुष्णाति विष्णोरपि कृष्णभावम् ॥ ८ ॥
विश्वत्रयप्रथितकीर्त्तिलतस्य तस्य
शिष्यः प्रशस्यमहिमाभयदेवसूरिः ।
काव्यं जयंतविजयं रचयांचकार
सारस्वतप्रसृमरप्रतिभाविलासः ॥ ९ ॥
दिक्करिकुलगिरिदिनकरधरिमितविक्रमनरेश्वरसमायाम् ।
द्वाविंशतिशतमानं शास्त्रमिदं निर्मितं जयतु ॥ १० ॥

No. 1251.

## जिनशतकं सटीकम्—मू° जम्बूः। टी° शम्बसाधुः।

टी°आ°—निष्क्रांतौ कृतपंचमुष्टिककचोत्पाटस्य ये संस्थिताः
मू°आ°—श्रीमद्भिः स्वैर्महोभिर्भुवनमविभुवत्तापयत्येष शश्वत्
मू°च°—युष्मान्मान्याग्रगस्याननवनजशया वागसौ द्राग्विधेयात् ॥ २५ ॥
टी°च°—युष्मान् दैन्यशून्यान्विधेयादिति ॥ २५ ॥

इति शंबसाधुविरचितायां जिनशतकपंजिकायां वाग्वर्णनो नाम चतुर्थपरिच्छेदः समाप्तः ॥

जंबूर्नाम गुरुर्गुरूत्तमगुणोऽभूच्चंद्रगच्छान्वये
विद्वत्संसदि लब्धगौरवपदः साधुक्रियासूद्यतः ।
किं वा तस्य निगद्यते मतिगुणो यस्येदृशी निर्गता
सुश्लिष्टा पदसंधिभिः सुघटितैः स्पष्टाक्षराली मुखात् ॥ १ ॥

तत्कृतस्यास्य शास्त्रस्य गंभीरार्थस्य मंदधीः ।
मादृशः कुरुते वृत्तिं किमस्मादस्ति दुष्करम् ॥ २ ॥
अशक्यानुष्ठानमिति भावः ।
किं त्वेषा बालकेनेव सन्मार्गेण धियाद्भुना ।
अभ्यासशक्त्यभावेपि क्रियते केवलं मया ॥ ३ ॥

ततश्च ।

ख्यातो भट्टिकदेशसंद्वि[धि]षु सदाभूत्पार्श्वनागाभिधः
श्राद्धस्तस्य सुतोऽत्र मल्हन इति ख्यातिं गतः सर्वतः ।
तत्पुत्रेण च दुर्गकेण सुधिया प्रोत्साहितेनादरा-
च्छ्रीनामेंद्रकुलोद्भवेन मुनिना सांबेन वृत्तिः कृता ॥ ४ ॥
यदत्र मात्रादिभिरर्थतो वा मया विहीनं विहितं कथंचन ।
मनीषिभिस्तत्परिशोधनीयं परोपकाराय सतां हि जीवितम् ॥५॥
शरदां सपंचविंशे शतदशके १०२५ स्वातिभे च रविवारे ।
विवरणमिदं समाप्तं वैशाखसितत्रयोदश्याम् ॥ ६ ॥
लीलावेल्लितलोचनें[नां]बुजयुगं या पुस्तकं वाचयं-
त्यालोच्येव सदर्म[समर्म] वस्तु दधती स्मेरं मुखं राजते ।
भक्त्या नम्रशिरोवतंसकपतत्पुष्पार्चितांघ्रिद्वया
देवस्त्रीभिरसौ सदा विजयतां वाग्देवता विश्रुता ॥ ७ ॥

इति श्रीजिनशतकपंजिकायां प्रशस्तिरियं समाप्ता सूत्रवृत्तिसमन्विता । ग्रंथाग्रं श्लोकसंख्यया १५५० ग्रंथकारेण कृतमस्ति ॥ शुभं भवतु ॥ संवत् १६४१ वर्षे भाद्रवा सुदि ४ शनौ ॥

No. 1256.

तीर्थकल्पः—जिनप्रभसूरिः ।

आ०—दिवभीपुंडरीकाख्यभूभृच्छिखरशेखरम् ।
अलंकरिष्णुः प्रासादं श्रिनाभेयः श्रियेस्तु वः ॥ १ ॥

प० ६—श्रीविक्रमाब्दे बाणाष्टविश्वेदेवमिते शितौ ।
सप्तम्यां तपसः काव्यदिवसेऽयं समर्थितः ॥ १३३ ॥

इति श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः श्रीशत्रुंजयकल्पः समाप्तः ॥

प० ९—उज्जयंतकल्पः समाप्तः ॥ (मागधी)

प० ११—रैवतककल्पः ॥ (मा०)

प० १२—॥ ४१ ॥ इत्युज्जयंतस्तवः ॥ (जिनप्र०)

प० १४—श्रीअंबिकादेवीकल्पः ॥ (मा०)

प० १५—कपर्दियक्षकल्पः ॥ (मा०)

प० १८—॥ ७४ ॥ इति श्रीपार्श्वनाथस्य कल्पसंक्षेपः॥ (मा०)

प० २०—अहिच्छत्राकल्पः ॥ (मा०)

प० २१—राजानकश्रीधांधूके क्रुद्धं श्रीगूर्जरेश्वरम् ।
प्रसाद्य भक्त्या तं चित्रकूटादानव्य[नीय] तद्गिरा ॥३९॥
वैक्रमे वसुवस्वाशा १०८८ मितेऽब्दे भूरिरैव्ययात् ।
सत्प्रासादं सविमलवसत्याह्वं व्यधापयत् ॥ ४० ॥...
वैक्रमे वसुवस्वर्क १२८८ मितेऽब्दे नेमिमंदिरम् ।
निर्ममे लूणिगवसत्याह्वयं सचिवेंदुना ॥ ४३ ॥
कषोपलमयं बिंबं श्रीतेजःपालमंत्रिराट् ।
तत्र न्यास्थत्स्तंभतीर्थे निष्पन्नं दृक्सुधांजनम् ॥ ४४ ॥
मूर्त्तीः स्वपूर्ववंश्यानां हस्तिशालं च तत्र सः ।
न्यवीविशद्विशांपत्युः श्रीसोमस्य निदेशतः ॥ ४५ ॥
अहो शोभनदेवस्य सूत्रधारशिरोमणेः ।
तच्चैत्यरचनाशिल्पाद्भुतं लेभे यथार्थताम् ॥ ४६ ॥...
तीर्थद्वयेऽपि भग्नेऽस्मिन् दैवान्म्लेच्छैः प्रचक्रतुः ।
अस्योद्धारं द्वौ शकाब्दे वह्निवेदार्कसंमिते १२४३—४८॥

तत्राद्यतीर्थस्योद्धर्त्ता लल्लो महणसिंहभूः ।
पीथडस्त्वितरस्याभूद्भ्यवहच्चंडसिंहजः ॥ ४९ ॥
कुमारपालभूपालश्चौलुक्यकुलचंद्रमाः ।
श्रीवीरचैत्यमस्योच्चैः शिखरे निरमीमपत् ॥ ५० ॥ ...

५२ श्रीअर्बुदकल्पः समाप्तः ॥ ( जिनप्र० )

प० २५—तेण आमरायसेविअकमकमलेण सिरिबप्पहट्टसूरिणा अट्ठमहुराए ठाविअं अट्ठसयछवीसे विक्कमसंवच्छरे सिरबिंबं

प० २६—श्रीमथुराकल्पः समाप्तः । जिनप्र० ( मा० )

प० २९—अंश्चावबोधकल्पः जिनप्र० ( मा० ) ...

वर्षे सिद्धा सरद्रस [स्तुतिः षड्रस] शिखिकुमिते वैक्रमे तीर्थमौले(:)
सेवांहेवाकिनां श्रीर्वितरतरोद [श्रीवितरद्धरतरोर्दे] वतासेवितस्य ।
वैभारक्षोणिभर्तुर्गुणगणभणनव्यापृता भक्तियुक्तैः
सूक्तिर्जैनप्रभीयं मृदुविशदपदा धीयतां धीरधीभिः॥२९ ॥
इति वैभारगिरिमहातीर्थकल्पः ॥ (जिनप्र०) श्लोकबद्धः ॥

प० ३१—कौशांबीकल्पः । जिनप्र० ( मा० )

प० ३३—श्रीअयोध्याकल्पः समाप्तः ॥ ( मा० )

प० ३३—॥ ४ इति श्रीअपापाकल्पः ॥

प० ३४—इति कलिकुंडेश्वरकल्पः । जिनप्र० ( मा० )

प० ३५—इति श्रीहस्तिनापुरतीर्थकल्पः समाप्तः ॥ ( मा० )

प० ३७—सच्चउरे वीरमुक्खाउ छव्वाससएहिं महंतं कारिअं अब्भंलिहसिहरं चेइअं । तत्थ पइट्ठाविआ पित्तलमई सिरिमहावीरपडिमा जज्जिगसूरीहिं

प० ३८—तेण य सच्चेण विक्कमाउ अट्ठहिं सएहिं पणयालेहिं वरिसाणं गएहिं भंजिऊण सों राया मारिउं गउ सट्ठाणं

हम्मीरो तउ अन्नया अन्नो गज्जणवई गुज्जरं भंजित्ता तउं चलंतो पत्तो सच्चउरे स(त्त)सयइक्कासीए विक्कमवरिसे मच्छराउं—दिट्ठं तत्थ मणोहरं वीरभवणं पविहा हणहंणत्ति भणि रामिलभिरकुणा तउ गयउरे ज्जुन्नित्वा वीरसामी ता णिउं··· अल्लावदीणराएण सो चेव अणप्पमाहप्पो भयवं वीरसामी तेरसय सत्तसट्ठे विक्कमाइच्चसंवच्छरे दिल्लीए आणित्ता आसायणाभायणं कउ ···

प० ३८—इति श्रीसत्यपुरकल्पः ॥

प० ४०—२४ श्रीअष्टापदमहातीर्थकल्पः कृतिरियं श्रीधर्मघोषसूरीणाम् ॥ ( संस्कृते श्लोकबद्धः )

प० ४१—अज्जमहागिरिसीसो कोडिन्नगुत्तो असामित्तो सिरिवीरनिव्वाणउं वीसुत्तरे वाससयदुगे—वोलीणे··· चउत्थो निह्नवो जाउ··· इति श्रीमिथिलातीर्थकल्पः ॥

प० ४३—इति श्रीधर्मनाथजन्मभूमिरत्नपुरतीर्थकल्पः ( जिनप्र० सं० गद्य० )

प० ५१—सत्तरिसमहिए वाससए गए थूलिभद्दंमि सग्गइए···
मह मुक्ख गमणाउं पालयनंदचंदगुत्ताइराईसु वोलीणेसु चउसय सत्तरे[रि]हि विक्कमाइच्चो राया होही, तत्थ सट्ठीवरिसाणं पालगस्स रज्जं पणपण्णं सयं नंदाणं अट्ठोत्तरं सयं मोरियवंसाणं तीसं पूसमित्तस्स सट्ठी बलमित्तभाणुमित्ताणं वात्रीसं नरवाहणस्स तेरस गर्दभिल्लस्स चत्तारि सगस्स तउं विक्कमाइच्चो सो साहियसुवण्णपुरिसो पुहविं अरिणं काउं नियसंवच्छरं पवत्तेही ।
तह गद्दभिल्लरज्जस्स च्छेयगो कालगायरिउं होही ।
तेवण्णचउसएहिं गुणसयकलिउं सुअपउत्तो ॥ १ ॥ ···

प०५९—इय पावापुरिकप्पो दीवमहुप्पत्तिभणणरमणिज्जो ।
जिणप्पहसूरीहिं कउ ठिएहिं सिरिदेवगिरिनयरे ॥ १ ॥
तेरहसत्तासीए विक्कमवरिसंमि भद्दवयबहुले ।
पुसक्कबारसीए समत्थिउ पसमत्थिकरो ॥ २ ॥
समाप्तोयं श्रीअपापाबृहत्कल्पो दीपोत्सवकल्पो वा ॥...
चा(वा)लदेसावयंसे कण्णा[ङ्गा]णयनयरे विक्कम्मपुरवात्थव्व-
पहुजिणवइसूरितुल्लपिउं साहु माणदेवकाराविअ[आ]बा-
रहसयतित्तीसे विक्कमवरिसे आखाडसुद्धदशमीगुरुदिवसे
सिरिवइसूरीहिं अम्ह चेय पुव्वायरिएहिं पइट्ठिया । ... ।
बारहसय अडयाले विक्कमाइच्चसंवच्छरे चाहुयाणकुलपईपुढ-
विरायनरिंदसुरत्ताणसाहवदीणेण नीए रज्जपहाणेण परमसा-
वए(ण) सिद्धिरामदेवेण सावयसंघस्स लेदो पेसिउ जहा तुरय
रज्जसंज्जासं जायं सिरि महावीरपडिमा पच्छन्नं धारियव्वा।

द्वि०प०५९—ढिल्लीसाहापुरे खरयरगच्छालंकारसिरिजिणसिंहसूरिप-
रिठिया सिरिजिणप्पहसूरिणो कमेण महारायसभाए पंडिय
गुट्ठिए एत्थु आसको नाम विसिट्ठयरा पडिउत्ति । रायरायेण
पुट्ठे जोइसि धाराधरेण तेसिं गुणत्थुई पारद्धा । ...

६१ श्रीकात्यायनीयमहावीरकल्पः वा कल्याणपुरकल्पः ॥ ॥...
अन्वितत्रिनवतेर्नवशत्या अत्ययेत्र शरदां जिनमोक्षात् ।
कालको व्यधित वार्षिकमार्यः पूर्वभाद्रपदशुक्लचतुर्थ्याम् ॥४॥..
शातवाहनपुरःसरा नृपाश्चित्रकारिचरिता इहाभवन् ।
दैवतैर्बहुविधैरधिष्ठिते चाञ्चसत्रसदनान्यनेकशः ॥ ५ ॥
कपिलात्रेयबृहस्पतिपंचाला ह महीभृदुपरोधात् ।
न्यस्तस्वस्वचतुर्लक्षमंथार्थश्लोकमेकमग्रथन(म्) ॥७॥

॥ स चायं श्लोकः ॥

जीर्णे भोजनमात्रेयः कपिलः प्राणिनां दया ।
बृहस्पतिरविश्वासः पंचालः स्त्रीषु मार्दवम् ॥ १ ॥

प० ६२–१९ श्रीप्रतिष्ठानपत्तनकल्पः ॥(जिनप्र०) श्लोकबद्धः ।

प० ६४–(४८) नंदीश्वरकल्पः ( पूर्ववत् )

प० ६५–कप्पं पढंतु असढा इय भणइ जिणप्पहो सूरी॥१॥[१३]

श्रीकांपिल्यपुरकल्पः ॥ ( मा० गद्यबद्धः । )

प० ६६–बंभाणगच्छमंडणसिरिजसोभद्दसूरिणो खंभाइत्तो नयरो-वरि विहरंता तत्थ आगया लोगेहिं विन्नवियं भयवं तित्थं उल्लयिउ गंतुं न कप्पइ पूरउ तेंहि सूरीहिं तत्थ ताउ नमं-सियाउं पडिमाउ मग्गसिरिपुन्निमाए धयारोवे महुसव-पुव्वं कउ । अज्ज वि पइवरिसं तमेव दिणे धयारोवो कीरइ । सो धयारोवमहूसवो विक्कमाइच्चाउ पंचसु सए दुरत्तेसु वरिसाणं अइक्कंतेसु संवुत्तो ॥ तउ अट्ठसयेसु दुरुत्तरेसु विक्कमवासेसु अणहिल्लगोव्वालपरिक्खियए एसो लक्खारट्ठाणो पट्टणं चउक्कडवंसमुत्ताहलेण वणरायराइणो निवेसिअं । तत्थ वणरायजोगरायखेमरायभूअडवयरसीह-रयणाइच्चसामंतसीहनामाणो सव्वचाउक्कडवंसरायणो जाया, तउ तत्थेव पुरे चालुक्कवंसे मूलरायचामुंडरायवल्लहरायदु-ल्लहरायभीमदेवकच्चजयसिंहदेवकुमारपालदेवाजयदेवमूल-रायभीमदेवाभिहाणा एगारसनरेंदा । तउ वाघेला अच्चए लूणयसा य वीरधवलवीसलदेवसारंगदेवकण्णदेवनरिंदा संजाया । तत्तो अल्लावदीणरसुत्ताणेण गुज्जरधरित्तीए आणा पयट्टा ॥…॥ अरिष्टनेमिकल्पः ॥ (जिनप्र०) ॥

प० ६७–श्रीशंखपुरकल्पः ॥ (मा०) ॥

प० ७०–श्रीनासिक्यपुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ७१–हरिकंखीनगरकृतवसतेः श्रीपार्श्वनाथस्य कल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ७२–कपर्दियक्षकल्पः ॥ जिनप्र० (मा०)

प० ७३–शुद्धदंतीपार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्र० ( मा० )

प० ७४–अभयकीर्त्तिभानुकीर्त्तिअंबाराजकुलास्तत्रमठपत्याचार्याश्चैत्यचिंतां कुर्वतः। अथ प्राग्वाटोवंशावतंसेन महात्मना साधुहालाकेन निरपत्येन पुत्रार्थिना विरचितमुपयाचितकमिदम्। मम सूनुर्जनिता तदात्र चैत्यमुच्चैस्तरमिति। क्रमेणाधिष्ठायकात्रिदशसांनिध्यतः पुत्रस्तस्योदपद्यत कामदेवाख्यः तथा चैत्यमुच्चैस्तरशिखरमचीकरत्साधुहालाकः क्रमात्साधुभावडस्य दुहितरं परिणायितः कामदेवः पित्रापि डाहग्रामादाहूय मलयसिंहादयो देवार्चकाः स्थापिताः....

७५ श्रीअभिनंदनस्य कल्पः ॥ जिनप्र० ॥

७८ इति प्रतिष्ठानपत्तनकल्पः ॥ ( शातवाहनराजोत्पत्तिः )

८४ तत्रैव—शातवाहनकथालेशश्च ॥

८५ विक्रमादित्यवर्षेषु षष्ट्यधिकत्रयोदशशतेष्वतिक्रांतेषु लक्षणावती हम्मीरश्रीसुरत्राणसमदीनः शंकरपुरदुर्गोपयोगिपाषाणग्रहणार्थं प्रतोलीं पातयित्वा कपाटसंपुटमग्रहीत् ॥

८६ चंपापुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

९१ पाटलीपुत्रपुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (पाटलीपुत्रपुरोत्पत्तिः)

९३ श्रावस्तीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ ( मा० )

९७ वाराणसीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

१०० इति श्रीमहावीरगणधरकल्पः ॥ ( मा० )

प०११०१—इत्थेव चेइय परिसरत्ति एहिं हत्थेहिं फलही चिट्ठ इत्ति खणिऊण लद्धा फलही कारियं निरुवमरूवं पासनाथ-बिंबं वारससयच्छासट्ठे विक्कमसंवच्छरे देवाणंदसूरिहिं पइट्ठिअं ठाविअं चेइए पसिद्धं च कोकापासनाहुत्ति ॥ कोकापार्श्वनाथकल्पः समाप्तः ॥ ( मा० )

प०११०२—कोटिशिलातीर्थकल्पः ॥ ( मा० )

प०११०४—वस्तुपालतेजपालयोः कल्पः ११०४ ॥ जिनप्रभ० ॥

प०११०९—चेल्लणापार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्रभः—तत्कृतस्तोत्रान्ते

शशधरऋषीकाक्षिक्षोणीमिते शकवत्सरे
गृहमणिमहे संघान्विता उपेत्य पुरीमिमाम् ।
मुदितमनसस्तीर्थ[र्थेशस्य]प्रभावमहोदधि-
रिति विरचयांचक्रुःस्तोत्रं जिनप्रभसूरयः ॥ १ ॥

॥ टिंपुरीस्तोत्रम् ॥

प०१११—समाप्तस्तीर्थनामधेयसंग्रहकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प०११३—समवसरणरचनाकल्पः ॥ जिनप्र०॥ ( मा० )

प०११५—सरोडाप्रभृतिग्रामाणां षट्पंचाशतं श्रीकुंडगेश्वरऋषभ-देवाय शासनेन स्वनिश्रेयसार्थमदात् ॥ ततः शासन-पट्टिका ॥ श्रीमदुज्जयिन्यां संवत् १ चैत्रसुदि १ गुरौ भाढदेशी महाक्षपटलिकपरमार्हतश्वेतांबरोपासकः ब्राह्मण-गौतमसुतकात्यायनेन राजाऽलेखयत् ॥ ...

श्रीकुंडगेश्वरयुगादिदेवकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

प०११६-१४—इति व्याघ्रीकल्पः संस्कृतश्लोकबद्धः ॥ जिनप्र०।

प० १२०—इति अष्टापदकल्पः ॥ ( मा० ) ( तदंते )

नंदानेकपशक्तिशीतगुमिते श्रीविक्रमोर्वीपते—
र्वर्षे भाद्रपदस्य मास्यवरजे सौम्ये दशम्यां तिथौ ।
श्रीहम्मीरमहम्मदे प्रतपति क्ष्मामंडलाखंडले
ग्रंथोऽयं परिपूर्णतामभजत श्रीयोगिनीपत्तने ॥ १ ॥

प० १२१ इत्थं पृथत्क[थक्क]विषयार्कमिते शकाब्दे
वैशाखमासि सितपक्षगषष्ठितिथ्याम् ।
यात्रोत्सवोपनतसंघयुतो यतींद्रः
स्तोत्रं व्यधाद्गजपुरस्य जिनप्रभाख्यः ॥ २० ॥

इति हस्तिनापुरस्तवनकृतिः श्रीजिनप्रभसूरीणाम् ॥

अह विज्जातिलयमुणी आएसा संघतिलयसूरीणं ।
परिसेसलवं जंपइ वन्नाणय वीरकप्पस्स ॥ १ ॥

प० १२२ ताणं चेव गुरूणं सीसुत्तमेहिं रायसभामंडणेहिं
गुरुगुणालंकिअदेहेहिं सिरिजिणदेवसूरीहिं

प० १२४ पातसाहिणा तउ तेरससयनवासियवरिसे आसाढ
कण्हसत्तमीए मुमहत्ते महं सयं नरिंदेणदाविज्जमाणम-
हादानं गाइज्जमाणमंगलं पविट्ठा पोसहसालं भट्टारया ॥

प० १२६ कात्यायनीयश्रीमहावीरकल्पः ॥ ( मा० )

१२८ श्रीआरामकुंडपद्मावतीदेवीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

प० १३०—माणिक्यदेवकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ ( मा० )

प० १३२—अंतरिक्षपार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ ( मा० )

प० १३४—स्तंभनकल्पशिलोंछः ॥ ( मा० )

प० १३५—कलिकुंडकुकुडेश्वरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा० )

प० १३६ एगारससएसु इक्कासीइसमहिएसु विक्कमाइवरिसेसु
अइक्कंतेसु रायगच्छमंडणसिरिसीलभद्दसूरिपट्टपइट्ठिएहिं मह-

वाइदिअंवरगुणवंदविजयपत्व[ इ ]पइडेहिं सिरिधम्मघोससूरिहिं पासनाहचेईअसिहरे चउव्विहसंघसमरक्खं पइट्ठा कथा ॥ इति फलवर्धिपार्श्वनाथकल्पः । जिनप्रभकृतः ॥ मा० ॥

प० १३८ कोहंडीयदेवकप्पो ॥ ( मा० )

प० १३९ अंबियदेवीकप्पो ॥ ( मा० )

इति खरतरगच्छालंकारजिनप्रभसूरिविरचितस्तीर्थकल्पः समाप्तः ॥

No. 1263.

## दशाश्रुतस्कन्धचूर्णी ।

आ०—वंदामि भद्दबाहुं पाईणं चरिमसयलसुयनाणिं ।
सुत्तस्स कारगमिसिं दसासुकप्पे य ववहारो ॥ १ ॥
आउविवागज्झयणाणि भावउ दव्वउ

च०—नालंधो वा जात्यंधः सेसं कंठं । जावणियाव जावकरणउं । सव्वेसिंपि णयाणं गाथा० ॥ दशानां चूर्णी सम्मत्ता॥

No. 1268.

## धर्मपरीक्षाकथा—रामचन्द्रः ।

आ०—प्रणिपत्य जिनं भक्त्या स्याद्वादवरनायकम् ।
कथां धर्मपरीक्षाख्यामभिधास्ये यथागमम् ॥ १ ॥

च०—वासुपूज्यकेवलिनं स्तुत्वा स्वावासं गतौ सुखेन स्थितौ ।
इति श्रीरामचंद्रेण मुनिना गुणशालिना ।
ख्याता धर्मपरीक्षा सा कृता कृतिरियं ततः ॥ १ ॥
श्रीपूज्यपादसद्वंशे जातोऽसौ मुनिपुंगवः ।
पद्मनंदी इति ख्यातो भव्यव्यूहप्रवंदितः ॥ २ ॥
तच्छिष्यो देवचंद्राख्यो भद्रश्चारुगुणान्वितः ।
वेदिता सर्वशास्त्राणां ख्यातो धर्मरताशयः ॥ ३ ॥

स च शुद्धव्रतोपेतः समयादिविवर्जितः ।
समयः सर्वसत्त्वानां तत्प्रार्थनवशाद्वरः ॥ ४ ॥
यावद्व्योम्नि प्रवर्त्तेते शशांकरवितारकाः ।
तावद्धर्मपरीक्षेयं वर्त्तिष्यति सदाशये ॥ ५ ॥
पद्मनिवासभूता हि कथा पद्मायनी वरा ॥
तथा धर्मपरीक्षा च मिथ्यात्वाज्ञानध्वंसिनी । ६ ॥

इति धर्मपरीक्षा कथा समाप्ता ।

No. 1271.

नमस्कारस्तवः सटीकः—मू०टी०जिनकीर्त्तिसूरिः।

टी० आ०—जिनं विश्वत्रयीवंद्यमभिवंद्य विधीयते ।
परमेष्ठिस्तवव्याख्या गणितप्रक्रियान्विता ॥ १ ॥

तत्रादावभिधेयगर्भां समुचितेष्टदेवतानमस्काररूपमंगलप्रतिपादिकां गाथामाह ॥ परमिट्ठि० ॥ व्याख्या । परमेष्ठिनोऽर्हदादयस्तेषां नमस्कारः ।

मू० आ०—परमिट्ठिनमुक्कारं थुणामि भत्तीइ तन्नवपयाणं ।
पत्थार१ भंगसंख्या२ नट्ठु३ दिट्ठा४ इ५ कहणेण ॥ १ ॥

मू० च०—तवगच्छमंडणाणं सीसो सिरिसोमसुंदरगुरूणं ।
परमपयसंपत्थी जंपइ नवपयथयं एअं ॥ ३० ॥
पंचनमुक्कारथयं एयं सेयं करंति संझमवि ।
जोडाएइ लहइ सो जिणकित्तियमहिमसिद्धिसुहं ॥ ३१ ॥
॥ इति० ॥

टी० च०—श्रीमत्तपागणनभस्तरणेर्विनेयः
श्रीसोमसुंदरगुरोर्जिनकीर्त्तिसूरिः ।

स्वोपज्ञपंचपरमेष्ठिमहास्तवस्य
वृत्तिं व्यधाज्जलधिनंदमनुप्रमेऽब्दे ॥ १ ॥
इति जिनकीर्त्तिसूरिविरचितनमस्कारस्तववृत्तिः ॥

## No. 1272.

नयप्रकाशाष्टकं सटीकम्—मू०टी०पद्मसागरः ।

आ०टी०—गंगाप्रवाहा इव वाग्विलासा
जयंति यस्य स्फुरदंगिरंगाः ।
स्वयं पवित्रा इति पूतविश्वाः
सोस्तु श्रिये श्रीजिनवर्धमानः ॥ १ ॥

आ०मू०—तस्मै नमः श्रीजिनशासनाय
सत्सप्तभंगीनयवासनाय ।
आसाद्य माद्यंति यदीयदेश-
मप्यक्षपादादिकदर्शनानि ॥ १ ॥

च०मू०—जगत्यसौ श्रीजिनशासनस्तवः
साद्वादतात्पर्यनि(बंध)बंधुरः ।
नयप्रकाशाष्टकनामधारकः
स्वार्थं कृतः पंडितपद्मसागरैः ॥ १ ॥

च०टी०—सुकरमेवेदं नवमवृत्तमिति समाप्तेयं श्रीनयप्रकाशवृत्तिः।
स्याद्वादवादनिष्णातचक्रिचक्रशिरोमणिः ।
अतुच्छस्वच्छसद्गच्छतपोगच्छप्रभुं प्रभुः ॥ १ ॥
श्रीहीरविजयाभिख्यः सूरिर्जयति भूतले ।
यद्वचनग्रामपीयूषास्वादवान्विबुधो जनः ॥ २ ॥
राज्ये तदीयेऽखिलशास्त्रवेदिनः श्रीवाचकाग्रेसरधर्मसागराः ।
जयंति तेषां चरणप्रसत्त्या नयप्रकाशो विहितो मयायम् ॥३॥

चक्रे शास्त्रमिदं यत्नात् त्र्यभिषट्चंद्रवत्सरे ।
पद्मसागरसंज्ञेन बुधेन स्वात्मबुद्धये ॥ ४ ॥

No. 1278.

नेमिनिर्वाणकाव्यम्—वाग्भट्टः ।

आ०—श्रीनाभिसूनोः पदपद्मयुग्म-
नखाः सुखानि प्रथयंतु ते वः ।
समन्ना [ समानमन्ना ]किशिरःकिरीट-
संघट्टविश्रस्तमणीयितं यैः ॥ १ ॥

च०—सर्वासु दिक्षु विरचय्य स धर्ममेव-
मेकातपत्रमवसादितमोहशत्रु(ः) ।
विच्छिन्नकर्मनिगडः सह मुक्तिवध्वा
भेजे सुखानि भगवानविनश्वराणि ॥ ८४ ॥

इति श्रीनेमिनिर्वाणे वाग्भट्टविरचिते महाकाव्ये मुक्तिगमनवर्णनो नाम पंचदशः सर्गः ॥

No. 1279.

पञ्चकल्पभाष्यम्—संघदासः ।

आ०—वंदामि भद्दबाहुं पाईणं चरिमसयलसुयणाणीं ।
सुत्तत्थकारगमिसिं दसाणकप्पे य ववहारे ॥
कप्पंति णाम णिप्पण्णं महत्थं वत्तु कामतो ।
णिज्जूहगस्स भत्तीय मंगलट्ठा य संथुई ।

च०—कप्पपणगस्स भेदो परुविउ मोक्खसाहणट्ठाए ।
जं चरिऊण सुविहिया करेंति दुक्खक्खयं धीरा ॥

पंचविहसुत्तकप्पाण विभासावित्थरं पमोत्तूणं ।
गहिया सीसहियट्ठा भव्वोछित्तट्ठया चेव ॥
महत्पंचकल्पभाष्यं संघदासक्षमाश्रमणविरचितं समाप्तमिति ॥छ
गाहग्गेणं पंचवीससयाइं चउहत्तराइं ॥ २५७४ श्लोक ग्रंथाग्रं ३१८५छ

No. 1280.

पञ्चसूत्रं सटीकम्—हरिभद्रः ।

टी०आ०—प्रणम्य परमात्मानं महावीरं जिनेश्वरम् ।
सत्पंचसूत्रकव्याख्या समासेन विधीयते ॥ १ ॥

आह किमिदं पंचकसूत्रकं नाम उच्यते । पापप्रतिघातगुणबीजाधानसूत्रादीनि पंचसूत्राण्येव । तद्यथा । पापप्रतिघातगुणबीजाधानसूत्रम् १ । साधुधर्मपरिभावनासूत्रम् २ । प्रव्रज्याग्रहणविधिसूत्रम् ३ । प्रव्रज्यापरिपालनासूत्रम् ४ । प्रव्रज्याफलसूत्रमिति ५ ॥

मू०—आ०—णमो वीअरागाणं सव्वण्णूणं देविंदपूइआणं
मू०—च०—तिलोयनाहबहुमाणेणं निस्सेअससाहिगत्ति
पवज्जाफलसुत्तं ५ समाप्तं पंचसूत्रकम् ।

कृतं चिरंतनाचार्यैर्विवृतं च जाकिनीमहत्तरासूनुश्रीहरिभद्राचार्यैः ॥

टी०च०—सर्वानुभावादौचित्येन मे धर्मे प्रवृत्तिर्भवतु सर्वे सत्त्वाः सुखिनः संतु ॥ इति पंचसूत्रटीका समाप्ता । कृतिः श्वेतांबराचार्यहरिभद्रस्य धीमतः । जाकिनीमहत्तरासूनोः । ग्रंथाग्रमनुष्टुप्छंदोद्वेशतः शतान्यष्टावशीत्यधिकानि ॥

No. 1281.

पद्मचरित्रम्—विमलः ।

आ०—सिद्धं सुरनरकिंनरदणुवइभुयगेंदचंदपरिमहिअं ।
उसभं जिणवरवसभं उवसप्पणिआइतित्थयरं ॥ १ ॥...

णामावलिनिबद्धं आयरियपरंपरागयं तत्थं ।
वोच्छामि पउमचरियं जहाणुपुव्विं समासेण ॥ ८ ॥
को वण्णिऊण तीरइ नीसेसं पउमचरियसंबंधं ।
मोत्तूण केवलिजिणं तिकालणाणं हवति जस्स ॥ ९ ॥
जिनवरमुहाउ अत्थो जो पुव्विं णिग्गउ बहुवियप्पो ॥
सो गणधरेहि धरिउं संखेवमिणो अ उवदिट्ठो ॥ १० ॥...
एअं अट्ठमरामदेवचरियं वीरेण सिट्ठं पुरा
पच्छा उत्तमसाहवेहि धरियं लोगस्स उब्भासियं ।
एत्ताहे विमलेण पायडफुडं गाहाणिबद्धं कयं
सुत्तत्थं णिसुणंतु संपइ महापूतं पवित्तक्खरं ॥

इति श्रीपउमचरिए सुत्तत्थविहाणो णाम उद्देसो पढमो-सम्मत्तो ॥ ॥...

एवं वीरजिणेण रामचरिअं सिट्ठं महत्थं पुरा
पच्छाखंडलभूतिणा उ कहिअं सिस्साण धम्मासयं ।
भूयो साहुपरंपराइ सयलं लोए ठिअं पायडं
एत्ताहे विमलेण सुत्तसहिअं गाहानिबद्धं कयं ॥ २ ॥
पंचेव य वाससया दुसमाए तीसवरिससंजुत्ता ।
वीरेहि सिद्धिमुवगए तउ निबद्धं इमं चरिअं ॥ ३ ॥
हलहरचक्कहराणं समयं लंकाहिवेण जं वृत्तं ।
विसयामिससत्ताणं इत्थिनिमित्तं रणं परमं ॥ ४ ॥
चउजुवतिसहस्सेहि ण य पत्तो उवसमं मयणमूढो ।
सो विज्जाहरराया गतो अ णरयं असिमिअप्पा ॥ ५ ॥
जाणे अ पईणीहिं णालिज्जंतो वि ण गतो तित्तिं ।
कह पुण अण्णे तुट्ठिं उव्विहिति थोवाविलयाहिं ॥ ६ ॥

जे विसयसुहासत्ता पुरिसा तवनिअमसंजमविहूणा ।
ते उज्झिऊण रयणं गिण्हंति ह कागणीं मूढा ॥ ७ ॥
एअं वेरनिमित्तं परनारीसंसिअं सुणे ऊणे ।
होह परलोअकंखा परविलयं चेव वा वज्जह ॥ ८ ॥
सुकयफलेण मनुस्सो पावति ठाणं सुसंपयनिहाणं ।
दुकयफलेण य कुगतिं लहति सहावो इमो लोए ॥ ९ ॥
ण य देंति कोंति कस्सति [देंति कोवि कस्सवि]
आरोग्गधणं तहेव परमाउं ।
जे होंति सुरा लोए तेहे किं दुक्खिआ बहवे ॥ १० ॥
कामत्थधम्ममोक्खो एत्थ पुराणंमि वण्णिआ सव्वे ।
अगुणे मोत्तूण गुणे एह हंजे तुम्ह हिअजणणे ॥ ११ ॥
बहुएण किं व कीरइ अव्वो भणिअव्वएण लोगंमि ।
एकपयम्मि विसया उज्जमह जिणवरमयंमि ॥ १२ ॥
ऊणं अतिरित्तं वा जं एत्थ कयं पमायदोसेणं ।
तं से पडिपूरेउं खमंत मह पंडिआ सव्वं ॥ १३ ॥
बहुनामा आयरिउ ससमयपरसमयगहिअसब्भावो ।
विजउ तस्स उ सीसो नाइल्लकुवलयंसणंदिअरो ॥ १४ ॥
सीसेण तस्स रइअं राहवचरिअं तु सूरि विमलेणं ।
सोऊणं पुव्वगए णारायणरामचरिआइं ॥ १५ ॥
जेहिं सुअं ववगमच्छरेहिं सब्भत्तिभाविअमणेहिं ।
ताणं वि देउ बोहिं सुविमलचरिआण जिणयंदो ॥ १६ ॥

श्रीपउमचरियं संमत्तं ॥

No. 1286.

पार्श्वनाथचरित्रम्—भावदेवसूरिः ।

नाभेयाय नमस्तस्मै यस्य क्रमनखांशवः ।
मौलौ दधति नम्राणां मांगल्यामक्षतश्रियम् ॥ १ ॥

च०—विश्वातिशायिमहिमा धरणोरगेंद्र-
पद्मावतीसततसेवितपादपीठः ।
अंतर्बहिश्च दुरितच्छिदनंतशर्मा
देव(:)क्रियादुदयिनीं शुभभावलक्ष्मीम् ॥ ७४ ॥

इति कालिकाचार्यश्रीसंतानीयश्रीभावदेवविरचिते श्रीपार्श्वनाथचरित्रे महाकाव्ये अष्टसर्गे भावांके भगवद्विहारवर्णनो नाम अष्टमः सर्गः ॥ संवत् १५३२ वर्षे आश्विनसुदि ११ सोमवासरे अवंत्यां श्रीतपापक्षे श्रीलक्ष्मीसागरसूरि०

No. 1291.

प्रतिक्रमक्रमविधिः—जयचन्द्रः ।

आ०—श्रीवर्धमानमानम्य श्रीगुरूंश्च गुणैर्गुरून् ।
प्रतिक्रांतेः क्रमः कोपि यथावगममुच्यते ॥ १ ॥

च०—इत्युक्तं निरतिचाराणामपि प्रतिक्रमणकारणम् । एताः श्लोकमय्यो दृष्टांतकथाः श्रीआवश्यकलघुवृत्तितो लिखिता ज्ञेयाः।

इत्थं सहेतुककथाक्रमसूत्रयुक्त्या
साधुः प्रतिक्रमणकृन्निजकर्मजालम् ।
सद्यो विभिद्य वृतकेवलिविक्रमेण
मुक्तिं भजेत भृशमक्षयसौख्यलक्ष्मीः ॥ १ ॥
श्रीजयचंद्रगणींद्रैः प्रतिक्रमक्रमविधिर्यथावगमम् ।
लिखितस्तत्रोत्सूत्रं यन्मिथ्या दुष्कृतं तस्य ॥ २ ॥
एवं श्रीयुतसोमसुंदरगुरुश्रीपट्टपूर्वाचला-
दित्यश्रीजयचंद्र (सूरि) गुरुभिः श्रीमत्तपागच्छपैः।
किंचिद्धेतुमयः प्रतिक्रमविधिर्वर्षैरसद्योतिथि १५०६
संख्यैर्दाक्षजनप्रबोधविषये कृत्प्रश्चिरं नंदतात् ॥ ३ ॥

No. 1293.

प्रतिक्रमणसूत्रलघुवृत्तिः—तिलकसूरिः।

आ०—श्रीवीरजिनवरेंद्रं वंदित्वा चैत्यवंदनादीनि ।
अल्परुचिसत्त्वहेतोर्विवरिष्ये गमनिकामात्रम् ॥ १ ॥

इह चैत्यवंदनादीनां वृत्तिरारब्धा परं इरियावहियाए अप्पडिहुंताए न कप्पइ किंचि चेइय वंदण सज्झाया इत्यागमात् प्रथममीर्यापथिकीसूत्रं व्याख्यायते, तच्चेदं इच्छामीत्यादि ॥

च०—नमस्करोमीत्यर्थः ॥ ५० ॥प्रतिक्रमणविवरणम् ॥

चक्रेशसूरिगुरुपट्टमठो[हो]दयाद्रि-
प्रद्योतनोपमशिवप्रभसूरिशिष्यः ।
श्रीप्राक्पदास्तिलकसूरिरधीधनोपि
श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रमिदं विवव्रे ॥ १ ॥

इति श्रीतिलकाचार्यविरचिता श्लोकशतद्वयप्रमाणा प्रतिक्रमणसूत्रलघुवृत्तिः समर्थयांचक्रे [ समाप्ता ]।

No. 1299.

प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका—मू० विमलसूरिः।
टी० देवेन्द्रसूरिः।

टी०आ०—श्रीनाभिभूर्जिनवरःकुशलाय वः स्या-
द्यस्यांसयोरुपरि कुंतलभारदंभात् ।
भव्यांगिनां भवसमुद्भवतापशांत्यै
कादंबिनी किमु समुन्नतिमाततान ॥ १ ॥
द्वाविंशतिस्तीर्थकृतोऽजिताद्याः
पार्श्वावसाना ददतु श्रियं वः ।
यन्नाममंत्रस्मृतिमात्रतोपि
प्रयाति पापाहिभयं भियेव ॥ २ ॥

चरमतीर्थकरोस्तु सदा मुदे
यदवदानकदंबकमंजसा ।
श्रवणसंपुटमध्यमुपागतं
वद तनोति न कस्य चमत्कृतिम् ॥ ३ ॥
श्रीगौतमस्तान्मम लब्धिसिद्धये
यः केवलज्ञानपयोधिपुत्र्या ।
स्वयं वियुक्तोपि परं परेषा-
मेतत्प्रदोऽहो महतां स्वभावः ॥ ४ ॥
विश्वप्रशस्यगुणरत्नसमुद्ररुद्र-
पल्लीयगच्छगगनांगणशीतभासः ।
चारित्रपात्रमतिमात्रशमैकसत्रं
श्रीसंघपूर्वतिलका गुरवो जयंति ॥ ५ ॥
तत्पट्टांभोजतिग्मांशुः श्रीदेवेंद्रमुनीश्वरः ।
भोलाखेताभिधभ्रातृयुगेनात्यर्थमर्थितः ॥ ६ ॥
प्रश्नोत्तररत्नमालां विमलाचार्यनिर्मिताम् ॥
विवृणोति सुदृष्टांतैर्ह्युपकारी सतां श्रमः ॥ ७ ॥

च० -नरं नारीं वा शृंगारयतीत्यार्थार्थः ( २९ ) समाप्ता चेयं प्रश्नोत्तररत्नमालावृत्तिः ॥ ॥ ग्रंथसंख्या ७९२२ ॥

*No. 1304.*

भक्तामरस्तवः सटीकः—मू० मानतुङ्गाचार्यः ।
टी० कनककुशलः ।

आ० टी०—प्रणम्य परमानंददायकं परमेश्वरम् ।
वृत्तिं भक्तामरस्याहं कुर्वे बालहितैषिणीम् ॥१॥

च०—टी०—मानतुंग इति स्वनामनिबंधननिगडाद्युपद्रवनाशो राजप्रसादश्चास्तूचि ॥ समुपैति समंतात्पार्श्वमायातीति मंगलम् ॥४४॥

श्रीमत्तपगणगगनांगणदिनमणिहीरविजयसूरीणाम् ।
शिष्याणुना विरचिता वृत्तिरियं कनककुशलेन॥ १ ॥
नयनशररसेंदुमिते १६५२ वर्षे विराट्नाम्नि वडनगरे।
बालजनविबोधनार्थं विजयदशम्यां हि समाप्ता ॥२॥युग्मम् ।
श्लोकानां षट्शती षोडशोत्तरा समजायत ॥
प्रत्यक्षरं गणनया वृत्तौ संख्या निवेदिता ॥ १ ॥

No. 1306.

भरतेश्वरबाहुबली वृत्तिः—शुभशीलगणिः ।

आ०—युगादौ व्यवहाराध्वा सर्वो येन प्रकाशितः ।
स श्रीवृषभयोगींद्रो दद्याद्वोऽव्ययसंपदम् ॥ १ ॥

च०—श्रीमतीकथा तपसि समाप्ता ।

श्रीचंद्रगच्छांबरभूषकोभू-
त्तपागणो सानुविद्दीप्ति [भानुरिवातिदीप्तिमान्] ।
प्रबोधयन् भव्यजनांबजालां [ऽबुजानि]
स्वगोविलासैरिव साधुवर्गम् ॥ १ ॥

तत्राभवन् वरगुणगणमणिरोहणमहीधरप्रतिमाः ।
परमगुरुसोमसुंदरगुरवः संयमरमायतयः ॥ २ ॥
तच्छिष्या मुनिसुंदरगुरवो जयचंद्रसूरयोऽभूवन् ।
पारंगतागमजलनिधिपारं गता रुचिरगुणनिलयाः॥ ३ ॥
तच्छिष्या विजयंते दधते श्रीसूरिमंत्रमहिमभरः[रम्] ।
श्रीयुक्तरत्नशेखरगुरव उदयनंदिसूरिवराः॥ ४ ॥
लक्ष्मीसागरसूरीशाः सोमदेवाह्वसूरयः ।
विजयंते लसद्विद्यावार्धिमंथनमंदराः ॥ ५ ॥
श्रीमन्मुनीशमुनिसुंदरसूरिराज-
शिष्या[ष्यो] मनीषिशुभशील इति प्रमूर्खः ।

एतां कथां वितनुते स्म नवांबरेषु
चंद्रप्रमाणसमये किल विक्रमार्कात् ॥ ६ ॥
भरहेसरबाहुबली वृत्तिः शुभशीलविबुधरचितेयम् ।
शोध्या सुबुद्धिसद्भिर्विबुधैः कूटापसारणतः ॥ ७ ॥
अनाभोगादिना किंचिद्यदत्रोत्सूत्ररोपणम् ।
चक्रे तदस्तु मे मिथ्यातमोऽर्हदादिसाक्षिकम् ॥ ८ ॥

इति श्रीमत्तपागच्छाधिराजश्रीमुनिसुंदरसूरिशिष्यपंडितश्रीशुभशीलगणिविरचिते भरहेसरबाहुबलीवृत्तिनाम्नि कथाकोशे द्वितीयो महासत्त्वाधिकारः संपूर्णः ॥

No. 1318.

रत्नशेखरनरपतिकथा—जिनहर्षः ।

आ०—अर्हं ॥ कल्लाणत्थिनिलयं नमिऊणं वद्धमाणजिनचंदं ।
पव्वतिहीण विआरं भणामि अ णिआनुसारेण ॥२॥

च०—सुणिऊणमेव मेयं चरिअं सिरिरयणसेहरनिवस्स ।
पंचसु पव्वेसु सया कायव्वो उज्जमो धम्मो ॥ ३९ ॥
एवं रयणवईए चरिअं तह रयणसेहरनिवस्स ।
निसुणिज्जंतं जायइ भविआणं बोहिलाभइं ॥ ४० ॥
सिरि चित्तकूटनयरे जिणभवणसएहिं सव्वउं भरिए ।
सिरिजयचंदमुणीसरसीसेण सुअस्स भत्तीए ॥ ४१ ॥
पागयबंधेण कहा लिहिआ जिणहरिससाहुणा एसा ।
ता नंदउ जियलोए जाव जयइ वीरजिणतित्थं ॥ ४२ ॥

इति श्रीरत्नशेखरनरपतिकथा संपूर्णा ॥ संवत् १६१४

No. 1322.

लोकतत्त्वनिर्णयः—हरिभद्रः ।

आ०—प्रणिपत्यैकमनेकं केवलरूपं जिनोत्तमं भक्त्या ।
भव्यजनबोधार्थं नृतत्त्वनिगमं प्रवक्ष्यामि ॥ १ ॥

अ०—तस्मादनाद्यनिधनं व्यसनोरुभीमं
जन्मारदोषदृढनेमि च रागतुंबम् ।
घोरं स्वकर्मपवनेरितलोकचक्रं
भ्राम्यत्यनारतमिदं हि किमीश्वरेण ॥ १३७ ॥

इति लोकतत्त्वनिर्णयः । भगवतः श्रीहरिभद्रसूरेः कृतिरियम् ॥

सं० २२१

No. 1328.

विंशतिस्थानकविचारामृतसंग्रहः—जिनहर्षगणिः ।

आ०—श्रीभूर्भुवः स्वस्त्रितयं पुनाना
द्रव्याभिधानाकृतिभावरूपैः ।
त्रिकालवर्त्तिस्थितयो जिनेंद्रा
सृजंतु सर्वाद्भुतसौख्यलक्ष्मीम् ॥ १ ॥
जिनेंद्रपदवीप्राप्तिनिमित्तं सुदृशां तपः ।
विंशतिस्थानकाह्वानं जयति श्रीजिनागमे ॥ २ ॥

च०—तपागच्छेऽभवद्भूम्ना महिम्ना विश्वविश्रुतः ।
जगच्चंद्रगुरुः श्रीमान् सम्यग्ज्ञानक्रियानिधिः ॥४॥
श्रीदेवेंद्रगुरुस्तस्य पट्टेऽभूत्प्रकटप्रभुः ।
[वादेना] [वादेनास] समाजेशवस्तुपालसभापतिः॥ ५ ॥
तस्य शिष्याः क्षितिख्याता विद्यानंदमुनीश्वराः ।
अजायंत जगत्पूज्या योगज्ञानक्रियागुणैः ॥ ६ ॥
तत्पट्टोदयभास्वानासीन्निःसीमतेजसां राशिः ।
श्रीधर्मघोष मेणमृत[ऋषिराट्]सच्चक्रानंदिगोविभवः ॥७॥
ततश्च श्रीसोमप्रभ सूरिंइत्याः [रिः] सीमा महात्मनाम् ।
व्यधाद्विगौतमं वीरशासनं यो निजश्रिया ॥ ८ ॥

ततः श्रीशक्रनृस्तुत्यः श्रीसोमतिलकाह्वयः ।
सूरिर्भूरियशा जज्ञे विज्ञेषु प्रथितो धुरि ॥ ९ ॥
श्रीदेवसुंदरगुरुर्गरिमांबुराशि-
र्विध्वंसितारिरभवद्भुवनातिशायी ।
तत्पट्टपंकजरविः पाणितेजी [प्रथितोरुतेजा]
भूजानिवंदितपदः शिवमार्गदर्शी ॥ १० ॥
सूरिर्युगोत्तमसमोऽजनि तस्य पट्टे
श्रीसोमसुंदरगुरुर्गुरुभाग्यशाली ।
यं श्रीसुधर्मगुरुणा गणभृत्पुरोगं
सर्वांगचंगिमगुणैस्तुलयंति संतः ॥ ११ ॥
तच्छिष्यः प्रथमः समर्थमहिमा त्रैविद्यगोष्ठीगुरुः
सूरिः श्रीमुनिसुंदरः सुरगुरुः ख्यातः क्षितौ प्रज्ञया ।
अस्ति प्रास्ततमोभरस्तदपरः सूरिस्तु भूरिप्रभा-
शाली श्रीजयचंद्र इत्यभिधया सर्वत्र लब्धोदयः ॥ १२ ॥
यो विश्वाद्भुतलब्धिभिः सुमनसामाश्चर्यकृद्भिः कलौ
सौभाग्यांबुधिराससाद पदवीं श्रीगौतमस्वामिनः ।
स श्रीमद्गुरुसोमसुंदरपदांभोजाकराहर्पति-
र्जीयाच्छ्रीजयचंद्रसूरिरचना[रवनौ]सूरीश्वरग्रामणीः ॥ १३ ॥
विंशतिस्थानकाचारविचारामृतसंग्रहः ।
गच्छेशश्रीजयचंद्रसूरिशिष्येण निर्मितः ॥ १४ ॥
वीरमगामाख्यपुरे युग्मब्ध्योर्मेदुपंचभिः ।
प्रमिते वत्सरे हर्षाज्जिनहर्षेण साधुना ॥ १५ ॥
ग्रंथस्यास्य पवित्रस्य वाचनश्रवणादिभिः ।
लभंते प्राणिनः प्रौढां श्रीजिनेश्वरसंपदम् ॥ १६ ॥

ग्रंथोष्टाविंशतिशतानुमितः सर्वसंज्ञया ।
जीयादयं बुधश्रेणिवाच्यमानो निरंतरम् ॥ १७ ॥
इति श्रीविंशतिस्थानकविचारामृतसंग्रहः संपूर्णः ॥

## No. 1333.

### विधिमार्गप्रपा—जिनप्रभसूरिः ।

आ०—नमिय महावीरजिणं सम्मं सरिउं गुरूवएसं च ।
सावयमुणिकिच्चाणं समायारीं लिहामि अहं ॥ १ ॥

च० —जिणदत्तसूरिसंताणतिलयजिणसिंहसूरिसीसेण ।
गुत्तिरसकिरियठाणप्पमिए विक्कमनिवइवरिसे ॥ ९ ॥
विजयदसमीइ एसा सिरिजिणपहसूरिणा समायारी ।
सवरोवयारहेउं समाणिया कोसलानयरे ॥ १० ॥
सिरिजिणवल्लहजिणदत्तसूरिजिणचंदजिणवइमुणिंदा ।
सुगुरुजिणेसरजिणसिंहसूरिणो मह पसीयंतु ॥ ११ ॥
वाइयसयलसुएणं वाणायरिएण अब्भसीसेण ।
उदयाकरेण गणिणा पढमायरिसे कया एसा ॥ १२ ॥
जीए पसायाउ नरा सुकईसरसत्थवल्लहा हुंति ।
सा सरसई य पउमावई य मे दिंतु सुयरिद्धिं ॥ १३ ॥
ससिसूरपईवा जाव भुवणभवणोदरं पभासेंति ।
एसा समायारी सफलिज्जउ ताव सूरीहिं ॥ १४ ॥
पचक्खरगणणाए पाएण कयं पमाणमेईए ।
चउहत्तरीसमहिया पणतीससया सिलोयाणं ॥ १५ ॥
विहिमग्गपवानामं सामायारी इमा चिरं जयउ ।
पल्हायंती हिययं सिद्धिपुरीपंथियजणाणं ॥ १६ ॥

संवत् १६६६ अंकतोपि ग्रंथाग्रं ३५७४

## No. 1334.

विवेकविलासः—जिनदत्तसूरिः ।

च०—१३३०॥ ग्रंथाग्रं सर्वसंख्यया ॥ १३६१ ॥

इति श्रीजिनदत्तसूरिविरचिते द्वादशोल्लासे श्रीविवेकविलासे ग्रंथस्य प्रशस्तिः । संपूर्णोऽयं विवेकविलासः ॥ संवत् १६८५ वर्षे फाल्गुनमासे शुक्लपक्षे द्वितीयातिथौ सोमवासरे मीनलग्ने वहमाने शुभवेलायां भट्टारकश्री १९ श्रीविजयदेवसूरिराज्ये श्रीशत्रुंजयकरमोचनाद्यनेकशुभकृतकारि श्री श्री श्री श्री श्री भानुचंद्रगणितच्छिष्यसोमचंद्रगणिनाऽलेखि ॥

## No. 1340.

शतपदीसारोद्धारः—मेरुतुङ्गाचार्यः ।

आ०—श्रीअर्हं तं जिनं नत्वा भव्यानां हितकाम्यया ।
शतपद्याः समुद्धृत्य लिख्यते सारसंग्रहः ॥ १ ॥

इह यद्यपि परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालप्रणतपादारविंदकलिकालसर्वज्ञप्रभुश्रीहेमाचार्यप्रतिष्ठितविधिपक्षमुख्याभिधानसिद्धांतप्रणीतसामाचारीप्रधाननिर्निदानतपःक्रियारंजितचक्रेश्वरीशासनदेवताविहितसान्निध्यसुधासेकसंजायमानशतशाखाविस्तारसारश्रीमदंचलगच्छनायकप्रभुश्रीधर्मघोषसूरिसुगुरुविरचितः शतपदीनामा प्रतिपदमनेकसिद्धांतालापकबहुलो विंशत्युत्तरशतप्रश्नोत्तरविचाररुचिरो द्विपंचाशच्छतप्रमाणो महाग्रंथः समस्त्येव । तथापि संक्षेपरुचिसत्त्वानुकंपया शतपदीग्रंथादुद्धृत्य कतिपयानि विशेषोपयोगीनि लिख्यंते ॥

च०—तत्र श्रीआर्यरक्षितसूरीणां दंताणीग्रामे श्रे० द्रोणः पिता श्रा० देदी माता सं० ११३६ जन्म ११४२ व्रतं १२२६ प-

रलोकः सर्वायुर्वर्ष ९१॥ श्रीजयसिंहसूरीणां सोपारके श्री० दाहड-पिता श्रे० नेढा माता संवत् ११७९ जन्म ११९७ व्रतं १२०२ सूरिपदं १२५८ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ८० ॥ तत्पट्टे धर्मघोषसूरीणां मरुदेशे माहवपुरे श्रीचंद्रः पिता श्री० राजलदे माता संवत्१२०८ जन्म १२२६ व्रतं १२३४ सूरिपदं १२६८ स्वर्गः सर्वायुः ७६ तेषां पदे प्राप्त आगमकलामुखबिरुदा मुखपाठेनैव सर्वसिद्धांता-ध्यापकाः श्रीमद्देंद्रसूरयो ऽजायंत । यैस्तिमिरवाटके ग्लानवासस्थैर्वै-दनार्थमागतस्य जावालीपुरीयसंघस्य व्यशीतिः संदेहा पृष्टा अप्येक-व्याख्यानेनैव भग्ना द्वौ संदेहौ त्वेकांते भग्नाविति । तेषां च सरनगरे सा० देवप्रसादः पिता सा० स्थिरदेवी माता । संवत् १२२८ जन्म १२३७ दीक्षा १२६३ सूरिपदं १२७१ गच्छेशपदं १३०९ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ॥ ८२ ॥ तत्पट्टे श्रीसिंहप्रभसूरयः यैः प्रव्रज्यार्थमुत्सव्य दीक्षाक्षणेविरक्तेज्येष्ठभ्रातरि सिंहपराक्रमेण दीक्षां स्वीकृत्य सूत्राण्यधी-यद्भिः प्रतिपदं प्रतिलोमसूत्रपरावर्त्तनेन दाक्षिणात्यो महावादी जिग्ये । तेषां वीजापुरे श्रे०अरिसिंहः पिता प्रीतिमती माता संवत्१२८३जन्म १२९१ दीक्षा १३०९ सूरिपदं १३१३ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ३१ ॥ ततः श्रीअजितसिंहसूरयः जाबालिपुरे यद्वंदनार्थमागच्छद्भिरपूर्वा-पूर्वैः श्रावकसंघैः प्राभृतेषु क्रियमाणेषु किमि( मे )तदिति पृच्छते[ता] राउलसमरसिंहेन षष्ठाष्टमविकृतित्यागादि घोरं यत्तपः श्रुत्वा नंतुमागच्छता प्रबुद्धेन स्वदेशे सत्त्वमात्रामारिः कारिता।आचार्यादीनि च महतोत्सवेन पंत्रदशपदानि स्थापितानि । ततश्च राज्ञि धर्मिष्ठे सर्ववर्णानां गलितांभोव्यापारे नमस्कारस्मरणादिधर्मकृत्ये प्रव-र्त्तत्वात् शाणादिग्रामा धर्मक्षेत्राणीत्यद्यापि प्रसिद्धा इति । डोड-ग्रामे सा० जिनदेवः पिता जिनमती माता संवत् १२८३ जन्म १२९१ दीक्षा १३१४ सूरिपदं १३१६ गच्छेशपदं १३३९ स्वर्गः

सर्वायुर्वर्ष ५७ ॥ तत्पट्टे श्रीदेवेंद्रसिंहसूरयः यद्व्याख्यानश्रवणार्थमनेकदेशेभ्यः समेत्याचार्योपाध्यायादिभिरेव पूर्णायां सभायामेत्य श्रोतृणां स्थानमेव नाभवत् । पाल्हणपुरे व्य० सांतूपिता श्रा० संतोषश्रीमाता १२९९ जन्म १३०६ दीक्षा १३२३ सूरिपदं १३३९ गच्छेशत्वं १३७१ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ७२ ॥ ततः श्रीधर्मप्रभसूरयः येषां समयाधिविशिष्टतपःक्रियावतां चरणोदकेनापि सर्वदोषव्याधिशांतिरजनिष्ट । प्रसन्नतया प्रोक्तेन वचसापि सर्वार्थसिद्धिश्च । भिन्नमाले व्य० लीबा पिता व्य० बीजलदेवी माता संवत् १३३१ जन्म १३४१ दीक्षा १३५९ सूरिपदं १३७१ गच्छेशपदं १३९३ स्वर्गसर्वायुर्वर्ष ६३ ॥ ततः श्रीसिंहतिलकसूरयः । आदित्यवाटके श्रे० आसधरपिता चांपलदेवी माता संवत् १३४५ जन्म १३५९ दीक्षा १३७१ सूरिपदं १३९३ गच्छेशपदं १३९५ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ५१॥ तेषां पट्टे पूज्याराध्यश्रीमहेंद्रप्रभसूरयः वडग्रामे परी० आभा पिता परी० लीबिणि माता संवत् १३६३ जन्म १३७५ दीक्षा १३९३ सूरिपदं १३९८ गच्छेशपदं १४४३ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ८१ यैश्च संवत् १४०९ वर्षे नागीग्रामे वर्षास्वनागतासु ४० दिनैर्वित्रं विज्ञाय सर्वत्र धर्मध्यानं कारयद्भिः अश्वयुग्वदि ८ रात्रौ कालसर्पदष्टैः श्रीपार्श्वनाथचैत्ये सूरिमंत्रध्यानात्सर्वांगप्रसृतं दशभिर्यामैर्दुष्टविषं मुखेनैव वांतं । ततः प्रातः सहसैवोत्थितेषु येषु सहस्रसंख्ये मिलिते लोकेऽहो कलिकालेपि सम्यक् ध्यानानुभाव इति भावनां भावयति महोत्सवपूर्वकं सं० चूणामुख्यश्रावकैः शीलव्रतस्वीकारादि पुण्यलाभोऽग्रहि । सहस्रापि प्रोक्तं यैर्वचः कस्य नाम न फलितम् । ये च स्वभावतः कल्पद्रुमादिभ्योऽप्यधिकमाहात्म्यभाजो जगति व्यंजयंतः ॥ तत्पट्टकमले राजमराला इव सांप्रतं श्रीमेरुतुंगसूरींद्रा जयंति जगतीतले ॥ १ ॥

सुकुमारमतीनां तैः सुखाय व्यरचि स्वयम् ।
शतपद्याः समुद्धारस्त्रिपंचाशीतिवत्सरे ॥ २ ॥

इति शतपदीग्रंथसमुद्धारः ॥ ग्रंथाग्रं १५७०

अस्मिन् पंचदशश्लोकशती सप्ततिसंयुता ।
शतपद्याः समुद्धारे ग्रंथमानं विनिश्चितम् ॥१॥ संवत् १६१०

No. 1348.

श्रीपालचरित्रम्—मा०—हेमचंद्रः ।

आ०—अरिहाइं नवपयाइं हाइत्ता हिययकमलमज्झंमि ।
सिरिसिद्धचक्कमाहप्पमुत्तमं किंपि जंपेमि ॥ १ ॥

च०—सिरि वज्जसेणगणहरपट्टप्पहुहेमतिलयसूरीणं ।
सीसेहिं रयणसेहरसूरीहिं इमा ऊण संकलिया ॥ ३८ ॥
तस्सीसहेमचंदेण साहुणा विक्कमस्स वरिसंमि ।
चउदस अट्ठावीसे लिहिआ गुरुभत्तिकलिएणं ॥ ३९ ॥
सायरमेरू जा महियलंमि जा नहयलंमि ससिसुर ॥
वट्टंति ताव नंदउ वाइज्ज्यंता कहा एसा ॥ ४० ॥

इति श्रीश्रीपालचरित्रं श्रीसिद्धचक्रमहिमायुतं समाप्तम् ॥

No. 1358.

संदेहदोलावलीप्रकरणं लघुटीकासहितम्—

मू०जिनदत्तसूरिः । टी०जयसागरोपाध्यायः ।

आ०—जयति जगत्त्रितयगुरुः सकलमनोवांछितार्थकल्पतरुः ।
लब्धभवोदधितीरस्तत्त्वज्ञाता महावीरः ॥ १ ॥
तदनु गुरुसंप्रदायः सदुपायः सर्वथापि निरपायः ।
मम विमलहृदयकमले कलयतु कलहंस इव केलिम्॥२॥
श्रीजिनदत्तयतींद्रा युगप्रधानागमा जयंत्येते ।
संदेहतिमिरतरणि यैरेतत्प्रकरणं चक्रे ॥ ३ ॥
जीयासुः श्रुतवृद्धाः प्रबोधचंद्रगणिवाचनाचार्याः ।
तस्मिन्विदधुर्विवरणमंजूषामर्थमहतीं ये ॥ ४ ॥

तद्विवरणमंजूषामनुसृत्य पदार्थमात्रसारेयम् ।
संक्षिप्तरुचिहितार्थं विधिरत्नकरंडिका क्रियते ॥ ५ ॥

इह हि परोपकारकृतधियो विशुद्धसिद्धांताचारशृंगारितचारित्रश्रियः श्रीजिनदत्तसूरयस्तथाविधविषमदुःखमासमुल्लसदसदुपदेशदायकवचनश्रवणान्यान्यक्रियानुष्ठानदर्शनोद्भूतप्रभूतसंदेहावर्त्तपतितलोककमालोक्य कतिचित्तमुद्धर्त्तुमनसः स्वपरसंभावितप्रश्नतदनुसारितादृगुत्तरदानप्रधानसंशयपदप्रश्नोत्तरनामकं संदेहदोलावली तद्वितीयनामप्रसिद्धं प्रकरणमकार्षुः ॥ अत्र चायं वृद्धवादः । श्रीवीठणहिंडानगरवास्तव्या काचित्पुण्यमती परमखरतरश्राविकात्मगुरूपदिष्टधर्मानुष्ठाननिरता वसति स्म । अथ विविधगच्छवासिसाधुजननवनवोक्तिभिः संशयापन्ना सती सम्यगुत्तरलाभार्थं कानिचित्संदेहपदानि विज्ञप्तिकायां लिखित्वा श्रीमदंबिकादेवताप्रकाशितयुगप्रधानतावभासितनाम्नां श्रीजिनदत्तसूरीणां पादमूले प्रेषितवती श्रीपूज्यश्च तद्वाचनानंतरं तत्कालमेव तस्या भाविलोकानां चोपकारार्धशतगाथाप्रमाणमिदं प्रकरणं विरचितमिति ॥ तत्रादौ शिष्टसमयपरिपालनार्थमभीष्टदेवतानमस्कारादित्रितयप्रतिपादनार्थं गाथा द्वयमाहुः ॥

पडिबिंबियपणयजयं जस्संहिरुहोरुमउरमालासु ।
सरणागयं व नज्जइ तं नमिय जिणेसरं वीरं ॥ १ ॥
कइवयसंदेहपयाणमुत्तरं सुगुरुसंपयाएण ।
वुच्छं मिच्छत्तमओतमच्छहा होइ संसइयं ॥ २ ॥ व्याख्या०

च०—युगप्रवरागमजिनवल्लभसूरिशिष्येणोक्तमन्यथा तु सकलजगत्कल्याणकामकुंभेन त्रिभुवनस्पृहणीयमहामहिम्ना सर्वत्रातिख्यातिमारूढेन श्रीजिनदत्तसूरिनाम्नैव साध्यसिद्धिः संपनीपद्यत इति भावः ॥ १९० ॥

इति विधिरत्नकरंडिका नाम संदेहदोलावलीलघुटीका समाप्ता ।

विक्रमतः पंचनवत्यधिकचतुर्दशशतेषु वर्षेषु १४९५ ।
ग्रथितेयं श्लोकैरिह पंचदशशतानि सार्धानि ॥ १ ॥
अंकतोऽपि ॥ १५९० ॥

आसीदिह चंद्रकुले नवांगसिद्धांतविवरणविधातुः ।
श्रीअभयदेवसूरेः संताने सूरिजिनराजः ॥ २ ॥
ज्ञानदर्शनचारित्रत्रयी येन समर्पिता ।
पितामहायेव नमस्तस्मै हितविधायिने ॥ ३ ॥
तदंतेवास्युपाध्यायो नाम्ना श्रीजयसागरः ।
स इमां विदधे टीकां विधिरत्नकरंडिकाम् ॥ ४ ॥
विधिरत्नकरंडिकया करतलगतयानया रयादेव ।
श्रुतसंमतविधिनाढ्यंभविष्णवः संतु मुनयोपि ॥ ५ ॥
तस्मिंश्च प्रकरणे यदहंकृतवान् विवरणमणीयः ।
सोयं मम[हा]नुभावः प्रागभिहितमूलवृत्तिकृतः ॥ ६ ॥
जैनेंद्रागमतत्त्ववेदिभिरभिप्रेतार्थकल्पद्रुभिः
सद्भिः श्रीजिनभद्रसूरिभिरियं वृत्तिर्विशुद्धीकृता ।
तद्वत्तार्किकचक्रिभिः श्रुतपथाध्वन्यैर्महावादिभिः
प्रामाण्यं गमिता विचार्य च तपोरत्नैः पुरावाचकैः ॥ ७ ॥
सोमकुंजरनामास्ति विनेयो विनयी हि नः ।
न्यधित प्रथमादर्शं ग्रथमेनमनाकुलः ॥ ८ ॥
असंशयं धर्मपदं दधानः यथास्थितार्थप्रथनैकताना ।
संदेहदोलावलिवृत्तिरेषा स्थेयाज्जिनाज्ञेव सतां मनस्सु ॥९॥

इति संदेहदोलावलीलघुटीकाप्रशस्तिः कृतिरियं जयसागरोपाध्यायानाम् । संवत् १६५२ वर्षे ज्येष्ठवदि ९ तिथौ गुरुवारे लिखिता ॥

No. 1359.

संयममञ्जरी—मू० मा० महेश्वरसूरिः ।

टी०हेमहंससूरिशिष्यः ।

टी०आ०—श्रीअरिहंताय नमः

सिरिरिसहाइजिणिंदे सासयसासइअसव्वजिणचंदे ।
केवलकमलालोए तिजयविजयसिरितिलयं ॥
अइसयसयपाडिहेरगुणनिलयं निमिरसुपाससुपासं
----सिरिपासं नमउं सिरिपासं ॥ १ ॥

सरसइसरससुवयणे सुवयणि
वियरेसु मज्ज मयनयणि ।
सुररमणि माणिपमोइणि
कवि जणाणि अ हंसगयगमणि ॥ २ ॥

सिरिपुन्नचंदसुरीसरपट्टोवयपद्मयंमि सहसयरा ।
सिरिहेमहंससूरिवर सुपसन्ना हुंतु सहसपथं ॥ ३ ॥
तेसि सुगुरूणचरणंऽभोअपसाएण सीसलेसोवि ।
संजममंजरिसंजमरि वित्तिं भणामि अहं ॥ ४ ॥

तथा हि

उपसमासमाभिरामा[उपशमशमाभिरामं] संवेगरंगशालविशालप्रस्तरणं विद्वज्जनमनोवशीकरणं भव्यजनहृदयानंदसमुल्लासनसुधाकरकिरणं कषायप्रततिततिसमूलोन्मूलनकरिणं श्रोतृजनरंजितकरणं चातुर्गतिकभवभ्रमणदुःखांभोधिप्रवहणं निर्जितजन्मजरामरणं सकर्णजनरंजितश्रवणं मिथ्यात्वांध्यध्वांतविध्वंसनतरुणतरणिं संयममंजरिप्रकरणं यैः स्वसमयपरसमयविद्वद्भिश्चिदमितरहस्यप्रशस्याद्भुतरसोल्लासप्रमुद्भिः श्रीमहेश्वरसूरिभिर्विरचितमासीत्तस्याः संयममंजर्या विवरणं किंचिल्लवलेशमात्रं यथात्मधियाऽज्ञानतया स्वस्य स्वांतस्य धृतिमतिहेतवे परेषामपि सुखावबोधाय विरच्यते । अत्र प्रकरणे श्रीमहेश्व-

रसूरिभिः श्रीपार्श्वजिनेश्वरस्य नमस्कारगर्भिता प्रथमगाथा प्रकाशितास्ति सा प्रोच्यते । तथा हि ।

निमिऊण नमिरतिअसिंदविंदसिरिमउडलीढपयवीढं ।
पासजिणे संयमसुरूवसंकित्तणं काहं ॥ १ ॥

टी० च०—अथ संयममंजर्यप्रकरणस्य समाप्तिद्योधकमाह ।

समणहभूसण गयवसण संजममंजरि एह ।
[सिरि]महेसरसूरिगुरुकन्नि कुणंत सुहेण ॥१४०॥

इति संयममंजरीवृत्तिः समाप्ता ॥ सं० १५६१ मार्गशुदि - - श्रीपिप्पलगच्छे तालध्वजीयभट्टारक श्रीश्रीशांतिसूरिभिर्लिखापिता । श्रीगंधारमंदिरे ॥ स्वस्ति

यैश्च प्रोन्नतिकारकैर्जिनमतस्योद्धृत्य साधुक्रियां
नूत्नं श्रीविधिपक्षगच्छमचिरात्संस्थाप्य च प्रोद्य(मात्)।
नानानेकजनाः सुबोधसहिताः श्राद्धीकृता लक्षश-
स्ते श्रीसूरिवरार्यरक्षितगणाधीशा बभूवुर्भृशम् ॥

तदन्ववाये

श्री(म)ज्जैज्जदिवाकरा वसुमतीप्रीतिं समुल्लासय-
न्ते[तो]विद्वज्जनकोटिमौलिमुकुटा मोहारिसंमर्दनाः ।
शश्वत्सिद्धिसमृद्धिवृद्धिसुविधिप्रोद्बुद्धिसंसेविता-
स्ते सूरींद्रवरप्रभा गणधराः श्रीमेरुतुंगोत्तराः ॥

No. 1360.

दानशीलतपोभावनाप्रकरणम्—अशोकमुनिः संवेगचूडामणिश्च ।

आ०—देवाहिदेवं नमिऊण वीरं संपत्तसंसारसमुद्दतीरं ।
वन्नेमिदाणं गुणसंनिहाणं पावेमि जेणं सिवसुक्खठाणं ॥१॥

च०—छंदाइ सत्थेण अयाणएणं
असोमनामा मुनिपुंगवेणं ।
सिद्धंतनिस्सायरयेमि जेणं
हीणाहियं सूरि खमंतु एणं ॥ ५० ॥
इति श्रीदानशीलतपोभावनाप्रकरणम्

आ०—नमिऊण तित्थनाहं भगउ वद्धमाणजिणवसहं ।
संवेगसरूवाणं वोछामि गुरूवएसेणं ॥ १ ॥
च०—धम्मेण चेह जयइ धम्मेण दुरुत्तरं न भवउहं ।
धम्मेणमणंतसुहं लहइ जीउ सासयं ठाणं ॥ ५२ ॥
इति संवेगचूडामणिप्रकरणं संपूर्णम् ॥

No. 1361.

समरादित्यचरित्रं श्लोकबद्धम्—प्रद्युम्नसूरिः ।

आ०—चित्रभानुसुधाभानुचंडभानुप्रभाधिकम् ।
शाश्वतं जयति ज्योतिः परमं पथमंगलम् ॥
च०—चंद्रप्रभप्रभुरभूदिह चंद्रगच्छे
तस्माद्गुरुश्च समभूत्पुरि पद्मदेव्याः ।
श्रीमान्धनेश्वर इति प्रथितोऽस्य शिष्यः
श्रीशांतिसूरिरभवज्जितवादिविद्यः ॥ ६४ ॥
अक्षावलिप्रवरपुस्तकधर्मचिह्न-
श्वेतांबुजस्वरविपंचि करे यदीये ।
शब्दानुशासनविरंचिरितः स देवा-
नंदप्रभुः पुरुषरूपगिरीश्वरोभूत् ॥ ६५ ॥
श्रीरत्नप्रभपरमानंदौ कनकप्रभप्रभुस्तस्मात् ।
श्रीपरमानंदविभोर्जगति जयसिंहसूरि(रुदि)याय ॥ ६६ ॥

शिष्यः श्रीकनकप्रभस्य सुकविः श्रीबालचंद्रानुजो
ज्यायान् श्रीजयसिंहतः प्रतिभया श्रीवस्तुपालस्तुतः ।
विश्वाल्हादनडिंडुरान्वयगुरुर्गत्या सभासंमतं[तः]
सोमुं[सोयं ग्रंथ] कवित्वशोधनविधौ प्रद्युम्नसूरी रविः॥६७॥
वर्षे वारिधिपक्षयक्षणणीते[यक्षलक्षणमिते]श्रीवर्धमानस्थित-
श्चक्रेमुं प्रथमं लिलेख तु जगच्चंद्रः सुधीः पुस्तके ।
प्राग्वाटान्वयमंत्रिचाहडसुतश्रीराणिगस्यांगजो
ग्रंथार्थं रणमल्लसेगविये[सेगविजयौ]स्वं प्रार्थयेतां गुरुम्॥६८॥
यावद्ग्रंथरथाश्चतुर्दशशती श्रीहारिभद्रा इमे
वर्त्तंते किल पारियात्रिकतया सिद्धयध्वयानेंगिनाम् ।
तावत्पुष्परथः स एष समरादित्यस्य मन्निर्मितः
संक्षेपस्तदनुप्लवः प्रचरतु क्रीडाकृते धीमताम्॥ ६९ ॥

यस्मिंश्चक्राणि रत्नत्रितयमृषिगृहिश्रेयसीबोधियुग्यं
कारुण्यं स्थालमुच्चैरितरयमचतुष्काष्ठिकागाढनद्धम् ।
संवेगः स्वच्छभावः शिखरकलसकः शुद्धबुद्धिः पताका-
साधुश्राद्धौ च धुर्यौ जयति शमयुगः स्यंदनः सैष शास्त्रम्॥७०॥

त्रिलोकवसुदेवांके चिद्वृद्धिमिहाधिकाम् ।
आद्यंतयोश्चतुर्युक्तां सप्ताशीतिमनुष्टुभाम् ॥७१॥ ४८७४

No. 1374.

सिद्धान्तरत्नावली—हेमसूरिशिष्यः ।

आ०—यः कुग्राहनिवारणे पटुतरस्साक्षाद्गिरा गीष्पतिः
सत्सिद्धांतनिरूपणैकरसिको भव्यात्मनां शर्मदः ।
स्याद्वादामृतपानरक्तमनसामानंदवल्लीघन-
स्तं वंदे गुणसागरं निजगुरुं श्रीहेमसूरीश्वरम् ॥ १ ॥

च०—गच्छे श्रीमति भास्वरां[राः] खरतराचार्याभिधे बिभ्रति
स्याद्वादेप्यतिगाधलिप्सुनिपुणा धर्मार्थमोक्षप्रदाः ।
भूपालप्रभृतिप्रसिद्धयशसस्साक्षाद्धि कल्पद्रुमाः
श्रीमंतो जिनचंद्रसूरिगुरवोऽभूवन्सतां प्रीतये ॥ ३० ॥
तत्पट्टाद्रिविरोचनाः प्ररुचिराचारप्रचारक्रियाः
प्रोद्योतप्रकृतिप्रभावपटलप्रारंभकास्सर्वदा ।
धर्मध्यानविधानबुद्धिविभवास्सर्वज्ञधर्मादरा
ह्यासन् श्रीजिनपूर्वकोदयगणाधीशाः जगद्वत्सलाः ॥ ३१ ॥
तत्पट्टे विदितागमार्थनिधयः श्रीहेमसूरीश्वराः
राजंते महनीयकीर्त्तिविभवास्संवस्स मांगल्यदाः।
तत्पादांबुजचंचरीकसदृशशिष्योहमेनां शुभां
पद्यैस्वल्पतरैश्चकार कृतिमान्सिद्धांतरत्नावलीम्॥ ३२ ॥
इति श्रीसिद्धांतरत्नावली संपूर्णा ॥

No. 1382.

स्याद्वादमञ्जरी सटीका—मू०हेमचन्द्रः । टी०मल्लिषेणः।

टी०आ०—यस्य ज्ञानमनंतवस्तुविषयं यः पूज्यते देवतैः...

इह हि विषमदुःखमारजनितिरस्कारभास्करानुकारिणा वसुधातलावतीर्णसुधासारणीदेश्यदेशनाविताननपारमार्हतीकृतकुमारपालक्ष्मापालप्रवर्त्तिताभयदानाभिधानजीवानुसंजीवितनानाजीवप्रदत्ताशिर्वादमाहात्म्यकल्पावधिस्थायिविशदयशःशरीरेण निर्विद्य[ निरवद्य ]चातुर्विद्यनिर्माणैकब्रह्मणा श्रीहेमचंद्रसूरिणा जगत्प्रसिद्धश्रीसिद्धसेनदिवाकरविरचितद्वात्रिंशद्द्वात्रिंशिकानुसारिश्रीवर्धमानजिनस्तुतिरूपमयोगव्यवच्छेदान्ययोगव्यवच्छेदाभिधानं द्वात्रिंशिकाद्वितयं विद्वज्जनमनस्तत्त्वावबोधनिबंधनं विदधे । तत्र प्रथमद्वात्रिंशिकायाः सुखोन्ने-

यत्वाद्याख्यानमुपेक्ष्य द्वितीयस्यास्तस्या निःशेषदुर्वादिपरिषदधिक्षेप-दक्षायाः कतिपयपदार्थविवरणकरणेन स्वस्मृतिबीजप्रबोधविधिर्विधीयते । तस्याश्चेदमादिकाव्यम् ॥

मू०—आ०—अनंतविज्ञानमतीतदोषमबोध्यसिद्धांतममर्त्यपूज्यम् ।

मू०—च०—तदुद्धर्तुं शक्तो नियतमविसंवादिवचन-
स्त्वमेवातस्त्रातस्त्वयि कृतसपर्याः कृतधियः ॥३२॥

टी०—च०—कृतसपर्याः आराध्यांतरपरित्यागेन त्वय्येव सेवाहेवाकितां परिशीलयंतीति शिखरिणीछंदोलंकृतकाव्यार्थः।

समाप्ता चेयमन्ययोगव्यवच्छेदद्वात्रिंशकास्तवनटीका ।

येषामुज्ज्वलहेतुहेतिरुचिरः प्रामाणिकाध्वस्पृशां
हेमाचार्यसमुद्भवस्तवनभूरर्थः समर्थः सखा ।
तेषां दुर्नयदस्युसंभवभयात्स्पष्टात्मनां संभव-
त्यायासेन विना जिनागमपुरप्राप्तिः शिवश्रीप्रदा ॥ १॥

चार्तुर्विद्यमहोदधेर्भगवतः श्रीहेमसूरेर्गिरां
गंभीरार्थविलोकने यदभवद्दृष्टिः प्रकृष्टा मम ।
द्राधीयःसमयादराग्रहपराभूतप्रभूतावमं
तन्नूनं गुरुपादरेणुकणिकासिद्धांजनस्योर्जितम् ॥ २॥

अन्योन्यशास्त्रतरुसंगतचित्तहारि-
पुष्पोपमेयकतिचिन्निचितप्रमेयैः ।
दृब्धां मयांतिमजिनस्तुतिवृत्तिमेनां
मालामिवामलहृदो हृदये वहंतु ॥ ३ ॥

प्रमाणसिद्धांतविरुद्धमत्र
यत्किंचिदुक्तं मतिमांद्यदोषात् ।

मात्सर्यमुत्सार्य तदार्यचित्ताः
प्रसादमाधाय विशोधयंतु ॥ ४ ॥
उर्व्यामेष सुधाभुजां गुरुरिति त्रैलोक्यविस्तारिणो
यत्रेयं प्रतिभाभरादनुमितिर्निर्दैभमुज्जृंभते ।
किंचामी विबुधाः सुधेति वचनोद्गारं यदीयं मुदा
शंसंतः प्रथयंति तामतितमां संवादमेदस्विनीम् ॥ ५ ॥
नागेंद्रगच्छगोविंदवक्षोलंकारकौस्तुभाः ।
ते विश्ववंद्या नंद्यासुरुदयप्रभसूरयः ॥ ६ ॥
श्रीमल्लिषेणसूरिभिरकारि तत्पट्टगगनदिनमणिभिः ।
वृत्तिरियं मनुरविमितशाकाब्दे दीपमहसि शमौ ॥ ७ ॥
श्रीजिनप्रभसूरीणां साहाय्योद्भिन्नसौरभा ।
श्रुतावुत्तंसतु सतां वृत्तिः स्याद्वादमंजरी ॥ ८ ॥
बिभ्राणे कलिनिर्जयाज्जिनतुलां श्रीहेमचंद्रप्रभौ
तद्दृब्धस्तुतिवृत्तिनिर्मितिमिषाद् भक्तिर्मयाविष्कृता ।
निर्णेतुं गुणदूषणे निजगिरां तत्रार्थये सज्जनान्
तस्यास्तत्त्वमकृत्रिमा बहुमतिः सास्त्यत्र सम्यग्यतः ॥ ९ ॥
इति स्याद्वादमंजरीग्रंथः समाप्तः ॥ संवत् १५२० वर्षे

No. 1389.

कर्मग्रन्थान्तर्गतशतकप्रकरणम्—मां°शिवशर्मसूरिः ।

आ°—अरहंते भगवंते अणुत्तरपरक्कमे पणमिऊणं ।
बंधसयगे निबद्धं संगहमिणमो पवक्खामि ॥ १ ॥
सुणह इह जीवगुणे संति एसु गणेसु सारजुत्ताओ ।
वोछं कइवइयाओ गाहाओ दिट्ठिवायाओ ॥ २ ॥

उवओगा जोगविही जेसु य ठाणेसु जत्तिया अत्थि ।
जं पचइओ बंधो होइ जहा जेसु ठाणेसु ॥ ३ ॥
बंधउदयमुदीरणविहिं च तिण्हंपि तेसु संजोगं ।
बंधविहाणे य तहा किंवि समासं पवक्खामि ॥४॥

च०—एसो बंधसमासो पिंडक्खवेण वन्निउ कोइ ।
कम्मप्पवायसुयसागरस्स निस्संदमित्तोउ ॥१०६॥
बंधविहाणसमासो रइउ अप्पमंदमइणाउ ।
तं बंधमोक्खनिउणा पूरेऊणं परिकहेंति ॥१०७॥
इय कम्मयडिए गयं संखेवुद्दिट्ठ निच्छयमहत्थं ॥
जो उवउंजइ बहुसो सो नाही बंधमोक्खत्थं ॥१०८॥

No. 1390.

तस्यैव भाष्यं गाथाबद्धम् ।

आ०—नमिऊण जिणं वुच्छामि बंधसयगे चउविहबंधाणं ।
दाराणि तहा संखामित्तनिविट्ठा य पयडीउ ॥ १ ॥

च०—सुखगइ असायचउरो सुराउ नरयाउ नारयदुगाणि ।
दुन्निउ आहारदुगं पंचसुए वेदुव्विदुगतित्था ॥ २५ ॥

शतकभाष्यं समाप्तम् ॥

No. 1391.

कर्मग्रन्थान्तर्गतसप्ततिकाख्यं प्रकरणं सटीकम्—

मू०मा०—टी० मलयगिरिः ।

टी० आ०—अशेषकर्मांशतमःसमूह-
क्षयाय भास्वानिव दीप्ततेजाः ।
प्रकाशितांशेषजगत्स्वरूपः
प्रभुः स जीयाज्जिनवर्धमानः ॥ १ ॥

जीयाज्जिनेशसिद्धांतो मुक्तिकामप्रदीपनः ।
कुभ्रुत्यातपतप्तानां सांद्रो मलयमारुतः ॥ २ ॥

चूर्णयो नावगम्यंते सप्ततेर्मंदबुद्धिभिः ।
ततः स्पष्टावबोधार्थं तस्याष्टीकां करोम्यहम् ॥ ३ ॥

अहर्निशं चूर्णिविचारयोगान्
मंदोपि शक्तो विवृतिं विधातुम् ।
निरंतरं कुंभनिघर्षयोगाद्-
भावोपि कूपे समुपैति घर्षम् ॥ ४ ॥

इह यच्छास्त्रं प्रकरणं वा सर्वविन्मूलं तत्प्रेक्षावतामुपादेयं भवति नान्यत् । ततः सप्ततिकाख्यं प्रकरणमारभमाणः आचार्यः प्रेक्षावतां प्रकरणविषये उपादेयबुद्धिपरिग्रहार्थं प्रकरणस्य सर्वविन्मूलतां तथा सर्वविन्मूलत्वेपि न प्रेक्षापूर्वकारिणोऽभिधेयादिपरिज्ञानमंतरेण यथाकथंचित्प्रवर्त्तते प्रेक्षावत्ताक्षतिप्रसंगात् । ततस्तेषां प्रवृत्त्यर्थमभिधेयादिकं च प्रति षिपादयिषुरिदमाह ॥

मू०—सिद्धपएहिं महत्थं बंधोदयसंतपयडिगणाणं ।
वोच्छं सुण संखेवं नीसंदं दिट्ठिवायस्स ॥ १ ॥

मू०—च०—जो जत्थ अपडिपुन्नो अत्थो अप्पागमेण बद्धोत्ति ।
तं खमिऊण बहुसुया पूरेऊणं परिकहंतु ॥ (९२)॥

टी०—च०—परिपूर्णमर्थं पूरयित्वा शिष्येभ्यः कथयंतु ॥ (९२)॥

निरुपममनंतमनघं शिवपदमधिरूढमपगतकलंकम् ।
दर्शितशिवपुरमार्गं वीरजिनं नमत परमशिवम् ॥१॥

यस्योपांतेपि संप्राप्ते प्राप्यंते संपदो ऽनघाः ।
नमस्तस्मै जिनेशश्रीवीरसिद्धांतसिंधवे ॥ २ ॥

यैरेषा विषमार्था सप्ततिका सुस्फुटा कृता सम्यक् ।
अनुपकृतपरोपकृतश्चूर्णिकृतस्तान्नमस्कुर्वे ॥ ३ ॥
मकरणमेतद्विषमं सप्ततिकाख्यं विवृण्वता कुशलम् ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥ ४ ॥
अर्हतो मंगलं सिद्धान्मंगलं संयतानहम् ।
अशिश्रियं जिनाख्यातं धर्मं परममंगलम् ॥ ५ ॥

श्रीसत्तरीवृत्तिः । ग्रं० ३७८० ॥ सं० १४९० वर्षे चैत्र शुदि १० शनौ श्रीमति श्रीस्तंभतीर्थे श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनराजसूरिपट्टे श्रीजिनभद्रसूरिराज्ये सा० गूर्जरसुत सा० धरणाकेन सत्तरीवृत्तिर्लिखापिता । पु० हरीयाकेन लिखितं । शुभं भवतु ॥

No. 1392.

शतकवृत्तिः—हेमचन्द्रः ।

आ०—See Dr. Keilhorn, Report 1881, Page 41.

च०-श्रीहेमचंद्रसूरिभिरियमनुरचिता शतकवृत्तिः॥ १० ॥ ग्रंथाग्रं ३७०० शतकसूत्रग्रंथगाथा ११० ॥ शतकभाष्यगाथा ॥ २५ ॥ ग्रंथाग्रं सर्वसंख्या ३८६६ ॥ शुभं भवतु ॥ सं० १४९० वर्षे चैत्रसुदि पंचम्यां तिथौ रविवारे श्रीमति श्रीस्तंभतीर्थे अविचलत्रिकालज्ञाज्ञापालनपटुतरे विजयिनि श्रीमत्खरतरगच्छे श्रीजिनराजसूरिपट्टे लब्धिलीलानिलयबंधुरबहुबुद्धिबोधितभूवलयकृतपापपूरप्रलयचारुचारित्रचंदनतरुमलययुगप्रवरोपमभिथ्यात्वतिमिरनिकरदिनकरप्रसरसमश्रीमद्गच्छेशभट्टारकश्रीजिनभद्रसूरीश्वराणामुपदेशेन परीक्ष्यसा० गू० जरसुतेन रेखाग्रामसुश्रावकेन सा० परीक्ष्य धरणाकेन पुत्र सा० साइयासहितेन श्रीसिद्धांतकोशो लेखितः स्वश्रेयसे ॥

यावन्मेरुः पवित्रो जिनवरजननस्नानसंभूततोयै-
र्यावद्दिव्या विमानस्थितिरतिसुखदा सिद्धिसंस्थाश्च सिद्धाः ।
यावल्लोकप्रकाशं सकलजनहितं जैनसिद्धांततत्त्वं
विद्वद्भिर्वाच्यमानं चिरमवनितले पुस्तकं तावदास्ताम् ॥
श्रीसंघस्य कल्याणः ॥

No. 1395.

अध्यात्मकमलमार्तण्डः—राजमल्लः ।

आ०—प्रणम्य भावं विशदं चिदात्मकं
समस्ततत्त्वार्थविदं स्वभावतः ।
प्रमाणसिद्धं नययुक्तिसंयुतं
विमुक्तदोषावरणं समंततः ॥ १ ॥
अनंतधर्मं समयं ह्यतींद्रियं
कुवादिवादप्रहतस्वलक्षणम् ।
ब्रुवे ऽपवर्गस्य च हेतुमद्धुतं
पदार्थतत्त्वं भवतापशांतये ॥ २ ॥ युग्मम् ।

च०—अर्थाश्चाद्यवसानवर्जितनवः सिद्धाः स्वयं मानत-
स्तल्लक्ष्मप्रतिपादकाश्च शब्दा[श्च नियमा]न्निष्पन्नरूपाः किल।
भो विज्ञाः परमार्थतः कृतिरियं शब्दार्थयोश्च स्वतो
नव्यं काव्यमिदं कृतं न विदुषा तद्राजमल्लेन हि ॥२०॥

इति श्रीमदध्यात्मकमलमार्तंडाभिधाने शास्त्रे सप्ततत्त्वनवपदार्थप्रतिपादकश्चतुर्थः श्रुतस्कंधः समाप्तः ॥ ४ ॥

ग्रंथाग्रसंख्या २०५ संवत् १६६३ वर्षे वैशाखसुदि १३ शनिवासरे भट्टारकश्रीगुणभद्रसूरिदेवतत्पट्टेभट्टारकश्रीभानुकीर्त्तिदेव-

तत्पट्टे भट्टारकश्रीकुमारसेणि तदाम्नाये अग्रोतकान्वये गोइलगोत्रे साहुपीथू तद्भार्या सूराही तत्पुत्र पंडित छजमल अध्यात्मकमलकी प्रत्ति लिक्षापितं । लिखितं पंडित सोहिलु ॥

ज्ञानवान् ज्ञानदानेन निर्भयो ऽभयदानतः ।
अन्नदानात्सुखी नित्यं निर्व्याधिर्भेषजाद्भवेत् ॥ १ ॥

No. 1396.

अनन्तनाथपूजा—गुणचन्द्रः ।

आ०—श्रीसर्वज्ञं नमस्कृत्य सिद्धं साधूंस्त्रिधा पुनः ।
अनंतव्रतमुख्यस्य पूजां कुर्वे यथाक्रमम् ॥ १ ॥

च०—इत्यनंतविधेः पूजां व्यरचद्गुणचंद्रकः ।
श्लोकसप्तशतीं पंचसप्तन्यूनां यतीश्वरः ॥ १ ॥
संवत्षोडशत्रिंशतैष्यपलके पक्षेत्रदाते तिथौ
पक्षत्यां गुरुवारके पुरुजिनेट्श्रीशांकमार्गे पुरे ।
श्रीमद्कुंबडवंशपद्मसविता हर्षाख्यदुर्गी वणिक्
सोयं कारितवाननंतजिनसत्पूजां वरे वाग्वरे ॥ २ ॥

श्रीमूलसंघे ऽघविघातिनीह
प्रद्योतमाने ऽन्यमतानि नेशुः ।
सारस्वतो गच्छ इहैव नंद्या-
च्छ्रीमद्बलात्कारगणाभियुक्तः ॥ ३ ॥

श्रीरत्नकीरिभगवज्जगतां वरेण्य-
श्चारित्ररत्ननिवहस्य बभार भारम् ।
तद्दीक्षितो यतिवरो यशकीर्तिकीर्ति-
श्चारित्ररंजितजनोद्गहितासुकीर्त्तिः ॥ ४ ॥

तच्छिष्यो गुणचंद्रसूरिरभवच्चारित्रचेतोहर-
स्तेनेदं वरपूजनं जिनवरानंतस्य युक्तयाऽरचि ।
येत्र ज्ञानविकारिणो यतिवरास्तैः शोध्यमेतद्ध्रुवं
नंद्यादारविचंद्रमक्षयतरं संघस्य मांगल्यकृत् ॥ ९ ॥
इत्याचार्यगुणचंद्रविरचिता श्रीअनंतनाथपूजा उद्यापनसहिता समाप्ता ॥ श्रीमदनंतव्रतस्योद्यापनं समाप्तम् ॥

No. 1400.

उपदेशरत्नमाला—सकलभूषणः ।

आ०—वंदे श्रीवृषभं देवं दिव्यलक्षणलक्षितम् ।
प्रीणितप्राणिसद्वर्गं युगादिपुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥
च०—श्रीमूलसंघतिलके वरनंदिसंघे
गच्छे सरस्वतिसुनाम्नि जगत्प्रसिद्धे ।
श्रीकुंदकुंदगुरुपट्टपरंपरायां
श्रीपद्मनंदिमुनिपः समभूज्जिताक्षः ॥ २६ ॥
तत्पट्टधारी जनचित्तहारी
पुराणमुख्योत्तमशास्त्रकारी ।
भट्टारकः श्रीसकलादिकीर्तिः
प्रसिद्धनामाऽजनि पुण्यमूर्त्तिः ॥ २७ ॥
भुवनकीर्त्तिगुरुस्तत ऊर्ज्जितो
भुवनभासनशासनमंडनः ।
अजनि तीव्रतपश्चरणक्षमो
विबुधधर्मसमृद्धिसुदेशकः ॥ २८ ॥
श्रीज्ञानभूषापरिभूषितांगः
प्रसिद्धपांडित्यकलानिधानः ।

श्रीज्ञानभूषाख्यगुरुस्तदीयः
पट्टोदयाद्राविव भानुरासीत् ॥ २९ ॥
भट्टारकश्रीविजयादिकीर्त्ति-
स्तदीयपट्टे परिलब्धकीर्तिः ।
महामना मोहसुखाभिलाषी
बभूव जैनावनिपार्श्वपादः ॥ ३० ॥
भट्टारकश्रीशुभचंद्रसूरि-
स्तत्पट्टपंकेरुहतिग्मरश्मिः ।
त्रैविद्यविद्यः सकलप्रसिद्धो
वादीभसिंहो जयताद्धरित्र्याम् ॥ ३१ ॥
पट्टे तस्य प्रीणितप्राणिवर्गः
शांतो दांतः शीलशाली सुधीमान् ।
जीयात्सूरिः श्रीसुमत्यादिकीर्त्ति-
र्गच्छाधीशः कम्रकांतिः कलावान् ॥ ३२ ॥
तस्याभूच्च गुरुभ्राता नाम्ना सकलभूषणः ।
सूरिर्जिनमते लीनमनाः संतोषपोषकः ॥ ३३ ॥
तेनोपदेशसद्रत्नमालासंज्ञो मनोहरः ।
कृतः कृतिजनानंदनिमित्तं ग्रंथ एषकः ॥ ३४ ॥
श्रीनेमिचंद्राचार्यादियतीनामाग्रहात्कृतः ।
सद्वर्धमानाटोलादिप्रार्थनातो मयैषकः ॥ ३५ ॥
सप्तविंशत्यधिके षोडशशतवत्सरे सुविक्रमतः ।
श्रावणमासे शुक्लपक्षे षष्ठ्यां कृतो ग्रंथः ॥ ३६ ॥
न मया ख्यातिनिमित्तं न चाभिमानेन विरचितो ग्रंथः ।
धर्मरतानां गृहिणां हिताय च स्वस्य पुण्याय ॥ ३७ ॥

यावत्सिद्धाः सिद्धिधाममप्रपन्ना
मेर्वाद्या वै भूरिधरा भूरिसंख्याः ॥
चंद्रादित्याद्याश्च खे ऽसंख्यसंख्या
संतिष्ठंते तावदास्तां ममायम् ॥ ३८ ।
श्रीवीरगौतमाद्यैश्च श्रेणिकस्य पुरः पुरा ।
यदुक्तं तच्च संक्षिप्य मयापीह निरूपितम् ॥ ३९ ॥
सिद्धांतशब्दयुक्त्यादिविरुद्धं यन्मयोदितम् ।
क्षमितव्यं मुनीशैस्तत्सर्वशास्त्राब्धिपारगैः ॥ ४० ॥
न्यूनमक्षरमात्राद्यैरज्ञानान्मयकात्र यत् ।
प्रोक्तं क्षमस्व तद्देवि सारदे श्रीजिनास्यजे ॥ ४१ ॥
जिनसिद्धसूरिपाठकसाधुमुनींद्राश्चतुर्विधस्य संघस्य ।
विदधतु मंगलमतुलं मुक्तिं मुक्तिं च यच्छंतु ॥ ४२ ॥
सहस्रत्रितयं चैव त्रिशतं त्र्यशीतिसं[शी व्या]युतम् ।
अनुष्टुप्छंदसां चास्य प्रमाणं निश्चितं बुधैः ॥ ४३ ॥

इति श्रीभट्टारक श्रीशुभचंद्रशिष्याचार्य श्रीसकलभूषणविरचितायामुपदेशरत्नमालायां पुण्यषट्कर्मप्रकाशिकायां तपोदानमाहात्म्यवर्णनोनामाष्टादशपरिच्छेदः संपूर्णः ॥ संवत् १७८३ वर्षे ज्येष्ठमासे शुक्लपक्षे सप्तम्यां तिथौ गुरुवासरे ॥ शुभं भवतु ॥ संवत् १७८३ वर्षे शाके १६४८ प्रवर्तमाने आषाढमासे कृष्णपक्षे पंचमीतिथौ बृहस्पतिवारे श्रीसांगानेरनगरमध्ये महाराजाधिराजमहाराजा श्रीसवाई जेसिंहजीचिरंजी० राज्ये प्रवर्त्तमाने पुस्तकं लिखापितं । श्रीमूलसंघे बलात्कारगणे सस्वतीगच्छे कुंदकुंदाचार्यान्वये नंद्याम्नाये बलात्कारगणे भट्टारकश्रीचंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीदेवेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीनरेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीसुरेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे

भट्टारकश्रीजगत्कीर्त्तिजी तत्पट्टे भट्टारकश्रीश्रीदेवेंद्रकीर्त्तिजी तदाम्नाये सावडागोत्रे ----------

No. 1401.

उपासकाध्ययनम्—वसुनंदिः।

आसीत् स्वसमयपरसमयविद् श्रीकुन्दकुन्दसंताने
आसी ससमयपरसमयविदू सिरीकुंदकुंदसंताणे।
भव्यजनकुमुदवनशिशिरकरः श्रीनन्दिनाम्ना
भव्वयणकुमुयवणसिसिरयरो सिरिणंदिणामेण ॥ ४१ ॥
कीर्त्तिर्यस्येन्दुशुभ्रा सकलभुवनमध्ये यथेच्छं भ्रमित्वा
कित्ती जस्सिंदुसुब्भा सयलभुवणमज्झे जहिच्छं भमित्ता।
नित्यं सा सज्जनानां हृदयवदनश्रोत्रे निवासं करोति
णिच्चं सा सज्जणाणं हिययवयणसोए णिवासं करेइ।
यः सिद्धान्ताम्बुराशिं सुनयतरणं आसाद्य लीलावतीर्णो
जो सिद्धंतंबुरासिं सुणयतरणमासेज्ज लीलावतिण्णो।
वर्णयितुं कः समर्थः सकलगुणगणं तस्य प्रगल्भोऽपि लोके
वण्णेउं को समत्थो सयलगुणगणं से वियड्ढो वि लोए ॥ ४२॥
शिष्यः तस्य जिनेन्द्रशासनरतः सिद्धान्तपारंगतः
सिस्सो तस्स जिणिंदसासणरओ सिद्धंतपारंगओ
क्षान्तिमार्दवलाघवादिदशधा धर्मे नित्योद्युक्तः
खंतीमद्दवलाहवाइदसहा धम्मम्मि णिच्चुज्जुओ।
पूर्णेन्दूज्ज्वलकीर्त्तिपूरितजगच्चारित्रलक्ष्मीधरः
पुण्णिंदुज्जलकित्तिपूरियजओ चारित्तलच्छीहरो
संजातः नयनन्दिनाममुनिः भव्याशयानन्ददः
संजाओ णयनंदिनाममुणिणो भव्वासयाणंदओ ॥ ४३॥

शिष्यः तस्य जिनागमजलनिधिवेलातरङ्गधौतमनाः
सिस्सो तस्स जिणायमजलनिहिवेलातरंगधोयमणो ।
संजातः सकलजगति विख्यातः नेमिचन्द्र इति
संजाओ सयलजए विक्खाउ णेमिचंदु त्ति ॥ ४४॥
तस्य प्रसादेन मया आचार्यपरंपरागतं शास्त्रं
तस्स पसाएण मए आयरियपरंपरागयं सत्थं ।
वात्सल्यादररचितं भविकानामुपासकाध्ययनम्
वच्छल्लायररइयं भवियाणमुवासयज्झयणं ॥ ४५ ॥
यत् किमपि अत्र भणितं अज्ञायमानेन प्रवचनविरुद्धं
जं किंपि एत्थ भणियं अयाणमाणेण पवणयविरुद्धं ।
क्षमित्वा प्रवचनानि शोधयित्वा तानि प्रकाशयन्तु
खमिऊण पवयणाणं सोहित्ता तं पयासंतु ॥ ४६ ॥
षट् शतानि पञ्चाशदुत्तराणि एतस्य ग्रन्थपरिमाणं
छच्चसया पण्णसुत्तराणि एयस्स गन्थपरिमाणं ।
वसुनन्दिना निबद्धं विस्तरितव्यं विदग्धैः
वसुणंदिणा णिबद्धं वित्थरियव्वं वियड्ढेहिं ॥ ४७ ॥
इत्युपासकाध्ययनं वसुनंदिना कृतमिदं समाप्तम् ॥

No. 1402.

उपासकाध्ययनं सटीकम्—मू० समन्तभद्रः । टी० प्रभाचन्द्रः ।

टी० आ०—समंतभद्रं निखिलात्मबोधनं
जिनं प्रणम्याखिलकर्मशोधनम् ।
निबंधनं रत्नकरंडके परं
करोमि भव्यप्रतिबोधनाकरम् ॥ १ ॥

मू०आ०—नमः श्रीवर्धमानाय निर्धूतकलिलात्मने ।
सालोकानां त्रिलोकानां यद्विद्या दर्पणायते ॥ १ ॥

मू०च०—जिनपतिपदपद्मप्रेक्षिणी दृष्टि लक्ष्मीः ॥ १४५ ॥

टी०च०—दृष्टिलक्ष्मीरपि गुणभूषा अष्टमूलगुणैरलंकृता सम्यक् पुनीतादिति ॥

येनाज्ञानतमो विनाश्य निखिलं भव्यात्मचेतोगतं
सम्यग्ज्ञानमहांशुभिः प्रकटितः सागारमार्गोऽखिलः ।
स श्रीरत्नकरंडकामलरविः संसृत्सरिच्छोषको
जीयादेव समंतभद्रमुनिपः श्रीमत्प्रभेंदुर्जिनः ॥१॥

इति प्रभाचंद्रविरचितायां समंतभद्रविरचितोपासकाध्ययनटीकायां पंचमः परिच्छेदः ॥ ॥

No. 1404.

## ऋषभनाथचरित्रम्—सकलकीर्त्तिः ।

आ०—श्रीमंतं त्रिजगन्नाथमादितीर्थंकरं परम् ।
फणींद्रेंद्रनरेंद्रार्च्यं वंदेऽनंतगुणार्णवम् ॥ १ ॥

च०—अष्टाविंशाधिका भोः षट्चत्वारिंशच्छतप्रमाः ।
अस्याद्यर्हच्चरित्रस्य स्युः श्लोकाः पिंडिता बुधैः ॥ १८१ ॥

इति श्रीवृषभनाथचरिते भट्टारकश्रीसकलकीर्तिविरचिते वृषभनाथनिर्वाणगमनवर्णनो नाम विंशः सर्गः ॥ ग्रंथसंख्या ॥४६२८॥

स्वस्तिश्री । अथसंवत्सरेऽस्मिन् श्रीनृपतिविक्रमादित्यराज्ये संवत् १७१० वर्षे शाके १५७६ प्रवर्त्तमाने मार्गशिरमासे कृष्णपक्षे प्रतिपदातिथौ बुधवासरे मृगशिरनक्षत्रे सिद्धियोगे श्रीमूलसंघे नंद्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे

कुंदकुंदाचार्यान्वये भट्टारकश्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पट्टे भट्टारकश्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भट्टारकश्रीजिनचंद्रदेवास्तत्पट्टे-भट्टारकश्रीप्रभाचंद्रदेवाः द्वितीयशिष्यमंडलाचार्यश्रीभुवनकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीधर्मकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यविशालकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीलक्ष्मीचंद्रदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीसहस्रकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीनेमिचंद्रदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यविद्याप्रधानचारुचारित्रोद्दहनवादीभकुंभविदारणैककेसरिस्मरसारंगविदारणैकमृगेंद्रपंचाचारचरणचतुरभेदाभेदरत्नत्रयाराधकश्रीयशःकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यसर्वसत्यदयोपेताः शश्वद्धर्मोपदेशका विकथादिविनिर्मुक्ताः तृणहेमसमोपमाः श्रीभानुकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यमौनव्रतधारणधीराः सर्वांगश्रुतसागराः क्षमादिदशधाधर्मयुक्ता जितपरीषहाः सकलगुणमणिगणाभरणभूषितविग्रहाः श्रीश्री १०८ श्रीश्रीभूषणजी, तदाम्नाये खंडेलवालान्वये राहणिवास्तव्ये पतिसाह श्रीस्याहज्यहां विजयराजराज्ये राजाधिराजमहाराजश्रीजसवंतसिंहराज्ये राठोडगोत्रे विख्यातविराजमाने धरातलविख्यातपाटणीगोत्रे साहडवर तस्य भार्याडालमदे(वी)तयोः पुत्राः षट् ... श्रीभूषणजीतच्छिष्यब्रह्मरूपचंद्रः तस्मै प्रदत्तम् ॥

No. 1405.

आराधनाकथाकोशः—ब्रह्मनेमिदत्तः ।

आ०—श्रीमद्भव्याब्जसद्भानूल्लोकालोकप्रकाशकान् ।
आराधनाकथाकोशं वक्ष्ये नत्वा जिनेश्वरान् ॥ १ ॥

नमस्तस्मै[स्यै]सरस्वत्यै सर्वविज्ञानचक्षुषे ।
यस्याः संप्राप्यते नाम्ना पारं संज्ञानवारिधेः॥ २ ॥
रत्नत्रयपवित्राणां मुनीनां गुणशालिनाम् ।
वंदेऽहं बोधसिंधूनां पादपद्मद्वयं सदा ॥ ३ ॥
इत्याप्तभारतीसाधुपादपद्मस्य चिंतनम् ।
अस्तु मे सत्कथारंभप्रासादकलशश्रिये ॥ ४ ॥

श्रीमूलसंघे वरभारतीये
गच्छे बलात्कारगणेऽतिरम्ये ।
श्रीकुंदकुंदाख्यमुनींद्रवंशे
जातः प्रभाचंद्रमहायतींद्रः ॥ ५ ॥
देवेंद्रचंद्रार्कसमर्चितेन
तेन प्रभाचंद्रमुनीश्वरेण ।
अनुग्रहार्थं रचितः सुवाक्यै-
राराधनासारकथाप्रबंधः ॥ ६ ॥

तेन क्रमेणैव मया स्वशक्त्या
श्लोकैः प्रसिद्धैश्च निगद्यते सः ।
मार्गे न किं भानुकरप्रकाशे
स्वलीलया गच्छति सर्वलोकः॥ ७ ॥

अथ श्रीजिनसूत्रेण कथ्यते विमलश्रिये ।
आराधनेति किं नाम सतां संतोषहेतवे ॥ ८ ॥
सम्यग्दर्शनबोधवृत्ततपसां संसारविच्छेदिनां
शक्त्या भक्तिभरेण सद्गुरुमतात्स्वर्गापवर्गश्रिये ।
उद्योतोद्यमने तथा च नितरां निर्वाहनं साधनं
पूतं निस्तरणं महामुनिवरैराराधनेतीरिता ॥ ९ ॥

च०—यातः[जातः]श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्वते सच्छुभे
गच्छे स्वच्छतरे प्रसिद्धमहिमा श्रीकुंदकुंदान्वये ।
श्रीजैनागमसिंधुवर्धनविधुर्विद्वज्जनैः सेवितः
श्रीमत्सूरिमतल्लिका गुणनिधिर्जीयात्प्रभाचंद्रवाक्[चंद्रकः]॥६९

श्रीमज्जैनपदाब्जसारमधुकृच्छ्रीमूलसंघाग्रणीः
सम्यग्दर्शनसाधुबोधविलसच्चारित्रचूडामणिः ।
विद्यानंदिगुरुप्रपट्टकमलोल्लासप्रदो भास्करः
श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुर्भूयात्सदा शर्मणे ॥ ७० ॥

श्रीसर्वज्ञविशुद्धभक्तिनिरतो भव्यौघसंबोधकः
कामक्रूरकरींद्रदर्पदलने कंठीरवो निष्ठुरः ।
ज्ञानध्यानरतः प्रसिद्धमहिमा रत्नत्रयालंकृतः
कुर्याच्छर्म सतां प्रमोदजनकः श्रीसिंहनंदी गुरुः ॥ ७१॥

प्रोद्यत्सम्यक्त्वरत्नो जिनकथितमहासप्तभंगीतरंगै-
र्निधूतैकांतमिथ्यामतमलनिकरः क्रोधनक्रादिदूरः ।
श्रीमज्जैनेंद्रवाक्यामृतविशदरसः श्रीजिनेंदुप्रवृद्धि-
र्जीयान्मे सूरिवर्यो व्रतनिचयलसत्पुण्यपण्यःश्रुताब्धिः॥७२

तेषां पादपयोजयुग्मकृपया श्रीजैनसूत्रोचिताः
सम्यग्दर्शनबोधवृत्ततपसामाराधनासत्कथाः ।
भव्यानां वरशांतिकांतिविलसत्कीर्तिप्रमोदं श्रियं
कुर्युः संरचिता विशुद्धशुभदाः श्रीनेमिदत्तेन वै॥७३॥

इति कथाकोशे भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्यब्रह्मनेमिदत्तविरचिते श्रीजिनपादपूजाफलदृष्टांतकथावर्णनायां चतुर्थः परिच्छेदः समाप्तः॥
संवत् १६१४ वर्षे महासुदि ८ भृगुवासरे

No. 1407.

करकण्डुचरित्रम्—जिनेन्द्रभूषणः ।

आ०—पार्श्वनाथजिनं वंदे विश्वविघ्नौघनाशनम् ।
कमठोपसर्गदैत्यारिनाशनं सौख्यकारणम् ॥ १ ॥

च०—वक्तुं सर्वमिह क्षमः किल भवेत्कस्योत्तमा भारती॥१५॥

इति श्रीमुमुक्षुसिद्धांतचक्रवर्त्तिश्रीकुंदकुंदाचार्यानुक्रमेण श्रीभट्टारकविश्वभूषणपट्टाभरणश्रीब्रह्महर्षसागरात्मजश्रीभट्टारकजिनेंद्रभूषणविरचिते श्रीमज्जिनेंद्रपुराणांतर्गतभगवत्पूजाफलव्यावर्णने श्रीकरकंडुसहस्रारकाप्तिवर्णनो नाम चतुर्थोधिकारः संपूर्णः ॥

करकंडुकथा संपूर्णा ॥

No. 1409.

कार्त्तिकेयानुप्रेक्षा सटीका—मू० मा० कार्त्तिकेयसाधुः ।

टी०शुभचन्द्रः ।

टी० आ०—शुभचंद्रं जिनं नत्वानंतानंतगुणार्णवम् ।
कार्त्तिकेयानुप्रेक्षायाष्टीकां वक्ष्ये शुभश्रिये ॥१॥

अथ स्वामिकार्त्तिकेयो मुनींद्रोऽनुप्रेक्षां व्याख्यातुकामः मलगालनमंगलावाप्तिलक्षणमाचष्टे ।

मू० आ०—तिहुवणतिलयं देवं वंदित्ता तिहुवणिंदपरिपुज्जं ।
वोच्छं अणुपेहाउ भवियजणाणंदजणणीओ ॥१॥

मू०च०—बारस अणुवेक्खाउ भणिया हु जिणागमानुसारेण ।
जो पढइ सुणइ भावइ सो पावइ उत्तमं सोक्खं ॥४८८

टी०च०—श्रीमूलसंघेऽजनि नंदिसंघ-
वरो बलात्कारगणः प्रसिद्धः ।

श्रीकुंदकुंदो वरसूरिवर्यो
विभाति भाभूषणभूषितांगः ॥ २॥
तदन्वये श्रीमुनिपद्मनंदी
ततोऽभवच्छीसकलादिकीर्तिः ।
तत्पट्टधारी भुवनादिकीर्त्तिः
श्रीज्ञानभूषो वरचित्तभूषः ॥ ३ ॥
तदन्वये श्रीविजयादिकीर्त्ति-
स्तत्पट्टधारी शुभचंद्रदेवः ।
तेनेयमाकारि विशुद्धटीका
श्रीमत्सुमत्यादिसुकीर्त्तिकीर्त्तिः ॥ ४ ॥

सूरिश्रीशुभचंद्रेण वादिपर्वतवज्रिणा ॥
त्रिविद्येनानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ५ ॥
श्रीमद्विक्रमभूपतेः परिमिते वर्षे शते षोडशे
माघे मासि दशाग्रवह्निमहिते ख्याते दशम्यां तिथौ ।
श्रीमच्छ्रीमहिसारसारनगरे चैत्यालये श्रीगुरोः
श्रीमच्छ्रीशुभचंद्रदेवविहिता टीका सदा नंदतु ॥६॥
वर्णिश्रीक्षेमचंद्रेण विनयेन कृतार्थना ॥
शुभचंद्रगुरो स्वामिन् कुरु टीकां मनोहराम् ॥७॥
तेन श्रीशुभचंद्रेण त्रैविद्येन गणेशिना ।
कार्त्तिकेयानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥८॥
तथा साधुसुमत्यादिकीर्त्तिना कृतप्रार्थना [प्रार्थना कृता] ।
सार्थीकृता समर्थेन शुभचंद्रेण सूरिणा ॥९॥
भट्टारकपदाधीशा मूलसंघे विदांवराः ।
रमावीरेंदुचिद्रूपगुरवो हि गणेशिनः ॥१०॥

लक्ष्मीचंद्रगुरुः स्वामी शिष्यस्तस्य सुधीयशाः ।
वृत्तिर्विस्तारिता तेन श्रीशुभेंदुप्रसादतः ॥ ११ ॥

इति श्रीस्वामिकार्त्तिकेयटीकायां त्रिविद्यविद्याधरषट्भाषाकविचक्रवर्त्तिभट्टारकश्रीशुभचंद्रविरचितायां धर्म्मानुप्रेक्षायां द्वादशोऽधिकारः ॥ १२ ॥

No. 1418.

जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसंग्रहः—मा० पद्मनन्दिः।

आ०—देवासुरिंदमहिदे दसद्धरूवूणकम्मपरिहीणे ।
केवलणाणालोए सद्धम्मुवएसदा अरुहे ॥ १ ॥...
ते वंदिऊण सिरसा वोच्छामि जहाक्कमेण जिणदिट्ठं ।
अयरियपरंपरया पण्णत्तिं दीवजलधीणं ॥ ६ ॥

च०—विबुधवहूमउडमणिगणकरसलिलसुद्धे[धो]यचारुपयकमलं ।
वरपउमणंदिणमियं वीरजिणंदं णमंसामि ॥ १७५ ॥

इय जंबूदीवपण्णत्तिसंगहे पमाणपरिच्छेदो नाम तेरसो उद्देसो सम्मत्तो ॥ १३ ॥

No. 1420.

जम्बूस्वामिचरित्रम्-जिनदासः।

आ०—श्रीवर्धमानतीर्थेशं वंदे मुक्तिवधूवरम् ।
कारुण्यजलधिं देवं देवाधिपनमस्कृतम् ॥ १ ॥

च०—श्रीकुंदकुंदान्वयमौलिरत्नं
श्रीपासनंदिर्विदितः पृथिव्याम् ।
सरस्वतीगच्छविभूषणं च
बभूव भव्यालिसरोजहंसः ॥ २३ ॥
ततोऽभवत्तस्य जगत्प्रसिद्धे
पट्टे मनोज्ञे सकलादिकीर्त्तिः ।

महाकविः शुद्धचरित्रधारी
निर्मथ्यराजा जगति प्रतापी ॥ २४ ॥
जयति सकलकीर्त्ति[र्तेः ]पादपंकेजभानु-
र्जगति भुवनकीर्त्तिर्विश्वविख्यातकीर्त्तिः ।
बहुयतिजनयुक्तः सर्वसावद्यमुक्तः
कुसुमशरविजेता भव्यसन्मार्गनेता ॥ २५ ॥
विबुधजननिषेव्यः सत्कृतानेककाव्यः
परमगुणनिवासः सद्वृतालीविलासः ।
विजितकरणमारः प्राप्तसंसारपारः
स भवतु गतदोषः शर्मणे वः सतोषः॥२६॥
षष्ठाष्टमादेस्तपसो विधाता
क्षमाभिधः श्रीनिलयं धरित्र्याम् ।
जीयाज्जितानेकपरीषहारिः
संबोधयन् भव्यगणं चिरं सः ॥ २७ ॥
भ्रातास्ति तस्य प्रथितः पृथिव्यां
सद्ब्रह्मचारी जिनदासनामा ।
तेनेति तेने चरितं पवित्रं
जंब्वादिनामा [म्नो] मुनिसत्तमस्य॥२८॥
देशे विदेशे सततं विहारं
वितन्वता येन कृताः सुलोकाः ।
विशुद्धसर्वज्ञमतप्रवीणाः
परोपकारव्रततत्परेण ॥ २९ ॥
स ब्रह्मचारी किल धर्मदास-
स्तस्यास्ति शिष्यः कविबद्धसख्यः ।

सौजन्यवल्लीजलदः कृतोऽयं
तद्योगतो व्याकरणप्रवीणः ॥ ३० ॥
कविर्महादेव(इति)प्रसिद्ध-
स्तन्मित्रमास्ते द्विजवंशरत्नम् ।
महीतले नूनमसौ कृतश्च
साहाय्यतस्तस्य सुधर्महेतोः ॥ ३१ ॥
ग्रंथः कृतोऽयं जिननाथभक्त्या
गुणानुरागात्[रागाच्च]महामुनीनाम् ।
पूजाभिधानाद्रहितेन नित्यं
महाप्रशस्तः परमार्थबुद्ध्या ॥ ३२ ॥

ये शृण्वंति चरित्रमुत्तममिदं श्रीजंबूनाम्नो मुने-
र्नानाचित्रकथाविभूषितमतिप्रावीण्यसंबोधनम् ।
तेषां स्याद्बहुपुण्यकर्मनिपुणा बुद्धिः शुभं भूरि च
त्यक्त्वाशेषभवप्रसूतसुखसार्थस्याशु धर्मास्पद(म्) ॥ ३३ ॥

पठनीयं पाठनीयं शास्त्रमेतन्मुनीश्वरैः ।
जंबूस्वामिचरित्राढ्यं रोमांचजननं नृणाम् ॥ ३४ ॥
क्षंतव्यं शारदे देवि यदत्र स्खलितं मया ।
मोहप्रमादवशतः श्रुताब्धौ[श्रुताब्धौ]को न मुह्यति ॥ ३५ ॥
जंबूस्वामी जिनाधीशो भूयान्मांगल्यसिद्धये ।
भवतां भुवि भो भव्याः श्रीवीरांतिमकेवली ॥ ३६ ॥
एकविंशप्रमाणानि शतानि च चरित्रके ।
त्रिंशद्युक्तानि श्लोकानां शुभानां संति निश्चितम् ॥ ३७ ॥

इति श्रीजंबूस्वामिचरित्रे विद्युच्चरमहामुनिसर्वार्थसिद्धिगमनो
नामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ सं० ३० वर्षे चैत्रसुदि १ रविवारे

No. 1423.

ज्ञानार्णवगद्यटीका—श्रुतसागरः ।

आ०—शिवोऽयं वैनतेयश्च स्मरश्चास्यैव कीर्त्तितः ।
अणिमादिगुणानर्घ्यरत्नवार्धिर्बुधैर्मतः ॥ १ ॥

च०—आचार्यैरिह शुद्धतत्त्वमतिभिः श्रीसिंहनंद्याह्वयैः
संप्रार्थ्य श्रुतसागरं कृतिवरं भाष्यं शुभं कारितम् ।
गद्यानां गुणवत्प्रियं विनयतो ज्ञानार्णवस्यांतरे
विद्यानंदिगुरुप्रसादजनितं देयादमेयं सुखम् ॥

इति श्रीज्ञानार्णवस्थितगद्यटीका तत्त्वत्रयप्रकाशिनी समाप्ता ॥ ॥

No. 1429.

त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणसंग्रहः—

गुणभद्राचार्यः ।

आ०—श्रीमान् जिनोऽजितो जीयाद्यद्वचांस्यमलान्यलम् ।
क्षालयंति जलानीव विनेयानां मनोमलम् ॥ १ ॥

च०—श्रीकालवर्षभूपाले पालयत्यखिलामिलाम् ।
तस्मिन्विध्वस्तनिःशेषद्विषि धर्मयशोजुषि ॥ ३१ ॥
पद्मालयमुकुलकुलं[1] प्रविकाशत्स्वप्रतापततमहसि ।
श्रीमति लोकादित्ये प्रध्वस्तप्रचितशत्रुमत्तमसि ॥ ३२ ॥
चेल्लपताके चेल्लध्वजानुजे चेल्लकेतनतनूजे ।
जैनेंद्रधर्मवृद्धेर्विधायिनि स्वविधुवीध्रपृथुयशसि ॥ ३३ ॥
वनवासदेशमखिलं भुंजति[2] निःकंटकं सुखं सुचिरम् ।
तत्पितृनिजनामकृते[3] ख्याते वंकापुरे पुरेष्वधिके ॥ ३४ ॥

१ पद्मालया राजानस्त एव मुकुलकुलं कमलकुड्मलसमूहं. २ कर्णाटदेशं प्रतिपालयति सति राज्ञि चतुःपुत्रसहिते. ३ °कालवर्षस्य पिता वंकराजः तस्य निजनाम्ना कृते वासिते.

शकनृपकालाभ्यंतरविंशत्यधिकाष्टशतमिताब्दांते ।
मंगलमहार्थकारिणि पिंगलनामनि[1] समस्तजनसुखदे ॥३५॥
पंचम्यामाश्विने गोयुजि[2] दिवसवरे मंत्रिवारे[3] बुधांशे
पूर्वायां[4] सिंहलग्ने धनुषि धरणिजे[5] वृश्चिकार्के[6] तुलायाम् ।
सार्पे[7] शुक्रे कुलीरे[8] रविजसुरगुरौ[9] निष्ठितं भव्यवर्यैः
प्राप्तेज्यं शास्त्रसारं जगति विजयते पुण्यमेतत्पुराणम् ॥३६॥

यावद्धराजलनिधिर्गगनं हिमांशु-
स्तिग्मद्युतिः सुरगिरिः ककुभां विभागाः ।
तावत्सतां वचसि चेतसि पूतमेत-
च्छ्रोतव्यतास्थितिमुपैति महापुरणम् ॥ ३७ ॥

धर्मोत्र मुक्तिपदमत्र ( कवित्वमत्र )
तीर्थेशिनां चरितमत्र महापुराणे ।
यद्वा कवींद्रजिनसेनमुखारविंद-
निर्यद्वचांसि न मनांसि हरंति केषाम् ॥ ३८ ॥

महापुराणस्य पुराणपुंसः
पुरा पुराणे तदकारि किंचित् ।
कवीशिनानेन यथा न काव्य-
चर्चासु चेतोविकलाः कवींद्राः ॥ ३९ ॥

कविवरजिनसेनाचार्यवर्यार्यमासौ
मधुरिमणि न वाच्यं नाभिसूनोः पुराणे ।
तदनु च गुणभद्राचार्यवाचो विचित्राः
सकलकविकरींद्रव्रातसिंह्यो जयंति ॥४०॥

---

१. एकपंचाशत्तमे संवत्सरे वर्त्तमाने. २. किरणयुक्ते—अर्थादाश्विनशुक्लपञ्चम्याम्. ३. गुरुवारे. ४ कन्याख्ये-पूर्वाषाढनक्षत्रे. ५ धनराशौ मंगले स्थिते चंद्रे च स्थिते सति. ६. वृश्चिकसंक्रातौ. ७. सार्पे राहौ सति बुधे च सति. ८. कर्कराशौ शुक्रे सति. ९. रविजेन शनिनोपलक्षितः सुरगुरुस्तस्मिन्.

यदि सकलकवींद्रप्रोक्तसूक्तप्रचार-
श्रवणसरसचेतास्तत्त्वमेवं सखेऽस्याः ।
कविवरजिनसेनाचार्यवक्त्रारविंद-
प्रणिगदितपुराणाकर्णनाभ्यर्णकर्णः॥ ४१ ॥

धर्मः कश्चिदिहास्ति नैतदुचितं वक्तुं पुराणं महत्
भव्याः किं तु कथात्रिषष्टिपुरुषाख्यानं चरित्रार्णवः ।
कोऽप्यस्मिन्कवितागुणोस्ति कवयोऽप्येतद्वचोब्जालयः
कोऽसावत्र कविः कवींद्रगुणभद्राचार्यवर्यः स्वयम् ॥४२॥

इत्यार्षे भगवद्गुणभद्राचार्यप्रणीते त्रिषष्टिलक्षणमहापुराण-
संग्रहे गुरुक्रमवर्णनो नाम सप्तसप्ततितमं पर्व ॥७७॥

समाप्तमिदं महापुराणम् ॥ १७७४ वर्षे

No. 1399.

स एव—स एव ।

च०—४२इत्यार्षे त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणसंग्रहे भगवद्गुणभद्राचार्य-प्रणीते प्रशस्तिव्याख्यानं नाम सप्तसप्ततितमं पर्व समाप्तं च महापुराणमिति ॥ संवत् १६३२ वर्षे मार्गसुदि एकादशी तिथौ रविवासर उत्तराभाद्रपदानक्षत्रे श्रीमूलसंघे नंद्यान्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे श्रीकुंदकुंदाचार्यान्वये भ० श्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीजिनचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीप्रभाचंद्रदेवास्तच्छिष्यभ० श्रीधर्मचंद्रदेवास्तच्छिष्यभ० श्रीललितकीर्तिदेवास्तच्छिष्यमंडलाचार्यश्रीचंद्रकीर्तिदेवास्तदाम्नाये खंडेलवालान्वये श्रीपार्श्वनाथजिनचैत्यालये मालापुरवास्तव्ये समस्तश्राविकाभिः ज्ञानकल्याणकार्थं लेखाप्य भ० श्रीचंद्रकीर्तितच्छिष्यब्रह्मदासाय दत्तम् ॥

No. 1430.

त्रैलोक्यप्रज्ञप्तिः—मू० मा० शुभचन्द्रः ।

आ०—अट्ठविहकम्मवियला णिट्ठियकज्जा पणट्ठसंसारा ।
दिट्ठसयलत्थसारा सिद्धा सिद्धिं मम दिसंतु ॥ १ ॥

च०—चुण्णिसरूवं अत्थं करणसरूवपमाण होइ किं जत्तं ।
अट्ठसहस्सपमाणं तिलोयपण्णत्तिणामाए ॥ ८० ॥ ८००० ॥
एवमाइ य परंपरागइ तिलोयपण्णत्तीए सिद्धो ।
लोयसरूवणिरूवणपण्णत्ती णाम णवमो महाहियारो सम्मत्तो
मग्गप्पभावणट्ठं पवयणभत्तिं पबोधिदेन मया ।
भणिदं गंथं पवरं सोहंतु बहुसुदा इरिया ॥
तिलोयपण्णत्ती सम्मत्ता ॥

अथ प्रशस्तिपाठः ।

वृषभो वः श्रियं कुर्याद्वृषभांको वृषाग्रणीः ।
ध्वस्ता रागादयो येन दोषाः सिंहेन वा मृगाः ॥ १ ॥
चंद्रप्रभो जिनो जीयाच्चंद्राभोपि तनुश्रिया ॥
निःकलंकः कलानेको भ्रांतिहीनस्तमोगतः ॥ २ ॥
शांतिः शांतिकरो भूयात्षोडशस्तीर्थनायकः ।
चकार जगतः शांतिं यो धर्मामृतवर्षणैः ॥ ३ ॥
श्रीवीरं च महावीरं वर्धमानं च सन्मतिम् ।
महांतं प्रणमामीशं कलौ कल्पतरूपमम् ॥ ४ ॥
यदालंब्य जना यांति पारं संसारवारिधेः ।
अनंतमहिमाढ्यं तज्जैनं जयति शासनम् ॥ ५ ॥
जयंतु गौतमस्वामिप्रमुखा गणनायकाः ।
सूरयो जिनचंद्रांताः श्रीमंतः क्रमदेशकाः ॥ ६ ॥

वर्षे नवैकपंचैक १९११९ पूरणे विक्रमेनतः ।
ज्येष्ठमासे सिते पक्षे पंचम्यां भौमवासरे ॥ ७ ॥
अधोमध्योर्ध्वलोकस्य यस्यां प्रज्ञापकं मतम् ।
तस्यास्त्रैलोक्यप्रज्ञप्तेर्वंशं लेखयितुर्ब्रुवे ॥ ८ ॥

श्रीजंबूद्वीपपदे ... See my Secong Re fort P. 136

No. 1431.

त्रैलोक्यसारः सटीकः—मू० मा० नेमिचन्द्रः ।

टी०आ०—त्रिभुवनचंद्रजिनेंद्रं भक्त्या नत्वा त्रिलोकसारस्य ।
वृत्तिरियं क्रियविज्ञप्रबोधनाय प्रकाश्यते विधिना॥१॥

मू०आ०—बलगोविंदसिहामणिकिरणकलावरुणचरणणहकिरणं ।
विमलयरणेमिचंदं तिहुवणचंदं णमंसामि ॥ १ ॥

च०—उक्तार्थमेव विशेषतो गाथाद्वयेनाह ॥

वरमज्झिमअवराणं दलक्कमं भद्दसालणंदणगा ।
णंदीसरगविमाणगजिणालया होंति जेट्ठा हु ॥ ९६९ ॥

इति त्रैलोक्यसारः संपूर्णः ॥

No. 1432.

धन्यकुमारचरित्रम्—ब्रह्मनेमिदत्तः ।

आ०—श्रीमंतं तं जिनं नत्वा केवलज्ञानलोचनम् ।
वक्ष्ये धन्यकुमारस्य वृत्तं भव्यानुरंजनम् ॥१॥

च०—गच्छे श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्वतीये शुभे
विद्यानंदिगुरुप्रपट्टकमलोल्लासप्रदो भास्करः ।
ज्ञानध्यानरतः प्रसिद्धमहिमा चारित्रचूडामणिः
श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुर्जीयात्सतां भूतले ॥ ९२ ॥

इति श्रीधन्यकुमारचरिते भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्यब्रह्मनेमिदत्तविरचिते धन्यकुमारमहामुनिसर्वार्थसिद्धिगमनो नाम पंचमोऽधिकारः संपूर्णः ॥

No. 1434.

धर्मरत्नाकरः—जयसेनः ।

आ०—लक्ष्मीं निरस्तनिखिलापदमाप्नुवंतो
लोकप्रकाशरवयः प्रभवंति भव्याः ।
यत्कीर्त्तिकीर्तनपरा जिनवर्धमानं
तं नौमि कोविदनुतं स्वधिया सुधर्मम् ॥ १ ॥

च०—गोपी मंथानबद्धा जगति विजयतां
सा सखी मुक्तिलक्ष्म्याः ॥ ६६ ॥

इति धर्मरत्नाकरे उक्तानुक्तशेषविशेषसूचको विंशतितमोऽवसरः ।

श्रीवर्धमाननाथस्य मेदार्यो दशमोऽजनि ।
गणभृद्दशधा धर्मो यो मूर्त्तो वा व्यवस्थितः ॥ १ ॥
मेदार्येण महर्षिभिर्विहरता तेपे तपो दुश्चरं
श्रीखंडिल्लकपत्तनांतिकरणाभ्यर्धिप्रभावात्तदा ।
शाठ्येनाप्युपतन्वता सुरतरुप्रख्यां जनानां श्रियं
तेनागीयत झाडवागड इति त्वेको हि संघोऽनघः ॥ २ ॥
धर्मज्योत्स्नां विकिरति सदा यत्र लक्ष्मीनिवासाः
प्रापुश्चित्रं सकलकुमुदायत्युपेता विकाशम् ।
श्रीमान्सोभून्मुनिजननुतो धर्मसेनो गणींदु-
स्तस्मिन् रत्नत्रितयसदनीभूतयोगींद्रवंशे ॥ ३ ॥
भंजन्वादींद्रगानं पुरिपुरि नितरां प्रामुवन्नुद्यमानं
तन्वन् शास्त्रार्थदानं रुचिरुचिरुचिरं सर्वथा निर्निदानम् ।

विद्यादर्शोपमानं दिशिदिशि विकिरन् स्वं यशो योऽसमानं
तेभ्यः श्रीशांतिषेणः समजनि सुगुरुः पापधूलीसमीरः॥४॥

यत्रास्पदं विदधती परमागमश्री-
रात्मन्यमन्यत सतीत्वमिदं नु चित्रम् ।
वृद्धा च संततमनेकजनोपभोग्या
श्रीगोपसेनगुरुराविरभूत्स तस्मात् ॥ ५ ॥

उत्पत्तिस्तपसां पदं च यशसामन्यो रविस्तेजसा-
मादिः सद्वचनां [सां] विधिः सुतरसामासीन्निधिः श्रेयसाम् ।
आवासो गुणिनां पिता च शमिनां माता च धर्मात्मनां
न ज्ञातः कलिना जगत्सुबलिना श्रीभावसेनस्ततः ॥ ६ ॥

ततो जातः शिष्यः सकलजनतानंदजननः
प्रसिद्धः साधूनां जगति जयसेनाख्य इह सः ।
इदं चक्रे शास्त्रं जिनसमयसारार्थनिचितं
हितार्थं जंतूनां स्वमतिविभवाद्गर्वविकलः ॥ ७ ॥

यावद्योतयतः सुधाकररवी विश्वं निजांसूत्करै-
र्यावल्लोकमिमं बिभर्ति धरणी यावच्च मेरुः स्थिरः ।
रत्नांशुच्छुरितोत्तरंगपयसो यावत्पयोराशय-
स्तावच्छास्त्रमिदं महर्षिनिवहैः स्तात्पठ्यमानं श्रिये ॥८॥

इति धर्मरत्नाकरः समाप्तः ।

No. 1441.

पञ्चास्तिकायप्राभृतं सटीकम्—

मू० कुंदकुन्दाचार्यः । टी० ब्रह्मदेवजी ।

टी०आ०—स्वसंवेदनसिद्धाय जिनाय परमात्मने ।
शुद्धजीवास्तिकायाय नित्यानंदश्रिते नमः ॥ १ ॥

अथ श्रीकुमारनंदिसैद्धांतदैवशिष्ये [ सैद्धांतिकदेवशिष्यैः ] प्रसिद्धकथान्यायेन पूर्वविदेहं गत्वा वीतरागसर्वज्ञसीमंधरस्वामितीर्थंकरपरमदेवं दृष्ट्वा च तन्मुखकमलविनिर्गतदिव्यवर्णश्रवणादवधारितपदार्थसमूहैः बुद्धात्मतत्त्वादिसारार्थं गृहीत्वा पुनरप्यागतैः श्रीमत्कुंदकुंदाचार्यदेवैः पद्मनंद्याद्यपरनामधेयैरंतस्तत्त्वबहिस्तत्त्वगौणमुख्यप्रतिपत्त्यर्थम् । अथवा शिवकुमारमहाराजादिसंक्षेपरुचिशिष्यप्रतिबोधार्थं विरचिते पंचास्तिकायप्राभृतशास्त्रे यथाक्रमेणाधिकारशुद्धिपूर्वकं तात्पर्यार्थव्याख्यानं कथ्यते । तद्यथा । प्रथमस्तावत्, इंदसयवंदियाणमित्यादि पाठक्रमेणैकादशोत्तरशतगाथाभिः पंचास्तिकायषड्द्रव्यप्रतिपादनरूपेण प्रथमो महाधिकारः । अथवा स एवामृतचंद्रिकाटीकाभिप्रायेण अधिकशातपर्यंतश्च । तदनंतरमभिवंदिऊण शिरसा इत्यादि पंचाशद्गाथाभिः सप्ततत्त्वपदार्थव्याख्यानरूपेण द्वितीयो महाधिकारः । अथवा स एव टीकाभिप्रायेणाष्टचत्वारिंशद्गाथापर्यंतश्च । अथानंतरं जीवसहावो णाणं इत्यादि विंशतिगाथाभिर्मोक्षमार्गमोक्षस्वरूपकथनमुख्यत्वेन तृतीयोधिकार इति समुदायेनैकाशीत्युत्तरशतगाथाभिर्महाधिकारत्रयं ज्ञातव्यम् ॥

मू० आ०—इंदसयवंदियाणं तिहुअणहितमधुरविसदवका[क्का]णं।
अंतातीदगुणाणं णमो जिणाणं जिदभयाणं ॥ १ ॥

मू० च०—एगो मे सस्स हो अप्पा णाणदंसणलक्खणो ।
सेसा मे वाहिरा भावा सव्वे संयोगलक्खणा ॥

टी० च०—समुदायेनैकादशोत्तरशतगाथाभिः पंचास्तिकायप्राभृतः समाप्तः ।

जिनबिंबं जिनागारं जिनपूजां जिनस्तुतिम् ।
यः करोति नरस्तस्य न किंचिद्दुर्लभं भवेत् ॥

इति श्रीपंचास्तिकायजीकी टीका ब्रह्मदेवजीकृता संपूर्णा ।

No. 1447.

परमात्मप्रकाशः सटीकः—मू० योगीन्द्रदेवः ।

मू०आ० जे जाया झाणग्गियए कम्मकलंक डहेवि ।
णिच्चनिरंजणणाणमया ते परमप्पणवेवि ॥ १ ॥

मू० च० परमपयगयाणं भासउ दिव्वकाउ
मणसि मुणिवराणं मुक्खदो दिव्वजोउ ।
विसयसुहरयाणं दुल्लहो जो हु लोये
जयउ सिवसरूवो केवलो कोवि बोहो ॥ ३४९ ॥

No. 1448.

परीक्षामुखं सटीकम्—मू० माणिक्यनन्दिः ।

आ०—नतामरशिरोरत्नप्रभाप्रोतनखत्विषे ।
नमो जिनाय दुर्वारमारवीरमदच्छिदे ॥ १ ॥
अकलंकवचोंभोधेरुद्धे येन धीमता ।
न्यायविद्यामृतं तस्मै नमो माणिक्यनंदिने ॥ २ ॥
प्रमेंदुवचनोदारचंद्रिकाप्रसरे सति ।
मादृशाः क्व नु गण्यंते ज्योतिरिंगणसन्निभाः ॥ ३ ॥
तथापि तद्वचोऽपूर्वरचनारुचिरं सताम् ।
चेतोहरं भृतं यद्वन्नद्या नवघटे जलम् ॥ ४ ॥
वैजेयप्रियपुत्रस्य हीरपस्योपरोधतः ।
शांतिषेणार्थमारब्धा परीक्षामुखपंजिका ॥ ५ ॥

श्रीमन्न्यायावारपार [न्यायपारावार]स्यामेयप्रमेयरत्नसरस्यावगाहनमव्युत्पन्नैः कर्तुं न पार्यत इति तदवगाहनाय पोतप्रायमिदं प्रकरणमाचार्यः प्राह । तत्प्रकरणस्य च संबंधादित्रयापरिज्ञाने सति प्रेक्षावतां प्रवृत्तिर्न स्यादिति तन्नयानुवादपुरःसरं वस्तुनिर्देशपरं प्रतिज्ञाश्लोकमाह।

प्रमाणादर्थसंसिद्धिस्तदाभासाद्विपर्ययः ।
इति वक्ष्ये तयोर्लक्ष्म सिद्धमल्पं लघीयसः ॥ १ ॥

च०—अकलंकशशांकैर्यत्प्रकटीकृतमखिलमाननिभानिकरम् ।
तत्संक्षिप्तं सूरिभिरुमतिभिर्व्यक्तमेतेन ॥ १ ॥

इति परीक्षामुखलघुवृत्तौ प्रमाणाद्याभाससमुद्देशः षष्ठः परिच्छेदः ।

श्रीमान्विजयनामाभूदग्रणीर्गुणशालिनाम् ।
बदरीपालवंशालिव्योमद्युमणिरूर्जितः ॥ १ ॥
तदीयपत्नी भुवि विश्रुतासी-
न्नाणांबनामा गुणशीलधामा ।
यां रेवतीति प्रथितांबिकेति
प्रभावतीति प्रवदंति संतः ॥ २ ॥
तस्यामभूद्विश्वजनीनवृत्ति-
र्दानांबुवाहो भुवि हीरपाख्यः ।
स्वगोत्रविस्तारनभोंशुमाली
सम्यक्त्वरत्नाभरणार्चितांगः ॥ ३ ॥
तस्योपरोधवशतो विशदोरुकीर्त्ते-
र्माणिक्यनंदिकृतशास्त्रमगाधबोधम् ।
स्पष्टीकृतं कतिपयैर्वचनैरुदारै-
र्बालप्रबोधकरमेतदनंतवीर्यैः ॥ ४ ॥

इति प्रमेयरत्नमालापरनामधेयपरीक्षामुखवृत्तिः समाप्ता ।

No. 1452.

पाण्डवपुराणम्—शुभचन्द्रः ।

आ०—सिद्धं सिद्धार्थसर्वस्वं सिद्धिदं सिद्धसत्पदम् ।
प्रमाणनयसंसिद्धं सर्वज्ञं नौमि सिद्धये ॥ १ ॥...

भद्रबाहुर्महाभद्रो महाबाहुर्महातपाः ।
स जीयात्सकलं येन श्रुतं ज्ञातं कलौ विदा ॥ १२ ॥
विशाखो विश्रुता शाखा सुशाखो यस्य पातु माम् ।
स भूतले मिलन्मौलिहस्तभूलोकसंस्तुतः ॥ १३ ॥
कुंदकुंदो गणी येनोज्जयंतगिरिमस्तके ।
सोवताद्वादिता ब्राह्मी पाषाणघटिता कलौ ॥ १४ ॥
समंतभद्रो भद्रार्थो भातु भारतभूषणः ।
देवागमेन येनात्र व्यक्तो देवागमः कृतः ॥ १५ ॥
पूज्यपादः सदा पूज्यपादः पूज्यैः पुनातु माम् ।
व्याकरणार्णवो येन तीर्णो विस्तीर्णसद्गुणः ॥ १६ ॥
अकलंकोऽकलंकः स कलौ कलयतु श्रुतम् ।
पादेन ताडिता येन मायादेवी घटस्थिता ॥ १७ ॥
जिनसेनयतिर्जीयाज्जिनसेनः कृतं वरम् ।
पुराणपुरुषाख्यार्थपुराणं येन धीमता ॥ १८ ॥
गुणभद्रभदंतोऽत्र भगवान् भातु भूतले ।
पुराणाद्रौ प्रकाशार्थं येन सूर्यायितं लघु ॥ १९ ॥
तत्पुराणार्थमालोक्य धृत्वा सारस्वतं श्रुतम् ।
मानसे पांडवानां हि पुराणं भारतं ब्रुवे ॥ २० ॥

च०—श्रीमूलसंघे ऽजनि पद्मनंदी
तत्पट्टधारी सकलादिकीर्त्तिः ।
कीर्त्तिः कृता येन च मर्त्यलोके
शास्त्रार्थकर्त्री सकलापि चित्रा ॥ ६७ ॥
भुवनकीर्त्तिरभूद्भुवनाद्भुतै-
र्भुवनभासनचारुमतिः स्तुतः ।

वरतपश्चरणोद्यतमानसो
भवभयाहिखगेट् क्षितिवत्क्षमी ॥ ६८ ॥
त्रिद्रूपवेत्ता चतुरश्चिरंतन-
श्चिद्भूषणश्चर्चितपादपद्मकः ।
सूरिश्च चंद्रादिचयैश्चिनोतु वै
चारित्रशुद्धं[द्धिं] खलु नः प्रसिद्धिदम्[दाम्] ॥ ६९ ॥
विजयकीर्त्तियतिर्मुदितात्मको
जितनतान्यमनःसुगतैः स्तुतः ।
अवतु जैनमतं सुमतो मतो
नृपतिभिर्भवतो भवतो विभुः ॥ ७० ॥
पट्टे तस्य गुणांबुधिर्व्रतधरो धीमान् गरीयान् वरः
श्रीमच्छ्रीशुभचंद्र एष विदितो वादीभसिंहो महान् ।
तेनेदं चरितं विचारसुकरं चाकारि चंचद्रुचा
पांडोः श्रीशुभसिद्धिसातजनकं सिद्धयै सुतानां सदा ॥७१॥
चंद्रनाथचरितं चरितार्थं
पद्मनाभचरितं शुभचंद्रम् ।
मन्मथस्य महिमानमतंद्रो
जीवकस्य चरितं च चकार ॥ ७२ ॥
चंदनायाः कथा येन दृत्वा [ ध्वा ] नांदीश्वरी तथा ।
आशाधरकृतार्चाया वृत्ति( : ) सद्वृत्तिशालिनी ॥ ७३ ॥
त्रिंशच्चतुर्विंशतिपूजनं च
सद्वृत्तसिद्धार्चनमाव्यधत्त ।
सारस्वतीयार्चनमत्र शुद्धं
चिंतामणीयार्चनमुच्चरिष्णुः ॥ ७४ ॥

श्रीकर्मदाहविधिबंधुरसिद्धसेवां
नानागुणौघगणनाथसमर्चनं च ।
श्रीपार्श्वनाथवरकाव्यसुपंजिकां च
यः संचकार शुभचंद्रयतींद्रचंद्रः ॥ ७५ ॥

उद्यापनमदीपिष्ट पल्योपमविधेश्च यः ।
चारित्रशुद्धितपसश्चतुस्त्रिद्वादशात्मनः ॥ ७६ ॥

संशयवदनविदारणमपशब्दसुखंडनं परं तर्कम् ।
सतत्त्वनिर्णयं वरस्वरूपसंबोधिनीं वृत्तिम् ॥ ७७ ॥

अध्यात्मपद्यवृत्तिं सर्वार्थापूर्वसर्वतोभद्रम् ।
योऽकृत सद्व्याकरणं चिंतामणिनामधेयं च ॥ ७८ ॥

कृता येनांगप्रज्ञप्तिः सर्वांगार्थप्ररूपिका ।
स्तोत्राणि च पवित्राणि षड्वादाः श्रीजिनेशिनाम् ॥ ७९ ॥

तेन श्रीशुभचंद्रदेवविदुषा सत्पांडवानां परं
दीव्यद्वंशविभूषणं शुभभरभ्राजिष्णु शोभाकरम् ।
शुंभद्भारतनामनिर्मलगुणं सच्छब्दचिंतामणिं
पुष्यत्पुण्यपुराणमत्र सुकरं चाकारि प्रीत्या महत् ॥ ८० ॥

शिष्यस्तस्य समृद्धिबुद्धिविशदो यस्तर्कवेदी थ[प]रो
वैराग्यादिविशुद्धिवृंदजनकः श्रीपालवर्णी महान् ।
संशोध्याखिलपुस्तकं वरगुणं सत्पांडवानामिदं
तेनालेखि पुराणमर्थनिकरं पूर्वं वरे पुस्तके ॥ ८१ ॥

श्रीपालवर्णिना येनाकारि शास्त्रार्थसंग्रहे ।
साहाय्यं स चिरं जीयाद्वरविद्याविभूषणः ॥ ८२ ॥

ये शृण्वंति पठंति पांडवगुणं संलेखयंत्यादरा-
ल्लक्ष्मीराज्यनराधिपत्यसुरता चक्रित्वशक्रेशिनाम् ।

भुक्त्वा भोगमिदं पुराणमखिलं संबोभुवत्युन्नता
मुक्तौ ते भवभीमनिम्नजलधिं संतीर्य सातं गताः ॥८३॥
अर्हंतो ये जिनेंद्रा वरवचनचयैः प्रीणयंतः सुभव्यान्
सिद्धाः सिद्धिं समृद्धिं ददत इह शिवं साधवः सिद्धिशुद्धाः।
दृक्सद्बोधं सुवृत्तं जिनवरवचनं तीर्थराड्प्रोक्तधर्म-
स्तत्सच्चैत्यानि रम्या जिनवरनिलयाः संतु नस्ते सुसिद्धयै॥८४
यावच्चंद्रार्कताराः सुरपतिसदनं तोयधिः शुद्धधर्मो
यावद्भूगर्भदेवाः सुरनिलयगिरिर्देवगंगादिनद्यः ।
यावत्संकल्पवृक्षास्त्रिभुवनमहिता भारते वै जगत्यां
तावत्स्थेयात्पुराणं शुभशतजनकं भारतं पांडवानाम् ॥८५॥
श्रीमद्विक्रमभूपतेर्द्विकहते स्पष्टाष्टसंख्ये शते
रम्येष्टाधिकवत्सरे १६०८ सुखकरे भाद्रे द्वितीयातिथौ ॥
श्रीमद्वाग्वरनीवृतीदमतुले श्रीशाकवाटे पुरे
श्रीमच्छ्रीपुरुषाभिधे विरचितं स्थेयात्पुराणं चिरम्॥ ८६

इति श्रीपांडवपुराणे भारतनाम्नि भ० श्रीशुभचंद्रप्रणीते ब्रह्मश्रीपालसाहाय्यसापेक्षे पांडवोपसर्गसहनकेवलोत्पत्तिमुक्तिसर्वार्थसिद्धिगमनवर्णनं नाम पंचविंशतितमं पर्व ॥ २५ ॥ संवत् १६५३ वर्षे सहसि मासे कृष्णपक्षे त्रयोदश्यां तिथौ भौमवासरे श्रीआदिनाथचैत्यालये श्रीमूलसंघे नंद्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे श्रीकुंदकुंदाचार्यान्वये भट्टारकश्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० जिनचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० श्रीप्रभाचंद्रदेवा मंडलाचार्यश्रीधर्मकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे भ० विशालकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे भ० लक्ष्मीचंद्रदेवास्तत्पट्टे भ० सहस्रकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीनेमिचंद्रस्तस्मै सत्पात्राय जिनगृहवासिनी श्राविका रुषी तया इदं शास्त्रं पांडवपुराणाख्यं ज्ञानावरणीयकर्मक्षयनिमित्तं लिखाप्य प्रदत्तम् ॥

No. 1454.

पुरुषार्थसिद्ध्युपायः सटीकः—मू० अमृतचन्द्रसूरिः ।

टी० आ०—चंद्रप्रभजिनं वाणीं नत्वा गुरुपदांबुजम् ।
पुमर्थसिद्ध्युपायस्य कुर्वे टीकां मनोहराम्॥१॥

अथ श्रीमन्निर्ग्रंथाचार्यवर्यः श्रीमदमृतचंद्रभट्टारकः कलिकालगणधरदेवः भव्यपुंडरीकेभ्यः पुरुषार्थसिद्ध्युपायं प्रकाशयन्निष्टदेवताविशेषमाशिर्वादात्मकमंगलं कथयन्नमस्करोति ।

अथ मूलसूत्रम् ॥

तज्जयति परं ज्योतिः समं समस्तैरनंतपर्यायैः ।
दर्पणतल इव सकला प्रतिफलति पदार्थमालिका यत्र ॥ १ ॥

टी० च०—इत्यमृतचंद्रसूरीणां कृतिः पुरुषार्थसिद्ध्युपायोऽयम् ।
नाम जिनप्रवचनरहस्यकोशः समाप्त इति ॥ २२७॥

अयं पुरुषार्थसिद्ध्युपायः ग्रंथः इति अमृतचंद्रसूरीणां अमृतचंद्रभट्टारकाणां इयं कृतिः इयं कर्त्तव्यता अस्य पुरुषार्थसिद्ध्युपायस्यापरनाम प्रवचनरहस्यकोशो वर्त्तते इति कथनेन समाप्त इति ॥२२७॥

इति श्रीपुरुषार्थसिद्ध्युपायः समाप्तः ॥

No. 1462.

भद्रबाहुचरित्रम्—रत्ननन्दी ।

आ०—सद्बोधभानुना भित्त्वा जनानामांतरं तमः ।
यः सन्मतित्वमापन्नः सन्मतिः सन्मतिं क्रियात् ॥१॥

च०—वादीभेंद्रमदप्रमर्दनहरेः शीलामृतांभोनिधेः
शिष्यः श्रीमदनंतकीर्त्तिगणिनः सत्कीर्त्तिकांताजुषः ।
स्मृत्वा श्रीललितादिकीर्त्तिमुनिपं शिक्षागुरुं सद्गुणं
चक्रे चारु चरित्रमेतदनघं रत्नादिनंदी मुनिः ॥ ७४ ॥

भद्रदोश्चरितं वक्तुं शक्यतेऽल्पधिया कथम् ।
तथाप्यविस्तरं दृब्धं हरिकार्योपरोधतः ॥ ७५ ॥
श्वेतांशुकमतोद्भूतमूढान् ज्ञापयितुं जनान् ।
व्यरीरचमिमं ग्रंथं न स्वपांडित्यगर्वतः ॥ ७६ ॥

इति श्रीभद्रबाहुचरित्रे आचार्यश्रीरत्ननंदिविरचिते श्वेतांबरमतोत्पत्ति आपलीसंघोत्पत्तिवर्णनो नाम चतुर्थोऽधिकारः ॥ ४ ॥

No. 1463.

भावसंग्रहः—मा० देवसेनः ।

आ०—पणमि[मि]य सुरसेणणुयं मुणिगणहरवंदियं महावीरं ।
वोच्छामि भावसंगहमिणमो भव्वपबोहडं ॥ १ ॥
जीवस्स ति भावा जीवा पुण दुविहभेयसंजुत्ता ।
मुत्ता पुण संसारी मुत्ता सिद्धा विरुवलेवा ॥ २ ॥

च०—सिरिविमलसेणगणहरसिस्सो नामेण देवसेणुत्ति ।
अबुहजणबोहणत्थं तेणेयं विरइयं सुत्तं ॥ ६७ ॥

इति भावसंग्रहः समाप्तः । श्लोकसंख्या १६०संपूर्णम् ।
संवत् १६२७ वर्षे फाल्गुनवदि ५ स्वातिनक्षत्रे बुधवारे ।

No. 1467.

यशोधरचरित्रम्—वादिराजः ।

आ०—श्रीमदारब्धदेवेंद्रमयूरानंदनर्त्तनम् ।
सुव्रतांभोधरं वंदे गंभीरनयगर्जितम् ॥ १ ॥
अस्माकं जिनसिद्धश्रीसूर्युपाध्यायसाधवः ।
कुर्वंतु गुरवः सर्वे निर्वाणपरमश्रियम् ॥ २ ॥
श्रीमत्समंतभद्राद्या काव्यमाणिक्यरोहणाः ।
संतु नः संततोत्कृष्टाः सूक्तिरत्नोत्करप्रदाः ॥ ३ ॥

इतिहाससमासोयमत्रावहितचेतसाम् ।
आभवंति शुभान्युच्चैर्निर्जयंत्यशुभान्यपि ॥ ६ ॥
श्रीपार्श्वनाथकाकुत्स्थचरितं येन कीर्त्तितम् ।
तेन श्रीवादिराजेन दृब्धा यशोधरी कथा ॥ ७ ॥

No. 1495.

वर्धमानचरित्रम्—असगः ।

आ०—श्रियं त्रिलोकीतिलकायमाना-
मात्यंतिकीं ज्ञातसमस्ततत्त्वम् ।
उपागतं सन्मतिमुज्ज्वलोक्तिं
वंदे जिनेंद्रं हतमोहतंद्रम् ॥१॥

च०—कल्याः कल्याणमुच्चैः सपदि जिनपतेः पंचमं तस्य कृत्वा
भूयाच्चोऽप्यस्य भक्त्या ध्रुवमनतिचिरात्सिद्धिसौख्यस्य सिद्धिः ।
इत्यंतर्श्चितयंतः स्तुतिमुखरमुखास्तं प्रदेशं परीत्य
प्रीताः शक्रादयः स्वं प्रतियययुरमरा धाम संप्राज्यसंपत् ॥१०१॥

इत्यसगकृते श्रीवर्धमानचरिते महाकाव्ये भगवन्निर्वाणगमनो नामाष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥

मुनिचरणरजोभिः सर्वदा भूतधात्र्यां
प्रणतिसमयलग्नैः पावनीभूतमूर्धा ।
उपशम इव मूर्त्तः शुद्धसम्यक्त्वयुक्तः
पटुमतिरिति नाम्ना विश्रुतः श्रावकोऽभूत् ॥१॥
तनुमपि तनुतां यः सर्वपर्वोपवासै-
स्तनुमनुपमधीः स प्रापयन् संचिनोति ।
सततमपि विभूतिं भूयसीमन्नदान-
प्रभृतिभिरुपपुण्यं कुंदशुभ्रं यशश्च ॥ २ ॥

भक्तिं परामविरतां समपक्षपाता-
मातन्वती मुनिनिकायचतुष्टयेपि ।
वेरिक्तिरित्यनुपमा भुवि तस्य भार्या
सम्यक्त्वशुद्धिरिव मूर्त्तिमती सदाभूत् ॥ ३ ॥
पुत्रस्तयोरसग इत्यवदातकीर्त्यो-
रासीन्मनीषिनिवहप्रमुखस्य शिष्यः ।
चंद्रांशुशुभ्रयशसो भुवि नागनंद्या-
चार्यस्य शब्दसमयार्णवपारगस्य ॥ ४ ॥
सद्वृत्तं दधता स्वभावमृदुना निःश्रेयसप्रार्थिना
साधूनां हृदयोपमेन शुचिना संप्रेरितः प्रेयसा ।
एतत्सादरमार्यनंदिगुरुणा सिद्धयै व्यधत्तासगः
कीर्त्युत्कीर्त्तनमात्रचारुचरितं श्रीसन्मतेः सन्मतेः॥ ५ ॥

इति वर्धमानचरित्रं समाप्तम् ॥

संवत् १६७९ वर्षे आश्विनमासे शुक्लपक्षे नवमीदिने सोमवारे श्रीमूलसंघे सरस्वतीगच्छे बलात्कारगणे नंद्याम्नाये भट्टारकश्रीप्रभाचंद्रधर्मचंद्रललितकीर्तिचंद्रकीर्त्यादीनां पदे श्रीमद्वेंद्रकीर्त्तिस्तत्प्रियांतेवासिनो मंदीकृतमिथ्यावादिनो हर्षकीर्तिनाम्नो मुनेरिदं पुस्तकं चिरं स्थेयात् ॥

## No. 1477.

### विद्यातत्त्वे भारतीयोपदेशः ।

आ०—ॐ ऐं क्लीं ह्रौं दिव्यार्केंद्रस्थानभयशैलशेखराय नमः । समुल्लसच्चंदनाचल(चल) द्विलोललहरीभराप्लावितपूर्वोत्तरप्रदेश—

च०—सत्पात्रदानपरपुरुषमंतरेण न केवलावबोधाचरणं पशुपाशनिराकरणं च विदध्यात् ॥

इति श्रीदुप[ श्रीमदु ]त्सर्गापवादवचनैकांतोपनिषत्सु विद्यातत्त्वे भारतीयोपदेशे त्रयोदशोऽध्यायः ॥

No. 1483.

संमेदशिखरिमाहात्म्यम्—दीक्षितदेवदत्तः ।

आ०—ध्यात्वा यत्पदपाथोजं भव्याः संसारपारगाः ।
सारात्सारं सदाधारं तमर्हंतं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
गुरुं गणेशं वाणीं च ध्यात्वा स्तुत्वा प्रणम्य च ।
संमेदशैलमाहात्म्यं प्रकटीक्रियते मया ॥ २ ॥
जिनेंद्रभूषणयतिर्यतिधर्मपरायणः ।
तस्योपदेशात्संमेदवर्णने मद्विरोत्सुका ॥ ३ ॥
भट्टारकपदस्थायी स यतिः सत्कविप्रियः ।
भवाब्धितरणायेह सत्कथापोतसज्जकः ॥ ४ ॥
माहात्म्यपूर्त्तिसिद्ध्यर्थं वंदे सिद्धगणं हृदि ।
सद्बुद्धिं ते प्रयच्छंतु वाणीं मे काव्यरूपिणीम् ॥ ५ ॥
संमेदशैलवृत्तांतो महावीरेण भाषितः ।
गौतमं प्रति भूयः स लोहाचार्येण धीमता ॥ ६ ॥
तत्सद्वाक्यानुसारेण देवदत्ताख्यसत्कविः ।
संमेदशैलमाहात्म्यं प्रकटीकुरुतेऽधुना ॥ ७ ॥

च०—११६ ॥ इति श्रीभगवल्लोहाचार्यानुक्रमेण श्रीभट्टारकजिनेंद्रभूषणोपदेशाच्छ्रीमद्दीक्षितदेवदत्तकृते श्रीसंमेदशिखरिमाहात्म्ये समाप्तिसूत्रको नाम एकविंशतितमोऽध्यायः ॥२१॥ समाप्तोऽयं ग्रंथः ॥

No. 1492.

सारसूक्तावलिः ।

आ०—वीरं विश्वगुरुं नत्वा कृत्वा यत्नेन संग्रहम् ।
सदोपकारिसूक्तालीं स्वान्यपाठाय लिख्यते ॥ १ ॥

च०—वामनावतारे हि वामनेन श्रीरैवतके श्रीनेमिनाथाय(तने) बलिबंधसामर्थ्यार्थं तपस्तेपे इति तत्र (प्रभासपुराणे) कथा। इति श्रीसारसूक्तावली संपूर्णा॥ संवत् १६९० वर्षे माघवदि ७ शुक्रे श्री-मंडपाचले पंडितप्रवर पं० श्रीमुनिचंद्रगणिकृते पं० शिवहंसेन लिखिता।

No. 1498.

## सुभाषितार्णवः।

आ०—ॐ नमः सिद्धेभ्यः॥ धर्मपद्धतिः॥

चंद्रनाथं जिनं नत्वा जितघातिचतुष्टयम्।
सुभाषितार्णवं वक्ष्ये ज्ञानविज्ञानकारणम्॥ १॥

च०—आदौ चित्ते ततः काये सतां संलीयते जरा।
असतां तु पुनः काये चित्ते नैव कदाचन॥ १३॥

इति सुभाषितार्णवग्रंथः समाप्तः॥ संवत् १६०९ वर्षे भाद्रपद-मासे शुक्लपक्षे पंचमीदिवसे बुधवासरे स्वातिनक्षत्रे ऐंद्रयोगे...

No. 1496.

## सुदर्शनचरित्रम्—नेमिदत्तः।

आ०—नत्वा पंचगुरून् भक्त्या पंचमीगतिनायकान्।
सुदर्शनमुनेश्चारु चरित्रं रचयाम्यहम्॥ १॥

च०—श्रीमूलसंघे वरभारतीये
गच्छे बलात्कारगणेतिरम्ये।
श्रीकुंदकुंदाख्यमुनींद्रवंशे
जातः प्रभाचंद्रमहामुनींद्रः॥ ४७॥
पट्टे तदीये मुनिपद्मनंदी
भट्टारको भव्यसरोजभानुः।

जातो जगत्त्रयहितो गुणरत्नसिंधुः
कुर्यात्सतां सारसुखं यतीशः ॥ ४८ ॥
तत्पट्टपद्माकरभास्करोऽत्र
देवेंद्रकीर्त्तिर्मुनिचक्रवर्ती ।
तत्पादपंकेजसुभक्तियुक्तो
विद्यादिनंदी चरितं चकार ॥ ४९ ॥
तत्पट्टेऽजनि माल्लिभूषणगुरुश्चारित्रचूडामणिः
संसारांबुधितारणैकचतुरश्चिंतामणिः प्राणिनाम् ।
सूरिः श्रीश्रुतसागरो गुणनिधिः श्रीसिंहनंदी गुरुः
सर्वे ते यतिसत्तमाः शुभतराः कुर्वंतु वो मंगलम् ॥५०॥
गुरूणामुपदेशेन सच्चरित्रमिदं शुभम् ।
नेमिदत्तो व्रती भक्त्या भावयामास शर्मदम् ॥ ५१ ॥

इति श्रीसुदर्शनचरिते पंचनमस्कारमाहात्म्यप्रदर्शके ब्रह्मनेमिदत्तविरचिते सुदर्शनमहामुनिमोक्षलक्ष्मीसंप्राप्तिव्यावर्णनो नाम द्वादशोधिकारः समाप्तः ॥ १२ ॥

No. 1502.

हरिवंशपुराणम्— जिनसेनाचार्यः ।

आ०—सिद्धं ध्रौव्यव्ययोत्पादलक्षणं द्रव्यसाधनम् ।
जैनं द्रव्याद्यपेक्षातः साद्यनाद्यथ शासनम् ॥ १ ॥
शुद्धज्ञानप्रकाशाय लोकालोकैकभानवे ।
नमः श्रीवर्धमानाय वर्धमानजिनेशिने ॥ २ ॥

च०—प्रतापवद्याखिलराजके नृपे
प्रशासति क्ष्मातलमुग्रशासने ।
जरत्कुमारे जनितादराः प्रजाः
प्रकाममापुः प्रमदं धरातले ॥ १ ॥

कलिंगराजस्य नृपस्य देहजा
जरत्कुमारस्य वधूर्वधूत्तमा ।
सुखेन लेभे जगतः सुखावहं
वसुध्वजं राजकुलध्वजं सुतम् ॥ २ ॥

स तत्र यूनि व्यवसायिनि क्षितिं
जरत्कुमारे हरिवंशशेखरे ।
निधाय यातस्तपसे वनं सतां
कुलव्रतं तीव्रतपोनिषेवणम् ॥ ३ ॥

सुतोऽभवच्चंद्र इव प्रजाप्रियो
वसुध्वजाद्यासुवसुर्वसूपमः ।
सभीमवर्मास्य कलिंगपालक-
स्तदन्वयेऽतीयुरनेकशो नृपाः ॥ ४ ॥

कपिष्ठनामान्वयभूषणस्त्वभू-
दजातशत्रुस्तनयस्ततोऽभवत् ।
स शत्रुसेनोऽस्य जितारिरंगज-
स्तदंगजोऽयं जितशत्रुरीश्वरः ॥ ५ ॥

भवान्न किं श्रेणिक वेत्ति भूपतिं
नृपेंद्रसिद्धार्थकनीयसीपतिम् ।
इमं प्रसिद्धं जितशत्रुमाख्यया
प्रतापवंतं जितशत्रुमंडलम् ॥ ६ ॥

जिनेंद्रवीरस्य समुद्भवोत्सवे
तदागतः कुंडपुरं सुहृद्वृतः ।
सुपूजितः कुंडपुरस्य भूभृता
नृपोऽयमाखंडलतुल्यविक्रमः ॥ ७ ॥

यशोदयायां[1] सुतया यशोदया
पवित्रया वीरविवाहमंगलम् ।
अनेककन्यापरिवारयाऽऽरुह-
त्समीक्षितुं तुंगमनोरथं तदा ॥ ८ ॥
स्थिते ऽथ नाथे तपसि स्वयंभुवि
प्रजातकैवल्यविशाललोचने ।
जगद्विभूत्यै विहरत्यपि क्षितिं
क्षितिं विहाय स्थितवांस्तपस्ययम् ॥ ९ ॥
अमुष्य यातायत तपोबलान्मुने-
रवाप्तकैवल्यफला मनुष्यता ।
मनुष्यभावो हि महाफलं भवे
भवेदयं प्राप्तफलस्तपःफलात् ॥ १० ॥
इतीरितेयं हरिवंशसत्कथा
समासतः श्रेणिक लोकविश्रुता ।
त्रिषष्टिसंख्यानपुराणपद्धति-
प्रदेशसंबंधवती श्रियेऽस्तु ते ॥ ११ ॥
सुगौतमात्पुण्यपुराणपद्धतिं
स पार्थिवैः श्रेणिकपार्थिवस्तदा ।
सुदृष्टिराकर्ण्य सकर्णतां गतो
गतः पुरं प्रीतमतिः कृतानतिः ॥ १२ ॥
चतुर्णिकायामरखेचरादयो
जिनं परीत्य प्रणिपत्य भक्तितः ।
यथायथं जग्मुरजन्मकांक्षिणः
प्रसिद्धसत्कर्मकथानुरागिणः ॥ १३ ॥

---

१. अशोकवत्यामिति पाठः २. जितशत्रुः.

विहृत्य पूज्योपि महीं महीयसां
महामुनिर्मोचितकर्मबंधनः ।
इयाय मोक्षं जितशत्रुकेवली
निरंतसौख्यप्रतिबद्धमक्षयम् ॥ १४ ॥
जिनेंद्रवीरोपि विबोध्य संततं
समंततो भव्यसमूहसंततिम् ।
प्रपद्य पावानगरीं गरीयसीं
मनोहरोद्यानवरे तदीयके ॥ १५ ॥
चतुर्थकाले ऽर्धचतुर्थमासकै-
र्विहीनताविश्चतुरब्दशेषके ।
स कार्तिके स्वातिषु कृष्णभूतसु-
प्रभातसंध्यासमये स्वभावतः ॥ १६ ॥
अघातकर्माणि निरुद्धयोगको
विधूय घातींधनवद्विबंधनः ।
विबंधनस्थानमवाप शंकरो
निरंतरायोरुसुखानुबंधनम् ॥ १७ ॥
स पंचकल्याणमहामहेश्वरः
प्रसिद्धनिर्वाणमहे चतुर्विधैः ।
शरीरपूजाविधिना विधानतः
सुरैः समभ्यर्च्यत सिद्धशासनः ॥ १८ ॥
ज्वलत्प्रदीपालिकया प्रवृद्धया
सुरासुरैर्दीपितया प्रदीप्तया ।
तदा स्म पावानगरी समंततः
प्रदीपिताकाशतला प्रकाशते ॥ १९ ॥

तथैव च श्रेणिकपूर्वभूभुजः
प्रकृत्य कल्याणमहं सहस्रजाः।
प्रजग्मुरिंद्राश्च सुरैर्यथायथं
प्रयाचमाना जिनबोधिमर्थिनः ॥ २० ॥

ततश्च लोकः प्रतिवर्षमादरा-
त्प्रसिद्धदीपालिकयात्र भारते।
समुद्यतः पूजयितुं जिनेश्वरं
जिनेंद्रनिर्वाणविभूतिभक्तिभाक् ॥ २१ ॥

त्रयः क्रमात्केवलिनो जिनात्परे
द्विषष्टिवर्षांतरभाविनोऽभवन्।
ततः परे पंच समस्तपूर्विण-
स्तपोधना वर्षशतांतरे गताः ॥ २२ ॥

त्र्यशीतिके वर्षशते तु रूपयुक्
दशैव गीता दशपूर्विणः शते।
द्वये च विंशैगभृतोपि पंच ते
शते च साष्टादशके चतुर्मुनिः ॥ २३ ॥

गुरुः सुभद्रो जयभद्रनामा
परो यशोबाहुरनंतरस्ततः।
महार्हलोहार्यगुरुश्च ये दधुः
प्रसिद्धमाचारमहांगमत्र ते ॥ २४ ॥

महातपोवृद्धिनयंधरःश्रुता-
मृषिश्रुतिं गुप्तपदादिकां दधन्।
मुनीश्वरोऽन्यः शिवगुप्तसंज्ञको
गुणैः स्वमर्हद्बलिरप्यधात्पदम् ॥ २५ ॥

समंदरार्योपि च मित्रती रविं
गुरू तथान्यौ बलदेवमित्रकौ ।
विवृद्धमानाय त्रिरत्नसयुंतः
[विवर्धमानत्रिकरत्नसंयुतः]
श्रियान्वितः सिंहबलश्च वीरवत् ॥ २६॥
स पद्मसेनो गुणपद्मखंडभृत्
गुणाग्रणीर्व्याघ्रपदादिहस्तकः ।
स नागहस्ती जितदंडनामभृ-
त्स नंदिषेणः प्रभुदीपसेनकः ॥ २७ ॥
तपोधनः श्रीधरसेननामकः
सुधर्मसेनोपि च सिंहसेनकः ।
सुनंदिषेणेश्वरसेनकौ प्रभू
सुनंदिषेणाभयसेननामकौ ॥ २८ ॥
स सिद्धसेनोभयभीमसेनकौ
गुरू परौ तौ जिनशांतिषेणकौ ।
अखंडषट्खंडमखंडितस्थितिः
समस्तसिद्धांतमधत्त योऽर्थतः ॥ २९ ॥
दधार कर्मप्रकृतिं श्रुतिं च यो
जिताक्षवृत्तिर्जयसेनसद्गुरुः ।
प्रसिद्धवैयाकरणप्रभावका-
नशेषराद्धांतसमुद्रपारगः ॥ ३० ॥
तदीयशिष्योऽमितसेनसद्गुरुः
पवित्रपुन्नाटगणाग्रणी गणी ।

जिनेंद्रसच्छासनवत्सलात्मना
तपोभृता वर्षशताधिजीविना ॥ ३१ ॥
सुशास्त्रदानेन वदान्यताऽमुना
वदान्यमुख्येन भुवि प्रकाशिता ।
तदग्रजो धर्मसहोदयः शमी
समग्रधीर्धर्म इवात्तविग्रहः ॥ ३२ ॥
तपोमयीं कीर्तिमशेषदिक्षु यः
क्षिपन् बभौ कीर्त्तितकीर्तिषेणभाः ।
तदग्रशिष्येण शिवाग्रसौख्यभा-
गरिष्टनेमीश्वरभक्तिभारिणा ॥ ३३ ॥
स्वशक्तिभाजा जिनसेनसूरिणा
धियाल्पयोक्ता हरिवंशपद्धतिः ।
यदत्र किंचिद्रचितं प्रमादतः
परस्परव्याहतिदोषदूषितम् ॥ ३४ ॥
तदप्रमादास्तु पुराणकोविदाः
सृजंतु जंतुस्थितिशक्तिवेदिनः ।
प्रशस्तवंशो हरिवंशपर्वतः
क्व मे मतिः क्वाल्पतराल्पशक्तिका ॥ ३५ ॥
अनेन पुण्यप्रभवस्तु केवलं
जिनेंद्रवंशस्तवनेन वाञ्छितः ।
न काव्यबंधव्यसनानुबंधतो
न कीर्त्तिसंतानमहामनीषया ॥ ३६ ॥
न काव्यगर्वेण न चान्यवीक्षया
जिनस्य भक्त्यैव कृता कृतिर्मया ।

जिनाश्चतुर्विंशतिरत्र कीर्त्तिताः
सुकीर्तयो द्वादश चक्रवर्तिनः ॥ ३७ ॥
नव त्रिधा सीरिहरिप्रतिद्विष-
स्त्रिषष्टिरित्थं पुरुषाः पुराणगाः ।
अवांतरेनेकशतानि पार्थिवा
महीचरा व्योमचराश्च भूरिशः ॥ ३८ ॥
क्षितौ चतुर्वर्गफलोपभोगिनः
पुराणमुख्येऽत्र यशस्विनः स्तुताः ।
अगण्यपुण्यं हरिवंशकीर्तिना
यदत्र गण्यं गुणसंकितं मया ॥ ३९ ॥
फलादमुष्मात्तु मनुष्यलोकजा
भवंतु भव्या जिनशासनस्थिताः ।
जिनस्य नेमेश्चरितं चराचरं
प्रसिद्धजीवादिपदार्थभासनम् ॥ ४० ॥
प्रवाच्यतां वाचकमुख्यसज्जनैः
सभागतैः श्रोत्रपुटैः प्रपीयताम् ।
जिनेंद्रनामग्रहणं भवत्यलं
ग्रहादिपीडापगमस्य कारणम् ॥ ४१ ॥
प्रवाच्यमानं दुरितस्य दारणं
सतां समस्तं चरितं किमुच्यते ।
कुर्वंतु व्याख्यानमनन्यचेतसः
परोपकाराय च मुक्तिहेतवे ॥ ४२ ॥
सुमंगलं मंगलकारिणामिदं
निमित्तमप्युत्तममार्थिनां सताम् ।

महोपसर्गे शरणं सुशांतिकृत्
सुशाकुनं शास्त्रमिदं जिनाश्रयम् ॥ ४३ ॥
प्रशासनाच्छासनदेवताश्च या
जिनांश्चतुर्विंशतिमाश्रिताः सदा ।
हिताः सतामप्रतिचक्रयान्विताः
प्रयाचिताः सन्निहिता भवंतु ताः ॥४४ ॥
गृहीतचक्रा प्रतिचक्रदेवता
तथोज्जयंतालयसिंहवाहिनी ।
शिवाय यस्मिन्निह सन्निधीयते
क्व तत्र विघ्नाः प्रभवंति शासने ॥ ४५ ॥
महोरगा भूतपिशाचराक्षसा
हितप्रवृत्तौ जनविघ्नकारिणः ।
जिनेशिनां शासनदेवतागण-
प्रभावशक्त्याथ समं श्रयंति ते ॥ ४६ ॥
प्रकाममोक्षांकितकामसिद्धयः
प्रसिद्धधर्मार्थविमोक्षलब्धयः ।
भवंति तेषां स्फुटमल्पयत्नतः
पठंति भक्त्या हरिवंशमत्र ये ॥ ४७ ॥
निवार्य मात्सर्यमवार्यवीर्यया
धिया सुधैर्योर्जितया जिनादराः ।
अनार्यवर्याः सहिताः सपर्यया
पुराणमार्याः प्रथयंतु विष्टपे ॥ ४८ ॥
किं मेऽथवा प्रार्थनया यतस्ततः
स्वभावतो विश्वभरक्षमाविदः ।

पयोधरोन्मुक्तमिवांबु भूधरा
विध्या[धा]य मूर्ध्नि प्रथयंतु भूतले ॥ ४९ ॥
सुपृष्टमुत्सृष्टमुदात्तशब्दकै-
र्नवं पुराणं च पुराणवारि सत् ।
महानुकूलैर्जनतासरित्कुलै-
श्चतुःसमुद्रांतमिदं प्रतन्यते ॥ ४९ ॥
जयंति देवाः सुरसंघसेविताः
प्रजातिशांतिप्रदशांतशासनाः ।
विशुद्धकैवल्यविनिद्रदृष्टयः
सुदृष्टतत्त्वा भुवने जिनेश्वराः ॥ ५० ॥
जयत्वजय्या जिनधर्मसंततिः
प्रजास्विह क्षेम सुभिक्षमस्त्वतः ।
सुखाय भूयात्प्रतिवर्षवर्षणैः
सुजातसस्या वसुधाऽसुधारिणाम् ॥ ५१ ॥
शाकेष्वब्दशतेषु सप्तसु दिशं पंचोत्तरेषूत्तरां
पातींद्रायुधनाम्नि कृष्णनृपजे श्रीवल्लभे दक्षिणाम् ।
पूर्वां श्रीमदवंतिभूभृति नृपे वत्साधिराजेऽपरां
सौर्याणामथ मंडलं जयद्युते वीरे वराहेऽवति ॥ ५२ ॥
कल्याणैः परिवर्धमानविपुलश्रीवर्धमाने पुरे
श्रीपार्श्वालयनन्नराजवसतौ पर्याप्तशेषः पुरा ।
पश्चाद्दोस्तटिकाप्रजाप्रजनितप्राज्यार्चनावर्च[र्ज]ने
शांतेः शांतिगृहे जिनेश्वरचिते वंशो हरीणामयम् ॥ ५३ ॥
व्युत्सृष्टापरसंघसंततिबृहत्पुन्नाटसंघान्वये
प्राप्तः श्रीजिनसेनसूरिकविना लाभाय बोधेः पुनः ।

दृष्टो[ब्धो]ऽयं हरिवंशपुण्यचरितः श्रीपार्वतः सर्वतो
व्याप्ताशामुखमंडलः स्थिरतरः स्थेयान्[त्]पृथिव्यां चिरम् ५४

इत्यरिष्टनेमिपुराणसंग्रहे हरिवंशे जिनसेनाचार्यस्य कृतौ गुरुपर्व-कमलवर्णनो नाम षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥

# LIST OF MSS. ACQUIRED FOR GOVERNMENT.

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **ब्राह्मणपुस्तकानि साङ्गोपनिषदो वेदाः** | | | | | | |
| १ | अग्निराह्मणम्—सामवेदस्य ... | ..... | ४ | ८ | २२ | ... | |
| २ | अनुवाकपरिशिष्टम् ..... | ..... | ३ | १० | ४० | ... | |
| ३ | अवृताहरणम् सामवेदस्य ..... | ..... | २० | ८ | २२ | १७२३ | |
| ४ | आज्यशस्त्रादि तृतीयसवनपर्यन्तम् | ... .. | २२ | ८ | ३० | ... | |
| ५ | आर्षेयब्राह्मणम् सामवेदस्य .. | ..... | १४ | १० | ३२ | १५९४ | |
| ६ | तदेव ..... तस्यैव ..... | ..... | १६ | १२ | १८ | .. | |
| ७ | आवसथ्याधानपद्धतिः ..... | ... .. | १५ | ९ | ३८ | १७४५ | |
| ८ | आश्रमोपनिषद् ..... गर्भोपनिषद् ..... महोपनिषद् ..... | ..... | ५ | १० | ३२ | ... | |
| ९ | आश्वलायनश्रौतसूत्रम् ..... | ... .. | ४६ | ९ | ३२ | १६२९ | उत्तरार्धम्. |
| १० | तस्यैव प्रैषाध्यायः ..... ..... | ..... | ५ | १५ | ३० | १८४६ | |
| ११ | इष्टकापूरणस्य भाष्यम्..... | याज्ञिकदेवः | २८ | १३ | ३२ | १५६७ | २४, २७, २८, ३०, ३१, ३२. पत्राणि न सन्ति. |
| १२ | इष्टिहौत्रम् ..... | ..... | १७ | १० | ३६ | ... | |
| १३ | ईशावास्यभाष्यम्..... | शंकराचार्यः | ९ | ९ | ४८ | ... | |
| १४ | उत्सर्गपरिशिष्टम्..... ..... | ..... | २ | ९ | २० | ... | |
| १५ | ऋग्वेदस्य षष्ठाष्टकाध्यायौ सभाष्यौ | भा० सायनाचार्यः | २८ | १२ | ५४ | ... | |
| १६ | तस्यैव सप्तमाष्टकस्य भाष्यम्... | स एव. | ९४ | १९ | ६२ | ... | |
| १७ | तस्यैवाष्टमाष्टकस्य भाष्यम् ... | स एव | १७३ | १४ | ५६ | १८१३ | |
| १८ | ऐतरेयारण्यकम् ..... ..... | ..... | ६८ | ७ | ३२ | . | |
| १९ | कात्यायनसूत्रम् ..... | ..... | २७ | १० | ३६ | ... | अध्याया. ५. |
| २० | तस्यैव प्रथमाध्यायभाष्यम् | याज्ञिकदेवः | १२१ | ११ | ४३ | १९०९ | |
| २१ | तस्यैव पञ्चमाध्यायभाष्यम् ... | स एव ... | १४२ | ९ | ३२ | १८६२ | |
| २२ | तस्यैव पञ्चविंशाध्यायभाष्यम् | स एव | ८४ | १३ | ४० | .. | अपूर्णम्. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत् | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २३ | कात्यायनसूत्रस्य पद्धतिः .. | याज्ञिकदेवः | ५१ | ११ | २८ | ... | अपूर्णा. |
| २४ | तस्यैव प्रथमाध्यायपद्धतिः ... | स एव ... | १४ | १३ | २६ | १७९८ | |
| २५ | तस्यैव द्वितीयतृतीयाध्याय-पद्धती | स एव ... | ५४ | ९ | २८ | १८६८ | |
| २६ | तस्यैव पञ्चमाध्यायपद्धतिः ... | स एव ... | ९६ | ९ | २८ | १८६९ | |
| २७ | कारीरीष्टिहौत्रप्रयोगः ..... | ... .. | २ | ११ | ३२ | ... | |
| २८ | कालाग्निरुद्रोपनिषद् ..... | ..... | ४ | १० | ४३ | ... | |
| २९ | केनोपनिषद्भाष्यम् ..... | शंकराचार्यः | १४ | १० | ४० | ... | पत्रे २-३ न |
| ३० | तदेव मूलसहितम् ..... | भा० स एव | १४ | १२ | ४८ | ... | |
| ३१ | कौषीतक्यारण्यकम् ..... | ..... | ९३ | ६ | २६ | १५७४ | अध्यायाः १४ |
| ३२ | गणपत्युपनिषद् ..... | .. ... | ३ | ११ | २१ | १८५० | |
| ३३ | सैव ..... | ..... | ३ | ८ | २४ | १८३१ | |
| ३४ | गृह्यसूत्रम् ..... | आपस्तम्बः | ११ | ११ | ३६ | ... | |
| ३५ | गृह्यसूत्रम् ..... | गोभिलः | ३६ | ८ | ३२ | १७५२ | |
| ३६ | गृह्यसूत्रम् ..... | पारस्करः ... | ३४ | ८ | ३२ | १७७७ | |
| ३७ | तदेव ..... | स एव ... | ४१ | ७ | ३२ | ... | |
| ३८ | तस्यैव भाष्यम् .. ..... | हरिहरः ..... | १९५ | ८ | २४ | १८८१ | काण्डौ २-३ |
| ३९ | गृह्यसूत्रम् ..... | सांखायनः | ४६ | ७ | ३० | १८१० | |
| ४० | गोपालतापिनी सटीका.. ..... | टी० विश्वेश्वरः | २६ | १४ | ३२ | ... | |
| ४१ | चरणव्यूहः .. ... ... ..... | ..... | ९ | ८ | १२ | ... | |
| ४२ | चरणव्यूहः श्राद्धकल्पश्च ..... | .. ... | २० | ८ | १६ | १७७८ | |
| ४३ | छन्दोविचयः ..... | ..... | ६ | ९ | ३६ | १७१७ | |
| ४४ | स एव ... ..... ..... | ..... | ९ | ८ | २४ | १७२५ | |
| ४५ | छान्दोग्योपनिषद् ..... | ..... | ५८ | ११ | २६ | ... | |
| ४६ | सैव ..... ..... ..... | ..... | ८४ | ८ | २४ | १८९३ | |
| ४७ | ताण्ड्यब्राह्मणं सामवेदस्य ... | ..... | १३५ | ९ | २४ | ... | अपूर्णम्. |
| ४८ | तदेव ..... ..... | ..... | १०३ | १० | ३३ | ... | अपूर्णम्. |
| ४९ | तैत्तिरीयोपनिषद् ..... | ..... | १४ | ८ | २४ | ... | |
| ५० | दर्शपौर्णमासहौत्रम्-सांखायनस्य | ..... | २२ | ७ | २१ | ... | |
| ५१ | दर्शपौर्णमासहौत्रं आश्वलायनस्य | ..... | २० | ७ | २४ | ... | |
| ५२ | दर्शपौर्णमासेष्टिप्रयोगः ..... | ..... | ४२ | ७ | ३२ | १९०८ | |
| ५३ | देवताध्यायः ..... | ..... | ३ | १० | ३२ | १६९१ | |
| ५४ | धनुर्वेदः ... ..... | ..... | ८ | ५२ | ४८ | १८६९ | |
| ५५ | नारायणोपनिषद् ..... | ..... | २ | ९ | ४६ | ... | |
| ५६ | निघण्टुः ..... ..... | ..... | २१ | ७ | २४ | ... | |
| ५७ | निरुक्तम् ..... ..... | यास्कः ..... | १७८ | ८ | २६ | ... | |

ACQUIRED FOR GOVERNMENT.



| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५८ | नैगेयानामृक्षुदैवतम्-सामवेदस्य | ..... | २९ | ९ | २४ | १७२० | |
| ५९ | पवमानसूक्तम् .. ..... ..... | ..... | ३९ | १० | १८ | १८१२ | |
| ६० | पाशुकानि चातुर्मास्यानि ..... | ..... | १४ | ११ | ४० | १७३९ | |
| ६१ | पितृसंहिता ..... | ..... | ८ | ६ | २४ | ... | |
| ६२ | पुरुषसूक्तं सटीकम् ..... | टी० सायनाचार्यः | ७ | १० | २८ | ... | |
| ६३ | तस्यैव भाष्यम् ..... | महीधरः ... | ८ | १४ | २२ | ... | |
| ६४ | पुष्पसूत्रम् सामवेदस्य ..... | ..... | ६३ | ८ | ३० | १७३९ | |
| ६५ | तदेव ..... | ..... | ५५ | १० | ३२ | १८२८ | |
| ६६ | भारद्वाजसूत्रम् ..... | ..... | ३० | १० | ४२ | ... | प्रथममन्तिमं च पत्रे न स्तः |
| ६७ | मण्डलब्राह्मणम् ..... | ..... | १० | ६ | १९ | ... | |
| ६८ | मन्त्रपाठः साम्नः ..... | ..... | २३ | ६ | ३० | १७९९ | |
| ६९ | महानाम्नीपदम् सामवेदस्य ..... | ..... | ८ | ९ | २४ | १६९८ | |
| ७० | तदेव ..... | ..... | ९ | ८ | २० | १६५२ | |
| ७१ | महारुद्रपद्धतिः ..... | मालजी ... | २८ | ८ | २७ | १६७९ | नि. का. |
| ७२ | महारुद्रपद्धतिः ..... | बलभद्रः ... | १८ | ९ | २४ | ... | |
| ७३ | महारुद्रपद्धतिः ..... | काशीनाथः | ८३ | १० | ३६ | ... | |
| ७४ | यजुःसंहिता ..... | ..... | ३१२ | ६ | २९ | ... | |
| ७५ | तस्या एव भाष्यम् ..... | महीधरः ... | ६८ | १० | ४१ | ... | अध्यायौ ४-५ |
| ७६ | रक्षोघ्नसूक्तम् ..... | ..... | ६ | ९ | २२ | १७६६ | |
| ७७ | रात्रिसूक्तम्..... | ..... | २ | ११ | २७ | ... | |
| ७८ | रुद्रजपः..... | ..... | १४ | ८ | ३६ | ... | |
| ७९ | स एव ..... | ..... | १४ | ९ | २६ | ... | |
| ८० | रुद्रजपः-आपस्तम्बस्य..... | ..... | १४ | ८ | २७ | ... | |
| ८१ | रुद्रपाठः..... | ..... | १७ | ९ | २२ | ... | |
| ८२ | रुद्रभाष्यम् ..... | महीधरः ... | ४९ | ८ | १६ | ... | प्रथमं पत्रं नास्ति. |
| ८३ | रुद्रभाष्यम् .... ..... | सायनः ... | १९ | ११ | ४६ | १६८८ | |
| ८४ | रुद्रमहान्यासः-तैत्तिरीयशाखोक्तः | ..... | २२ | ७ | १६ | १८९९ | |
| ८५ | रुद्रषडङ्गपाठः ..... | ..... | ४६ | ४ | ३० | ... | |
| ८६ | लाट्यायनसूत्रम् सामवेदस्य ... | ..... | १०२ | ९ | २८ | १५४८ | |
| ८७ | तदेव ..... | ... .. | ७७ | ८ | ३६ | १५८१ | |
| ८८ | तदेव ..... | .. ... | ६९ | १२ | ३२ | १६९८ | |
| ८९ | वंशब्राह्मणम् ... ..... | ..... | ४ | ८ | २४ | ... | |
| ९० | वज्रसूच्युपनिषद् ..... | शंकराचार्यः | १४ | ८ | १७ | १८९८ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ९१ | वज्रसूचीलघुटङ्कः ..... | अश्वघोषः | २२ | १२ | ४० | १८९९ | |
| ९२ | विश्वरूपगानम् ..... | ..... | १४ | ८ | २२ | ... | |
| ९३ | विष्णुसूक्तम् ..... | ..... | ६ | ९ | २२ | ... | |
| ९४ | वृषाकपिशस्त्रम् ..... | ..... | १५ | ७ | ३२ | ... | |
| ९५ | शतपथब्राह्मणम् ..... | ..... | १३२ | ७ | २६ | ... | काण्डौ २ |
| ९६ | तदेव ..... ..... ..... | ..... | ९६ | ९ | १८ | १६९९ | |
| ९७ | शिक्षा ..... | पाणिनिः ... | ४ | ९ | ३६ | ... | |
| ९८ | शिक्षादिः १ शिक्षा, २ ज्योतिः, ३ छन्दः, ४ निघण्टुः | ..... | २९ | ८ | २४ | १६७२ | |
| ९९ | शुल्बसूत्रवृत्तिः..... | रामचन्द्रः ... | ३१ | १३ | ३० | ... | १०-११ पत्रे न स्तः |
| १०० | श्राद्धक्रमः ..... | देवयाज्ञिकः | १३ | ११ | ३० | ... | |
| १०१ | श्राद्धसूत्रम् ..... | कात्यायनः | ४ | १० | ३१ | ... | |
| १०२ | षड्विंशब्राह्मणम् ..... | ..... | ३८ | ८ | २९ | ... | |
| १०३ | संहितादण्डकम् ..... | ..... | ४३ | ५ | १६ | ... | |
| १०४ | संध्यामन्त्राः सटीकाः ..... | ..... | १३ | १० | २४ | ... | |
| १०५ | सामप्रकाशः ..... ... | प्रीतिकरः ... | ८ | १७ | ५६ | ... | |
| १०६ | सामब्राह्मणम् ..... | ..... | ८४ | ९ | २८ | १४६० | |
| १०७ | सामविधानब्राह्मणम् ..... | ..... | २१ | १० | ३० | १७०४ | |
| १०८ | सामवेदसंहितापूर्वार्धम् ..... | ..... | ३५ | ८ | ३२ | १६६३ | |
| १०९ | तदेव ..... | ..... | ८१ | ६ | १९ | १७११ | |
| ११० | सामवेदसंहितोत्तरार्द्धम्..... | ..... | ८३ | ७ | ३३ | १६५९ | |
| १११ | तदेव ..... | ..... | १२२ | ६ | २४ | १८९४ | आदितो नव पत्राणि न सन्ति. |
| ११२ | सामवेदसंहितापूर्वार्धपदानि ... | ..... | ५८ | ७ | ३२ | १७१५ | |
| ११३ | तान्येव ..... | ..... | ४८ | ९ | ३२ | ... | |
| ११४ | सामवेदसंहितोत्तरार्धपदानि ... | ..... | ८६ | ७ | ३२ | १७४६ | प्रथमतोऽष्टौ पत्राणि न सन्ति. |
| ११५ | तान्येव ..... ..... | ..... | ९० | ८ | २८ | ... | |
| ११६ | सामवेदस्योहगानम् ..... | ..... | २८५ | ८ | २४ | १२७२ | |
| ११७ | सामरथन्तराणि चत्वारि ..... | ..... | १२९ | ६ | २४ | १७०२ | |
| ११८ | सामसंहितादण्डकम्..... | ..... | ४३ | ५ | १६ | ... | |
| ११९ | सूर्योपनिषद् ..... ..... | ..... | ७ | ९ | २० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १२० | सोमोत्पत्तिः..... | ..... | ४ | ८ | २० | १७४४ | |
| १२१ | सौरसूक्तम् ..... ..... | ..... | १५ | ८ | १६ | ... | |
| १२२ | स्तोभाः सामवेदस्य ..... | ..... | १२ | ८ | २६ | १६६५ | |
| १२३ | त एव..... | ..... | १३ | ८ | २४ | १७०६ | |
| १२४ | स्थालीपाकप्रयोगः ..... | ..... | ८ | ८ | ३२ | १८१० | |
| | **धर्मशास्त्रम्** | | | | | | |
| १२५ | अग्निकार्यपद्धतिः..... | ..... | ४२ | १४ | २० | ... | काश्मिरीलिपिः |
| १२६ | अग्निहोत्रप्रायश्चित्तम् आश्वलायनीयम् | ..... | ५ | १२ | ४० | १७९६ | |
| १२७ | अग्निहोत्रहोमः कात्यायनीयः... | ..... | ४ | १० | ३२ | ... | |
| १२८ | अनुभवप्रकाशः ..... | उदयरायः ... | १० | १५ | ४२ | .... | भाषायाम्. |
| १२९ | अन्त्यकर्मपद्धतिः..... | ..... | १९ | १० | ३५ | ... | |
| १३० | अन्त्येष्टिपद्धतिः ..... | केशवः..... | १६ | १६ | ४२ | ... | |
| १३१ | अन्वारम्भणीयेष्टिः ..... | ..... | ३ | १० | २० | ... | |
| १३२ | अमृतादित्रिंशन्महाशान्तयोऽद्भुतशान्तयश्च | ..... | २४ | १५ | ४० | ... | |
| १३३ | असपिण्डासगोत्रपुत्रपरीक्षा ... | ..... | १८ | ९ | २२ | ... | |
| १३४ | आचारचन्द्रिका (आपस्तम्बनित्यविधिः) | ..... | ८ | ९ | २८ | ... | |
| १३५ | आचारतिलकम् .. ..... | गङ्गाधरः ... | ५ | १५ | २८ | ... | आद्यपत्रं नास्ति |
| १३६ | आचारदीपः ..... | नागदेवः ... | २१७ | ८ | १६ | १८९१ | |
| १३७ | आचारादर्शः ... ..... | श्रीदत्तः... | ५९ | १४ | ३६ | ... | |
| १३८ | आतुरादिपद्धतिः ..... | ..... | ५१ | १ | ३५ | १८१४ | |
| १३९ | आधानपद्धतिः..... | ..... | ७ | १६ | ३२ | १७७४ | |
| १४० | आरामोत्सर्गपद्धतिः ..... | भट्टनारायणः | ९ | १० | ३२ | १८१९ | |
| १४१ | आवसथ्याधानपद्धतिः ..... | ..... | १२ | ९ | ३४ | ... | |
| १४२ | आशौचदीधितिःस्मृतिकौस्तुभस्य | अनन्तदेवः | १२ | १२ | ४० | १८२१ | |
| १४३ | आशौचनिर्णयः ..... | त्र्यम्बकभट्टः | ६ | १४ | ३२ | १८४४ | |
| १४४ | स एव.. ..... | स एव ..... | ११ | ८ | ४० | ... | |
| १४५ | आह्निकम् ..... | ..... | ३४ | १० | २८ | १७६८ | |
| १४६ | आह्निकम् ..... | ..... | ६९ | १४ | ४८ | ... | |
| १४७ | उत्सर्गपद्धतिः ..... | ..... | ७९ | ८ | २० | ... | |
| १४८ | उत्सर्गपद्धतिः ..... | ..... | ५१ | ७ | २६ | १८८० | |
| १४९ | उत्सर्गपद्धतिः ..... | ..... | ७० | ७ | २४ | १८८० | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १५० | उत्सर्गप्रयोगः..... | ..... | १२ | ८ | २८ | ... | |
| १५१ | उत्सर्गमयूखः ..... | नीलकण्ठः | ३१ | ११ | १८ | १७९८ | |
| १५२ | उत्सर्गोपाकर्मप्रयोगः ..... | रामकृष्णः | १४ | ९ | २८ | १८७३ | |
| १५३ | उपाकर्मप्रयोगः ..... | ..... | २० | ७ | २८ | ... | |
| १५४ | ऋषितर्पणं सचरणव्यूहम् ..... | ..... | १० | १० | २१ | ... | |
| १५५ | औदीच्यप्रकाशः... ..... | ..... | १६ | १४ | २२ | ... | अपूर्णः |
| १५६ | कर्मप्रदीपः ..... | ..... | ५३ | ७ | २० | १९११ | |
| १५७ | कलाशिक्षा ..... | ..... | २४६ | १६ | १७ | ... | शारदालिपिः |
| १५८ | कात्यायनीशान्तिः ..... | ..... | १५ | १६ | २१ | ... | |
| १५९ | कालनिर्णयदीपिका ..... | रामाचार्यः (रामचन्द्राचार्यः) | २८ | १० | ३२ | ... | |
| १६० | सैव ..... | स एव ..... | २६ | १० | ४० | १६१० | |
| १६१ | सैव सविवरणा ..... .... | वि० नृसिंहाचार्यः | ६३ | १४ | ५५ | १८५५ | पत्राणि ३५, ३६, ५० न सन्ति. |
| १६२ | कालमाधवः सटीकः ..... | माधवाचार्यः | १७ | १२ | ६० | ... | अपूर्णः |
| १६३ | काशीतत्त्वम् ..... | रघुनाथेन्द्रसरस्वती | ५ | ११ | ३२ | १८२० | |
| १६४ | कुण्डतत्त्वप्रदीपः सटीकः ..... | बलभद्रसूरिः | ३७ | १५ | ४० | १८८८ | |
| १६५ | कुण्डमण्डपसिद्धिः ..... | विट्ठलदीक्षितः | ५ | १० | ३२ | ... | |
| १६६ | सैव सटीका ..... ..... | स एव ..... | २९ | १६ | २२ | ... | |
| १६७ | कृत्यरत्नम् ..... ..... | हरिभट्टसूनुः खण्डेरायः | २३ | १८ | ३६ | ... | अपूर्णम्. |
| १६८ | कृत्यरत्नावली ..... ..... | रामचन्द्रः | १५४ | १० | २८ | १८७८ | |
| १६९ | सैव ..... | स एव ..... | ९४ | ९ | ४० | ... | |
| १७० | गणेशपद्धतिः ..... | रघुनाथः | ३३ | ७ | ३६ | ... | |
| १७१ | गर्भाधानादिसंस्कारत्रयम् ..... | ..... | ७ | १० | ३२ | ... | |
| १७२ | गायत्रीपद्धतिः ..... | .. ... | २१ | ९ | २६ | ... | |
| १७३ | गायत्रीपूजनविधिः ..... | रत्ननाथः | ६० | ८ | १८ | १८७३ | |
| १७४ | गोत्रप्रवरनिर्णयः ..... | ..... | २६ | ९ | ३२ | १६५९ | |
| १७५ | गोत्रप्रवरनिर्णयः ..... | सदारामः | ९ | १५ | ५६ | १७५३ | |
| १७६ | ग्रहशान्तिः वासिष्ठी ..... | ..... | १८ | ८ | १९ | १८३९ | |
| १७७ | ग्रहशान्तिपद्धतिः..... | योद्धूराजः | ६४ | १२ | ३२ | १८७३ | |
| १७८ | ग्रहस्थापनपद्धतिः ..... | ..... | १८ | ८ | २१ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १७९ | चण्डीस्तोत्रविधिः ..... | नागेशः | २७ | ९ | ३४ | ... | |
| १८० | चतुर्विंशतिगायत्री ..... | ..... | १५ | ८ | २६ | ... | |
| १८१ | चतुर्विंशतिस्मृतिव्याख्या प्रायश्चित्तकाण्डम् | भट्टोजिदीक्षितः | ३७ | १० | ४२ | ... | |
| १८२ | चलार्चा बौधायनोक्ता ..... | ..... | १० | ८ | २९ | ... | |
| १८३ | चैतन्यचरितसूत्रम् ..... | ..... | ९९ | १२ | ४९ | ... | वङ्गलिपिः |
| १८४ | जातककर्मपद्धतिः ..... | ..... | ७७ | ८ | २४ | ... | प्रथमपत्रं नास्ति. |
| १८५ | जातिविवेकः ..... | गोपीनाथः | १९ | १० | ३६ | १८७९ | |
| १८६ | ज्ञानभास्करे कर्मप्रकाशः ..... | ..... | ४८८ | १५ | ३२ | ... | प्रथमपत्रं नास्ति, अपूर्णः |
| १८७ | ज्ञानभास्करे कर्मविपाकः ..... | ..... | ७४ | ११ | २६ | १८४९ | अध्यायाः ४३ |
| १८८ | ,, ,, सौरगणिते कर्मविपाकः | ..... | १३९ | १० | ४० | ... | अपूर्णः |
| १८९ | ज्येष्ठाशान्तिः ..... | कमलाकरः | ३ | ११ | ४२ | ... | |
| १९० | तत्त्वसंग्रहः ..... | भट्टकोनेरिः | ८ | १३ | २७ | ... | अपूर्णः |
| १९१ | तिथिनिर्णयः ..... | भट्टोजिदीक्षितः | ४८ | ९ | ३६ | १८७६ | |
| १९२ | तिथिनिर्णयसंग्रहः सटीकः... | मू०रामचन्द्राचार्यः टी० नृसिंहाचार्यः | ३९ | ९ | २४ | १६८४ | |
| १९३ | तीर्थश्राद्धविधिः ..... | ..... | ६ | ८ | ४२ | १८२० | |
| १९४ | त्रिंशच्छ्लोकी ..... | ..... | ३ | १४ | २८ | ... | |
| १९५ | त्रैव सभाष्या ..... | भा०भट्टाचार्यः | ३८ | ९ | २४ | १८२६ | |
| १९६ | त्रैव तथैव ..... | ..... | १८ | १५ | ३२ | ... | |
| १९७ | त्रिपिण्डीविधानम् ..... | ..... | ४ | ९ | ४० | १८३४ | |
| १९८ | त्रिस्थलीसेतुः ..... | भट्टोजिदीक्षितः | १५ | १३ | ४० | ... | |
| १९९ | तस्यैव काशीप्रकरणम् ..... | नारायणभट्टः | ७४ | १४ | ६४ | १८०९ | |
| २०० | तस्यैव गयाप्रकरणम् ..... | स एव | ४४ | ९ | ४२ | १६४३ | |
| २०१ | तस्यैव प्रयागप्रकरणम् ..... | स एव | ४१ | १० | ५२ | १६४० | |
| २०२ | दत्तकविधिः संस्कारकौस्तुभस्थः | अनन्तदेवः | ८ | १७ | ३६ | १८७६ | |
| २०३ | दत्तकसिद्धान्तमञ्जरी ..... | बालकृष्णः | २७ | ९ | ३८ | १९०० | |
| २०४ | दर्शपौर्णमासपद्धतिः ..... | ..... | ३० | ७ | ३६ | १८३१ | |
| २०५ | दर्शपौर्णमासहौत्रम् ..... | ..... | १६ | ८ | २८ | १९०३ | |
| २०६ | दर्शश्राद्धप्रयोगः ..... | ..... | ५ | ८ | २६ | ... | अपूर्णः |
| २०७ | दर्शश्राद्धप्रयोगः ..... | .. ... | १५ | ८ | ३४ | १९०० | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २०८ | दशकर्मपद्धतिः ..... | रामदत्तः | ६१ | ९ | २९ | ... | |
| २०९ | दशकर्मपद्धतिः भाषासहिता ... | ..... | २२ | ८ | ३२ | १७७४ | अपूर्णः |
| २१० | दशदिनपूरकश्राद्धविधिः ..... | ..... | ८ | ११ | ४० | ... | प्रथमं पत्रं नास्ति. |
| २११ | दशधेनुदानविधिः..... | ..... | १६ | १७ | ४१ | ... | |
| २१२ | स एव..... | ..... | ३६ | १० | ३२ | ... | अपूर्णः |
| २१३ | दशसंस्कारपद्धतिः ..... | ... | ७० | ७ | २८ | ... | |
| २१४ | दानपञ्जिका ..... | नरराजः | २० | ९ | २८ | ... | अपूर्णा. |
| २१५ | दानपद्धतिः ..... | ..... | ४६ | १२ | ४० | ... | |
| २१६ | दानमनोहरः..... | ..... | ६७ | १२ | २४ | ... | अपूर्णः |
| २१७ | दानवाक्यम्..... | नरराजः | ५७ | ९ | २६ | १८८० | प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति. |
| २१८ | दाहादिकर्मपद्धतिः ..... | ..... | ८ | ९ | ३० | ... | |
| २१९ | दीक्षाप्रयोगः ..... | ..... | २ | १२ | ३४ | १८२० | |
| २२० | देवप्रतिष्ठापद्धतिः..... | ..... | ४५ | १४ | ४० | १८६९ | |
| २२१ | धर्मप्रकाशः..... | माधवः | १२५ | १३ | ४८ | ... | |
| २२२ | धर्मप्रवृत्तिः ..... | नारायणभट्टः | १६० | ११ | ३४ | ... | अन्तिमं पत्रं नास्ति. |
| २२३ | धर्मसंग्रहः ..... | हरिश्चन्द्रः | ६५ | ७ | २४ | ... | |
| २२४ | नवकाण्डिका ..... | ..... | ९ | १० | ३० | ... | |
| २२५ | नवग्रहपद्धतिः ..... | ..... | १४ | ६ | २२ | ... | |
| २२६ | नागरनिरूपणम् ..... | ..... | ४३ | ८ | १६ | ... | |
| २२७ | नान्दीश्राद्धपद्धतिः ..... | रामदत्तः | २२ | ६ | २७ | ... | |
| २२८ | नित्यकर्मपद्धतिः ..... | श्रीधराचार्यः | २६ | १० | ४६ | ... | अपूर्णा. |
| २२९ | निर्णयदीपकः ..... | अचलद्विवेदी | ४५ | १० | ४० | ... | अपूर्णः |
| २३० | निर्णयामृतम् ..... | अल्लाडनाथः | ३९७ | ८ | २६ | १६८२ | |
| २३१ | नूतनारणिग्रहणविधिः ..... | ..... | २ | ११ | ३५ | ... | |
| २३२ | न्यासपद्धतिः ..... | त्रिविक्रमः | ३१ | ७ | १६ | १९०० | |
| २३३ | पञ्चसंस्कारपद्धतिः..... | ..... | ४ | ८ | ४२ | ... | |
| २३४ | पञ्चसंस्कारप्रमाणविधिः ..... | ..... | ७ | ११ | ३२ | ... | निम्बार्कमतीयः |
| २३५ | पञ्चायतनपूजा ..... | नृसिंहाश्रमः | १३३ | ९ | २६ | ... | प्रथमपत्राणि २० न सन्ति. |
| २३६ | पाराशरधर्मशास्त्रम् ..... | पराशरः | २४ | ९ | ४० | १८७७ | |
| २३७ | पिण्डपितृयज्ञः..... | ..... | ६ | ७ | २७ | ... | |
| २३८ | पितृसांवत्सरिकश्राद्धप्रयोगः... | .. ... | ४ | ११ | ४० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २३९ | पुरश्चरणविधिः ..... | गोपीनाथः | १५ | १२ | ३७ | ... | |
| २४० | प्रतिष्ठापद्धतिः ..... | ..... | १४ | १२ | २८ | ... | |
| २४१ | प्रतिष्ठापद्धतिः ..... | शंकरभट्टः | ५१ | ७ | १६ | ... | |
| २४२ | प्रतिष्ठापद्धतिः ..... | त्रिविक्रमः | ६३ | ८ | २४ | ... | अपूर्णा. |
| २४३ | प्रतिष्ठाविधिः ..... | ... .. | ३ | ९ | ४० | ... | |
| २४४ | प्रयोगपद्धतिः ..... | गङ्गाधरः | ३३ | १० | ३६ | १५४८ | त्रुटिता. |
| २४५ | प्रयोगरत्ने षोडश कर्माणि ..... | ..... | ३२ | १० | ३५ | १८५२ | |
| २४६ | प्रवरमञ्जरी ..... | शंकरदैवज्ञः | ३६ | १० | २६ | ... | |
| २४७ | प्रवराध्यायः ..... | ..... | ५ | ८ | ३६ | ... | |
| २४८ | प्रायश्चित्तमयूखः ..... | नीलकण्ठः | २३५ | ८ | ४३ | १८४३ | |
| २४९ | प्रायश्चित्तमुक्तावली ..... | दिवाकरः | १२० | ११ | ३० | १८७७ | |
| २५० | प्रायश्चित्तेन्दुशेखरः ..... | नागोजीभट्टः | ७४ | १२ | ३२ | ... | |
| २५१ | बृहत्पाराशरधर्मशास्त्रम् ..... | ..... | १०६ | १० | ४८ | १७७९ | |
| २५२ | ब्रह्माण्डदानप्रयोगः ..... | ..... | ३ | ११ | ४० | ... | |
| २५३ | भगवद्भक्तिविलासः ..... | गोपालभट्टः | ५६ | १३ | ४० | ... | अपूर्णः |
| २५४ | मण्डपोद्वासनप्रयोगः ..... | धरणीधरसूनुः | ९ | ८ | २० | ... | |
| २५५ | मण्डलकारिका ..... | ..... | ६ | ९ | ३५ | ... | |
| २५६ | शैव ..... | ..... | १३ | ७ | २६ | ... | |
| २५७ | मन्त्राक्षतप्रयोगः ..... | ..... | ८ | ११ | ३२ | ... | |
| २५८ | महारुद्रविधानम् ..... | ..... | २३ | ८ | २६ | ... | |
| २५९ | महार्णवनिबन्धः ..... | विश्वेश्वरः | ३८६ | ११ | ३२ | १६४२ | |
| २६० | स एव ..... | स एव | १८१ | १६ | ४० | ... | अपूर्णः |
| २६१ | तस्यैव कर्मविपाकप्रकरणम् .. | स एव | १६९ | ११ | २६ | १८४९ | |
| २६२ | मातृसांवत्सरिकश्राद्धप्रयोगः. | ..... | ६ | ९ | ३० | ... | |
| २६३ | मातृस्थापनप्रयोगः ..... | ..... | १ | १२ | ३६ | ... | |
| २६४ | माधवीयविवरणम् ..... | तर्कतिलकः | ५८ | १३ | २७ | ... | प्रथमपत्राणि १४ न सन्ति. |
| २६५ | मासकृत्यम् ..... | ... ... | २१ | १० | ३६ | १६१९ | पत्राणि२-३-५न |
| २६६ | मिताक्षराद्वितीयाध्यायः ..... | विज्ञानेश्वरः | १८८ | ११ | ३४ | ... | |
| २६७ | ,, तृतीयाध्यायः ... .... | स एव | १४६ | १५ | ३८ | ... | |
| २६८ | मिताक्षराव्यवहाराध्यायः टीकासहितः | मू० विज्ञानेश्वरः | १८१ | ११ | ४६ | ... | अपूर्णः |
| २६९ | मिताक्षरासारः व्यवहाराध्यायस्य. | मथुरामः | २४ | १६ | २४ | १९०१ | |
| २७० | याज्ञवल्क्यस्मृतिः ..... | याज्ञवल्क्यः | ५३ | १० | ३२ | १६४३ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| २७१ | सैव ..... | स एव | ३३ | १२ | ४० | १६५९ | |
| २७२ | तस्या एवाचाराध्यायः मिताक्षरासहितः | मू० स एव टी० विज्ञानेश्वरः | ६० | १४ | ४८ | ... | |
| २७३ | रुद्रकरण्डिका ... ..... | ..... | ४४ | १४ | ३२ | ... | अपूर्णा. |
| २७४ | रहस्योपनिषद् ..... | ..... | २६ | १० | ३२ | ... | प्रथमपत्रं न. |
| २७५ | राजाभिषेकविधानम् हेमाद्रिब्रतखण्डान्तर्गतम् | ..... | १९ | ९ | ३४ | १७३८ | प्रथमं पत्रं न. |
| २७६ | राजाभिषेकविधिः ..... | ..... | २६ | १५ | ३२ | १८४० | |
| २७७ | रात्रिसूक्तादि ..... ..... | .. ... | ९ | ९ | २४ | ... | |
| २७८ | रामगीता सटीका..... | टी० रामवर्मा | १९ | १३ | ३२ | ... | |
| २७९ | रामनित्यार्चनपद्धतिः ..... | चतुर्भुजः | ३५ | १० | ४० | ... | |
| २८० | रामपद्धतिः ..... | ..... | ४३ | ९ | १६ | ... | |
| २८१ | रुद्रकल्पद्रुमः ..... | अनन्तदेवः | ५१ | ९ | ३४ | ... | |
| २८२ | रुद्रविधानम् ..... | ..... | ४१ | १० | २९ | ... | |
| २८३ | रुद्रानुष्ठानपद्धतिः.. ..... | नारायणः | ९७ | ७ | २६ | १९०१ | |
| २८४ | रुद्राभिषेकप्रयोगः ..... | ..... | १५ | ७ | ३० | १९०२ | |
| २८५ | लघुकारिका ..... | कर्काचार्यः | २७ | ९ | ३० | १८८९ | |
| २८६ | सैव ..... | स एव | १४ | ८ | २६ | ... | अपूर्णा. |
| २८७ | लघुविश्वेश्वरीपद्धतिः ..... | ..... | २८ | १० | २४ | १६९० | प्रथमं पत्रं नास्ति. |
| २८८ | लिङ्गप्रतिष्ठाविधिः ..... | नारायणः | १० | ८ | २८ | .. | |
| २८९ | वाशिष्ठलघुकारिका ..... | वशिष्ठः | ९ | ९ | २४ | ... | |
| २९० | वास्तुपूजनपद्धतिः ..... | परमाचार्यः | १९ | ७ | १६ | १६५१ | |
| २९१ | वास्तुपूजा ..... | ..... | १८ | ८ | २० | १७८५ | |
| २९२ | वास्तुशान्तिः ..... ..... | ..... | २५ | ६ | १८ | १९०८ | |
| २९३ | विजयाहोमः ..... | ..... | १६ | ८ | २० | १८१८ | |
| २९४ | विनायकशान्तिः ..... | ..... | २१ | ८ | २२ | १८२२ | |
| २९५ | विवाहपद्धतिः ..... | ..... | १७ | ११ | ३८ | १९०४ | |
| २९६ | विष्णुभक्तिचन्द्रोदयः ..... | नृसिंहारण्यमुनिः | १२५ | ११ | ३८ | १७०७ | |
| २९७ | विष्णुयागपद्धतिः..... | अनन्तदेवः | ३५ | ११ | २६ | ... | |
| २९८ | विष्णुस्मृतिः..... | ..... | ५ | १७ | २८ | ... | |
| २९९ | वैष्णवामृतम् ..... | ..... | १० | ११ | ४२ | १६९२ | ४-५-७-८-९ पत्राणि न सन्ति. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३०० | व्रतबन्धपद्धतिः .. ..... | ..... | २४ | ७ | ३२ | १८५७ | |
| ३०१ | सैव ..... | ..... | २४ | ७ | ३२ | *... | |
| ३०२ | व्रतार्कः ..... | शंकरः | ३५६ | १० | ३८ | ... | |
| ३०३ | व्रतार्कः ..... | गदाधरः | १३०. | ९ | १८ | १८६४ | अपूर्णः |
| ३०४ | स एव ..... | स एव | ३४ | १५ | २२ | १८७५ | |
| ३०५ | व्यवस्थार्णवः ..... | श्रीसार्वभौमः | ३७ | ११ | ४० | ... | अपूर्णः |
| ३०६ | शतचण्डीपद्धतिः ..... | गोविन्दः | ११६ | ७ | ३२ | १९०४ | |
| ३०७ | शान्तिसारः ..... | दिनकरभट्टः | १९९ | ११ | २४ | ... | |
| ३०८ | शिवपञ्चाक्षरपूजापद्धतिः ..... | ..... | २३ | ८ | ३२ | ... | |
| ३०९ | शिवपूजनपद्धतिः..... | हरिरायः | ५६ | ९ | ३६ | ... | |
| ३१० | शिवपूजनपद्धतिः..... | ..... | २९ | ८ | २१ | ... | |
| ३११ | शिवप्रदोषपूजा ..... | इन्द्रसरस्वती | ६ | ८ | ३७ | ... | |
| ३१२ | शुद्धिप्रकरणं स्मृतिरत्नाकरस्थम्. | ..... | ९ | १९ | ४० | ... | |
| ३१३ | शूद्रनिर्णयः..... | कमलाकरभट्टः | ११३ | ११ | ३४ | १८८३ | |
| ३१४ | शूद्राह्निकम्..... | ..... | ८ | १४ | ३२ | १७४८ | |
| ३१५ | श्राद्धकाण्डम् ..... | भट्टोजीदीक्षितः | २३ | १२ | ४० | ... | |
| ३१६ | श्राद्धपद्धतिः .. ..... | ..... | १० | १२ | ४४ | १८७६ | |
| ३१७ | श्राद्धपद्धतिः ..... | ..... | १३ | १० | २४ | १७७३ | |
| ३१८ | श्राद्धप्रयोगः ..... | ..... | २४ | १० | ३४ | ... | प्रथमपत्रे ३ न स्तः |
| ३१९ | श्राद्धमयूखः ..... | नीलकण्ठः | १३९ | ९ | ३४ | ... | |
| ३२० | श्राद्धविधिः..... | ..... | ३१ | १६ | ३० | ... | अपूर्णः |
| ३२१ | श्राद्धसूत्रपद्धतिः ..... | अनन्तदेवः | ८ | १० | ३६ | ... | |
| ३२२ | श्राद्धानुक्रमणिका ..... | ..... | २८ | ७ | २६ | ... | |
| ३२३ | श्रावणीहोमपद्धतिः आश्वलायनानाम् | ..... | ५३ | ८ | १६ | ... | |
| ३२४ | श्रीविद्यानित्यपूजाविधिः ..... | ..... | ३५ | १० | २५ | ... | |
| ३२५ | श्रौताधानपद्धतिः..... | ..... | १४ | १० | ३२ | १८७१ | |
| ३२६ | षण्णवतिश्राद्धनिर्णयः ..... | ..... | ७ | १३ | ३२ | ... | |
| ३२७ | संन्यासकर्म ..... | शंकराचार्यः | ११ | १२ | ३६ | ... | |
| ३२८ | संन्यासग्रहणपद्धतिः संन्यासविधिश्च शौनकोक्तः | ..... | ५ | ११ | ३७ | ... | |
| ३२९ | संस्कारकौस्तुभः ..... ..... | ..... | १८५ | १० | २८ | ... | |
| ३३० | सग्रहविनायकशान्तिः .. ..... | रामकृष्णः | ६६ | ७ | ४० | १९०४ | |
| ३३१ | सतीप्रतिष्ठा मत्स्यपुराणीया ... | ..... | ८ | १३ | ३२ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३१२ | सदाचाराह्निकविधिः..... | ..... | १९ | ८ | २४ | १६१४ | अपूर्णः |
| ३१३ | सपिण्डीकरणश्राद्धम् ..... | ..... | ११ | ८ | ३२ | ... | |
| ३१४ | सप्तशतीविधानम् ..... | ..... | १८ | ९ | २४ | १९०० | |
| ३१५ | समावर्त्तनप्रयोगः ..... | श्यामसुन्दरः लट्टूपाख्यः | ११ | ९ | २६ | ... | |
| ३१६ | सर्वप्रायश्चित्तप्रयोगः..... ... | अनन्तदेवः | २९ | ९ | २४ | ... | |
| ३१७ | सर्वतोभद्रमण्डलादिकारिका ... | ..... | १० | १० | २० | ... | |
| ३१८ | सर्वदेवप्रतिष्ठाविधिः ..... | ..... | ८ | ९ | ३४ | १८८९ | |
| ३१९ | सायंप्रातर्होमप्रयोगः..... | ..... | ३ | १० | ३२ | ... | |
| ३२० | सारसंग्रहकर्मविपाकः ..... | ..... | १७६ | १४ | ३२ | १६६६ | पत्राणि १५५, १५६, १५७, न सन्ति. |
| ३२१ | स्नानविधिः..... | ..... | ३ | ९ | १८ | ... | |
| ३२२ | स्नानविधिः..... | कात्यायनः | ४ | ९ | २९ | ... | |
| ३२३ | स्मृतिसारः ..... | श्रीयाज्ञिकः | १४ | ११ | ४० | १७२१ | |
| ३२४ | स्मृतिसारसंग्रहः ..... | देवयाज्ञिकः | २७ | ९ | ३२ | १८४३ | |
| ३२५ | स्वधर्माध्ववोधः ..... | निम्बादित्यः | १ | १३ | ३६ | ... | |
| ३२६ | हरिवंशश्रवणविधानम् ..... | ..... | १४ | ११ | ४० | १६७९ | |
| ३२७ | हारीतधर्मशास्त्रम् ..... | ..... | १३१ | १० | ३२ | १८६१ | |
| ३२८ | हारीतस्मृतौ मन्त्रोद्धारः..... | हारीतः | ३८ | ७ | १४ | ... | प्रथमपत्रं नास्ति. |
| ३२९ | स एव ..... | स एव | २९ | ८ | २० | ... | |
| ३३० | हेमाद्रिप्रयोगः ( महाप्रयोगः )... | हेमाद्रिः | ९ | ७ | २८ | १७४० | |
| ३३१ | हेमाद्रिशान्तिकाण्डोक्ता नानाशान्तयः | ..... | २८ | ११ | ३८ | १८२३ | |
| ३३२ | होमपद्धतिः रुद्रयामलोक्ता माधवीयशान्तिः | ..... | २९ | ९ | १९ | १८०२ | |
| ३३३ | होमपद्धतिः ..... | लम्बोदरः | ४३ | ७ | २७ | १८८२ | |
| ३३४ | होमपद्धतिः ..... | ..... | २० | ७ | २७ | ... | |
| ३३५ | होमविधिः ..... | ..... | ४७ | ६ | ३२ | ... | |
| ३३६ | होमात्मकमहारुद्रप्रायश्चित्तम् ... | ..... | १३ | ८ | २४ | ... | |
| | **पुराणेतिहासादि.** | | | | | | |
| ३३७ | अधिकमासमाहात्म्यम् ( बृहन्नारदीयम् ) | ..... | १८९ | ९ | ३२ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३५८ | आदिरामायणे चित्रकूटयात्रा | .... | ४३ | ९ | ४० | ... | अपूर्ण. |
| ३५९ | इतिहाससमुच्चयः महाभारतस्य | ..... | ६७ | ५५ | ४४ | १८०९ | ५०, ५५, पत्रे न स्तः |
| ३६० | स एव ..... | ..... | ८९ | १० | ४० | ... | २९ अध्यायाः |
| ३६१ | कात्यायनीव्रतमाहात्म्यम् (ब्रह्मवैवर्तीयम्) | ..... | ४ | १९ | ३० | ... | |
| ३६२ | कायस्थस्थितिनिरूपणम् (पद्मपुराणीयम्) | ..... | ९४ | १३ | ३२ | ... | |
| ३६३ | कायस्थोत्पत्तिः (पद्मपुराणान्तर्गता) | ..... | ११ | २७ | १६ | १७८४ | |
| ३६४ | कार्तिकमाहात्म्यम् सनत्कुमारसंहितान्तर्गतम् | ..... | ५५ | ११ | ३६ | ... | |
| ३६५ | कृष्णजन्मखण्डः (ब्रह्मवैवर्तीयः) | ..... | ३२२ | १३ | ३५ | १८६३ | |
| ३६६ | केदारकल्पः ..... | ..... | ९७ | ८ | २४ | १८०४ | |
| ३६७ | गर्गसंहिता ..... | ..... | १२८ | १८ | ४८ | ... | |
| ३६८ | गौतमीमाहात्म्यम् (ब्रह्मपुराणीयम्) | ..... | ६१ | ८ | ३२ | १७०४ | |
| ३६९ | जैमिनीयाश्वमेधिकं पर्व महाभारतस्य | ..... | १८८ | ११ | ४० | १७४९ | |
| ३७० | द्रोणपर्व (भाषायाम्) ..... | कुलपतिः | ७६ | २८ | २४ | १९०७ | |
| ३७१ | धर्मयुधिष्ठिरसंवादः महाभारतोक्तः | ..... | १३ | ६ | २४ | ... | |
| ३७२ | स एव .. ..... | ..... | ८ | ९ | ३२ | ... | |
| ३७३ | धर्मसमाधिः महाभारतीयः .. | ..... | २० | १० | २५ | १८१७ | |
| ३७४ | नलोपाख्यानम् महाभारतस्य... | ..... | ४५ | ११ | ३६ | १५८९ | |
| ३७५ | नारदगीता ..... | ..... | ३ | ११ | ३२ | ... | |
| ३७६ | नाशकेतुपुराणम् (भाषायाम्) ... | नन्ददासस्वामी | ८६ | ९ | २० | १८७६ | |
| ३७७ | नाशकेतूपाख्यानम् ..... | ..... | ३७ | १० | ३४ | ... | |
| ३७८ | पुष्करमाहात्म्यम् (पद्मपुराणोक्तम्) | ..... | ४४ | ११ | ३२ | १८५९ | |
| ३७९ | प्रयागमाहात्म्यम् (पद्मपुराणोक्तम्) | ..... | २५६ | ८ | ३२ | ... | |
| ३८० | बदरीनाथमाहात्म्यम् सनत्कुमारसंहितास्थम्. | ..... | १९ | १२ | ३६ | १८७९ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ३८१ | भागवततत्त्वार्थदीपस्य टीका... | वल्लभः | ११० | १० | ३२ | ... | |
| ३८२ | भागवतनिबन्धः तत्त्वदीपाख्यः | वल्लभदीक्षितः | १०२ | ८ | ३६ | १७२९ | आदितःपत्राणि ८ न सन्ति. |
| ३८३ | भागवतनिबन्धविवृतियोजना | बालकृष्णः | ८२ | ८ | २० | ... | |
| ३८४ | भागवतस्थवेदस्तुतेर्व्याख्या .. | कविचूडामणिचक्रवर्ती | ७६ | १० | ३६ | ... | |
| ३८५ | भागवतस्थवेदस्तुतेर्व्याख्या ... | रघुनाथचक्रवर्ती | २४ | १३ | ३६ | ... | |
| ३८६ | भागवतामृतम् ..... | ..... | १९ | १२ | ३२ | १८१२ | |
| ३८७ | भूगोलवर्णनम् (भाषायाम्) ..... | ..... | १५ | १० | २२ | १८४७ | अपूर्णम् |
| ३८८ | भ्रमरगीतं भागवतपुराणस्थम्... | ..... | ९ | १५ | २५ | ... | वङ्गलिपिः |
| ३८९ | मल्लारिमाहात्म्यम् (ब्रह्मपुराणान्तर्गतम्) | ..... | ५६ | ११ | ३२ | १८४९ | |
| ३९० | रामगीता(स्कन्दपुराणान्तर्गता) | ..... | १९ | १२ | ३२ | ... | |
| ३९१ | रामायणमाहात्म्यम् (स्कन्दपुराणीयम्) | ..... | २१ | ९ | २६ | १८२८ | |
| ३९२ | रामायणसारः ..... | अग्निवेशमुनिः | ५ | १५ | ६४ | ... | |
| ३९३ | रामाश्वमेधः (पद्मपुराणीयः)... | ..... | १६७ | १५ | ३२ | १८८१ | |
| ३९४ | लिङ्गपुराणम् ..... | ..... | ३१४ | ११ | ४२ | ... | |
| ३९५ | विष्णुपुराणम् ..... | ..... | २२३ | १२ | ४० | १६६१ | |
| ३९६ | तदेव सटीकम्..... | टी०श्रीरत्नगर्भभट्टाचार्यः | ३३० | १२ | ४८ | ... | |
| ३९७ | वेणुगीतं सटीकम् (भागवतीयम्) | ..... | २० | १३ | ३२ | ... | |
| ३९८ | श्रीकृष्णसहस्रनाम (विष्णुधर्मोत्तरीयम्) | ..... | २२ | ८ | २२ | १६५२ | |
| ३९९ | श्वेतोपाख्यानम् (वाराहीयम्) | ..... | १८ | १० | २८ | १८७२ | |
| ४०० | स्वर्गारोहणम् महाभारतस्य ... | ..... | १४ | १३ | ३२ | ... | |
| ४०१ | हरिद्वारमाहात्म्यं मायापुरीमाहात्म्यं च ब्रह्माण्डपुराणस्य | ..... | १४ | १३ | ५२ | १६७३ | |
| ४०२ | हरिलीला ..... | बोपदेवपंडितः | ७ | १२ | ३८ | ... | |
| | **न्यायशास्त्रम्.** | | | | | | |
| ४०३ | अनुमाननिरूपणम् ..... | रघुदेवः | ४३ | ८ | ४० | ... | |
| ४०४ | अनुमितिपरामर्शवादः ..... | रघुदेवभट्टाचार्यः | १८ | १० | ३२ | ... | प्रथमपत्रं नास्ति. |
| ४०५ | स एव ..... | स एव | २० | ९ | ३५ | १७५८ | |
| ४०६ | अन्यथाख्यातिकण्टकोद्धारः... | मधुसूदनः | १९ | ११ | ९६ | ... | |
| ४०७ | आख्यातवादव्याख्या ..... | विश्वनाथःविद्यानिवासपुत्रः | ३६ | १३ | ४० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ४०८ | ईश्वरवादः ..... | रघुदेवभट्टाचार्यः | ११ | १० | २४ | १८४९ | |
| ४०९ | किरणावलीटीका ..... | उदयनाचार्यः | ४६ | १५ | ४८ | ... | |
| ४१० | तत्त्वचिन्तामणिः प्रत्यक्षखण्डः | गङ्गेश्वरः | ७१ | १३ | ४८ | ... | |
| ४११ | तत्त्वचिन्तामणिः प्रत्यक्षखण्डः | गङ्गेश्वरः | ४५ | १२ | ९६ | १५८६ | |
| ४१२ | स एव अनुमानखण्डः ... | स एव | ९२ | ७ | ५६ | ... | अपूर्णः |
| ४१३ | स एव शब्दखण्डः ..... | स एव | ८६ | ९ | ९६ | ... | |
| ४१४ | तत्त्वचिन्तामणेष्टीका आलोकः प्रत्यक्षखण्डस्य | जयदेवः | ७२ | १० | ९६ | .. | |
| ४१५ | तत्त्वचिन्तामण्यालोकदर्पणः | महेशठक्कुरः | ११० | ६ | १०० | ... | |
| ४१६ | तत्त्वचिन्तामण्यालोकटिप्पणी | पक्षधरः | २२३<br>४६ | ११<br>१० | ५६<br>६० | ... | अपूर्णा. |
| ४१७ | तस्या एव टीका ..... | गदाधरः | १८८ | ११ | ५२ | ... | |
| ४१८ | तत्त्वचिन्तामणेष्टीका प्रकाशनाम्नी | रुचिदत्तः | १४८ | १३ | ४४ | ... | |
| ४१९ | तत्त्वचिन्तामणेर्व्याख्या मणिदीधितिनाम्नी | रघुनाथशिरोमणिभट्टाचार्यः | ३० | ८ | ४६ | ... | अपूर्णा. |
| ४२० | सैव-अनुमानखण्डस्य ..... | स एव | ६३ | १२ | ४८ | ... | अपूर्णा. |
| ४२१ | तस्या एव व्याख्या भवानन्दी | भवानन्दः | १४२ | १२ | ४० | ... | अपूर्णा. |
| ४२२ | सैव अनुमानमणिदीधितेर्व्याख्या | स एव | ४९ | १० | ४० | ... | अपूर्णा. |
| ४२३ | तस्या एव सामान्यलक्षणी मणिदीधितिटिप्पणी | गदाधरः | ४५ | ११ | ४६ | ... | |
| ४२४ | तस्या एवानुमानमणिदीधितेर्व्याख्या | मथुरानाथः | १३५ | १३ | ३६ | ... | अपूर्णा. |
| ४२५ | तस्या एव शब्दमणिदीधितेर्व्याख्या | स एव | ६९ | ११ | ६१ | ... | अपूर्णा. |
| ४२६ | तर्ककौमुदी ..... | ..... | ५ | २३ | ६८ | ... | |
| ४२७ | तर्कभाषा ..... | केशवमिश्रः | २६ | १२ | ४४ | १७५८ | |
| ४२८ | सैव ..... | स एव | २७ | १३ | ३६ | ... | |
| ४२९ | तर्कभाषाटिप्पणी ..... | बलभद्रः | २६ | १७ | ५३ | ... | |
| ४३० | तर्कभाषाविवरणम् ..... | माधवभट्टः | १० | १५ | ५० | ... | |
| ४३१ | तर्कसंग्रहटीका (बालबोधिनी) | रामनारायणः | ८ | १४ | ४५ | ... | |
| ४३२ | तर्कसंग्रहटीका (न्यायबोधिनी) | रत्ननाथः | ५३ | १० | २६ | ... | |
| ४३३ | तर्कसंग्रहटीका (न्यायबोधिनी) | गोवर्धनः | १६ | १४ | ३६ | १८८२ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ४३४ | तर्कसंग्रहदीका (दीपिका)..... | अन्नम्भट्टः | २५ | ११ | ३२ | १७७६ | |
| ४३५ | तर्कसंग्रहदीका (सिद्धान्तचन्द्रोदयः) | कृष्णधूर्जटिः | ३१ | ९ | ३६ | ... | |
| ४३६ | स एव ..... | स एव | १३ | १४ | ४२ | .. | अपूर्णः |
| ४३७ | तर्कसंग्रहफक्किका ..... | ..... | १५ | १५ | ४८ | ... | |
| ४३८ | तर्कसंग्रहोपन्यासः ..... | ..... | ३२ | १० | ३२ | १८७४ | |
| ४३९ | तर्कामृतम् ..... ..... | जगदीशभट्टः | ८ | १३ | ५२ | १८४२ | |
| ४४० | तर्कामृततरङ्गिणी ..... | मुकुन्दभट्टः | २५ | १२ | ४० | ... | |
| ४४१ | तर्व्वादः..... | तार्किकशिरोमणिः | ३ | १० | ३५ | १७९९ | |
| ४४२ | तस्य विवरणम्..... ..... | सार्वभौमः | १५ | १० | ३६ | ... | |
| ४४३ | तत्त्विवेकः ..... | रामकृष्णः | ७ | १३ | ५३ | ... | |
| ४४४ | तत्त्वमतविचारः ..... | ..... | २१ | १० | ५० | ... | |
| ४४५ | न्यायदर्शनसूत्राणि ..... | गौतमः | २२ | ९ | ३२ | ... | |
| ४४६ | न्यायभाष्यम् ..... | वात्स्यायनमुनिः | १३ | ११ | ६४ | ... | त्रुटितम् |
| ४४७ | न्यायसारः ..... | भासर्वज्ञः | ४२ | १० | ४८ | ... | |
| ४४८ | न्यायसारः..... | माधवदेवः | ६६ | ११ | ४४ | १७९१ | |
| ४४९ | न्यायसिद्धान्तदीपः वा शशधरप्रकरणम् | शशधरः | ६९ | १३ | ३३ | ... | |
| ४५० | पक्षतावादः..... | महादेवः | ५७ | १० | ३४ | ... | अपूर्णः |
| ४५१ | पदवाक्यरत्नाकरः ..... | गोकुलनाथः | ११६ | १० | ५६ | ... | |
| ४५२ | प्रामाण्यवादः ..... | ..... | ७ | ११ | ४८ | ... | |
| ४५३ | भाषापरिच्छेदः वा परिभाषावली वा कारिकावली वा न्यायकारिका. | विश्वनाथभट्टाचार्यः | ६ | १० | ३६ | १७४१ | |
| ४५४ | स एव ..... ..... | स एव | १२ | ७ | ४० | १८६४ | |
| ४५५ | स एव ..... ..... | स एव | २८ | ४ | ४० | ... | |
| ४५६ | तस्यैव व्याख्या सिद्धान्तमुक्तावली | स एव | ४२ | १५ | ४८ | १७५८ | |
| ४५७ | सैव ..... | स एव | ८८ | ७ | ४० | ... | |
| ४५८ | तस्या एव व्याख्या ..... | महादेवः | १४८ | १० | ४० | ... | |
| ४५९ | सैव ..... ..... | स एव | ९१ | ११ | ४८ | ... | अपूर्णा. |
| ४६० | मोक्षवादः ..... | रामभद्रसार्वभौमः | २७ | ११ | ४० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ४६१ | लैङ्गिकभावविचारः..... | ..... | २६ | १२ | ४० | ... | |
| ४६२ | वाक्यवादः वाक्यदीपिकासहितः | टी०यशोमिश्रः | २८ | १० | ४८ | ... | |
| ४६३ | व्याप्तिग्रहोपायरहस्यम् ..... | ..... | १६ | १६ | ४८ | १७२७ | |
| ४६४ | व्युत्पत्तिवादः ..... | गदाधरः | २२८ | ९ | ३२ | ... | प्रथमपत्राणि ९ न सन्ति. |
| ४६५ | तस्यैव टीका ..... | श्रीकृष्णः | ४६ | १६ | ५६ | ... | |
| ४६६ | शक्तिवादः ..... | गदाधरभट्टः | ४५ | ११ | ४२ | .. | |
| ४६७ | सप्तपदार्थी ..... | शिवादित्यः | ८ | १० | ३६ | १८८५ | |
| ४६८ | तस्याटीका ( पदार्थचन्द्रिका ) | श्रीशेषानन्दः | २८ | १३ | ५२ | १६६५ | |
| ४६९ | तस्या एव टीका (मितभाषिणी) | माधवसरस्वती | ४० | १३ | ४० | ... | |
| ४७० | सैव ..... | स एव | ३३ | १५ | ४२ | .. | |
| ४७१ | सैव ..... | स एव | २४ | १५ | ५७ | १६७९ | |
| ४७२ | सामान्यनिरुक्तिः..... | मथुरानाथः | ७ | ११ | ३२ | ... | |
| ४७३ | सिद्धान्तमञ्जरी ..... | जानकीनाथः | ६० | ९ | २८ | १७४२ | |
| ४७४ | तस्याटीका दीपिका..... | श्रीकण्ठः | ५२ | ११ | ४० | ... | प्रत्यक्षखण्डस्य |
| ४७५ | ,, ,, सैव ..... | स एव | ७ | ९ | ४५ | १७७९ | उपमानखं० |
| ४७६ | ,, ,, सैव ..... | स एव | १७४ | १० | ४० | ... | शब्दखण्डस्य. |
| ४७७ | ,, ,, सैव ..... | स एव | १७८ | ९ | ४० | ... | तस्यैव. |

## व्याकरणम्.

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ४७८ | अनिट्कारिकाविवरणम् ..... | क्षमामाणिक्यः | ४ | १२ | ३२ | ... | |
| ४७९ | अष्टाध्यायी ..... | पाणिनिः | ६५ | ८ | ३२ | १७४३ | |
| ४८०* | सैव ..... | स एव | ६४ | ११ | २८ | ... | |
| ४८१ | उक्तिरत्नाकरः संस्कृतमञ्जरी च | साधुसुन्दरः | १८ | १५ | ४४ | १७७९ | |
| ४८२ | उणादिवृत्तिः ..... | उज्ज्वलदत्तः | ८८ | १० | ४० | १६७८ | |
| ४८३ | उणादिवृत्तिः ..... | हेमचन्द्रः | १८ | १५ | ४५ | ... | अपूर्णा. |
| ४८४ | कातन्त्रम्- सूत्रपाठः वार्तिकपाठश्च | ..... | १९ | १० | २८ | ... | |
| ४८५ | कातन्त्रदौर्गसिंहीवृत्तिः टीकासमेता. | ..... | १०४ | १८ | ३२ | ... | तद्धितान्ता. |
| ४८६ | कातन्त्रशिक्षासंग्रहः ..... | ..... | २५ | ९ | ३२ | ... | |
| ४८७ | कातन्त्रोत्तरं सिद्धानन्दापरनामकम् | विजयानन्दः | ३० | १० | ३२ | १८०० | |
| ४८८ | कारकार्थनिरूपणम् ..... ... | त्रिलोकनाथः | २० | ६ | २८ | ... | |
| ४८९ | क्रियाकलापः ..... | विद्यानन्दः | १० | १६ | ३९ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ४९० | क्रियारत्नसमुच्चयः ..... | गुणरत्नसूरिः | ५८ | १५ | ४८ | ... | |
| ४९१ | गणपाठः ..... | ..... | १० | १७ | ५४ | ... | |
| ४९२ | गणरत्नमहोदधिवृत्तिः ..... | वर्धमानसूरिः | ९४ | १५ | ५१ | ... | |
| ४९३ | चन्द्रवृत्तिः ..... ..... | चन्द्रदासः | ३ | ९ | ४० | ... | |
| ४९४ | तत्त्वबोधिनी ..... | ज्ञानेन्द्रसरस्वती | ६८९ | ११ | ४० | .. | |
| ४९५ | दशबलकारिका ..... | ..... | ५ | ८ | ३२ | १७८३ | |
| ४९६ | दानभागवतम्.. ..... | कुबेरानन्दवर्णी | ३३ | १० | ३२ | १७९२ | द्वितीयपरिच्छेदः |
| ४९७ | धातुकन्पलतिका..... | धनजित् | १७ | १३ | ३२ | ... | |
| ४९८ | धातुपाठः ..... | ..... | ८७ | ९ | ३२ | ... | |
| ४९९ | धातुरूपावली ..... | ..... | २३ | २० | ६४ | ... | |
| ५०० | न्यायार्थमञ्जूषा ..... | हेमहंसगणिः | ६४ | १७ | ४६ | १६९७ | |
| ५०१ | परिभाषाप्रकरणम् ..... | ..... | ६ | १० | ३२ | ... | |
| ५०२ | परिभाषाभास्करः..... | हरिभास्करः | ४९ | १० | ४० | ... | |
| ५०३ | परिभाषेन्दुशेखरः..... | नागोजीभट्टः | ५४ | १२ | ३४ | ... | |
| ५०४ | तस्यैव टीका ..... | भवदेवपुत्रः | ९८ | १४ | ४५ | ... | अपूर्णा. |
| ५०५ | प्रक्रियाकौमुदी ..... | रामचन्द्राचार्यः | १६८ | ११ | ३६ | ... | |
| ५०६ | सैव ..... | स एव | १०९ | ८ | ३२ | १६२६ | प्रथमपत्राणि ७ न सन्ति. |
| ५०७ | तस्या एव टीका (प्रसादनाम्नी) | विट्ठलाचार्यः नृसिंहाचार्यपुत्रः | ११७ | १७ | ५६ | ... | अपूर्णा. |
| ५०८ | प्रक्रियाभूषणम् ..... | श्रीनिवासः | ५५ | ११ | ३४ | ... | |
| ५०९ | प्रक्रियासूत्रम् ..... | ..... | १०२ | १३ | ३६ | ... | |
| ५१० | प्रबोधचन्द्रिका ..... | बैजलभूपतिः | ४० | ११ | ३४ | १८८८ | |
| ५११ | प्रयोगविवेकसंग्रहः ..... | वररुचिः | ८ | २० | ४० | ... | पटलानि३ |
| ५१२ | प्राकृतप्रकाशः..... | स एव | ३१ | ९ | ३६ | ... | |
| ५१३ | बालबोधः ..... | नरहरिः | १३ | १२ | ३२ | ... | |
| ५१४ | भावप्रकाशिकाव्याख्या ..... | ..... | ५१ | १२ | ६६ | ... | अपूर्णा. |
| ५१५ | मञ्जूषा ..... | नागेशः | ५० | १० | ५१ | ... | अपूर्णा. |
| ५१६ | मध्यकौमुदी..... | वरदराजः | २२१ | ८ | २४ | ... | |
| ५१७ | तस्या व्याख्या (उत्तरार्धम्) | रामशर्मा | १९७ | १० | २६ | १९०६ | |
| ५१८ | मध्यकौमुदीविलासः... ..... | जयकृष्णः | ५१ | ११ | ४० | ... | त्रुटितः |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५१९ | मनोरमा वा प्रौढमनोरमा—सिद्धान्तकौमुदीटीका (पूर्वार्धम्) | भट्टोजीदीक्षितः | २०१ | १२ | ४० | १८२१ | |
| ५२० | सैव सटीका ..... | मू०स एव टी० हरिदीक्षितः | २२४ | १२ | ४० | १८९० | कारकान्ता. |
| ५२१ | तस्या एव व्याख्या लघुशब्दरत्नाख्या | स एव | २०२ | १० | ४२ | १८८८ | सुबन्तान्ता. |
| ५२२ | महाभाष्यम्..... | पतञ्जलिः | २७० | २४ | ५६ | १७२९ | |
| ५२३ | तदेव ..... | स एव | ७० | १७ | ४४ | १७४५ | तृतीयचतुर्थाध्यायौ. |
| ५२४ | तदेव टीका (कैय्यट) सहितम् | मू०पतञ्जलिः टी०कैय्यटः | १६२ | १२ | ४८ | ... | प्रथमाध्यायस्य प्रथमपादः |
| ५२५ | तस्यैव व्याख्यानं शब्दकौस्तुभः | भट्टोजीदीक्षितः | ३६२ | ९ | ३५ | १८८६ | नवाह्निकपर्यन्तम् |
| ५२६ | यङ्लुगन्तप्रकरणम् ..... | .. ... | ८ | १८ | ६४ | ... | |
| ५२७ | लघुशब्देन्दुशेखरः ..... | नागोजीभट्टः | ६७६ | ८ | ३६ | ... | तिङन्तपर्यन्तः |
| ५२८ | स एव ..... | स एव | ७६ | ११ | ४५ | ... | कृदन्तमात्रः |
| ५२९ | तस्यैव टीका चिदस्थिमाला... | वैद्यनाथः पायगुण्डाख्यः | २२५ | ९ | ४० | ... | अपूर्णा. |
| ५३० | लघुसारस्वतम् ..... | कल्याणसरस्वती. | २२ | १० | २६ | १८१८ | |
| ५३१ | वाक्यप्रकाशः सटीकः ..... | उदयधर्मसूरिः रत्नसिंहसूरिशिष्यः | १४ | २० | ३६ | १५०७ | |
| ५३२ | वैयाकरणभूषणसारः ..... | कौण्डभट्टः | ३३ | १७ | ४० | ... | |
| ५३३ | शब्दसंचयः (रूपावली)..... | ..... | ७ | १७ | ६४ | ... | |
| ५३४ | स एव ..... | ..... | ३४ | ९ | २८ | ... | |
| ५३५ | शब्दहृदयम् ..... | ..... | १६ | ७ | १६ | ... | |
| ५३६ | शब्दानुशासनबृहद्वृत्तिः..... | हेमचन्द्रः | ६४ | १३ | ४४ | ... | अपूर्णा. |
| ५३७ | सैव (अ. ६-७) ..... | स एव | १०२ | १९ | ६७ | ... | |
| ५३८ | शब्दार्णवः सटीकः ..... | मू०टी० सहजकीर्तिः | ४६ | १७ | ५२ | ... | त्रुटितः |
| ५३९ | सारसिद्धान्तकौमुदी ..... | वरदराजः | ३४ | १० | ४० | १७३९ | |
| ५४० | सारस्वतटिप्पणम्..... | क्षेमेन्द्रसूरिः | १० | १९ | ६४ | ... | |
| ५४१ | सारस्वतटीका..... | माधवः | १०० | १९ | ६० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५४२ | सैव समूला ..... | स एव | ६७ | १८ | ४८ | ... | शब्दाधिकारात् स्त्रीप्रत्ययपर्यन्ता. |
| ५४३ | सारस्वतदीपिका ..... | चन्द्रकीर्तिः | १४५ | १७ | ४५ | १८९२ | |
| ५४४ | सिद्धान्तरत्नाकरः ( कौमुदी टीका ) | रामकृष्णः | ९६ | १२ | ५६ | ... | अपूर्णः |
| ५४५ | हेमलघुन्यासः ..... | हेमचन्द्रः | ८१ | १३ | ५२ | ... | द्वितीयाध्यायपर्यन्तः |
| ५४६ | हेमलघुप्रक्रिया..... | विजयगणिः | ६४ | १३ | ५० | १७१० | |
| | **वेदान्तशास्त्रम्.** | | | | | | |
| ५४७ | अधिकारसंग्रहः वारहस्यत्रयसारः | वेङ्कटनाथः | १२ | ९ | ३० | ... | |
| ५४८ | अध्यात्मोपदेशविधिः ..... | शंकराचार्यः | ८ | १८ | ४८ | ... | |
| ५४९ | स एव ..... | स एव | १९ | ९ | ३८ | ... | |
| ५५० | स एव ..... | स एव | १९ | १२ | ३२ | ... | |
| ५५१ | अवधूतगीता ..... | दत्तात्रेयः | ४७ | ७ | २२ | ... | |
| ५५२ | अष्टावक्रसूक्तं सटीकम्..... | टी० विश्वेश्वरः | ५४ | ९ | २२ | १७२१ | |
| ५५३ | तदेव ..... | ,, स एव | ४५ | १० | ४८ | १७३२ | |
| ५५४ | आत्मतत्त्वप्रदीपः सटीकः टी० नाम ईश्वरविलासदीपिका | मू० टी० भूदेवशुक्लः | १३८ | १६ | ४६ | १७७८ | |
| ५५५ | आत्मबोधः सटीकः टीकानाम बालबोधिनी | मू०शंकराचार्यः टी०नारायणतीर्थः | २२ | १२ | ३६ | १७४२ | |
| ५५६ | आत्मानात्मविवेचनम् ..... | शंकराचार्यः | ३ | ९ | २८ | ... | |
| ५५७ | ईश्वरप्रसादप्रबन्धः सटीकः..... | मू० टी० भूदेवः श्रीरामशिष्यः | ११ | १० | २८ | ... | |
| ५५८ | उत्तरमीमांसासूत्राणि..... | व्यासः | १७ | ८ | २३ | ... | |
| ५५९ | तान्येव ..... ..... | स एव | १२ | ११ | २८० | ... | |
| ५६० | उपदेशसाहस्री ..... | शंकराचार्यः | ३९ | १० | ३२ | ... | |
| ५६१ | खण्डनखण्डखाद्यम्..... | श्रीहर्षः | १०६ | १५ | ४५ | १६७२ | |
| ५६२ | तदेव सटीकम्..... | मू० स एव टी० शंकरभट्टः | ५६ | १६ | ६४ | ... | अपूर्णम् |
| ५६३ | गीतासारः सटीकः ..... | टी० गुणविजयगणिः | ४ | १९ | ५६ | ... | |
| ५६४ | तत्त्वत्रयचूलिकार्थसंग्रहः ..... | वरदनाथः वेदान्ताचार्यापरनामा. | १३ | ११ | ४८ | १८१२ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५६५ | तत्त्वमुक्तावली वा मायावादशतदूषणी | पूर्णानन्दः | ९ | १४ | ५० | १७३५ | |
| ५६६ | तत्त्वविवेकदीपिका ..... | नृसिंहाश्रममुनिः | १४० | ११ | ३६ | १६७४ | |
| ५६७ | तत्त्वानुसंधानम् ..... | महादेवानन्दसरस्वती | २९ | ११ | ४० | ... | |
| ५६८ | तदेव ..... | स एव | ५३ | ८ | ३२ | ... | |
| ५६९ | दत्तगीता ..... | दत्तात्रेयः | १९ | १० | २३ | ... | प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति. |
| ५७० | १ द्वादशमहावाक्यविवरणम् २ षोडशमहावाक्यस्मरणम् ३ तत्त्वविवेकः | शंकराचार्यः | ४१ | ११ | २८ | १८६९ | |
| ५७१ | द्वादशवाक्यसिद्धान्तः (आथर्वणवेदान्तर्गतः) | ..... | ३९ | ९ | २९ | १८७८ | |
| ५७२ | न्यायकलिका ..... | ..... | ३ | ९ | २८ | १७१० | |
| ५७३ | पञ्चदशी पदीपिकासहिता ... | मू० विद्यारण्यः टी० रामकृष्णः | १८२ | १३ | ४५ | ... | |
| ५७४ | सैव ..... | स एव | १२८ | १० | ६४ | ... | २० प्रभृति ४० पर्यन्तानि पत्राणि न सन्ति. |
| ५७५ | परमार्थबोधः ..... | मुकुन्दः | १७ | ११ | ३६ | १७३४ | |
| ५७६ | प्रबोधमञ्जरी ..... | विष्णुवैकुण्ठाश्रमशिष्यः | ७ | १३ | ४८ | १७४५ | |
| ५७७ | प्रश्नप्रकाशचन्द्रोदयः (भाषायाम्) | ..... | १२ | ९ | २४ | ... | |
| ५७८ | प्रश्नोत्तररत्नमाला ..... | शंकराचार्यः | ३ | १० | २१ | ... | |
| ५७९ | महावाक्यविवरणम् ..... | शंकराचार्यः | ४१ | ११ | २४ | १८२६ | |
| ५८० | मानसोल्लासः वा दक्षिणामूर्त्तिस्तोत्रार्थप्रबन्धः सटीकः | ..... | ४४ | १५ | ४० | ... | त्रुटितः |
| ५८१ | योगवासिष्ठसारः ..... | ..... | २४ | ७ | २४ | ... | |
| ५८२ | स एव सटीकः ..... | टी० महीधरः | ३६ | ८ | ४० | ... | |
| ५८३ | योगवासिष्ठसारविवरणम् ..... | महीधरः | ३ | ३४ | ८० | ... | |
| ५८४ | योगवासिष्ठसारोद्धारटीका ... | परमानन्दमिश्रः | ८५ | ८ | ५६ | १६४५ | |
| ५८५ | रत्नत्रयपरीक्षा सटीका..... | मू० टी० नीलकण्ठः | ३१ | १५ | ३२ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत् | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ५८६ | लघुवाक्यवृत्तिः ..... | ..... | ९ | १० | २० | १७९७ | |
| ५८७ | वशिष्ठगीता ( भाषायाम् )..... | नरसिंहः ( मेता ) | ६१ | ८ | ३० | १६७७ | |
| ५८८ | विद्वन्मोदतरङ्गिणी ..... | चिरंजीवीभट्टाचार्यः | ३५ | १० | ३८ | ... | |
| ५८९ | विष्णुसहस्रनामस्तवनं सभाष्यम् मू० महाभारतस्थम् | भा० शंकराचार्यः | ५९ | १० | ४५ | १६५० | |
| ५९० | तदेव ..... | स एव | ३७ | १६ | ५० | १८३६ | |
| ५९१ | वेदान्ततत्त्वसंग्रहः..... | विश्वेश्वराश्रमः | २६ | १४ | ३४ | १८९८ | |
| ५९२ | वेदान्तपरिभाषा ..... | धर्मराजदीक्षितः | ४२ | १० | ३६ | ... | |
| ५९३ | तस्याष्टीका (वेदान्तशिखामणिः) | कृष्णाध्वरी | १३५ | ११ | ४० | १७७९ | |
| ५९४ | वेदान्तमीमांसाभाष्यम् ..... | ..... | २७ | १३ | ५३ | ... | अपूर्णम् |
| ५९५ | वेदान्तविलासः ..... | भाईभट्टः | १३ | ९ | ४० | १७४० | |
| ५९६ | वेदान्तसारः ..... | सदानन्दपरिव्राजकः | १८ | १० | ३० | ... | |
| ५९७ | वेदान्तसारटीका पञ्चरत्नं च... | नृसिंहसरस्वती | ४६ | १२ | ३२ | ... | |
| ५९८ | सैव ..... | स एव | ४० | १३ | ४० | १८४३ | |
| ५९९ | वेदान्तस्यमन्तकम् ..... | रूपगोस्वामी | २४ | ९ | ३६ | ... | |
| ६०० | वेदान्तार्थप्रकाशः ..... | ..... | २१ | १४ | ३८ | ... | |
| ६०१ | शारीरकभाष्यम् ..... | शंकराचार्यः | ३२० | ११ | ३२ | ... | अपूर्णम् |
| ६०२ | तस्य टीका ( रत्नप्रभा ) ..... | ..... | ६९ | १३ | ३२ | १८२४ | अपूर्णा. |
| ६०३ | शास्त्रसिद्धान्तलेशसंग्रहः .... | अप्पयदीक्षितः | ४१ | १२ | ३६ | ... | प्रथमाध्यायः |
| ६०४ | स एव ..... | स एव | ७७ | १२ | ४० | ... | परिच्छेदाः १, २, ३, ४. |
| ६०५ | सनत्सुजातीयं सटीकं मूलं महाभारतस्थम् | टी० शंकराचार्यः | ३४ | १३ | ३६ | १६७७ | |
| ६०६ | सारसंग्रह उपदेशकाण्डः ( भाषायाम् ) | त्रिविक्रमानन्दः | ८३ | १२ | ३२ | ... | |
| ६०७ | सिद्धान्तमुक्तावली सटीका ... | मू० प्रकाशानन्दः टी० तच्छिष्यः नानादीक्षितः | ५९ | १० | २९ | ... | |
| ६०८ | सैव ..... ... | स एव | ७७ | १२ | ४८ | ... | अपूर्णा. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तय. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ६०९ | सिद्धान्तसारः ..... | दत्तशर्मा | १४ | ८ | ३९ | ... | अपूर्णः |
| ६१० | स्वात्मोपदेशः ..... ..... | दत्तात्रेयः | २० | ७ | ३२ | १८१० | |
| ६११ | हरिमीडेस्तोत्रं सटीकम् ..... | मू० शंकराचार्यः टी० आनन्दगिरिः | २० | ९ | २८ | ... | |
| ६१२ | हस्तामलकं सटीकम् ..... | मू० हस्तामलकाचार्यः टी० शंकराचार्यः | २ | २३ | ४७ | १६९९ | |
| | **साङ्ख्यम्.** | | | | | | |
| ६१३ | समाससाङ्ख्यसूत्राणि सवृत्तीनि | ..... | ७ | १४ | ४६ | ... | |
| ६१४ | तान्येव तथैव ..... | ..... | १४ | ९ | ३२ | १८१४ | |
| ६१५ | सांख्यसप्ततिः सटीका टीकानाम सांख्यतत्त्वकौमुदी | मू० ईश्वरकृष्णाचार्यः टी०वाचस्पतिमिश्रः | ३८ | १० | ४८ | १८९० | |
| ६१६ | तस्याटीका तत्त्वामृतप्रकाशिनी | राघवानन्दसरस्वती | ३२ | १२ | ४८ | १८९१ | |
| ६१७ | सांख्यसूत्राणि..... | कपिलः | १३ | १० | २५ | ... | |
| ६१८ | तेषामेव भाष्यम् ..... | विज्ञानाचार्यः | १३७ | १० | ४८ | १८५५ | |
| | **योगः** | | | | | | |
| ६१९ | गोरक्षशतकम् ..... | गोरक्षः | १० | १३ | ३२ | ... | |
| ६२० | हठप्रदीपिका ..... | आत्मारामः | ३२ | ८ | २५ | ... | |
| ६२१ | सैव ..... | स एव | १६ | १६ | २८ | ... | |
| | **मीमांसा** | | | | | | |
| ६२२ | अर्थसंग्रहः ..... | लौगाक्षिभास्करः | २२ | १० | २८ | ... | |
| ६२३ | जैमिनिन्यायमालाविस्तरः ..... | भट्टमाधवः | ४०४ | १० | ४० | ... | |
| ६२४ | भाट्टमतप्रदीपिका..... | कौण्डदेवः | ४२ | १० | ४० | ... | |
| ६२५ | मीमांसान्यायप्रकाशः ..... | आपदेवः | २९ | १६ | ४८ | ... | |
| ६२६ | स एव ..... | स एव | १०६ | ८ | २६ | ... | |
| | **भक्तिः** | | | | | | |
| ६२७ | अतिमानुषस्तोत्रम् ..... | कूरनाथः | ११ | ९ | २२ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ६२८ | उत्सवमाला..... | गोकुलचन्द्रः | १६ | ९ | ४० | १८४१ | |
| ६२९ | दुर्जनमुखचपेटिका ..... | रामाश्रमः | ९ | ७ | २३ | ... | |
| ६३० | त्रिविधनामावली ..... | वल्लभाचार्यः | १५ | ८ | १९ | १८४८ | |
| ६३१ | नवरत्नप्रकाशः ..... | विट्ठलेश्वरः | ११ | ७ | २८ | ... | |
| ६३२ | प्रभुप्रादुर्भावविचारः ..... | हरिदासः | १२ | ९ | २२ | ... | |
| ६३३ | प्रेमभक्तिचन्द्रिका ..... | ..... | ५ | १३ | ३२ | ... | वङ्गलिपिः |
| ६३४ | भक्तमाला सटीका (भाषायाम्) | मू० नाथास्वामी टी० प्रियदासः | १४२ | ११ | ३५ | ... | |
| ६३५ | भक्तिरसामृतसिन्धुः सटीकः टीकानाम दुर्गमसंगमनी | मू० रघुनाथः | ११७ | १४ | ४० | ... | प्रथमपत्राणि ४६ न सन्ति. |
| ६३६ | भक्तिरसायनम् ..... | मधुसूदनसरस्वती | ३१ | ८ | ४४ | ... | प्रथम उल्लासः |
| ६३७ | भक्तिरहस्यम् ..... | सोमनाथः | ३१ | १३ | ३२ | १८०२ | |
| ६३८ | भक्तिहंसः मुख्यशक्तिस्तोत्रम् वल्लभभावाष्टकं च | विट्ठलदीक्षितः हरिदासः | १४ | ९ | २८ | ... | प्रथमं पत्रं नास्ति. |
| ६३९ | भगवद्भक्तिरत्नावली..... | विष्णुपुरी | ४९ | १० | २० | १९५९ | |
| ६४० | मधुराष्टकविवृतिः..... | घनश्यामजी | ४ | १२ | ४३ | १७८३ | |
| ६४१ | महावाणी ( भाषायाम्)..... | हरिव्यासः | २९ | ११ | ३२ | ... | |
| ६४२ | यतिराजविंशतिः..... | ..... | २ | १२ | ३२ | ... | |
| ६४३ | वल्लभाष्टकविवरणम् ..... | वल्लभः | ११ | ९ | ३२ | १७३४ | |
| ६४४ | विवेकधैर्याश्रयटीका ..... | गोकुलोत्सवः | २८ | ८ | ३२ | ... | |
| ६४५ | वैकुण्ठगद्यम् ..... | रामानुजाचार्यः | १६ | ८ | २७ | ... | |
| ६४६ | वैष्णवगीता..... | ..... | ८ | ११ | २४ | १७५८ | |
| ६४७ | शिक्षापत्राणि ..... | हरिदासः | २१ | १२ | ३२ | ... | अपूर्णानि. |
| ६४८ | सारसंग्रहः ..... | कल्याणरायः | २७ | १० | ३५ | ... | |
| ६४९ | सिद्धान्तमुक्तावलीयोजना ... | बालकृष्णः लालूभट्टोपनामा | १४ | १२ | ३० | ... | |
| ६५० | सिद्धान्तरहस्यविवरणम् ..... | पुरुषोत्तमः | २३ | ९ | ३२ | ... | |
| ६५१ | सिद्धान्तरहस्यविवृतिः ..... | ..... | ९ | १० | ३२ | ... | |
| ६५२ | सेवाफलं सटीकम् ..... | मू० वल्लभाचार्यः टी० कल्याणरायः | ९ | ६ | २२ | ... | |
| ६५३ | सेवाफलविवृतिटिप्पणी ..... | बालकृष्णः | १५ | ९ | २६ | ... | |
| ६५४ | स्वरूपनिर्णयः ( भाषायाम् ) ... | ..... | २१ | १२ | ३२ | १९१८ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **काव्यनाटकालङ्कारादि.** | | | | | | |
| ६५५ | अनर्घराघवटीका ..... | जिनहर्षगणिः | ९३ | १३ | ४६ | १५३५ | |
| ६५६ | अमरुशतकम् ..... | शंकराचार्यः | १८ | ८ | २७ | ... | |
| ६५७ | अलङ्कारवृत्तिः ..... | ..... | ३ | १४ | ६४ | ... | |
| ६५८ | आनन्दलहरी ..... ..... | ..... | ४ | ८ | २८ | १८६६ | |
| ६५९ | आर्या ..... | मुद्गलभट्टः | ६ | ११ | ३६ | १७३१ | |
| ६६० | कथासरित्सागरः ..... | सोमदेवः | ७१० | १४ | ४० | ... | |
| ६६१ | कर्णालङ्कारमञ्जरी ..... | चिम्मलः | ८ | ११ | १० | १९०९ | |
| ६६२ | कर्पूरमञ्जरीसट्टकं सटीकम् ... | मू० राजशेखरः टी० वासुदेवः | ३६ | १२ | ४६ | ... | |
| ६६३ | कविकर्पटिका ..... | कविशेखरः | ८ | ११ | ३६ | ... | |
| ६६४ | कामधेनुकाव्यम् ..... | विजयपालः | ६२ | १० | ३२ | ... | |
| ६६५ | कामसूत्रं सभाष्यम् ..... | मू० वात्स्यायनः भा० मल्लदेवः | १२६ | १३ | ६० | १८८४ | |
| ६६६ | तस्यैव वृत्तिः ..... | नृसिंहः | ६४ | १० | ४२ | ... | अपूर्णा. |
| ६६७ | काव्यकल्पलतासूत्रम् ..... | अमरचन्द्रः | ९ | १७ | ५२ | ... | |
| ६६८ | काव्यकल्पलतावृत्तिः ..... | अमरचन्द्रः | ४८ | १८ | ६४ | ... | |
| ६६९ | काव्यप्रकाशः ..... | मम्मटः | ८९ | १० | ३२ | ... | |
| ६७० | स एव ..... | स एव | ९४ | १२ | ३२ | ... | |
| ६७१ | स एव टिप्पणसहितः ..... | स एव | ६९ | १२ | ४८ | ... | |
| ६७२ | तस्य टीका ( सुबोधिनी ) ..... | टी० श्रीवत्सलाञ्छनः | ११६ | १३ | ४० | ... | पञ्चमोल्लासादस्ति. |
| ६७३ | तस्यैव टीका (काव्यप्रदीपः) ... | गोविन्दः | ३२ | ११ | ४८ | ... | उल्लासाः ३ |
| ६७४ | काव्यप्रकाशकारिका ..... | ..... | १२ | १० | २६ | ... | |
| ६७५ | सैव ..... | ..... | ६ | १४ | ३६ | ... | |
| ६७६ | किरातार्जुनीयं सटीकम् टी० (बालबोधिनी) | मू० भारविः टी० मल्लाह्वयः | २३७ | १२ | ४८ | १८३३ | |
| ६७७ | कुमारसंभवकाव्यम् ..... | कालीदासः | ५० | ९ | २६ | १६५० | सर्गाः ८ |
| ६७८ | तदेव सटीकम् ..... | मू० कालीदासः टी० गोपालदासः | ३९ | १४ | ५२ | ... | सर्गाः ३ |
| ६७९ | कुवलयानन्दः ..... | अप्पयदीक्षितः | ५८ | १३ | ३७ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत् | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ६८० | स एव ..... | स एव | ६१ | १२ | ४४ | १८४४ | |
| ६८१ | तस्य टीका (अलङ्कारचन्द्रिका) | वैद्यनाथः | ५१ | १८ | ४८ | ... | |
| ६८२ | कुवलयानन्दकारिकाटीका ... | ..... | १८ | ११ | ४० | ... | |
| ६८३ | क्षमाषोडशी ..... | वेदान्ताचार्यः | ९ | ९ | २४ | ... | |
| ६८४ | गङ्गालहरी सटीका..... | मू० जगन्नाथः टी० दलपतिरामः | २७ | ८ | ४० | १९०१ | |
| ६८५ | सैव तथैव ..... | स एव | २८ | १२ | ३२ | ... | |
| ६८६ | सैव तथैव ..... | स एव | २४ | १० | ४४ | ... | |
| ६८७ | गङ्गाष्टकम्..... | कालीदासः | ४ | ६ | २८ | ... | |
| ६८८ | गजपरीक्षा ..... | ..... | ३७ | १५ | ४४ | ... | |
| ६८९ | गीतगोविन्दकाव्यम्..... | जयदेवः | २३ | ७ | ३६ | ... | |
| ६९० | तदेव सटीकम् ..... | मू० स एव टी० वनमाली | ८८ | १३ | ३६ | ... | पञ्चमं पत्रं नास्ति. |
| ६९१ | गोवर्धनसप्तशती ..... | गोवर्धनः | ७४ | ९ | २४ | १८७३ | |
| ६९२ | सैव ..... | स एव | ७२ | ७ | २५ | ... | |
| ६९३ | सैव सटीका ..... | मू० स एव | ३३ | १३ | ३९ | ... | अपूर्णा. |
| ६९४ | तस्या एव टीका (व्यङ्ग्यार्थबोधिनी) | अनन्तःतिमाजीपण्डितस्य पुत्रः | ३४ | १६ | ४८ | ... | अपूर्णा. |
| ६९५ | घटखर्परं सटीकम् ..... | घटखर्परः | ७ | १० | | १८९६ | |
| ६९६ | चन्द्रालोकः ..... | जयदेवः | १५ | १० | ३२ | १६४८ | |
| ६९७ | चित्रमीमांसा ..... | अप्पदीक्षितः | ५० | १६ | ४० | १७६४ | |
| ६९८ | चिमनीचरित्रम् (सं०) भावनाविलासश्च (भाषा)... | नीलकण्ठः हेमराजः | १० | १६ | ४० | १८०० | |
| ६९९ | जगद्विनोदकाव्यम् दुर्गाभक्तिचन्द्रिका च (भाषायाम्) | ज० पद्माकरकविः टु० कुलपतिमिश्रः | १६३ | १८ | १६ | १८९५ | |
| ७०० | दण्डकम्..... | तुलसीदासः | १५ | ७ | ३२ | ... | |
| ७०१ | दमयन्तीचम्पूः ..... | त्रिविक्रमभट्टः | ४१ | १४ | ५६ | ... | प्रथमपत्राणि ९ न सन्ति. |
| ७०२ | सैव ..... | स एव | ११७ | ६ | ३० | ... | अपूर्णा. |
| ७०३ | तस्या विवरणम् ..... | चण्डपालः | ४५ | १५ | ४८ | १६६२ | |
| ७०४ | तस्या एव विवरणम्..... | गुणविजयः | १७४ | १७ | ४८ | १७२० | चतुर्थपत्रादष्टादशपर्यन्तानि न. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ७०५ | दशकुमारचरित्रम् ..... | दण्डी | ५० | १२ | ५२ | १८८० | |
| ७०६ | दशरूपकं सावलोकम् ..... | मू० धनंजयः टी०ध्वनिकः | १०२ | ८ | ३८ | १६८३ | |
| ७०७ | दुर्गाभक्तिचन्द्रिका (भाषायाम्) | कुलपतिमिश्रः | ५७ | ९ | ३४ | १८७९ | |
| ७०८ | दुर्घटकाव्यं सटीकम्..... | ..... | १४ | १० | ४८ | १८४८ | |
| ७०९ | दुर्घटश्लोकाः सटीकाः ..... | ..... | १९ | १६ | १९ | १८८६ | |
| ७१० | धर्मविजयनाटकस्य व्याख्या... | भवानीशंकरः | ३७ | १० | २८ | १८३२ | |
| ७११ | नलोदयं सटीकम् ..... | मू०रविदेवःटी० प्रज्ञाकरमिश्रः | ६५ | ८ | ५० | ... | |
| ७१२ | नलोदयकाव्यं सावचूरिकम् ... | मू० स एव | ९ | १० | ४८ | १४९४ | |
| ७१३ | तस्यैवावचूर्णिः..... | ..... | १६ | १५ | ६० | १७१७ | |
| ७१४ | नृसिंहचम्पूः ..... | केशवः | १४ | १० | ४० | .... | |
| ७१५ | नेमिदूतकाव्यम् ..... | विक्रमः साङ्कृष्णपुत्रः | २२ | ७ | ३० | ... | |
| ७१६ | नैषधटीका (गूढार्थप्रकाशिका) | लक्ष्मणः रामकृष्णपुत्रः | ३१ | १५ | ५० | १७८६ | सर्गः प्रथमः |
| ७१७ | नैषधटीका ..... | नारायणः | ७२ | १४ | ५० | ... | २,३,४, सर्गाः |
| ७१८ | नैषधटीका (भावद्योतनिका). | शेषरामचन्द्रः | ८५ | ११ | ६० | ... | १७-१९ सर्गौ. |
| ७१९ | पञ्चतन्त्रम्..... ..... | विष्णुशर्मा | ९७ | १५ | ५१ | १६६१ | |
| ७२० | पञ्चाख्यानम् (भाषायाम्) .. | ..... | ५३ | १७ | ५० | ... | |
| ७२१ | पञ्चसायकः ..... | ..... | १२ | १२ | ३२ | १८६८ | प्रथमं पत्रं नास्ति. |
| ७२२ | पत्रप्रशस्तिका ..... | बालकृष्णः | १७ | ९ | ४८ | ... | |
| ७२३ | सैव (तत्रापि भेदः)..... | स एव | ५ | १९ | ६२ | ... | |
| ७२४ | पद्यतरङ्गिणी सटीका ..... | व्रजनाथः | २३ | ६ | ५६ | ... | |
| ७२५ | सैव ..... | स एव | २८ | ८ | ३६ | १८०९ | |
| ७२६ | पद्यरचना ..... | लक्ष्मणः | ५४ | १२ | ४० | १७९७ | |
| ७२७ | पद्यावली ..... | मुकुन्दः | २० | ११ | ३६ | ... | |
| ७२८ | पार्थपराक्रमव्यायोगः (धनंजयव्यायोगः) | प्रल्हादनयुवराजः | ४ | २० | ७८ | १४९२ | |
| ७२९ | पुरुषपरीक्षा..... ..... | विद्यापतिः | ६५ | १२ | ४० | १७२० | |
| ७३० | प्रबोधचन्द्रोदयः ..... | श्रीकृष्णमिश्रः | ५९ | ८ | ३२ | ... | |
| ७३१ | स एव ..... | स एव | ३७ | १४ | ३२ | १६८८ | |
| ७३२ | प्राणाभरणं, पद्यानि, आख्यायिका च | जगन्नाथः | २३ | ८ | ३२ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ७३३ | भट्टिकाव्यम् ..... | भट्टिः | ४६ | ८ | ४८ | १७९० | ४ सर्गपर्यन्तम् |
| ७३४ | तदेव सटीकम् ..... | मू० भट्टिः टी० जयमङ्गलः | २३८ | १० | ४८ | १८९४ | |
| ७३५ | तदेव साट्टिप्पणम् ... ..... | भट्टिः | १२ | १३ | ४० | १६९१ | |
| ७३६ | भर्तृहरिशतकत्रयम् (भाषायाम्) | प्रतापसिंहः | ४३ | १७ | १५ | ... | |
| ७३७ | भामिनीविलासः ..... | जगन्नाथः | ४६ | १० | १६ | १८१९ | |
| ७३८ | स एव ..... ..... | स एव | २९ | ८ | २८ | १८९१ | |
| ७३९ | स एव सटीकः ..... | मू० स एव | ५१ | १० | ३२ | ... | २, ३, ४ विलासाः |
| ७४० | भोजप्रबन्धः ..... | बल्लालः | ८७ | १० | २६ | ... | |
| ७४१ | स एव ..... | स एव | १०७ | ८ | २६ | ... | |
| ७४२ | महिम्नष्टीका ..... | श्रीकृष्णः | १९ | १४ | ४५ | ... | |
| ७४३ | मुकुन्दमहिमस्तवः ..... | पुरुषोत्तमप्रसादः | ९ | ११ | ३२ | १८८२ | |
| ७४४ | मेघदूतं सटीकम् ..... | मू०कालीदासः | ३८ | १२ | ४० | १८३२ | |
| ७४५ | तदेव सटीकम् ..... ..... | मू०स एव टी० मल्लीनाथः | ३६ | १६ | ३६ | ... | |
| ७४६ | तदेव सटीकम् ..... | मू० स एव | २३ | २० | ६२ | ... | |
| ७४७ | तस्यैव टीका (कल्पलता)... .. | ..... | १६ | १७ | ५८ | ... | |
| ७४८ | तस्यैव टीका (शिशुहितैषिणी) | श्रीवत्सः | ३१ | ११ | ४० | .. | |
| ७४९ | तस्यैव टीका ..... | .. ... | ६८ | १२ | २८ | १९०८ | |
| ७५० | मेघाभ्युदयकाव्यम् वृन्दावनकाव्यं च | कोलिकविः मानाङ्ककविः | ३ | २० | ५६ | ... | |
| ७५१ | यमुनाष्टकम् ..... | देवाचार्यः निम्बार्कशिष्यः | ३ | ७ | १४ | ... | |
| ७५२ | यशस्तिलकम् ..... ..... | सोमदेवः | ३९१ | ९ | ३६ | ... | |
| ७५३ | यावनराजनीतिशतकम् ..... | ..... | १२ | १२ | ४० | ... | |
| ७५४ | रघुनाथविलासः (भाषायाम्)... | ..... | १० | १८ | ५८ | ... | |
| ७५५ | रघुवंशं सटीकम् ..... | मू०कालीदासः टी० सुमतिविजयः | ७१ | २० | ४८ | ... | सर्गाः ८, ९, १०, १३, १४, १५ |
| ७५६ | रघुवंशटीका ..... | उदयाकरपण्डितः | १२१ | १६ | ४८ | १८५६ | सर्गाः १५ |
| ७५७ | रघुवंशदर्पणम् ..... | हेमाद्रिः | २० | ११ | ३२ | ... | त्रुटितम् |
| ७५८ | रघुवंशपञ्जिका ..... | वल्लभदेवसूरिः | १०३ | १७ | ४८ | ... | अपूर्णा. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ७५९ | रघुवंशबीजकम् ..... | ..... | ७ | १३ | ४० | १६०९ | |
| ७६० | रघुवंशार्थदीपिका..... | हरिदासमिश्रः विष्णुदासात्मजः | २४ | १० | ४० | ... | सर्गः १ |
| ७६१ | रतिरहस्यम्..... | कोकः | ३१ | १२ | ३६ | ... | |
| ७६२ | रत्नावली नाटिका ..... | श्रीहर्षः | ३८ | ८ | ४० | ... | अपूर्णा. |
| ७६३ | रत्नावलीस्थप्राकृतस्य व्याख्या | ..... | १३ | १० | ३८ | ... | प्रथमपत्राणि ३ न सन्ति. |
| ७६४ | रसप्रदीपः ..... | प्रभाकरः | २२ | ११ | ४८ | १८९२ | |
| ७६५ | रसमञ्जरी ..... | भानुदत्तः | ३९ | ७ | ३९ | १८२५ | |
| ७६६ | सैव सटीका-टीकानाम व्यङ्ग्यार्थकौमुदी | मू० भानुदत्तः टी० अनन्तः त्र्यम्बकपुत्रः | ६८ | १२ | ४८ | १८९१ | |
| ७६७ | सैव सटीका ..... | मू० भानुदत्तः | ४४ | १० | ४० | ... | अपूर्णा. |
| ७६८ | तस्याटीका ( परिमलः ) ..... | चिन्तामणिः | ५८ | १५ | २८ | ... | |
| ७६९ | रसराजः ( भाषायाम् )..... .. | कविमतिरामः | ३८ | १२ | १६ | ... | |
| ७७० | रसार्णवः ( भाषायाम् ).. ..... | सुखदेवः | ५२ | १३ | ३२ | ... | |
| ७७१ | राघवपाण्डवीयं सटीकम् ..... | मू० कविराजः टी० शशधरः | १५२ | १० | ४८ | ... | |
| ७७२ | राधाविनोदकाव्यं सटीकम् ... | मू० रामचन्द्रः टी० नारायणः | १५ | १० | २८ | १७७८ | |
| ७७३ | तदेव सटीकम्:..... | स एव | ७ | १८ | ३२ | १८६६ | |
| ७७४ | तदेव सटीकम्..... | स एव | १२ | ८ | ४० | ... | |
| ७७५ | रामकृष्णकाव्यं वा विलोमकाव्यम् | सूर्यकविः | ८ | २५ | ३२ | १८४४ | |
| ७७६ | तदेव सटीकम् ..... | स एव | २० | ९ | ३८ | ... | अपूर्णम्. |
| ७७७ | रामार्या—मुद्गलार्या ..... | मुद्गलभट्टः | ११ | ११ | १९ | ... | |
| ७७८ | ता एव सटीकाः ..... | मू०स एव टी० काकंभट्टः | २३ | १३ | ४३ | ... | |
| ७७९ | लघुकाव्यप्रकाशः सटीकः ..... | ..... | ४६ | ९ | ४८ | ... | उ. ४ पर्यन्तः |
| ७८० | वाग्भट्टालङ्कारः..... | वाग्भट्टः | १५ | ११ | ३२ | ... | |
| ७८१ | वासवदत्ता सटीका ..... | मू० सुबन्धुः टी०सिद्धचन्द्रगणिः | ४६ | १९ | ५७ | ... | |
| ७८२ | विदग्धमाधवनाटकम्..... | ..... | १६४ | १४ | २४ | ... | वङ्गाक्षरे. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ७८३ | विदग्धमुखमण्डनम् ..... | धर्मदासः बौद्धाचार्यः | १९ | १२ | ३२ | १८५९ | |
| ७८४ | तदेव सटीकम् ..... | मू० स एव टी०दुर्गदासः | ४२ | १७ | ४८ | ... | |
| ७८५ | विद्यापरिणयननाटकम्..... | आनन्दरायमखी नृसिंहाध्वरिपुत्रः | ४७ | १२ | ४० | १९१९ | |
| ७८६ | विद्वद्भूषणम्..... | बालकृष्णः | १० | १३ | ४० | १८३७ | |
| ७८७ | तस्यैव व्याख्या ..... | मधुसूदनभट्टः | ४७ | १६ | ४८ | १८३४ | |
| ७८८ | विहारिसप्तशती (भाषायाम्)... | विहारिदासः | १८ | १५ | ३७ | १७८० | |
| ७८९ | वृन्दावनकाव्यटीका..... | काशीनाथः | ९ | १२ | ३२ | ... | प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति. |
| ७९० | वृन्दावनशतकम् (भाषायाम्) | ..... | ८ | १२ | २८ | १८८२ | |
| ७९१ | वेणीसंहारनाटकम् ..... | नारायणः | ७२ | ९ | ३२ | १७९९ | |
| ७९२ | तदेव ..... | स एव | १९ | ११ | ३६ | ... | अपूर्णम्. |
| ७९३ | वेतालपञ्चविंशी ..... | शिवदासः | ६१ | १० | ३२ | १७३५ | |
| ७९४ | सैव ..... | स एव | ६१ | ८ | ३० | ... | |
| ७९५ | शतकत्रयं सटीकम् ..... | मू० भर्तृहरिः टी०धनसारः | ५३ | १५ | ४६ | १७४५ | |
| ७९६ | तदेव भाषाटीकोपेतम् ..... | मू० स एव टी० रूपचन्द्रः | ९१ | १२ | ४४ | १८२७ | आरम्भपत्रद्वयं नास्ति. |
| ७९७ | शार्ङ्गधरपद्धतिः ..... | शार्ङ्गधरः | २३४ | १० | ३२ | ... | |
| ७९८ | सैव ..... | स एव | ४०३ | ८ | २८ | ... | |
| ७९९ | सैव ..... | स एव | २०५ | ८ | ४० | ... | |
| ८०० | सैव ..... | स एव | २३७ | ११ | ३२ | ... | १३१ आरभ्य १४६ पर्यन्तानि पत्राणि न. |
| ८०१ | सैव ..... | स एव | ६० | १० | ४४ | ... | त्रुटिता. |
| ८०२ | शिशुपालवधकाव्यम्..... | माघः | १३७ | ९ | ३२ | १७३८ | |
| ८०३ | तस्य टीका ..... | मल्लीनाथः | ४१६ | ११ | ३३ | ... | आरम्भे द्वौ सर्गौ न स्तः |
| ८०४ | तस्यैव टीका ..... | वल्लभदेवः | ५२ | २१ | ५६ | ... | सर्गाः ७ |
| ८०५ | शिशुबोधिनी शाकलमल्लकविकृतस्योदाराघवस्य टीका | महादेवः | ७ | २० | ५४ | ... | त्रुटिता. |
| ८०६ | शिष्यशिक्षा चर्पटशतकं च ... | शंकराचार्यः | ५ | १५ | ३६ | १६८८ | |
| ८०७ | शुकसंवादोद्धारः ..... | ..... | ४ | १९ | ६४ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ८०८ | शृङ्गारतिलकम् ..... ..... | रुद्रभट्टः | २९ | ८ | २७ | ... | अन्ते च्यु० |
| ८०९ | शृङ्गारतिलकम् ..... | कालिदासः | ३ | १० | ३५ | ... | |
| ८१० | शृङ्गारमञ्जरीसट्टकम् ..... | विश्वेश्वरः | १५ | १६ | ४० | ... | |
| ८११ | संयोगद्वात्रिंशिका (भाषायाम्). | मानकविः | ५ | १६ | ४० | १७३१ | |
| ८१२ | संस्कृतमञ्जरी ..... ..... | ..... | ७ | १० | ३५ | १८९५ | |
| ८१३ | संस्कृतमञ्जरी ..... | अनन्तः | ९ | ९ | २६ | ... | |
| ८१४ | संस्कृतमञ्जरी ..... | उद्धवदासः | १४ | ९ | २८ | १८४३ | |
| ८१५ | साहित्यरत्नाकरः ..... | धर्मसुधीः | ११० | ९ | ४८ | १८९० | |
| ८१६ | सिंहासनद्वात्रिंशिका ..... | ..... | २८ | ११ | २६ | ... | प्रथमं पत्रं न. |
| ८१७ | सुदर्शनशतकम् ..... | कूरनारायणः | २३ | ९ | १८ | ... | |
| ८१८ | सुन्दरशृङ्गारः (भाषायाम्) ... | महाकविः | ६२ | १७ | १४ | ... | |
| ८१९ | सुभाषितमुक्तावली ..... | ..... | ५१ | १० | ३२ | १६८० | |
| ८२० | सुभाषितसर्वस्वम् ..... | गोपीनाथः | ४२ | १२ | २० | ... | |
| ८२१ | सूक्तावली ..... | ..... | ९ | १२ | ४० | १८९४ | |
| ८२२ | सूर्यशतकम्..... ..... | मयूरः | ८ | १५ | ३७ | ... | |
| ८२३ | तस्यैव टीका ..... | मधुसूदनः | ४५ | ८ | ३४ | ... | अपूर्णा. |
| ८२४ | सौन्दर्यलहरी सटीका ..... | मू०शंकराचार्यः टी० लक्ष्मीधरः | ५३ | १२ | ५६ | १८४४ | |
| ८२५ | सैव ..... | कैवल्याश्रमः | ६७ | १० | ४१ | ... | |
| ८२६ | हनुमन्नाटकम् ..... | हनुमान् | २४ | १६ | ४८ | ... | |
| ८२७ | तदेव सटीकम् ..... | मू०स एव टी० मोहनदास-मिश्रः | ११७ | १२ | ४० | १८४९ | |
| ८२८ | हरविजयटीका ..... | अलकः | १२० | १२ | ५१ | ... | अपूर्णा. |
| ८२९ | हरिभक्तिकल्पलता..... | महीधरः | ४० | ८ | ३२ | ... | अपूर्णा. |
| ८३० | हितोपदेशः ..... | विष्णुशर्मा | ५२ | ११ | ५१ | ... | |
| | **नीतिः.** | | | | | | |
| ८३१ | कामन्दकीयनीतिसारः ..... | कामन्दकः | ७१ | १० | ३२ | ... | |
| ८३२ | स एव ..... | स एव | ११८ | ८ | २३ | ... | |
| ८३३ | चाणक्यनीतिः ..... | चाणक्यः | १९ | ८ | २८ | १८९८ | |
| ८३४ | वृद्धचाणक्यनीतिः ..... | स एव | १६ | १० | ३२ | १८६४ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **शिल्पशास्त्रम्.** | | | | | | |
| ८३५ | क्षीरार्णवः ..... | विश्वकर्मा | ९ | १० | ३५ | ... | |
| ८३६ | राजवल्लभः अनुवादसहितः ... | ..... | ५८ | ११ | ५६ | ... | |
| | **संगीतशास्त्रम्.** | | | | | | |
| ८३७ | संगीतदर्पणः ..... | दामोदरः | २९ | १७ | ३७ | ... | अपूर्णः. |
| ८३८ | संगीतसारोद्धारः ..... | कीकराजः | १६ | १५ | ४५ | ... | |
| | **कोशाः.** | | | | | | |
| ८३९ | अनेकध्वनिमञ्जरी सपर्याया ... | महाक्षपणकः | ३९ | ८ | ४० | ... | |
| ८४० | सैव ..... | स एव | ७ | १३ | ४५ | ... | |
| ८४१ | सैव एकाक्षरमाला च ..... | स एव | ८ | १५ | ४० | ... | |
| ८४२ | सैव तथैव ..... | स एव | १९ | ८ | २८ | १८२३ | |
| ८४३ | सैव सटिप्पणीका ..... | स एव | २७ | ६ | २५ | ... | |
| ८४४ | अनेकार्थसंग्रहः ..... | हेमचन्द्रः | ६० | १३ | ४० | १६६७ | |
| ८४५ | अभिधानचिन्तामणिः ..... | हेमचन्द्रः | ४३ | १७ | ४८ | १४८० | |
| ८४६ | तस्यैव टीका ..... | स एव | ३२० | १५ | ४० | ... | |
| ८४७ | स एव भाषार्थयुक्तः..... ... | ..... | १०६ | १४ | ३४ | ... | |
| ८४८ | अभिधानरत्नमाला ..... | हलायुधः | ४३ | ११ | ३२ | १६६८ | प्रथमं पत्रं नास्ति. |
| ८४९ | अमरकोशः सटीकः..... | मू०अमरसिंहः टी० भानुदीक्षितः | ५११ | १२ | ३६ | ... | |
| ८५० | तस्यैव प्रथमः काण्डः सटीकः | मू० स एव टी० स एव | ९७ | १२ | ४० | ... | |
| ८५१ | तस्यैव द्वितीयकाण्डस्य टीका | स एव | १६६ | १५ | ४० | १८०० | |
| ८५२ | अमरचन्द्रिका ..... | रायमुकुटः | ३१५ | ९ | ३२ | ... | |
| ८५३ | उणादिकोशः ..... | महादेवः | ३९ | ११ | २८ | १८०२ | |
| ८५४ | एकाक्षरकोशः..... | ..... | १ | २१ | ५६ | ... | |
| ८५५ | एकाक्षरी नाममाला ..... | ..... | ११ | ७ | २६ | १८८४ | |
| ८५६ | देशीनाममाला सटीका ..... | मू० टी० हेमचन्द्रः | ४५ | २२ | ५४ | ... | |
| ८५७ | तस्या एव अकाराद्यनुक्रमः ... | विमलः | १८ | २१ | २८ | ... | नवीनम |
| ८५८ | नाममाला (भाषायाम्) ..... | ..... | ८ | १५ | ४० | १७५१ | प्रथमं पत्रं नास्ति. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत् | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ८५९ | पायलच्छीनाममाला..... | धनपालः | ८ | १३ | ५४ | ... | |
| ८६० | मेदिनीकोशः..... ..... | ..... | १६४ | ९ | २८ | ... | |
| ८६१ | लिङ्गानुशासनविवरणम् ..... | कल्याणसागरसूरिः | ६ | १५ | ४० | ... | प्रथमपत्राणि ५ न सन्ति. |
| ८६२ | शब्दभेदप्रकाशः ..... | महेश्वरः | २० | ११ | २३ | ... | |
| ८६३ | तस्यैव लिङ्गभेदः व्याख्ययुक्तः | ..... | १६ | १३ | ४६ | ... | त्रुटितः |
| | **छन्दः** | | | | | | |
| ८६४ | छन्दःकौस्तुभः ..... | राधादामोदरः | ८ | १३ | ४४ | ... | |
| ८६५ | छन्दःसारः (भाषायाम्)..... | ..... | १० | १४ | ४० | ... | |
| ८६६ | पिङ्गलच्छन्दोवृत्तिः..... | हलायुधः | ४३ | १३ | ३६ | १७८३ | |
| ८६७ | पिङ्गलटीका ..... | पशुपतिः | ३७ | ८ | ४० | १५८० | प्रथमपत्राणि ८ न सन्ति. |
| ८६८ | रूपदीपकपिङ्गलम् (भाषायाम्) | ..... | १२ | ९ | २६ | ... | |
| ८६९ | वृत्तरत्नाकरः सटीकः ..... | मू० केदारः टी० सुहृणः | ३० | १६ | ५६ | ... | |
| ८७० | तस्यैव टीका ..... | सोमचन्द्रः | १९ | १७ | ५६ | १३२९ नि.का. | |
| ८७१ | श्रुतबोधः ..... | कालिदासः | ३ | १४ | ४२ | ... | |
| | **ज्योतिःशास्त्रम्.** | | | | | | |
| ८७२ | अक्षचिन्तामणिः..... | ..... | ७ | ११ | ४६ | ... | |
| ८७३ | आयप्रश्नः ..... | ..... | ७ | ४ | ४० | ... | |
| ८७४ | आरम्भसिद्धिः ..... | उदयप्रभदेवः | ९ | १७ | ५२ | ... | विमर्षाः ५ |
| ८७५ | इष्टदर्पणोदाहरणम् ..... | मन्दरामिश्रः | ७ | १२ | ३२ | १८३२ | |
| ८७६ | उडुदायप्रदीपः सटीकः..... | टी०लक्ष्मीपतिः | २६ | १० | ४० | ... | |
| ८७७ | स एव सविवरणः ..... | ..... | ४ | १२ | ५६ | १९०८ | |
| ८७८ | स एव सविवरणः ..... | ..... | ६ | १२ | ४० | ... | |
| ८७९ | करणकुतूहलम् ..... | भास्कराचार्यः | २२ | ८ | २० | १८३५ | |
| ८८० | कर्मविपाकः ..... ..... | ..... | ११ | १६ | ४४ | ... | |
| ८८१ | कामधेनुः ..... | ..... | ७ | १२ | ३० | ... | |
| ८८२ | कालचक्रजातकम् वा चक्रसारस्य सारोद्धारः | ..... | ६ | १३ | ४० | ... | |
| ८८३ | कालचक्रजातकम् (रुद्रयामलोक्तम्) | ..... | ९ | ९ | ५० | ... | |
| ८८४ | कुण्डलीकल्पतरुः ..... | यागेश्वरः | ३० | ८ | ४४ | १९३८ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ८८५ | स एव ..... | स एव | ३२ | १२ | २६ | ... | |
| ८८६ | गणकमण्डनम् ..... | नन्दिकेश्वरः | १९ | ११ | ३२ | १८४३ | |
| ८८७ | तदेव ..... | स एव | ६५ | ७ | २५ | १८७१ | |
| ८८८ | गणितरत्नमाला ..... | हरिदत्तः | १४ | ९ | १८ | १८९४ | |
| ८८९ | गिरिधरानन्दः ..... | वेदाङ्गरायः | ४३ | १३ | ४० | १८०० | |
| ८९० | गौरीजातकम् ..... | ..... | ४ | १० | ४२ | १८९७ | |
| ८९१ | ग्रहचिन्तामणिः ..... | श्रीनाथः | ८ | ११ | २४ | १६८१ | |
| ८९२ | ग्रहलाघवटीका टीकानाम सिद्धान्तरहस्योदाहरणम् | विश्वनाथः | ५९ | १४ | ३५ | १८४७ | |
| ८९३ | ग्रहलाघवटीका ..... | मल्लारिदैवज्ञः | १३६ | १२ | ३२ | १८४६ | |
| ८९४ | ग्रहसारणी ..... | त्र्यम्बकभट्टः | ७१ | १६ | ३४ | ... | |
| ८९५ | चन्द्रोन्मीलनम् ..... | ..... | ६० | १२ | २४ | १९२२ | |
| ८९६ | तदेव ..... | ..... | ४८ | ११ | ३२ | ... | |
| ८९७ | तदेव सटीकम् ..... | ..... | ३२ | १२ | २५ | ... | अपूर्णम् |
| ८९८ | चमत्कारचिन्तामणिः सटीकः | मू० नारायणाचार्यः टी० धर्मेश्वरः | ३० | १० | ३५ | १७९३ | |
| ८९९ | जगन्मोहनः ..... | ..... | ४२१ | ९ | ३२ | ... | अपूर्णः |
| ९०० | जन्मपत्रिकालेखनक्रमः ..... | विश्वनाथः | ३३ | ११ | ३४ | ... | |
| ९०१ | जययात्रा ..... | नेत्रानन्दः | १५ | ९ | ४० | ... | |
| ९०२ | जातकचन्द्रिका ..... | याज्ञिकनाथः | ३३ | ८ | २६ | ... | |
| ९०३ | जातकपद्धतिटीका ..... | केशवः | ९५ | ७ | २६ | ... | |
| ९०४ | जातकरत्नम् ..... | काशीनाथः | १६ | १० | ३४ | ... | |
| ९०५ | जातकरत्नाकरः ..... | ..... | ६ | ८ | ३२० | ... | |
| ९०६ | जातकलक्षणम् ..... | कालेश्वरः | ८ | ९ | २८ | ... | |
| ९०७ | जातकसारावली ..... | कल्याणवर्मा | ८६ | १७ | ३२ | ... | त्रुटिता. |
| ९०८ | जातकाभरणम् ..... | दुण्डिराजः | ९७ | १२ | ३२ | १८७७ | |
| ९०९ | जैमिनीसूत्रं सटीकम् ..... | टी०नीलकण्ठः | ३१ | १२ | ४८ | ... | अध्यायद्वयम् |
| ९१० | तदेव ..... | स एव | ३५ | १० | ३२ | ... | अध्यायः ३ |
| ९११ | ज्योतिर्मञ्जरी ..... | रघुनाथः | १८ | ९ | २४ | ... | तृतीयप्रकरणम् |
| ९१२ | ज्योतिष्केसरः ..... | कृपाशंकरः | ६ | ९ | ४२ | ... | अपूर्णः |
| ९१३ | स एव सटीकः ..... | मू०स एव टी० चिरंजीवभट्टः | २८ | १२ | ४८ | १७७३ | अपूर्णः |
| ९१४ | ज्योतीरत्नमाला भाषार्थसहिता | मू० श्रीपतिः | ६३ | १६ | ४० | १८१७ | |
| ९१५ | टोडरानन्दे संहितासौख्यम् ... | नीलकण्ठः | १२४ | ११ | २७ | १८४६ | |
| ९१६ | तस्यैव विवाहसौख्यम् ..... | स एव | ५३ | १३ | ३६ | १८०२ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ९१७ | ताजिकौस्तुभः ..... | बालकृष्णः | ६३ | ८ | ३२ | १८१७ | |
| ९१८ | ताजिकतन्त्रसारे मनुष्यजातकं | समरसिंहः | २८ | ८ | ४८ | ... | |
| ९१९ | स एव ..... | स एव | ३० | १४ | २८ | १८७२ | |
| ९२० | ताजिकनीलकण्ठी सटीका .. | मू०नीलकण्ठः टी०विश्वनाथः | १४१ | १४ | ३२ | १८४५ | |
| ९२१ | ताजिकयोगसुधानिधिः ..... | यादवसूरिः | ५४ | ९ | २६ | १७२४ | |
| ९२२ | स एव ..... | स एव | १४ | १५ | ४८ | ... | अपूर्णः |
| ९२३ | ताजिकसारः ..... | हरिभद्रः | ५७ | ८ | २६ | १६७३ | |
| ९२४ | तस्यैव टीका ..... | सामन्तः | २५ | १८ | ४० | ... | |
| ९२५ | तस्या एव टिप्पणिका ..... | ..... | ३८ | ९ | २६ | १८४६ | |
| ९२६ | तृक्पक्षसारणी ..... | केवलरामः | १० | १० | २८ | ... | |
| ९२७ | नरपतिजयचर्या ..... | ..... | ३१९ | १० | २४ | १९०२ | |
| ९२८ | तस्याष्टीका जयलक्ष्मीः ..... | हरिवंशपाठकः | १३५ | ११ | ४८ | १९०९ | |
| ९२९ | नारचन्द्राख्यज्योतिःसारसंग्रहः सटिप्पणः | मू० नरचन्द्रसूरिः टी० सागरचन्द्रः | ८९ | १६ | ४२ | १६९८ | |
| ९३० | पञ्चपक्षिनिरूपणम् जातकरत्नाकरस्य | ..... | ६ | ८ | २० | ... | द्वितीयपत्रं नास्ति. |
| ९३१ | पञ्चपक्षिनिरूपणम् ..... | नरपतिः | १० | १० | ३० | १९०४ | |
| ९३२ | पद्मकोशः वा मणित्थजातकः | गोवर्धनः | ६ | १२ | ४४ | १८१३ | |
| ९३३ | पवनविजयनामकस्वरशास्त्रम्... | ..... | १३ | १४ | ४० | ... | प्रथमं पत्रं नास्ति. |
| ९३४ | तदेव भाषाटीकासहितम् ..... | ..... | ४२ | ९ | ३२ | ... | त्रुटितम् |
| ९३५ | तदेव तथैव ..... | ..... | २९ | १२ | २६ | ... | |
| ९३६ | पातसारणीविवृतिः ..... | विश्वनाथः | १० | १२ | २४ | ... | |
| ९३७ | पाशककेरली ..... | ..... | २० | ८ | १७ | १८२१ | |
| ९३८ | पाशककेवली ..... | ..... | ७ | ८ | १८ | ... | त्रुटिता. |
| ९३९ | प्रश्नरत्नम् ..... | नन्दरामः | १३ | १० | ४० | ... | |
| ९४० | तदेव सटीकम् ..... | मू०टी०स एव | ५१ | १० | ३२ | १८४७ | |
| ९४१ | प्रश्नवैष्णवम् ..... | नारायणदासः | ३१ | १४ | ४२ | १८३५ | |
| ९४२ | प्रश्नसंग्रहः हंसचक्रं च ..... | प्र० हरिभद्रः हं० शिवः | १२ | १० | २४ | १८३५ | |
| ९४३ | स एव तदेव च ..... | प्र० स एव हं० स एव | ९ | ९ | ३२ | ... | |
| ९४४ | प्रश्नसारः ..... | कविचूडामणिः | २६ | १३ | २१ | १८७६ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ९४५ | ग्रभ्रसुधाकरः ..... | लालमणिः | ५८ | १० | ३६ | ... | |
| ९४६ | ग्रभ्रादर्शः ..... | ..... | १३ | १० | ४४ | ... | अपूर्णः |
| ९४७ | बालविवेकिनी ..... | ..... | ४ | ८ | ३६ | १७८८ | |
| ९४८ | बृहज्जातकं सटीकम् ..... | मू० वराहमिश्रः टी० महीधरः | ८१ | १२ | ४८ | ... | |
| ९४९ | तदेव सटिप्पणम् ..... | मू० स एव टी० स एव | ४६ | १६ | ६६ | १६९० | |
| ९५० | तदेव सटिप्पणम् ..... | मू० स एव टी० उत्पलभट्टः | १४३ | ११ | ३२ | १८४७ | |
| ९५१ | तदेव सविवरणम् ..... | स एव | २३० | ११ | ३० | १८५५ | |
| ९५२ | बृहत्पाराशरसारः ..... | ..... | ३२ | ११ | ४० | ... | अपूर्णः |
| ९५३ | ब्रह्मतुल्योदाहरणम् ..... | ..... | ३३ | १३ | ४० | ... | अपूर्णम् |
| ९५४ | ब्रह्मतुल्योदाहरणानि ..... | विश्वनाथः | ३७ | १५ | ३६ | १७७६ | |
| ९५५ | ब्रह्मव्यवहारः ..... | त्रिविक्रमः | ४ | १७ | ३६ | ... | |
| ९५६ | भागवतज्योतिःशास्त्रयोर्भूगोल-खगोलविरोधपरिहारः | ..... | १३ | १३ | ४० | ... | अपूर्णः |
| ९५७ | भावाध्यायः रत्नजातकीयः ... | ..... | ७ | १० | ३२ | .. | |
| ९५८ | भुवनदीपकः सटीकः ..... | मू० पद्मप्रभसूरिः | ४६ | ११ | ३८ | १८७३ | |
| ९५९ | स एव सटीकः ..... | मू० स एव टी० गङ्गाधरः | १६ | १६ | ३० | ... | |
| ९६० | मकरन्दटिप्पणम् ..... | पुरुषोत्तमः | ५ | १८ | ५२ | ... | |
| ९६१ | मयूरचित्रकम् ..... ..... | नारदः | १५ | १२ | ३२ | १८७७ | |
| ९६२ | तदेव ..... | स एव | १९ | १३ | ३० | १८९८ | |
| ९६३ | महामाईवाक्यम् (भाषायाम्)... | ..... | २ | १७ | ६० | ... | |
| ९६४ | मुहूर्तकल्पद्रुमः ..... | विट्ठलाचार्यः | ५४ | ११ | ३२ | १८६५ | |
| ९६५ | मुहूर्तचिन्तामणिः सटीकः टीकानाम पीयूषधारा | मू० रामदैवज्ञः टी० गोविन्दः | २३४ | १६ | ४० | ... | |
| ९६६ | स एव सटीकः टी० मिताक्षरा | मू० टी० रामदैवज्ञः | १५१ | १२ | ४८ | १८९७ | |
| ९६७ | मुहूर्तमार्तण्डः ..... | नारायणः | ११ | ११ | ४० | ... | |
| ९६८ | मुहूर्तमाला ..... | रघुनाथः | ५० | ९ | ४३ | ... | अपूर्णा. |
| ९६९ | मुहूर्तमुक्तावली ..... | भास्करः | ६ | १० | ३२ | १७२२ | |
| ९७० | मुहूर्तसंचयः ..... | क्षेमरामः | १८ | १३ | ४२ | ... | |
| ९७१ | मेघमाला ..... | महेश्वरः | ३० | १२ | २८ | १७५९ | |
| ९७२ | मेघमाला ..... | ... .. | २० | १० | २८ | ... | |
| ९७३ | मेघमाला ..... | भैरवः | २० | ११ | ३२ | १८९५ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ९७४ | यन्त्रचिन्तामणिः..... | चक्रधरः | ६ | ६ | २४ | ... | |
| ९७५ | यन्त्रप्रकाशः सटीकः ..... | रामचन्द्रः | ७१ | १२ | ४० | ... | |
| ९७६ | यन्त्ररत्नावली सटीका..... | पद्मनाभः | १६ | ७ | ३२ | ... | |
| ९७७ | यन्त्रराजः सटीकः ..... | मू० महेन्द्रसूरिः टी० मलयेन्द्रसूरिः | ५८ | ८ | ३२ | १८८५ | |
| ९७८ | स एव तथैव ..... | मू० स एव टी० स एव | ७२ | १० | २४ | ... | |
| ९७९ | योगार्णवः ..... | वेङ्कटेशः | १४ | १३ | २८ | १८८९ | |
| ९८० | योगार्णवः ..... | स एव | ११ | १३ | ४० | .. | |
| ९८१ | रमलनवरत्नम् ..... | परमसुखोपाध्यायः | २८ | १३ | ३६ | १८६७ | |
| ९८२ | रमलसारः ..... | श्रीपतिः | १२ | १४ | ३९ | १८८० | |
| ९८३ | रमलामृतम् ..... | जयरामः | १८ | १० | २९ | ... | |
| ९८४ | राजविजयः ..... | रणहस्ती | १३९ | ८ | २० | ... | |
| ९८५ | रामभल्लः ..... | ..... | १९ | १० | ३२ | १७३६ | प्रथमपत्रे२ न स्तः. |
| ९८६ | रामविनोदः..... | रामदैवज्ञः | १८ | १२ | ३२ | १७१३ | |
| ९८७ | रेखानिर्णयः जातकसुधाकरस्थ | ..... | १२ | १३ | ३२ | ... | |
| ९८८ | लग्नचन्द्रिका ..... | काशीनाथः | ४५ | १६ | २३ | ... | |
| ९८९ | लग्नसारसमुच्चयः ..... | ..... | ९ | १८ | ५३ | ... | |
| ९९० | लघुजातकं सटीकम्..... | वराहमिहिरः | १९ | १७ | ६० | १५३७ | |
| ९९१ | लघुजातकटीका ..... | महेश्वरः | ८ | १२ | २८ | १८४४ | |
| ९९२ | लघुज्योतिःसारोद्धारः टब्बासहितः | ..... | १८ | ६ | २८ | ... | |
| ९९३ | लघुबोधः ..... | ..... | ११ | १२ | २६ | १७६१ | |
| ९९४ | लीलावती सटीका ..... | मू० भास्कराचार्यः टी० गङ्गाधरः | ६७ | १५ | ३२ | ... | |
| ९९५ | वसन्तराजटीका ..... | ..... | २८ | १४ | ४० | १६४३ | |
| ९९६ | विवाहपटलम् ..... | शौनकः | २२ | ९ | २४ | ... | |
| ९९७ | वीरविजये चक्राध्यायः..... | ..... | १६ | ११ | २९ | ... | त्रुटितः |
| ९९८ | वृत्तशतकं सटीकम् ..... | महेश्वरोपाध्यायः | २३ | १३ | ३० | १५३८ | प्रथमपत्रे २ न स्तः तथा ११ आरभ्य १४ पर्यन्तानि पत्राणि न सन्ति. |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत् | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ९९९ | बृद्धयवनस्त्रीजातकम् ..... | ..... | १४२ | ६ | १४ | ... | |
| १००० | शकुनरत्नावली ..... | ..... | ४० | ११ | ४० | ... | |
| १००१ | शोकमनोरमा ... ..... .... | गर्गः | २ | १२ | ३५ | ... | |
| १००२ | षट्पञ्चाशिका सटीका ..... | मू० पृथुयशाः टी० भट्टोत्पलः | ९ | १७ | ६० | १७०८ | |
| १००३ | सैव तथैव ..... | स एव | २४ | ८ | ३२ | ... | |
| १००४ | संवित्प्रकाशः सटीकः ... .... | गोविन्दः | ५९ | १६ | २८ | ... | अपूर्णः |
| १००५ | संस्कृतपारसीकरचना ..... | वेदाङ्गरायः | १४ | ८ | ५० | १७७४ | |
| १००६ | सङ्गीतकौमुदी ..... | हरिनाथाचार्यः | ७ | २१ | ४४ | ... | |
| १००७ | सैव ..... | स एव | १५ | १२ | २८ | १८५६ | |
| १००८ | समरसारः ..... | सूर्यदासः | १२ | ११ | ३६ | ... | |
| १००९ | समरसारः सटीकः ..... | मू० रामचन्द्रसोमयाजी टी० भरतः | ३३ | ११ | ३२ | ... | |
| १०१० | समरसारसंग्रहः ..... | रामवाजपेयः | ११ | ९ | २८ | ... | |
| १०११ | समाविवेकः सटीकः ..... | मू० नीलकण्ठः टी० माधवः | २७ | १० | ४४ | १८९६ | |
| १०१२ | सर्वार्थचिन्तामणिः ..... | वेङ्कटेशः | ८० | ११ | ३६ | ... | |
| १०१३ | स एव ..... ..... | स एव | २४६ | ६ | २१ | ... | |
| १०१४ | स एव सटीकः..... | मू० स एव टी० मिश्रादिवानन्दः | ३६ | ११ | ४८ | १९३४ | प्रथमाध्यायः |
| १०१५ | सामुद्रिकम् ..... | ..... | १४ | १२ | ३२ | १८३९ | |
| १०१६ | सामुद्रिकं स्वमाध्यायश्च ..... | स्व० बृहस्पतिः | ९ | १० | ३५ | ... | |
| १०१७ | सामुद्रिकलक्षणम् ..... | ... .. | २७ | ९ | ३२ | ... | |
| १०१८ | सिद्धान्तशिरोमणेर्बीजगणिताध्यायः | भास्करः | ४८ | १२ | ३२ | ... | |
| १०१९ | सुगणोक्तिः ..... | शंकराचार्यः | ५ | ८ | ३२ | ... | |
| १०२० | सूर्यसिद्धान्तस्य गणिताध्यायः | ..... | २५ | ९ | ३२ | ... | |
| १०२१ | तस्यैव गोलाध्यायः ..... | ..... | ११ | ८ | २७ | १८४६ | |
| १०२२ | स्वप्नचिन्तामणिः ..... | जगद्देवः | १२ | १२ | ५२ | ... | |
| १०२३ | स्वरोदयः रुद्रयामलोक्तः... ... | ..... | ८७ | ६ | १२ | ... | |
| १०२४ | हायनरत्नम् ..... | बलभद्रः | १८० | ८ | ३२ | ... | |
| १०२५ | हिल्लाजताजिकम् ..... | ..... | २४ | ९ | २८ | १८८० | |
| १०२६ | हिल्लाजव्याख्या चूडामणिनाम्नी | रामेश्वरः | २४ | १० | २५ | १८७४ | |
| १०२७ | होराप्रदीपः ..... | रामोदरः | १० | ७ | २४ | ... | अपूर्णः |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णोदाहार्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १०२८ | तस्यैव टीका ..... | ..... | ८१ | ९ | २४ | १८७४ | |
| १०२९ | होरामकरन्दः ..... | गुणाकरः | २९ | १२ | ४८ | ... | |
| १०३० | होरारत्नम् ..... | बलभद्रः | ४६९ | १३ | २४ | १८९९ | |
| १०३१ | होरासारः ..... ... | ..... | १० | १९ | ५० | १७७० | |
| १०३२ | होरासारः दशाध्यायी च ..... | ..... | १३६ | ११ | ३६ | ... | अपूर्णं. |
| | **वैद्यकम्.** | | | | | | |
| १०३३ | अजीर्णमञ्जरी ..... | काशीनाथः | ७ | ९ | २० | १८११ | |
| १०३४ | सैव तथाऽनुपानमञ्जरी भाषाटीकासहिते | अमु० पीताम्बरः | १५ | १२ | ३६ | १९१९ | |
| १०३५ | अश्वचिकित्सा..... | जयदत्तः | ५० | ११ | ४८ | १८७८ | |
| १०३६ | अश्वादिगुणाः ..... | ..... | ४ | १२ | २० | ... | |
| १०३७ | अष्टाङ्गहृदयसंहिता सटीका ... | मू० वाग्भटः टी० टोडरमल्लः | ४० | ९ | ४० | ... | हृतीयनिदानस्थानमेव. |
| १०३८ | आत्रेयी संहिता शतश्लोकी च | शत० त्रिमल्लः | ९५ | १० | २९ | ... | आत्रे० अपूर्णा. |
| १०३९ | आयुर्वेदमहोदधिः (सुषेणप्रबन्धः) | सुषेणः | २८ | १३ | ४६ | १८७८ | |
| १०४० | ओषधिकल्पः ..... | ..... | २० | २८ | १४ | ... | अपूर्णः |
| १०४१ | ओषधिनाममाला ( लघुनिघण्टुनाम्नी ) भाषानामसहिता. | केशवरामः | ९ | १४ | २८ | ... | |
| १०४२ | ओषधिनाममाला..... | ..... | १०१ | १० | ३२ | ... | |
| १०४३ | कालज्ञानम्..... ..... | महादेवः | २१ | ९ | ३७ | १८४२ | |
| १०४४ | कालज्ञानम्..... | ..... | ८ | ९ | २५ | १७११ | |
| १०४५ | काशीनाथपद्धतिः ..... | ..... | ८४ | ११ | ४० | १८१८ | |
| १०४६ | क्षेमकुतूहलम् ..... | क्षेमशर्मा | १०१ | ९ | २० | ... | |
| १०४७ | गुणरत्नमाला ..... | ..... | २९ | ४ | ३० | ... | |
| १०४८ | गुणरत्नाकरः ..... ... | व्रजभूषणः | ३३ | १२ | २४ | १७१७ | |
| १०४९ | चिकित्सोत्सवः ..... | हंसराजः | ४८ | १४ | ४० | ... | |
| १०५० | ज्वरतिमिरभास्करः ..... | चामुण्डः | ८० | ९ | २४ | १७६२ | |
| १०५१ | ज्वरसमुच्चयदर्पणम् ..... | हंसनाथः | ३७ | ९ | ३२ | ... | |
| १०५२ | तक्रकल्पः ..... | ..... | ३ | २२ | ६२ | १८३५ | |
| १०५३ | त्रिशतीदीपिका (वैद्यवल्लभा)... | वल्लभभट्टः | ७१ | ११ | ३२ | १८३२ | |
| १०५४ | द्रव्यावली ( निघण्टुः) ..... | महेन्द्रः | २७ | ११ | ४८ | १५७२ | |
| १०५५ | नासीरसाही ( भाषायाम् ). ... | कङ्कालीयोगी | ४१ | १२ | ३८ | ... | |
| १०५६ | निघण्टुनाममाला टिप्पणसहिता | धन्वन्तरिः | ८२ | ६ | ४० | १८३७ | |
| १०५७ | सैव..... ..... | स एव | ३९ | १५ | ३६ | १७४३ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत् | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १०५८ | निबन्धसंग्रहः ..... | धन्वन्तरिः | ५४ | १२ | ४२ | १८७४ | |
| १०५९ | पथ्यापथ्यविधिः ..... | .. ... | ४१ | १० | ३२ | ... | |
| १०६० | पाकार्णवः ..... | ..... | ४३ | १० | ३२ | ... | |
| १०६१ | पाकावली ..... | ..... | ८ | १५ | ४३ | १८८९ | |
| १०६२ | प्रतापकल्पद्रुमः ..... | प्रतापसिंहदेवः | १९४ | १३ | ४० | ... | |
| १०६३ | बालतन्त्रम् ..... | कल्याणः | ५४ | १० | ३२ | १८०८<br>१६४४<br>नि.का. | |
| १०६४ | मदनविनोदनिघण्टुः ..... | मदनपालः | ७५ | ११ | २८ | १८९४ | |
| १०६५ | स एव ..... | स एव | ८० | १० | ४० | १९१३ | |
| १०६६ | स एव ..... | स एव | ७५ | १९ | १९ | १८४८ | |
| १०६७ | मधुकोशः सटीकः ..... | विजयदीक्षितः | १०३ | १४ | २८ | ... | अपूर्णः |
| १०६८ | मनोरमावैद्यकम् ..... | ..... | १९ | ११ | ३२ | १७०५ | |
| १०६९ | मागराजपद्धतिः ..... | मागचन्द्रदेवः | २४४ | १५ | ४३ | ... | त्रुटिता. |
| १०७० | माधवनिदानम् ..... | माधवः | १२७ | ८ | ३२ | ... | |
| १०७१ | योगतरङ्गिणी ..... | त्रिमल्लभट्टः | १०४ | ११ | २८ | ... | |
| १०७२ | योगरत्नसमुच्चयः (चूर्णाधिकारः) | ..... | २६ | ८ | ३५ | ... | |
| १०७३ | योगशतकम् ..... | ..... | १० | ११ | ३८ | ... | |
| १०७४ | तदेव ..... | ..... | १५ | ८ | २७ | ... | प्रथमपत्राणि ५ न सन्ति. |
| १०७५ | रत्नसागरः ... ..... ... | ..... | ६४ | १४ | ३१ | ... | आद्यन्तरहितः |
| १०७६ | रसचिन्तामणिः . .. ..... | अनन्तदेवसूरिः | ३२ | १० | ४५ | ... | अपूर्णः |
| १०७७ | स एव ..... | स एव | १५ | १३ | ४६ | ... | अपूर्णः |
| १०७८ | रसमञ्जरी ... ..... | शालीनाथः | ४४ | १० | ३६ | ... | |
| १०७९ | रसरत्नदीपः ..... | रामराजः | २१ | ७ | २३ | ... | अपूर्णः |
| १०८० | रसरत्नाकरः ... ..... | नित्यनाथसिद्धः | १४३ | ७ | २४ | ... | |
| १०८१ | रससंकेतकलिका ..... | चामुण्डः | १५ | १४ | ३२ | १८३० | |
| १०८२ | रससंग्रहः ..... | ..... | ६ | ११ | ३० | ... | |
| १०८३ | रससारः जातकं सामुद्रिकं च... | रं० गोविन्दाचार्यः | ७० | १२ | २८ | ... | |
| १०८४ | रससिद्धिप्रकाशः ..... | माधवभट्टः | ७४ | ८ | ३२ | ... | |
| १०८५ | रामविनोदः ( भाषायाम् ) ..... | रामचन्द्रः | १७१ | १० | ३२ | ... | |
| १०८६ | विबोधसारः ..... | ..... | १५ | ११ | २५ | १६९३ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १०८७ | वीरसिंहावलोकः..... | वीरसिंहदेवः | १४६ | ११ | ३७ | १८३९ | |
| १०८८ | वृन्दसंग्रहः ..... | ..... | ११२ | १२ | ४० | ... | अपूर्णः |
| १०८९ | वैद्यकपद्धतिः..... | काशीनाथः | १०२ | ११ | ३२ | ... | |
| १०९० | वैद्यकसारसंग्रहः..... | श्रीकण्ठपण्डितः | ४५ | १२ | ४० | १७९१ | |
| १०९१ | वैद्यकसारसमुच्चयः (भाषायाम्) | शिवजीरामः | १०२ | १७ | ४२ | ... | अपूर्णः |
| १०९२ | वैद्यकसारोद्धारः..... | हर्षकीर्तिः | १८ | १५ | ५० | ... | |
| १०९३ | वैद्यजीवनं सटीकम् ..... | मू० रोलिम्बराजः टी० रुद्रभट्टः | ३३ | १२ | ४० | ... | |
| १०९४ | वैद्यरत्नम् ..... | गोस्वामिशिवानन्दभट्टः | ५० | ११ | ३२ | ... | |
| १०९५ | वैद्यवल्लभः..... | हस्तिरुचिः | १९ | ६ | ३६ | १८७९ | |
| १०९६ | वैद्यविनोदः..... | शंकरभट्टः | ९९ | ८ | ४० | १९१८ | |
| १०९७ | शतश्लोकी सटिप्पणीका ..... | त्रिमल्लः | १२ | १० | ४० | १८४३ | |
| १०९८ | शतश्लोकी आत्रेयीसंहिता च ... | श० त्रिमल्लः | ९५ | १० | २९ | ... | |
| १०९९ | शतश्लोकी सटीका ..... | बोपदेवः | ५५ | ८ | ३२ | १७१० | |
| ११०० | शार्ङ्गधरः ..... ..... | शार्ङ्गधरः | १४० | ९ | ३४ | ... | |
| ११०१ | सिद्धमन्त्रः ..... | बोपदेवः | ४५ | ... | ... | ... | |
| ११०२ | स्त्रीविलासः..... ..... | देवेश्वरोपाध्यायः | ३६ | १२ | ४० | १९१६ | |
| ११०३ | हिम्मतप्रकाशः (भाषायाम्)... | श्रीपतिः | ३३ | १५ | ५६ | १८६१ | |

## मन्त्रतन्त्रे.

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ११०४ | अज्ञानध्वान्तदीपिका ..... | सोमनाथः | ३६ | १२ | ३२ | ... | |
| ११०५ | आसुरीकल्पः ..... | ..... | १० | ९ | २८ | १८४६ | |
| ११०६ | आसूरीकल्पः ..... | ..... | ३२ | ७ | ३२ | ... | |
| ११०७ | उड्डामरतन्त्रम्..... | ..... | १९ | १२ | ३६ | ... | |
| ११०८ | उद्धारकोशः ..... ..... | दक्षिणामूर्तिः | ४२ | १२ | २० | ... | |
| ११०९ | स एव ..... ..... | स एव | २७ | ११ | ३२ | १८५० | |
| १११० | उलूकतन्त्रम् वा उलूककल्पः... | गोविन्दः | ६ | ८ | २४ | ... | |
| १११९ | कक्षपुटम् ..... | नागार्जुनः | ४१ | १० | ३२ | ... | |
| १११२ | कामरत्नम् ..... | श्रीनाथः | ६८ | ८ | २४ | ... | अपूर्णम्. |
| १११३ | कुलार्णवतन्त्रम् ..... | ..... | ७० | १२ | ४० | ... | |
| १११४ | तदेव ..... | ..... | १०८ | १८ | २० | ... | शारदालिपिः |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ११९५ | कौतुकरत्नावली ..... | ..... | ५१ | ११ | २८ | ... | |
| ११९६ | कौलरहस्यम् ..... | तरुणीऋषिः | ८ | १२ | २७ | १७४२ | |
| ११९७ | कौलार्श्वतन्त्रम् ..... | विश्वानन्दनाथः | ८ | १२ | २७ | ... | |
| ११९८ | क्रमदीपिका सटीका ..... | केशवाचार्यः | १५ | १३ | ४६ | ... | अपूर्णम्. |
| ११९९ | गोपालस्तवराजः सभाष्यः ... | भा० वृन्दावनः | ९ | ८ | ४३ | ... | |
| १२०० | गौतमीतन्त्रम् ..... | ..... | १०० | ११ | ४० | ... | |
| १२०१ | तन्त्रसारः ..... | कृष्णानन्दः | २६५ | ७ | ८० | ... | बङ्गलिपिः |
| १२०२ | स एव ..... | ..... | २७ | १३ | ४० | ... | अपूर्णः |
| १२०३ | ताराभक्तितरङ्गिणी ..... | विमलानन्दनाथः | १०६ | ८ | ३० | १९०८ | |
| १२०४ | त्रिपुरार्चनपद्धतिः ..... | शिवरामः | १३ | १० | ४९ | १७८२ | |
| १२०५ | त्रिपुरास्तोत्रम् ..... | लक्ष्वाचार्यः | १७ | १० | ३० | ... | |
| १२०६ | दुर्गास्तोत्रम् ..... | छविनाथः | ५ | ८ | ३२ | ... | |
| १२०७ | देवीकवचम् वा ब्रह्मकवचं च-ण्डीपाठान्तर्गतम् | ..... | ५ | १० | २६ | १८०८ | |
| १२०८ | देवीपूजनसंप्रदायः कुमारीपूजनम् योगप्रक्रिया. | कृष्णानन्दः | ४५ | १० | १६ | १८८७ | |
| १२०९ | देवीसूक्तं रुद्रयामलस्थम् ..... | ..... | १० | ७ | २८ | १८०२ | |
| १२१० | पञ्चदशीविधानम् ..... | ..... | १० | ११ | २२ | ... | |
| १२११ | परमहंसस्तवराजःरुद्रयामलोक्तः | . .... | ४० | ९ | २० | १८८० | आरम्भे ५ पत्राणि न सन्ति |
| १२१२ | पीताम्बरापूजापद्धतिः ..... | महादेवः | ३३ | १३ | ३२ | ... | |
| १२१३ | प्रयोगरत्नाकरः ..... | प्रेमनिधिः | २३४ | १० | ४० | १८७१ | |
| १२१४ | बगलामुखीपद्धतिः ..... | ..... | ३१ | ९ | २५ | १७४० | |
| १२१५ | बहुरूपगर्भस्तोत्रम् स्वच्छन्दतन्त्रस्थम् | अभिनवगुप्तः | ७ | २२ | २१ | ... | शारदालिपिः |
| १२१६ | भुवनेश्वरीवृत्तिः ..... | पद्मनाथकविः | ६ | १९ | ४८ | १७६१ | |
| १२१७ | मन्त्रचन्द्रिका ..... | जनार्दनः | १५७ | ६ | ३६ | ... | |
| १२१८ | मन्त्रमहोदधिः ..... | महीधरः | १५१ | १० | ३६ | १८४६ | |
| १२१९ | मन्त्रशुद्ध्यादिप्रकरणानि ..... | ..... | ४८ | १३ | ३६ | ... | |
| १२२० | यन्त्रचिन्तामणिः ..... | रामोदरः | ५९ | ९ | २८ | १९१८ | |
| १२२१ | रत्नावलीस्तोत्रम् ..... | ..... | ७ | १० | २४ | ... | |
| १२२२ | राज्ञीपञ्चाङ्गम् ..... | ..... | २५ | २४ | २१ | ... | |
| १२२३ | रामपद्धतिः ..... | रामानुजः | १५ | ७ | २८ | ... | |
| १२२४ | रामार्चनसोपानः ..... | शिवलालशर्मा | ४६ | ९ | ३४ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि | पङ्क्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ११४५ | रुद्रयामलस्थधातुकल्पः..... | ..... | ९० | १७ | २० | ... | |
| ११४६ | लक्ष्मीहृदयस्तोत्रम् आथर्वणरहस्यस्थम् | ..... | २० | ६ | २४ | ... | |
| ११४७ | ललितस्वच्छन्दम् आनन्देश्वरपञ्चिका च | ..... | १७९<br>१२ | १६<br>१६ | २२<br>२२ | ...<br>... | शारदालिपिः |
| ११४८ | ललितार्चनपद्धतिः ..... | ..... | ६२ | ९ | २० | ... | |
| ११४९ | विज्ञानभैरवः .. ..... .... | ..... | २२ | ८ | १९ | ... | शारदालिपिः |
| ११५० | विश्वालयेऽङ्कतन्त्रम् ..... | ..... | ८ | ९ | २६ | ... | |
| ११५१ | शल्यतन्त्रम् ..... | ..... | ४६ | ९ | १६ | ... | |
| ११५२ | शारदातिलकटीका ..... | राघवभट्टः | १५९ | १६ | ४४ | १७९४ | प्रथमपत्रं नास्ति. |
| ११५३ | शिवताण्डवीययन्त्रावल्याख्यटीका | नीलकण्ठः | ६८ | ८ | २८ | .. | |
| ११५४ | शिवाम्बुविधिकल्पनम् ..... .. | ..... | १४ | ८ | २४ | .. | |
| ११५५ | शुद्धविद्यादिमन्त्राः ..... | ..... | ११ | १२ | ४० | १८५४ | |
| ११५६ | श्यामलादण्डकस्तोत्रम् ..... | कालीदासः | ७ | १० | १६ | ... | |
| ११५७ | श्यामारहस्यम्..... | पूर्णानन्दः | १०४ | ११ | ३६ | १७६२ | |
| ११५८ | श्रीवरिवस्या ..... | ..... | ६२ | १० | २७ | १७७५ | आरम्भपत्रं नास्ति. |
| ११५९ | श्रीविद्याविशेषपूजापद्धतिः ... | ..... | १० | १५ | ५४ | ... | |
| ११६० | षडाम्नायपद्धतिः ..... | ..... | २५ | ९ | २८ | १८४९ | |
| ११६१ | साधनदीपिका..... ..... | नारायणभट्टः | ४२ | १३ | ४८ | ... | |
| ११६२ | सिंहसिद्धान्तसिन्धुः..... | शिवानन्दभट्टः | २६ | १० | ३५ | .. | |
| ११६३ | सुदर्शनसंहितायां कवचन्यासः | ..... | ८ | ९ | २८ | ... | |
| ११६४ | सुदर्शनसंहितायां हनुमत्पटलम् | ..... | १५ | १० | ३६ | १७६० | |
| ११६५ | सुभगार्चारत्नम् ..... | ..... | ५८ | ८ | २४ | ... | |
| ११६६ | होमविधिः मन्त्रमहोदध्युक्तः ... | ..... | १३ | ६ | ३२ | ... | |

## जैनीयपुस्तकानि.

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ११६७ | अजितशान्तिस्तवः सटीकः ... | मू० मा० नन्दिषेणः टी० जिनप्रभसूरिः | १३ | १७ | ५६ | ... | |
| ११६८ | अध्यात्मकल्पद्रुमः सबालावबोधः | मू० मुनिसुन्दरः बा० हंसरत्नमुनिः | ५३ | १७ | ५१ | ... | |
| ११६९ | अध्यात्मबिन्दुः सटीकः ..... | मू० टी० हर्षवर्धनः वा हंसराजः | १७ | १६ | ५० | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ११७० | अनुयोगद्वारवृत्तिः..... | हेमचन्द्रः | १०७ | १५ | ६२ | ... | |
| ११७१ | अन्योक्तिमुक्तावली ..... | हंसविजयगणिः विजयानन्दशिष्यः | १९ | १५ | ३४ | ... | |
| ११७२ | अम्बडरासः ..... | मुनिरत्नः | ११८ | १४ | ३४ | ... | |
| ११७३ | अर्जुनपताकायन्त्रविधिः ..... | ..... | ७ | ११ | ३५ | ... | |
| ११७४ | अष्टलक्षी वा अर्थरत्नावली ... | समयसुन्दरः | २५ | ११ | ५१ | ... | |
| ११७५ | आचाराङ्गदीपिका ..... | जिनहंससूरिः | २२२ | १५ | ४८ | ... | |
| ११७६ | आनन्दादिश्रावकचरित्रम् (मा०) | ..... | १३ | १३ | ४५ | ... | अपूर्णम्. |
| ११७७ | आप्तपरीक्षा, इष्टोपदेशश्च ..... | विद्यानन्दः | १० | १० | ३७ | ... | |
| ११७८ | आराधनापताका (मा०) ..... | वीरभद्राचार्यः | १२ | १७ | ५८ | ... | |
| ११७९ | आलोचनाविधिः ..... | ..... | १४ | १२ | ४० | ... | |
| ११८० | आवश्यकनिर्युक्तिः (मा०) ... | भद्रबाहुः | ४३ | १७ | ६४ | ... | |
| ११८१ | सैव सटीका ..... | मू० स एव टी० हरिभद्रः | ३८० | १६ | ५६ | ... | |
| ११८२ | तस्या एव लघुटीका ..... | तिलकाचार्यः | २९६ | १७ | ४० | ... | |
| ११८३ | तस्या एवावचूर्णिका..... | ..... | ११८ | १८ | ६४ | १५१६ | |
| ११८४ | इलाकुमाररासः ..... | ज्ञानसागरः | ६ | १७ | ४५ | १७३० | |
| ११८५ | उत्तमकुमारचरित्रम् (भाषा) .. | विनयचन्द्रः | ३६ | १६ | ३० | ... | |
| ११८६ | उत्तराध्ययनटीका ..... | देवेन्द्रगणिः | २५६ | १५ | ५६ | ... | |
| ११८७ | उत्तराध्ययनवृत्तिः ..... | वल्लभगणिः | २८४ | १३ | ४० | ... | |
| ११८८ | उपदेशपदवृत्तिः ..... ..... | हरिभद्रसूरिः | २६८ | १७ | ५८ | ... | |
| ११८९ | उपदेशप्रासादः टब्बासहितः (स्तम्भः २) | लक्ष्मीसूरिः | ६४ | ५ | ३५ | ... | |
| ११९० | ,, ,, (स्तम्भः ४) | ,, | ८३ | ५ | ३६ | ... | |
| ११९१ | ,, ,, (स्तम्भः ५) | ,, | ७९ | ५ | ३२ | ... | |
| ११९२ | ,, ,, (स्तम्भः ९) | ,, | ८५ | ५ | ३२ | ... | |
| ११९३ | ,, ,, (स्तम्भः १०) | ,, | ७५ | ६ | ३२ | ... | |
| ११९४ | ,, ,, (स्तम्भः ११) | ,, | ६६ | ५ | ३२ | ... | |
| ११९५ | ,, ,, (स्तम्भः १८) | ,, | १११ | ५ | ४० | ... | |
| ११९६ | ,, ,, (स्तम्भः २०) | ,, | १२९ | ५ | ३२ | ... | |
| ११९७ | ,, ,, (स्तम्भः २१) | ,, | ८० | ५ | ४० | ... | |
| ११९८ | ,, ,, (स्तम्भः २२) | ,, | ६९ | ५ | ३२ | ... | प्रथमपत्रे २ न स्तः |
| ११९९ | ,, ,, (स्तम्भः २४) | ,, | ९३ | ५ | ३८ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १२०० | उपदेशमालाया धर्मदासगणिकृतायाः अवचूरिः | ..... | २४ | २० | ६० | ... | |
| १२०१ | उपदेशमाला अथवा पुष्पमाला सावचूरिः | मू० हेमचन्द्रः | ११ | १३ | ५० | १५१९ | |
| १२०२ | सैव विवरणसहिता ..... | मू० स एव वि० अभयदेवः | ३६० | १३ | ५० | ... | |
| १२०३ | उपदेशरसालम् (भाषा) ..... | ..... | ११७ | १३ | ३६ | ... | आदिपत्राणि ३१ न सन्ति. |
| १२०४ | उपदेशसप्ततिका ..... | सोमधर्मगणिः | ५८ | १७ | ४८ | ... | |
| १२०५ | उपसर्गहरस्तोत्रं सटीकम् ... | मू० भद्रबाहुः टी० पार्श्वदेवगणिः | ६ | १४ | ४४ | ... | |
| १२०६ | उपासकदशादिपञ्चसूत्राणि सटीकानि. | टी० अभयदेवसूरिः | | | | | |
| | अन्तकृद्दशा. | | | | | | |
| | अनुत्तरोपपातिकदशा. | | १०२ | १७ | ६४ | १५५२ | |
| | प्रश्नव्याकरणम्. | | | | | | |
| | विपाकः | | | | | | |
| १२०७ | ऋषिदत्तारासः..... | जयवन्तसूरिः | ३२ | ११ | ३६ | १६४३ नि.का. | |
| १२०८ | ऋषिमण्डलटीका..... | हर्षनन्दनः | १०२ | १७ | ४२ | १७९६ | |
| १२०९ | ऋषिमण्डलटीका..... | शुभवर्धनः | ५०६ | १३ | ४३ | १६७० | उपान्त्यं पत्रद्वयं नास्ति. |
| १२१० | ऋषिमण्डलटीका..... | पद्ममन्दिरगणिः | १५० | १७ | ४८ | १६९५ | |
| १२११ | ऋषिमण्डलस्तवः सावचूरिः... | ..... | १७ | १७ | ४६ | ... | |
| १२१२ | ओघनिर्युक्तिः..... | ..... | ४७ | १३ | ३६ | १७२० | |
| १२१३ | ओघनिर्युक्तिटीका ..... | द्रोणाचार्यः | १६२ | १४ | ५४ | १४३६ | |
| १२१४ | ओघनिर्युक्त्यवचूरिः ..... | ..... | ३८ | १९ | ६४ | ... | |
| १२१५ | कथाकोशः ..... | शुभशीलः | १९९ | १५ | ६० | ... | |
| १२१६ | कथारत्नाकरः..... | उत्तमर्षिः | १३० | १७ | ४० | ... | |
| १२१७ | कर्पूरप्रकरस्य कथाकोशः..... | ..... | १२ | १७ | ६० | ... | अपूर्णः |
| १२१८ | कर्मग्रन्थः (मागधी) ..... | देवेन्द्रसूरिः | १८ | १२ | ४० | १५६२ | |
| १२१९ | स एव ..... ..... | स एव | ७ | १३ | ३२ | ... | त्रय एव. |
| १२२० | स एव सटीकः ..... | मू० टी० स एव | १०९ | १५ | ३४ | १८२८ | |
| १२२१ | स एव सटीकः ..... ..... | टी० मलयगिरिः | ५७ | १७ | ६८ | ... | सप्ततिकाख्यषष्ठकर्मग्रन्थः |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १२२२ | कल्पसूत्रं सटीकम् टीकानाम किरणावली | टी० धर्मसागरः | १२७ | १५ | ६० | ... | |
| १२२३ | कल्पसूत्रं सावचूरि ..... | ..... | ३५ | ११ | ६० | १५६८ | |
| १२२४ | कल्पान्तर्वाच्यम् ..... | ..... | २५ | १५ | ६८ | १६९८ | |
| १२२५ | कल्याणमन्दिरस्तोत्रटीका ... | हर्षकीर्तिः | १३ | १४ | ४८ | ... | |
| १२२६ | कल्याणमन्दिरस्तोत्रं सावचूरि | मू० सिद्धसेनः | १५ | १२ | ३७ | ... | |
| १२२७ | कालसप्ततिः सावचूरिः..... | मू० धर्मघोषः | ३ | २० | ६० | ... | |
| १२२८ | कालिकाचार्यकथा गद्यबद्धा | ..... | १५ | १३ | ३२ | १९३४ | |
| १२२९ | कालिकाचार्यकथा (मागधी) | ..... | ३ | १५ | ६४ | ... | |
| १२३० | कुमारपालप्रबन्धः..... | जिनमण्डनः | ९० | १५ | ५१ | १५०१ | |
| १२३१ | कुर्मापुत्रकथानकम् ..... | जिनमाणिक्यः | १३ | ११ | ३२ | ... | |
| १२३२ | क्षुल्लकभवावली सावचूरिः, पुद्गलपरावर्तस्तोत्रं च सावचूरि | ..... | ३ | २० | ६० | ... | |
| १२३३ | गच्छाचारसूत्रं सावचूरि..... | ..... | ९० | १८ | ४८ | १६४६ | |
| १२३४ | गच्छाचारपईभं तंदुलवेयालियं देविंदत्थऊ भत्तपरिन्नापईन्नं संथारगपईन्नं महापच्चखाणं | ..... | १६ | २२ | ६० | ... | |
| १२३५ | गुणमालाप्रकरणम् ..... | रामविजयगणिः | १०३ | १३ | ३६ | १९०४ | |
| १२३६ | गुर्वावली ..... | मुनिसुन्दरसूरिः | १३ | १७ | ५६ | ... | |
| १२३७ | ग्रन्थसारसमुच्चयः ..... | कुलभद्रः | ५ | १७ | ६४ | ११९९ | |
| १२३८ | चन्दाविजयम् ..... | ..... | ९ | १२ | ३६ | ... | |
| १२३९ | चन्द्रप्रभचरित्रम्..... | देवेन्द्राचार्यः | २२९ | ११ | ३४ | ... | |
| १२४० | चैत्यवन्दनभाष्यम्<br>गुरुवन्दनभाष्यम्<br>प्रत्याख्यानभाष्यम् | सावचूरि ..... | १६ | १७ | ६४ | ... | |
| १२४१ | चैत्यवन्दनवृत्तिः (ललितविस्तरा) | हरिभद्रसूरिः | ३८ | १३ | ४५ | १८२५ | |
| १२४२ | जगत्सुन्दरीप्रयोगमाला ..... | ..... | ११५ | १० | ३२ | ... | आद्यन्तरहिता |
| १२४३ | जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसूत्रं सटीकम् | टी० हीरविजयसूरिः | ४०२ | १५ | ५४ | ... | |
| १२४४ | तदेव तथैव ..... | टी० शान्तिचन्द्रः | ३८७ | १५ | ४८ | १६६० | |
| १२४५ | जम्बूद्वीपसंग्रहणी..... | हरिभद्रसूरिः | १ | १६ | ४४ | ... | |
| १२४६ | जम्बूस्वामिचरित्रम् (भाषा)... | ..... | ९ | १५ | ५३ | १५५६ | |
| १२४७ | जयतिहुअणस्तोत्रं सटीकम् ... | मू० अभयदेवसूरिः | ९ | १५ | ३२ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १२४८ | जयन्तकाव्यम् ..... | अभयदेवः | ७३ | १३ | ३६ | ... | |
| १२४९ | जयविजयकथानकम् ..... | ..... | १७ | १९ | ३२ | ... | |
| १२५० | जिनपूजाष्टकं सकथानकं (मागधी) | ..... | १७ | २० | ५२ | १४९९ | |
| १२५१ | जिनशतकं सटीकम्..... | मू० जम्बूनामा टी० शम्बुसाधुः | ३१ | १९ | ६८ | १६४१ | |
| १२५२ | जिनस्तुतिः..... | सोमसुन्दरसूरिः | ८ | १५ | ५६ | ... | |
| १२५३ | जीतकल्पवृत्तिः मूलमिश्रिता.. | मू.सोमप्रभसूरिः टी०साधुरभः | १२५ | १३ | ६० | १४५६ | |
| १२५४ | ज्ञानसारः वा अष्टकानि ..... | यशोविजयगणिः | ६ | १५ | ५३ | ... | |
| १२५५ | तत्त्वतरङ्गिणी सटीका..... | मू० मा० टी० सं० धर्मसागरगणिः | १८ | १८ | ५३ | ... | |
| १२५६ | तीर्थकल्पः..... ..... | जिनप्रभसूरिः | १३९ | ११ | ३६ | ... | |
| १२५७ | त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्रे पद्मचरित्रं वा रामचरित्रम्. | हेमचन्द्रः | १३५ | ११ | ४२ | १६६१ | |
| १२५८ | तत्रैव ..... | स एव | ३२ | १८ | ४८ | ... | |
| १२५९ | तत्रैव (नेमिनाथचरित्रम्) ... | स एव | ९१ | १५ | ५६ | ... | |
| १२६० | तत्रैव (महावीरचरित्रम्) ..... | स एव | १०७ | १५ | ५६ | ... | |
| १२६१ | दशवैकालिकसूत्रस्य निर्युक्तिः | ..... | १० | १७ | ५६ | १४९२ | |
| १२६२ | तस्यैवावचूरिः..... | ..... | २१ | १९ | ५६ | ... | |
| १२६३ | दशाश्रुतस्कन्धचूर्णिः मूलसहिता | ..... | ८३ | १७ | ४८ | १६६१ | |
| १२६४ | तैव ..... | ..... | ३८ | १५ | ५७ | ... | प्रथमं पत्रं न. |
| १२६५ | द्वात्रिंशत्पुत्तालिकाकथा अथवा सिंहासनद्वात्रिंशिका (भाषा) | गुणविजयगणिः | ४५ | १६ | ५४ | ... | |
| १२६६ | द्व्याश्रयवृत्तिः श्लोकबद्धा ..... | अभयतिलकगणिः | ११ | १४ | ५० | ... | |
| १२६७ | धन्नारासः (भाषा) ..... | जिनवर्धनः | ३० | १३ | ३७ | १८०५ | |
| १२६८ | धर्मपरीक्षाकथा ..... | रामचन्द्रः | १६ | १७ | ५४ | ... | |
| १२६९ | धर्मोपदेशः ..... ..... | ..... | २५ | १७ | २६ | ... | |
| १२७० | नन्दिसूत्रटीका ..... | मलयगिरिः | १६४ | १६ | ५० | ... | |
| १२७१ | नमस्कारस्तवः सवृत्तिः..... | मू० मा० वृ० सं० जिनकीर्तिसूरिः | ६ | १९ | ५४ | ... | |
| १२७२ | नयप्रकाशाष्टकं सटीकम् ..... | मू० टी० पद्मसागरः | १७ | १५ | ४६ | ... | |

| नंबर. | ग्रंथनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १२७३ | नवतत्त्वप्रकरणं सावचूरि, विचारषट्त्रिंशिका सटीका, जीवविचारप्रकरणं सटीकं च | वि० मू० टी० जिनसारगणिः जी० मू० शान्तिसूरिः जी० टी० क्षमाकल्याणः | २३ | १७ | ४८ | ... | |
| १२७४ | नवतत्त्वप्रकरणं सटीकम् ..... | ..... | ४ | ... | ... | ... | |
| १२७५ | नवतत्त्वप्रकरणं भाष्यटीकाभ्यां सहितम्. | मू०देवगुप्तसूरिः भा० अभयदेवसूरिः टी० यशोदेवसूरिः | ४९ | १५ | ५५ | ... | |
| १२७६ | नवतत्त्वबालावबोधः ..... ..... | हर्षवर्धनगणिः | १२ | १८ | ५६ | १५८१ | |
| १२७७ | निरयावलीटीका ..... | चन्द्रसूरिः | ९ | १९ | ६० | ... | |
| १२७८ | नेमिनिर्वाणकाव्यम् ..... | वाग्भटः | ५५ | १० | ४० | ... | |
| १२७९ | पञ्चकल्पभाष्यम् (मागधी)... | सङ्घदासः | ८९ | १३ | ४४ | ... | |
| १२८० | पञ्चसूत्रं सटीकम् ..... | हरिभद्रसूरिः | २७ | १६ | ४० | १८४२ | |
| १२८१ | पद्मचरित्रम् (मागधी) ..... | विमलसूरिः | २३३ | १४ | ४८ | ... | |
| १२८२ | परमात्मप्रकाशः (भाषा) ..... | धर्ममन्दिरगणिः | ४० | १३ | ३२ | ... | |
| १२८३ | परिशिष्टपर्व ..... | हेमचन्द्रः | ५३ | १९ | ६० | १६६९ | |
| १२८४ | पाक्षिकसूत्रवृत्तिः ..... | यशोदेवसूरिः | ६३ | १४ | ५३ | ... | |
| १२८५ | पाक्षिकसूत्रस्यावचूरिः ..... | ..... | १० | २० | ६८ | ... | |
| १२८६ | पार्श्वनाथचरित्रम् ..... | भावदेवसूरिः | १२१ | १५ | ४८ | १५३२ | |
| १२८७ | पुरन्दरकथा भाषाबद्धा ..... | मालदेवः | १६ | १२ | ३८ | ... | |
| १२८८ | प्रज्ञापनासूत्रटीका ..... | मलयगिरिः | २८५ | १५ | ५६ | ... | |
| १२८९ | प्रतिक्रमणं भाषासहितम् ..... | ..... | १८ | ६ | ३८ | १८२४ | |
| १२९० | प्रतिक्रमणक्रमः ..... | जयचन्द्रः | २३ | १३ | ५१ | ... | |
| १२९१ | स एव ..... | स एव | १६ | १७ | ५६ | १५०६ | |
| १२९२ | प्रतिक्रमणसूत्रं भाषार्थसहितम् | ... .. | ७ | १३ | ३२ | ... | |
| १२९३ | तस्यैव लघुवृत्तिः ... ..... | तिलकसूरिः | २० | १३ | ४५ | ... | |
| १२९४ | प्रतिष्ठाकल्पः ..... | सकलचन्द्रगणिः | ५३ | १४ | २३ | १८७७ | |
| १२९५ | प्रत्येकबुद्धरासः ..... | समयसुन्दरः | ४० | १३ | ३२ | १६१८ | |
| १२९६ | प्रवचनसारोद्धारः (मागधी) ... | नेमिचन्द्रसूरिः | ३४ | १७ | ५६ | १५१७ | |
| १२९७ | स एव सावचूरिः ..... | ..... | ७३ | १७ | ३६ | १६३२ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १२९८ | प्रश्नोत्तरग्रन्थः (भाषा)..... | जिनसिंहसूरिः | ६२ | १२ | ४४ | १९२६ | |
| १२९९ | प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका ... | मू०विमलः टी० देवेन्द्रसूरिः-सिंहतिलकसूरि रुद्रपल्लवीय-गच्छीयस्य शिष्यः | २३१ | १३ | ४३ | १६४४ | |
| १३०० | सैव ..... | स एव | १३८ | १५ | ४२ | .. | अपूर्णा. |
| १३०१ | प्रियमेलकरासः ..... | समयसुन्दरः | ७ | १६ | ४० | १७६३ | |
| १३०२ | बन्धस्वामित्वसूत्रम् ..... | देवेन्द्रसूरिः | ७ | १३ | ३२ | ... | |
| १३०३ | भक्तामरस्तोत्रं सटीकम्..... | मू० मानतुङ्ग-सूरिः टी० गु-णाकरः | ९१ | ९ | ३२ | ... | |
| १३०४ | तदेव सटीकम् ..... | मू०स एव टी० कनककुशलः | ११ | १९ | ५४ | ... | |
| १३०५ | तदेव सटीकम्..... | मू०स एव टी० अमरप्रभसूरिः | १८ | १० | ४० | १८८३ | |
| १३०६ | भरतेश्वरबाहुबलीवृत्तिः ..... | शुभशीलगणिः | ३४१ | १३ | ३७ | ... | |
| १३०७ | सैव टब्बासहिता..... | मू० स एव | ८१६ | ६ | ३५ | १९०९ | |
| १३०८ | महानिशीथसूत्रम्..... | ..... | २६८ | ६ | ३६ | ... | |
| १३०९ | मुनिपतिचरित्रम् (मागधी) ... | ..... | ५७ | १३ | ४७ | ... | अपूर्णम् |
| १३१० | मूलदेवादिकथा मा० सं..... | ..... | ३८ | १९ | ६४ | ... | |
| १३११ | मृगावतीरासः ..... | समयसुन्दरः | ३१ | १३ | ४४ | ... | |
| १३१२ | यशोभद्रसूरिचरित्रादिकथाः ... | ..... | २२ | २० | ६४ | १६८३ | |
| १३१३ | योगदृष्टयवचूरिः..... | साधुराजगणिः | ७ | १९ | ५६ | ... | |
| १३१४ | योगरत्नमाला सटीका..... | मू० नागार्जुन-टी० गुणाकरः | २५ | ११ | २१ | ... | अपूर्णा. |
| १३१५ | योगशास्त्रम् ..... ..... | हेमचन्द्रः | ३३ | १३ | ४० | १७५२ | |
| १३१६ | तदेव ..... | स एव | १० | १५ | ४८ | ... | प्रकाशाः ४ |
| १३१७ | तस्यैव विवरणम् ..... | हेमचन्द्रः | ४१ | १२ | ४० | ... | पञ्चमप्रकाशादारभ्य संपूर्णम् |
| १३१८ | रत्नशेखरनरपतिकथा (मा०)... | जिनहर्षसाधुः जयचन्द्रमुनिशिष्यः | २१ | १५ | ४८ | १६१४ | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः. | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १३१९ | रत्नसंचयसूत्रं टब्बासहितम् मू० (मा०) | ..... | ४८ | ६ | ३६ | १९१५ | |
| १३२० | रत्नसाररासः ..... ..... | देवचन्द्रः | ७३ | १३ | ३५ | १९१४ | |
| १३२१ | राजर्षिहरिकथा टब्बासहिता ... | ..... | ३१ | ७ | ४० | .. | |
| १३२२ | लोकतत्त्वनिर्णयः ..... | हरिभद्रः | २ | २३ | ६८ | ... | |
| १३२३ | लोकनालिकाबत्तीसी ..... | धर्मलब्धनः | ४ | १५ | ४८ | ... | |
| १३२४ | लोकप्रकाशः ..... | यशोविजयः | १२१ | १६ | ३८ | ... | द्रव्यलोकः |
| १३२५ | वनस्पतिसप्ततिः (मागधी) ... | चन्द्रसूरिः | २ | १४ | ४४ | ... | |
| १३२६ | वसुदेवकुमाररासः ..... | हर्षकुलः | १५ | १४ | ४० | १७३२ | |
| १३२७ | वासुपूज्यचरित्रसूचिः ..... | ..... | ३ | १९ | ६४ | १४८७ | |
| १३२८ | विंशतिस्थानकविचारामृतसंग्रहः | जिनहर्षगणिः जयचन्द्रस्य शिष्यः | ६० | १५ | ६० | ... | |
| १३२९ | विक्रमरासः ..... | हीरानन्दः | १२ | १५ | ५२ | १७०० | |
| १३३० | विक्रमादित्यचरित्रम् (भाषा) ... | भानुविजयगणिः | १५६ | १५ | ४० | १८७६ | |
| १३३१ | विद्यालयः (मागधी विज्जाहलउ) | जयवल्लभसूरिः | २१ | १५ | ५५ | .. | आद्यन्तवर्जितम्. |
| १३३२ | स एव ..... ..... | स एव | १३ | १५ | ५६ | १९९७ | |
| १३३३ | विधिमार्गप्रपा (मागधी) .. ... | जिनप्रभसूरिः | ८२ | १५ | ५३ | १३६६ | |
| १३३४ | विवेकविलासः ..... | जिनदत्तसूरिः | ३८ | १३ | ५२ | १६८५ | |
| १३३५ | स एव ..... | स एव | ४५ | ११ | ३८ | ... | |
| १३३६ | विशेषावश्यकसूत्रभाष्यम्... .. | जिनभद्रगणिः | ८४ | १५ | ५३ | ... | |
| १३३७ | वीतरागस्तोत्रम् ... ..... | हेमचन्द्रः | ६ | १४ | ४८ | ... | |
| १३३८ | व्यवहारसूत्रम् ..... | .. ... | १५ | १३ | ५२ | १५६३ | |
| १३३९ | व्रतकथा पर्वविचारश्च ..... | व्यावर्धनगणिः | ३९ | १५ | ४४ | १८१३ | |
| १३४० | शतपदीसारोद्धारः ..... | मेरुतुङ्गाचार्यः | ३२ | १५ | ४८ | १६१० | |
| १३४१ | स एव ..... | स एव | ३५ | १५ | ३७ | १६६५ | |
| १३४२ | शत्रुञ्जयकल्पः सभाषः ..... | मू०पादलिप्ताचार्यः | १२ | ६ | ३२ | १७४५ | |
| १३४३ | शत्रुञ्जयमाहात्म्यम् (भाषा) ... | जिनहर्षः | १५४ | १८ | ४८ | ... | |
| १३४४ | शान्तिनाथरासः ..... | रामविजयः | ३५८ | १४ | ३४ | | |
| १३४५ | शालिभद्रचरित्रम् ..... ..... | धर्मकुमारः | २६ | १५ | ५२ | ... | |
| १३४६ | श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रं सावचूरि | ..... | २२ | १६ | ४० | ... | |
| १३४७ | तदेव सटीकम् ..... | ..... | ५८ | १५ | ५५ | ... | |

| नंबर | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १३४८ | श्रीपालचरित्रम् ..... | हेमचन्द्रसाधुः रत्नशेखरसूरेः शिष्यः | ५३ | १४ | ३२ | १८२० | |
| १३४९ | तदेव ..... | स एव | ४५ | १३ | ४६ | १५७४ | प्रथमपत्रं न |
| १३५० | षट्त्रिंशज्जल्पसंग्रहः ..... | भावविजयगणिः | ८८ | ११ | ३९ | १६८१ | । |
| १३५१ | षड्दर्शनसंवादः (भाषा) ..... | नरसिंहदासः | १४ | १४ | २४ | ... | |
| १३५२ | षड्दर्शनसमुच्चयः..... | राजशेखरः | ८ | १५ | ३२ | ... | |
| १३५३ | षड्दर्शनसमुच्चयः सटीकः..... | मू० हरिभद्रः | ८ | २७ | ११२ | ... | |
| १३५४ | षोडशकविवरणम् ..... | यशोभद्रसूरिः | ४३ | १६ | ४५ | १८२८ | |
| १३५५ | षोडशकवृत्तिः ..... | अभयदेवः | ३६ | १५ | ४८ | ... | |
| १३५६ | संक्षेपक्षेत्रसमासः ..... | ..... | ३ | १४ | ४० | ... | |
| १३५७ | संग्रहणी सावचूरिः ..... | मू० मा० चन्द्रसूरिः मलधारि हेमचन्द्रशिष्यः | २५ | १२ | ५८ | ... | |
| १३५८ | संवेहशोलावलीप्रकरणं लघुटीकासहितम् | मू० मा० जिनदत्तसूरिः टी० जयसागरः | २६ | १७ | ६० | १६५२ | |
| १३५९ | संयममञ्जरी सटीका ..... | मू०मा०महेश्वरसूरिः टी० हेमहंससूरिशिष्यः | १४८ | १४ | ४८ | १५६१ | |
| १३६० | संवेगचूडामणिः (मागधी) ... | ..... | ५ | ७ | ५६ | १८५५ | |
| १३६१ | समरादित्यचरित्रम् (गद्यबद्धम्) | प्रद्युम्नसूरिः | १२१ | १४ | ४८ | १८४४ | |
| १३६२ | समवायाङ्गं सटीकम् ..... | टी० अभयदेवसूरिः | ८१ | १५ | ५३ | १५८३ | |
| १३६३ | सम्यक्त्वकौमुदी (गद्यबद्धा) | ..... | ६० | १२ | ३६ | ... | |
| १३६४ | सैव ..... | ..... | ७८ | १० | ३२ | १७९३ | |
| १३६५ | सैव (श्लोकबद्धा) ..... | ..... | ११ | १८ | ६४ | ... | त्रुटिता. |
| १३६६ | सम्यक्त्वसप्ततिः ..... | ..... | ४ | ९ | ३६ | ... | |
| १३६७ | सम्यक्त्वस्तवः सिद्धदण्डिकास्तवश्च सटीकः | देवेन्द्रसूरिः | ५ | १८ | ५७ | १७८८ | |
| १३६८ | सम्यक्त्वस्तवनटीका ..... | ..... | ३ | २२ | ६८ | ... | |
| १३६९ | साधारणजिनस्तवः सावचूरिः | जयानन्दसूरिः | ५ | १६ | ५० | १६५७ | |
| १३७० | सामाचारी आचारविधिर्वा (मागधी) | ..... | २५ | १५ | ४३ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १३७१ | सिंहासनद्वात्रिंशत्कथा ..... | ..... | २३ | १६ | ४० | १६४६ | |
| १३७२ | सैव ..... | ..... | २७ | १५ | ५१ | ... | |
| १३७३ | सिद्धपञ्चाशिकासूत्रं सटीकम्. | मू० देवेन्द्रसूरिः | २५ | ९ | ३४ | ... | |
| १३७४ | सिद्धान्तरत्नावली..... ... | हेमसूरिशिष्यः | ३ | १२ | ४० | १९३४ | |
| १३७५ | सिद्धान्तसारसमुच्चयः (भाषा) | ..... | ६० | ९ | ३० | ... | |
| १३७६ | सिन्दूरप्रकरणम् ..... ..... | सोमप्रभसूरिः | ५ | १० | ५२ | ... | |
| १३७७ | तदेव सबालावबोधम् ..... | ..... | ८३ | १५ | ४६ | ... | |
| १३७८ | सूक्ष्मविचारगाथा सटीका ... | ..... | ४ | ... | .. | ... | |
| १३७९ | सूत्रकृताङ्गदीपिका ..... | ..... | १४८ | १५ | ५० | ... | |
| १३८० | स्तोत्रविधिपञ्चविंशतिः टब्बा-सहितः | तेजसिंहः | ३ | ९ | ४० | शके १६७७ | |
| १३८१ | स्थविरावलिकाथा अवचूरिः ... | ..... | ३ | १९ | ६० | ... | |
| १३८२ | स्याद्वादमञ्जरी सटीका..... | मू० हेमचन्द्रः टी० मल्लिषेणः | ५० | १८ | ५७ | १५२० | |
| १३८३ | हंसराजवच्छराजरासः..... | जिनोदयसूरिः | ३० | १४ | ४३ | ... | |
| १३८४ | हरिबलप्रबन्धः(भाषा) ..... | राजरत्नसूरिः | ७ | २२ | ६४ | १६४५ | |
| १३८५ | हरिवाहनकथा ..... | ..... | ५ | २० | ५२ | ... | |
| १३८६ | हस्तसंजीवनम्..... .. | ..... | ११ | १४ | ४८ | ... | |
| १३८७ | हीरसौभाग्यकाव्यं सटीकम् ... | देवविमलः | १८० | १६ | ५४ | ... | |
| १३८८ | हुण्डीनामकप्रतिमाप्रतिपादक-ग्रन्थः | ..... | ४९ | १६ | ४० | १६०६ | |
| | **तालपत्रपुस्तकानि.** | | | | | | |
| १३८९ | कर्मग्रन्थान्तर्गतशतकप्रकरणम् (मागधी) | शिवशर्मसूरिः | १५० | ३-६ | ९६ | १४९० | |
| १३९० | तस्यैव भाष्यं गाथाबद्धम् गाथा २५ | ..... | ... | ... | ... | ... | |
| १३९२ | तस्यैव टीका विनेयहिता ..... | हेमचन्द्रः अभय देवसूरि-शिष्यः हर्षपुरीयगच्छे | ... | ... | ... | ... | |
| १३९१ | सप्ततिकाख्यप्रकरणस्य टीका | मलयगिरिः | १९६ | ३-६ | ९६ | १४९० | |
| | **दिगम्बरपुस्तकानि.** | | | | | | |
| १३९३ | अकलङ्कष्टकम् ..... ..... | ..... | २ | १० | ४० | ... | |
| १३९४ | अक्षयनिधानम् ..... | .. ... | ४ | १० | ३६ | ... | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १३९५ | अध्यात्मकमलमार्तण्डः..... | राजमल्लः | १८ | ८ | २४ | १६६३ | |
| १३९६ | अनन्तनाथपूजा ..... | गुणचन्द्रः | २२ | १० | ४५ | १८६७ | |
| १३९७ | आचारसूत्रं सटीकम्..... | मू० मा० वट्टेरकाचार्यः टी० वसुनन्दिः | ३४८ | १२ | ४० | ... | |
| १३९८ | आत्मानुशासनं भाषासहितम्. | मू० गुणभद्रः | १४० | ११ | ४० | १८६१ | |
| १३९९ | उत्तरपुराणम् वा त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणसंग्रहः | जिनसेनाचार्यः | ३९७ | १० | ३२ | १६३२ | |
| १४०० | उपदेशरत्नमाला ..... .... | सकलभूषणः | १३६ | ११ | ३६ | १७८३ | |
| १४०१ | उपासकाध्ययनम् (मागधी) ... | वसुनन्दिः | ४९ | ७ | ३२ | १८२० | |
| १४०२ | उपासकाध्ययनं सटीकम् ..... | मू० समन्तभद्रः टी० प्रभाचन्द्रः | ८६ | ८ | ४० | १६०३ | |
| १४०३ | ऋषभजिनेन्द्रस्तुतिः (श्लोकबद्धा) | जिनसेनाचार्यः | ४ | १० | ३६ | ... | |
| १४०४ | ऋषभनाथचरित्रम् ..... | सकलकीर्तिः | १८४ | ११ | ३८ | १७११ | |
| १४०५ | कथाकोशः ..... | नेमिदत्तः मल्लिभूषणशिष्यः | २३४ | १० | ३० | १६१४ | २२ आरभ्य ६० पर्यन्तानि २४० आरभ्य २४५ पर्यन्तानि च पत्राणि न सन्ति. |
| १४०६ | स एव ..... | स एव | १०० | ७ | २९ | ... | अपूर्णः |
| १४०७ | कर्कण्डुचरित्रम् ..... | जिनेन्द्रभूषणः | ५४ | १ | ३० | ... | |
| १४०८ | कर्मदहनपूजाविधिः ..... | ..... | ४ | ११ | ४० | ... | |
| १४०९ | कार्तिकेयानुप्रेक्षा सटीका..... | मू० मा० कार्तिकेयसाधुः टी० शुभचन्द्रः | ३२७ | ९ | ३६ | ... | |
| १४१० | क्षेत्रपालपूजा ..... ..... | विश्वसेनः | १० | १५ | ४८ | १९०२ | |
| १४११ | गर्भाधानादिविधिः ..... | ... .. | ११ | १४ | ४३ | १५३८ | प्रथमं पत्रं न. |
| १४१२ | चतुर्विंशतिजिनपूजा (भाषा) | चौधरीरामचन्द्रः | ७३ | १० | ४० | १८८६ | |
| १४१३ | चतुर्विंशतितीर्थङ्करपूजा (सं०) | ..... | ४९ | १० | ३७ | ... | |
| १४१४ | चतुर्विंशतिस्थानकं सटीकम् ... | नेमिचन्द्रसैद्धान्तिकः | १२३ | १३ | ४४ | ... | प्रथमपत्रे न स्तः |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १४१५ | चतुर्विंशतिस्थानकम्..... | ..... | २० | १० | ४८ | १७२९ | |
| १४१६ | चन्दनषष्ठीपूजा ..... | ..... | ११ | ११ | ३० | ... | |
| १४१७ | चन्द्रप्रभकाव्यस्य द्वितीयः सर्गः | ..... | ११ | ४ | ३८ | ... | |
| १४१८ | जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसंग्रहः ( मा० ). | पद्मनन्दिः | १४४ | ९ | ३४ | ... | |
| १४१९ | जम्बूस्वामिचरित्रम् ..... | जिनदासः | ६६ | १४ | ४० | १७३० | |
| १४२० | तदेव ..... ..... | स एव | १११ | १० | ३२ | ... | |
| १४२१ | जलयात्राविधिः ..... ... | ..... | २ | १० | ३५ | ... | |
| १४२२ | जैनविवाहविधिः ..... | ..... | ६ | १२ | २६ | ... | |
| १४२३ | ज्ञानार्णवगद्यटीका (तत्त्वत्रयप्रकाशिनी) | श्रुतसागरः | १२ | ११ | २८ | ... | |
| १४२४ | तत्त्वार्थः वृत्तिसमेतः..... | ..... | ४७ | १८ | ४० | १७६३ | |
| १४२५ | स एव सबालावबोधः ..... | मू०उमास्वाति-वाचकः बा० भा० जैवन्तः | १९८ | ९ | ३८ | १७१५ | |
| १४२६ | तत्त्वार्थसारदीपकः ..... | सकलकीर्तिः | ६६ | १२ | ४० | १८२७ | |
| १४२७ | तत्त्वार्थसूत्रस्य राजवार्तिकम्... | ..... | २४ | १० | ३० | ... | |
| १४२८ | तीसचौविशीपूजा ( भाषा )... | वृन्दावनः | १४१ | ८ | ३४ | १९०९ | |
| १४२९ | त्रिषष्टिलक्षणमहापुराणम् ..... | गुणभद्राचार्यः | ५८४ | ८ | २८ | १७७४ | |
| १४३० | त्रैलोक्यप्रज्ञप्तिः सप्रशस्तिः ... | मू० मा० शुभचन्द्रः प्र० सं० मेधाविपण्डितः | २३१ | १२ | ५६ | ... | |
| १४३१ | त्रैलोक्यसारः सटीकः ..... | मू० मा० नेमिचन्द्रः | २४१ | १० | ३२ | ... | |
| १४३२ | धन्यकुमारचरित्रम् ..... | ब्रह्मनेमिदत्तः | १९ | १० | ३२ | ... | |
| १४३३ | धर्मपरीक्षा (भाषा) ..... | मनोहरः | १०४ | १२ | ६४ | ... | |
| १४३४ | धर्मरत्नाकरः ..... ... | जयसेनः | १२९ | १० | २८ | १८२७ | |
| १४३५ | धर्मशर्माभ्युदयम् (एकोनविंशतितमसर्गस्य टिप्पणेन सहितम्) | हरिश्चन्द्रः | ५६ | १७ | ५४ | ... | |
| १४३६ | धर्मामृतं सटिप्पणम्..... ... | आशाधरः | १६३ | ७ | ३० | १८९० | |
| १४३७ | नागकुमारकथा ..... | धर्मधरः | ५३ | १० | ३२ | ... | |
| १४३८ | न्यायदीपिका ..... ..... | धर्मभूषणाचार्यः वर्धमानभट्टारकशिष्यः | १६ | १७ | ५३ | ... | |

| नंबर | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १४३९ | पञ्चमेरुपूजनं (भाषायाम्)... | ..... | ६ | ५ | २० | ... | |
| १४४० | पञ्चस्तवं सटीकम् ..... | ..... | ४० | १४ | ४० | १८८६ | |
| | भक्तामरस्तोत्रं सावचूरि .. | मानतुङ्गाचार्यः | | | | | |
| | कल्याणमन्दिरम्..... ..... | कुमुदचन्द्राचार्यः | | | | | |
| | एकीभावस्तोत्रम् ..... | वादिराजसूरिः | | | | | |
| | विषापहरस्तोत्रम् ..... | धनंजयसूरिः | | | | | |
| | भूपालचतुर्विंशतिका ..... | ..... | | | | | |
| १४४१ | पञ्चास्तिकायटीका ..... | देवजित् | १६७ | ९ | ३४ | ... | |
| १४४२ | पद्मनन्दिपञ्चविंशतिःभाषायुक्ता | मू०कुन्दकुन्दाचार्यः | १८७ | ११ | ३८ | ... | |
| | धर्मोपदेशामृतम्—पद्य० २०० | | | | | | |
| | दानपञ्चाशत्—पद्य० ५४ | | | | | | |
| | अनित्यपञ्चाशत्—पद्य० ५५ | | | | | | |
| | एकत्वाशीतिः—पद्य० ८० | | | | | | |
| | भावनाष्टकम्—पद्य० ९ | | | | | | |
| | श्रावकाचारः—पद्य० ६२ | | | | | | |
| | देशव्रतप्रकाशनम्—पद्य० २७ | | | | | | |
| | सिद्धस्तुतिः—पद्य० २१ | | | | | | |
| | अर्हत्सालोचना—पद्य० ३३ | | | | | | |
| | सद्बोधचन्द्रोदयः—पद्य० ५० | | | | | | |
| | निश्चयपञ्चाशत्—पद्य० ६२ | | | | | | |
| | ब्रह्मचर्यरक्षावर्तिः—पद्य० २२ | | | | | | |
| | ऋषभस्तोत्रम्—पद्य० ६० | | | | | | |
| | जिनवरदर्शनस्तवनम्—मा० गा० ३२ | | | | | | |
| | सरस्वतीस्तवनम्—पद्य० ३१ | | | | | | |
| | स्वयंभूस्तुतिः—पद्य० २४ | | | | | | |
| | सुप्रभाताष्टकम्—पद्य० ८ | | | | | | |
| | शान्तिनाथस्तोत्रम्—पद्य० ९ | | | | | | |
| | पूजाष्टकम्—पद्य० १० | | | | | | |
| | करुणाष्टम्—पद्य० ८ | | | | | | |
| | क्रियाकाण्डचूलिका पद्य० १८ | | | | | | |
| | एकत्वभावनाद्दशकम्—प०११ | | | | | | |
| | परमार्थविंशतिः—पद्य० २० | | | | | | |

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | शरीराष्टकम्—पद्य० ८<br>स्नानाष्टकम्—पद्य० ८<br>ब्रह्मचर्याष्टकम्—पद्य० ८ | | | | | | |
| १४४३ | सैत्र ..... | स एव | १०३ | ६ | ४४ | ... | |
| १४४४ | पद्मपुराणम् ..... | सामसेनः | २१० | १० | ४० | १६७२ | |
| १४४५ | पद्मावतीस्तोत्रं यन्त्रादिसमेतम् | ..... | २४ | १२ | २५ | ... | |
| १४४६ | परमात्मप्रकाशः (भाषा) ..... | ..... | २१ | १ | ३२ | १७०५ | |
| १४४७ | परमात्मप्रकाशः सटीकः ..... | मू० मा० योगीन्द्रदेवः | ११० | १३ | ४४ | ... | |
| १४४८ | परीक्षामुखं वृत्तिसहितम् ..... | मू० माणिक्यनन्दिः | १४९ | १२ | २४ | ... | |
| १४४९ | पल्यविधानपूजा ..... | रत्ननन्दी | १० | ९ | ३२ | ... | |
| १४५० | पल्यविधानोद्यापनम् ..... | शुभचन्द्रः | १० | १० | ३२ | ... | |
| १४५१ | पल्योपमविधानम् ..... | वृषभनाथजिनः | ९ | १० | ३० | ... | |
| १४५२ | पाण्डवपुराणम् ..... | शुभचन्द्रः | २७९ | ९ | ३२ | १६५३ | |
| १४५३ | पार्श्वनाथचरित्रम् ..... | सकलकीर्तिः | १५१ | ९ | ३२ | १८२२ | |
| १४५४ | पुरुषार्थसिद्ध्युपायः सटीकः ... | मू० अमृतचन्द्रसूरिः | ९३ | ८ | ३४ | ... | |
| १४५५ | पुष्पाञ्जलिव्रतोद्यापनम् ..... | गङ्गादासः | १० | ९ | २५ | ... | |
| १४५६ | प्रतिमासान्तश्चतुर्दशीव्रतोद्यापनम्. | ताराचन्द्रः | १७ | १० | ३२ | ... | प्रथमं पत्रं न. |
| १४५७ | प्रमाणपरीक्षा ..... | विद्यानन्दः | ७३ | ९ | ३६ | ... | |
| १४५८ | प्रवचनसारः सटीकः मू० मा० टीकानाम तत्त्वदीपिका | टी० अमृतचन्द्रसूरिः | ५२ | १७ | ५१ | ... | |
| १४५९ | प्रश्नोत्तरोपासकाचारः ..... | सकलकीर्तिः | १५१ | १० | ३२ | १५५१ | |
| १४६० | बनारसिविलासः (भाषा) ..... | बनारसिदासः | १३७ | १० | ३२ | १७२७ | |
| १४६१ | भक्तामरस्तोत्रम् ..... | रत्नचन्द्रः | ४९ | १० | ३० | १७४७ | |
| १४६२ | भद्रबाहुचरित्रम् ..... | रत्ननन्दिः | २० | ११ | २८ | १८३६ | |
| १४६३ | भावसंग्रहः (मागधी) ..... | देवसेनः | ५४ | ११ | ३० | १६२७ | |
| १४६४ | भैरवपद्मावतीकल्पः ..... | मल्लिषेणसूरिः | १२ | १० | ३५ | ... | |
| १४६५ | मल्लिनाथचरित्रम् ..... | सकलकीर्तिः | ३३ | १२ | ३६ | १८१५ | |
| १४६६ | मेघमालाकथानकम् ..... | ..... | ३ | १० | ३४ | ... | त्रुटितम्. |
| १४६७ | यशोधरचरित्रम् ..... | वादिराजः | २१ | १० | २८ | ... | अन्तिमं पत्रं न. |
| १४६८ | यशोधररासः ..... | देवेन्द्रः | १५६ | २२ | १६ | १६५३ | आरम्भे पत्रत्रयं नास्ति |

115

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादिवाच्यम्. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १४६९ | यशोधरचरित्रम् ..... | सकलकीर्तिः | ३० | ११ | ३८ | १७७६ | |
| १४७० | रत्नकरण्डश्रावकाचारः भाषासहितः | मू० समन्तभद्रस्वामी | २७ | १३ | ३९ | ... | अपूर्णः |
| १४७१ | रत्नत्रयकथा ..... | पद्मनन्दी | ९ | ११ | ४२ | ... | |
| १४७२ | रोहिणीव्रतोद्यापनम् ..... | कृष्णसेनसूरिः | १२ | १० | ३८ | ... | |
| १४७३ | लब्धिविधानम् ..... | ..... | ८ | ११ | ४० | ... | |
| १४७४ | लोकप्रसिद्धमिथ्यात्वम् (भाषा) | ..... | ४ | १० | २४ | ... | |
| १४७५ | वर्धमानचरित्रम् ..... | असगः | ८९ | ११ | ४४ | १६७२ | |
| १४७६ | वर्धमानपुराणम् ..... | सकलकीर्तिः | ११९ | १० | ४० | ... | |
| १४७७ | विद्यातत्त्वभारतीयोपदेशः ..... | ..... | १३ | १३ | ४८ | ... | |
| १४७८ | शतप्राभृतं सटीकम् ..... | कुन्दकुन्दाचार्यः | ५९ | ११ | ३२ | १७१८ | |
| १४७९ | शान्तिनाथचरित्रम् ..... | सकलकीर्तिः | १५१ | १५ | ३२ | ... | |
| १४८० | श्रीपालरासः ..... | परिमलः | १३२ | १० | ३६ | १८८९ | |
| १४८१ | श्लोकवार्तिकोद्धृतकारिका ... | ..... | ३२ | ४ | ३२ | ... | |
| १४८२ | षोडशकारणभावना (भाषा) | ..... | ७५ | ९ | ४८ | ... | |
| १४८३ | संमेदशिखरिमाहात्म्यम्..... | देवदत्तः | १३० | ८ | ३२ | १८५२ | |
| १४८४ | सप्तव्यसनकथानकम् ..... | सोमकीर्तिः | ८४ | १२ | ३६ | १८९९ | |
| १४८५ | समयसारः सटीकः ..... | मू० कुन्दकुन्दाचार्यः टी० अमृतचन्द्रः | ११६ | २ | ३४ | १७७८ | |
| १४८६ | स एव (भाषा) ..... | हेमराजः | १३३ | १२ | ३२ | ... | |
| १४८७ | समयसारनाटकम् (भाषा)..... | बनारसीदासः | ३९ | १६ | ५२ | १७३९ | |
| १४८८ | तदेव तथैव ..... | स एव | ७८ | ११ | ४० | १८८३ | |
| १४८९ | समवसरणस्तोत्रम् ..... | विष्णुसेनः | ५ | १० | ३६ | ... | |
| १४९० | सरस्वतीपूजा सरस्वतीस्तुतिश्च. | ज्ञानभूषणमुनिः | २ | १० | ३८ | ... | |
| १४९१ | सर्वजिनपूजाविधिः ..... | जिनदासः | १८ | १३ | ४४ | १८०९ | |
| १४९२ | सारसूक्तावली ... ..... | ..... | ९३ | १३ | ३६ | १६९० | |
| १४९३ | सिद्धान्तसारः (मा०)..... | जिनचन्द्रः | ८ | ८ | २८ | ... | |
| १४९४ | सिद्धान्तसारदीपकः..... | सकलकीर्तिः | २७१ | ११ | ३८ | १८१८ | |
| १४९५ | सिद्धिप्रियस्तोत्रं भाषासमेतम्... | भा० रामऋषिः | १८ | ९ | ३२ | १७२७ | |
| १४९६ | सुदर्शनचरित्रम् ..... | नेमिदत्तः | ६७ | ९ | ३२ | ... | |
| १४९७ | सुभाषितरत्नावली ..... | सकलकीर्तिः | २९ | ८ | ३२ | १६२४ | |
| १४९८ | सुभाषितार्णवः..... | ..... | ७७ | ८ | ३० | १६०९ | |

8

| नंबर. | ग्रन्थनाम. | कर्तृनाम. | पत्राणि. | पङ्क्तयः | अक्षराणि. | संवत्. | अपूर्णादि वाच्यम् |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| १४९९ | सूक्तावली ..... | ..... | २४ | १० | ३८ | ... | |
| १५०० | स्वामिकुमारानुप्रेक्षा ..... | ..... | ४१ | १० | ३४ | १६०३ | |
| १५०१ | हनुमच्चरित्रम् ..... ..... | ब्रह्मजिनः | ७९ | ११ | ३८ | १८९० | |
| १५०२ | हरिवंशपुराणम् ..... | जिनसेनः | २७६ | १३ | ४२ | १५८० | |
| १५०३ | हरिवंशपुराणम्..... | जिनदासः सकलकीर्ति शिष्यः | ३०५ | १० | ४० | ... | |
| १५०४ | हीरकपरीक्षा ..... ..... | ..... | २ | १५ | ५२ | १८८३ | |

PRINTED AT THE EDUCATION SOCIETY'S PRESS, BOMBAY.

00103476

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 18 July, 2018